የኢትዮጵያ ሕግ መጽሔት JOURNAL OF ETHIOPIAN LAW

፯ኛ ፡ ሾልዩም ፡ ቍጥር ፡ ፩ ፡ ሰኔ ፡ ፲፱፻፷፪ ፡ ዓ. ም. Vol. VII No. : JUNE 1970

በዚህ ፡ ኢትም ፡

IN THIS ISSUE

የፍርድ ፡ ጉዳዮች ፡

የምርምር ፣ ጽሑፎች ፣

በኢትዮጵያ ፡ የወንጀለኛ ፡ *መቅጫ* ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ በወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ ላይ = ከስታንሊ ፡ ዜድ ፡ ፊሸር =

የኢትዮጵያ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ዝንባሴ ፡ አፈጻጸምና ፡ ሕጉ ፡ ከሊን ፡ ጇ ፡ ሞርሀውዝ ፡

CASE REPORTS

Ry.

ARTICLES

Criminal Procedure For Juvenile Offenders in Ethiopia
by Stanley Z. Fisher

Ethiopian Labour Relations, Attitudes, Practices and Law by Lynn G. Morehous

የኢትዮጵያ ሕግ መጽሔት JOURNAL OF ETHIOPIAN LAW,

፯ኝ ፡ ቮልዩም ፡ ቊጥር ፡ ፩ ፡ ዕኔ ፡ ፲፱፻፷፪ ፡ ዓ. ም.

Vol. VII No. 1 JUNE 1970

በዚህ ፡ ኢትም ፡

IN THIS ISSUE

የፍርድ ፣ ጉዳዮች ።

የምርምር ፡ ጽሑፎች ፡

በኢትዮጵያ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ በወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ ሳይ ፡_/ ከስታንሊ ፡ ዜድ ፡ ፊሸር ፡

የኢትዮጵያ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ዝንባሴ ፡ አፈጻጸምና ፡ ሕጉ ፡፡ ከሊን ፡ ቜ ፡ ሞርሀውዝ ፡፡

CASE REPORTS

ARTICLES

Criminal Procedure For Juvenile Offenders in Ethiopia by Stanley Z. Fisher

Ethiopian Labour Relations, Attitudes, Practices and Law by Lynn G. Morehous

የኢትዮጵያ ፡ ሕግ ፡ መጽሔት ፡ ጠባቂዎችና ፡ ደ*ጋ*ፊዎች

ለኢትዮጵያ ፡ ሕግ ፡ አቅዋም ፡ መሻሻል ፡ ጠቃሚ ፡ ሕርምጃ ፡ መሆኑን ፡ በመገን ዘብ ፡ ግርማዊ ፡ ቀ-ኃ ሥ ፡ መልካም ፡ ፌቃዳቸው ፡ ሆኖ ፡ በ፲፱፻፱፫ ፡ ዓ ፡ ም ፡ የኢትዮ ጵያ ፡ ሔግ ፡ መጽሔትን ፡ መቋቋም ፡ መሠረቱ ፡ የመጽሔቱ ፡ አዘጋጅ ፡ ቦርድ ፡ መጽ ሔቱ ፡ ሥራውን ፡ እንዲቀጥልና ፡ ተግባሩንም ፡ እንዲያስፋፋ ፡ የሚፈልጉትን ፡ ሰዎች፡ ሁሉ ፡ የመጽሔቱ ፡ ጠባቂና ፡ ደጋፌ ፡ እንዲሆኑ ፡ ጋበዘ ፡፡ በዚህም ፡ መሠረት ፡ ስጣቸው፡ ከዚህ ፡ በታች ፡ ተዘርዝሮ ፡ የሚገኙት ፤ የኢትዮጵያ ፡ ሕግ ፡ መጽሔት ፡ ጠባቂዎችና ደጋፊዎች ፡ ሆነዋል ፡

ክቡር፡አፈ፡ንጉሥ፡ተሾመ፡ኃ/ማርያም ፡
ክቡር፡አፈ፡ንጉሥ፡ቅጣው፡ ይታጠቁ፡
የተከበሩ፡ብላታ፡ማትያስ፡ሀለተ፡ወርቅ ፡
የተከበሩ ፡ አቶ ፡ ሐጕስ ፡ ተወልደ ፡
መድኅን ፡
የተከበሩ፡ብላታ፡ኃይል፡ ወ/ኪዳን ፡
የተከበሩ ፡ አቶ ፡ ጥበቡ ፡ በየን ፡
የተከበሩ ፡ አቶ ፡ ከበደ ፡ ከልል ፡
የተከበሩ፡አቶ፡ንጉሤ፡ፍትሕ፡አወቅ፡
የተከበሩ ፡ አቶ ፡ ካግ ፡ በየን ፡

ክቡር ፡ ጸሐፌ ፡ ትዕዛዝ ፡ አክሊ ሉ ፡
ሀብተ ፡ ወልድ ፡
ክቡር ፡ አቶ ፡ አበበ ፡ ረታ ፡
ክቡር ፡ አቶ ፡ ማም ፡ ታደለ ፡
ክቡር ፡ ዶክተር ፡ ሥዩም ፡ ሐረጐት ፡
ክቡር ፡ ዶክተር ፡ ኃይለ ፡ ጊዮርጊስ ፡
ወርቅነህ ፡
ክቡር ፡ ቢትወደድ ፡ አስፍሃ ፡ወ/ሚካኤል
ክቡር ፡ አቶ ፡ ከተማ ፡ አበበ ፡
ክቡር ፡ አቶ ፡ ጕይቶም ፡ ጴዋሮስ ፡
ክቡር ፡ ደጃዝማች ፡ ብርሃን ፡ መስቀል ፡
ወልደ ፡ ሥላሴ ፡
ክቡር ፡ ደጃዝማች ፡ ካሣ ፡ወ/ማርያም ፡

ህብተ ፡ ማርያም ፡
ሀብተ ፡ ማርያም ፡
ሀብተ ፡ ማርያም ፡
ነው ክቡር ፡ አቶ ፡ ቡልቻ ፡ ደመቅሳ ፡
ክቡር ፡ አቶ ፡ አበራ ፡ ጀምበሬ ፡
ክቡር ፡ አቶ ፡ በላቸው ፡ አሥራት ፡
ክቡር ፡ አቶ ፡ ተፈሪ ፡ ለማ ፡
ክቡር ፡ አቶ ፡ ዮሐንስ ፡ ጽጌ ፡
ክቡር ፡ አቶ ፡ ተሾመ ፡ ገብረ ፡ ማርያም ፡
ክቡር ፡ አቶ ፡ ሙሐመድ ፡ አብዱራህማን ፡

ክቡር ፡ አቶ ፡ መሐመድ ፡ አብዱራህማን ፡ ክቡር ፡ ሜጀር ፡ ጄኔራል ፡ አበበ ፡ ወልደ ፡ መስቀል ፡

ክቡር ፡ ኰሎኔል ፡ ለገሥ ፡ ወልደሃና ። የተከበሩ፡አቶ፡አማኑኤል፡አምደ ፡ ሚካኤል፡ የተከበሩ ፡ ፌታውራሪ ፡ ባይፅሳ ፡ ጀሞ ፡ ብሪጋዴር ፡ ጄኔራል ፡ መብራቱ ፡ ፍስሃ ፡ የተከበሩ ፡ አቶ ፡ ሥይፈ ፡ ታደሰ ፡ የተከበሩ ፡ አቶ ፡ ታፈስ ፡ በቀለ ፡

አቶ፡ ለማ፡ ወልደ፡ ሰማያት፡ አቶ፡ ለማ፡ ረቢ፡ ሻለቃ፡ ለገሥ፡ ወልደ፡ ማር**ያም**፡ ዶክተር ፡ አክሊሉ ፡ ሃብቴ ፡ ሚስተር ፡ ሎውረንስ ፡ ናውልስ ፡ አቶ ፡ መሥፍን ፡ ፋንታ ፡

አቶ ፡ ልዑል ፡ መንበሩ ፡ ሚሲስ ፡ መቺልድ ፡ ኢመንኮትር ፡ አቶ ፡ *ሙኩሪያ* ፡ ወርቁ ፡ ዶክተር ፡ መኰንን ፡ ክብረት ፡ አቶ ፡ *መ*ኰንን ፡ ወልደ ፡ ጣርያም ፡ ቀኝ ፡ ጌታ ፡ መዘምር ፡ ሃዋዝ ፡ አቶ ፡ ሙሉጌታ ፡ በሪሁን ፡ አቶ ፡ ሙሉጌታ ፡ ወልደ ፡ ጊዮርጊስ ፡ አቶ ፡ ሚሊዮን ፡ ወልደ ፡ *መ*ስቀል ፡ ሚስተር ፣ ሚካኤል ፣ ቶፒንግ ፣ ሚስተር ፡ ሚካኤል ፡ ኪንድረድ ፡ ሚስተር ፡ ሚካኤል ፡ ጇ ፡ ፓንሳቶስ ፡ አቶ ፡ ሚካኤል ፡ ፋሲል ፡ አቶ ፡ ጣህሙድ ፡ ኑር ፡ ሁሴን ፡ ዶክተር ፡ ማሪያ ፡ ግራዚያ ፡ ፕሮታ ፡ ዶክተር ፡ ጣርቼሎ ፡ ሎምባርዲ ፡ ሚስተር ፡ ሜሪት ፡ ሲ ፡ ላድዊግ ፡ ሌ/ኮሎኔል ፡ ምሕረት ፡ *ኀ*ብረ ፡ ሰላም ፡ ቀኛዝማች ፡ ምስባና ፡ *ገ*/እባዚአብሔር፡ ዶክተር ፡ ምሪስ ፡ ፪ ፡ ኤሊየን ፡ ሚስተር ፡ ሪቻርድ ፡ ካሚንግስ ፡ ሚስተር ፡ ራስል ፡ በርጣን ፡ ሚስተር ፡ ሮላንድ ፡ ፪ ፡ ስታንገር ፡ ሚስተር ፡ ሮበርት ፡ ሲ ፡ ሚንስ ፡ ሚስተር ፡ ሮበርት ፡ ዲ ፡ ሴድለር ፡ ሚስተር ፡ ሮበርት ፡ ዲ ፡ ስኮት ፡ ሚስተር ፡ ሮናልድ ፡ ቢ ፡ ስክላር ፡ አቶ ፡ ሰሎሞን ፡ ሃብተ ፡ ጊዮርጊስ ፡ አቶ ፡ ሰሎሞን ፡ አበበ ፡ አቶ ፡ ሰሎሞን ፡ ካህሣይ ፡ አቶ ፡ ሰይፉ ፡ ወልደ ፡ ኪዳን ፡ አቶ ፡ ሰይፉ ፡ የተሻወርቅ ፡ አቶ ፡ ሰይፉ ፡ *ን*ብረ ፡ ዮሐንስ ፡ አቶ ፡ ሳላሀ ፡ አ፡ ክቢሬ ፡ ዶክተር ፡ ሳባ ፡ ሃባቺ ሚስተር ፡ ስቲቨን ፡ ሎወንስታይን ፡ ሚስተር ፡ ስታንሌይ ፡ ዜድ ፡ ፊሸር ፡ አቶ ፡ ሥዩም ፡ ተሰማ ፡ አቶ ፣ ሺፈራው ፣ ወርቁ ፣ ሻምበል ፡ ቀንዓ ፡ ጉጣ ፡ አቶ ፡ ቂርቆስ ፡ ንጋቱ ፡ አቶ ፡ በለጠ ፡ ዓለሙ ፡ አቶ ፡ በለጠ[፡] ፡ ወልደ ፡ ሥላሴ ፡ አቶ ፡ በላቸው ፡ ንንሩ ፡ ኮሎኔል ፡ በላቸው ፡ ዠማንሀ፥፡

አቶ ፡ [በላይ ፡ *መንገ*ሻ ፡ አቶ ፡ [በላይ ፡ መክታ ፡ ወይዘሮ ፡ በልዩ ፡ ወርቅ ፡ ንብረመስቀል፡ ብሪ*ጋ*ኤር ፡ <u>፻</u>ኔራል ፡ በረከት ፡ *ገ/ መድኅን* ፡ ዶክተር ፡ በርሂ ፡ በየን ፡ አቶ ፣ በትሩ ፣ አድጣሴ ፣ አቶ። በቀለ – ሃብተ። ሚካኤል። 🎠 አቶ ፣ በቀለ ፡ ተስፋዬ ፡ አቶ ፣ በቀለ ፡ *ነ*ዲ ፡ **አቶ** ፡ በቀለ ፡ ደምሴ ፡ አቶ ፡ በቀለ *፡ ኅ*ብረ ፡ አምላክ ፡ አቶ ፡ በየን ፡ አብዲ ፡ አቶ ፡ በፈቃዱ ፡ ታደሰ ፡ አቶ ፡ ቢንጋ ፡ ፀሐይ ፡ ኃይሎ ፡ ሚስተር ፡ ቲ ፡ ቦውየር ፡ ሴ/ኮሎኔል : ብርሃኔ : ወልደየስ **:** አቶ ፡ ብርሃኔ ፡ ክፍለ ፡ ማርያም ፡ ዶክተር ፡ ብርሃኔ ፡ ንብራይ ፡ አቶ ፡ ተመስ*ገን* ፡ ወርቁ ፡ አቶ ፡ ተረፈ ፡ ገወው ፡ አቶ ፡ ተሰማ ፡ ወልደዮሐንስ ፡ አቶ ፡ ተሰማ ፡ ዲንሣ ፡ አቶ ፣ ተስፋ *፣ ጣርያ*ም ፣ ስብሐት ፣ አቶ : ተስፋ : ዓለም : ወርቁ : አቶ ፡ ተስፋዬ ፡ ከበደ ፡ አቶ ፡ ተሾመ ፡ ባሕሩ ፡ ባላምበራስ ፡ ተሾመ ፡ ጌታው ፡ አቶ ፡ ተገኝ ፡ ቢተው ፡ አቶ ፡ ተፈሪ ፡ ብርሃን ፡ አቶ ፡ ተፈራ ፡ ሥርፀድንግል ፡ አቶ ፡ ተፈራ ፡ ደኅፌ ፡ ሚስተር ፡ ቲየሪ ፡ ቨርክልስት ፡ አቶ ፡ ታደሰ ፡ ተክለጊዮርጊስ ። አቶ ፡ ታደሰ ፡ አስፋው ፡ አቶ ፡ ታደሰ ፡ አበበ ፡ አቶ ፡ ታደሰ ፡ ወልደጊዮርጊስ ፡ ሚስተር ፡ ሃሪሰን ፡ ደኒንግ ፡ ሚስተር ፡ ሃሪ ፡ ዲ ፡ ሪቻርድስ ፡ አቶ ፡ ሃይለ ፡ ልዑል ፡ ሃብተጊዮርጊስ ፡ ሻምበል ፡ *ኃ*ይለ ፡ *ማርያም* ፡ አባይ ፡ ሻምበል *፡ ኃ*ይሉ *፡ ሽንቁ*ሔ ፡ አቶ ፡ ኃይሉ ፡ ተስፋዬ ፡ ሻምበል ፡ ኃይሉ ፡ አርሰዲ ፡ አቶ ፡ ኃይሉ ፡ ዓለማየሁ ፡

አቶ ፡ ኃይሴ ፡ አማን ፡ አቶ ፡ ኃይሌ ፡ ወልደ ፡ ማርያም ፡ ክቡር ፡ አቶ ፡ ንቢየ ፡ ልዑል ፡ ክፍሌ ፡ አቶ ፡ *ነጋ* ፡ ተሰማ ፡ ሚስተር ፡ ኒኮላስ ፡ ቺ ፡ ቮስኪስ ፡ ሚስተር ፡ ኒኮላ ፡ ፒ ፡ ቮስኪስ ፡ ሚስተር ፡ ኖርማን ፡ 笈 ፡ ሲንገር ፡ **ሴ/ኰሎኔል** ፡ አህመድ ፡ አሚኑ ፡ አቶ ፡ አለን ፡ አሊጋዝ ፡ ቀኛዝማች ፡ አመዴ ፡ ለማ ፡ አቶ ፡ አጣረ ፡ ደኅፌ ፡ አቶ ፡ አረን ፡ አርሲዶ ፡ ሚስተር ፡ አራኬል ፡ ሳካጅያን ፡ ዶክተር ፡ አርአዶም ፡ ተድላ ፡ ፊታውራሪ ፡ አሰ**ጋ**ኸኝ ፡ አርአያ ፡ አቶ ፡ አስፋ ፡ ሊበን ፡ አቶ ፡ አሰፋ ፡ መታፈሪያ ፡ አቶ ፡ አሰፋ ፡ በቀለ ፡ ቀኛዝጣች ፣ አሰፋ ፣ ናደው ፣ አቶ ፡ አሰፋ ፡ *ገረመው* ፡ አቶ ፡ አሰፋ ፡ ጸጋዬ ፡ የ፶፡አለቃ፡አስማረ፡ወልደ፡ሥሳሴ፡ አቶ ፡ አስፍሃ ፡ ካሀሣይ ፡ አቶ ፡ አበበ ፡ ጅሬ ፡ አቶ ፡ አባተ ፡ ወንድጣገኘሁ ፡ አቶ ፡ አብዱል ፡ አዚዝ ፡ ሙሐመድ ፡ አቶ ፡ አክሊሉ ፡ ቤተ ፡ ጣርያም ፡ አቶ ፣ አክሊሉ ፣ አዋሳባቸው ፣ አቶ ፣ አደራ ፣ ፍራንሳ ፣ አቶ ፡ አድጣሴ ፡ ገሠሠ ፡ አቶ ፣ አፅብሃ ፣ ፋንታ ፣ አቶ ፡ *ዑመር ፡ ያ*ሲን ፡ ዶክተር ፡ ኢ ፡ ቤቪላኳ ፡ ኢ*፡ ን ፡ ነ ፡ መ* ፡ ትምባሆ ፡ *ሞኖፖ*ል ፡ ሻምበል ፡ ኢያሱ ፡ *ነብረሃዋርያት ፡* ዶክተር ፡ ኢዮብ ፡ ንብረክርስቶስ ፡ ሚስተር ፡ ኢዝዮ ፡ ሩስሚኒ ፡ አቶ ፡ ኤደን ፡ ፋሲል ፡ ሚስተር ፡ ኤን ፡ ሃጣዊ ፡ ሚስተር ፡ ኤ ፡ ኤም ፡ አኪውሚ ፡ ሚስተር ፡ ኤቨረት ፡ ሥልድበርባ ፡ አቶ ፡ እንዳለ ፡ *መንገ*ሻ ፡ አቶ ፡ እንዳለ ፡ ወልደ ፡ ሚካኤል ፡ ሚስተር ፡ አሊን ፡ ቢ ፡ ስኮት ፡ አቶ ፡ ከበደ ፡ ቸኰል ፡

አቶ ፡ ከበደ ፡ *ኃ/ጣርያም ፡* አቶ ፡ ከበደ ፡ አጥናፍ ፡ ሰንድ ፡ አቶ ፡ ከበደ ፡ ዋጋ ፡ አቶ ፡ ከበደ *፡ ንብረጣርያም ፡* አቶ ፡ ከብዶናድ ፡ ዋሴ ፡ ዶክተር ፡ ኩዊንቲን ፡ ጆንስተን ፡ አቶ ፡ ካሣ ፡ በየን ፡ ሚስ ፡ ካትሪን ፡ አዳኖቫን ፡ ሚስተር ፡ ኬኔት ፡ ሬደን ፡ ዶክተር ፡ ኬኔት ፡ ፪ ፡ ሮስዌል ፡ ዶክተር ፡ ክሪስቶሬር ፡ ክላፐም ፡ ሚስተር ፡ ክሊፍ ፡ ኤፍ ፡ ቶምፕሲን ፡ አቶ ፡ ወልደልዑል ፡ ሥዩም ፡ አቶ ፡ ወልኤ ፡ በርሂ ፡ አቶ ፡ ወርቁ ፡ ተፈራ ፡ አቶ ፡ ውቤ ፡ ወልደየስ ፡ አቶ ፡ ውቢ ፡ ንብረዮሐንስ ፡ ዶክተር ፡ ዊሊያም ፡ ሪድ ፡ ዶክተር ፡ ዊልያም ፡ ቤሐጂያር ፡ ሚስተር ፡ ዊሊያም ፡ ዩዊንባ ፡ አቶ ፡ ዘለቀ ፡ ደስታ ፡ ሻምበል ፡ ዘርዓይ ፡ *ኃብተ* ፡ ሥላሴ ፡ አቶ ፡ ዘውዱ ፡ አፋስው ፡ አቶ ፡ ዘውዴ ፡ መኳንንት ፡ አቶ ፡ ዘውዴ ፡ እንግዳ ፡ አቶ ፡ ዘውይ ፡ ካሣ ፡ ሚስተር ፡ ዜድ ፡ ቢ ፡ ፕላተር ፡ ዶክተር ፡ ዣክ ፡ ፒ ፡ ኤም ፡ ቫንዶርሊንደን፡ አቶ ፡ የሸዋ ፡ ወርቅ ፡ ኃይሉ ፡ አቶ ፡ ለማ ፡ ኃይሎ ፡ አቶ ፡ ይልማ ፡ ንብሬ ፡ ዶክተር ፡ ዮሐንስ ፡ ብርሃኔ ፡ አቶ ፡ ደምሰው ፡ ሕሳየ ፡ ብላታ ፡ ደምሴ ፡ ወርቅአገኘሁ ፡ አቶ ፣ ደስታ *፣ ገ*ብሩ ፣ ሚስተር ፡ ዲ ፡ ጇ ፡ ስጐሎምቢስ ፡ ሌ/ኰሎኔል ፡ ዳማ ፡ ዘንግ ፡ **ሕግዜር** ፡ ሚስተር ፣ ዶናልድ ፣ ኢ ፣ ፓራዲስ ፣ ሚስተር ፡ ጁሊያን ፡ ሲ ፡ ዡርጌንስሜየር ፡ ዶክተር ፡ ፟ ፟ ፫ ፡ አ ፡ ዘካርያስ ፡ ሳንድስትሮም ሚስተር ፡ ጂ ፡ ፕሮታ ፡ ሚስተር ፡ ፟ ሂ ፡ ሃጣዊ ፡ ሚስተር ፡ ጀን ፡ ሜሲንግ ፡ ሚስተር ፡ ጀን ፡ ኤች ፡ ቤክስትሮም ፡

ባሳምበራስ ፡ ገመዳ ፡ ዑርጌሳ ፡ ቀኝ ፡ ጌታ ፡ ነብረሃና ፡ ቅጣው ፡ አቶ፡ ኅብረ ፡ ልዑል ፡ ኅብሬ ፡ ቀኛዝጣች ፡ ገብረሕይወት ፡ መብራህቱ ፡ አቶ *፡ ገብረሕይወት ፡ ወ*ልደሐዋር*ያት*፡ አቶ ፡ *ኅ*ብረየሱስ ፡ *ኃ*ይለ ፡ *ጣርያም* አቶ ፡ ንብሬ ፡ ንብረ ፡ ጊዮርጊስ ፡ አቶ ፡ **1**ላ ፡ ሚካኤል ፡ ባህታ ፡ ዶክተር ፡ ኃይታኖ ፡ ሳቲሳ ፡ አቶ ፡ *ጌታሁን ፡ ሁነኛው ፡* አቶ ፡ *ጌታቸው ፡ ተሰማ ፡* አቶ ፡ ጌታቸው ፡ አስፋው ፡ አቶ ፡ ጌታቸው ፡ አድጣሱ ፡ አቶ ፡ ጌታቸው ፡ ክብረት ፡ አቶ ፡ ግርማ ፡ አበበ ፡ የ፪ ፡ አለቃ ፡ ግርማ ፡ ወልደ ፡ ጊዮርጊስ፡ ሚስተር ፡ ፖል ፡ ማክአርቲ ፡ አቶ ፡ ጐይቶም ፡ በየን ፡ አቶ ፡ ጥላሁን ፡ ፈጠን ፡

አቶ ፡ ጥበቡ ፡ ተገኝ **፡** አቶ ፡ ጥበቡ ፡ አብርሃም ፡ ባራዝጣች ፡ ጫላ ፡ ያደቴ ፡ አቶ ፡ *ፀጋ*ዬ ፡ ወልደ ፡ *ማርያም* ፡ ዶክተር ፡ ፊሊፕ ፡ ግራሽን ፡ ዶክተር ፡ ፊያሜታ ፡ ፕሮታ **ኬይ**ፓጊ<u>ዴን</u> ፡ **አቶ** ፡ ፋንታዬ ፡ ታምሬ ፡ ሚስተር ፡ ፍራንክ ፡ ባላንስ ፡ ዶክተር ፡ ፍራንክ ፡ ቦውልስ ፡ ሚስተር ፡ ፍራንክ ፡ ዲ ፡ ዊንስተን ፡ አቶ ፡ ፍስሐ *፡ ገብረ*ዮስታትዮስ ፡ ሚስተር ፡ ፒተር ፡ ኤል ፡ ስቸራውስ ፡ ሚስተር ፡ ፒተር ፡ ኤች ፡ ሳንድ ፡ ዶክተር ፡ ፒ ፡ ፌሊስ ፡ ኦስቲኒ ፡ ዶክተር ፡ ፖሌራ ፡ ጀምንካርሎ ፡ ሚስተር ፡ ቪቶሪዮ ፡ ቨርቼሊኖ ፡ ዶክተር ፡ አን ፡ ማሪ ፡ ዣኮሚ ፡ ሚሴት ፡

ለክቡራን ፡ የኢትዮጵያ ፡ ሕግ ፡ መጽሔት ፡ ጠባቂዎችና ፡ ደጋፊዎች #

በመጽሔታችን፡ ውስጥ፡ ስማችሁ፥ በበላይ ፡ ጠባቂንትና ፡ ይጋፊንት የስም ፡ ዝርዝር ፡ ውስጥ ፡ የተጻፈ ፡ የብዙዎቻችሁ ፡ ትክክለኛ ፡ አድራሻና ፡ አንዳንዴም ፡ የማዕ ርባ ፡እድንት ፡ የተሰጣችሁ ፡ እንዲሁም ፡ በሥራ ፡ መቀየር ፡ ምክንያት ፡ አድራሻችሁ ፡ የተለወጠ ፡ ሁሉና ፡ በጠቅሳሳው ፡ ስማችሁ ፡ የተጠቀሰው ፡ ጠባቂዎችና ፡ ደ*ጋሬዎች ፡* ሁሉ ፡ ትክክለኛ ፡ አድራሻችሁን ፡ ስማችሁንና ፡ የማዕርግ ፡ ስማችሁን ፡ በመግለጽ ፡

> ለኢትዮጵያ ፡ ሕግ ፡ መጽሔት ፡ አዘጋጅ ። ሕግ ፡ ትምህርት ፡ ቤት ፡ ቀ . ኃ . ሥ . የኒቨርሲቲ : ፓ.ሣ.ቁ.1176 አዲስ ፡ አበባ ፡ ብላችሁ ፡ ሳኩልን **፡**

የእናንተ ፡ መተባበር ፡ ለጠቅላላው ፡ ሥራችን ፡ በጣም ፡ የሚረዳን ፡ ከመሆኑ ፡

PATRONS OF THE JOURNAL OF ETHIOPIAN LAW

The Journal of Ethiopian Law was inaugurated by His Imperial Majesty Haile Sellassie I in the summer of 1964 as an important step in the development of Ethiopia's legal system. Subsequently, the Board of Editors of the Journal has invited those who are interested in the continuation and expansion of the Law Journal's activities to express their support by becoming Patrons of the Journal of Ethiopian Law.

H.E.	Afenegus Teshome Haile Maria
H.E.	Afenegus Kitaw Yitateku
	Blata Matias Hiletework
Hon.	Ato Hagos Tewolde Medhin
	Blata Haile Wolde Kidan
	Ato Tibebu Beyene
Hon.	Ato Kebede Kelil

Hon. Ato Negussie Fitawake Hon. Ato Kassa Beyene

am	H.E.	Tsehafi Taezaz Aklilu Habte Wold
	H.E.	
	H.E.	Ato Mammo Tadesse
		Dr. Seyoum Haregot
	H.E.	Dr. Haile Giorgis Workneh
	H.E.	Bitwoded Asfeha Wolde Michael
	H.E.	Ato Goytom Petros
	H.E.	
		Wolde Selassie
	H.E.	Dejazmatch Kassa Wolde Mariam
	H.E.	
		Mariam
	H.E.	Ato Bultcha Demeksa
		Ato Aberra Jembere
	H.E.	Ato Belatchew Asrat
	H.E.	Ato Yohannes Tsige
	H.E.	Ato Teshome Gebre Mariam
	H.E.	Ato Muhammed Abdurahman
	H.E.	Maj. Gen. Abebe Wolde Meskel
	H.E.	Col. Legesse Wolde Hanna
	Hon.	Ato Ammanuel Amdemichael
	Hon.	Fitawrari Bayissa Jemmo
	Hon.	Ato Seife Taddesse
	Hon.	Ato Tafesse Bekele

Dr. Aklilu Habte Ato Abate Wondemagegnehu Ato Abdul Aziz Mohammed Ato Abebe Gire Ato Adera Francois Ato Admassie Gessesse Dr. Maurice J.Aelion Lt. Col. Ahmed Aminu Ato Aklilu Bete Mariam Ato Alene Aligaz Mr. A.M. Akiumi Ato Amare Degefe Kegnazmatch Amede Lemma Dr. Aradom Tedla Fitawrari Assegahegn Araya Sgt. Asmare Wolde Selassie Ato Assefa Bekele

Ato Assefa Geremew Ato Assefa Liben Kegnazmatch Assefa Nadew Ato Asefa Metaferia Ato Asfha Kahsai Ato Atsbeha Fanta Mr. Frank Ballance Mr. John H. Beckstrom Ato Bekele Demissie Ato Bekele Gebre Amlak Ato Bekele Habte Michael Ato Bekele Nedi Ato Bekele Tesfaye Col. Belatchew Jemaneh Ato Belatchew Nigeru Ato Belay Meketa Ato Belay Mengesha

Ato Belete Alemu Ato Haile-leoul Habte Giorgis Ato Belete Wolde Sellassie Capt. Haile Mariam Abay Woiz. Beliyu-work Gebre Meskel Ato Haile Wolde Mariam Brig. Gen. Bereket Gebre Medhin Ato Hailu Alemayehu Dr. Berhané Ghebray Capt. Hailu Arsede Ato Berhane Kifle Mariam Capt. Hailu Shenqute Lt. Col. Berhane Woldeyes Ato Hailu Tesfaye Dr. Berhe Beyene Mr. G. Hamawi Mr. Russell Berman Mr. N. Hamawi Ato Betru Admassie Imperial Ethiopian Tobacco Monopoly Dr. Frank Bowles Mrs. Mechtild Immenkotter Dr. Quintin Johnstone Dr. E. Bevilaqua Ato Beyene Abdi Mr. Julian C. Juergensmeyer Ato Binega-Tsehay Hailu Capt. Kanna Guma Mr. Brian T. Bowver Ato Kassa Beyene Dr. Fiammeta Prota Kaypaghian Dr. William Buhagiar Grazmatch Chalie Yadeta Ato Kebdonad Wassie Dr. Christopher Clapham Ato Kebede Atnafseged Mr. Richard Cummings Ato Kebede Chekol Lt. Col. Dama Zeng-Egzier Ato Kebede Gebre Mariam Ato Demissew Assaye Ato Kebede Habte Mariam Blata Demissie Workagegnehu Ato Kebede Waga Ato Desta Gebru Mr. Michael Kindred Mr. Harrison Dunning Ato Kirkos Negatu Ato Eden Fassil Mr. Lawrence Knowels Ato Endale Mengesha Dr. Gaetano Latilla Ato Endale Wolde Michael Maj. Legesse Wolde Mariam Mr. William Ewing Ato Lemma Rebi Capt. Eyassu Gebre Hawariat Ato Lemma Wolde Semaiat Dr. Eyob Gebre Christos Ato Leoul Menberu Ato Fantaye Tamre Dr. Marcello Lombardi Mr. Stanley Z. Fisher Mr. Steven Lowenstein Ato Fisseha Gebre Yostatios Mr. Meritt C. Ludwig Ato Gebre Gebre Giorgis Ato Mahmud Nur Hussien Kegn-Geta Gebrehanna Kitaw Dr. Makonnen Kibret Kegnazmatch Gebrehiwot Mebrahtu Ato Makonnen Wolde Mariam Ato Gebrehiwot Woldehawariat Mr. Paul McCarthy Ato Gebre Leoul Gebre Mr. Robert C. Means Ato Gebreyesus Hailemariam Brig. Gen. Mebrahtu Fisseha Balmbaras Gemmeda Urgessa Lt. Col. Mehret Gebre Selam Ato Getachew Admassu Ato Mekuria Worku Ato Getachew Asfaw Ato Mesfin Fanta Ato Getachew Kibret Mr. John Messing Ato Getahun Hunegnaw Ato Michael Fassil Ato Getachew Tessema Mr. Michael G. Pagulatos Dr. Pollera Giancarlo Ato Million Wolde Meskel Ato Gilla-Michael Bahta Kegnazmatch Misgina Gebre Egziabher Ato Girma Abebe Ato Mulugeta Berihun Lt. Girma Wolde Giorgis Ato Mulugeta Wolde Giorgis Ato Goitom Beyene H.E. Ato Nebiye Leoul Kifle Mr. Everett Goldberg Ato Negga Tessema

Dr. P. Felice

Ato Omar Yassin

Miss Katherine O'Donovan

Dr. Phillippe Graven

Dr. Saba Habachy

Ato Haile Aman

Dr.	Anne-Marie Jacomy Millette	Ato	Tegegn Bitew
	Donald E. Paradis		Temesgen Worku
Mr.	James C. N. Paul	Ato	Terefe Gessesse
Mr.	Zygmunt B. Plater	Ato	Tesfa-Alem Worku
	G. Prota	Ato	Tesfa Mariam Sebhat
Dr.	Maria Grazia Prota	Ato	Tesfaye Kebede
Mr.	Kenneth Redden	Ato	Teshome Bahru
	William Reed	Ato	Tessema Dinsa
Dr.	Kenneth J. Rothwell	Ato	Tibebu Abraham
Mr.	Ezio Rusmini	Ato	Tibebu Tegegn
Mr.	Arakel Sakadjian	Mr.	Cliff F. Thompson
Ato	Salah A. Kabire	Ato	Tilahun Fetene
Ato	Seifu Gebre Yohannes	Mr.	Michael Topping
Mr.	Peter H. Sand	Ato	Tsegaye Wolde Mariam
Mr.	Olin B. Scott	Dr.	Jacques P.M. Vanderlinden
Mr.	Robert D. Scott	Mr.	Vittorio Vercellino
Mr.	Robert D. Sedler		Thierry Verhelst
Ato	Seifu Wolde Kidan		Nicola P. Voskis
Ato	Seifu Yetesha Work	Mr.	Nicolas CHR. Voskis
Ato	Seyoum Tessema	Mr.	Frank D. Winston
Ato	Shiferraw Worku	Ato	Wolde Berhe
Mr.	D.G. Sgolombis	Ato	Wolde Leoul Seyoum
Mr.	Norman J. Singer	Ato	Worku Taffara
Ato	Solomon Abebe		Woube Gebre Yohannes
Ato	Solomon Habte Giorgis		Woube Woldeyes
Ato	Solomon Kahsai	Ato	Yeshewa Work Hailu
Mr.	Ronald J. Stanger	Ato	Yilma Gebre
Mr.	Ronald B. Sklar	Ato	Yilma Hailu
Mr.	Peter L. Strauss	Dr.	Yohannes Berhane
	G.O. Zacharias Sundstrom		Zeleke Desta
Ato	Tadesse Abebe	Capt.	Zerai Habte Sellassie
Ato	Tadesse Asfaw	Ato	Zewde Engida
Ato		Ato	
A 4	TE CE TO C	A 4	Zamila Vassa

Ato Taffara Deguefe
Ato Taffara Sertse-Dingle

Ato Teferi Berhane

Ato Zewde Mekuanen Ato Zewde Kassa Ato Zewdu Asfaw

PATRONS' ADDRESSES: The lack of accurate addresses has caused some difficulty in delivery of our Journal:

All Patrons are asked to advise the Journal of address changes, and to check our current addressing information with the Business Office if delivery is interrupted.

የኢትዮጵያ ፡ ሕፃ ፡ መጽሔት ፡፡

ከፍርድ ፡ ሚኒስቴር ፡ ጋር ፡ በመተባበር ፡ በዓመት ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ በቀዳማዊ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡ ዩኒቨርሲቲ ፡ የሕግ ፡ ትምህርት ፡ ቤት ፡ የሚዘጋጅ **፡**

የቦርድ ፡ አባሎች ፣

ክቡር ፡ አቶ ፡ በሳቸው ፡ አሥራት ፣ ሱብሳቢ ፡፡

ዲን ፡ ክሊፍ ፡ ቶምፕስን ፤ አቶ ፡ ነጋ ፡ ተሰማ ፤

ክቡር ፡ አፈ ፡ *ንጉሥ ፡ ተሾሙ ፡ ኃ/ጣርያም*፤ የተከበሩ፡አቶ፡አማኑኤል፡አምደ፤ሚካኤል፤ ሚስተር ፡ ዚባመንት ፡ ፕላተር ፤ የተከበሩ ፡ አቶ ፡ ንጉሤ ፡ ፍትሕ * አወቀ ።

አቶ ፡ ዮሐንስ ፡ ኅሩይ <u>፣</u>

ዋና ፡ አዘጋጅ ፤

ዚ*ግመንት* ፡ ፕላተር =

የፍርድ ፡ አዘጋጅዎች ፤

የምርምር ፡ ደርሰቶች ፡ አዘጋጇዎች ፤

ዮሐንስ ፡ ኅሩይ ፤ ግርማ ፡ ወ/ሥላሴ ፣

ካትሪን ፡ አዳኖቫን ፣ ታምሩ ፡ ወንድማንኘሁ ፣

ተባባሪ ፡ የመጽሔቱ ፡ አዘጋጂዎች ፤

አክሊሉ ፡ ወ/አማኑኤል ፤ *ኢንዳርጋቸው* ፡ ጥሩንህ ፤ አስፋው ፡ ውይሪ ፤ አየነው ፡ ዋሴ ፤ 11C72 : 24 3 **ዳንኤል** ፡ ኃይል ፤ ፍቅሬ ፡ ዘርጋው ፤ ጌታቸው ፡ ፕረው ፣

ሐንሳ ፡ ኃይል ፤ 286 : hor : ቀፀሳ ፡ ሙሳት ፤ እሥራኤል ፡ ተክል <u>፤</u> ናርዶስ ፡ ለማ ፣

ሽፌራው : ወ/ሚካኤል I ተስፋዬ ፡ ወ/ጻድቅ ፤ የወንድወሰን ፡ መክብብ ፤

PRIST : 126 : 346 1 አቶ ፡ ዘውይ ፡ ሥዩም ፣

ፀሐፊዎች ፣

ሽታዬ ዋሳሁን ፤

ባርማ : ደሳለኝ ፣

ተስፋዬ ፡ ተክሴ ፤

መጽሔቱን ፡ ከኢትዮጵያ ፡ ውጭ ፡ የቀ ፡ ኃ ፡ ሥ ፡ ዩኒቨርሲቲ ፡ የሕግ ፡ ፋክልቲ ፡ እያንዳንዱን ፡ እትም ፡ በአሜሪካን ፡ ፫ ፡ ብር ፡ ከሃምሳ ፡ ይሸጣል ፡፡ ስለማንኛውም ፡ ጉዳይ ለአዘጋጅ ፤ የኢት ፣ ሕግ ፡ መጽሔት ፡ ፖስታ ፡ ሣዋን ፡ ቁዋር ፡ ፩ሺ፩፻፸፯ ፡ አዲስ ፡ አበባ ፤ ኢትዮጵያ ፣ ብላችሁ ፣ ጸፉልን #

JOURNAL OF ETHIOPIAN LAW

Published twice annually at the Faculty of Law, Haile Sellassie I University, with the co-operation of the Ministry of Justice.

EDITORIAL BOARD

H.E. Ato Belatchew Asrat, Chairman

Dean Cliff Thompson Ato Negga Tessema Mr. Zygmunt Plater Ato Yohannes Heroui H.E. Afenegus Teshome Haile Mariam Hon. Ato Ammanuel Amdemichael Hon. Ato Negussie Fitawake

EDITORIAL STAFF

Chairman

Zygmunt Plater

Case Editors

Yohannes Heroui Girma Wolde Selassie

Article Editors

Katherine O'Donovan Tamiru Wondimagegnehu

ASSOCIATE EDITORS

Aklilu Wolde Ammanuel Andargatchew Tiruneh Asfaw Seife Ayanew Wassie Berhane Gila Daniel Haile Fikre Zergaw
Getachew Sharew
Girma Dessalegn
Hagos Haile
Haile Kebede

Israel Tekle Ketsela Moulat Nardos Lemma Shiferraw W. Michael Tesfaye W. Tsadik Yewondwossen Mekbib

BUSINESS MANAGER

Ato Zewde Seyoum

SECRETARIES

Tesfave Tekle

Shitaye Tilahun

The Journal is distributed outside Ethiopia by the Law Faculty at U.S. \$ 3.50 per number. Please address correspondence, airmail, to the Editors, Journal of Ethiopian Law, P. O. Box 1176, Addis Ababa, Ethiopia.

የቀዳማዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡ ዩኒቨርሲቲ ፡ የሕግ ፡ ፋክልቲ

በ፲፱፻፶፯ ፡ ዓ ፡ ም ፡ የተቋቋመው ፡ የቀዳማዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡ ዩኒቨርሲቲ ፡ የሕግ ፡ ፋክልቲ ፡ የኤል ፡ ኤል፡ ቢ ፡ ዲግሪን ፡ ይሰጣል ፡፡ እንዲሁም ፡ ዲፕሎማና ፡ ሥርቲፊኬትን ፡ የሚያስገኝ ፡ ትምህርት ፡ ያስተምራል ፡፡ ስለ ማንኛውም ፡ ነገር ፡ ለመረዳት ፡— የሕግ ፡ ፋክልቲ ፡ ም/ዲን ፡— ቀ ፡ ኃ ፡ ሥ ፡ ዩኒቨርሲቲ ፡ ፖ ፡ ሣ ፡ ቂ ፡ ፩ሺ፩፻፸፯ ፡ አዲስ ፡ አበባ ፡ በሚል ፡ አድራሻ · ሐይቁ ፡፡

የሕግ ፡ መምህራን ።

18827 : 9 : 9° :

ክሊፍ ፣ ኤፍ ፣ ቶምፕሰን ፤ ዲን ፤ ኤ ፣ ቢ ፤ ኤል ፣ ኤል ፣ ቤ ፤ ኤም ፣ ኤ ፣ *ጆን*፡ኤዲ፤ም/ዲን፤ቢ፡ኤ፤ጀ፡ዲ፡ አቢዩ ፡ ገለታ ፤ ኤል ፡ ኤል ፡ ቢ ፡ ፍራንክ ፡ ባላንስ ፤ ቢ ፡ ኤ ፤ ኤል ፡ ኤል ፡ ቢ ፡ ብርሃኔ ፣ ኅብራይ ፤ ዶክተር ፣ ኤን ፣ ድሯ ፣ **ዣክ፣ ቢሮው ፤ ሊክ፣ ኤን፣ ድሯ፣** ጆርጅ ክሪዥኖዊች፤ቢ፣ኤ፤ኤል፣ኤል፣ኤም፤ሊክ፣ስክ፣ኮም፤ሊክ፣ስክ፣ፖሊት፣ መብራቱ ፡ ዮሐንስ ፤ ኤል ፡ ኤል ፡ ቢ ፤ ኤል ፡ ኤል ፡ ኤም ፡ አን ፡ ማሪ ፡ ዣኮሚ ፡ ሜሌት ፤ ዶክተር ፡ ድኤታት ፡ ጆን ፡ ሜሲንሚ፤ ኤ ፡ ቢ ፤ ኤል ፡ ኤል ፡ ቢ ፡ ካትሪን ፣ አዳኖሻን ፤ ቢ ፣ ሲ ፣ ኤል ፤ ኤል ፣ ኤል ፣ ኤም ፣ ዚ*ግመንት* ፡ ፕላተር ፤ ኤ ፡ ቢ ፤ ኤል ፡ ኤል ፡ ቢ ፡ ሺመልስ ፡ መታፈሪያ ፤ (ሻምበል) ኤል ፡ ኤል ፡ ቢ ፤ ኤም ፡ ሲ ፡ ኤል ፡ ሮናልድ፣ስካላር፤ቢ ኤስ፤ኤል፣ኤል፣ቢ፤ኤል ኤል ኤም፣ ቢ፡ ፪፡ ቴክሪ፤ ቢ፡ ኤ፤ ፪፡ ዲ፤ ኤም፡ ኤ፡ ቲየሪ ፡ ቨርሽልስት ፤ ዶክተር ፡ ኤን ፡ ድሯ ፤ ኤም ፡ ሲ ፡ ኤል ፡ ፒተር ፡ ዊንሺፕ ፤ ኤ ፡ ቢ ፤ ኤል ፡ ኤል ፡ ቢ ፡ ዮሐንስ ፡ ኅሩይ ፤ ኤል ፡ ኤል ፡ ቢ ፤ ኤል ፡ ኤል ፡ ኤም ።

የንሚስ ፡ ጊዜ ፡ መምህራን ፡

አበበ ፡ ዓንጉል ፤ ኤል ፡ ኤል ፡ ቢ ፡
አሰፋ ፡ ሊበን ፤ ቢ ፡ ኤ ፤ ቢ ፡ ሲ ፡ ኤል ፡
ሀብተማርያም ፡ አሰፋ ፤ ዶክተር ፡ ድሯ ፡
ሞሀመድ ፡ አብዱራሀማን ፤ ቢ ፡ ኤ ፤ ቢ ፡ ሲ ፡ ኤል ፡
ነጋ ፡ ተሰማ ፤ ቢ ፡ ኤ ፤ ቢ ፡ ሲ ፡ ኤል ፡
ሰላሙ ፡ በቀለ ፤ ኤል ፡ ኤል ፡ ቢ ፡

HAILE SELLASSIE I UNIVERSITY FACULTY OF LAW

The Faculty of Law of Haile Sellassie I University, established in 1964, offers courses in law leading to the LL.B. degree and to a Diploma or Certificate in law. For further information contact the Assistant Dean, Faculty of Law, Haile Selfassie I University, P. O. Box 1176, Addis Ababa.

FACULTY

1970-71

Cliff F. Thompson, A.B., LL.B., M.A., Dean. Jon Eddy, B.A., J.D., Asst. Dean. Abiyu Geleta, LL.B. Frank Ballance, B.A., LL.B. Berhané Ghebray, Dr. en Droit Jacques Bureau, Lic. en Droit George Krzeczunowicz, B.A., LL.M., Lic. Sc. Comm., Lic. Sc. Polit. Mebratu Yohannes, LL.B., LL.M. Anne-Marie Jacomy Millette, Dr. d'Etat John Messing, A.B., LL.B. Katherine O'Donovan, B.C.L., LL.M. Zygmunt B. Plater, A.B., LL.B. Shimelis Metaferia, LL.B., M.C.L. Ronald Sklar, B.S., LL.B., LL.M. B.J. Tennery, B.A., J.D., M.A. Thierry Verhelst, Dr. en Droit, M.C.L. Peter Winship, A.B., LL.B. Yohannes Heroui, LL.B., LL.M.

PART-TIME FACULTY

Abebe Guangoul, LL.B. Assefa Liben, B.A., B.C.L. Habtemariam Assefa, Dr.en Droit Mohammed Abdurahman, B.A., B.C.L. Negga Tessema, B.A., B.C.L. Selamu Bekele, LL.B.

அறு ஆ ::

	78° :
የኢትዮጵያ ፡ ሕግ ፡ መጽሔት ፡ ጠባቂዎችና ፡ ደኃፊዎች ፤ .	ii
የፍርድ ፡ ጉዳዮች ፡ ማውጫ ፤	xix
የፍርድ ፡ ጉዳዮች ፤	1
የምርምር ፡ ጽሑፎች ፤	
በኢትዮጵያ፡ የወንጀለኛ፡ <i>መቅጫ፡ ሥነ፡ ሥርዐት፡</i> በወጣት፡ ጥፋተኞች፡ ላ	ይ :
ከስታንሊ ፡ ዜድ ፡ ፌሸር ፡	37
የኢትዮጵያ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ዝንባል ፡ አፈጻጸምና ፡ ሕጉ	: /
ከሊን ፡ ጂ ፡ ምርሃውዝ ፡	175
TABLE OF CONTENTS	Page
Patrons of the Journal of Ethiopian Law	vi
Table of Cases Reported	xix
Case Reports	1
Articles:	
Criminal Procedure For Juvenile Offenders in Ethiopia	
by Stanley Z. Fisher	115
Ethiopian Labour Relations, Attitudes, Practice and Law	
by Lynn G. Morehous	241

*j*v.

የፍርድ ፡ ጉዳዮች ፡ ማውጫ ።

ጠቅላይ ፡ <i>ንጉሥ</i> ፡ <i>ነገሥት</i> ፡ ፍርድ ፡ ቤት #	
የአዲስ ፡ አበባ ፡ ማዘጋጃ ፡ ቤት ፡- ይግባኝ ፡ ባይ ፤ የአንበሳ ፡ ፋርማሲ ፡ መልስ ፡ ሰ ሜ ፤	
(የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ይግባኝ ፡ ቁጥር ፡ ፩ሺ፯፻፷፮/፵፮ .	3
ወይዘሮ ፡ ማሚቴ ፡ በዳኔ ፡- ይግባኝ ፡ ባይ ፣ ፩ኛ/ ሙሉጌታ ፡ ቁርጤ ፡ ፪ኛ/ ደበል ፡ ጀልዱ ፡- መልስ ፡ ሰ ው	*
(የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ይግባኝ ፡ ቁጥር ፡ ፩፻፵፯/፳ · · · ·	9
የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ።	
ከሣሽ ፦ አቶ ፡ ጌታቸው ፡ ብርሃኔ ፡ ተከሳሽ ፦ የኢትዮጵያ ፡ ንግድ ፡ ባንክ ፡ አ ፡ ጣ ፡	
የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ መዝንብ ፡ ቁጥር ፡ ፩ሺ፩፻፬/፵፱ ፡	18
፩ኛ/ አቶ በቀለ፡ ጃርሶ፡ ፪ኛ/ አራርሶ፡ ገመቹ፡- ይግባኝ፡ ባይ፤ አቃቤ፡ ሕግ፡— መልስ፡ ሰጭ፡	
የወንጀል ፡ ይግባኝ ፡ <i>መዝገብ</i> ፡ ቁጥር ፡ ፲፯/፰	27
TABLE OF CASES REPORTED	
SUPREME IMPERIAL COURT	
Municipality of Addis Ababa v. Lion Pharmacy Co. Ltd. (Civil Appeal No. 1766-56)	. 6
Mamite Bedane v. Mulugeta Kurte and Debel Jeldu (Civil Appeal No. 147-60)	14
HIGH COURT	
Getachew Berhane v. Commercial Bank of Ethiopia (Civil Appeal No. 1604-59)	23
Bekele Jarsso and Ararso Gemechu v. Public Prosecutor (Criminal Appeal No. 17-60)	32

መባለጫ።

የሚከተሉት ፡ ፍርዶች ፡ ወይም ፡ ጉዳዮች ፡ በኢትዮጵያ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ መን ግሥት ፡ ጠቅላይና ፡ ከፍተኛ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ የተወሰኑ ፡ ናቸው # የአማርኛው ፡ ፍርድ ፡ መደበኛ ፡ (አፊሻል) ፡ ስለሆነ ፡ ከእንግሊዝኛው ፡ ቀድሞ ፡ ይገኛል #

የኢትዮጵያ ፡ የሕግ ፡ መጽሔት ፡ ለሕግ ፡ ባለሙያዎች ፡ ሁሉ ፡ የሚያስፈልግ ፡ ምሁራዊ ፡ እትም ፡ ነው ፡ ፍርዶች ፡ በመጽሔቱ ፡ ውስጥ ፡ የሚታተሙት ፡ በመጽሕቱ፡ ቦርድ ፡ አባሎችና ፡ በአዘጋጂዎቹ ፡ አስተያየት ፡ አሳሳቢ ፡ የሕግ ፡ ጭብጦችን ፡ ያን ሳሉ ፡ ተብለው ፡ የሚገመቱትን ፡ ውሳኔዎች ፡ ለሕግ ፡ ባለሞያዎች ፡ ለጣቅረብ ፡ ነው ፡፡ አንድ ፡ የፍርድ ፡ ጉዳይ ፡ እንዲታተም ፡ በሚመረዋበት ፡ ጊዜ ፡ የመጽሔቱ ፡ ቦርድ ፡ አባሎች ፡ እና ፡ አዘ*ጋሺዎች ፡* ፍርዱ ፡ የፍዱምነት ፡ መልክ ፡ አለው ፡ የሚል ፡ አሳብ ፡ የማስተጋባት ፡ ፍላጐት ፡ የላቸውም ፡፡ ቢሆንም ፡ የፍርድ ፡ አሳቡ ፡ መልካምነት ፡ ፍር ዱን ፡ በመጽሔቱ ፡ ውስጥ ፡ ለመታተም ፡ ከሚያስችሎት ፡ ሁኔታዎች ፡ ውስጥ ፡ ከፍተ ሔቱ ፡ አዘጋጅ ፡ አስተያየት ፡ አንድ ፡ ፍርድ ፡ በአንድ ፡ በኩል ፡ አሳሳቢ ፡ የሆን ፡ የሕግ ፡ ጭብጥ ፡ የሚያንሳ ፡ በሴላው ፡ በኩል ፡ ደግሞ ፡ የሚያክራክር ፡ ሆኖ ፡ የተገኘ ፡ እንደሆነ ፡ ወይም ፡ በሞብሎ ፡ ሳይ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ከሰጠው ፡ ውሳኔ ፡ ለየት ፡ ያለ ፡ የሚደገፍ ፡ አሳብ ፡ ሊኖር ፡ የሚችል ፡ ከሆነ ፡ ይህንኑ ፡ የሚያስረዳ ፡ ማስታወሻ ፡ ይሰ ጣል ፡፡ ይሁንና ፡ በየደረጃው ፡ የሚገኙ ፡ የሕግ ፡ ባለሙያዎች ፡ በመጽሔቱ ፡ ውስጥ ፡ ታትም ፡ በሚገኘው ፡ በአያንዳንዱ ፡ ፍርድ ፡ ላይ ፡ የተለያየ ፡ አስተያየት ፡ ሊኖራቸው፡ ስለሚችል ፡ የዚህ ፡ ዓይንቱ ፡ ማስታወኘ ፡ በማይስጥበት ፡ ጊዜ ፡ የተሰጠው ፡ ውሳኔ ፡ የፍጹምንት ፡ መልክ ፡ አለው ፡ ብሎ ፡ መቀበል ፡ ተገቢ ፡ አይደለም ።

> የቦርዱ ፡ አባሎችና ፡ የመጽሔቱ ፡ አዘጋጃዎች ፡፡

REPORTS

The following reports are cases decided by the Supreme Imperial and the High Courts of Ethiopia. The Amharic judgment is official and always precedes the English.

The Journal of Ethiopian Law is a scholarly publication, addressing itself to all members of the profession. Its purpose in publishing judgments is to make known to the profession interesting decisions which in the opinion of the Board and Editors raise important issues of law. In selecting a particular judgment for publication, the Board and Editors do not wish to convey the impression that the judgment is definitive on any proposition for which it may stand although the quality of the the decision is always an important consideration in determining whether it should be included in the Journal. When, in the opinion of a Board Member or an Editor, a judgment is of interest and raises an important issue of law but there is reason to believe that aspects of the decision are contestable or that the result reached by the court is not clearly the only supportable conclusion, a note on the case is often included. The absence of such a note is not however to be interpreted as indicating complete finality on the issues raised in the case, as it is expected that members of the profession on all levels may hold differing opinions on the merits of any judgment published herein.

The Members of the Board and The Editors.

ጠቅላይ ፡ *ንጉሠ* ፡ *ነገሥት* ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፤

አዲስ ፡ አበባ ፤ አንደኛ ፡ ችሎት =

5 i,

ዳኞች ፤ አ*ልንጉሥ* ፡ ተሾመ ፡ ኃይለማርያም ፤

አቶ ፡ ታደሰ ፡ ተክለ ፡ ጊዮርጊስ ፤

አቶ ፡ ኃይሌ ፡ በፀሎት ፡

ይግባኝ ፣ ባይ ፣ የአዲስ ፣ አበባ ፣ ማዘ*ጋጃ*፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟ቘት ፤ መልስ ፣ ሰጪ ፣ የአንበሳ ፣ ፋርማሲ ፣ ሊሚትድ ፡

የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ይግባኝ ፡ ቁጥር ፡ ፩ሺ፯፻፷፮/፻፮ ፡

ስለ ፡ ግብር ፡- በመጋዘን ፡ ላይ ፡ ስለሚከፈል ፡ የንግድ ፡ ፌቃድ ፡ ግብር ፡- ስለ ፡ ግብር ፡ ሕጋዊነት ፡ ፍርድ፡ ቤቶች ፡ ያላቸው ፡ ሥልጣን ፡- ተሻሽሎ ፡ የወጣው ፡ ሕገ ፡ መንግሥት ፡ አንቀጽ ፡ ፵፫ ፤ የሕግ ፡ ክፍል ፡ ጣስታ ወቂያ ፡ ፩፻፷፯/፵፬ ፤ ተራ ፡ ቁጥር ፡ ፴፩ ፡ ፶፩ (፩) ፡ ፹፬ ፡

ከሳሽ ፣ የአሁን ፡ መልስ ፡ ሰቄ ፣ ሥራው ፡ የመድኃኒት ፡ ችርቻሮ ፡ ሆኖ ፡ ለመድኃኒት ፡ ማስቀመጫ ፡ ለሚ ጠቀምበት ፡ መኃዘን ፡ የተለየ ፡ ግብር ፡ መክፈል ፡ አይገባውም ፡ ሲል ፡ የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የሰጠ ውን ፡ ፍርድ ፡ በመቃወም ፡ የቀረበ ፡ ይግባኝ ፡

ውሳኔ ፡- የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡፪ውሳኔ ፡ ፀንቷል ፡

፩/ አቤቱታው ፡ ግምቱ ፡ በዛብኝ ፡ በማለት ፡ ሳይሆን ፡ ሕጋዊ ፡ ያልሆነ ፡ ግብር ፡ ተመደበብኝ ፡ የሚል ፡ ከሆነ ፡ ክርክሩን ፡ የመስጣቱ ፡ ሥልጣን ፡ የፍርድ ፡ ቤት ፡ ነው =

፪/ የመጋዘን ፡ ግብር ፡ የሚጣለው ፡ መጋዘኑን ፡ በማክራየት ፡ በሚገለግሉ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ እንጇ ፡ ለዋናው ፡ ንግዳቸው ፡ ዕቃ ፡ ለማከማቻ ፡ በሚጠቀሙ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ አይደለም ፡፡

መዝገቡን ፡ መርምረን ፡ እንዲሁም ፡ ግራ ፡ ቀኙ ፡ በቃልና ፡ በጽሑፍ ፡ ያመለከቱ ትን ፡ አመዛዝንን ፡ ቀተሎ ፡ ያለውን ፡ ውሳኔ ፡ ስዋተናል ፡፡

ውሳኔ

ይህ ፡ ይጣባኝ ፡ የቀረበው ፡ የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በመዝገብ ፡ ቁጥር ፡ ፹፫/፵፮ ፡ በሰጠው ፡ ትዕዛዝ ፡ ላይ ፡ ነው # ይህ ፡ ይጣባኝ ፡ ባዩና ፡ መልስ ፡ ሰጭው ፡ የሚከራከሩበት ፡ ነገር ፡ ጎዳር ፡ ፬ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፵፮ ፡ ዓ ፡ ም ፡ በዋለው ፡ ችሎት ፡ ውሳኔ ፡ ተሰ ጥቶበታል # ከዚያም፡ መስከረም፡ ፳፰ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፵፯ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ጠቅላይ ፡ ንጉሥ ፡ ነገሥት፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ፫ኛ ፡ ችሎት ፡ በይጣባኝ ፡ ቀርቦ ፡ በየምክንያቱ ፡ ሲቀጠር ፡ ቆይቷል # በ፲፱፻፷፩ ዓ፡ም፡ በዚሁ ፡ ፫ኛ ፡ ችሎት ፡ ካስቻሉት ፡ ዳኞች ፡ ውስጥ ፡ አንዱ ፡ ዳኛ ፡ ነገሩን በከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ያዩት ፡ በመሆኑ ፡ ወደሌላ ፡ ችሎት ፡ እንዲዛወር ፡ ተደር ጓል ፤ በዚህ ፡ መሠረት ፡ ጎዳር ፡ ፬ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፷፩ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ለአንደኛ ፡ ችሎት ፡ ተመርምሯል #

በይማባኝ ፡ ባዩና ፡ በመልስ ፡ ሰጭው ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ ነገር ፡ አመጣጥ ፡ እንዲህ ፡ ነው ፡፡ ከሳሽ ፡ የአሁኑ ፡ መልስ ፡ ሰጭ ፥ በጻፈው ፡ የክስ ፡ ማመልከቻ ፡ ሥራዬ ፡ የመድ ኃኒት ፡ ቸርቻሮ ፡ ንግድ ፡ በመሆኑ ፡ በሕግ ፡ ክፍል ፡ ማስታወቂያ ፡ ቁጥር ፡ ፩፻፷፯/፴፬ በተራ ፡ ቁጥር ፡ ፵፩/፩/ መሠረት ፡ የሚፈለግብኝን ፡ ግብር ፡ ክክፈልኩ ፡ በኋላ ፡ ለመድ ኃኒት ፡ ቤቱ ፡ ዘርፍ ፡ በመሆን ፡ መድኃኒቶች ፡ ለሚቀመጡበት ፡ መጋዘን ፡ በተለይ ፡ የሊቸንሣ ፡ ግብር ፡ እንድክፍል ፡ ተከሳሹ ፡ የአሁኑ ፡ ይግባኝ ፡ ባይ ፡ የጠየቀኝ ፡ አላግባብ ፡ ከሕግ ፡ ውጭ ፡ በመሆኑ ፡ ያለሕግ ፡ የተመደበው ፡ ግብር ፡ ይሠረዝልኝ ፡ በማለት ፡ ለከ ፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ አመልክቷል ፡ በዚህ ፡ መሠረት ፡ ተከሳሽ ፡ የአሁኑ ፡ ይግባኝ ፡ ባይ ፡ ተጠርቶ ፡ ከቀረበ ፡ በኋላ ፡ በሰጠው ፡ መልስ ፡ ሁለት ፡ ክርክር ፡ አቁሟል ፡ ፩ኛው ፡ ከሳሽ ፡ የአሁኑ ፡ መልስ ፡ ሰጭ ፤ ግምት ፡ በዛብኝ ፡ ካለ ፡ አቤቱታውን ፡ ማቅረብ ፡ ያለ በት ፡ ለፍርድ ፡ ቤት ፡ ሳይሆን ፡ ለኮሚቴው ፡ ነው ፡ የሚል ፡ ክርክር ፡ ሲሆን ፤ ፪ኛው ፡ ደግሞ ፡ ግዘጋጃ ፡ ቤት ፡ ሳይሆን ፡ ለኮሚቴው ፡ ነው ፡ የሚል ፡ ክርክር ፡ ሲሆን ፤ ፪ኛው ፡ ይግሞ ፡ ግዘጋጃ ፡ ቤት ፡ ለመጋዘን ፡ ግብር ፡ ለማስከፈል ፡ የሚችል ፡ መሆኑን ፡ በቁጥር ፡ ፩፻፷፯/ በወጣው ፡ የሕግ ፡ ክፍል ፡ ማስታወቂያ ፡ ስለሚያስረዳ ፡ ከሳሹ ፡ የአሁኑ ፡ መልስ ፡ ሰጭ ፡ የመጋዘን ፡ ግብር ፡ እንዲክፍል ፡ የተጠየቀው ፡ ባግባቡ ፡ ነው ፡ የሚል ፡ 5ው ፡

ከሳሽ ፣ የአሁን ፡ መልስ ፡ ሲጭ ፡ ለዚህ ፡ በተከሳሹ ፡ በኩል ፡ ለቀረበው ፡ ክርክር ፡ የሰጠው ፡ መልስ ፣ ፩ኛ/ ያቀረብኩት ፡ ጥያቄ ፡ በሕግ ፡ የተመደበው ፡ ግብር ፡ በዛብኝ ፡ በግለት ፡ ሳይሆን ፡ አላግባብ ፡ ከሕግ ፡ ውጭ ፡ ተመደበብኝ ፡ በግለት ፡ ስለሆነ ፡ ለጣዘ ጋጃ ፡ ቤት ፡ ምክር ፡ ቤት ፡ አቤቱታ ፡ ማቅረብ ፡ አይገባኝም ፣ እንዲሁም ፡ ፪ኛ/ የመጋዘን ፡ ግብር ፡ መክፈል ፡ የሚገባቸው ፡ መጋዘኑን ፡ በማከራየት ፡ ኪራይ ፡ የሚቀበሉ ፡ ሰዎች ፡ ብቻ ፡ ናቸው ፡ የሚል ፡ ነው ፡

ሁለቱም፡ ወገኖች፡ በየበኩሳቸው፡ ስለፍሬ፡ ነንሩና፡ በሕግም፡ ረገድ፡ ስላለው፡ አስተያየት፡ ክርክራቸውን፡ ካስመዘገቡ፡ በኋላ፡ የከፍተኛው፡ ፍርድ፡ ቤት፡ ከሳሹ፡ ኢያከራየ፡ ባልተጠቀመበት፡ መጋዘን፡ ግብር፡ እንዲከፍል፡ ተከሳሽ፡ የጠየቀ፡ ከሕግ፡ ውጭ፡ ነው፡ በማለት፡ የተጠየቀውን፡ ግብር፡ ሥርዞታል፡፡

የነገሩ ፡ አመጣጥ ፡ ከዚህ ፡ በላይ ፡ ያለው ፡ ሲሆን ፡ ከዚህ ፡ ቀዋለን ፡ የከፍተኛው ፡ <u> ፍርድ ፡ ቤት ፡ የሰጠው ፡ ውሳኔ ፡ ባፃባቡ ፡ መሆን ፡ አለመሆኑን ፡ እንመረምራለን #</u> ይግባኝ ፡ ባዩ ፡ በጻፈው ፡ የይግባኝ ፡ ጣመልከቻ ፡ በቁጥር ፡ ፩፻፷፯ ፡ የወጣው ፡ የሕግ ፡ ከፈል ፡ የሚችል ፡ በመሆኑና ፡ ነጋዴዎችም ፡ የመጋዘን ፡ ግብር ፡ እንዲከፍሉ ፡ ሕጉ ፡ ስለሚያዝ ፡ መልስ ፡ ሰሞው ፡ በሚጠቀሙበት ፡ መጋዘን ፡ ግብር ፡ ኢንዲክፍሉ ፡ የተደ ረንው ፡ ባግባቡ ፡ ሲሆን ፡ የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የበየነብን ፡ የሕጉን ፡ መንፈስ ፡ ባለመከተል ፡ ስለሆነ ፡ ውሳኔው ፡ ይሠረዝልኝ ፡ በማለት ፡ አመልክቷል ፡፡ ክርክሩንም ፡ ይደግፍልኛል ፡ በማለት ፡ ጠቅላይ ፡ *ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡* ፍርድ ፡ ቤት ፡ በ፫ኛ/ ችሎት *፡* ያስቻሉት ፡ ዳኞች ፡ በመዝንብ ፡ ቁጥር ፡ ፩፻፶፪/፶፩ ፡ የወስኑትን፡ በማስረጃነት፡ አቅርቧል፡፡ በመጀመርያ ፡ ይግባኝ ፡ ባዩ ፡ ነንሩን ፡ የጣዘጋጀ ፡ ቤት ፡ ምክር ፡ ቤት ፡ ካልሆነ ፡ በቀር ፡ ፍርድ ፣ ቤት ፣ ሊያየው ፣ አይነባም ፣ በማለት ፣ ያቀረበውን ፣ ክርክር ፣ እንወስናለን 📲 መልስ ፡ ስቄው ፡ ለከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ያመለከተው ፡ የተመደበው ፡ ግብር ፡ በዛብኝ ፡ በማለት ፡ ሳይሆን ፡ ግብር ፡ እንድክፍል ፡ የተደረገው ፡ ከሕግ ፡ ውጭ ፡ ነው ፡ በማለት ፡ ነው ፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ሕይወቱን ፡ ነፃነቱን ፡ ወይም ፡ ንብረቱን ፡ ያለሕግ ፡ የማያጣ ፡ መሆኑ ፡ በሕገ ፡ መንግሥት ፡ በአንቀጽ ፡ ፴፫ ፡ የተደነገገ ፡ ስለሆነ ፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ከሕግ ፡ ውጭ ፡ ተበደልሁ ፡ በማለት ፡ ለፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ሊያመለክት ፡ ይችላል # መልስ፣ ሰጭው፣ ግብር፣ መክፈል፣ ያለበት፣ መሆኑን፣ አምኖ፣ በዛብኝ፣ በማለት ፣ ረው ፣ በመሠረቱ ፣ ግብር ፣ እንድከፍል ፣ የሚያስደርንኝ ፣ ሕግ ፣ የለም ፣ በማለት ፣ ስለ ሆን ፡ አቤቱታውን ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የተቀበለው ፡ ባግባቡ ፡ ነው # ግብር ፡ በዛ ፡ አነስ ፡

የማለት ፡ ሥልጣን ፡ ለኮሚቴ ፡ የተሰጠ ፡ ቢሆንም ፡ ሕጉን ፡ የመተርጐም ፡ ሥልጣን ፡ አልተሰጠውም ፡ ክርክሩ ፡ ግብር ፡ በዛ ፡ የማለት ፡ ሳይሆን ፥ በሕጉ ፡ መሠረት ፡ ግብር ፡ መክፈል ፡ የለብኝም ፡ የማለት ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፥ ሕጉን ፡ የመተርጐምና ፡ ክርክሩን ፡ የመወሰን ፡ ሥልጣን ፡ የፍርድ ፡ ቤት ፡ ነው ፡ ይግባኝ ፡ ባዩ ፡ ይደግፈኛል ፡ በማለት ፡ ያቀረ በውን ፡ መዝገብ ፡ ተመልክተናል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በዚህ ፡ መዝገብ ፡ የተሰጠው ፡ ውሳኔ ፡ ሕጉን ፡ ባለመመልከት ፡ የተሰጠ ፡ ውሳኔ ፡ ከመሆኑም ፡ በላይ ፡ በዚህ ፡ ውሳኔ ፡ ሕንድንታ ስር ፡ የሚያደርግ ፡ ሕግ ፡ ስለሌለ ፡ አልተከተልነውም ፡ ስለዚህ ፡ ሕላይ ፡ በሰጠነው ፡ ነን ምክንያት ፡ ሁሉ ፡ የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የመልስ ፡ ስጭውን ፡ አቤቱታ ፡ ያየው ፡ ባግባቡ ፡ ሆኖ ፡ አግኝተነዋል ፡

ወደዋናው ፡ ክርክር ፡ ስንመለስ ፡ ደግሞ ፥ ይግባኝ ፡ ባዩ ፡ መሥሪያ ፡ ቤት ፡ ያጠየ ቀው ፡ ግብር ፡ ከሕግ ፡ ውጭ ፡ ነው ፡ በማለት ፡ የተወሰነውንም ፡ የሚገባ ፡ ሆኖ ፡ አግኝ ተነዋል ፡ ምክንያቱም ፡ ቀዋሎ ፡ ያለው ፡ ነው ፤

በቁጥር ፡ ፩፰፯/ የወጣው ፡ የሕግ ፡ ክፍል ፡ ማስታወቂያ ፡ የጣዘጋጀ ፡ ቤት ፡ ከነጋ ዴዎች ፡ ሳይ ፡ ልዩ ፡ *ወብር ፡ የሚያ*ስከፍልበትን ፡ ይዘረዝራል ። ከንዚህም ፡ ግብር ፡ ከሚከፈልባቸው ፡ *ነገሮች* ፡ ውስጥ ፡ *አንዱ ፡ መጋዘን ፡ |ዲፓ| ነው ፡* ይኸውም ፡ በዚህ ፡ ድንጋኔ ፡ በተራ ፡ ቁጥር ፡ ፴፭ ፡ እና ፡ ፹፬ • የተጻፈው • የንባድ ፡ ዕቃ ፡ ማስቀ *መጫ ፡ ዲፖዎች ፡ እና ፡ እንዲሁም ፡ ማከጣቻ ፡ ዲፖዎች ፡ ግብር ፡ የሚከ*ፈልባቸው *፡* መሆኑን ፡ ይናገራል ፡ እንባዲህ ፡ ዋያቄው ፡ በዚህ ፡ ድንጋጌ ፡ መሠረት ፡ ባብር ፡ ሙክ ፈል ፡ ያስባቸው ፡ እንዴት ፡ ያሉ ፡ ነ*ጋ*ዴዎች ፡ ናቸው ፡ የሚል ፡ ነው # በመሠረቱ የሚከፈለው ፡ በምክንያት ፡ ነው ፡ አለምክንያት ፡ ግብር ፡ አይከፈልም ፡ መጋዘን/ዲፓ/ ያለው ፣ ሰው ፣ ባብር ፣ የሚከፍለው ፣ መጋዘን ፣ ስላለው ፣ ሳይሆን ፣ በመጋዘኑ ፣ ስለሚን ግድበት ፡ ነው ፡፡ ይኸውም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ *መጋ*ዘን ፡ *|ዲፖ|* አዘ*ጋ*ጅቶ ፡ ለነጋዴዎች ፡ እያከራየ ፡ የሚጠቀም ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፥ የመ*ጋ*ዘን ፡ ማከራየት *፡ ንግድ ፡ ሥራ ፡* እንደሚ ሥራ ፡ ተቆጥሮ ፡ ግብር ፡ ይከፍላል ፡ ጣለት ፡ ነው *፡፡ መ*ልስ ፡ ሰ<u>ም</u>ው ፡ ግን ፡ የዚህ ፡ ዓይ ንቱን ፡ የንግድ ፡ ተግባር ፡ የሚፈጽም *፡ መሆኑን* ፡ ይግባኝ ፡ ባዩ ፡ *አ*ላስረዳም *፡ መ*ልስ *፡* ሰቄው ፡ የሚያካሔደው ፡ መድኃኒት ፡ የመሸዋ ፡ ንግድ ፡ ነው ፡፡ ለዚህ ፡ ለሚያካሄደው ፡ የመድኃኒት ፡ ንባድ ፡ ሥራ ፡ የሚውሎትን ፡ መድኃኒቶች ፡ የሚያስቀምጥበት ፡ መጋ ዘን ፡ አለው ፡ ቢኖረውም ፡ ቅሉ ፡ *መጋዘኑን* ፡ የሚጠቀምበት ፡ የሚሸጠውን ፡ ዕቃ ፡ ለማ ስቀመጫ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ መጋዘኑን ፡ ለሌሎች ፡ ነጋዴዎች ፡ እያከራየ ፡ አይጠቀ ምበትም ፣ እንግዲህ ፡ መልስ ፡ ሰቄው ፡ ከተፈቀደለት ፡ ሥራ ፡ ውጭ ፡ መጋዘን ፡ የጣ ከራየት ፡ ንግድ ፡ ሥራ ፡ ሳይፈጽም ፡ ስሚሸጠው ፡ ዕቃ ፡ ማስቀመጫ ፡ የሚሆነው ፡ መጋዘን ፣ ስላለው ፣ ብቻ ፣ ግብር ፣ ሊከፍል ፣ አይገባውም ፣

ማናቸውም ፡ ነጋኤ ፡ የሚሸጠውን ፡ ዕቃ ፡ የሚያስቀምጥበት ፡ መጋዘን ፡ እንዳለው ፡ የታወቀ ፡ ነው ፡ መጋዘኑን ፡ ለዚህ ፡ ሥራ ፡ ብቻ ፡ ካዋለውና ፡ በማከራየት ፡ ካልተጠቀ መበት ፡ ግብር ፡ እንዲከፍል ፡ አይንደድም ፡ ሕጉ ፡ መተርነም ፡ ያለበት ፡ በዚህ ፡ መንፈስ ፡ ነው ፡ ስለዚህ ፡ የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የሰጠው ፡ ውሳኔ ፡ ከሕጉ ፡ መን ፈስ ፡ ጋር ፡ ተስማሚ ፡ ስለሆነ ፡ ውሳኔውን ፡ አጽንተን ፡ ይግባኙን ፡ አሰናብተናል ፡

ፕር ፡ ፯ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፷፩ ፡ ዓ. ም.

SUPREME IMPERIAL COURT

Addis Ababa, Div. No. 1

Justices:

Afenegus Teshome Haile Mariam

Ato Tadesse Tekle Giorgis

Ato Haile Betselot

MUNICIPALITY OF ADDIS ABABA v. LION PHARMACY CO. LTD.

Civil Appeal No. 1766/56

Taxation—License fee on storerooms— Powers of Courts regarding complaints relating to the legality of fees— Art. 43, Revised Constitution; Legal Notice No. 167/52, Arts. 35, 51(1), 84.

On appeal from the decision of the High Court which held that the plaintiff-respondent was illegally required to pay a separate licence fee on depots he used for storing the medicine he sold. *Held:* The High Court decision affirmed.

- 1. If the complaint is not against the amount of fee levied but relates to the legality thereof, the case properly falls within the jurisdiction of the courts.
- 2. A person is required to pay license fee on depots only if he profits from leasing it and not when he uses the same for storing goods that he trades.

JUDGMENT

This is an appeal from the order passed by the High Court on November 14, 1963, in file No. 83/56. On October 5, 1964 an appeal against this order was lodged in the Supreme Imperial Court, Third Division. Thereafter the appeal was transferred to the First Division because one of the judges sitting in the Third Division had previously considered the case in the High Court.

The facts giving rise to this appeal are as follows: In his statement of claim submitted to the High Court the Plaintiff, the present respondent, stated that he was a retailer of drugs, alleged that he had paid municipal fees in accordance with Legal Notice No. 167 of 1952, Article 51(1), and contended that he was illegally required to pay a special licence fee for his drug storeroom - a building attached to the pharmacy, and moved for the cancellation thereof.

The Defendant, the present appellant, who was summoned to answer the claim submitted the following two arguments: 1) should the appellant complain against the amount of the fee levied, such complaint should be submitted to the Municipal Council and not to the courts. 2) Legal Notice 167 invests the Municipality with the power to levy licence fees on depots (storerooms) and therefore the licence fee is imposed legally.

The Respondent cross-replied that: 1) he did not complain against the amount of the fee levied, but challenged the legality of the fee required and he is not

MUNICIPALITY OF A. A. V. LION PHARMACY

therefore required to submit an application to the Municipal Council. 2) a licence fee is imposed only on persons who lease storerooms and collect rent therefrom.

After the High Court recorded the arguments advanced by both parties regarding the facts and the law it held that the plaintiff was illegally required to pay licence fees for a storeroom which he had not leased to another, and cancelled the licence fee imposed.

In its memorandum of appeal the Appellant asserted that Legal Notice No. 167 authorizes the Municipality to levy certain forms of fees on traders, and that the law requires traders to pay fees on their storerooms, and moved for reversal of the High Court's decision which he maintained was contrary to the spirit of the law. In support of its argument it has introduced in evidence a copy of the judgment of the Supreme Imperial Court, Third Division, in file No. 552/55.

We shall primarily consider the Appellant's contention that it is the Municipal Council and not the civil courts which may entertain the matter in dispute.

The Respondent did not complain to the High Court against the amount of fee levied but he challenged the legality of said fee. Article 43 of the Constitution declares that no person shall be deprived of his life, liberty or property except in accordance with the law. Hence any person who alleges that his interests have been damaged illegally may complain to the courts. If the Appellant's complaint had been directed against the amount of the fee charged and not the legality thereof, his complaint would not have been rejected. However, his principal contention is that there is no law which requires him to pay licence fees and therefore the Court has properly taken jurisdiction over the case. Although the Municipal Council is empowered to resolve disputes regarding the fee, it is not authorized to interpret the law. However, where the complaint does not relate to the amount of the fee but challenges the levying thereof it is within the jurisdiction of the court to interpret the law and adjudicate the subject matter of the dispute.

We have also examined the file presented by the Appellant in support of his contention. We have not followed the decision rendered in the case cited by the Appellant because we are of the opinion that the Court's decision was rendered without reference to the law and furthermore there is no law which makes the decision binding on us. For the foregoing reasons, therefore, we find that the High Court properly exercised jurisdiction in entertaining the claim.

Reverting to the merits of the case we find for the reasons stated that the High Court properly held that the fee charged was illegal.

Legal Notice No. 167 specifies the fees which the Municipality may collect from traders. The law provides that fees shall be levied and charged on depots. Articles 35 and 85 of the schedule to the Legal Notice specifically provide that fees shall be charged on depots for trade goods. The question now is what type of traders are required to pay fees by the Legal Notice? The fundamental principle is that a cause must exist for the payment and levying of fees. Payment of tax or fees shall not be effected without a cause for the payment thereof. A person who owns a depot pays fees thereon not by reason of the fact that the depot belongs to him but because he uses the depot in carrying on commercial activities. Thus, where a person constructs a depot and derives profit therefrom by leasing the same to traders, he is considered to carry out commercial activities, to wit, the lease of a depot and is therefore required to pay a fee on the depot. However the Appellant

JOURNAL OF ETHIOPIAN LAW VOL. VII No. 1

has failed to offer proof that the Respondent had carried out such commercial activities. The respondent operates the business of the sale of drugs and has a depot wherein he stores these drugs. However he uses the depot for the custody of the drugs and does not derive profit therefrom by leasing the same to traders. Therefore as he does not carry on commercial activities by leasing the depot and since he uses the depot for the preservation of drugs intended to be sold, he may not be required to pay fees thereon.

It is common knowledge that many traders use storehouses for storage of certain commodities. Where a trader restricts his depot to such a use and does not derive profit from it by leasing it, the trader may not be required to pay fees on the depot. The law must be interpreted along the lines put forth hereinabove. The decision of the High Court accords with the spirit of the law. It is hereby affirmed and the appeal is dismissed.

January 14, 1969

ዳኞች ፣

ም/ አፈንጉሥ ፡ ጣሰው ፡ አየለ ፤

አቶ ፣ 1ብረሚካኤል ፣ ወልደትንሣኤ ፤

አቶ ፡ ከበደ ፡ ሃብ*ተጣርያም ፡*

ይግባኝ ፡ ባይ ፤ ወይዘሮ ፡ ማሚቴ ፡ በዳኔ ፤

መልስ ፡ ሰቴ ፣ ፩ኛ/ ሙሉጌታ ፡ ቁርጤ ፡ ፪ኛ/ ደበል ፡ ፫ልዱ ፡ የፍትሐብሔር ፡ ይግባኝ ፡ ቁጥር ፡ ፻፵፯/፰ ፡፡

ስለ ፣ ውርስ ፡— ያለጉዛዜ ፡ ስለተደረገ ፡ ውርስ ፡ መብት ፡— በሽማግሌዎች ፡ ስለተደረገ ፡ የውርስ ፡ ድል ድል ፡— የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁተሮች ፡ ፰፻፵፪—፰፻፵፮ ፡ ፩ሺ፯፻፸፰፥ ፩ሺ፯፻፸፰፥ ፩ሺ፯፻፸፰ (፫) ፡ ፩ሺ፰፻፰ ፡ ፩ሺ ፰፻፲ (፩) ፡ ፫ሺ፫፻፫—፫ሺ፫፻፵፮ ፡፡

በወራሾች መሀከል ፡ የተደረገ ፡ የውርስ ፡ ድልድል ፡ ይጸናል ፡ ሲል ፡ የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የሰጠ ውን ፡ ውሳኔ ፡ በመቃወም ፡ የቀረበ ፡ ይግባኝ ፡፡

ውሳኔ ፡- የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ውሳኔ ፡ ተሽሯል ፡፡

፩/ በአንድ ፡ ያለኑዛዜ ፡ በሚተላለፍ ፡ ውርስ ፡ ተካፋይ ፡ ለመሆን ፡ ተወላጅነት ፡ ወይም ፡ የጉዲፌቻ ፡ ልጅ ነት ፡ መረጋገጥ ፡ አለበት ፡

፪/ የወራሽንት ፡ መብት ፡ የሴላቸውን ፡ ሰዎች ፡ የውርስ ፡ ድልድል ፡ ተካፋዮች ፡ በማድረግ ፡ የተፈጸመ ፡ ውል ፡ ፍርስ ፡ ነው =

ፍርድ

ይህ ፡ ይግባኝ ፡ የቀረበበት ፡ ነገር ፡ ውርስንና ፡ ውልን ፡ የግስሰረዝ ፡ ክስ ፡ ነው # ይግ ባኝ ፡ ባይዋ ፡ ከአህቷ ፡ ከአሰለፈች ፡ በዳኔ ፡ ጋር ፡ የውርስ ፡ ከሳሽ ፡ ነች # መልስ ፡ ሰጭ ዎች ፡ የስር ፡ ተከሳሽ ፡ ነበሩ # ክስ ፡ የተፈጠረበት ፡ ንብረት ፡ የተገኘው ፡ ከአቶ ፡ በዳኔ ፡ ሄይ ፡ ነው # አቶ ፡ በዳኔ ፡ ሄይ ፡ በ፲፱፻፴ ፡ ዓ. ም. ከዚህ ፡ ዓለም ፡ በሞት ፡ የተለዩት ፡ ኑዛዜ ፡ ሳያደርጉ ፡ ነው # አቶ ፡ በዳኔ ፡ ከሞቱ ፡ በኋላ ፡ በአርባቸው ፡ ጣግሥት ፡ ያገር ፡ ሽማግሌዎች ፡ ተሰብስበው ፡ የአቶ ፡ በዳኔን ፡ ንብረት ፡ ወራሾች ፡ ናቸው ፡ ለተባሉት ፡ ሰዎች ፡ ደልድለዋል # የስር ፡ ከሳሽዋ ፡ አመት ፡ ጣሚቴ ፡ በዳኔ ፡ ከአቶ ፡ በዳኔ ፡ ንብ ረት ፡ ድርሻሽ ፡ ነው ፡ የተባለው ፡ ተነግሯታል ፤ ስምምነቱንም ፡ ይገዙ ፡ ገብረ ፡ ሥሳሴ ፡ የተባለ ፡ ሰው ፡ ደጋፊዋ ፡ ሆኖ ፡ ፈርጣበታለች #

ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የስር ፡ ከሳዃ ፡ ሕመት ፡ ማሚቴና ፡ ሕህቷ ፡ አሰለፈች ፡ ስለውርሱ ፡ የተደረገውን ፡ ስምምነት ፡ ለማፍረስ ፡ ተነስተዋል ፡ በተለይም ፡ ሕመት ፡ ማሚቴ ፡ በዳኔ ፡ ሚያዝያ ፡ ፬ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፬ ፡ ዓ. ም. በተጸፈ ፡ ማመልከቻ ፡ ለመናገሻ ፡ አውራጃ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ማመልከቻ ፡ አቅርባ ፡ ለአዲስ ፡ ዓለም ፡ ወረዳ ፡ ግዛት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ቀላጨ ፡ ተጽፎላታል ፡ አከታትላም ፡ ለመናገሻ ፡ አውራጃ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በስር ፡ ተከሳሾች ፡ ላይ ፡ ክስ ፡ የቀረበበትን ፡ መሬት ፡ በእጀ ፡ መናኛ ፡ ገብተው ፡ ይዘዋል ፡ ከማለቷ ፡ በላይ ፡ መሃይሚቷን ፡ ሴት ፡ በፈለጉት ፡ ዓይነት ፡ ጽፈወና ፡ አስፈርመው ፡ ግኤታ፡

ያገቡኝ ፡ በማይገባ ፡ ነው ፡ ስትል ፡ ከሳለች ፡፡ ክስ ፡ የቀረበበት ፡ መሬት ፡ ሲገመት ፡ ከአ ውራጃው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ሥልጣን ፡ በላይ ፡ ስለሆን ፡ ለባለሥልጣኑ ፡ ከፍተኛ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ተላልፎ ፡ ክርክሩ ፡ ተሰምቷል ፡፡ ለከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የቀረበው ፡ ክርክር ፡ ወይም ፡ ጭብጥ ፡ ሁለት ፡ ዓይነት ፡ ነው ፡፡ ይኸውም ፡ ሀ/የካቲት ፡ ፳፬ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፬ ፡ ዓ. ም. በሥር ፡ ከሳሽና ፡ ተከሳሾች ፡ መሃከል ፡ የተደረገው ፡ ውል ፡ ዋጋ ፡ የለውም ፡ የሚ ለውና ፤ ለ/ ክስ ፡ የቀረበበትን ፡ መሬት ፡ የስር ፡ ተከሳሾች ፡ በእጀ ፡ መናኛ ፡ ይዘዋል ፡ የተባለው ፡ ነው ፡፡ ክርክር ፡ የተነሳበትን ፡ መሬት ፡ የስር ፡ ተከሳሾች ፡ በእጀ ፡ መናኛ ፡ ይዘዋል ፡ ይልቀቁ ፡ የሚለው ፡ ጭብጥ ፡ ከመናገሻ ፡ አውራጃ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ጀምሮ ፡ የቀጠለ ፡ ሲሆን ፡ ስለውርሱ ፡ በወራሾች ፡ መሃከል ፡ የተደረገው ፡ ውል ፡ ዋጋ ፡ የለውም ፡ የሚለው ፡ ለውጥ ፡ ጭብጥ ፡ የተመሠረተው ፡ በአዲስ ፡ አበባ ፡ ከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ፕሮ ተር ፡ ፳፰ ፡ ቀን ፡ ፶፱ ዓ. ም. በተጸፈ ፡ የከሳሽ ፡ ጠበቃ ፡ ማመልከቻ ፡ ነው ፡፡

የስር ፡ ተከሳሾች ፡ መልስ ፡ ክርክር ፡ የቀረበበትን ፡ መሬት ፡ ያገኘነው ፡ ከአባታችን፡ ከአቶ ፡ በጻኔ ፡ በውርስ ፡ ስለደረሰን ፡ ነው ። አቶ ፡ በጻኔ ፡ በድንገት ፡ ስለሞቱ ፡ በአር ባው ፡ ማግሥት ፡ ወራሾቻቸው፡ ተሰብስበን ፡ ባገር ፡ ሽማባሌዎች ፡ ተደልድሎ ፡ ሲሰጠን፡ ከሳሿም ፡ ፈቅጻ ፡ ፈርማለች ፤ እርቁ ፡ ወይንም ፡ ውሉ ፡ አይፈርስም ፡ የሚል ፡ ነበር ። የካቲት ፡ ፳፬ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፬ ፡ ዓ. ም. የተደረገው ፡ የሽማባሌዎች ፡ ድልድል ፡ የስር ፡ ተከሳሾች ፡ ፩ኛ ፡ ማስረጃ ፡ ሆኗል ።

ከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ክርክሩን ፡ በፍትሕ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፫ሺ፫፻፲፪ (፩) (፪) መሠረት ፡ መርቶ ፡ የካቲት ፡ ፳፬ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፬ ፡ በተደረገው ፡ ውል ፡ መሠረት ፡ ይፀናል ፡ በማለት ፡ የስር ፡ ከሳዃ ፡ ክሷን ፡ እንድትለቅ ፡ ፈርዷል ፡፡ ይግባኝ ፡ የተባለውና ፡ ይኽ ፡ ቁጥሩ ፡ ፻፵፯/፰ ፡ የሆነው ፡ መዝገብ ፡ የተከፈተው ፡ ከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በመዝገብ ፡ ቁጥር ፡ ፯፹፯/፶፯ ፡ ጥቅምት ፡ ፲፮ ቀን ፡ ፲፱፻፰ ፡ ዓ. ም. በሰጠው ፡ ፍርድ ፡ ላይ ፡ ነው ፡፡

መዝገቡን ፡ መርምረነው ፡ ምንም ፡ መሠረተ ፡ ክሱ ፡ መሬትን ፡ ለማስለቀቅ ፡ የቀ ረበ ፡ ጥያቄ ፡ ቢሆን ፡ አግረ ፡ መንገዱን ፡ የአቶ ፡ በዳኔ ፡ ሂይን ፡ ውርስ ፡ በጣልቃ ፡ ገብ ንት ፡ ለመመርመር ፡ አ*ጋጣሚ ፡ ሆ*ኗል *፡፡ የአቶ ፡ በዳኔ ፡ የውርስ ፡ ሁኔታ ፡ እንዲታይ ፡* የተደረገው ፡ ለመሠረተ ፡ ክሱ ፡ መከላከያ ፡ ሆኖ ፡ በስር ፡ ተከሳሾች ፡ በኩል ፡ ስለቀረበ ፡ ንው # ከሁሉ ፡ አስቀድመን ፡ የስር ፡ ተከሳሾችን ፡ ማስረ**ጀ ፡ የካቲት ፡ ጽ**ô ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፬ ዓ.ም. የተጻፈውን ፡ የአቶ ፡ በዛኔ ፡ ሄይ ፡ ወራሾች ፡ የንብረት ፡ ክፍያ ፡ አድርገውበታል ፡ የተባለውን ፡ እንመለከታለን ፡ ይህ ፡ የካቲት ፡ ፳፬ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፬ ፡ የተጻፈው ፡ የንብረት ፡ መደልደያ ፡ ሰንድ ፡ በመግቢያው ፡ ላይ ፡ "እኛ ፡ የአቶ ፡ በዳኔ ፡ ሄይ ፡ ወራሾች ፡ አባታችን ፡ አቶ ፡ በዳኔ ፡ ሄይ ፡ በድንንት ፡ ሳይናዘዙ ፡ ስለምቱ ፡ በው<mark>ዴ</mark> ታችን ፡ ወደን ፡ ለመካፈል ፡ ተስማምተናል ፡'' ይልና ፡ ድልድሉን ፡ ይዘረዝራል ፡፡ በድ ልድሉ ፡ ዝርዝር ፡ ውስጥ ፡ የስር ፡ ተከሳሾች ፡ ሙሉጌታ ፡ በዳኔና ፡ ጀበል ፡ በዳኔ ፡ የበዳኔ ፡ ልጆት ፡ ሆነው ፡ ተደልድለዋል ፡፡ ክስ ፡ የቀረበበትን ፡ መሬት ፡ ይዘዋል ፡፡ ሙሉጌታ ፡ በዳ ኔና ፡ ጀበል ፡ በዳኔ ፡ የበዳኔ ፡ ሄይ ፡ ልጆች ፡ አይደሉም ፡ የሚለው ፡ ክርክር ፡ በስር ፡ ከሳሿ ፡ በኩል ፡ እጅግ ፡ የጠንከረ ፡ ነው ፡ ሙሉጌታና ፡ ደበል ፡ የበዳኔ ፡ ልጆች ፡ ስለመሆናቸው ፡ በዚህ ፡ ይግባኝ ፡ ሰሚ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ መጋቢት ፡ ጵδ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፰ ፡ ዓ. ም. በዋለው ፡ ቸሎት ፡ ስተደረገሳቸው ፡ ተያቄ ፡ በሰጡት ፡ መልስ ፡-

፩ኛ፡ሙሉጌታ፡በዳኔ፡— ለበዳኔ፡የጉዲፈቻ፡ልጅ፡ንኝ፤የጽሑፍ፡አስረጂ፡ የለኝም፤በሰው፡ምስክር፡ሳስረዳ፡እችሳለሁ፡ሲል፤፪ኛ፡ደበል፡ በዳኔ፡— የበዳኔ፡ የእንጀራ፡ልጅ፡ከመሆኔም፡በሳይ፡የጉዲፈቻ፡ልጅም፡ንኝ፡ቢልም፡ማስረጃ፡ያልጨ በጠ፡መሆኑን፡አረጋግጠዋል። ይግባኝ ፡ ባዩዋ ፡ ማሚቴ ፡ በዳኔ ፡ ፩ኛውን ፡ መልስ ፡ ሰጭ ፡ ሙሉጌታ ፡ ቁርጢ ፡ ፪ኛውን ፡ መልስ ፡ ሰጭ ፡ ደበል ፡ ጀልዱ ፡ ሕያለች ፡ በግልጽ ፡ በአባቶቻቸው ፡ ስም ፡ የምትጠራቸውና ፡ የበዳኔ ፡ ልጆች ፡ አይደሉም ፡ ሕያለች ፡ ያቀረበችው ፡ መቃ ወሚያ ፡ በትክክለኛ ፡ መስመር ፡ መሆኑ ፡ ይህ ፡ ከዚህ ፡ በላይ ፡ ሙሉጌታና ፡ ደበል ፡ በጥያቄ ፡ የሰጡት ፡ መልስ ፡ አረጋግጦት ፡ አግኝተናል ።

ከዚህ ፡ የሚቀጥለው ፡ ምርመራችን ፡ የስር ፡ ተከሳሾች ፡ የበዳኔን ፡ ንብረት ፡ ለሙ ውረስ ፡ መብት ፡ አላቸውን ፡ ወደሚለው ፡ አስተሳሰብ ፡ ነው ፡፡ በልማድም ፡ ሆነ ፡ በሕግ ፡ ውርስ ፡ የሚገኘው ፡ በንዛዜ ፡ ወይንም ፡ በትውልድ ፡ መሆኑ ፡ የማይካድ ፡ ነው ፡፡ የስር ፡ ተከሳሾች ፡ ከእንዚህ ፡ የውርስ ፡ መጨበጫ ፡ መብቶች ፡ የትኛውን ፡ ይዘዋል ? የስር ፡ ተከሳሾች ፡ ስቢዳኔ ፡ ከአብራኩ ፡ የተወለዱ ፡ ልጆቹ ፡ አለመሆናቸውን ፡ ራስቸው ፡ አረጋግጠዋል ፤ የጉዲፈቻ ፡ ልጅ ፡ ነን ፡ ለሚሉትም ፡ ማስረጃ ፡ ስላላቀረቡ ፡ ቢፍትሕ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፯፻፵፪፡እስከ ፡ ፯፻፵፯ ፡ ድረስ ፡ በተሰጠው ፡ መምሪያ ፡ ስር ፡ የማይገኙ ፡ ሆነዋል ፡፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ውርሱን ፡ ጥሶ ፡ ላለፈው ፡ ሚች ፡ ዝምድና ፡ ከሌለው ፡ ወይንም ፡ ሚች ፡ በንዛዜ ፡ ባለመብት ፡ ካላደረገው ፡ ባንድ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አብሮ ፡ በመኖር ፡ ብቻ ፡ እንኤት ፡ የውርስ ፡ ተካፋይ ፡ መሆን ፡ ይችላል ! ልማድም ፡ ሆነ ፡ ሕግ ፡ የሚቀበለው ፡ አስተሳሰብ ፡ ባለመሆኑ ፡ የካቲት ፡ ፳፬ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፵፬ ፡ ዓ. ም. በሽጣግሌዎች ፡ ተደረገ ፡ የተባለውን ፡ ድልድል ፡ ስምምነት ፡ እንመለከታለን ፡፡

ውል ፣ ስምምነት ፡ ወይም ፡ እርቅ ፡ በባለጉዳዮች ፡ መሃከል ፡ መቋቋሙ ፡ ሲወርድ ፡ ሲዋሪድ ፡ የመጣና ፡ ሕግ ፡ በበኩሉ ፡ ውሉ ፡ በምን ፡ ዓይነት ፡ መቋቋም ፡ እንደሚገባው ፡ መምሪያ ፡ እየሰጠ ፡ የተቀበለው ፡ መሆኑ ፡ እርግጥ ፡ ነው ፡ ውል ፡ ለመዋዋልና ፡ እርቅ ፡ ለመታረቅ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ መብትና ፡ ችሎታ ፡ እንዲኖረው ፡ ያስፈልጋል ፡ መብትና ፡ ችሎታ ፡ በሌላቸው ፡ ሰዎች ፡ መሃከል ፡ የተቋቋሙ ፡ ውሎች ፡ ውድቅ ፡ ናቸው ፡ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፩ሺ፰፻፰ ፡ ፩ሺ፮፸፰ ፡ (ሀ) ፡ (ለ) ፡ የተጻፈውን ፡ ብንመለከት ፡ ፩ኛ ፡ ፩ሺ፮፻፸፰ ፡ ንዑስ ፡ ቁጥር ፡ (ሀ) ፡ "ውል ፡ ለመዋዋል ፡ ችሎታ ፡ ባላቸው ፡ ሰዎች ፡ መሀከል ፡ ጉድለት ፡ ለሌለው ፡ ስምምነት ፡ መኖር" ፡ ሲል ፡ በዚሁ ፡ ቁጥር ፡ ንዑስ ፡ ቁጥር ፡ (ለ) "በቂ ፡ የሆነ ፡ እርግጠኛነት ፡ ያለው ፡ የሚቻልና ፡ ሕጋዊ ፡ የሆነ ፡" ይላል ፡

በሽማግሌዎቹ ፡ መካከል ፡ ወይንም ፡ በሽማግሌዎቹ ፡ ዘንድ ፡ ይግባኝ ፡ ባዩዋና ፡ መልስ ፡ ሰሜዎች ፡ ያደረጉት ፡ ስምምነት ፡ በሕጉ ፡ እንደታዘዘው ፡ ችሎታ ፡ ባላቸው ፡ ሰዎች ፡ መሃከልና ፡ በቂ ፡ የሆነና ፡ እርግጠኛነት ፡ ያለው ፡ ሕጋዊ ፡ ነገር ፡ ነው ፡ ወይ ? ይግባኝ ፡ ባዩዋ ፡ የካቲት ፡ ፳፬ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፬ ፡ ዓ.ም. የተደረገውን ፡ ስምምነት ፡ ሁለት፡ ወር ፡ ባልሞላ ፡ ጊዜ ፡ ውስጥ ፡ መቃወም ፡ የጀመረችው ፡ ያልተስማማሁበትና ፡ ሊደረግ ፡ የማይገባው ፡ ስምምንት ፡ ስለሆነ ፡ ይፍረስልኝ ፡ ያለችው ፡ መልስ ፡ ሰምዎቹ ፡ ለበዳኔ ፡ ውርስ ፡ መብት ፡ የሴላቸው ፡ መሆናቸውን ፡ አስንንዝባ ፡ ነው ፡ ሽማግሌዎቹ ፡ የበዳኔ ፡ ወራሾች ፡ ለመሆናቸው ፡ መብትና ፡ ማስረጃ ፡ የሌላቸውን ፡ ሰዎች ፡ የወራሽነት ፡ መብት ሰጥተው ፡ ንብረት ፡ ለማካፈል ፡ እንኤት ፡ ይቻላቸዋል ? ወራሽ ፡ ያልሆኑትን ፡ ሰዎች ፡ ወራሽንታቸውን ፡ አውቀው ፡ ያደረጉት ፡ ድልድል ፡ ዋጋ ፡ ሲኖረውስ ፡ እንዴት ፡ ይች ላል ? ሽማግሌዎቹ ፣ የሰጡት ፣ ውሳኔ ፣ በፍትሕ ፣ ብሔር ፡ ሕግ ፣ ቁጥር ፣ ፫ሺ፫፻፯ ፡ እስከ ፣ <u>የሺ፫፻፵፮</u>፡ በተጻፈው*፡ መሠረት* ፡ ሊፈጸም ፡ የሚችለው ፡ ሕን ፡ ወጥና ፡ ለሕሊና ፡ ተቃ ራኒ ፡ ያልሆነ ፡ ስምምነት ፡ አከናውነው ፡ ሲገኙ ፡ ነው ፡፡ በሽማግሌዎች ፡ የካቲት ፡ ፳፬ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፬ ፡ የተሰጠው ፡ ውሳኔ ፡ ሕገ ፡ ወተና ፡ ለሕሊና ፡ ተቃራኒ ፡ ነው ፡ የሚባለው ፡ በሁለት ፡ መንገድ ፡ ነው ፡ ፩ኛ/ መልስ ፡ ስጭዎቹ ፡ የበጻኔ ፡ ልጆች ፡ አለመሆናቸው ፡ ሲታወቅና ፡ የጉዲፈቻ ፡ ልጆች ፡ ለመሆናቸው ፡ ማስረጃ ፡ ሳያቀርቡ ፡ ከበጻኔ ፡ አብራክ ፡ ከተወለዱት ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ እኩል ፡ ወይንም ፡ በብልጫ ፡ የበጻኔን ፡ ንብረት ፡ እንዲካ

ሬሱ ፡ ማድረጋቸው ፤ ፪ኛ/ ለውርሱ ፡ ትውልድ ፡ የሌላቸውን ፡ ሰዎች ፡ የውርሱ ፡ ባለመብት ፡ አድርገው ፡ መቀበላቸው ፡ ነው ፡ እንላለን ፡

ወደ፡ዋናው፡ነገር፡መለስ፡ብለን፡ስናተኩር፡ተከሳሾች፡ክርክር፡የተነሳበትን፡
መሬት፡ለመያዝ፡የበቁት፡የካቲት፡፳፬፡ቀን፡፲፱፻፶፬፡ዓ፡ም፡በተደረገው፡ስምም
ነት፡መሆኑን፡ እናስታውሳለን፡ዩካቲት፡፳፬፡ቀን፡፲፱፻፶፬፡ዓ.ም. የተደረገውን፡
ስምምነት፡መልስ፡ስቴዎች፡ለመጨበፕ፡የቻሉት፡የጧቹ፡የበዳኔ፡ልጆችና፡ወራሺ
ቸም፡ነን፡ብለው፡በመቅረባቸው፡ነው፡፡የበዳኔ፡ልጆች፡አለመሆናቸውን፡ራሳቸው፡፡
መልስ፡ስቴዎቹ፡ስላረጋገጡ፡የካቲት፡፳፬፡ቀን፡፲፱፻፶፬፡ዓ፡ም፡የተደረገው፡ስምም
ነት፡ለመዋል፡መብትና፡ቸሎታ፡በሌላቸው፡ስዎች፡መሃከል፡የተደረገ፡መሆኑ፡
ጉልህ፡ሆኖ፡ቀርቧል፡፡አንድ፡ሰው፡ያልሆነውን፡ነገር፡ነው፡ብሎ፡ሦስተኛን፡ሰው
ጣሳመንና፡ሕገ፡ወጥ፡መጤት፡እንዲያገኝ፡በማድረጉ፡ብቻ፡ሕግ፡የምትወስደው፡
እርምጃ፡ቢኖርም፡ቦታው፡በዚህ፡ይግባኝ፡ሰሚ፡ፍርድ፡ቤት፡ዘንድ፡አልሆነም፡፡
ይግባኝ፡ባዩዋ፡የካቲት፡፳፬፡ቀን፡፲፱፻፶፬፡ዓ.ም የተደረገውን፡ስምምነት፡መሃ
ይምነቴ፡ሲታወቅ፡በስምምነቱ፡ውስጥ፡ምን፡እንደተጸፈ፡አልገባኝም፡አልተነ

ሀ/ መልስ ፡ ስጭዎች ፡ ሙሉጌታና ፡ ደበል ፡ የበዳኔ ፡ ልጆች ፡ አለመሆናቸው ፡ ከእነርሱ ፡ አንደበት ፡ የተነገረውን ፡ ሰምተንና ፡ መዝግበን ፣

ለ/ መልስ ፡ ሰሜዎች ፡ ሙሉጌታና ፡ ደበል ፡ ለበዳኔ ፡ የጉዲፈቻ ፡ ልጆች ፡ ጎን ፡ ቢሉም ፡ ማስረጃ ፡ የሌላቸው ፡ መሆኑን ፡ ተገንገበን ፣

ሐ/ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፫፻፵፪ ፡ ኑዛዜ ፡ ሳይሰጥ ፡ የሞተ ፡ ሰው ፡ ውርስ፡ አወራረስ ፡ የተሰጠውን ፡ መምሪያ ፡ ተመልክተን ፤

መ/ የካቲት ፡ ፳፬ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፬ ፡ ዓ. ም. የተደረገው ፡ ስምምነት ፡ መልስ ፡ ሰጭ ዎችን ፡ የበዳኔ ፡ ልጆችና ፡ ወራሾች ፡ ተብሎ ፡ የተመዘገበው ፡ ፌጽሞ ፡ ሀስት ፡ መሆኑን ፡ አስተውለንና ፡ መሠረት ፡ በሌለው ፡ ነገር ፡ የተሰጠው ፡ ውሳኔ ፡ ሕን ፡ ወጥ ፡ መሆኑን ፡ ተገንዝበን ፤

υ/ ይግባኝ ፡ ባይዋ ፡ መሃይም ፡ እንደመሆኗ ፡ መጠን ፡ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፩ሺ፯፻፳፰(፫) ፡ የተጻፈው ፡ የሚደግፋት ፡ መሆኑን ፡ አስተውለን ፡

ረ/ የካቲት ፡ ፳፬ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፬ ፡ የተደረገውን ፡ ስምምነት ፡ ይግባኝ ፡ ባዩዋ ፡ የተቃወ መቸው ፡ በሚያዝያ ፡ ፲፱፻፶፬ ፡ ዓ. ም. መሆኑን ፡ አንብበን ፡ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፩ሺ፫፻፲፩) ፡ የተጻፈውን ፡ ተመልክተን ፲

የስር ፣ ተከሳሾች ፣ የበዳኔ ፣ ሂይ ፣ ወራሾች ፣ ነን ፣ ሲሉ ፣ ያቀረቡት ፣ ማስረጃ ፣ የበዳኔ ፣ ሂይ ፣ ልጆች ፣ ሳይሆኑ ፣ የወራሽነት ፣ መብት ፣ ያቀዳጃቸው ፣ መሆኑን ፣ አስተውለን ፣ በፍትሐ ፣ ብሔር ፣ ሕግ ፣ ሥነ ፣ ሥርዓት ፣ ቁጥር ፣ ፫፻፴፰ ፣ መሠረት ፣ ከፍተኛው ፣ ፍርድ ፣ ቤት ፣ የሰጠውን ፣ ፍርድ ፣ ለውጠን ፣ የስር ፣ ተከሳሾች ፣ የበዳኔ ፣ ሂይ ፣ ወራሾች ፣ ነን ፣ በማለት ፣ የያዙትን ፣ የበዳኔ ፣ ሂይ ፣ ክስ ፣ የቀረበበትን ፣ መሬት ፣ ለስር ፣ ከሳሽዋ ፣ ይለ ቃሉ ፣ ብለን ፣ በስምምነት ፣ ፌርደናል ፣ መልስ ፣ ስጭዎች ፣ የጉዲፈቻ ፣ ልጆች ፣ ለመሆናቸው ፣ ማስረጃ ፣ አቅርበው ፣ ከበዳኔ ፣ ሂይ ፣ ውርስ ፣ መሳተፍ ፣ ቢፈልጉ ፣ መብታቸው ፣ ተጠብቋል ፣ ይህ ፣ ፍርድ ፣ ቤት ፣ ግንቦት ፣ ፯ ፣ ቀን ፣ ፲፱፻፷ ዓ. ም. በንጉሠ ፣ ነገሥት ፣ ጠቅላይ ፣ ፍርድ ፣ ቤት ፣ በሙሉ ፣ ድምፅ ፣ ተሰጠ ፣

ትእዛዝ ፣

የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ፍርድ ፡ የተለወጠ ፡ መሆኑን ፡ እንዲያውቀውና ፡ በዚህ ፡ ፍርድ ፡ መሠረት ፡ እንዲያስፈጽም ፡ የፍርዱ ፡ ግልባጭ ፡ ይላክለት ፡፡ ይግባኝ ፡ ባይዋ ፡ ስለኪሣራና ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ወጭ ፡ በፍትሕ ፡ ብሔር ፡ ሥነ ፡ ሥርአት ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፬፻፷፫ ፡ መሠረት ፡ ጣመልከቻ ፡ ታቅርብ ፡፡

ግንቦት ፡ ፯ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፷ ፡ ዓ. ም.

SUPREME IMPERIAL COURT

Addis Ababa, Div. No. 6

Justices: Vice Afenegus Tasew Ayele

Ato Gebre Michael Wolde Tensae

Ato Kebede Habte Mariam

MAMITE BEDANE v. MULUGETA KURTE & DEBEL JELDU

Civil Appeal No. 147/60.

Succession—Rights in intestate succession—Arrangements by arbitrators—Civ. C. Arts. 842-856, 1678, 1728(3), 1808, 1810(1), 3307-3346.

On appeal from the decision of the High Court holding that arrangements effected by arbitrators are valid.

Held: The decision of the lower court reversed.

- 1. To have a right in the share of an intestate succession one must establish filial relationship or the status of an adopted child.
- 2. A succession arrangement which includes persons who have no right to participate in the succession is without effect.

JUDGMENT

This appeal is lodged against the judgment of the lower court which refused to invalidate a succession arrangement. The Appellant and her sister, one Aselefech Bedane, were the original plaintiffs and the respondents, were the defendants. The subject matter of the suit relates to property once owned by Ato Bedane Hay who died intestate in 1960. On the day following the fortieth-day anniversary of Ato Bedane's death local elders gathered and partitioned the decedent's property among the alleged heirs. The original plaintiff, Woiz. Mamite Bedane was informed of her share in the succession and had signified her acceptance of the arrangement by her signature affixed with the assistance of one Ato Yigezu Gebre Selassie.

Thereafter, Woiz. Mamite and her sister Aselefech instituted a suit for invalidation of the succession agreement. The appellant submitted an application to the Menagesha Awradja Court on April 12, 1962 and pursuant to this application a "kelate" was written to the Addis Alem Woreda Court. In her statement of claim to the Addis Alem Awradja Court the Appellant pleaded that the defendants possess the property in dispute without having any title thereto and that the agreement relating to the partition was unlawful because the terms therein were solely dictated by defendants who took advantage of her illiteracy and womanhood. When the value of the property was assessed, it was found that the suit was outside the material jurisdiction of the Awradja Court and the case was transferred to the High Court where the following two contentions were made: (a) that the partition agreement made between the plaintiff and the defendants on March 3, 1962 was of no effect; and (b) that the Defendants possess the property in question with-

MAMITE BEDANE v. MULUGETA KURTE

out having any title thereto. The latter claim was made at the Awradja Court. However, the argument that the agreement relating to the succession is invalid was raised in an application dated February 5, 1966 filed in the Addis Ababa High Court.

The defendants answered that they acquired the property in question from their father, Ato Bedane, by succession; they, his heirs-at-law, gathered on the fortieth day following his death and partitioned the property among them; that the appellant had consented to the manner in which the partition was effected and had signed signifying her consent; and that therefore the agreement is not subject to invalidation. A copy of the document whereby the partitioning of the property among the heirs was effected by the local elders has been produced and constitutes Plaintiff's Exhibit No. 1.

The High Court held that the agreement concluded on March 3, 1962 is valid by virtue of Article 3312(1) and (2) of the Civil Code and dismissed the suit. The appeal pending before this Court was entered from the decision rendered by the High Court on October 20, 1966 in Civil File No. 147/60.

Even though the suit is for the recovery of land, the case has incidentally offered us with the opportunity to examine the succession of Ato Bedane's property because said succession was submitted as a defence. We shall at the outset examine the Respondent's Exhibit No. 1, i.e., the document embodying the agreement concluded on March 3, 1962 whereby the alleged partitioning of Ato Bedane's property among his heirs was effected. The introductory passage of the document reads: "Whereas our father Ato Bedane Hay died intestate, we, the heirs of Ato Bedane, have agreed and consented to the partitioning of the decedent's estate among ourselves"

The manner of the partitioning is then set forth. The original Defendants, Mulugeta Bedane and Debel Bedane, have been listed in the document among the decedent's children and their share in the succession has been fixed therein. However, the Appellant insists that Mulugeta Bedane and Debel Bedane are not the children of Bedane Hay. To this end, in its session convened on March 30, 1967, this Appellate Court, with a view to establishing the truth or otherwise of the filial relationship of the Defendants to the deceased, put a question to the Respondents.

Mulugeta Bedane replied that he was the adopted child of the deceased; and that he did not possess any documentary evidence in support thereof but that he could prove the same by witnesses. Debel Bedane answered that he was not only the step son of Ato Bedane but that he was also his adopted child; he has also stated that he does not possess any documentary evidence.

The answers given by the Respondents tend to show that the Appellant's reference to the Respondents as Mulugeta Kurte and Debel Jeldu is correct and that her objection regarding the filial status of the Respondents is not without merit.

We shall now proceed to consider whether the Respondents have the right to inherit the decedent's succession. As a matter of custom and as a matter of law succession devolves upon a person either by will or by reason of the existence of a bond of natural relationship between him and the deceased. By which of these two means do Respondents claim to have acquired the right to succeed the deceased? They have themselves expressly admitted that they are not the sons of the decedent; they have not produced evidence in support of the claim that they are the adopted sons of the deceased and so their case does not come under

Articles 842 to 856 of the Civil Code. How would a person who is not related to the deceased and one who has not been mentioned in the will drawn by the deceased have the right to share in the succession merely by reason of living in the same house with the deceased? Since neither custom nor the civil law recognizes such right we shall next examine the agreement of partition alleged to have been effected by the local elders on March 3, 1962. The conclusion of contracts, agreements and compromises forms part of our custom and the law provides the manner in which a contract may be formed.

A person may not be a party to a contract or to a compromise unless he possesses a right and has the capacity to dispose thereof. Contracts entered into between parties who do not possess a right or do not have capacity are of no effect. Article 1678 provides that.

No valid contract shall exist unless:

- (a) the parties are capable of contracting and give their consent sustainable at law; and
- (b) the object of the contract is sufficiently defined and is possible and lawful.

Was the agreement entered into between the Appellant and the Respondents in the presence of the local elders an agreement concluded between parties who are capable and is the object of the agreement sufficiently defined, possible and lawful? The Appellant sought the invalidation of the contract concluded on March 3, 1962 within a period of less than two months from the formation thereof on the ground that the Respondents do not possess the right to succeed the deceased. The elders do not have the power to confer upon the Respondents the right to succeed the deceased and to partition the deceased's estate among them.

The partitioning effected by the elders after acknowledgment of the rights of the persons who alleged to be the deceased's heirs shall be annulled. The elders' decision would have been upheld under Articles 3307 to 3346 of the Civil Code had the agreement relating to the partition been not contrary to law or good morals. We are of the opinion that the agreement in question is contrary to law and good morals on two grounds: whereas it was discovered that the Respondents were not the children of the deceased and whereas they failed to adduce evidence to prove that they were the adopted children of the deceased, they were allowed to have equal shares or even greater shares than the children of the deceased. Secondly, the respondents who were not related to the deceased were given the status of heir.

The Respondents acquired the property, the subject matter of this appeal, by virtue of the agreement concluded on March 3, 1962. The Respondents entered into the said agreement purporting to be the children and therefore the heirs of the deceased. The Respondents have themselves expressly conceded that they are not the sons of the deceased. Hence it is clear that the agreement in question was entered into between parties who did not possess a right and were not capable of entering into the said agreement. Although the law provides for an action to be taken against a person who with intent to achieve an illegal benefit misleads a third party, said action may not be taken in this Court. Appellant pleaded that she had not understood the agreement and that while her illiteracy was common knowledge the contents of the agreement had not been read to her.

MAMITE BEDANE v. MULUGETA KURTE

Therefore, we make the following findings:

- (a) We have recorded Respondents' admission that they were not the sons of Ato Bedane.
- (b) The Respondents who claim to be adopted children of the deceased have not produced any evidence in support of their claim.
- (c) We have considered the provisions of Article 842 of the Civil Code which relate to intestate succession, and that.
- (d) they were falsely mentioned in the March 3, 1962 agreement as Bedane's children and therefore the decision rendered without any basis is contrary to law.
- (e) The provisions of Article 1728(3) support the Appellant's claim regarding her illiteracy.
- (f) The Appellant instituted a suit on May 1961 to invalidate the agreement and whereas we have considered Articles 1810(1) of the Civil Code.

We hold that the Respondents were attributed the status of heir without being Bedane Hay's children, without offering evidence to show that they were the heirs, and the judgment of the High Court is hereby reversed in accordance with Article 348 of the Civil Procedure Code. We hereby direct the Respondents to restore to the Appellant the property in question.

The right of the Respondents is reserved to bring an action to prove that they are the adopted children of Ato Bedane.

Delivered unanimously at the Supreme Imperial Court this May 15, 1968.

Order

A copy of this judgment shall be sent to the High Court.

The Appellant shall receive costs on filing a bill of costs in accordance with Article 463 of the Civil Procedure Code.

May 15, 1968

የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ አዲስ አበባ ፡፡

ዳኞች ፤

አቶ ፣ ንጉሜ ፣ ፍትሕ ፣ አወቀ ፤

አቶ ፡ አሰፋ ፡ ሊበን ፤

አቶ ፡ አበበ ፡ አውግቸው ፡

ከሣሽ ፥ አቶ ፡ ጌታቸው ፡ ብርሃኔ ፤

ተከሣሽ ፣ የኢትዮጵያ ፣ ንግድ ፣ ባንክ ፣ አ ፣ ማ ፣

የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ መዝገብ ፡ ቁጥር ፡ ፩ሺ፮፻፬/፯፱

የሐሰት ፡ ክስ ፡ ስለማቅረብ ፡- ስለደመወዝ ፡- የዓመት ፡ ፌቃድ ፡- የሞራል ፡ ካሣ ፡- የጠበቃ ፡ አበል ፡- ወደ ፡ ሥራ ፡ ስለመመለስ ፡- የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥሮች ፤ ፪ሺ፻፬ ፥ ፪ሺ፫፻፮ (፫) ፥ ፪ሺ፫፻፮ ፡ ፪ሺ፫፻፭ ፡ ፪፻፵፩ ፡ ለስ ፡ ልን ፤ የወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥሮች ፤ ፲፩ ፡ ፲፮ ፡ ፵፯ ፤ የሕግ ፡ ክፍል ፡ ጣስታወቂያ፡ ፫፻፪ (፩) (፩) (ለ) ፡

ተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ የሀስት ፡ ክስ ፡ በማቅረብ ፡ ከሥራው ፡ ካባረረው ፡ በኋላ ፡ ከወንጀሉ ፡ በንፃ ፡ ስለተለቀቀ ፡ በደመወዝ ፡ በዓመት ፡ ፌቃድ ፡ በሞራል ፡ ካሣና ፡ በጠበቃ፡ አበል ፡ የተተመን፡ በድምሩ ፡ ፲፩ሺ፬፻፷፰ ፡ ብር፡ ከ፶፡ ሣንቲም ፡ ይገባኛል ፡ በማለትና ፡ ወደ ፡ ሥራው ፡ ለመመለስ ፡ በመጠየቅ ፡ የቀረበ ፡ ክስ ፡፡

ውሳኔ ፡- ክሱ ፡ በከፊል ፡ ተቀባይነት ፡ አግኝቷል ፡

፩/ አንድ ስው፡ወንጀል፡የተፈጸመ፡መሆኑን፡በሚጠረጥርበት፡ጊዜ፡ለባለሥልጣን፡ማስታወቅ፡ ሕጋዊ፡ግኤታው፡ሲሆን፡ዐቃቤ፡ሕግ፡ወንጀል፡ለመፈጸሙ፡በቂ፡መረጃ፡መኖሩን፡ወስኖ፡ክስ፡ቢያ ቀርብ፡የመጀመሪያው፡አመልካች፡እንደ፡ክሳሽ፡ተቆጥሮ፡ለክሱ፡ውጤት፡ኃላፊነት፡አይወስድም፡፡

፪/ አንድ ሰው፡ የሴላውን፡ ስም፡ ለማተደፍ፡ የሐስት፡ ክስ፡ እንዲመራበት፡ ቢያደርግ፡ ወይንም፡ ዐቃቤ፡ ሕጉ፡ በክፉ፡ ልቦና፡ ተነሳስቶ፡ ተከሳሹ፡ አንዳችም፡ ወንጀል፡ ሳይፈጽም፡ ክስ፡ ቢያቀርብበት፡ ሁለ ቱም፡ በየሬናቸው፡ ሲቀጡ፡ የሚችሉት፡ ይኸው፡ ተማባራቸው፡ በፍርድ፡ ሲረጋገጥባቸው፡ ብቻ፡ ነው፡፡

፫/ የሥራ፡ ውል፡ የሚቆይበት፡ ጊዜ፡ ያልተወሰን፡ እንደሆነና፡ ሥራው፡ የሚቆይበት፡ ጊዜ፡ ያልተመ ለከተ፡ ከሆን፡ አሠራው፡ ያለበቂ፡ ምክንያትና፡ ያለማስጠንቀቂያ፡ ሠራተኛውን፡ ከሥራው፡ ቢያባርረው፡፡ የሦስት፡ ወር፡ ደመወዙ፡ በኪሣራ፡ መልክ፡ ከሚከፈለው፡ በስተቀር፡ ወደ፡ ሥራው፡ ይመለስ፡ ለማለት አይ ቻልም፡፡

ፍ ር ድ

ለዚህ ፡ ክስ ፡ መንሻ ፡ የሆነው ፡ ፍሬ ፡ ነገር ፡ ክሳሹ ፡ የተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ ሠራተኛ ፡ ሆኖ ፡ በሚሠራበት ፡ ጊዜ ፡ ከሌሎች ፡ ከባንኩ ፡ ሦስት ፡ ሠራተኞች ፡ ጋር ፡ ሆኖ ፡ ባልታወቀ ፡ ቀን ፡ ሻንትላል ፡ የተባለ ፡ ኩባንያ ፡ ፲፱ሺ ፡ የኢትዮጵያ ፡ ብር ፡ ለኢንዶ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ጨርቃጨርቅ ፡ ኩባንያ ፡ እንዲከፈል ፡ ቼክ ፡ ለተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ ሲደርስ ፡ አባሪ ፡ ተነባባሪ ፡ ሆነው ፡ ቼኩን ፡ በማጭበርበር ፡ መንዝረው ፡ ገንዘቡን ፡ ተካፍለው ታል ፡ በማለት ፡ በወንጀል ፡ መዝገብ ፡ ቁጥር ፡ ፩ሺ፩፻፲፪/፶፯ ፡ በከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ክሱ ፡ ከቀረበ ፡ በኋላ ፡ ከሳሹ ፡ ከወንጀሉ ፡ ነጻ ፡ እንዲሆን ፡ ስለተፈረደለት ፡ ተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ የሐሰት ፡ ክስ ፡ አቅርቦ ፡ እ ፡ ኤ ፡ አ ፡ ከጥቅምት ፡ ፳፯ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፷፮ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ጀምሮ ፡ ከሥራው ፡ ስለአስወጣው ፡ እንዲህ ፡ ያለውም ፡ ተግባር ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፬፻፵፮/ለ/መሠረት ፡ ተከሳሹን ፡ ኃላፊ ፡ ስለሚያደርገው ፡

> በተጨማሪም ፡ ወደ ፡ ቀድሞው ፡ ሥራ ፡ እንዲመለስ ፡ እንዲሁም ፡ በፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፩፻፳ ፡ መሠረት ፡ በወንጀሉ ፡ ክስ ፡ ምክንያት ፡ የተከሳሹን ፡ ንጹሀ ፡ ስምና ፡ ሰብዓዊ ፡ ክብሩ ፡ እንዲገፈፍ ፡ በመደ ረጉ ፡ ይህንኑ ፡ የሚያስተባብል፡ማስታወቂያ፡ በተከሳሹ ፡ ኪግራ ፡ በጋዜጣ ፡ እንዲወጣ ፡ እንዲታዘዝ ፡ በማለት ፡ የቀረበ ፡ ክስ ፡ ነው ፡፡

ክሱን ፡ ለማስረዳት ፡ ከሳሹ ፡ ከወንጀሎ ፡ ንጻ ፡ የሆነበትን ፡ የፍርድ ፡ ግልባጭ ፡ ከማቅረቡ ፡ በቀር ፡ ሴላ ፡ የሰውም ፡ ሆን ፡ የጽሑፍ ፡ ማስረጃ ፡ አላቀረበም ፡ የተከሳሹ ፡ ጠበቃ ፡ በበኩሉ ፡ የሚከተለውን ፡ መከላከያ ፡ አቀረበ ፤

የተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ በከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የወንጀል ፡ ክስ ፡ አላቀረበም ፡፡ በአንድ ፡ ቼክ ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ መክፈልና ፡ ቼኩን ፡ ማጥፋት ፡ የወንጀል ፡ ተግባር ፡ በመሆኑ ፡ የተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ የመንግሥትና ፡ የሕዝብ ፡ ገንዘብ ፡ ባለአደራ ፡ ስለሆን ፡ ስለተፈጸመው ፡ አድራንት ፡ ለተገቢው ፡ ባለሥልጣን ፡ ለማመልከት ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፲፩ ፡ እና ፡ ፲፭ ፡ እንዲሁም ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፬፻፴፰ ፡ ንዑስ ፡ ቁጥር ፡ /ሀ/ለ/መሠረት ፡ ማኤታ ፡ አለበት ፤ ከዚህም ፡ በላይ ፡ ተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ በቁጥር ፡ ፴፯ ፡ መሠረት ፡ የባል ፡ ከሳሽ ፡ ሆኖ ፡ በከሳሹ ፡ ላይ ፡ የወንጀል ፡ ክስ ፡ አልከፈተም ፤ ወቃቤ ፡ ሕጉ ፡ የቀረበውን ፡ ማስረጃ ፡ መርምሮ ፡ በቂ ፡ ማስረጃ ፡ ካለው ፡ ክሱን ፡ ለጣቅረብ ፡ ወይም ፡ ክሱን ፡ ለመዝጋት ፡ ሥልጣኑ ፡ ለመሆኑ ፡ አይካድም ፤ ከሳሹ ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ ንጻ ፡ ቢወጣም ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ባቀረበበት ፡ የወንጀል ፡ ክስ ፡ ከሳሹ ፡ ጉዳትና ፡ ካግን ፡ ለመጠየቅ ፡ መብት ፡ የለውም ፡

በዚሁ ፡ ምክንያት ፡ የሐስት ፡ ክስ፡ ስለቀረበብኝ ፡ ንጹህ፡ ስሜንና ፡ ሰብአዊ ፡ ክብሬ፡ ስለተነካ ፡ በፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፩፪፫ ፡ መሠረት ፡ ማስተባበያ ፡ በጋዜጣ ፡ ተከሳሹ ፡ እንዲያወጣ ፡ ለዚሁም ፡ በፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፩፪፲፮/፫/መሠ ረት ፡ የሞራል ፡ ካሣ ፡ እንዲከፍል ፡ የተጠየቀው ፡ በሕግ ፡ በኩል ፡ ውጤት ፡ የሌለው ፡ ነው ፡ ከዚህም ፡ በላይ ፡ በፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ ፩፻፫ ፡ እና ፡ በተከታዮቹ ፡ ቁጥሮች ፡ መሠረት ፡ አሠሪው ፡ ወይም ፡ ሠራተኛው ፡ በጣናቸውም ፡ ጊዜ ፡ ያለምክን ያት ፡ የጣሰናበት ፡ ወይም ፡ የመልቀቅ ፡ መብት ፡ አለው ፡፡ ይህም ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ሠራተኛው ፡ ያለው ፡ መብት ፡ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ ፩፻፫ ፡ እና ፡ በሕግ ፡ ክፍል ፡ ጣስታወቂያ ፡ በቁጥር ፡ ፫፻፫ ፡ በአንቀጽ ፡ ፩ ፡ መሠረት ፡ የተወሰነ ፡ ነው ፡፡ ከሳሹ ፡ ይህንን ፡ መብቱን ፡ አንዲያገኝ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱን ፡ አልጠየቀም ፡፡ ስለዚህ ፡ ከሳሹ ፪ በፈጸመው ፡ የሥራ ፡ ጉድለት ፡ ተከሳሹ ፡ ከሥራ ፡ ለጣሰናበት ፡ ይችላል ፡ በጣለት ፡ ተከቅራ ፡ ለጣሰናበት ፡ ይችላል ፡ በጣለት ፡ ተከቅራ ፡ የመክፈል ፡ ጣስረጃ ፡ እንዲሆነው ፡ የቼኩን ፡ ግልባጭ ፡ ከሳሹ ፡ በእጁ ፡ ጽሕፌት ፡ ያዘጋ ጀው ፡ የመክፈል ፡ ጣገጃ ፡ ትሕዛዝ ፤ ሥዩም ፡ ዳኜ ፡ የተባለው ፡ የሰጠውን ፡ ቃል ፡ አቅር ቧል ፡፡ የአራት ፡ ምስክሮችም ፡ ስም ፡ ዝርዝር ፡ በተጨጣሪ ፡ አቅር ቧል ፡፡

ለኛው ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ በቁጥር ፡ ፲፩**አና ፡ ፲**፩ ፡ እንዲሁም ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፬፻፴፰ ፡ ንዑስ ፡ ቁጥር ፡ ፩/ለ/ የግል ፡ አቤት ፡ ባይ ፡ ማለት ፡ የአሁኑ ፡ ተከሳሽ ፡ በመሥሪያ ፡ ቤቱ ፡ ለሚፈጸመው ፡ የወንጀል ፡ ተግባር ፡ ለተ ገቢው ፡ ባለሥልጣን ፡ የማመልከት ፡ ግኤታ ፡ አለበት ፡፡ በዚሁ ፡ አቤቱታ ፡ መሠረት ፡ የወንጀሉ ፥ ተግባር ፡ ለመፈጸሙ ፡ ምርመራ ፡ የማድረጉ ፡ ተግባር ፡ የፖሊስ ፡ መሥሪያ ፡ ቤት ፡ ነው ፡፡ የፖሊሱን ፡ የምርመራ ፡ መዝንብ ፡ ተመልክቶና ፡ መርምሮ ፡ ቀዳሚ ፡ ማስ ረጃ ፡ ሲገኝ ፡ የወንጀሉን ፡ ክስ ፡ የጣቅረብ ፡ ወይም ፡ ያለጣቅረብ ፡ የዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ተግ ባር ፡ ለመሆኑ ፡ አይካድም ፡ ለወንጀሉ ፡ ክስ ፡ አቀራረብ ፡ ሁኔታ ፡ የግል ፡ አቤት ፡ ባዩን፡ የሚያንባው ፡ ንገር ፡ የለም = ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ በወንጀሉ ፡ ተግባር ፡ አምኖበት ፡ ለፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ክስ ፡ አቅርቦ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱም ፡ ማስረጃውን ፡ ከ*መረመረ* ፡ በኋላ ፡ ከሳሹን ፡ በንጻ ፡ ቢለቀውም ፡ *መጀመሪያውኑ ፡ ዐቃ*ቤ ፡ ሕጉ ፡ ምንም ፡ ማስረጃ ፡ ሳይኖረው ፡ የከሳሹን ፡ ስም ፡ ለማዯፋት ፡ በክፉ ፡ ልቦና ፡ ተመርኩዞ ፡ ያቀረበው ፡ ክስ ፡ ለመሆኑ ፡ ተከሶ ፡ ሳይፈረድበት ፡ ለጉዳቱ ፡ ካሣ ፡ ኃላፊ ፡ ለማድረግ ፡ ሕጉ ፡ አይፈቅድም ፡ ስለሆነም ፡ የባል። አቤት። ባይ። ምንም። የወንጀል። ተግባር። ሳይፈጽም። ያንድ። ሰው። ስም። ለማጥፋት ፣ የሐሰት ፣ ክስ ፣ በሰውየው ፣ ላይ ፣ እንዲቀርብበት ፣ በማቀድ ፣ ለተገቢው ፣ ባለሥልጣን ፡ ካመለከተ ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፬፻፵፩ ፡ ኃላ ፊነት ፡ ሊያስከትልበት ፡ የሚችል ፡ ለመሆኑ ፡ አይካድም ፤ ይህም ፡ ቢሆን ፡ በከሳሹ ፡ ሳይ ፡ ለደረሰው ፡ ካሣ ፡ ተጠያቂ ፡ የሚሆነው ፡ በተባለው ፡ *አንቀጽ ፡ መሠረት ፡ ተ*ከሳሹ፡ ባንክ ፡ ተክሶ ፡ ምንም ፡ ጣሬ*ጋገጫ* ፡ ሳይኖረው ፡ የከሳሹን ፡ ስም ፡ ለጣጥፋት ፡ ሲል *·* ያቀረበው ፡ አቤቱታ ፡ ለመሆኑ ፡ በፍርድ ፡ ሲረጋገጥበት ፡ ብቻ ፡ ነው =

ንገር ፡ ግን ፡ ሕስካሁን ፡ ሕንዲህ ፡ ያለ ፡ ሕጋዊ ፡ ሕርምጃ ፡ በከሳዥ ፡ አልተወሰደም ፡ በዚሁም ፡ መዝንብ ፡ የቀረበ ፡ ጣስረጃ ፡ የለም ፡ የተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ ነንሩ ፡ በፖሊስ ፡ ሕንዲመረመር ፡ ያደረገው ፡ ምንን ፡ ድጋፍ ፡ አድርን ፡ ነው ፡ ቢባል ፡ የተባለው ፡ ቼክ፡ ለባንክ ፡ ለመድረሱ ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ምልክት ፡ ተደርንበት ፡ ለመጥፋቱ ፡ የተከሳሹም ፡ ባንክ ፡ ለባለመብቱ ፡ ገንዘቡን ፡ የከፈለ ፡ ለመሆኑ ፡ አልተካደም ፡ ሕንዲህ ፡ ያለ ፡ ሁኔታ፡ ተፈጽሞ ፡ ሲገኝ ፡ ኃላፊነት ፡ ያለበት ፡ የተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ አጥፊ ፡ ሕንዲመረመር ፡

ለተገቢው ፡ ባለሥልጣን ፡ ማመልከት ፡ ተግባሩ ፡ ነው ፡ ይህም ፡ የሚያስረዳው ፡ የተከ ሳሽ ፡ ባንክ ፡ ነንሩ ፡ እንዲመረመር ፡ ያደረገው ፡ በተገቢ ፡ ጥርጣሬ ፡ ተንሳስቶ ፡ ለመሆኑ የማይካድ ፡ ነው ፡

ስለዚህ ፡ ከዚህ ፡ በላይ ፡ በሰፊው ፡ በተሰጠው ፡ ትችት ፡ መሠረት ፡ የተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ ለወንጀሉ ፡ ክስ ፡ አቀራረብ ፡ ኃላፊነት ፡ የሌለበት ፡ ስለሆነና ፡ በባንኩ ፡ ውስጥ ፡ የተፈጸመው ፡ የወንጀል ፡ ተግባር ፡ እንዲመረመር ፡ ለተገቢው ፡ ባለሥልጣን ፡ ያቀረጫ በው ፡ የግል ፡ አቤቱታ ፡ በሐሰት ፡ የተመሠረት ፡ ለመሆኑ ፡ የቀረበ ፡ ማስረጃ ፡ ስለሌለ ፡ ለሞራሉ ፡ ካሣ ፡ በፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፩፻፲፮/፫/ መሠረት ፡ የቀረበውን፡ ጥያቄ ፡ ውድቅ ፡ አድርገነዋል ፡ በዚሁ ፡ መሠረት ፡ የተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ ለሞራሉ ፡ ካሣ ፡ ኃላፊ ፡ ስለሆነ ፡ በፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፩፻፳ ፡ በከሳሽ ፡ ላይ ፡ ቀርበ ፡ ስለ ነበረው ፡ የወንጀል ፡ ክስ ፡ ማስተባበያ ፡ በጋዜጣ ፡ ተከሳሹ ፡ እንዲያወጣ ፡ የቀረበውንና ፡ ለወንጀሉ ፡ ክርክር ፡ ከሳሽ ፡ ለጠበቃው ፡ የከፈለው ፡ ፫፻ ፡ (አምስት ፡ መቶ) ፡ ብር ፡ ይከፈለኝ ፡ ያለው ፡ ጥያቄ ፡ አብሮ ፡ ውድቅ ፡ መሆን ፡ ያለበት ፡ ለመሆኑ ፡ ወስነናል ፡

ሁለተኛ ፣ ተከሳሹ ፣ ባንክ ፣ ከሳሹን ፣ ከሥራ ፣ ያስናበተው ፣ በበቂ ፣ ምክንያት ፣ ስላልሆነ ፡ ወደ ፡ ሥራው ፣ እንዲመለስ ፣ የቀረበው ፣ ክስ ፡ ተገቢ ፡ ጥያቄ ፡ መሆኑን ፣ እንመርምር ፡፡

በከሳሹ ፡ ላይ ፡ በከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በመዝንብ ፡ ቁጥር ፡ ፩ሺ፩፪፻፪/ቫ፯ ፡ በቀረበበት ፡ የወንጀል ፡ ክስ ፡ ማስረጃው ፡ ከተመረመረ ፡ በኋላ ፡ በንጻ ፡ የተለቀቀ ፡ ለመሆኑ ፡ በቀረበልን ፡ የፍርድ ፡ ባልባጭ ፡ ተረጋግጧል ፡፡ ሕዚህ ፡ ላይ ፡ ዋናው ፡ ጥያቄ፡ ከሳሹ ፡ የወንጀሉን ፡ ተግባር ፡ፌጽጧል ፡ ተብሎ ፡ ክስ ፡ ቢቀርብበትም ፡ በፍርድ ፡ ነጻ ፡ ከወጣ ፡ የተጠረጠረበትን ፡ የወንጀል ፡ ተግባር ፡ ሳለ*መ*ፈጸሙ ፡ ከተረ*ጋገ*ጠ ፡ ከሥ ራው ፡ ለመሰናበት ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ አለ ፡ ለማለት ፡ ይቻላልን? አሁን ፡ የሚፈለገው ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ምን ፡ ማለት ፡ እንደሆነ ፡ ለመዘርዘር ፡ ሳይሆን ፡ ከሳሹ ፡ ከሥራ ፡ የተ ሰናበተበት ፡ ምክንያት ፡ በቂ ፡ መሆኑን ፡ ለማመዛዘን ፡ ነው ፡፡ የተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ ከሳ ሹን ፡ ከሥራ ፡ ያሰናበተበት ፡ በሁለት ፡ ምክንያት ፡ ሊሆን ፡ ይችላል ፡ አንደኛው ፡ ምክ ንያት ፡ በከሳሹ ፡ ላይ ፡ የወንጀል ፡ ክስ ፡ ስለ ፡ ቀረበበት ፡ ሴላ ፡ *ተጹጋጋሚ ፡* የወንጀል ፡ ተግባር ፡ እንዳይፈጸም ፡ ለመጠበቅ ፡ ከሥራው ፡ ተወግዶ ፡ ክርክር ፡ እንዲቀተል ፡ ለማድረግ ፥ ሁለተኛው ፣ ምክንያት ፣ ደግሞ ፣ ቼኩ ፣ በመዋፋቱ ፣ ተከሳሹ ፣ ባንክ ፣ ገን ዘቡን ፡ ለባለመብቱ ፡ እንዲከፍል ፡ በማድረጉ ፡ ለዚሁም ፡ ተግባር ፡ ከሳሹ ፡ ኃላፊ ፡ መሆን ፡ አለበት ፡ ብሎ ፡ በማመን ፡ ለጊዜው ፡ ከሥራው ፡ እንዲታገድ ፡ በማሰብ ፡ ሊሆን፡ ይችላል = ከሳሹ ፡ ከሥራው ፡ የተሰናበተው ፡ በአንደኛው ፡ ምክንያት ፡ ቢሆን ፡ ኖሮ ፡ አስተያየት ፡ ማን ፡ የወንጀሉን ፡ ተግባር ፡ ከሳሹና ፡ ጓደኞቹ ፡ የፈጸሙት ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ በማመን ፡ የተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ በዚህ ፡ ወንጀል ፡ የተጠረጠፉትን ፡ ከሳሹንና ፡ ጓደኞቹን ፡ ከሥራቸው ፡ እንዲወገዱ ፡ ያደረገበት ፡ ምክንያት ፡ ነው ፡ ተብሎ ፡ ሊ*ታመን* ፡ ይቻላል ፡ ከሳሹ ፣ ከክሱ ፣ ንጻ ፣ ከወጣ ፣ የወንጀሎን ፣ ተግባር ፣ አል*ፈጸመም ፣ ግ*ለት ፣ ነው *።* በጥ ርጣሬ ፡ ብቻ ፡ ተመርኩዞ ፡ ከሳሹን ፡ ከሥራ ፡ ማሰናበት ፡ እንደበቂ ፡ ምክንያት ፡ አይቆ **ጠርም** #

እንግዲህ ፡ ከሳሹ ፡ ያለበቂ ፡ ምክንያት ፡ ከሥራ ፡ እንዲሰናበት ፡ ከተደረገ ፡ በተ ከሳሹ ፡ ላይ ፡ ምን ፡ ዓይነት ፡ ኃላፊነት ፡ ሊያስከትልበት ፡ ይችላል ፡ ብሎ ፡ መጠየቅ ፡ ተገቢ ፡ ነው ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፫፫ ፡ የሥራ ፡ ውል ፡ የሚቆይበት፡ ጊዜ ፡ ያልተወሰነ ፡ እንደሆነና ፡ ሥራውም ፡ የሚቆይበት ፡ ጊዜ ፡ ያልተመለከተ ፡ ከሆነ፡ አሠሪው ፡ ማለት ፡ ተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ ለከሳሹ ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ አስቀድሞ ፡ መስጠት ፡ ያለበት ፡ ለመሆኑ ፡ ያስረዳል ፡ የሚሰጠውም ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ ከሳሹ ፡ ብዙ ፡ ዓመት ፡ በተባለው ፡ በተከሳሽ ፡ ባንክ ፡ ሲሥራ ፡ የቆየ ፡ ለመሆኑ ፡ ስላልተካደ ፡ የሁለት ፡ ወር ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ ጊዜ ፡ ለመሆኑ ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፸፩/፪/ በግልጽ፡ ያስረዳል ፡፡ የተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ ግን ፡ የተባለውን ፡ የ፪ ፡ ወር ፡ ጊዜ ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ የሰጠ ፡ ለመሆኑ ፡ ስላሳስረዳ ፡ ከሳሹ ፡ ከሥራ ፡ የተስናበተው ፡ የሁለት፡ ወር ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ ጊዜ፡ ሳይሰጠው፡ መሆኑ፡ ታምኗል፡ ማለት፡ ነው። ከዚህም፡ በላይ፡ ከሳሹ፡ ከሥራው ፡ የተሰናበተው ፡ ያለበቂ ፡ ምክንያት፡ ከሆነ ፡ የተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ ተገቢ፡ የሆነ ፡ ኪሣራ ፡ መክፈል፣ › ያለበት ፡ ለመሆኑ፡ በፍትሐ፡ብሔር ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፸፫ ፡ ተደንግንል ፡ ተከሳሹም፡ የሚያገኘው ፡ ኪሣራ ፡ ከሥራ ፡ ከመሰናበቱ ፡ በፊት ፡ በሦስት ፡ ወር ፡ ከሚያገኘው ፡ ደመወዙ ፡ ሊበልጥ ፡ የጣይችል ፡ መሆኑ ፡ በተባለው ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፸፬/፪/ ፡ ተመልክቷል ፡ ከዚህ ፡ በላይ ፡ የተጠቀሱት ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥርች ፡ እንደሚያስረዱን ፡ ከሳሹ ፡ ያለበቂ ፡ ምክንያት ፡ ከሥራው ፡ ከተስናበተ ፡ የሦስት ፡ ወር ፡ ይመወዙን ፡ እንደ ከ ፡ አንደ ከ ፡ ለመድረግ ፡ በቀር ፡ ወደ ፡ ሥራው ፡ እንደመለስ ፡ ለማድረግ ፡ ከሳሹ ፡ በሕጉ ፡ መብት ፡ አልተሰጠውም ፡፡

ከዚህ፡ በላይ፡ የተጠቀሱትን፡ የፍትሐ፡ ብሔር፡ ሕግ፡ ቁፕሮች፡ የከሳሽ፡ ጠበቃ፡
በክሱ፡ ማመልከቻ፡ ውስፕ፡ በዝርዝር፡ ባይጠቅሳቸው፡ በደፈናው፡ ከሳሹ፡ ከሥራ፡
ከተሰናበተበት፡ ጊዜ፡ አንስቶ፡ ያለውን፡ የ፳፱፡ ወር፡ ደመወዝ፡ በድምሩ፡ ከጠየቀ፡
በተመሳሳይነት፡ ምንም፡ እንኳን፡ ያለበቂ፡ ምክንያት፡ ከሥራው፡ በመሰናበቱ፡ በፍትሐ፡ ብሔሩ፡ የተመለከተውን፡ የሦስት፡ ወር፡ ደመወዙንና፡ የማስጠንቀቂያ፡ ጊዜ
መብቱን፡ በግልፕ፡ ባይጠይቅም፡ ያለአግባብ፡ በመሰናበቱ፡ ድምር፡ ደመወዙን፡
ከጠየቀ፡ በውስፕ፡ አነጋገር፡ ይህንኑም፡ እንደጠየቀ፡ ስለሚቆጠር፡ በዚሁ፡ ምክንያት፡ የተከሳሽ፡ ጠበቃ፡ ያቀረበው፡ መቃወሚያ፡ ተገቢነት፡ የለውም፡

የተከሳሹ፣ ጠበቃ፣ ያቀረባቸው፣ የጽሑፍ፣ ማስረጃዎች፣ ከቀረበው፣ ክስ፣ መብጥ፣ ጋር፣ ግንኙነት፣ ስለሴላቸው፣ ትችት፣ መስጠት፣ አስፈላጊ፣ ሆኖ፣ አላገኘነውም ። በተጨማሪም፣ በክስ፣ ማመልከቻ፣ ላይ፣ የገለጣቸውን፣ አራት፣ ምስክሮች፣ አቅርበ፣ ስላላስመስከረ፣ ፈቅዶ፣ እንደተዋቸው፣ የሚገመት፣ ነው።

ስለዚህ ፡ የተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ ለከሳሹ ፡ መክፈል ፡ የሚገባው ፡ ኪሣራ ፡ የሦስት ፡ ወር ፡ ደመወዙንና ፡ የሁለት ፡ ወር ፡ የማስጠንቀቂያ ፡ ጊዜ ፡ በጠቅላላው ፡ የአምስት ፡ ወር ፡ ደመወዝ ፡ ፩ሺ፭፻፶ (አንድ ፡ ሺህ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ህምሳ ፡ ብር) ፡ መሆኑን ፡ ፈርደናል ፡ ይህ ፡ ፍርድ ፡ በመዝንብ ፡ ቁጥር ፡ ፩ሺ፭፻፷/፶፱ ፡ አቶ ፡ ሥዩም ፡ ዳኜና ፡ የተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ የተከራከሩበት ፡ ጉዳይ ፡ ስረ ፡ ነንሩ ፡ እና ፡ የክሱ ፡ ጭብጥ ፡ አንድ ፡ ዓይነት ፡ ስለሆነ ፡ ለተባለው ፡ መዝንብም ፡ ተፈጸሚ ፡ ነው ፡ ብለናል ፡

የተከሳሹ ፡ ባንክ ፡ ለከሳሹ ፡ በተፈረደለት ፡ ገንዘብ ፡ ልክ ፡ ዳኝነቱን ፡ በተጨማ ሪም ፡ ኪሣራና ፡ የጠበቃ ፡ አበል ፡ ለከሳሹ ፡ እንዲከፍል ፡ ወስነናል ፡ በፍትሐ ፡ ብሔሩ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ በቁጥር ፡ ፬፻፷፫ ፡ እና ፡ ፬፻፷፬ ፡ መሠረት ፡ የኪሣራው ፡ ዝርዝር ሲቀርብልን ፡ የሚወሰን ፡ ነው ፡ ብለናል ፡

ይህ ፡ ፍርድ ፡ ሁለቱም ፡ ወንኖች ፡ ባሉበት ፡ *መ*ስከረም ፡ ፳፯ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፷ ፡ *ዓ.* ም. በንባብ ፡ ተሰጠ ፡

HIGH COURT

Addis Ababa, Commercial Division

Judges:

Ato Negussie Fitawake

Ato Assefa Liben

Ato Abebe Awgechew

GETACHEW BERHANE v. COMMERCIAL BANK OF ETHIOPIA S.C.

Civil Appeal No. 1604/59

Civil Law—False Accusation—Salary—Annual Leave—Moral damage—Counsel fee—Reinstatement to work—Civ. C. Arts. 2109(a), 2116(3), 2120, 2570, 2571(2), 2573, 2574(2); Crim. Pro. C. Arts. 11, 15, 46; Legal Notice No. 302/64, Arts. 1(b), 5.

Plaintiff claims a total sum of E \$ 11,468.50 in compensation for salary, annual leave, moral damage and counsel fee and requests to be reinstated to his work.

Held: Petition partially allowed.

- 1. Where a person suspects that a criminal act has been committed he has the duty to report the same to the competent authorities. If the Public Prosecutor institutes charge after having determined on the sufficiency of evidence then the person who reported the act may not be held responsible for the outcome of the case.
- 2. Where a person, with the object of compromising another's reputation, causes proceedings to be instituted against him, or the Public Prosecutor with bad faith and without the accused committing any criminal act prosecutes him, each shall be held liable only after he is found guilty of said malicious conduct.
- 3. In a contract of employment where the duration is not fixed and does not result from the nature or circumstances of the work and where the employee has been discharged without good cause or proper notice, the latter is entitled to three months' salary, but he is not reinstated to his work.

JUDGMENT

The material facts giving rise to the case at bar are the following:

The present Plaintiff and three other employees of the Bank were charged in the High Court in Criminal Case No. 1112/57 with having cashed and shared a cheque drawn on the Bank in favor of the Indo-Ethiopian Textile Co. The present Plaintiff was acquitted of the charge. The Plaintiff alleged that the Bank instituted malicious prosecution against him on October 27, 1964, and contends that Article 441(b) of the Penal Code makes the Bank liable for its acts. The Plaintiff claims:

(a) Payment of salary up to the date that the charge was stricken, to wit, twenty nine months and ten days

salary per month. E\$ 310.00 in the sum of E\$ 9095.00

JOURNAL OF ETHIOPIAN LAW VOL. VII - No. 1

- (b) Payment for thirty six days annual leave for two years and nine months (Legal Notice 302 of 1964, Article 5(1)(b))... E\$ 875.50
- (c) Compensation for moral damage in accordance with Articles 2109(a) and 2116(3) of the Civil Code. E\$ 1000.00
- (d) Advocate fees incurred to defend the criminal charge. E\$ 500.00

Moreover, the Plaintiff prays to be reinstated to his work and in accordance with Article 2120 of the Civil Code he prays that the Court order publicity in the newspaper to be made at the Defendant's expense to counter the effect of the criminal charge on his honour and reputation.

The Plaintiff has not produced either oral or documentary evidence to prove his claim other than a copy of the judgment of the criminal case. Counsel for the Defendant has, however, submitted the following defense:

The Defendant Bank had not preferred in the High Court a criminal charge against the Plaintiff. It is a penal offence to pay twice for one and the same cheque and to conceal the said cheque; and the Bank which is entrusted with the public and government revenue has the duty, according to Articles 11 and 15 of the Criminal Procedure Code and Article 438 (1) (a) and (b) of the Penal Code, to report offences to the competent authorities. Moreover, the Bank did not as a private prosecutor under Article 46 of the Criminal Procedure Code institute criminal proceedings against the Plaintiff. The Public Prosecutor has the discretion to institute or not to institute proceedings after examining the sufficiency of the evidence gathered. And even if the Plaintiff is acquitted on the charge, he does not have the right to claim compensation by reason of the charge preferred by the Public Prosecutor. Therefore, the Plaintiff's claim regarding publication at the Defendant's expense in accordance with Article 2120 of the Civil Code and his claim regarding moral damage under Article 2116(3) of the Civil Code are without merit.

Pursuant to Article 2570 et seq. of the Civil Code the employer or the employee, as the case may be, may at any time terminate the contract. The employee's right in such cases is defined by Article 2573 of the Civil Code and Article 5 of Legal Notice No.302. The Plaintiff has not asked the Court for grant of relief on these grounds. Hence he has argued that the Defendant may dismiss the Plaintiff by reason of the latter's fault. Counsel for the Defendant has offered in evidence a copy of the cheque, an order to stop payment prepared in the Plaintiff's handwriting and the testimony given by one Ato Seyoum Dagne. He also submitted a list of four witnesses.

From an examination of the arguments submitted by both parties we find that the case at bar calls for determination of two issues. First, we have to consider whether the fact that the Plaintiff was acquitted renders the Bank liable to pay compensation to the Plaintiff for the alleged malicious prosecution. Second, whether the Bank terminated the Plaintiff's employment for good cause and whether the Plaintiff should be reinstated to his work.

We shall now primarily consider the arguments tendered in relation to the first issue.

Pursuant to Articles 11 and 15 of the Criminal Procedure Code and Article 438(1)(b) of the penal Code the private complainant, i.e. the Bank in the case at hand, has the duty to report to the competent authorities offences committed within the confines of its premises. Thereafter it is the duty of the police to conduct an investigation with a view to ascertaining the alleged commission of the offence reported. On examining the investigation report and the evidence collected the Public Prosecutor has the discretion to institute or to refuse to institute proceedings or otherwise. Where the Public Prosecutor is of the opinion that an offence has been committed and charges a person, the Defendant may not, subsequent to a judgment of acquittal, claim compensation unless the Public Prosecutor has been charged with and has been found guilty of having conducted the prosecution in bad faith with intent to compromise the Defendant's reputation. However, where a private complainant who with the object of compromising the reputation of another and with intent of causing proceedings to be instituted against another defames a person he shall be held liable under Article 441 of the Penal Code. In such case, the Defendant would be liable to pay compensation to the Plaintiff only where the Defendant is charged with having violated Article 441 of the Penal Code and it is found by the Court that the Defendant without possessing any evidence made the complaint with intent to compromise the Plaintiff's reputation.

However, no such action has to date been brought against the Bank nor has any evidence been offered in this case to prove otherwise. With respect to the basis of the Defendant's complaint it has not been contested that the Bank had received the cheque in question, that the said cheque was lost after having been marked; and that the Bank had made payment to the payer. In such a case, the Bank has the duty to notify the competent authorities with a view to establishing the culpable party. This would suffice to show that the Bank had probable cause for requiring the making of an investigation.

Whereas, as we have already observed, the Bank is not responsible for the institution of criminal proceedings and whereas no evidence has been adduced to prove that the Bank maliciously made the complaint, therefore the relief regarding moral damages in accordance with Article 2116(3) is hereby denied. As a corollary thereof the Plaintiff's request for publication at the Defendant's expense to counter the effect of the criminal charge and his claims regarding indeminification for advocate fees in the sum of \$500 to defend the criminal charge is hereby denied.

We shall now proceed to consider the claim that since there does not exist good cause for the termination of the Plaintiff's employment the Plaintiff should be reinstated to his former position.

A copy of the judgment delivered in criminal case No. 1112/57 shows that the High Court had acquitted the Plaintiff. The main question at this juncture is whether good cause exists for the dismissal of an employee where the said employee having been charged with the commission of an offence is subsequently acquitted on that charge. We do not wish to enter into a detailed discussion of what constitutes good cause but we shall merely consider whether the Plaintiff's employment was terminated for good cause. The Bank might have dismissed the Plaintiff probably for two reasons. First, because the Plaintiff had been charged with the commission of an offence. Second, as the Bank had to effect payment by reasons of the loss of the cheque, it may have been of the opinion that the Plaintiff is responsible therefor. Had the Plaintiff been dismissed on the first ground the Defendant following the Plaintiff's acquittal should have reinstated the latter to his former position. The Court is of

the opinion that the Defendant dismissed the Plaintiff and his colleagues because it believed that the Plaintiff and his colleagues had in fact committed the offence charged. The fact that the Plaintiff was acquitted shows that the Plaintiff had not committed the offence. Mere suspicion does not constitute good cause for termination of the Plaintiff's employment.

We shall now consider the extent of the Defendant's liability for terminating the Plaintiff's employment without good cause. Article 2570 of the Civil Code provides that where the duration of the contract has not been fixed and does not result either from the nature of the work to be done or from any other circumstances, the employer, in this case the Bank, must have given prior notice to the employee. Since it has not been contested that the Plaintiff had worked in the Bank for several years, prior notice should have been given in accordance with Article 2571(2) of the Civil Code at least two months in advance. The Bank has not proved that prior notice had been given two months in advance of the termination of the employment contract. Therefore it shall be taken to be admitted that the Plaintiff was dismissed without having the benefit of said notice. As the Plaintiff was dismissed without good cause, he is entitled to fair compensation by virtue of Article 2573 of the Civil Code. Article 2574(2) provides that the amount of compensation shall not exceed the wages paid during the last three months to the Plaintiff. The foregoing provisions show that the Plaintiff may only claim three months salary as compensation for dismissal without good cause and that the Plaintiff does not have the right to claim reinstatement to his former position.

Although counsel for Plaintiff did not cite the foregoing provisions in his statement of claim, the general claim has been made that the Plaintiff is entitled to his salary for a period of twenty-nine months for reason of his dismissal and even though the Plaintiff did not claim three months salary and his right to notice conferred by the Civil Code, he has claimed his salary by reason of dismissal, therefore he shall be deemed to have claimed these and hence the Defendant's counsel's objection with that respect overruled. The documentary evidence produced by counsel for Defendant is not related to the matter at issue and does not call for further comment. Furthermore, he has not called the four witnesses mentioned in the statement of claim and therefore the Defendant shall be taken to have waived his right.

Therefore the Bank shall pay to the Plaintiff three months' salary for dismissal without good cause and two months salary as compensation in lieu of notice, i.e. a total amount in sum of E. \$ 1,550. (The matter directly and substantially in issue in this suit is also directly and substantially in issue in Civil Case No. 1605/59 wherein a suit is pending between Ato Seyoum Dagne and the defendant bank).

The Bank shall pay the Plaintiff the amount awarded above, court fees and advocate fees when an itemised bill of costs is filed in accordance with Articles 463 and 464 of the Civil Procedure Code.

October 6, 1968

የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት **፡** አዲስ ፡ አበባ ፤ ፫ኛ ፡ ችሎት **፡**

ዳኞች ፤

አቶ ፡ ተኰላ ፡ ወልደ ፡ ኪዳን ፤

አቶ ፡ ኃይሌ ፡ ወልደ ፡ ጊዮርጊስ ፤

አቶ ፡ ተበቡ ፡ አብርሃም ፡

ይጣባኝ ፡ ባይ ፥ ፩ኛ ፡ አቶ ፡ በቀለ ፡ ጀርሶ ፡ ፪ኛ ፡ አቶ ፡ *አራርሶ ፡ ገመ*ቹ ፤

መልስ ፡ ሰጭ ፥ ዓቃቤ ፡ ሕፃ ፡

የወንጀል ፡ ይጣባኝ ፡ መዝንብ ፡ ቁጥር ፡ ፲፰/፷

ወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡- ስለስርቆት ፡- ስለአባሪነት ፡- ተፋትን ፡ ስለ ፡ ጣመን ፡- የተፋተኛነት ፡ ሬኰ ርድ ፡ ለፍርድ ፡ ቤት ፡ ጣቅረብ ፡- ስለይግባኝ ፡ መብት ፡- የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፯፻፴ ፤ የወንጀ ለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥሮች ፡ ፻፴፬ (፪) ፡ ፻፴፱ (፫) ፡ ፻፹፰ (፪) ፡ ፻፹፯ ፡ ፻፺፰ (፪) ፡

የአውራጃው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ሁለቱ ፡ ይግባኝ ፡ ባዮች ፡ የስርቆት ፡ ተግባር ፡ ፈጽመዋል ፡ በጣለት ፡ በአ ንድ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ እስራት ፡ እንዲቀጡ ፡ በመፍረዱ ፡ የቀረበ ፡ ይግባኝ ፡፡

ውሳኔ ፡- በአንደኛው ፡ ተከሳሽ ፡ ላይ ፡ የተላለፈው ፡ ውሳኔ ፡ ሲጸድቅ ፡ የሁለተኛው ፡ ተሽሯል ፤

 ${f g}/$ ዐቃቤ ፡ ሕግ ፡ እራሱ ፡ ይግባኝ ፡ ሳያቀርብ ፡ ተከሳሾች ፡ ባቀረቡት ፡ ይግባኝ ፡ ላይ ፡ ቅጣት ፡ እንዲጨ መርባቸው ፡ ሊጠይቅ ፡ አይችልም ፡፡

፪/ አንድ ፡ ሰው ፡ አባሪ ፡ ነው ፡ የሚባለው ፡ በወንጀሉ ፡ ተግባር ፡ አውቆ ፡ ተካፋይ ፡ ለመሆኑ ፡ በጣስረጃ ፡ ሲረጋገጥበት ፡ ብቻ ፡ ነው ፡

፫/ በተከሳሽ ፡ ላይ ፡ የቀረበው ፡ ክስና ፡ የተከሳሽ ፡ የእምንት ፡ ቃል ፡ የማይገናኝ ፡ ሲሆን ፡ ወቃቤ ፡ ሕግ ፡ ምስክር ፡ እንዲጠራ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ሊያዝ ፡ ይገባል ፡፡

፬/ የዋፋተኛንት ፡ ውሳኔ ፡ ከመስጠቱ ፡ በፊት ፡ ቀደም ፡ ብሎ ፡ የንበረው ፡ የዋፋተኛንት ፡ ሬኰርድ ፡ ለፍ ርድ ፡ ቤት ፡ መቅረብና ፡ ፍርድ ፡ ቤትም ፡ መቀበል ፡ አይገባም ፡፡

ፍ ር ድ

በይማባኝ ፡ ባይዎቹ ፡ ላይ ፡ የቀረበው ፡ ክስ ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፯፻፴ ፡ የተጻፈውን ፡ በመጥቀስ ፡ አዲስ ፡ አበባ ፡ ከተማ ፡ በአርበኞች ፡ መንገድ ፡ በረዶ ፡ ፋብሪካ ፡ አጠንብ ፡ ሰኔ ፡ ፳፯ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፱ ፡ ዓ.ም. በግምት ፡ ከቀኑ ፡ ፭ ፡ ስዓት በሚሆንበት ፡ ጊዜ ፡ አንደኛው ፡ ተከሳሽ ፡ የሰረቃቸውን ፡ በሎች ፡ ከሁለተኛው ፡ ተከሳሽ ፡ ጋር ፡ ሦስቱን ፡ በሎች ፡ አርደው ፡ በልተው ፡ ሦስቱን ፡ በሎች ፡ ሸጠው ፡ ተጠቅ መውበታል ፡ በማለት ፡ ሲሆን ፡ ተከሳሾቹ ፡ እምነት ፡ ክህደት ፡ ተጠይቀው ፡ አንደኛው ተከሳሽ ፡ ጥፋተኛ ፡ መሆኑን ፡ ሲያምን ፡ ሁለተኛው ፡ ተከሳሽ ፡ ጥፋተኛ ፡ አይደለ

ሁም ፡ ብሎ ፡ ስለካደ ፡ የሕግ ፡ ምስክሮች ፡ እንዲቀርቡ ፡ ከታዘዘ ፡ በኋላ ፡ ነሐሴ ፡ ፫ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፱ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ጣታ ፡ በ፲፪ ፡ ሰዓት ፡ ከሥራዬ ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡ ስመለስ ፡ አንደ ኛው ፡ ተከሳሽ ፡ ሚስትሀ ፡ ጠብሳ፡ትብላ ፡ ብሎ ፡ ሁለት ፡ የኋላ ፡ እግር ፡ የበግ ፡ ሥጋ ፡ ሰጥቶኝ ፡ ወሰድኩ ፡ ይኸውም ፡ ጥፋት ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ቃሉን ፡ ስለሰጠ ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ከዚሀ፡ በፊት ፡ የነበራቸውን ፡ የጥፋተኛነት ፡ ሬኰርድ ፡ በጣቅረብ ፡ የቅጣት ፡ ፍርድ ፡ እንዲወ ስንባቸው ፡ አሳስቦ ፡ ፍርድ ፡ ቤቴ ፡ በፊት ፡ የነበረውን ፡ የጥፋተኛነት ፡ ሬኰርድ ፡ ከመ ዘገበ ፡ በኋላ ፡ ሁለቱንም ፡ ይግባኝ ባይዎች ፡ በአንዳንድ ፡ ዓመት ፡ እሥራት ፡ እንዲ ቀጡ ፡ ፍርድ ፡ የሰጠ ፡ መሆኑን ፡ መዝገቡ ፡ አስረድቷል ፡

ይግባኝ ፡ ባይዎቹ ፡ ባቀረቡት ፡ የይግባኝ ፡ ማመልከቻ ፡ የይግባኝ ፡ ቅሬታቸው ፡

፩ኛ ፡ ይማባኝ ፡ ባይ ፡ በተፋተኛነት ፡ በተሰጠው ፡ ውሳኔ ፡ ላይ ፡ ሳይሆን ፡ በቅጣቱ መብዛት ፡ ነው ፤ ይኸውም ፡ ጥፋተኛ ፡ መሆኔን ፡ አምኜ ፡ ቅጣቱ ፡ እንዲሻሻልልኝ ፡ ባመለክት ፡ ካሁን ፡ በፊት ፡ የነበረውን ፡ ጥፋት ፡ በመመልከት ፡ የተወሰነብኝ ፡ ቅጣት ፡ ከፍተኛ ፡ በመሆኑ ፡ ቅጣቱ ፡ ይሻሻልልኝ ፡ በማለት ፡ ሲሆን ፤ ሁለተኛው ፡ ይግባኝ ፡ ባይ ፡ ደግሞ ፡ ከሥራዬ ፡ በ፲፪ ፡ ሰዓት ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡ ስሄድ ፡ መንገዴ ፡ በአንደኛው ፡ ተከሳሽ ፡ ቤት ፡ በኩል ፡ ሆኖ ፡ ሳልፍ ፡ እንደ ፡ አጋጣሚ ፡ አንደኛው ፡ ተከሳሽ ፡ ወደቤቱ ፡ ይዞኝ ፡ ገብቼ ፡ ቀደም ፡ ብሎ ፡ የታረደ ፡ የበግ ፡ ሥጋ ፡ ኖሮ ፡ ይህንን ፡ ሁለት ፡ አግር ፡ የበግ ፡ ሥጋ ፡ የበግ ፡ ሥጋ ፡ የተሰጠኝን ፡ ሁለት ፡ አግር ፡ የበግ ፡ ሥጋ ፡ ወሰድኩ ፤ በፍርድ ፡ ቤቱም ፡ ቀርቤ ፡ ይህን ፡ ሳልሰውር ፡ እንደክሱ ፡ አቀራረብ ፡ ምስክር ፡ ሳይመሰክርብኝ ፡ ወይም ፡ ማስረጃ ፡ ሳይገኝብኝ ፡ ቀደም ፡ ባለው ፡ ሬኰርድ ፡ መዝገብ ፡ በአንድ ፡ ዓመት ፡ አሥራት ፡ እንድቀጣ ፡ የተሰጠው ፡ ፍርድ ፡ በማይገባ ፡ ስለሆነ ፡ ፍርድ ፡ ይለወጥልኝ ፡ በማለት ፡ ሰፋ ፡ ያለ ፡ ሐተታ ፡ ያለ በት ፡ ማመልክቻ ፡ አቅርቧል ፡፡

የከፍተኛው ፣ ፍርድ ፣ ቤት ፣ ዐቃቤ ፣ ሕግ ፣ በሰጠው ፣ መልስ ፣ በይግባኝ ፣ ከሳሾች ፣ አራት ፣ ጊዜ ፣ የደጋገሙ ፣ ጥፋተኞች ፣ መሆናቸው ፣ የተረጋገጠ ፣ በመሆኑ ፣ ይግባኛቸው ያጣይደንፍ ፣ ነው ፤ ክሱ ፣ በወንጀለኛ ፣ መቅጫ ፣ ሕግ ፣ ቁጥር ፣ ፯፻፴፩/፩/ለ/ ተመስርቶ ፣ ለከፍተኛው ፣ ፍርድ ፣ ቤት ፣ መቅረብ ፣ ሲገባው ፣ ያውራጃው ፣ ፍርድ ፣ ቤት ፣ ያለሥል ጣኑ ፣ ተቀብሎ ፣ የሰጠው ፣ ፍርድ ፣ ያለአግባብ ፣ ቢሆንም ፣ በወንጀለኛ ፣ መቅጫ ፣ ሕግ ፣ ሥነ ፣ ሥርዓት ፣ ቁጥር ፣ ፩፻፶፩/፪/መሠረት ፣ ቅጣት ፣ እንዲጨመርባቸው ፣ እንዲሁም ፣ ወንጀል ፣ በመደጋገም ፣ የፈጸሙ ፣ መሆናቸው ፣ የተረጋገጠ ፣ ስለሆነ ፣ በወንጀለኛ ፣ መቅጫ ሕግ ፣ ቁጥር ፣ ፻፶፫/፩/ መሠረት ፣ ቅጣቱን ፣ አክብዶ ፣ እንዲወሰንባቸው ፣ ሲል ፣ ጣመልከቻ ፣ አቅርቧል ፣

ወቃቤ ፡ ሕጉ ፡ በይግባኝ ፡ ባይዎች ፡ ላይ ፡ አንቀጹ ፡ ተለውጠ ፡ ቅጣቱ ፡ ተጨምሮ ፡ ይቀጣልኝ ፡ ሲል ፡ ያቀረበውን ፡ ሀሳብ ፡ አልተቀበልነውም ፤ ምክንያቱም ፡ ይግባኝ ፡ ባይዎቹ ፡ የይግባኝ ፡ ቅሬታቸው ፡ አንደኛው ፡ ቅጣት ፡ በዝቶብኛል ፡ በማለትና ፡ ሁለት ኛው ፡ ጥፋተኛ ፡ መሆን ፡ አይገባኝም ፡ በማለት ፡ ሲሆን ፡ የይግባኙ ፡ ጭብጥ ፡ ይኸው ፡ በመሆኑ ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉም ፡ በዚሁ ፡ በይግባኝ ፡ ከሳሾቹ ፡ በተመሰረተው ፡ ጭብጥ ፡ ቅጣቱ ፡ ወይም ፡ የጥፋተኛነቱ ፡ ውሳኔ ፡ አይለወጥም ፡ በማለት ፡ ወይም ፡ ይለወጣል ፡ በሚለው ፡ ጭብጥ ፡ ላይ ፡ መከራከር ፡ አለበት ፡ አንጂ ፡ በመልስ ፡ ስጭነት ፡ ደረጃ ፡ ላይ ፡ ኢያለ ፡ አንቀጽ ፡ ተለውጠ ፡ ቅጣቱ ፡ ኢንዲጨመር ፡ ክርክር ፡ ማቅረብ ፡ ተገቢ ፡ ነው ፡ ብለን ፡ አልገመትነውም ፡ በዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ የተጠቀሰውን ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፻፺፮/፪/ በነገሩ ፡ ለመግባት ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ያለ ፡ በመሰለው ፡ ጊዜ ፡ ይግባኝ ፡ ሰሚው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ከዚህ ፡ የሚከተለውን ፡ ይሬጽጣል ፡ ካለ ፡ በኋላ በፌደል ፡ 'ለ' ፡ ጥፋተኛ ፡ ነው ፡ በተባለበት ፡ ውሳኔ ፡ በቅጣቱ ፡ ይግባኝ ፡ በተባለ ፡ ጊዜ ፡

ቅጣቱን ፡ ሰርዞ ፡ ተከሳሹን ፡ በንጸ ፡ ለመልቀቅ ፡ ይችላል ፤ ወይም ፡ ፍርዱን ፡ ለውጦ ፡ ወይም ፡ ሳይለውጥ ፡ ቅጣቱን ፡ ያጸናል ፤ ይጨምራል ፡ ወይም ፡ ይቀንሳል ፡ የሚል ፡ ንው።

ይህ ፡ አንቀጽ ፡ የከሳሹንና ፡ የተከሳሽን ፡ ይግባኝ ፡ አጠቃሎ ፡ የያዘ ፡ ነው ፡፡ ይግባኝ ስሚው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ይግባኝ ፡ በቀረበለት ፡ ጊዜ ፡ አስፈላጊ ፡ ሆኖ ፡ ሲያገኘው ፡ ቅጣ ቱን ፡ ሰርዞ ፡ ተከሳሹን ፡ የይግባኝ ፡ ፍርድ ፡ የሚስጥበት ፡ ቅጣቱን ፡ ይጨምራል ፡ በሚ ለው ፡ በዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ይግባኝ ፡ ፍርድ ፡ የሚስጥበት ፡ ለይግባኝ ፡ ሰሚው ፡ ፍርጅ ፡ ቤት ፡ የሰጠው ፡ መምሪያ ፡ ነው ፡፡

ወቃቤ። ሕጉ፣ ያቀረበው። ማመልከቻ፣ በመልስ። ስጭነት። ሳይሆን። በይግባኝ። ባይነት። ቢሆን። ኖሮ። ይጨምራል። በሚለው። አነጋገር። በዚያው። ቀድም። ክስ። በቀረበበት። አንቀጽ። ውስጥ። የተጻፈውን። የቅጣት። መጠን። ከፍ። ለማድረግ። በተ ቻለ። ነበር።

ነገር ፡ ግን ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ በመጀመርያ ፡ ይግባኝ ፡ ባልጠየቀቡት ፡ ተከሳሹ ፡ ቅጣት በዛብኝ ፣ ይቀነስልኛል ፣ ብሎ ፣ በማሰብ ፣ ባቀረበው ፣ ይግባኝ ፣ አንቀጽ ፣ ተለውጦ ፣ ቅጣ ቱን ፣ ከፍ ፣ አድርን ፣ ይቀጣልኝ ፣ ብሎ ፣ ማቅረብ ፣ ለህሊና ፣ ስሜትም ፣ ቢሆን ቅር ፣ የሚያሰኝ ፡ ከመሆኑም ፡ በላይ ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ትና ፡ በዚሁ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፻፹፯ ፡ ይግባኝ ፡ ማለቱን ፡ የሚያስታውቀው ፡ በ፲፭ ፡ ቀን ውስጥ ፡ ሆኖ ፡ የፍርዱ ፡ መዝንብ ፡ ተንልብጦ ፡ በተሰጠው ፡ በ፴ ፡ ቀን ፡ ውስጥ ፡ ይግባ ኙን ፡ እንዲያቀርብ ፡ ያዛል ፤ በንዚህ ፡ አንቀጾች ፡ መንፈስ ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ፡ ይግባኝ ፡ ሳይ ጠይቅ ፡ ተከሳሹ ፡ ባቀረበው ፡ ይግባኝ ፡ የሚጠቀም ፡ ከሆን ፡ የንዚህ ፡ አንቀጾች ፡ *ውን* ፈስ ፡ ሳይ**ሥራበት ፡ ቀረ ፡ ማለት ፡ ነው = ከዚህም ፡ በቀር ፡ ዐቃቤ ፡ ሕ**ጉ ፡ በጊዜው ፡ ይግባ *ኙን* ፡ ባለመጠየቁ ፡ ተከሳሹ ፡ ይጠቀምበት ፡ የነበረውን ፡ በራሱ ፡ ይግባኝ ፡ ባይነት ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ በመልስ ፡ ሰጭነት ፡ በሚሰጠው ፡ መልስ ፡ ውስጥ ፡ ስውር ፡ በሆነ ፡ ይግ ባኝ፡ መልክ፡ ሲጠቀም፡ የተከሳሹ፡ መብት፡ አልተጠበቀለ ም፡ ማለት፡ ነው። ምንም ፡ ሕጉ ፡ ቅጣቱን ፡ ያጸናል ፡ ይጨምራል ፡ ብሎ ፡ በሚያመለክተው ፡ ሕግ ፡ አው ውው ፡ የይጣባኝን ፡ ቁጥር ፡ መቀነስ ፡ ያሰበ ፡ መስሎ ፡ መብቱን ፡ ሊነካበት ፡ አይገባም ¤ ሕግ ፡ የዐቃቤ ፡ ሕጉንም ፡ የተከሳሹንም ፡ መብት ፡ እኩል ፡ ይጠብቃል ፡

በዚህ፡ ሁኔታ፡ የሥነ፡ ሥርዓት፡ ሕግ፡ ቁጥር፡ ፟፻፹፯፡ የተጻፈውን፡ ሳይጠብቅ፡
በከሳሹ፡ በኩል፡ ይግባኙ፡ ቢቀርብ፡ ኖሮ፡ ሥርዓቱን፡ አልጠበቀም፡ ተብሎ፡ ተቀባይ
ነትን፡ አያግኝም፡ ነበር፡፡ የዚህ፡ ዓይነት፡ ይግባኝ፡ በተከሳሹ፡ በኩል፡ ተቀባይነት፡
የማያገኝ፡ ከሆነ፡ በከሳሹ፡ በኩል፡ ተቀባይነት፡ የሚያገኝበት፡ ምክንያት፡ ሊኖር፡
አይገባም፡፡ ዐቃቤ፡ ሕጉ፡ በመጀመርያ፡ ጊዜ፡ ክስ፡ የቀረበበት፡ አንቀጽ፡ ተለውጠ፡
ቅጣቱ፡ ከብዶ፡ ይታይ፡ ሲል፡ ያቀረበውን፡ ሐሳብ፡ አልተቀበልነውም፡፡ አንቀጽ፡
ተለውጠ፡ ቅጣቱ፡ ከፍ፡ ብሎ፡ ይቀጣልኝ፡ በማለት፡ ሳይሆን፡ በዚያው፡ በመጀመርያ፡
ደረጃ፡ ፍርድ፡ ቤት፡ ክስ፡ የቀረበበት፡ አንቀጽ፡ በሚያመለክተው፡ የቅጣቱ፡ ወሰን፡
ሳይወጣ፡ ቅጣቱን፡ ከፍ፡ ይበልልኝ፡ በማለት፡ ሥነ፡ ሥርዓቱን፡ ጠብቆ፡ ይግባኙን፡
ባቀረበ፡ ጊዜ፡ የሚታይ፡ ነው፡ ብለን፡ በተከሳሾቹ፡ በኩል፡ የቀረበውን፡ ይግባኝ፡ እንመረምራለን፡ በመጀመርያ፡ የአንደኛው፡ ይግባኝ፡ ባይ፡ የይግባኝ፡ ቅሬታው፡ በቅጣቱ፡ መጠን፡ ነው፡ እንጂ፡ በጥፋተኛነት፡ በተስጠው፡ ውሳኔ፡ ይግባኝ፡ አላለበትም፤
ቅጣቱ፡ በዛብኝ፡ ብሎ፡ ያመለከተውን፡ ስንመለከተው፡ በክሱ፡ የተጠቀሰው፡ አንቀጽ፡
፯፻፴፡ ሲሆን፡ ይህ፡ አንቀጽ፡ አስከ፡ አምስት፡ ዓመት፡ ድረስ፡ የሚያስቀጣ፡ አንቀጽ፡

ይጣባኝ ፡ ባዩ ፡ ከዚህ ፡ በፊት ፡ የደጋገመ ፡ አጥፊ ፡ ሆኖ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ በወንጀል ፡
ተከሶ ፡ የተቀጣ ፡ መሆኑን ፡ ማስረጃው ፡ ሲቀርብበት ፡ የተቃወመው ፡ ባለመኖሩ ፡
ካሁን ፡ በፊት ፡ የተደረገው ፡ ቅጣት ፡ ጠባዩን ፡ አሻሽሎ ፡ ጥሩ ፡ የማህበራዊ ፡ ቤተሰብ ፡
ሊያደገው ፡ ሳይችል ፡ ቀርቶ ፡ የስርቆቱን ፡ ተግባር ፡ የሚያሠራው ፡ አድርን ፡ በማህበራዊ ፡ ኑሮ ፡ ውስጥ ፡ በሰላም ፡ እየሠራ ፡ እራሱን ፡ ከመጥቀም ፡ ይልቅ ፡ የሰውን ፡ ገንዘብ ፡
አየሰረቀ ፡ መጠቀምን ፡ መርጠ ፡ አራተኛ ፡ ጊዜ ፡ ሰርቆ ፡ በመያዙና ፡ ጥፋቱንም ፡ ስላመን ፡ ቅጣቱን ፡ የምናሻሽልበት ፡ ምክንያት ፡ ስላላገኘን ፡ በአንደኛው ፡ ተከሳሽ ፡ ላይ ፡
የአዲስ ፡ አበባ ፡ አውራጃ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የሰጠውን ፡ ፍርድ ፡ አጽንተናል ፡ በሁለተኛው ይግባኝ ፡ ባይ ፡ ላይ ፡ በቀረበው ፡ ክስ ፡ ከአንደኛው ፡ ተከሳሽ ፡ ጋር ፡ በመተባበር ፡ ሦስቱን ፡ በሎች ፡ አርደው ፡ በልተዋል ፤ ሦስቱን ፡ በሎች ፡ ሸጠው ፡ ተጠቅመው በታል ፤

ይግባኝ ፡ ባዩም ፡ በመጀመርያው፡ ቀን ፡ ጥፋተኛ፡ አይደለሁም፡ ካለ፡ በኋላ ፡ በሌላው፡ ቀን ፡ ደግሞ ፡ ከሥራ ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡ ስንባ ፡ አንደኛው ፡ ተከሳሽ ፡ ሚስትህ ፡ ጠብሳ ፡ ትብላ ፡ ብሎ ፡ ሁለት ፡ የኋላ ፡ እግር ፡ ሰ**ዮቶኝ ፡ ወሰድኩ ፡ ይኸውም ፡ ተፋት ፡ ነው ፡** ሲል ፡ ቃሉን ፡ ሰጠ ፡ እንጂ ፡ እንደክሱ ፡ አቀራረብ ፡ ከአንደኛው ፡ ተከሳሽ ፡ ጋር ፡ አር ደው ፡ እንደበሳና ፡ በሦስቱ ፡ በሎች ፡ ሽያ**ጭ ፡ ገንዘብ ፡ እንደተጠቀ**መበት ፡ የእምነት ፡ ቃሎን፡ አልሰጠም፡ ከዚህ፡ በቀር፡ አንድን፡ ሰው፡ የወንጀል፡ አባሪ፡ ነህ፡ ለማለት፡የተሰረቁ፡ በሎች ፡ ሥጋ ፡ ለመሆኑ ፡ እያወቀ ፡ የወሰደ ፡ መሆኑ ፡ ሲረጋገጥ ፡ ነው ፡፡ ይህ ፡ ሥጋውን ፡ . ሰዋቶኝ ፡ ወሰድኩ ፡ ከማለቱ ፡ በስተቀር ፡ የተሰረቁ ፡ በጐች ፡ ሥጋ ፡ መሆኑን ፡ እያወቀ ፡ ለመውሰዱ ፡ አልተረ*ጋገ*ጠም ፡ አንደኛው ፡ ተከሳሽ ፡ ሥ*ጋውን* ፡ ሰ**ዯቶኝ ፡ በመው**ሰኤ ፡ ጥፋት ፡ ነው ፡ ቢልም ፡ በሎቹን ፡ አርዶ ፡ እንደበላና ፡ ሸ**ጦ ፡ በ**ንንዘቡ ፡ እንደተጠቀ**መ ፡** የሚቆጠር ፡ አያደርገውም ። ይህን፡የመሰለ ፡ ጉዳይ ፡ ሲያጋጥም ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ሕፃ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፻፴፬/፪/ ተከሳሹ ፡ ጥፋተኛ ፡ ነኝ ፡ ብሏል ፡ ተብሎ ፡ በመዝገብ ፡ በተጻፈ ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አስፈላጊ ፡ ሆኖ ፡ ሲያገኘው ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ። ለክሱ። የሚደረገውን። ማስረጃ። እንዲያቀርብ። ለማዘዝና። ተከሳሹም። የመከላ ከያ ፡ ማስረጃውን ፡ እንዲያቀርብ ፡ ለመፍቀድ ፡ ይችላል ፡ ይላል ፡፡ በይግባኝ ፡ ባዩ ፡ ላይ ፡ የቀረበው ፡ ክስና ፡ የይግባኝ ፡ ባዩ ፡ የእምነት ፡ ቃል ፡ የማይገናኝ ፡ ሲሆን ፡ በሕጉ ፡ መው ረት ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ክሱን ፡ የሚያባዱስት ፡ ማስረጃ ፡ ማቅረብና ፡ ተከሳሹም ፡ **መ**ከላ ከል፡ ነበረበት ፡፡ ይህ፡ ሁኔታ፡ ሳይፈጸም፡ ፍርድ፡ ቤቱ፡ አንደኛው፡ ተከሳሽ፡ ከሰረ ቀው፡ የበባ ፡ ሥጋ ፡ ሁለተኛው ፡ ተከሳሽ ፡ ወስዶ ፡ የበላ ፡ መሆኑንና ፡ ጥፋተኛ ፡ መሆኑን፡ ያሬጋገጠ። ስለሆነና ። ካሁን ፡ በፊት ፡ ፲፬ ፡ ጊዜ ፡ በወንጀል ፡ ተከሶ ፡ የተቀጣ ፡ ለመ ሆኑ ፡ ከፖሊስ ፡ በቀረበው ፡ የተፋት ፡ መግለጫ ፡ ስለተረ*ጋገ*ጠ ፡ በአንድ ፡ ዓመት ፡ እሥ ራት ፡ ይቀጣል ፡ ሲል ፡ ፈርዷል ፡

ሕዚህም ፡ ሳይ ፡ የሥነ ፡ ሥርዓት ፡ አፈጻጸም ፡ ጉድስት ፡ ተደርጓል ፤ በወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፻፴፱/፫/ መሠረት ፡ አንድ ፡ ተከሳሽ ፡ በአንድ ፡ ወንጀል ፡ ተከሶ ፡ በፍርድ ፡ የጥፋተኛነት ፡ ውሳኔ ፡ ከመሰጠቱ ፡ በፊት ፡ ቀደም ፡ ብሎ ፡ የነበረው ፡ የጥፋተኛነት ፡ ሬኰርድ ፡ ለፍርድ ፡ ቤት ፡ መቅረብና፡ፍርድ ፡ ቤትም፡ መቀበል አልነበረበትም ፡፡ የጥፋተኛነት ፡ ውሳኔ ፡ ከተሰጠ ፡ በኋላ ፡ ስለቅጣቱ ፡ ማክበድ ፡ ወይም ፡ ማቅለል ፡ የዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ሐሳብ ፡ ተጠይቆ ፡ ቀደም ፡ ብሎ ፡ የነበረው ፡ ሬኰርድ ፡ ይቀርብና ፡ በዚህ ፡ ጉዳይ ፡ የተከሳሹ ፡ ሐሳብ ፡ ተጠይቆ ፡ ማስረጃም ፡ በተጨማሪ ፡ መቅረብ የሚያሻ ፡ ቢሆን ፡ ማስረጃ ፡ መስጣት ፡ አስፈላጊ ፡ መሆኑን ፡ ሕጉ ፡ ያመለክታል።

ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ማን ፡ የጥፋተኛንት ፡ ውሳኔ ፡ ከመስጠቱ ፡ በፊት ፡ ቀድሞ ፡ የንበረውን ጥፋተኛንት ፡ መዝንብ ፡ አይቶ ፡ ፍርድ፡ መስጠቱ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓቱ ፡ ከሚፈቅደው ፡ ውጪ ፡ ነው። ስለዚህ፡ በጠቅላሳው፡ በተከሳሹ ፡ ላይ፡ የቀረበ ፡ ማስረጃ ፡ ሳይኖር ፡ የተሰጠ፡ ፍርድ ፡ ስለሆነ ፡ በሁለተኛው ፡ ይግባኝ ፡ ባይ፡ ላይ ፡ የተሰጠው ፡ ፍርድ ፡ እንዳልተፈረደ ፡ ሆኖ ፡ ተከሳሹ ፡ ለሦስት ፡ መቶ ፡ ብር ፡ በቂ ፡ ዋስ ፡ ጠርቶ ፡ በውጭ ፡ ሆኖ ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ እን ደክሱ ፡ አቀራረብ ፡ ማስረጃውን ፡ እንዳለው ፡ አቅርቦ ፡ እንዲያሰማና ፡ ይግባኝ ፡ ባዩም ፡ መከላከያውን ፡ አቅርቦ ፡ እንደገና ፡ አጣርቶ ፡ ፍርድ ፡ ይሰጥ ፡ ብለን ፡ ወደ ፡ አውራጃው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ መልሰነዋል ፡

ኅዛር ፡ ፳፩ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፰ ፡ ዓ. ም.

HIGH COURT

Addis Ababa, Div. No. 3

Judges:

Ato Tecola Wolde Kidan

Ato Haile Woldegiorgis

Ato Tibebu Abraham

BEKELE JARSO AND ARARSO GEMECHU v. PUBLIC PROSECUTOR

Criminal Appeal No. 18/60

Criminal law—Theft—Accomplice—Confession of guilt—Consideration of previous criminal records—Rights of an Appellant—Penal Code Art. 630; Criminal Pro. C. Arts. 134(2), 149(3), 186(2), 187, 195(2).

On appeal from the conviction by the High Court finding the two Appellants guilty of theft and sentencing them each to a one year prison term.

Held: The decision of the High Court was affirmed as regards the first Appellant but set aside in the case of the second Appellant.

- 1. The Respondent should not be permitted to apply for an increase of the sentence where said application is made in reply to an appeal preferred by the Appellant.
- 2. A person, to be an accomplice, must have been proven guilty of knowingly participating in a criminal act.
- 3. When the charge and the confession made by the accused are at variance, the court must instruct the Prosecutor to produce evidence.
- 4. Records of previous conviction should not be introduced in Court before the accused is convicted on the final charge.

JUDGMENT

The Appellants were charged with theft in violation of Article 630 of the Penal Code. The details of the charge alleged that on July 4, 1967, at about 11 a.m. the Appellants, in the vicinity of Patriots Street, slaughtered and consumed the meat of three sheep and sold three other sheep stolen by the first Appellant.

When asked to enter their plea, Appellant No. 1 pleaded guilty and Appellant No. 2 pleaded not guilty. Thereafter, the Court ordered the production of prosecution witnesses. However, during the session convened on August 9, 1967, Appellant No. 2 stated that on July 5, 1967, at about 6 p.m., Appellant No.1 gave him two hind legs of a sheep while he was going home from work. The Public Prosecutor submitted records of the Appellants' previous convictions and moved the court to pass sentence accordingly. The Court recorded these statements and sentenced each Appellant to a one year term imprisonment.

The Appellants in their memorandum of appeal stated that:

Appellant No. 1 does not appeal from the conviction but from the sentence. He argued that although he pleaded guilty and moved the court to mitigate the sentence, the Court wrongly passed a sentence on the basis of his previous convictions and therefore the Appellate Court should reduce the sentence.

Appellant No. 2 stated that he was passing Appellant No. 1's house on his way home, when Appellant No. 1 invited him in and without any knowledge of the circumstances whereby Appellant No. 1 had acquired the meat, he accepted the offer by Appellant No. 2 and carried the meat home.

Appellant No. 2 has admitted his acquisition of this meat. There was no other evidence on this matter. Appellant No. 2 was convicted on the basis of his previous record alone and therefore, the conviction should be set aside.

The High Court Public Prosecutor replied that as the Appellants have previously been convicted four times, the appeal should be dismissed; that although the charge should have been framed under Article 635/1(b) of the Penal Code and tried in the High Court and although the Awraja Court, without having jurisdiction, tried the offence and passed sentence, the sentence should be increased pursuant to Article 195/2 of the Criminal Procedure Code; that, since it has been proved that the Appellants were recidivists, the sentence should also be increased pursuant to Article 193(1) of the Penal Code.

The Court by reason of the nature of the appeal rejects the Public Prosecutor's application for alteration of the charge and an increase of the sentence.

Appellant No. 1 appealed from the sentence and Appellant No. 2 appealed from the conviction and the issue in this instant appeal arises from the Appellants' pleadings. In the case at bar the public prosecutor must confine himself to the issue whether the sentence or the conviction should be reversed and where he is the Respondent, as in the case at hand, he may not apply for alteration of the charge and for an increase of the sentence. Article 195(2), Criminal Procedure Code, invoked by the Public Prosecutor provides that "where it considers that there is sufficient ground for intereference the court of appeal may:

(b) on an appeal from conviction and sentence reverse the finding and sentence and acquit the accused; or with or without altering the finding, maintain, increase or reduce the sentence."

This provision embraces appeals prepared by the prosecutor as well as by the Defendant. Here the Appellate Court's reasons to reverse the finding and to acquit the accused are primarily based on the Defendant's memorandum of appeal; while its decision is based on the application submitted by the Public Prosecutor, had the Public Prosecutor filed an appeal instead of appearing as Respondent the Court would have been in a position to increase the sentence within the limits provided by the law in contravention of which the Defendant had been charged.

It would not stand to reason to permit the Public Prosecutor to apply for an increase of the sentence where he himself had not preferred an appeal from the sentence and where said application is made in answer to an appeal against sentence preferred by the Defendant. Moreover, Article 185(2) provides that where the Prosecutor feels that the sentence passed is insufficient he shall lodge an appeal on grounds of inadequacy of sentence and Article 187 requires that the notice of appeal against a judgment shall be given within fifteen days of the delivery of the judgment appealed against, and that the memorandum of appeal shall be filed within

BEKELE JARSO v. PUBLIC PROSECUTOR

thirty days of the receipt of the copy of the decision appealed against. If the Public Prosecutor is allowed to avail himself of the Defendant's appeal, then the effect of these provisions would be nullified.

Besides, were the Prosecutor to be allowed to take advantage of the Defendant's appeal by submitting an appeal in the guise of a reply, which appeal would otherwise have been barred, then the Defendant's rights would not be fully protected.

Although the drafter's intention to curtail the number or appeals is manifest in the provision that provides for the increase and maintenance of sentence, this should not prejudice the rights of the Defendant. The law equally protects the rights of the prosecution and of the defense, in the same manner; if an appeal which did not comply with the requirements of Article 187 had been submitted by the Defendant it would have been rejected. Since such appeals would be rejected when submitted by the defence there is no reason why they should be admitted when submitted by the prosecution.

We hereby reject the Prosecutor's application for alteration of the charge and for an increase of the sentence. We shall consider the application of the Public Prosecutor for an increase of the sentence within the limits provided by the law under which the prosecutor submits a memorandum of appeal in compliance with the Criminal Procedure Code. We shall now proceed to examine the merits of the Appellants' argument.

Appellant No.1 appealed from the sentence and not from the conviction. He was charged with the violation of Article 630 which provides for a maximum sentence of five years imprisonment but the Court sentenced him only to a one year term.

It has been proved that the accused had been convicted three times previously and the punishment did not succeed in reforming him into a useful member of society. Instead of desisting from theft, the Appellant has chosen to benefit himself by stealing the property of others, was apprehended for a fourth time, and has admitted his guilt. Therefore, we see no reason for reducing the sentence and we hereby affirm the judgment of the Awraja Court passed with regard to Appellant No.1.

Appellant No. 2 was charged as an accomplice of Appellant No. 1 but no evidence was adduced in this regard.

At first Appellant No. 2 pleaded not guilty but later confessed that the first Appellant had given him two hind legs of a sheep. He did not confess as alleged, that he had slaughtered and consumed the sheep with Appellant No.1, nor did he confess that he procured benefit by selling the sheep. He would have been an accomplice if it had been proved that he carried away the meat with knowledge that it was stolen. Appellant No. 2, however, merely confessed that he took the meat and it was not proved that at that time the appellant knew the sheep was stolen.

Even if Appellant No. 2 admitted that he had received the meat from Appellant No. 1 he is not thereby considered to have procured a benefit by selling the sheep.

In such cases, Article 134(2) of the Criminal Procedure Code provides that "where a plea of guilty has been entered, the court may require the prosecution to call such evidence for the prosecution as it considers necessary and may permit

the accused to call evidence." Where the plea of guilty entered by the Defendant does not conform with the charge, the Prosecutor shall, in accordance with the law, call evidence of such a nature as would prove the charge and the defence shall produce evidence to defend the charge. However, without observing the procedure outlined hereinabove, the lower Court passed a one year sentence against Appellant No.2 on the basis of his admission and on the police records showing that the Appellant had previously been convicted four times.

Such an act constitutes a violation of proper procedure. In accordance with Article 149(3) of the Criminal Procedure Code the previous conviction record of an accused person shall not be disclosed to the court until after he has been convicted. The law clearly provides that it is only where the accused is found guilty and where the Prosecutor is asked whether he has anything to say regarding aggravation or mitigation of the sentence that the previous record of the accused may be disclosed. The Defendant shall be entitled to reply and may also call witnesses as to character.

However, the Court prior to convicting the Appellant, considered the previous convictions of the Appellant and gave judgment before it convicted him and it appears to have convicted him completely on that basis. This is manifestly an act contrary to law. Whereas judgment was passed against Appellant No. 2 without evidence having been adduced in support of the charge, we hereby reverse the judgment of the Awradja Court with regard to Appellant No. 2. The Appellant shall be released on condition that he enter into a good conduct bond in the sum of E \$ 300 and we hereby remand the case to the Awradja Court where the prosecution may introduce such evidence to prove the charge and the Appellant to present his defense.

November 29, 1967

የምርምር ፡ ጽሑፎች ።

የዚህ ፡ ጽሑፍ ፡ ዓላማ ፡ በኢትዮጵያ ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኞችን ፡ የሚመለከተው ን ፡ ሕግ ፡ በአጭሩ ፡ ለመግለጽ ፡ ነው ፡፡ በዚህም ፡ ጊዜ ፡ ዋናውን ፡ ሕግና ፡ የሥነ ፡ ሥር ዓቱን ፡ መለየት ፡ ኒስከተቻለ ፡ ድረስ ፡ አተኩረን ፡ የምንመለከተው ፡ የሥነ ፡ ሥርዓ ቱን ፡ ሕግ ፡ ሲሆን ፤ በተለይም ፡ ሥነ ፡ ሥርዓቱ ፡ ሕገ ፡ መንግሥታዊ ፡ መብቶችን ፡ ኢስከምን ፡ ድረስ ፡ ኢንደሚጠብቅ ፡ ኢንነጋገራለን ፡

መግቢያ ፤ ታሪክ ፤

እንደ ፡ አሜሪካው ፡ ሕገ ፡ መንግሥት ፡ የኢትዮጵያ ፡ ሕገ ፡ መንግሥት ፡ ² መሠረ ታዊ ፡ መብቶችን ፡ በተሟላና ፡ በግልጽ ፡ አኳኋን ፡ ይዘረዝራል ፡፡ እንዚህም ፡ ከንግግርና ፡ ከጋዜጣ ፡ ወዘተ — ንፃንት ፡ አልፈው ፤ በወንጀል ፡ የተከሰሰ ፡ የአንድን ፡ ሰው ፡ መሠ ረታዊ ፡ መብቶች ፡ ይጨምራሉ ፡፡ በወንጀል ፡ የተከሰሰው ፡ ሰው ፡ በሕግ ፡ እኩል ፡ ጥበቃ ፡ ³ ርቱዕ ፡ የሕግ ፡ ሥን ፡ ሥርዓትና ፡ ⁴ ከማይገባ ፡ መበርበር ፡ ⁵ መያዝና ፡ መታሠርም ፡ ⁶ ንፃንት ፡ ተሰጥቶታል ፡፡ እንዲሁም ፡ የጠበቃ ፡ ዕርዳታ ፡ እንዲያገኝ ፡ ³ ጥፋተኛንቱ ፡ ካልተረጋገጠ ፡ ወንጀለኛ ፡ ኢንዳይባል ፤ የንሩም ፡ በቶሎ ፡ ያ በግልጽ ፡ ¹ዕ ቸሎት ፡ ኢንዲታይለት ፡ መብት ፡ አለው ፡፡ ነገሩ ፡ በሚሰጣበት ፡ ጊዜም ፡ በሱ ፡ ላይ ፡ የሚመሰክሩት ፡ ምስክሮች ፡ በፊቱ ፡ ኢንዲመሰክሩና ፡ ¹¹ ለሱም ፡ የሚመሰክሩት ፡ ምስክሮች ፡ ተገደው ፡ ኢንዲቀርቡለት ፡ ¹² መብት ፡ አለው ፡፡ በመጨረሻም ፡ በአንድ ፡

^{1.} በሌላ ፡ አኳኋን ፡ ካልተገለጸ ፡ በስተቀር ፤ በማስታወሻዎቹ ፡ ውስጥ ፡ የሚጠቀሱት ፡ ቁጥሮች ፡ ከ፲፱፻፶፬ ዓመተ ፡ ምሕረት ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕፃ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ነው #

^{2.} የ፲፱፻፵፰ ዓ-ም ፡ የተሻሻለው ፡ ሕን ፡ መንግሥት #

^{3.} የተሻሻለው፡ሕገ፡መንግሥት፡አንቀጽ፡፴፯ ፡

^{4.} ከዚያው ፡ አንቀጽ ፡ ፵፫ ፡

^{5.} ከዚያው ፡ አንቀጽ ፡ ፷፩ =

^{6.} ከዚያው፡ አንቀጽ፡ ፯፩ =

^{7.} ከዚያው ፡ አንቀጽ ፡ ፵፪ =

^{8.} ከዚያው፡አንቀጽ፡፵፫፡

^{9.} ከዚያው፡አንቀጽ፡፶፪፡

^{10.} የተሻሻለው ፡ ሕገ ፡ መንግሥት ፡ አንቀጽ ፡ ቯ፪ ፡ የአማርኛው ፡ ቅጂ ፡ ነገሩ ፡ በግልጽ ፡ ችሎት ፡ እንዲታ ይለት ፡ ለተከሳሹ ፡ መብት ፡ ሲሰጠው ፡ የእንግሊዝኛው ፡ አይሰጠውም ፡ አንቀጽ ፡ ቯ፲፪ ፡ በሁለቱም ፡ ቅጂዎች ፡ ይኸንኑ ፡ መብት፡ እንደሚሰጥ ፡ ሲተረጐም ፡ ይችላል ፡ የሕዝብ ፡ ጸጥታን ፡ ወዘተ ፡ በሚንኩ ፡ ጉዳዮች ፡ ተከሳሹ ፡ በዚህ ፡ መብት ፡ እንዳይጠቀምበት ፡ እንደሚከለክል ፡ ሁሉ ፤ በወንጀል ፡ ነክ ፡ በሆኑና ፡ ባልሆኑ ፡ ክሶችም ፡ በዚሁ ፡ ዓይነት ፡ የሚከለከል ፡ መሆን ፡ አለመሆኑ ፡ ግልጽ ፡ አይደለም ፡

^{11.} የተሻሻለው። ሕፃ። መንግሥት። አንቀጽ። ፬፪ ።

^{12.} hr.so- *

ቅጣት ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ እንዳይቀጣ ፤¹³ የሚያ**ሠ**ቃይና ፡ ሰብአዊ ፡ ያልሆነ ፡ ቅጣት ፡¹⁴ እንዳይደርስበት ፤ ራሱ ፡ ባጠፋው ፡ ዋፋት ፡ ሳይሆን ፡ በሴላ ፡ ሰው ፡ ዋፋት ፡¹⁵ እን ዲሁም ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመልሰው ፡ በሚ**ሥሩ ፡ ሕ**ንች ፡¹⁶ እንዳይቀጣ ፡ በሕን ፡ *መን* ግሥቱ ፡ መሠረት ፡ ነፃነቱ ፡ ይጠበቃል **፡**

እንዚህ ፡ *ጐ*ላ ፡ ብለው ፡ *የሚታዩት ፡ መብቶች* ፡ በጠቅሳሳው ፡ በወንጀል ፡ ለተከሰሱ፡ አካለ ፡ *መ*ጠን ፡ ያደረሱ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ በሥራ ፡ የሚውሉበት ፡ ሁኔታ ፡ በወን<u>ጀ</u>ለኛ፡ መቅጫ ፡ ሕግና ፡¹⁷ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡¹⁸ ተጧልተው ፡ <mark>ት</mark>ር በዋል ። አካለ ፡ መጠን ፡ ሳሳደረሱ ፣ ወጣቶች ፣ ግን ፣ ሁኔታው ፣ የተለየ ፡ ነው ፤ አብዛኛ ውን ፡ ጊዜ ፡ ሕጉ ፡ መሠረታዊ ፡ የሕገ ፡ መንግሥት ፡ መብቶችን ፡ ይነፍጋል ፥ ወይም በጣም ፡ በተቀነሰ ፡ አኳኋን ፡ እንዲጠበቁ ፡ ያደርጋል ፡፡ በመሠረቱ ፡ በወንጀል ፡ የተከ ሰሰ፡ አንድ፡ ወጣት፡ ሰው፡ ለሕገ፡ መንግሥቱ፡ ተበቃዎች፡ ሙሉ መብት ፣ ያለው፡ ይመስላል ። የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ^{ነዓንን} ፡ ሰው ፡ ከተወለደበት ፡ ቀን ፡ አ^ንስቶ ፡ እስከ ፡ ምተበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ የሕግ ፡ *ሙ*ብት ፡ አለው^{››} ፡²⁰ ብሎ ፡ ሲደን ግግ ፤ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በኢትዮጵያ ፡ ሕገ ፡ *መንግሥ*ት²¹ ፡ የተመለከቱትን ፡ የሰው፡ ልጅ፡ መብቶች፡ ያረጋግጥላቸዋል። ሕግ መንግሥት፡ ራሱ፡ በአንቀጽ፡ ፴፯፡ (ማንም፡ ሰው ፡ በሕግ ፡ እኩል ፡ ሆኖ ፡ ይጠበቃል)፡ ቀዯሎም ፡ በአንቀጽ ፡ ፴፰፡ ''በብ ሔራዊ ፡ (ሲቪል ፡) መብቶች ፡ ረንድ ፡ በኢትዮጵያውያን ፡ መካከል ፡ ልዩንት ፡ አይደረ ግም ፣^{ንን} በማለት ፡ በዕድሜ ፡ ምክንያት ፡ በመ**ሠረታዊ ፡ መብ**ቶች ፡ በመጠቀም ፡ ረገድ፡ ልዩንት ፡ እንዳይደረባ ፡ የሚከለክል ፡ ይመስላል ፡፡ ስለዚህ ፡ በሕንቹ ፡²² ውስጥ ፡ እንደምናገኘው ፡ ይህን ፡ ለመሰለ ፡ ልዩነት ፡ በሕገ ፡ *መንግሥ*ቱ ፡ ውስጥ ፡ ምንም ፡ ግልጽ ፡ የሆነ ፡ መሠረት ፡ የለም # ይሀን ፡ ልዩነት ፡ በኢትዮጵያና ፡ በውጭ ፡ አገር ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ለወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ እንደ ፡ ልዩ ፡ ሁኔታ ፡ የሚቆጠረ ውን ፡ "ያለመቅጣት" ፍልስፍና ፡ በመመልከት ፡ ልንገልጸው ፡ እንችላለን ፡

ባለፉት ፡ ሃምሳ ፡ እስከ ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡ ዓመታት ፡ ውስጥ ፡ በብዙ ፡ አንሮች ፡ "የወጣቶች ፡ ፍርድ ፡ ቤት" የሚባል ፡ አንድ ፡ ድርጅት ፡ ተቋቁጧል ፡፡²³ በየሀንሩ ፡ ብዙ ፡ ልዩንቶች ፡ ቢኖሩም ፡ እንኳ ፤ በመሠረቱ ፡ የወጣቶች ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የወን <u>ጀለኛ ፡ መቅጫን ፡ ሕግ ፡ ወይም ፡ አንድ ፡ በተለይ ፡ የተሻሻለ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫን ፡</u> ሕግ ፡ በልጆችና ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ ተፈጸሚ ፡ ለጣድረግ ፡

^{13.} ከዚያው፣ አንቀጽ፣ ፯፮ ፡፡

ከዚያው ፣ አንቀጽ ፣ ፶፮ ፣ 14.

^{15.} ከዚያው፣ አንቀጽ፣ ፵፬ ፣

^{16.} ከዚያው ፣ ኢንቀጽ ፣ ፵፭ ።

የ፲፱፻፵፰ ዓ.ም. የወንጀለኛ ፣ መቅጫ ፡ ሕግ ። ለምሳሴ ፡ የወንጀለኛ ፣ መቅጫ ፡ ሕግ ፣ ቁጥር ፡ ፪ ፲፬ ፤ 17. <u>ጅና</u> ፣ ፳፫ን ፣ ይመለከታል ።

ለምሳሌ ፡ ቁጥር ፡ ፳፬ ፤ ፵፬ና ፡ ፳፩ን ፡ ይለ*መ*ከቷል **፡** 18.

የ፲፱፻፶፱ ዓ.ም. የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ 19.

^{20.} ከዚያው ፡ ቁጥር ፡ ፭ ፣

^{21.} ከዚያው ፡ ቁጥር ፡ ፭ ፡፡

የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፬ ፡ በአንድ ፡ ጥፋተኛ ፡ ቅጣት ፡ ሲጣልበት ፡ በዕድሜው ፡ መሠረት ፡ 22. ልዩነት ፣ እንዲደረግ ፣ በጠቅላሳው ፣ ይገልጻል ።

በወጣት ፡ ነክ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ስለሚፈጸሙው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ በእንግሊዘኛ ፡ የተጽፉ ፡ ጽሑፎችን ፡ 23. የሚዘረዝር ፡ መግለጫ ፡ በኤስ ፡ ፌፐር ፤ የኢትዮጵያ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ (በቀዳማዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡ ዩኒቨርሲቲ ፡ የሕግ፡ ፋኩልቲ ፤ አዲስ ፡ አበባ ፤ ፲፱፻፷፮) ፡ አፕንዴክስ ፡ ጇ ፡ ውስጥ ፡ ይገኛል ፣

የታቀደ ፡ ነው ፡፡ የወጣቶች ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የተቋቋመው ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡፡ ወጣቶችን ፡ በወንጀል ፡ ከተከሰሱ ፡ አዋቂ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ በማቅረብ ፡ በአንድ ፡ ዓይ ነት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ አንድ ፡ ዓይነት ፡ ሥነ ፡ ሥርዓትና ፡ ሕግ ፡ ተፈጻሚ ፡ እንዲሆን ፡ በማድረግ ፡ ቀድሞ ፡ ይሠራበት ፡ የነበረውን ፡ ልማድ ፡ በመቃወም ፡ ነው ፡፡ በወጣት ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ላይ ፡ ከተደረጉት ፡ ለውጠች ፡ ጥቂቶቹ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤

ንገር ፡ ግን ፡ ሕንዚህ ፡ ተግባሮች ፡ የተፈጸሙት ፡ በወጣት ፡ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ወይም ፡ "በሕፃናት ፡ ደኅንነት ፡ ቦርዶች" ፡ ቢሆኑም ፡ ባይሆኑም ፡ ቅንጅቱ ፡ በሚከተለው ፡ ቅጣት-አልባ ፡ በሆነው ፡ የማሻሻል ፡ ዓላማውና ፡ አልፎ ፡ አልፎም ፡ በወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ ላይ ፡ ተፈፃሚ ፡ በሚሆነው ፡ ርኅራኄ - ቢስ ፡ ድርጊት ፡ መካከል ፡ በማንኛውም ፡ አገር ፡ ቢሆን ፡ አለመስማማት ፡ አለ ፡፡²⁴

ያለመቅጣት ፡ ፍልስፍና ፡ ሴሎች ፡ ታላላቅ ፡ ዓላማዎች ፡ ቢኖሩትም ፡ እንኳ ፡ የወጣት ፡ ፍርድ ፡ ቤቶችና ፡ ቦርዶች ፡ ዘወትር ቅጣት ፡ መወሰናቸው ፡ ስላልቀረ ፡ እንዶዚህ ፡ ያለው ፡ ቅጣት ፡ የሚደርስበት ፡ ወጣት ፡ ተገቢውን ፡ የሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ጥበቃ ባለማግኘቱ ፡ ቅሬታ ፡ ተፈጥሯል ፡ 25 ስለኢትዮጵያ ፡ የሆነ ፡ እንዶሆን ፥ ባንድ ፡ በኩል ፡ በሕጉ ፡ መሠረት ፡ በወጣቶች ፡ ላይ ፡ የሚፈጸሙት ፡ የቅጣት ፡ ባህርያት ፡ ባላቸው ፡ ብዙ ፡ ሁኔታዎች ፡ በሴላ ፡ በኩል ፡ ደግሞ ፡ የወጣት ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ የሚያውሉት ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ በሚከተሉት ፡ የማሻሻልና ፡ "የማዳን" ፍልስፍና ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ መባረር ፡ ከላይ ፡ ከነካናቸው ፡ ሕገ ፡ መንግሥታዊ ፡ ጉድለቶች ፡ ጥቂቶችን ፡ ይገልፃል ፡

^{24.} ፕሮፌሰር ፡ ፍራንሲስ ፡ አለን ፡ "ሕክምና" ፡ በሚል ፡ ስም ፡ ስለተሸፈን ፡ ቅጣት ፡ ጥሩ ፡ ምሳሴ ፡ ሲሰጡ ፤
አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ "የውሀ ፡ ሕክምና ፡" ወጣቶች ፡ በሚገኙበት ፡ ድርጅት ፡ ያሎትን ፡ ወጣ
ቶች ፡ በኃይለኛ ፡ የውሀ ፡ ቧሞቧ ፡ መርጨት ፡ በአድራጊዎቹ ፡ ተብሎ ፡ ይጠራ ፡ ነበር ፡ ብለው ፡ ይገል
ጸሉ ፡፡ ኤፍ ፡ አለን ፤ ቦርደርላንድ ፡ አፍ ፡ ከሪሚናል ፡ ጀስቲስ ፡ (ቺካን ፤ የቺካን ፡ ዩኒቨርሲቲ ፡ ፕሬስ ፤
፲፱፻፶፮) ፡ ገጽ ፡ ፴፬ ፡፡

^{25.} ለምሳሌ ፡ ሪ ፡ ጎልት ፡ (የዩናይትድ ፡ አስቴትስ ፡ ጠቅላይ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ፲፱፻፶፱) ፡ የዩናይትድ ፡ አስቴትስ ፡ ጠቅላይ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የፍርድ ፡ ጉዳዮች ፡ መግለጫ ፤ (የጠበቆች ፡ አትም ፡ ፪ኛ) ቮልዩም ፡ ፲፰ ፤ ገጽ ፡ ፩፻፳፯ን ፡ ይመለከቷል ፡

በአርእስቱ ፡ ላይ ፡ ጥናት ፡ ያደረገ ፡ አንድ ፡ ተጣሪ ፡ እንደተናገረው ፡ የኢትዮጵያ ፡ ወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፣ ሥርዓት ፡ "በምዕራብ ፡ አገሮች ፡ እንደተለመደው ፡ "የወጣት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡' የሚለውን ፡ ሐሳብ ፡ አልያዘም ፡፡ የፍርድ ፡ ቤቶችን ፡ ሥል ጣን ፡ የተመለከትን ፡ እንደሆነ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ በዚህ ፡ ሕግ ፡ መሠረት ፡ ከወረዳ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ጀምሮ ፡ በንጉሥ ፡ ነገሥቱ ፡ ግዛት ፡ ባሉት ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ሁሉ ፡ ሥልጣን ፡ ሥር ፡ ነው ፡፡ ነገሥቱ ፡ ግዛት ፡ ባሉት ፡

ይህ ፡ አንጋገር ፡ በጠቅላላው ፡²⁷ ልክ ፡ ነው ፡፡ ነገር ፡ ማን ፡ "የወጣት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡⁷⁹ በኢትዮጵያ ፡ ሕግ ፡ በግልጽ ፡ ባይታወቅም ፡ በተለይ ፡ ለወጣት ፡ ጥፋተኛ ፡ የታቀዱና ፡ ደንቦችን ፡ የያዘ ፡ አንድ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ልዩ ፡ ክፍል ፡ እንዲ ሁም ፡ ለወጣቱ ፡ የታቀዱ ፡ የሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ሕግ ፡ ልዩ ፡ ክፍሎች ፡ ስላሉ ፡ ሕጉ ፡ የተከሰሰውን ፡ ወጣት ፡ ልዩ ፡ ሁኔታ ፡ በሚገባ ፡ አኳኋን ፡ አውቆታል ፡

የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ለወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ የወስናቸው ፡ ልዩ ፡ ደንቦች ፡፡

<u>የዕድሜ ፡ ክልሎች ፡</u>

^{26.} መብራቱ ፡ ዮሐንስ ፤ በኢትዮጵያ ፡ አካለ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ መጣቶችን ፡ ስለሚመለከቱ ፡ ጉዳዮች ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ (፲፱፻፶፯ ፡ ያልታተመ ፤ በቀዳማዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡ ዩኒቨርሲቲ ፡ የሕግ ፡ ፋኩልቴ ፡ መዝ ነብ ፡ ቤት) ፡ ገጽ ፡ ፲፬ ፡፡ በዚህ ፡ጽሑፍ ፡ ውስጥ የሚጠቅም ፡ ብዙ ፡ መረጃ ፡ ስላበረከቱ ፡ የቀድሞ ፡ ተማሪው ፡ ለነበሩት ፡ ለአቶ ፡ መብራቱ ፡ ያሁኑ ጸሐፊ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ምስጋና ፡ ያቀርባል ፡፡

^{27.} በአዲስ ፡ አበባ ፡ ያለው ፡ አኳኋን ፡ ትንሽ ለየት ፡ ያለ ፡ ነው ፡፡ ከዚህ ፡ በታች ፡ በማስታወሻ ፡ ቁተር ፡ ፻፩ ፡ እስከ ፡ ፻፯ ፡ ያለውን ፡ ጽሑፍ ፡ ይመለከቷል

^{28.} በሕጎቹ ፡ ውስጥ ፡ ያሉት ፡ የዕድሜ ፡ ክልሎች ፡ ጉዳይ ፡ ባለፉት ፡ ዘመናት ፡ የተዘበራረቀ ፡ ይመስላል ፡፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ የፌረንሳይኖና ፡ የእንግሊዘኛ ፡ ቅጂዎች ፡ ስለዕድሜ ፡ ክልልች ፡ በሚሰጡት አገላለጽ ፡ አይስማሙም ፡ በማለት ፡ ሁለት ፡ ምሁራን ፡ ተናግረዋል ፡፡ ኤስ ፡ ሎዎንሽቴይን ፡ "የኢትዮጵያ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ አቅድ" ፤ የኢት ፡ሕግ ፡ መ ፤ ሾልዮም ፡ ፪ ፡ (፲፱፻፶፰) ፡ ገጽ ፡ ፫፻፸፰ ፡ ፲፱፻፷፯ ፤ የግርጌ ፡ ማስታወሻ ፡ ፵፰ ፡ ይመለከቷል ፡፡ ደግሞም ፡ ፒ ፡ ግራቭን ፡ ስለኢትዮጵያ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ መግቢያ ፤ (አዲስ ፡ አበባ ፤ በቀዳማዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡ ዩኒቨርሲቲ ፡ የሕግ ፡ ፋኩ ልቴ ፤ ፲፱፻፶፰) ፡ ገጽ ፣ ፻፵፩ ፤ ፻፵፩ና ፡ ፻፵፩ን ፡ ይመለከቷል ፡፡

በእርግጥ፡ ሕጎቹ፡ ከዚህ፡ የበለጠ፡ ግልጽ፡ ሊሆን፡ ይቸሉ፡ ነበር። ነገር፡ ግን፡ ያሁን፡ ጸሐፌ፡ በሁለቱ፡ ቅጂዎች፡ አገላለጽ፡ ምንም፡ ልዩነት፡ ሊያገኝ፡ አልቻለም። ለምሳሌ፡ በፈረንጣዩ፡ ቅጂ፡ በቁጥር፡ ፱፮፡ ውስጥ፡ "አድራጊው፡ ወንጀል፡ በሠራበት፡ ጊዜ፡ ከ፲፭፡ ዓመት፡ የበለጠ፡ ዕድሜ፡ ኖሮት፡ ነገር፡ ግን፡ ፲፰፡ ዓመት፡ ያልሞላው፡ እንደሆነ፤" የሚለው፡ በእንግሊዝኛው፡ "አድራጊው፡ ወንጀል፡ በሠራበት፡ ጊዜ፡ ከ፲፭፡ ዓመት፡ የበለጠ፡ ዕድሜ፡ ኖሮት፤ ነገር፡ ግን፡ ከ፲፰፡ ዓመት፡ በታች፡ የሆነ፡ አንደሆነ፤" ተብሎ፡ ተተርጉሟል።

አንድ ፡ ሰው ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ የሚሞላው ፡ የመጀመሪያው ፡ የልደት ፡ በዓሉ ፡ ዕልት ፡ እንደሆነ ፡ ሁሉ ፡ በአንግሊዞች ፡ አቆጣጠር ፡ ሳይቀር ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ የሚሞላው ፡ በአሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ የልደት ፡ በዓሉ ፡ ዕለት ፡ ስለሆነ ፤ የትርጉሙን ፡ ትክክለኛነት ፡ ልንገነዘብ ፡ እንች ላለን ፡ ስለዚህ ፤ የፈረንሣይኛውና ፡ የአንግሊዝኛው ፡ ቅጂዎች ፡ ሁለቱም ፡ የሚመለከቱት ፡ በተገለጸው ፡ ጊዜ ፡ አሥራ ፡ አምስተኛ ፡ የልደት ፡ በዓሉን ፡ አልፎ ፡ ("ከ፲፭ ፡ ዓመት ፡ የበለጠ ፡ ዕድሜ" ፤ "ከ፲፭ ፡ ዓመት ፡ በላይ") ከአሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ የልደት ፡ በዓሉ ፡ ያልደረሰ ፡ ("ከ፲፰ ፡ ዓመት ፡ በታች" ፤ "፲፰ ፡ ዓመት ፡ ያልሞላው ፡") ሰውን ፡ ነው ፡

በዚሁ ፡ ዓይነት ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፶፪ ፡ ውስጥ ፡ በፌረንሣይኛው ፡ "ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ያልሞላቸው ፡ ሕፃናት" የሚለው ፡ በእንግሊዝኛው ፡ "ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ያልደረሱ ፡ ሕፃናት፡"

በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡ <u>ስለ ፡ ሕፃናት ፡²⁹ የሚል ፡ ሕር</u>እስት ፡ በተሰጠው ፡ የመጀመሪያው ፡ ክልል ፡ ውስጥ ፡ የሚመደቡት ፡ በወንጀል ፡ አላፊ ፡ አይሆኑም ፡³⁰ በሕፃ ናት ፡ ከሚፈጸሙት ፡ አጉል ፡ አድራንቶች ፡ ኅብረተ ፡ ሰቡ ፡ ያለው ፡ መከላከያ ፡ በፍትሐ፡

——— ተብሎ ፡ ስለተተረጕመ ፡ ምንም ፡ ልዩነት ፡ የለም ፡ ሁለቱም ፡ ሐረጎች ፤ ባልቀና ፡ መንገድ ፡ ቢሆንም ፡ እንኳ ፤ የሚመለከቱት ፡ ከዘጠነኛ ፡ የልደት ፡ በዓላቸው ፡ ያልደረሱ ፡ ሕፃናትን ፡ ነው ፤ ዘጠነኛ ፡ የል ደት ፡ በዓል ፡ ማለትም ፤ አንድ ፡ ሰው ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ምልቶት ፡ ፍጻሜውን ፡ ሲያከብር ፡ ነው ፡

በዚህ ፡ ጽሑፍ ፡ ውስጥ ፡ የዕድሜ ፡ ክልሎችን ፡ ግልጽ ፡ ለማድረግ ፡ ስንል ፤ የዕድሜ ፡ ክልሎችን ፡ ፍጻሜ - እያመለከትን ፡ እንን ጋንራለን ፡፡ ስለዚህ ፡ ከዘጠነኛው ፡ የልዴት ፡ በዓል ፡ ያልዷረሰውን ፡ የሕፃ ናት ፡ የዕድሜ ፡ ክልል ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ የሞላው ፡ (ከ፩ ፡ እስከ ፡ ፰ ፡ ሙሉ) ፡ የዕድሜ ፡ ክልል ፡ ብለን ፡ ስናመለክት ፤ ከአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ሳይሆን ፡ ከዘጠነኛው ፡ የልዴት ፡ በዓል ፡ የደረሰውን ፡ የወጣቶች፡ የዕድሜ ፡ ክልል ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ዓመት ፡ የሞላው ፡ (ከ፩ ፡ እስከ ፡ ፲፬ ፡ ሙሉ) ፡ የዕድሜ ፡ ክልል ፡ ብለን ፡ እናመለክታለን ፡ ደግሞ ፡ ከአሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ሳይሆን ፡ ከአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ የልዴት ፡ በዓል ፡ የደረሰውን ፡ የዕድሜ ፡ ክልል ፤ አሥራ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ የሞላው ፡ (ከ፲፩ ፡ እስከ ፡ ፲፯ ፡ ሙሉ) ፡ የዕድሜ ፡ ክልል ፡ ብለን ፡ እናመለክታለን ፡

በተጨማሪም ፡ "አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረስ ፡ ወጣት" ፡ ና ፡ "ወጣት" የሚሉትን ፡ ቃላት ፡ "ወጣት ፡ ሰው ፡" ከሚለው ፡ ጋር ፤ "አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረስ ፡ ጥፋተኛ ፡" የሚለውን ፡ ቃል ፡ ደግሞ ፡ "ወጣት ፡ ጥፋተኛ ፡" ከሚለው ፡ ጋር ፡ ሳንለይ ፡ እንጠቀምባቸዋለን ፡

- 29. የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፯፪ን ፡ ይመስከቷል ፡፡ በፈረንሣይኛው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ የመጀመሪያ ፡ ረቂቅና ፡ የመጨረሻ ፡ ረቂቅ ፡ ውስጥ ፡ የተሠራባቸውን ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ የፈረንሣይኛ ፡ ቃላት ፡ በተመሳሳይ ፡ ቁጥሮች ፡ ውስጥ ፡ በአማርኛውና ፡ በአንግሊዝኛው ፡ ቅጂዎች ፡ ከሚገኙት ፡ ቃላት ፡ ጋር ፡ ማስማማት ፡ ያሻል ፡፡ የፈረንሣይኛው ፡ ቅጂ ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ የሚጠቀምባቸው አንፋን ፡ (ሕፃን) ፤ ሚንር ፡ (አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረስ ፡ ወጣት) ና ፡ አዶለሳን ፡ (በ፲፯ና ፡ በ፲፰ ፡ ዓመት ፡ መካከል ፡ ያለ) ፡ የሚሎት ፡ ቃላት ፡ ሲሆኑ ፤ እንግሊዝኛው ፡ ደግሞ ፡ "ኢንፋንት ፡" (ወይም ፡ "ቻይልድ") "ያንግ ፡ ፕርሰን" ፡ (ወጣት ፡ ሰው) ፡ ወይም ፡ ያንግ ፡ አፌንደር ፡ ("ወጣት ፡ ጥፋተኛ) ፡ የሚሎትን ፡ ቃላ ትና ፡ አንዳንድ ፡ ጊዜ ፡ ደግሞ ፡ "ጁቭናይል ፡ ደልንኩንት" (ወጣት ፡ ጥፋተኛ) ፡ የሚለውን ፡ ቃል ፡ ይጠቀምባቸዋል ፡ (ከቁጥር ፡ ፲፱ ፡ በፊት ፡ ያለውን ፡ ክፍል ፡ ያወጻድሯል) ፡ የንዚህ ፡ ቃላት ፡ ትርጉም ፡ ሁልጊዜ ፡ ትክክል ፡ ሲሆን ፡ አይችልም ፡ ለምሳል ፡ ቁጥር ፡ ፲፰፫ (፫) ሚነር ፡ (አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደ ረስ ፡ ወጣት) ፡ የሚለውን ፡ ቃል ፡ ሲተረጉም ፡ ያንግ ፡ ፕርሰን ፡ (ወጣት ፡ ሰው) ፡ በማለት ፡ ፌንታ ፡ ኢንፋንት ፡ (ሕፃን) ፡ ብሎታል ፡
- 30. የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፵፫ ፣ በተጨጣሪም ፣ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፴፱ ፡ (፩) (ለ) ን ፡ ይመለከቷል ፡፡ ሕፃናት ፡ ከወንጀል ፡ ኃላፊነት ፡ ነፃ ፡ ከሚሆኑባቸው ፡ ምክን ያቶች ፡ መካከል ፡ ጥቂቶቹ ፡ ሕፃኑን ፡ ወላጆቹ ፡ ሕንዲያርሙትና ፡ ኢንዲያስተምናት ፡ ዕድል ፡ መስ ጠትና ፡ በሊጋ ፡ ዕድሜ ፡ ውስጥ ፡ ለሚገኝ ፡ ሁሉ ፡ ተስማሚ ፡ ቦታ ፡ በሆነው ፡ በቤተሰቡ ፡ መኖሪያ ፡ ቤት ፡ ኢንዲጠበቅ ፡ ማድረግ ፡ ናቸው ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ኢንዚህ ፡ ምክንያቶች ፡ ተፈጸሚ ፡ የማይሆኑ በት ፡ ጊዜም ፡ አለ ፡ ለምሳሌ ፡ ወላጆቹ ፡ ሕፃኑን ፡ ለመቆጣጠር ፡ ኢንዳልቻሉ ፡ ግልጽ ፡ በሚሆንበት ፡ ጊዜና ፡ ወይም ፡ ሁልጊዜ ፡ ኢንዴምናየው ፡ ወላጆቹ ፡ የሕፃኑን ፡ መንፈስ ፡ ኢንዲረበሽና ፡ ለጎብረተ ፡ ሰቡ፡ የሚጉዳ ፡ ጠባይ ፡ ኢንዲኖረው ፡ በሚያደርግ ፡ (ብልግናና ፡ መጠጥ ፡ የሚበዛበት ፤ ፍቅር ፡ የሌለበት ፡ ወዘተ ---) አካባቢ ፡ ሕፃኑን ፡ በሚያላድጉበት ፡ ጊዜ ፡

ሌላም ፡ ይህንኑ ፡ ያህል ፡ መሠረታዊ ፡ የሆነው ፡ ምክንያት ፡ ደግሞ ፡ ወንጀለኛነትን ፡ ከጥፋተኛ ነት ፡ ጋር ፡ ከሚያስተባብረው ፡ ከሕዝቡ ፡ አስተሳሰብ ፡ ጋርና ፤ ሕፃናት ፡ ለሚያደርጉት ፡ ሁሉ ፡ ኃላፊነት ፡ የሰባቸውም ፤ በምንም ፡ ዓይነት ፡ አጥፍታችኋል ፡ ተብለው ፡ ሊወቀሱ ፡ አይገባቸውም ፤ ስለዚህም ፡ ቅጣት፣ በብዙዎች ፡ ዓይን ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ መሣሪያ ፡ ስለሆነ፡ ሊቀጡ ፡ አይገባቸውም ፡ ከሚለው ፡ አስተሳሰብ ፡ ጋር ፡ የተያያዘ ፡ ነው ፡ ሙሉ ፡ ዓላማው ፡ ጎብረት ፡ ስቡን ፡ መጠበቅና ፡ ጥፋተኛውን ፡ ጣሻሻል ፡ ብቻ ፡ በሆነ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ውስጥ ፡ ልጁን ፡ ወደ ፡ መልካም ፡ ስውነት ፡ ለመመለስ ፡ የሚያስችሉት ፡ ድርጅቶች ፡ በቂ ፡ ሆነው ፡ ከተገኙ ፤ ማናቸውም ፡ ልጅ ፡ በኃላፊነት ፡ አንዳይጠየቅ ፡ ቢደረግ ፡ ቅር ፡ የሚያሰኝ ፡ አይሆንም ፡ ለምሳሌ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በአእምሮ ፡ ጉድለት ፡ ምክንያት ፡ ከወንጀል ፡ ኃላፊነት ፡ ነፃ ፡ የሚያደርጋቸው ፡ ጥፋተኞች ፡ ጉዳይ ፡ አንድ ፡ ምሳሌ ፡ ነው ፡ የአእምሮ ፡ ጉድለት ፡ ያለበት ፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ከወንጀል ፡ ኃላፊነት ፡ ነፃ ፡ ቢሆንም ፡ እንኳ ፤ ጥበቃ ፡ የሚደረግለት ፡ በግ ኤታ ፡ ነው ፡

ብሔር ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡³¹ አለበለዚ*ያም ፡ ወላጆች ፡ ተ*ከሳሾች ፡ ሆነው ፡ በሚገቡባቸው ፡ የወንጀል ፡ ክሶች ፡ ውስጥ ፡³² መገኘት ፡ አለበት #

በሕጎች ፡ ውስጥ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ስላሳደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ በሚል ፡ አርእስት ፡ የሚጠራው ፣ ከዘጠኝ ፡ እስከ ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ያለው ፡ የዕድሜ ፡ ክልል ፡³³ በዚህ ፡ ጽሑፍ ፡ ውስጥ ፡ የምንን ጋገርበት ፡ ዋናው ፡ አርእስት ፡ ነው ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ላላደረሱ ወጣቶች ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ፕፋቱ ፡ ሲረጋንፕ ፡ የሚሰጡ ፡ ልዩ ፡ ቅጣቶችና 🌬 በነሱ ፡ ሳይ ፡ ተፈጸሚዎች ፡ አይሆኑም³⁴ ፡፡ የሆነ ፡ ሆኖ ፡ አካለ ፡ *መጠን* ፡ ያላደረሰው ፡፡ ልጅ ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ልዩ ፡ ክፍል ፡ ወይም ፡ በደንብ፡ መተላለፍ፡ መጽሐፍ፡ ከተከለከሉት ፡ ወንጀሎች ፡ አንዱን ፡ መሥራቱ ፡ አስቀድሞ ፣ ጥፋተኛነትን ፡ በምክ ንያቱና ፡ በውጤቱ ፡ መካከል ፡ ያለውን ፡ ግንኙነት ፣ የጥፋት ፡ መተላለፍንና ፡ ይቅርታን ፡ ወዘተ፡³⁵ በሚ*መ*ለከቱት፡የጠቅሳሳው፡ክፍል፡*መሠረታ*ዊ፡ሐሳቦች፡*መሠረት*፡ካልተ*ረጋገ*ጠ፡ በስተቀር ፤ ንንሩን ፡ ለመወሰን ፡ ከሚጠቅሙት ፡ ልዩ ፡ የሕግ ፡ ድንጋጌዎች ፡ ውስጥ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባደረሱና ፡ ባላደረሱ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ እኩል ፡ ተፈጸሚ ፡ ሲሆን ፤ ወን ጀሉ፡ መሠራቱ፡ ከተረጋገጠ፡ በኋላ፡ ግን፡ በወጣት፡ ጥፋተኞች፡ ላይ፡ ፍርድ፡ ቤቱ፡ ቅጣት ፡ የሚወስነው ፡ ነገሩን ፡ ለመቁረጥ ፡ የሚረዱትን ፡ ልዩ ፡ የሕግ ፡ ድንጋጌዎች ፣ ብቻ ፡ በመከተል ፡ ነው ።

የወንጀለኛ ፡ መቅሜ ፡ ሕግ ፡ ለወጣቶች ፡ ስለወሰናቸው ፡ ልዩ ፡ ቅጣቶችና ፡ / ጥንቃቄዎች ፡ ከመናገራችን ፡ በፌት ፣ በመጨረሻ ፡ ስላሎት ፡ ሁለት ፡ የዕድሜ ፡ ክፍሎች፣ ባጭሩ ፡ ሕንናገር ፡፡ ከአሥራ ፡ አምስት ፡ እስከ ፡ አሥራ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ መጨረሻ ፡

^{31. &}quot;በዚህ፣ ሕግ። መሠረት። የሚያስቀጣ። ወንጀል። በሠሩ። ጊዜ። በንዚህ፣ ሕፃናት። ልጆች። ላይ፤ ባለ ሥልጣን። የሆኑ። ቤተ። ዘመዶቻቸውና። አስተማሪዎቻቸው። ጠቃሚ። የሆኑትን። ጥንቃቄዎች። ያደርጉላቸዋል"። የወንጀለኛ። መቅጫ። ሕግ። ቁጥር። ፲፪።

የሕፃት ፡ አባት ፤ ኢሱም ፡ በሌለ ፡ ጊዜ ፡ ሌላ ፡ የቅርብ ፡ ዘመዶች ፤ ወዘተ ፡---በልጁ ፡ መጥፎ ፡ ጠባይ ፡ ምክንያት ፡ ለሚመጣ ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ኃላፊነት ፡ ተጠያቂዎች ፡ ናቸው ፡፡ የፍ/ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር፡ ፫፻፲፯ ፤ ፪ሺ፻፳፬-፳፮ ፡፡ ቸልተኛ ነታቸው ፡ በጣም ፡ በዝቶ ፡ የተገኘ ፡ ኢንዴሆነ ፤ ወላጆቹ ፡ ኢሳዳጊነቻው ፡ ቀርቶ ፤ ልጁ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በቀጠረው ፡ ኢሳዳጊ ፡ ጠባቂነት ፡ ሥር ፡ ሊሆን ፡ ይችላል ፤ ኢንዲህ ፡ ያለውንም፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ሊጠይቅ ፡ ይችላል ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪፻፴፩ን ፤ ፪፻፴፫ና፡ ፪፻፴፬-፴፮ን ፡ ይመለከቷል ፡፡

ከዚህ ፡ በላይ ፡ የተጠቀሱትን ፡ ዘዴዎች ፡ በወጣቶችና ፡ ነፃ ፡ ባልወጡ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አካለ ፣ *መ*ጠን ባሳደረሱ ፡ አዋቂዎች ፡ ሳይ ፡ ተፈጻሚ ፡ ለማድረግ ፡ ይቻላል ፡

^{32.} በቸልተኛነታቸውና ፡ በመጥፎ ፡ አያያዛቸው ፡ ምክንያት ፡ ልጁን ፡ በቀጥታ ፡ መጥፎ ፡ ጠባይ ፡ እንዲኖረው ፡ ባደረጉ ፡ ወላጆች ፡ ላይ ፡ የሚቀርቡ ፡ የወንጀል ፡ ክሶች ፡ ወላጆች ፡ ወደፊት ፡ ለልጁ ፡ የሚያደርጉለትን ፡ አያያዝ ፡ እንዲያሻሽሉ ፡ ሊያደርጉ ፡ ይችላሉ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፮፻፵፰ን ፡ (ልጆችን ፡ ስለመጉዳት) ፤ ፮፻፫፮ን ፡ (ቀለብ ፡ የመስጠት ፡ ግዴታን ፡ ስላለመፈጸም) ፡ ና ፡ ቁጥር ፡ ፮፳፮ን ፡ (ልጁን ፡ የጣላደግ ፡ ተግባርን ፡ ስለመጣስ) ፡ ይመለከቷል ፡ በተጨማሪም ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፳፻፫-፰ን ፡ (ስለቀለብ ፡ መስጠት ፡ ግዴታ) ፡ ይመለከቷል ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፮፻፵፰ ፡ በተጨማሪ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ልጆችን ፡ በሚመለከቱ ፡ ጉዳዮች ፡ ተፈጻሚ ፡ ሲሆን ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፯፻፫፮ና ፡ ደግሞ ፡ በተጨማሪ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያደረሱ ፡ ልጆችን ፡ በሚያነት ፡ ጉዳዮች ፡ ላይ ፡ ተፈጻሚ ፡ ይሆናሉ ፡፡

^{33.} ከላይ ፡ የማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፳፰ን ፡ ይመለከቷል ፡

^{34.} የወንጀለኛ ፡ መቅሜ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ቧ፫ ፤ ፻፺፩ 🏗 =

^{35.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፯፫(፪) ፤ "የተከሳሹ ፡ ጥፋተኛነት ፡ ካልተወሰነ ፡ በቀር ፤ በዚህ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፩፫፹፫ - ፪፫፸፪ መሠረት ፡ ትእዛዝ ፡ ሊሰጥ ፡ አይችልም ¤"

ድረስ ፣ ያለው ፣ የዕድሜ ፣ ክልል ፣ በሕጎቹ ፣ ውስጥ ፣ "በአሥራ ፣ አምስትና ፣ በአሥራ ፣ ስምንት ፣ ዓመታት ፣ መካከል ፣ ያሉ ፣ አካለ ፣ መጠን ፣ ያላደረሱ ፣ ሰዎች ፣" በማለት ፣ ተመልክቷል ። በእርግጥ ፣ ይህ ፣ ስም ፣ አሰጣጥ ፣ የማይስማማና ፣ የሚያሳስት ፣ ነው ።³⁶ ለነሱም ፣ ከዚህ ፣ የተሻለ ፣ ተስማሚ ፣ ስም ፣ ስላጣን ፤ "አካለ ፣ መጠን ፣ ያላደረሱት ፣ ታላቆች ፣" ብለን ፣ እንጠራቸዋለን ።

በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ መሠረት ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፤ ታላቆች ፡ በአሥራ ፡ ስምንትና ፡ ከአሥራ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ በላይ ፡ በሆኑ ፡ ሰዎች ፡ ያለው ፡ ሙሉ ፡ ኃላፊነት ፡ እንዳላቸው ፡ ሆነው ፡ ይታያሉ ፡፡ ³⁷ የሆነ ፡ ሆኖ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ የቅጣት ፡ መቀነስ ፡ ሁልጊዜ ፡ እንደሚፈቀድ ፡ ³⁸ የሞት ፡ ቅጣት ፡ በፍጹም ፡ እንደማይሰጥና ፡ ³⁹ ለወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ ለጥንቃቄ ፡ የሚሰጥ ፡ ቅጣት ፡ በጠቅላላው ፡ ተፈጻሚ ፡ ሊሆን ፡ እንደሚችል ፡ ይናገራል ፡፡ ⁴⁰

የመጨረሻው ፡ የተፋተኞች ፡ ክልል ፡ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ የሆናቸውና ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ የሆናቸው ፡ ሰዎች ፡ (በሌላ ፡ አነጋገር ፡ አዋቂዎች) ክልል ፡ ነው ፡፡ በእነሱም ፡ ላይ ፡ መደበኛውና ፡ የሥነ ፡ ሥርዓቱ ፡ ሕጐች ፡ ስለሚፈጸሙባቸው ፡ ስለነሱ፡ መናገር ፡ አያስፈልግም ፡፡

ልዩ ፡ ውሳኔዎች ፤

አሁን ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅሜ ፡ ሕግ ፥ ወንጀል ፡ መሥራታቸው ፡ ተረጋግጦ ፡ ለፍርድ ፡ ለቀረቡ ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ላሳደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ስለ ፡ ወስናቸው ፡ ልዩ ፡ ድንጋጌዎች ፡ መናገር ፡ እንጀምራለን ፡ በእንደዚህ ፡ ያለው ፡ ሁኔታ ፡ ለአዋቂ ፡ ጥፋተኞች፡ መቅሜና ፡ ጣረሚያ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅሜ ፡ ሕግ ፡ የወሰናቸውን ፡ መደበኛ ፡ ቅጣቶችና ፡ ውሳኔዎች ፡⁴¹ ቅጣት ፡ የሚወስነው ፡ ዳኛ ፡ እንደጣይጠቀምባቸው ፡ አስቀድመን ፡

^{36.} ከላይ ፡ የማስተወሻ ፡ ቁተር ፡ ፳፰ን ፡ ይመለከቷል #

^{37.} የወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ ሕግ፡ ቁጥር፡ ፵፫ ።

^{38.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፵፫(፪)ና ፡ ፫፹፩ ።

^{39.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁተር ፡ ፪፻፫ና ፡ ፪፹፩ ።

^{40.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፶፯(፪)ና ፡ ፻፹፪ ፡፡ ከጥዑመ ፡ ልላን ፡ ለጣ ፤ በዐሥራ ፡ አምስትና ፡ በዐሥራ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ መካከል ፡ ባሉ ፡ ጥፋተኞች ፡ ላይ ፡ ቅጣት ፡ በሚወሰንበት ፡ ጊዜ ፡ የሚፈ ጸመው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ (፲፱፻፶፱ ፤ በቀዳጣዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡ ዩኒቨርሲቲ ፡ የሕግ ፡ ፋኩልቲ ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፤ ያልታተመ) ፡ ይመለከቷል ፡፡

^{41.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕጉ ፡ "ጥንቃቄ" ፡ (ሚዠር) ፡ የሚለውን ፡ ቃል ፡ በሁለት ፡ መንንድ ፡ ይሠራበታል # በሰፊው ፡ ሲተረጐም ፡ ጥንቃቄ ፡ የሚባለው ፤ የተከሳሹ ፡ ጥፋተኛንት ፡ ከተወሰነ ፡ በኋላ ፡ በቅጣት ፡ መልክ ፡ በጥፋተኛው ፡ ላይ ፡ የሚወሰነው ፡ ማናቸውም ፡ የጥፋተኛው ፡ አያያዝ ፡ ዘዴ ፡ ነው ፡፡ በዚህ፡ አንፃር ፡ ሲታይ ፡ ቅጣት ፡ መንጀልን፡ ለመከላከል ፡ ሲባል ፡ ከሚደረጉት ፡ ጥንቃቄዎች ፡ አንዱ ፡ ነው # ለምሳሴ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ክፍል ፡ ፩ ፤ ፪ኛ ፡ መጽሐፍ ፤ አንቀጽ ፡ ፩ ፡ "ስለቅጣትና ፡ ስለጥ ንቃቄዎች ፡ —"የሚለውን ፡ አርእስት ፡ ይመለከቷል ፡፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ጥንቃቄ ፡ ከቅጣት ፡ የተለየ ፡ ነው ፡፡ ሁለቱም ፡ መንገዶች ፡ መንጀልን ፡ ለመከላከል ፡ የሚደረገውን ፡ ጥረት ፡ ለማስፈጸም ፡ ቢያን ለግሎም ፤ (የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁ ፡ ፩) ፡ ቅጣት ፡ የሚደረገውን ፡ ጥረት ፡ ለማስፈጸም ፡ ቢያን ለጣሎም ፤ (የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁ ፡ ፩) ፡ ቅጣት ፡ የሚያገለግለው ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ ጥፋተኛውንና፡ ሴሎችንም ፡ የወደፊት ፡ አጥፊዎች ፡ መንጀል ፡ ከመሥራት ፡ አንዲታንዱ ፡ ለማድረግ ፡ ነው # ጥንቃቄ ፡ ግን ፡ ጥፋተኛው ፡ ወንጀል ፡ ለመሥራት ፡ ያለውን ፡ ዕድል ፡ ሁሉ ፡ ለመቀነስ ፡ ይቻል ፡ ዘንድ ፡ አካ ባቢውን ፡ በመለወጥና ፡ ወይም ፡ ቅጣት ፡ በሌለባቸው ፡ የትምህርት ፡ ዘዴዎች ፡ መንጀልን ፡ ለመከላ ከል ፡ የታቀደ ፡ ነው # ኤች ፡ ሲልሺንግ ፤ "# ፡ ፋል ፡ አፍ ፡ ሎው፡ ኢን ፡ ከሪሚናል ፡ ጀስቲስ" በጂ፡ ሙለር ፤ ኤሴይዝ ፡ ኢን ፡ ከሪሚናል ፡ ሳይንስ ፡ ውስጥ ፡ (ሎንዶን ፤ አስዊት ፡ ኤንድ ፡ ማከስዌል ፡ ፲፱፻፶፫) ፡ ገጽ ፡ ፻፫ ፵፬ ፡ ይመለከቷል ፡ በዚህ ፡ ጽሑፍ ፡ ውስጥ ፡ "ጥንቃቄ ፡" የሚለውን ፡ ቃል ፡ የምንን ጋገርበት ፡ ጠባብ ፡ በሆነው ፡ በሁለተኛው ፡ ትርጉም ፡ መሠረት ፡ ነው #

ተናግረናል ፤ በነሱ ፡ ፈንታ ፡ ዳኛው ፤ ልጁን ፡ ለጣሻሻል ፣ ከታቀዱት ፡ ከብዙ ፡ ልዩ ፡ ውሳኔዎች ፡ ውስጥ ፡ ሊመርጥ ፡ ይችላል ፡ ደግሞም ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ የሚፈጸሙ ፡ ልዩ ፡ እርምጃዎች ፡ አሉ ፤ ይሁን ፡ እንጂ ፡ እንዚህ ፡ መቀጫዎች ፡ የሚታዘዙት ፡ ልዩ ፡ እርምጃዎች ፡ ተወስደው ፡ ምንም ፡ ፍሬ ፡ ሳያስገኙ ፡ የቀሩ ፡ እንደሆነ ፡ 4 ብቻ ፡ ነው ፡ ከዚህ ፡ በላይ ፡ የተጠቀሱት ፡ ቃላት ፡ ለአንድ ፡ ጊዜ ፡ በተደረገ ፡ ጥፋት ፤ መቀጫዎች ፡ በፍጹም ፡ እንደማይይሉ ፡ ፍንጭ ፡ ይሰጣሉ ፤ ለመጀመሪያው ፡ ጥፋት ፡ የተሰጡት ፡ ውሳኔዎች ፡ ፍሬ ፡ እንዳልሰጡ ፡ ራሱ ፡ ሁሽ ተኛው ፡ ጥፋት ፡ ማስረጃ ፡ ስለሚሆን ፤ መቀጫዎችን ፡ ለመወሰን ፡ ያስችል ፡ ይሆናል ፡ 43

ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የሚጠቀምባቸው ፡ ወሳኔዎችና ፡ ቅጣቶች ፡ ቅጣቱን ፡ ለማሳነስ ፡ ወይም ፡ ለማሳደግ ፡ ሰፌ ፡ ነፃነት ፡ ይሰጣሉ ፡ ውሳኔዎቹ ፡ ሕክምናን ፤⁴⁴ ቁዋዋር ፡ ያለበት ፡ ትምሀርትን ፡⁴⁵ በቃል ፡ መግሥጽን ፡⁴⁶ በትምሀርት ፡ ቤት ፡ ወይም ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ "ማቆየትንና" አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ "ቶንቢ ፡ በሆነ ፡⁴⁷ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡" ትምህርት ፡ የሚያገኝበት ፡ "ለወጣት ፡ ዋፋተኞች ፡ የተዘጋጀ ፡ የጠባይ ፡ ማረሚያና ፡ ማሻሻያ ፡ ልዩ ፡ ቤት ፡ " ተብሎ ፡ ወደሚጠራው ፡ የጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ ቤት ፡ ማስንባትን ፡ ያጠቃልላሉ ፡⁴⁸

የሕክምናና ፣ የቁጥጥር ፣ ትምህርት ፣ ትእዛዞች ፣ ጥፋተኛው ፣ ወጣት ፣ አሥራ ፣ ስም ንት ፡ ዓመት ፡ ሲሆነው ፣ ወይም ፣ በተገቢው ፡ ባለሥልጣን ፡ ግምት ፣ ውሳኔው ፡ ጥሩ ፡ ፍሬ ያሳየ ፡ እንደሆነ ፣ አሥራ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ሳይሆነው ፡ ተፈጻሚነታቸው ፣ ይቀራል ፡ ⁴⁹ በትምህርት ፡ ቤት ፡ ወይም ፡ በቤት ፡ የማቆየቱ ፡ ጊዜ ፡ ቅጣቱን ፡ በሚሰጠው ፡ ዳኛ ፡ አስቀድሞ ፡ ይወሰናል ፡ ⁵⁰ በጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ ቤት ፡ የመቆየቱም ፡ ጊዜ ፡ ከአንድ ፡ እስከ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ሲሆን ፡ በዚሁ ፡ ዓይነት ፡ ይወሰናል ፡ ይሁን ፡ እንጂ ፡ ከጥ

^{42.} የወንጀለኛ፣ መቅጫ፣ ሕግ፣ ቁጥር፣ ፪፭ ፣

^{43.} በሴላ ፡ አንጋገር ፤ ለመጀመሪያ ፡ ጊዜ ፡ የተከሳሹ ፡ ተፍተኛነት ፡ ከተወሰነ ፡ በኋላ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የተንቃቄው ፡ ጊዜ ፡ ሳያልቅ ፡ በመካከሉ ፡ ለጣቆምና ፡ ተንቃቄው ፡ የታሰበውን ፡ ፍሬ ፡ አላስገኘም ፡ በጣለት ፡ ሴላ ፡ ቅጣት ፡ ለመተካት ፡ አይችልም ፡ ፰ ፡ ግራቭን ፡ ከላይ ፡ በጣስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፳፰ ፡ የተጠቀ ሰውን ፤ ገጽ ፡ ፻፵፰-፵፱ንና ፤ ከታች ፡ በጣስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፪፻፴፭ና ፡ በሚከተሉት ፡ ቁጥሮች ፡ ያለውን ፡ ጽሑፍ ፡ ይመለከቷል ፡፡

^{44.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፳፪ ፡፡

^{45.} ወጣቱ ፡ ተፋተኛ ፡ "በበጎ ፡ አስተዳደግ ፡ ያላደገ ፤ በንዝህላልነት ፡ የተተወ ፤ ጠባዩ ፡ ወደ ፡ መጥፎ ፡ ሥራ ያዘነበለ ፡ ሲሆን ፤ ወይም ፡ የሚያዘነብል ፡ ሆኖ ፡ ሲታይ፡--" የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር፡ ፻፷፫ ፡ ሊሥራበት ፡ ይቻላል ፡፡ ይህ ፡ ተንቃቄ ፡ በእንግሊዝ ፡ የወጣት ፡ ተፋተኛ ፡ ሕግ ፡ ውስተ ፡ ያለውን፡ ለ"ተስጣሚ ፡ ሰው ፡" የወጣውን ፡ ትእዛዝ ፡ ይመስላል ፡፡ ለሕፃናትና ፡ ለወጣቶች ፡ የወጣ ፡ አዋጅ ፡ ፲፱፻ ፳፭ ፤ ክፍል ፡ ፵፯ና ፡ ፹፬ ፡ ፳፭ ጂኦ ፡ ፭ሲ ፡ ፲፪፤ ሃሉስበሪስ ፡ እስታቲዩትስ ፡ አፍ ፡ ኢንግላንድ ፡ (፪ኛ ፡ አትም ፤ ፲፱፻፵፩) ፤ ቮልዩም ፡ ፲፪ ፤ ገጽ ፡ ፱፻፸፬ ፡ ይመለከቷል ፡፡

^{46.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፷፬ ፡፡

^{47.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፷፮ ፡፡ ይህ ፡ ጥንቃቄ ፡ በእንግሊዝ ፡ የወጣት ፡ ጥፋተኛ ፡ ሕግ ፤ ውስጥ ፡ ያለውን ፡ "የመቆጣጠሪያ ፡ ሴንተር"ን ፡ ይመስላል ፡፡ ክሪሚናል ፡ ጀስቴስ ፡ አክት ፤ ፲፱፻፵፤ ክፍል ፡ ፲፱ ፤ ፲፩ና ፡ ፲፪ ፤ ጇኦ ፡ ፯ሲ ፡ ፶፰ ፤ ሃልስበሪስ ፡ እስታቲዩትስ ፤ ኦፍ ፡ ኢንግላንድ ፡ (፪ኛ ፡፡ እትም ፤ ፲፱፻፵፮) ቮልዩም ፡ ፲፱ ፤ ገጽ ፡ ፱፻፲፱ ፡ ይመለከቷል ፡፡

^{48.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፷፮ ፡

^{49.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፷፯ ፡ ይህ ፡ ጥንቃቄ ፡ በአአምሮ ፡ ጥድለት ፡ ምክንያት ፡ ፡ ኃላፌ ነት ፡ በሌለባቸው ፡ ጥፋተኞች ፡ ላይ ፡ ተፈጸሚ ፡ የሚሆኑትንና ፡ ፍርድ ፡ ቤቱም ፡ የአአምሮ ፡ ጥድለት ፡ መኖርን ፡ በተረዳ ፡ ጊዜ ፡ ሲያስቀራቸው ፡ የሚችላቸውን ፡ ጥንቃቄዎች ፡ ከሚመራው ፡ ሕግ ፡ የተለየ ፡ ነው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፴፪ን ፡ ይመለከቷል ፡

^{50.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፷፮ ፡

ፋተኛው ፡ አሥራ ፡ ስምንተኛ ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡ ሊራዘም ፡ አይችልም ፡⁵¹ ከአመክሮ፡ ጋር ፡ የሚደረግ ፡ በገደብ ፡ መለቀቅ ፡ ተፋተኛው ፡ በተለመዱት ፡ ሁኔታዎች ፡ መሠረት፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ከታሠረ ፡ በኋላ ፡ ሊሰተ ፡ ይቻላል ፡⁵²

ከንዚህ ፡ ውሳኔዎች ፡ ጥቂቶቹ ፡ የግል ፡ ንፃንትን ፡ በግዴታ ፡ ጣጣትን ፡ ስለሚያስ ከትሉ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ልጅና ፡ ወይም ፡ ወላጆቹ ፡ እንደቅጣት ፡ አድርገው፡፡ እንደሚመለከቷቸው ፣ ሊ*ገ*መት ፡ ይቻላል *፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ የሕጉ ፡ የአመራር ፡* ፍልስፍ**ት** ፡ ማሻሻል ፡ *እንጂ ፡ መቅጣት ፡ እንዳ*ልሆነ *፡ ግልጽ ፡ ነው ፡ ፍ*ርድ ፡ ቤቱ ፡ በተፋተኛው ፡ ላይ ፡ የሚደረጉትን ፡ የተንቃቄ ፡ ሥራዎች ፡ በሚመርዋበት ፡ ጊዜ ፡ "በአዋፊው ፡ወጣት ፡ ዕድሜ ፤ በጠባዩ ፤ በአእምሮውና ፣ በግብረ ፣ ንብንቱ ፣ የደረሰበትን ፣ ደረጃ ፣ *መ*ሠረት ፣ በማድረግ ፤ እንደዚሁም ፡ የሚፈጸሙበት ፡ የሕግ ፡ ድንጋጌዎች ፡ ዓላማ ፡ በመልካም ፡ ለአጥሬው ፡ ተስማሚ ፡ እንዲሆን ፡ የሚደረገው ፡ ጥረት ፡ የተቃና ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ወጣቱ ፡ ምን ፡ ዓይነት ፡ ትምህርት ፡ ጠባይን ፡ ጣረሚያ ፡ ወይም ፡ አጠባበቅ ፡ እንደሚያስፈልገው⁵⁴ ፡ ለመወሰን፡ እንዲመቸው ፡ የተፋተኛውን ፡ የሕይወት፡ ታሪክና፡ጠባይ፡የሚ*መረምር፡*ልዩ፡*ዕውቀት ፡ ያ*ለውን፡ስው ፡ እንዲጠይቅ ፡ ይፈቀድለታል፡፡ የሕጉን ፡ የማሻሻል ፡ ዓላማ ፡ በተጨማሪ ፡ የሚያመለክት ፤ ከዚህ ፡ በታች ፡ የምንጠቅ ሰው ፤ አንድ ፡ ዓይነት ፡ ቅጣት ፡ ቢጣልባቸው ፥ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ጥፋተኞች ፡ "በወንጀለኛነት ፡ እንደ ፡ ተቀጡ ፡ ሆነው ፡ አይቆጠሩም ፡^{ንን55} የሚለው ፡ ድንጋጌ ፡

^{51.} የወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር - ፻፷፯ ፡ ሆኖም ፡ የወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፷፰ ፡ "በመ ሥሪያ ፡ ቤቱ ፡ መኖሪያ ፡ ክፍል ፡ ወይም ፡ በተጠባባቂው - ባለሥልጣን ፡ ራፖር ፡ መሠረት ፡"ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የተወሰነውን ፡ ውሳኔ ፡ "ለመለወጥ ፡" እንደሚችል ፡ ይናገራል ፡ ምናልባትም ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በዚህ ፡ ሥልጣት ፡ ሕጉ ፡ በሚፈቅደው ፡ መሠረት ፡ የልጁ ፡ መጠበቅ ፡ ያለጊዜው ፡ እንዲቆም ፡ ወይም ፡ እንዲራዘም ፡ ለማድረግ ፡ ይችል ፡ ይሆናል ፡ ከታች ፡ የማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፷፩ ፡ ይመለከቷል ፡

ይህ ፡ ቅንጅት ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በየሁለት ፡ ዓመት ፡ ውሳኔውን ፡ እንዲ ያይ ፡ ተደርን ፡ ላልተወሰን ፡ ጊዜ ፡ ሕክምና ፡ ለሚደረግላቸው ፤ የሕእምሮ ፡ ጉድለት ፡ ላለባቸው ፡ ሰዎች ፡ ከሚደንግሙ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ጋር ፡ አይመሳሰልም ፡ የድርጅቱ ፡ አስተዳደር ፡ ባለሥልጣኖች ፡ በሚሰጡት ፡ ራፖር ፡ መሠረት ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ራፖሩን ፡ የተቀበለው ፡ እንደሆነ ፡ ተከሳሹን ፡ ይለቀዋል ፡፡ ምናልባት ፡ ከዚህ ፡ በተሻለ ፡ ሁኔታ ፡ ወጣቱን ፡ ወደ ፡ መልካም ፡ ሰውነት ፡ ለመመለስ ፡ የታቀደ ፡ ቅንጅት ፡ ካለም ፤ በቁጥር ፡ ፻፷፮ ፡ መሠረት ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አስቀድሞ ፡ የሰጠው ፡ ተከሳሹ ፡ የሚጠበቅበትን ፡ ጊዜ ፡ ልክ ፡ ተቀባይነትን ፡ አያገኝም ይሆናል ፡፡ በዚህም ፡ ፈንታ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የመጨረሻውን ፡ የጊዜ ፡ ልክ ፡ ከወሰን ፡ ይበቃዋል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የድርጅቱ ፡ አስተዳደር ፡ ባለሥልጣኖች ፡ በጥፋተኛው ፡ መሻሻል ፡ ሁኔታ ፡ ላይ ፡ ባደረጉት ፡ ጥናት ፡ መሠረት ፡ ተከሳሹን ፡ በተቀጻሚ ፡ እንዲለቁት ፡ ሊፈቅድ ፡ ይችላል ፡፡ በዚህም ፡ ዓይነት ፡ ለፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ፈቃድ ፡ አለማስፈለጉን ፡ በማሳየት ፤ የሚያስፈልግ ፡ ወጪና ፡ የነገሩ ፡ መዘግየት ፡ ሊወገድ ፡ ይችላል ፡፡

^{52.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፷፯(፪) ፡ በኢትዮጵያ ፡ አንድ ፡ ጥፋተኛ ፡ በንደብ ፡ የሚለቀቀው ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ሲያጸድቀው ፡ ብቻ ፡ ነው ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ የሚመለከተው ፡ ቅንጅት ፡ የቅጣቱን ፡ ሁለት ፡ ሦስተኛ ፡ ጊዜ ፡ ሳይጨርሱ ፡ አዋቂ ፡ ጥፋተኞች ፡ በንደብ ፡ አንዲለቀቁ ፡ ስለማይፈቅድ ፡ ላላ ፡ ያለ ፡ ነው ፡፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፲፪ ፤ ፪፻፯ና ፡ የሚከተሉትን ፡ ይመለከቷል ፡፡

^{53.} የወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፵፬ ፡

^{54.} የወንጀለኛ ፡ መቅሜ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፯፭ = ምናልባት ፡ "አጠባበቅ" ፡ የሚለው ፡ ቃል ፤ ወጣቱን ፡ ከመጥፎ ፡ አካባቢ ፡ መጠበቅን ፡ አንጇ ፡ ኅብረተ ፡ ስቡን ፡ ከወጣቱ ፡ መጠበቅን ፡ የሚያመለክት ፡ አይደለም =

^{55.} የወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፷፱ ፡፡ ከማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፹፩ ፡ እስከ ፡ ፹፭ ፡ ያለውን ፡ ጽሑፍ ፡ ይመለከቷል ፡፡

አካለ ፡ መጠን ፡ ሳላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ የሚታዘዙት ፡ ቅጣቶች ፡ በአንድ ፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ ሳይ ፡ ከሚጣሉት ፡ ቅጣቶች ፡ በጣም ፡ ቀለል ፡ ያሉ ፡ ናቸው # እሳይ ፡ እንደጠቀ ስናቸው ፡ ውሳኔዎችም ፥ እንዚህ ፡ ቅጣቶች ፡ እንደተለመደው ፣ 56 በጥፋቱ ፡ ክብደትና ፡ መቅለል ፣ መሠረት ፣ ከልዩ ፣ ወንጀሎች ፣ ጋር ፣ "የተጻመሩ" አይደሉም ። ለመጀመሪያ፣ ጊዜ ፡ አንድ ፡ ወይም ፡ ብዙ ፡ ተፋቶች ፡ ማተፋቱ ፡ በፍርድ ፡ ከተረጋገጠ ፡ በኋላ 🔮 ከተደንገጉት ፡ ልዩ ፡ ውሳኔዎች ፡ አንዱን ፡ የፈጸመ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረስ ፡ ሰው ፥ ማናቸውንም ፡ ወንጀል ፡ ሥርቶ ፡ ለፍርድ ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የፊተኞቹ ፡ ልዩ ፡ ውሳኔዎች ፡ "ፍሬ፡ አለመስጠታቸው።" ከተሰማው። ከተደነገጉት ፡ ልዩ ፡ ቅጣቶች፣ በአንዱ ፡ ሲቀጣው ፡ ይችላል ።57 እንዚህም ፡ ልዩ ፡ ቅጣቶች ፡ የ1ንዘብ ፡ መቀጫ ፥ቀላል፡ የአካል ፡ ቅጣትና ፡ እሥራት ፡ ናቸው ፡ የገንዘብ ፡ መቀጫ ፡ የሚወሰነው ፡ "'አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ጥፋተኛ ፡ መቀጫውን ፡ መክፈል ፡ የሚችል ፡ ሲሆንና ፡ ምክን ያቱንም ፡ ለመረዳት ፡ ሲችል ፡ ነው^{››} ዶ⁵⁸ የአካል ፡ ቅጣት ፡ የሚፈጸመው ፡ በአለን**ጋ** ፡ ሲሆን ፤ ከአሥራ ፡ ሁለት ፡ አለንጋ ፡ መብለጥ ፡ የለበትም 🕬 የአካል ፡ ቅጣት ፡ የሚፈጸመው ፣ አካለ ፣ መጠን ፣ ያላደረሰው ፣ ሰው ፣ "እንቢተኛ ፣ ሆኖ ፣ የተገኘ ፣ እንደሆነና ፡ ፍርድ ፣ ቤቱም ፣ ይህ ፡ ቅጣት ፡ ቢፈጸምበት ፡^{ንን} ወደ ፡ በነ ፡ *መን*ፈስ ፡ የሚመልሰውና ፡ ጠባዩን ፡ የሚያሻሽልለት ፡ መሆኑን ፡ የገመተ ፡ እንደሆነ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡⁶⁰ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ልጆች ፡ "እንደደንቡ ፡ እስከ ፡ *ዕሥር* ፡ ዓመትና ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ የሆነ ፡ የጽኑ ፡ እሥራት ፡ ቅጣት ፡ ወይም ፡ የሞት ፡ ፍርድ ፡ ርሱባቸው ፡ ሁለቱ ፡ ቅጣቶች ፡ የኅንዘብ ፡ መቀጫና ፡ የአካል ፡ ቅጣት ፡ ብቻ ፡ ናቸው #

^{56.} ከባድ ፡ ወንጀል ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፪፸፫ ፡ መሠረት ¹ የሚጣለው ፡ እስራት ፡ ልዩ ፡ ቅጣት ፡ ነው # ከዚህ ፡ ቀጥሎ ፡ ያለውን ፡ ጽሑፍ ፡ ይመለከቷል #

^{57.} ወጣቱ ፡ በኋላ ፡ ከሚያሳየው ፡ ጠባይ ፡ ማለትም ፡ ከወጣቱ ፡ ሕግ ፡ አክባሪነት ፡ ወይም ፡ አፍራሽነት ፡ በስተቀር ፡ የተወሰነው ፡ ጥንቃቄ ፡ ፍሬ ፡ መስጠት ፡ አለመስጠቱን ፡ የሚያሳይ ፡ ሴላ ፡ መንገድ ፡ መኖር ፡ አለመኖሩን ፡ ለማወቅ ፡ አስቸጋሪ ፡ ነው ፡ ይሀ ፡ ቢሆን ፡ ኖሮ ፤ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፻፸ ፡ ውስጥ ፤ ጥንቃቄ ፡ የተሰጠው ፡ አንድ ፡ ልጅ ፡ ለሁለተኛ ፡ ጊዜ ፡ የጥፋተኛነት ፡ ውሳኔ ፡ በተሰጠ ፡ ጊዜ ፡ ቅጣት ፡ ሊወሰንበት ፡ ይቻላል ፡ ብለው ፡ በግልጽ ፡ ቢደነግጉ ፡ ለሕግ ፡ አርቃቂዎቹ ፡ የቀና ፡ መን ገድ ፡ በሆነ ፡ ነበር ፡፡ ስለዚህ ፡ አዲስ ፡ የጥፋተኛነት ፡ ውሳኔ ፡ መስጠት ፡ ብቻውን ፡ በቂ ፡ ይሆናል ፡ ተብሎ ፡ የታቀደ ፡ ስለጣይመስል ፤ በተጨማሪ ፡ ጥንቃቄው ፡ ፍሬ ፡ አለመስጠቱን ፡ የሚያሳይ ፡ ፍርድ ፡ መስጠት ፡ ያስፈልጋል ፡ በዚህ ፡ ምክንያት ፡ አንድ ፡ ጥንቃቄ ፡ ከተፈጸመ ፡ በኋላ ፤ የተሰጠ ፡ የጥፋተኛነት ፡ ውሳኔ ፡ ቢኖርም ፡ እንኳ ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ቀድሞ ፡ የተሰጡት ፡ ጥንቃቄዎች ፡ ፍሬ ፡ ሰጥ ተው ፡ የሚያገኝበት ፡ ጊዜ ፡ አይጠፋም ፡ ይህም ፡ የሚሆነው ፡ ለምሳል ፡ ልጁ ፡ ጠባዩንና ፡ ዝንባራውን ፡ በጠቅላላው ፡ በጣም ፡ አሻሽሎ ፡ ሲገኝና ፡ አዲሱ ፡ ጥፋትም ፡ ከቀድሞ ፡ የኑሮው ፡ ሁኔታ ፡ ጋር ፡ የማይ ገናኝ ፡ ቀላል ፡ ጥፋት ፡ ሲሆን ፡ ነው ፡

^{58.} የወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ ሕግ፡ ቁጥር ፲፫፫፲ ነገር፡ ግን፡ የወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ ሕግ፡ ቁጥር፡ ፲፫፲ን፡ ይመለከቷል።

ቁተር፡፯፻፲፡የደንብ፡መጣስን፡በሚመለከቱ፡ጉዳዮች፡ልጁ፡መቀጫውን፡ለመክፈል፡በማይቸል በት፡ጊዜ፡ ወላጆቹ፡ ወይም፡ሌሎች፡እንዲከፍሉ፡ስለሚያዝ፤በቁተር፡፻፸፩፡ውስተ፡ካለው፡፡ መሠረታዊ፡ሐሳብ፡ጋር፡የሚጸረር፡ይመስላል።ቅጣቱ፡የኋላ፡ኋላ፡በወላጆቹ፡ላይ፡ የሚፈጸም፡ ከሆነ፤የመቀጫው፡ዓሳማ፡ምን፡ይሆን?

^{59.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፱ ፡፡

^{60.} ከዚያው ፡፡ የአካል ፡፡ ቅጣትን ፡፡ ተፈጸሚነት ፡፡ በወንዶች ፡፡ ላይ ፡፡ ብቻ ፡፡ የማይወሰነው ፡፡ የእንግሊዘኛው ፡፡ ቅጇ ፡፡ ብቻ ፡፡ ስለሆነ ፤ የእንግሊዝኛው ፡፡ ቅጇ ፡፡ ቁዋር ፡፡ ፱፸፩ (፩) ፡፡ ከፌረንሳይኛውና ፡፡ ከአማርኛው ፡፡ ቅጂዎች ፡፡ ጋር ፡፡ አይሰማማም ፡፡ በሦስቱም ፡፡ ቅጂዎች ፡፡ መሠረት ፡፡ የግርፋት ፡፡ ቅጣት ፡፡ በዐዋቂ ፡፡ ወንዶች ፡፡ ላይ ፡፡ ብቻ ፡፡ የሚጣል ፡፡ መሆኑ ፡፡ ስለሚታይ ፤ የአካል ፡፡ ቅጣት ፡፡ የሚጣለው ፡፡ በወንዶች ፡፡ ላይ ፡፡ ብቻ ፡፡ መሆኑ ፡፡ ግልጽ ፡፡ ነው ፡፡ የወንጀለኛ ፡፡ መቅጫ ፡፡ ሕግ ፡፡ ቁዋር ፡፡ ፻፳- ሀን ፡፡ ይመለከቷል ፡፡

አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ልጅ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ከባድ ፡ ወንጀል *፡ ሠርቶ ፡ ከተገኝ ፤* ከሚከተሉት ፡ ሁለት ፡ ቦታዎች ፡ በአንዱ ፡ እንዲታውር ፡ ያደርገዋል ፤⁶¹ አንደኛው ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፻፷፮ ፡ መሠረት ፡ የሚሰጠውን ፡ ቅጣት፡ለመፈጸም አካለ ፣ መጠን ፣ ያሳደረሱ ፣ ወጣቶች ፣ አጥፍተው ፣ የሚታሠሩበት ፣ ቦታ ፣ ነው ፣ በዚህም ፡ ቦታ ፡ ለደኅንንቱ ፤ ከሰው ፡ ተለይቶ ፡ ኢንዲኖር ፤ ወይም ፤ ልዩ ፡ የሆነ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ እንዲማር ፡ ልዩ ፡ አርምጃዎች ፡ ይወስዳሉ ፡፡⁶² ወይም፡ በዚህ ፡ ፋንታ ፡ ፍርድ፡ ቤቱ፣ልጁ ፡ "አደንኛና ፡ አስቸጋሪ ፡ ወይም ፡ ጸጥታን፡የሚያውክና ፡ ለሴሎችም ፡ ምምፎ፡ ምሳሌ፡የሚሆን ፡ መሆኑን፡՚՚ከተረዳ፡"በቀጥታ ፡ የቅጣት፡መፈጸሚያ፡(በ)ሆነ፡ድርጅት፡՚›፡፡ እንዲታሥር ፣ ሊያደረግ ፣ ይቸላል ፤ ይሀም ፡ ምናልባት ፡ ተራ ፡ ወህረ ፡ ቤት ፡ ማለት፡ ይሆናል ። ቢሆንም ፣ በእንደዚህ ፡ ያለ ፡ ቦታ ፡ ልጁ ፡ ከአዋቂ ፡ እስረኞች ፡ ጋር ፡ መገ ናንት ፡ የለበትም ፡⁶⁴ በወንጀለኛ ፡ *መቅጫ* ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ <u>፻፸፫</u> ፡ መሠረት ፡ ወደልዩ ፡ ጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ ቦታ ፡ የተላከ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ወህኒ ፡ ቤት ፡ ሊዛወር ፡ የሚችለው፡ አንደኛ ፣ ጠባዩ ፡ የዚህ ፡ ዓይነት ፡ እርምጃ ፡ እንዲወሰድበት ፡ የሚጠይቅ ፡ ሲሆንና ፡ አዳም ፣ ካደረሰበት ፣ ጊዜ ፣ በኋላም ፡ የሚቀጥል ፡ ሆኖ ፣ ሲገኝ ፡ ነው =65 ልጁ ፡ ወደ ፡ ወሀኒ። ቤት ፡ የተዛወረው ፡በሁለተኛው ፡ ምክንያት ፡ እንደሆነ ፡ ከአዋቂ ፡ እስረኞች፡ እንዲለይ ፡ የሚለው ፡ መሠረተ ፡ ሐሳብ ፡ ተፈጻሚ ፡ አይሆንም ፡፡

^{61.} የጠባይ ፡ ማረሚያው ፡ ድርጅት ፡ አስተዳዳሪዎች ፡ በሚያቀርቡት ፡ ራፖር ፡ መሠረት ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አስቀድሞ ፡ የወሰነውን፡ የዋንቃቄ ፡ ጊዜ ፡ በኋላ ፡ ለማሳጠር ፡ ወይም ፡ ለማስረዘም ፡ መቻል ፡ አለመቻሉን፡ ሕጉ ፡ ገልጸ ፡ አይናገርም ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁዋር ፡ ፻፷፰ ፡ አንደቅጣቶች ፡ ሳይሆን ፡ ዋንቃቄ ዎች ፡ ሲለወጡ ፡ አንደሚችሉ ፡ ብቻ ፡ ይናገራል ፡፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁዋር ፡ ፻፹ ግን ፡ ግልጽ ፡ አይደለም ፡ ቁዋር ፡ ፻፹ ፡ ዋንቃቄዎችን ፡ አንዲለውጥ ፡ ለቀጪው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ሥል ጣን ፡ ይሰጠዋል ፡፡ ምናልባትም ፡ "ዋንቃቄዎችን የሚለውን ፡ ቃል ፡ ቅጣቶችን ፡ አንዲጨምር ፡ አድርጎ ፡ በሰራው ፡ ይሠራበት ፡ ይሆናል ፤ ከላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁዋር ፡ ፴፩ ፡ ያለውን ፡ ጽሑፍ ፡ ይመለከ ቷል ፡፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሰ ፡ ወጣት ፡ ላይ ፡ የሚሰጠውን ፡ ትእዛዝ ፡ መለወዋ ፡ ወይም ፡ ማሻሻል ፡ የሚል ፡ አርአስት ፡ ስላለው ፤ ስላይ ፡ የጠቀስንውን ፡ ሐሳብ ፡ ሳይመለከት ፡ አይቀርም ፡ ደግሞም ፡ የወን ጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁዋር ፡ ፴፩ ፡ "በትክክል ፡ ወደግቡ ፡ ለመድረስ ፡ አስፈላጊ ፡ በሆን ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ውሳኔዎችን ፡ ማሻሻል ፡ ይገባዋል ፡" በማስት ፡ አጠቃሎ ፡ ይናገራል ፡ በተለይ ፡ ወጣቶችን ፡ በሚመለከት ፡ ረገድ ፡ በቀላሉ ፡ ውሳኔዎችን ፡ ለመለወጥ ፡ ይቻል ፡ ዘንድ ፡ ሰፊውን ፡ ትርጓሜ ፡ መከተል ፡ ያስፈልጋል ፡ ሆኖም ፡ ስለተቃዋሚው ፡ ሐሳብ ፡ ከላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፳፰ ፡ የተጠቀሰውን ፡ ፒ ፡ ግራቭንን ፡ ገጽ ፡ ፻፵፰ ፡ ላይ ፡ ይመለከቷል ፡

^{62.} የወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፫ $(\xi)(v)$ ።

^{63.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፫(፩)(ለ) ፡

^{64.} hr.so =

^{65.} hn.eo =

ቁጥር ፡ ፻፸፫(፪) ፡ በሦስተኛው ፡ መደብ ፡ (ፓራግራፍ) ፡ ላይ ፡ "ኢንዲህም ፡ በሆን ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ይህ ፡ ጥፋተኛ ፡ ታስሮ ፡ የሚቆይበትን ፡ ጊዜ ፡ ለመወሰን ፤ ወንጀለኛው ፡ በመቀጫ ፡ ቦታ ፡ የቆየበትን ፡ ጊዜ ፡ ይህ ፡ ቅጣት ፡ በግምት ፡ ምን ፡ ዐይነት ፡ የማሻሻል ፡ ውጤት ፡ ኢንዳስገን ፡ ኢንደመሰለው ፡" መገመት ፡ አለበት ፡ ይላል = ኢዚህ ፡ ላይ ፡ ሁለት ፡ ግልጽ ፡ ያልሆኑ ፡ ነገሮች ፡ አሉ ፡፡ አንደኛ ፲ "ኢንዲህም ፡ በሆነ ፡ ጊዜ" ፡ ማለት ፡ ወንጀለኞቹ ፡ አካለ ፡ መጠን · አድርስው ፲ ወይም ፡ ደግሞ ፡ በጠባይቸው ፡ ምክንያት ፡ ወደወህኒ ፡ ቤት ፡ በተዛወሩ ፡ ጊዜ ፡ ማለት ፡ ነው ! ሁለተኛ ፲ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ መጀመሪያ ፡ የወሰነው ፡ የኢስራት ፡ ጊዜ ፡ ወጣቱ ፡ በጠባይ ፡ ማረሚያው ፡ ድርጅት ፡ ሳለ ፡ በሱ ፡ ላይ ፡ ያስገኘው ፡ ውጤት ፡ ካለ ፲ ኢሱን ፡ በመመልከት ፡ የኢስራቱን ፡ ጊዜ ፡ ለማስረዘምና ፡ ለማሳጠር ፡ ኢንዲችል ፡ ይህ ፡ ድንጋኔ ፡ ሥልጣን ፡ ይሰጠዋልን ! ከሰጠውስ ፲ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በሁለቱም ፡ ድርጅቶች ፡ የሚፈጸመውን ፡ ጠቅላላውን ፡ የኢስራት ፡ ጊዜ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፫ (፪) ፡ ከሚያዘው ፡ ከዕሥር ፡ ዓመት ፡ በላይ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ አስቀድሞ ፡ በኢስራት ፡ የጠፉትን ፡ ዓመታት ፡ ለመቀነስ ፡ ይችላልን! ኢንዲህ ፡ ያለው ፡ ትርጓሜ ፡ አሳሳቢ ፡ ሐሳቦችን ፡ ስለሚፈጥር ፡ በሕግ ፡ አርቃቂዎቹ ፡ ሐሳብ፡ የነበረ ፡ አይመስልም = የሆነ ፡ ሆኖ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ወይም ፡ ፓርላማ ፡ በዚህ ፡ ጉዳይ ፡ ላይ ፡ ማብ ራሪያ ፡ ኢንዲሰጡ ፡ ያስፈልጋል ፡

ስለ ፡ ኢስራት ፡ ቅጣት ፡ ልናስታውሳቸው ፡ የሚገቡ ፡ ሁለት ፡ ነገሮች ፡ አሉ ። አንደኛ ፡ ለወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ ኢንደሚሰጡት ፡ ሌሎች ፡ ቅጣቶች ፡ ሁሉ ፤ የኢስራት ፡ ቅጣት ፤ ወጣቱ ፡ የፈጸመው ፡ የመጀመሪያው ፡ ወንጀል ፡ ነፍስ ፡ መጣደል ፡ ቢሆንም ፡ ኢንኳ ፤ ለመጀመሪያው ፡ ወንጀል ፡ ቅጣት ፡ ኢይሆንም ፡ ከልዩ ፡ የጥንቃቄ ፡ ቅጣቶች ፡ ኢንዱ ፡ ተሞክሮ ፡ "ፍሬ ፡ አለመስጠቱ ፡" ካልታየ ፡ በስተቀር ፡ ዋናው ፡ ቅጣት ፡ በፍጹም ፡ አይታዘዝም ፡ 66 በሌላ ፡ ኢነጋገር ፡ ከባዱ ፡ ወንጀል ፡ የሚታዘዘው ፡ ልጁ ፣ ለሁለተኛ ፡ ጊዜ ፡ ጥፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ ሲገኝ ፡ መሆን ፡ አለበት ፡፡ ሁለተኛ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶ ኑየኢስራት ፡ ቅጣት ፡ ኢንዴውስን ፡ ኢይገደድም ፤ ኢዲሱ ፡ የጥፋተኛነት ፡ ውሳኔ ፡ በከባድ ፡ ወንጀል ፡ ላይ ፡ ቢሆንም ፡ ኢንኳ ፡ ሕጉ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የጥንቃቄ ፡ ቅጣት ፤ ወይም ፡ ከቀላል ፡ ቅጣቶች ፡ ኢንዱን ፡ ኢንዲያዝ ፡ ይፈቀድለታል ፡ 67

በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፻፸፫ ፡ መሠረት ፡ የሚታዘዝ ፡ የእስራት ፡ ቅጣት ፡ ሁልጊዜ ፡ ብሔራዊ ፡(ሲቭል) ፡ መብቶችን ፡ ማጣትን ፡ አያስከትልም ፣ ንገር፡ግን፣ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ "በተለይ ፡ ከፍተኛ ፡ የሆነው ፡ ወንጀል ፡ በመፈጸሙ ፡ ምክንያት ፣ ይሀን ፡ ቅጣት ፡ መወሰን ፡ ፍጹም ፡ አስፈላጊ ፡ መሆኑን ፡ (ከተረዳው)'' የአሥራት ፣ ቅጣት ፡ እንዲያዝ ፡ ሕጉ ፡ ይፈቅድለታል ፡፡ የሕህ ፡ ሳይ ፡ የሕጉን ፡ ከአስፈላጊው ፡ በላይ ፡ ተብቅ ፡ መሆን ፡ ለመተቸት ፡ ይቻላል ፡--- የአሥር ፡ ወይም ፡ የአሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ የመራጭነት ፣ ለሕዝብ ፡ አገልግሎት ፡ ሥራ ፡ የመሸም ፡ ወይም ፣ ምስክር ፡ የመሆን ፡ መብቱን ፡ ለዕድሜ ፡ ልክ ፡ የሚያሳጣ ፡ ወንጀል ፡ ይሠራል ፡ ብሎ ፡ ማሰብ ፡ አስቸ*ጋሪ ፡ ነው ፡⁶⁹ መኖ*ሩ ፡ በ.ያጠራፕርም ፡ እንኳ ፡ እንዲህ ፡ ያለውን፣ ሥልጣን ፡ ለፍርድ ፡ ቤት ፡ መስጠቱ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ አጥሬውን ፣ ወጣት ፡ ማሻሻል ፡ ካለው ፡ ታላቅ ፡ ዓላማ ፡ ጋር ፡ ተስማሚ ፡ ይሆናል ፡ እንዲ *ሁም ፡* የጠባይ ፡ ማሻሻያ ፡ ትምሀርት ፡ ቤት ፡ ዓይነት ፡ በሆነ ፡ "የጠባይ ፡ ማረ ለመቅጣት ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፪፸፫ ፡ መሠረት ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ያለው ፡ ሥልጣን ፡ ከላይ ፡ ከተጠቀሰው ፡ ዓላማ ፡ ጋር ፡ የሚፃረር ፡ ላይሆን ፡ ይችላል # የተሠራው ፡ ወንጀል ፡ እጅግ ፡ አሰቃቂ ፡ ቢሆንም ፤ ጎብረተ ፡ ሰቡ ፡ የአሥር ፡

^{66.} ከላይ፣ በማስታወሻ፣ ቁጥር · ፵፪ ፡ እስከ ፡ ፵፫ ፡ ያለውን ፡ ጽሑፍ ፡ ይመለከቷል #

^{67.} ሕጉ፡ስለዚህ፡ጉዳይ፡በጣም፡ግልጽ፡አይደለም ፡ ሆኖም፡በወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ሕግ፡በቁጥር፡ ፻፸፫(፩) ውስጥ፡"ያዛል፡" የሚለው፡ ቃል፡ስለዚህ፡ጉዳይ፡ፍንጭ፡ይሰጣል ፡ ሕግ፡አርቃቂው፡ እንዲህ፡ያሉ፡ጉዳዮችን፡በሚመለከት፡ረገድ፡ እስራት፡ ጣዘዝ፡በፍርድ፡ቤት፡ላይ፡አስገዳጅ፡ እንዲሆን፡ቢፈልግ፡ኖሮ፡በ"ያዛል፡" ፈንታ፡"ጣዘዝ፡ይገባዋል፡" ብሎ፡በደነገገ፡ነበር፡፡

^{68.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፯ ።

^{69.} በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፻፳፫-፳፬ ፡ መሠረት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ብሔራዊ ፡ መብቶቹን ፡ የሚያጣው ፡ ለጊዜው ፡ ወይም ፡ ለዘላለሙ ፡ ሲሆን ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኞችን ፡ በሚመለከት ፡ ሪገድ ፡ በተለይ ፡ የፍርድ ፡ ቤቱን ፡ ሥልጣን ፡ የሚወስን ፡ ድንጋጌ ፡ የለም ፡ በእርግጥ ፡ ስለመስየም ፡ ጉዳይ ፡ ጥፋተኛው ፡ ሊያመለከት ፡ ይችላል ፡ የሆነ ፡ ሆኖ ፡ እንዲስየም ፡ የሚፈቅድለት ፡ አስቸጋሪ ፡ ሁኔታዎችን ፡ ካሟላ ፡ በኋላ ፡ ነው ፡፡ ብሔራዊ ፡ መብቶቹን ፡ እስኪያሳጣ ፡ ድረስ ፡ ከባድ ፡ የሆነ ፡ ወንጀል ፡ ከሠራ ፡ ለመሰየም ፡ የሚችለው ፡ ቅጣቱን ፡ ከፈጸመ ፡ አሥር ፡ ዓመት ፡ ማለፉን ፡ ያሳየ ፡ አንደሆነ ፡ ነው ፡፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ቁጥር ፡ ፻፹ ፤ ቁጥር ፡ ፪፻፵፪ - ፵፫ ፡፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኛውን ፡ ለመኖር ፡ የሚያስችሉት ፡ ብዙ ፡ ነገሮች ፡ ያልፉብታል ፡፡ በተሟላ ሁኔታ ፡ ወደመልካም ፡ ሰውነት ፡ ለመመለስ ፡ ያለው ዕድልም ፡ በጣም ፡ ትንሽ ፡ ይሆንበታል ፡፡ ወጣት ፡ ሰዎችን ፡ የሚመለከቱትን ፡ አጠቃላይ ፡ ደግጋጌዎች የሚመሩትን ፡ ልዩ ፡ ዓላማዎች ፡ ከያዘ ፡ አይቀር ፤ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፻፫ ፡ የታበፉ ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ መሰየም ፡ ጊዜ ፡ በተለይ ፡ ተፈጸሚ ፡ ሺ፫ ፡ የታበፉ ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኞችን ፡ በሌላ ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ መሰየም ፡ ጊዜ ፡ በተለይ ፡ ተፈጸሚ ፡ ከሚሆነው ፡ ከሁለት ፡ ዓመታት ፡ ጊዜ ፡ በኋላ ፡ የመፈታትን ፡ ጥቅም ፡ ባያሳጣቸው ፡ በተሻለ ፡ ነበር ፡፡ ኤም ፡ ፌልፕ ፡ ግራቭን ፡ እንደተናገሩት ፤ "የማይታረሙ ፡ ወጣቶች ፡ መኖራቸው ፡ የሚያጠራጥር ፡ ነው።" ግራቭን ፡ ከላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፳፫ ፡ የተጠቀሰው ፤ ገጽ ፡ ፻፱፩ ፡፡

ወይም ፡ የአሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመትን ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ "የማይታረም" ፡ ቆጥሮ ፡ ከነ ዌራሹ ፡ ይተወው ፡ ለማለት ፡ ያስቸግራል ፡ በእርግጥ ፥ ቢያንስ ፡ አሥራ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ እስኪሆነው ፡ ድረስ ፡ እንኳን ፡ ማናቸውንም ፡ ልጅ ፡ በተገቢ ፡ ጥንቃቄና ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ለማዳን ፡ ተስፋ ፡ አለ ፡

በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፻፷፮ ፡ የተጠቀሰው ፡ ዓይነት ፡ ቦታ ፡⁷⁰ በኢትዮጵያ ፡ ካለ ፡ እንዲህ ፡ ያለው ፡ ቦታ ፡ በእርግጥ ፡ ከወጎኒ ፡ ቤት ፡ ይልቅ ፡ ለጥፋተኛ ፡ ልጆች ፡ በጣም ፡ የተሻለ ፡ አካባቢ ፡ ሲሆን ፤ "ተገቢውን ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት" ለጣስፈጸምኝ ፡ የሚረዱት ፡ በቁጥር ፡ ፻፷፮ ፡ የተፈቀዱት ፡ ነገሮች ፡ ለዝቅተኛ ፡ የዕድሜ ፡ ክልሎች ፡ አጠባበቅና ፡ ጥንቃቄ ፡ መሟላት ፡ ያለበትን ፡ ማናቸውንም ፡ ተገቢ ፡ ፍላጎት ፡ በቀላሉ ፡ ያረካሉ ፡

የጥፋተኛነትና ፡ የቅጣት ፡ ውጤቶች

*

ስለአንድ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰ ፡ ወጣት ፡ ተፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ መገኘትና፡ ቅጣት ፡ በምንነጋገርበት ፡ ጊዜ ፤ ከላይ ፡ ከተጠቀሱት ፡ ቅጣቶች ፡ በአንዱ ፡ የተቀጡ ፡ ወጣት ፡ ተፋተኞችን ፡ የተንቃቄ ፡ ቅጣቶች ፡ ብቻ ፡ ከተጣለባቸው ፡ ወጣት ፡ ተፋተኞች ፡ በመ መኑ ፡ መለየት ፡ አለብን ፡፡

ከበድ ፡ ባሉ ፡ ሁኔታዎች ፡ ውስጥ ፡ ስለሚገኙት ፡ ስለመጀመሪያዎቹ ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ እንኳን ፤ ወጣቱ ፡ የኋላ ፡ ኋላ ፡ ወደ ፡ መልካም ፡ ሰውነት ፡ የሚመለከበትን፡ ሁኔታ ፡ ለጣቃለል ፡ ይቻል ፡ ዘንድ ፤ በወንጀል ፡ ጥፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ መገኘት ፡ ዘወትር ፡ የሚያስከትላቸውን ፡ ውጤቶች ፡ ሕግ ፡ አርቃቂዎቹ ፡ በሦስት ፡ መንገዶች ፡ ለጣሻሻል ፡ ምክረዋል ፤ እነዚህም ፡ የነገሩ ፡ በዝግ ፡ ችሎት ፡ መሰማት ፥ የጥፋተኛውን ፡ የወንጀል ፡ መዝገብ ፡ በምስጢር ፡ መጠበቅና ፥ የጥፋተኛውን ፡ መሰየም ፡ የሚያቃልሉ ፡ ሁኔታዎች ፡ ናቸው ።

ወጣት-ነክ ፡ ጉዳዮች ፡ በዝግ ፡ ችሎት ፡ እንዲሰሙ ፡ ሕጉ ፡ የሚያዝበት ፡ ምክንያት ፡ የወጣት-ነክ ፡ ነገሮች ፡ መሰማት ፡ ምስጢር ፡ ሆኖ ፡ እንዲጠበቅ ፡ ለማድረግ ፡ ይመስላል ፡ ⁷¹ ስለዚህም ፡ ጉዳይ ፡ ወደፊት ፡ እንነ ጋገራለን ፡ ⁷² ቢሆንም ፡ እዚህ ፡ ላይ ፡ ሕጉ ፡ ይህን ፡ በማድረግ ፡ ዓላማውን ፡ ለመፈጸም ፡ ይችላል ፡ ወይስ ፡ አይችልም ፡ ብለን ፡ መጠየቅ ፡ ተገቢ ፡ ነው ፡ አንዶኛ ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የቀረበለትን ፡ ነገር ፡ ልዩ ፡ ሁኔታ ፡ አይቶ ፡ በ"ምስጢር" ፡ እንዲሰጣ ፡ ለሕዝብ ፡ እንዳይገለጽና ፡ እንዳይታተም ፡ ትእዛዝ ፡ ካላወጣ ፡ በስተቀር ፡⁷³ በጋዜጣና ፡ በመሳሰሎት ፡ ሁሉ ፡ እንዳይወጣ ፡ የሚከለክል ፡ ሕግ ፤ ወይም ፖሊስ ፡ ተጕጀው ፡ ወገን ፡ ወይም ፡ ምስክሮቹ ፡ የነገሩን ፡ መስማት ፡

^{70.} በአሁኑ ፡ ጊዜ ፡ አንድ ፡ ብቻ ፡ አለ ፡፡ ይሽውም ፡ በሰውም ፡ ሆነ ፡ በቤት ፡ በጠቅላላው ፡ የተሟላ ፡ ድር ጅት ፡ የሌለው ፡ የአዲስ ፡ አበባ ፡ የማሰልጠኛ ፡ ትምህርት ፡ ቤትና ፡ የጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ ቤት ፡ ነው ፡፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳሳደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ በአስመራና ፡ በድሬደዋ ፡ ወደፊት ፡ ቤቶች ፡ ይሠራሉ ፡ ተብሏል ፡፡ 71. የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ የድረ (ፍ) ፡፡

^{71.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁፕር ፡ ፪፸፮ (፩) ፡፡ 72. ከታች ፡ በማስታወሻ ፡ ቁፕር ፡ ፪፹ና ፡ በተከታዮቹ ፡ ቁፕሮች ፡ ያለውን ፡ ጽሑፍ ፡ ይመለከቷል ፡፡

^{73.} ወጣቶችን ፡ በሚመለከቱ ፡ ጉዳዮች ፡ ፍርድ ፡ ለሕዝብ ፡ አንዳይገለጽ ፡ የሚከለክለው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፱ ፡ በፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የሚታዘዘውን ፡ የፍርዱን ፡ መገለጽ ፡ ብቻ ፡ በግልጽ ፡ ይከለክላል ፡ (ቁጥር ፡ ፻፶፱) ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፱ ፡ በተጨማሪ ፡ "(አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ልጅ ፡ ኦፊሲዮል) ፡ መዝገብ ለነንሩ ፡ ባዕድ ፡ ለሆኑ · ለሴሎች ፡ ሰዎች " አንዳይገለጽ ፡ ይከለክላል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይህ ፡ ስለነንሩ ፡ በጋዜጣ ፡ ኢንተርቪው ፡ ጣተምን ፡ በመሰለ ፡ ሁኔታ ፡ መግለጽን ፡ የሚመለ ከተ ፡ አይመስልም ፡ ስለዚህ ፡ የፍርድ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ምስጢርን ፡ መግለጽ ፡ አንደሚያስቀጣ ፡ የሚ ናንሩት ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፬፻፳፱ ፤ ፬፻፵፬ና ፡ ፬፵፭ ፡ ለእንደዚህ ፡ ያሉት ፡ ጉዳዮች ፡ ሁልጊዜ ፡ ተፈጸሚ ፡ የሚሆኑ ፡ አይመስልም ፡፡

ሁኔታ ፡ ከነገሩ ፡ ውጪ ፡ ሳሉ ፡ ወገኖች ፡ እንዳይገልጹ፡የሚከለክል ፡ ሕግ ፡⁷⁴ አለመኖሩ፡ ግልጽ ፡ መስሎ ፡ ይታያል ፡ ለፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በአሁኑ ፡ ጊዜ ፡ ይህን ፡ ማድረግ ፡ ቀዋሚ ፡ አሰራር ፡ እንዳልሆነ ፡ ግልጽ ፡ ነው ፡ ሁለተኛ ፤ በተለይ ፡ ትንሽ ፡ ሕዝብ ፡ ባለ በት ፡ ቦታና ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የወጣት ፡ ጥፋተኛውን ፡ ነፃነት ፡ የሚቀንሱ ፡ የጥንቃቄ ፡ ቅጣቶች ፡ ወይም ፡ ሌሎች ፡ ቅጣቶች ፡ የወሰነ ፡ እንደሆነ ፤ የነገሩ ፡ መሰጣት ፡ ሁኔታና፡ ቅጣት ፡ ወሬ ፡ በሰፊው ፡ መራባቱ ፡ አይቀርም ፡

የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፱ ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፻፶፱ ፡ መሠረት ፡ በወጣት-ነክ ፡ ጉዳዮች ፡ ውስጥ ፡ የሚሰጠውን ፡ ፍርድ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ እንዲታተም ፡ በፍጹም ፡ *እንዳያዝ ፡ በመወሰን ፡ የ*ተፋተኛውን ፡ ወንጀል *፡* መዝንብ ፡ ሕዝብ ፡ እንዳይደርስበት ፡ ለማድረግ ፡ ይሞክራል ፡ በተጨጣሪም ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፱ ፡ በወጣቱ ፡ ላይ ፡ የተጣለውን ፡ ቅጣት ፡ የያዘው ፡ የፖሊስ ፡ መዝገብ ፡ "ጉዳዩ ፡ ስሚ*መ*ለከታቸው ፡ ለ*መንግሥት* ፡ የአስተዳደርና ፤ ለፍርድ ፡ ክፍል ፡ ባለሥልጣኖች ፡ አስፈላጊውን ፡ መረጃ ፡ ለመስጠት ፡ ብቻ ፡ እንዲያገለግልና ፡ የዚህንም ፡ መዝ *ገብ ፡ ቅጂ ፡ ለንገሩ ፡ ባዕድ ፡ ለሆኑ ፡ ለሌሎች ፡ ሰዎች ፡ መግ*ለጽ ፡ በፍጹም ፡ የተከለከለ፡" መሆኑን ፡ ይደነባጋል ፡ የአዋቂ ፡ ሰዎችን ፡ ጉዳዮች ፡ ከሚመለከተው ፡ ደንብ ፡ የበለጠ ፡ ጥፋተኛውን ፡ የሚጠብቀው ፡ ይህ ፡ ድን*ጋጌ ፥⁷⁵ የወጣቱ ፡ ጥ*ፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ *መገኘት* ፡ አስፈላጊ ፡ ሳይሆን ፡ ለሕዝብ ፡ እንዳይገለጽ ፡ ለጣድረግ ፡ የታቀደ ፡ ነው ፡፡ ምናልባትም ፡ ወጣቱን ፡ ወደፊት ፡ ለሚቀጥሩት ፡ የግልም ፡ ሆኑ ፡ የ*መንግሥት ፡ ድርጅቶችን ፡ ለመ*ሰሉ፡ ወገኖች ፡ በባለሥልጣኖች ፡ አማካይነት ፡ ተፋተኛነቱ ፡ እንዳይገለጽ ፡ ይኸው ፡ ቊጥር፡ ይከለክላል ፡ በተጨማሪም ፡ የ*መንግሥት ፡ ፌቃ*ድ - ሰጪና ፡ የጦር ፡ ባለሥልጣኖች ፡ ፈቃድ ፣ የሚፈልገውን ፣ ሰው ፣ (እንደታክሲ ፣ ነጇ ፤ የቡና ፣ ቤትና ፣ የሆቴል ፣ *ሠራ* ተኛ ፡ ወዘተ--) ወይም ፡ አዲስ ፡ የሚመለመለውን ፡ ሰው ፡ የሕይወት ፡ ታሪክ ፡ ለጣወቅ ፡ በሚፈልጉበት ፡ ጊዜ ፡ ነንሩ ፡ እንዳይንለጽላቸው ፡ ይከለክል ፡ ይሆናል ።

በመጨረሻም ፣ ጥፋተኛ ፣ ሆኖ ፣ የተገኘው ፣ ወጣት ፣ የተወሰኑበት ፣ ቅጣቶች ፣ ወይም ፣ ሴላ ፣ የፕንቃቄ ፣ ቅጣቶች ፣ ከተፈጸሙ ፣ ከአምስት ፣⁷⁶ ዓመት ፣ በኋላ ፣⁷⁷ ሳይሆን ፣ ከሁስት ፣⁷⁸ ዓመት ፣ በኋላ ፣ ብቻ ፣ ለመሰየም ፣ ይችል ፣ ዘንድ ፣ የጣመልከት ፣ መብት ፣ አለው ። የእሥራት ፣ ቅጣት ፣ በተጣለበት ፣ ጊዜ ፣ ብቻ ፣ እንደ ፣ አዋቂዎች ፣ እሱም ፣ ሬዘም ፣ ላለ ፣ ጊዜ ፣ መቆየት ፣ ይኖርበት ፣ ይሆናል ።⁷⁹

^{74.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፬፻፳፱ ፤ ፬፻፵፬ና ፡ ፬፻፵፩ ፡ በጣናቸውም ፡ ነገር ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ምስጢር ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ያዝዘውን ፤ የወሰነውን ፤ ወይም ፡ የበየነውን ፡ መግለጽ ፡ እንደሚያስቀጣ ፡ ይና ገራሉ ፡፡ ምናልባት ፡ በአንድ ፡ ወጣት ፡ ጉዳይ ፡ እንዲህ ፡ ያለውን ፡ ትእዛዝ ፡ ለመስጠት ፡ ሥልጣን ፡ ይኖረው ፡ ይሆናል ፡፡

^{75.} ተራ፣ ጉዳዮችን፣ የሚመራው፣ የወንጀለኛ፣ መቅጫ፣ ሕግ፣ ቁጥር፣ ፻፷ "በጠቅላላው፣ ደንብ" ከፖ ሲስ፣ መዝገብ፣ የተወፅዱ፣ የቅጣቱ፣ ቅጇዎች፣ "የክፍሉ፣ ባለሥልጣን፣ ላልሆኑት፣ ወይም፣ በጉዳዩ፣ ለማያገባቸው፣ ባዕዶች፣ ሰዎች፣ ሊገለጽ፣ እንደማይገባቸው፣ ብቻ፣ ሳይሆን፣ የሚናገረው፤ ገና፣ ስላል ታወጀ፣ ማሟያ፣ ሕግ፣ ዝርዝር፣ መምሪያም፣ ይሰጣል።

^{76.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፹ ፡

^{77.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪፻፵፫ (v) ።

^{78.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፹ ፡ በእንግሊዘኛውና ፡ በፈረንሳይኛው ፡ ቅጇዎች ፡ በሁለቱም ፡ ቅጣቱ ፡ በተጣለ ፡ "በሁለት ፡ ዓመት ፡" ውስጥ ፡ ማመልከቻው ፡ መጸፍ ፡ እንዳለበት ፡ ይናገራል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይህ ፡ ስሕተት ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርም ፡ ቁጥር ፡ ፪፻፴፫ (ሀ)ን ፡ ያወዳድሯል ፡ ("በጥቂቱ ፡ " ቅጣቱ ፡ ከተፈጸመበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እንደነገሩ ፡ ሁኔታ ፡ አምስት ፡ ወይም ፡ ዐሥር ፡ ዓመት ፡ ማለፍ ፡ አለበት)#

^{79.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፹ ፡ እስራት ፡ በተፈረደባቸው ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ ላይ ፡ ተፈ ጻሚ ፡ ስለጣይሆን ፤ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ከቁጥር ፡ ፪፻፵፫ ፡ እስከ ፡ ፪፻፵፬ ፡ ባሎት ፡ ቁጥሮች፡ መሠረት ፡ በዐዋቂዎች ፡ ላይ ፡ ተፈጻሚ ፡ በሚሆነው ፡ አኳኋን ፡ ለወጣት ፡ ጥፋተኞችም ፡ መሰየም ፡ ይፈቀድላቸው ፡ ይሆናል ፡

የመሰየም ፡ ውጤቱ ፡ ጥፋተኛው ፡ የፈጸመውን ፡ ቅጣት ፡ መሰረዝና ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ታግደውበት ፡ የነበሩትን ፡ ጣንኛውንም ፡ ብሔራዊ ፡ መብቶቹን ፡ መመለስ ፤ በፖሊስ ፡ መዝገብ ፡ ስለሱ ፡ የተመዘገበውን ፡ "እንዳልኖረ ፡ አድርን ፡' መፋቅና ፤⁸⁰ ያለፈውን ፡ ጥፋቱን ፡ በጣናቸውም ፡ መንገድ ፡ የሚያነውትን ፡ ሦስተኛ ፡ ወገኖች ፡ በስም ፡ ጣጥ ፋት ፡ ወንጀል ፡ እንዲቀጡ ፡ ጣድረግ ፡ ነው ፡⁸¹

እስካሁን ፣ ድረስ ፣ ቅጣት ፣ በተወሰነበት ፣ አንድ ፣ ወጣት ፣ ላይ ፣ ተፋተኛ ፣ ሆኖ ፣ መነኘትና ፡ ቅጣት ፡ የሚያስከትሏቸውን ፡ ውጤቶች ፡ ለጣሻሻል ፡ ሕጉ ፡ ስለሚያደርገው፡፡ ሙከራ ፣ ስንነ ጋገር ፣ ነበር ፣ ከዚህም ፣ ሴላ ፣ አንድ ፣ የተንቃቄ ፣ ቅጣት ፣ ብቻ ፣ በተወሰን፣ ጊዜ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፷፱ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ልጅ ፡ "በወን**ጀለኛ**ነት ፡ እንደተቀጣ ፡⁸² ሆኖ ፡ አይቆጠርም ፡" ይላል ፡፡ ይህ ፡ ምን ፡ ማለት ፡ ነው ? ወንጀለኛ ፡ አድር**ጎ ፡ የ**ጣይቆዋረው ፡ ጣነው ? የጣይቆጠርበትስ ፡ ለእንኤት ፡ *ያ*ለ ፡ ጉዳይ ፡ ነው ! የሕጉ ፡ ዓላማ ፡ የወጣቱ ፡ ወደ ፡ መልካም ፡ ሰውነት ፡ መመለስ ፡ ይቃና ፡ ዘንድ ፡ በወጣቱ ፡ ላይ ፡ ምንም ፡ ዓይነት ፡ የወንጀለኛነት ፡ ምልክት ፡ እንዳይኖር ፡ ለማድረግ ፡ ይመስላል ፡፡ ስለዚህ ፡ በተቻለ ፡ መጠን ፡ ከላይ ፡ የጠቀስነው ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፱ ፡ የዋፋተኛው ፡ ወጣት ፡ ጉዳይ ፡ በፖሊስ ፡ መዝገብ ፡ መግባት፡ አይገባውም ፤ ዋፋተኛንቱና፡ ቅጣቱም ፡ "እንዳልነበሩ" ፡ ሆነው ፡ ሊቆጠሩ ፡ ይ**ገባል ፤ እነ**ሱንም ፡ የ*ሚያነ*ው ፡ ከነገሩ፣ ውጭ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ በስም ፡ ማጥፋት ፡ ወንጀል ፡ ሕግ ፡ ሊቀጡ ፡ ይገባል ፡ የሚለው ፡ በሥን ፡ ሥርዓት ፡ የመሰየም ፡ ውጤት ፡ እንዳለው ፡ አድርገን ፡ መተር**ኮም ፡ ይ**ገናባል ፡፡ ጥፋተኛው ፡ ወደፊት ፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ ሲሆን ፡ ወንጀል ፡ ሠርቶ ፡ ቢከሠስ ፡ በወጣትነቱ ፡ የነበረው ፡ መዝገብ ፡ ቅጣቱን ፡ በምንም ፡ ዓይነት ፡ ሊያሳንሰው ፡ ወይም ፡ ሊያሳድገው ፡ አይችልም ፤ የቅጣቱን ፡ *ሙታገድ* ፣⁸³ ጽኑ ፡ ግዞትን ፡⁸⁴ የቅጣቱን ፡ *ሙ*ቅለል ፤⁸⁵ ወይም ፡ መክበድ ፡⁸⁶ የመሳሰሉትን ፡ የቅጣት ፡ ምርጫዎች ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ በማዋል ፡ ረገድ ፡ ጥፋተኛው ፡ በወጣት ፡ ጥፋተኛነት ፡ አስቀድሞ ፡ እንዳልተከሰሰ ፡ ሰው ፡ መቆጠር ፡ አለበት #

የሆነ ፡ ሆኖ ፤ የወንጀለኛ ፡ **መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁ**ጥር ፡ ፻፷፱ ፡ ለማናቸውም ፡ ጉዳይ ፡ ቃል ፡ በቃል ፡ ተፈጻሚ ፡ እንደማይሆን ፡ ግልጽ ፡ ነው ፡፡ አንድ ፡ የጥንቃቄ ፡ ቅጣት ፡ ብቻ ፡ የተወሰነበት ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኛ ፡ በወጣት ፡ ጥፋተኛነት ፡ እንደገና ፡ ቢከሰስ ፤ አስቀድሞ ፡ ያጠፋው ፡ ጥፋት ፡ ይታስብበታል ፡፡ ለምሳሌ ፡ የቀድሞው ፡ ቅጣት ፡

^{80.} የሆነ ፡ ሆኖ ፡ ይህ ፡ የመሰየሙ ፡ ውሳኔ ፡ በተሰጠ ፡ በአምስት ፡ ዓመት ፡ ውስዋ ፡ ወንጀል ፡ ሠርቶ ፡ ሴላ ፡ ቅጣት ፡ የተጣለበት ፡ እንደሆነ ፤ የመሰየሙ ፡ ውሳኔ ፡ ሲሻር ፡ ስለሚችል ፤ የአምስት ፡ ዓመቱ ፡ ጊዜ ፡ አስኪያልቅ ፡ ድረስ ፡ የቅጣቱ ፡ ፍርድ ፡ ከፍርዱ ፡ የግል ፡ ሰሴዳ ፡ በአርግጥ ፡ "የሚፋቅለት" ፡ አይመስልም ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪፻፵፮ና ፡ ፪፻፵፮ና ፡ ይመለከቷል ፡

^{81.} የወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪፻፵፮ ፡

^{82. &}quot;መቀጣት" የሚለው ፡ ቃል ፡ "ኮንዳምኔ" የሚለው ፡ የፈረንሳይኛ ፡ ቃል ፡ ትርጉም ፡ ነው ፡፡ "ኮን ደምኔ" ፡ በተጨጣሪ ፡ "ተፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ መገኘት ፡" ጣለት ፡ ሲሆን ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ በዚሁ ፡ ዓይነቱ ፡ ተተርጉሞ ፡ ይገኛል ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪፻፵፩ ንዑስ ፡ ቁጥር ፡ (ሀ)ንና (ሐ)ን ፡ ይመለከቷል ፡ ከዚህ ፡ ቀጥሎ ፡ ባለው ፡ ጽሑፍ ፡ ውስጥ ፡ የምንነገ ጋገረው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፷፱ ፡ ተፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ የመገኘትንና ፡ የቅጣትን ፡ ውጤ ቶች ፡ እንደሚፍቅ ፡ አድርገን ፡ በመተርኮም ፡ ነው ፡፡

^{83.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፺፩ ፡

^{84.} የወንጀለኝ፡ መቅሜ፡ ሕግ፡ ቁጥር፡ ፻፳፰ =

^{85.} የተፋተኛው ፡ "አድሯጊው ፡ ወንጀሎን ፡ እስከ ፡ ሥራበት ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ የዘወትር ፡ ጠባይ ፡ መልካም ፡ የሆነ ፡ እንዶሆነ ፡" የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁተር ፡ ፸፱ (፩)(ሀ) ፡

^{86.} ጥፋተኛው ፡ "ጥፋትን ፡ ---ልማድ ፡ አድርን ፡ የያዘ ፤ የወትሮ ፡ ታሪኩ፡ በተለየ፡ አደጋኛነቱን፡ የሚገልጽ፡ እንደሆነ ፡ ---" ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፹፩ (፩) (ሐ) ፡

መደምደሚያ ፤

ጥፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ በተገኘ ፡ ወጣት ፡ ላይ ፡ ተፈጸሚ ፡ የሚሆኑት ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ሕግ ፡ ልዩ ፡ አርምጃዎችና ፡ ቅጣቶች ፡ ያላቸው ፡ ልዩ ፡ የአፈጻጸም ፡ መንንድ ፡ ሌሎች ፡ ጥቃቅን ፡ ነገሮችን ፡ ይዟል ፤ ሆኖም ፡ ጠቃሚዎች ፡ ስላልሆኑ ፡ አንነጋገርባቸውም ፡፡ ሥነ ፡ ሥርዓት-ነክ ፡ ወደሆኑት ፡ ነገሮች ፡ ከማለፋችን ፡ በፊት ፡ ጥፋተኛነታቸው ፡ በተወሰነባቸው ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ በኢትዮጵያ ፡ ተፈጻሚ ፡ የሚሆነው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ድብልቅ ፡ ዓላማዎች ፡ እንዳሉት ፡ መረዳት ፡ በቂ ፡ ነው ፡፡ ዘመናዊ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕኮች ፡ ሁሉ ፡ በተለይም ፡ በቅርቡ ፡ የተዘጋጀው ፡ የኢትዮጵያው ፡ ወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ዓላማቸው ፡ ጥፋተኛውን ፡ ወደመልካም ፡ ሰውነት ፡ መመለስ ፡ እንደወንጀሉ ፡ መጠን ፡ መቅጣትና ፡ ቅጣቱ ፡ ለሴ ሎች ፡ ምሳሌ ፡ እንዲሆን ፡ ማድረግ ፡ ነው ፡፡ በጠቅላላው ፡ ከነዚህ ፡ ዓላማዎች ፡ በኢትዮጵያ ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡ ጎልቶ ፡ የሚታየው ፡ የትኛው ፡ እንደሆነና ፡ እስከምንስ ፡ ድረስ ፡ እንደሆነ ፡ አከራካሪ ፡ ጉዳይ ፡ ነው ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ መልካም ፡ ሰውነት ፡

^{87.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪፭ ፡፡

^{88.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፫(፩)(ለ) ፡፡

^{89.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፱ና ፡ ፻፹ ፡ በወጣት ፡ ጥፋተኛው ፡ ላይ ፡ የተወሰነበትን ፡ "ቅጣትና ፡ ጥንቃቄ" ፡ በፍርድ ፡ ሰሌዳ ፡ ላይ ፡ ስለመመዝገብ ፡ ጉዳይ ፡ ይናገራሉ ፡ (አንክሮው ፡ የደራሲው ፡ ነው) ፡ ጥፋተኛው ፡ በተሰየመ ፡ ጊዜ ፡ በፍርድ ፡ የባል ፡ ሰሌዳ ፡ ላይ ፡ የተመዘገበው ፡ የቅጣት ፡ ፍርድ ፡ አንዲፋቅ ፡ የሚያዘውን ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፱፻፵፮ (ለ)ን ፡ በአምስት ፡ ዓመት ፡ ጊዜ ፡ ውስጥ ፡ ጥፋተኛው ፡ ሴላ ፡ ወንጀል ፡ የሠራ ፡ እንደሆነ ፡ የተፈቀደለት ፡ የመሰየም ፡ ውሳኔ ፡ እንዲሻር ፡ ከሚያዘው ፤ የቅጣቱ ፡ ፍርድ ፡ መፋቅም ፡ እንዲመዘገብ ፡ ፍንጭ ፡ ከሚሰጠው ፡ ከወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ከቁጥር ፡ ፱፻፵፱ ፡ ጋር ፡ ለማስታረቅ ፡ አስቸጋሪ ፡ እንደሚሆን ፡ ሁሉ ፤ በቁጥር ፡ ፻፸፱ና ፡ በቁጥር ፡ ፻፹ ፡ የተደነገገውን ፡ ከወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ከቁጥር ፡ ፻፰፱ ፡ ጋር ፡ ለጣስታረቅ ፡ አስቸጋሪ ፡ ነው ፡፡ እንዲህ ፡ ያሉት ፡ መዝገቦች ፡ የሚቀመጡት ፡ የት ፡ ነው ? የሚያስቀምጣቸውስ ፡ ማነው ?

^{90.} ጥፋተኛነቱ ፡ የተወሰነበት ፡ ጥፋተኛ ፡ እስከ ፡ ወሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ የልደት ፡ ቀኑ ፡ ድረስ ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፻፹፪ ፡ መሠረት ፡ ለወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ የተደነገጉት ፡ ጥንቃቄዎች ፡ ሊጣሎ በት ፡ ይቻላል ፡፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ እነዚህ ፡ ጥንቃቄዎች ፡ ተፈጻሚ ፡ እንዲሆኑ ፡ የመረጠ ፡ እንደሆነ ፲ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፷፱ ፡ አብሮ ፡ ተፈጻሚ ፡ እንደሚሆን ፡ መገንዘብ ፡ ጥሩ ፡ ነው ፡፡

^{91.} እንደደንበ ፡ መሰየምም ፡ ቢሆን ፡ ወንጀለኛ ፡ ነበር ፡ ከመባል ፡ ነፃ ፡ አያደርገውም ፡ ከላይ ፡ የማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፹፱ን ፡ ይመለከቷል ፡

^{92.} እንዚሁም ፡ ጉዳዩ ፡ "ቀላል" ፡ የሆን ፡ እንደሆን ፡ በአንዳንድ ፡ ምክንያቶች ፡ የተነሳ ፡ የሚሰዋን ፡ ቅጣት ፡ አለመቀበልንና ፡ በወጣቶች ፡ ለተፈጸሙ ፡ ወንጀሎች ፡ ሁሉ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ እንደፈቀደ ፡ የሚወስንውን ፡ ልዩ ፡ የይርጋ ፡ ጊዜ ፡ የሚመለከት ፡ ድንጋጌን ፡ ይጨምራሉ ፡፡ ("ቀላል" ፡ የሚለው ፡ ቃል ፡ የሚመለከተው ፡ የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ሕግን ፡ የሚመለከቱ ፡ ጥፋቶችን ፡ ብቻ ፡ ይሆን ፡ ወይስ ፡ አንዳንድ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግን ፡ የሚመለከቱ ፡ ጥፋቶችንም ፡ ይጨምር ፡ ይሆን ?) የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ቁጥር ፡ ፯፸፬ንና ፡ ፯፸፩ን ፡ ይመለከቷል ፡፡

የመመለስ ፡ ዓላማዎች ፡ በአዋቂ ፡ አጥፊዎች ፡ ላይ ፡ ተፈጻሚ ፡ ከሚሆኑት ፡ ድን*ጋጌዎች* ፡ ውስጥ ፡ ይልቅ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ ተፈጻሚ ፡ በሚሆነው ፡ በልዩ ፡ እርምጀዎችና ፡ ቅጣቶች ፡ ቅንጅት ፡ ውስጥ ፡ ይበልጥ ፡ ታልተው ፡ እንደሚታዩ ፡ ማልጽ ፡ ነው ፤ አካለ ፡ *መጠን ፡ ያ*ላደረሰው ፡ ወጣት ፡ በይበልጥ ፡ "የሚሻሻል" ፡ ሆኖ ፡ ተገምቷል ፤ በዚህም ፣ ምክንያት ፣ ለቁጥተር ፣ በትምህርትና ፣ በአያያዝ ፣ መለዋወጥ ፣ የተለየ ፡ አስተያየት ፡ ተሰጥቷቸዋል ። ሕዝቡ ፡ ከወንጀል ፡ እንዲጠበቅና ፡ ወንጀለኛው _ ፡ *እንዲቀጣ ፡ የሚያዩርገውን ፡ ጥያቄ ፡ የጣርካት ፡ ጉዳይ ፡ ባንድ ፡* በኩል ፡ ቢኖርዎ[®] ▶ እንኳ ፤ ተገቢውን ፣ የአደያዝ ፡ ቅጣት ፡ መርጦ ፡ እንዲወስን ፡ ለቀጪው ፡ ዳኛ ፡ የተሰ ጠው ፡ ሥልጣንና ፤ ደግሞም ፡ የ*መንግሥት ፡* አስተዳደር ፡ ባለሥልጣኖች ፡በተፋተኛው ፡ ላይ፣ የተወሰኑት፣ ልዩ፣ እርምጃዎች፣ መቼ፣ ማለቅ፣ እንደሚገባቸው፣ ሐሳብ፣ ለመስ ጠት ፡ የተሰጣቸው ፡ በተለይ ፡ ሰፊ ፡ የሆነው ፡ ሥልጣን ፡ ጥፋተኛውን ፡ ወደ ፡ መል ካም ፡ ሰውንት ፡ መመለሱ ፡ ያለውን ፡ ዋቅም ፡ ያሳያሉ ፤ በተጨማሪም ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ልጅ ፡ ጥፋተኛነትና ፡ ቅጣት ፡ የሚያስከትሎትን ፡ ውጤት ፡ ለጣሻሻልና ፣ ጥፋተኛው ፣ ቶሎ ፣ የሚሰየምበትን ፣ ሁኔታ ፣ ለጣቃናት ፣የሚደረገው ጥረት ፡ ዓላማው ፡ ይኸው ፡ ነው ፡ ሆኖም ፡ ባህላዊ ፡ የቅጣት ፡ ዘኤዎችን ፡ ሕጉ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ በሥራ ፡ ላይ ፣ ሲያውላቸው ፡ እናያለን ፡ መዋፎ ፡ ተግባር ፡ የሚያሳይ ፡ አካለ ፡ *መ*ጠን ፣ ያላደረሰ ፣ ልጅ ፣ ጉዳይ ፣ በመደበኛ ፣ ፍርድ ፣ ቤቶች ፣ በመደበኛው ፣ የወንጀ ለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ አጣካይነት ፡ ይመራል ፤ በጥፋተኛው ፡ ልጅ ፡ ላይ ፡ ልዩ ፡ እርምጃ ፡ የሚወሰነው ፡ ልጁ ፡ አንድ ፡ ወንጀል ፡ መሥራቱ ፡ ከተረጋገጠ ፡ በኋላ ፡ ሲሆን ፡፮ እር ምጃውም ፣ የተንቃቄ ፡ ቅጣቶች ፡ ተሞክረው ፡ ፍሬ ፡ ያልሰጡ ፡ እንደሆነ ፡ ከሕክምናና ፡ ከጠባይ ፡ ጣረሚያ ፡ ውሳኔዎች ፡ ጋር ፡ ሊሆን ፡ ወይም ፡ በተጨጣሪ ፡ ሌሎች ፡ ቅጣቶችን ፡ ሳይ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ እስኪያደርሱ ፡ ሊቆይ ፡ የሚችል ፡ አስቀድም ፡ የተወሰን ፡ የሥራት ፡ ዘመን ፡ መጣሉ ፡ የእርምጀው ፡ ዓላማ ፡ ለማሻሻል ፡ ብቻ ፡ የታቀደ ፡ አለመ ሆኑን ፡ በባልጽ ፡ ያመለክታል ፡፡ እንዲያውም ፡ በእንደዚህ ፡ ያለ ፡ ጊዜ ፡ ዓላማው ፡ በፍጹም ፡ ተረስቷል ፡ ለማለት ፡ ይቻላል ።

<u>የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ላላደረሱ ፡</u> ልጆች ፡ የተደነገጉ ፡ ልዩ ፡ ድን*ጋጌዎች* ፡፡

ሕስካሁን ፡ ድረስ ፡ ዋናው ፡ የኢትዮጵያ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በአዋቂ ፡ ሰዎችና ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ በአንድ ፡ ዓይነት ፡ መንገድ ፡ በመጠኑ ፡ ተፈጻሚ ፡ እንደሚሆን ፡ አይተናል ፤ በወንጀሎቹ ፡ ዓይነትና ፡ በወንጀሉ ፡ ጥፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ ለመገኘት ፡ በሚያስፈልጉት ፡ ረገድ ፡ ልዩነት ፡ የለም ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ ጥፋቱ ፡ ከተረጋገጠ ፡ በኋላ ፡ ባለው ፡ ጊዜ ፡ በአዋቂ ፡ ጥፋተኞች ፡ ላይ ፡ የሚፈጸመው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ አፈጻጸም ፡ ሁኔታ ፡ ወደኰን ፡ ይተውና ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ የሚፈጸም ፡ አጠቃላይና ፡ ራሱን ፡ የቻለ ፡ ልዩ ፡ ውሳኔዎችና ፡ ቅጣቶች ፡ የሚፈጸሙበት ፡ ዘዴ ፡ በተለይ ፡ ይሰራበታል ፡

የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ መልክ ፡ ያልተብራራ ፡ ነው ፡፡ "የወ ጣት ፡ ጥፋተኞችን ፡ ጉዳይ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡" የያዙ ፡ ዐሥር ፡ ቁጥሮች ፡ ያሎት ፡ አንድ ፡ ምዕራፍ ፤⁹³ ከ<u>መጀመሪያ ፡ እስከመጨ</u>ረሻ ፡ ያለውን ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ በመያዝ ፡ አጠ

^{93.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፩-፹ ።

ቃላይና ፡ ራሱን ፡ የቻለ ፡ መምሪያ ፡ የሚሰጥ ፡ ይመስላል ፡፡ አቤቱታና ፡ ክስ ፡ መያዝ ፡ ምርመራ ፡ ፍርድ ፡ ቅጣት ፡ ይግባኝና ፡ የመሳስሎት ፡ በንዚህ ፡ ጥቂት ፡ ድንጋጌዎች ፡ እንደሚመሩ ፡ ግልጽ ፡ መስሎ ፡ ይታያል ፡፡ ድንጋጌዎቹም ፡ ይህን ፡ የመሰለ ፡ ጉድለት ፡ ስላላቸው ፡ ብዙ ፡ ንገሮች ፡ ሳይንኩ ፡ አልፈዋል ፡፡ በዚህ ፡ ዓይንት ፡ የተፈጠረውን ፡ ጉድ ለት ፡ ለማሟላት ፡ በቀረው ፡ ብዙ ፡ የሕጉ ፡ ክፍል ፡ ለመጠቀም ፡ ይቻል ፡ እንደሆነ ፤ ከሆነስ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ለመጠቀም ፡ እንደሚቻል ፡ ለመናገር ፡ አብዛኛውን ፡ ጊዜ ፡ አስ ቸጋሪ ፡ ነው ፡፡ ከዚህ ፡ በታች ፡ ከንዚህ ፡ ችግሮች ፡ ስለጥቂቶቹ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓቱን ፡ ደጀጃ ፡ በደረጃ ፡ በመመልክት ፡ እንናገራለን ፡፡

የፍርድ ፡ ቤት ፡ ሥልጣን ፤

የፍርድ ፡ ቤትን ፡ ሥልጣን ፡ ጉዳይ ፡ በሁለት ፡ መንገድ ፡ እንመረምረዋለን ፤ አንደኝ፤ ለወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ ለተዘጋጀው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ተገቢ ፡ የሆኑት ፡ ነገሮች ፡ እንኤት ፡ ያሉ ፡ ናቸው ? ሁለተኛ ፤ በነዚህ ፡ ነገሮች ፡ ላይስ ፡ ሥልጣን ፡ ያላቸው ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ የትኞቹ ፡ ናቸው?

፩/ አካለ።መጠን። ያላደረሱ። ወጣቶችን። ለሚመለከተው። ሥነ። ሥርዓት። ተገቢ። ሆኖ። መገኘት፤

የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፩ ፡ "አካለ ፡ መጠን ፡ (ባ)ላደረሱ ፡ ወጣቶች" ፡ ላይ ፡ የሚቀርብ ፡ የወንጀል ፡ ክስ ፡ ወጣቶችን ፡ በሚመለከተው ፡ በልዩው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ መሠረት ፡ ይፈጸማል" ፡ ይላል ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ በቁጥር ፡ ፫ ፡ መሠረት ፡ "አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰ ፡ ወጣት ፡" የሚባለው ፡ "ዕድሜው ፡ ከ፱ ፡ ዓመት ፡ እስከ ፡ ፲፭ ዓመት ፡ የሆነ ፡" ሰው ፡ ነው ፡ ይህ ፡ አገላለጽ ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡ ለወጣት ፡ ሰዎች ፡ የተሰጠውን ፡ አገላለጽ ፡ ሲመስል ፤ ዕድሜያቸው ፡ ከዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ በላይ ፡ ሆኖ ፡ ፲፭ ፡ ዓመት ፡ ያልሞላቸውን ፡ ልጆች ፡ እንዲጨምር ፡ እንደታቀደ ፡ አያጠራጥርም ፡

ሕዚህ፡ ልንመለከተው፡ የሚገባ፡ ዋና፡ ጥያቄ ፤ የልጁ፡ ዕድሜ፡ የሚታሰበው ፣ የተከሰሰበትን፡ ወንጀል፡ በፈጸመበት፡ ጊዜ፡ ነው፡ ወይስ፡ ነገሩ፡ በተንቀሳቀሰበት፡ (ይኸውም፡ በተያዘበት፡ ክሱ፡ በቀረበበት ፤ የነገሩ፡ መሰማት፡ በተጀመረበት፡ ወዘተ) ጊዜ? የሚል፡ ነው፡፡ ለምሳሌ፡ 'ህ'፡በጥቅምት፡ ፲፡ ቀን፡ ፲፱፻፶፰፡ ዓ.ም. የ'ለ'ን፡ ሃብት፡ ዘረፈ፡ እንበል፡፡ በጥቅምት፡ ፲፰፡ ቀን፡ ተይዞ፡ ለባለ፡ ሥልጣኖች፡ ቀረበ፡፡ አሥራ፡ አምስት፡ ዓመት፡ የሞላው፡ ጥቅምት፡ ፲፮፡ ቀን፡ ስለሆን፡ ወንጀሉን፡ በፈጸመበት፡ ጊዜ፡ "አካለ፡ መጠን፡ ያላደረስ፡ ወጣት፡ '' ቢሆንም፤ አሁን፡ አይደለም፤ በሱ፡ ላይ፡ ተፈጻሚ፡ የሚሆነው፡ ተራው፡ የወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ ሕግ፡ ሥን፡ ሥርዓት፡ ነው፡፡ ወይስ፡፡ አካለ፡ መጠን፡ ላላደረሱ፡ ልጆች፡ የተደነገገው፡ ሥነ፡ ሥርዓት?

የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ለዚህ ፡ ጥያቄ ፡ ምንም ፡ መልስ ፡ አይሰጥም ፡፡⁹⁵ ሆኖም ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫው ፡ ሕግ ፡ የሚረዳ ፡ ይመስላል ፡ ቁጥር ፡

^{94.} ከላይ ፡ የማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፳፰ን ፡ ይመለከቷል ፡

^{95.} የሆነ፡ ሆኖ፡ የሕጉን፡ ረቂቅ፡ ቁጥር፡ ፬፻፺፰ን፡ ያወዳድሯል፡፡ እሱም፡ ጥፋተኛው፡ "ወንጀሉ፡ በተፈ ጸመ፡ ጊዜ፡ ከዘጠኝ፡ ዓመት፡ በላይ፤ ክሉ፡ በቀረበ፡ ጊዜ፡ ከዐሥራ፡ ስምንት፡ ዓመት፡ በታች፡ " የሆነ፡ እንደሆነ፡ ወጣቶችን፡ የሚመለከተው፡ ሥነ፡ ሥርዓት፡ ተፈጸሚ፡ እንደሚሆን፡ ይናገራል፡፡ ጂ፡ ግራቭን፡ የኢትዮጵያ፡ የወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ ሕግ፡ ሥነ፡ ሥርዓት፡ ረቂቅ፡ (ታኅሣሥ፡ ፫፡ ፲፱፻፵፱፤ ያልታተመ፡ በቀዳማዊ፡ ኃይለ፡ ሥላሴ፡ ዩኒቨርሲቲ፡ የሕግ፡ ፋኩልቲ፡ ቤተ፡ መዛግብት) ፡፡ ከእንግዲሀ፡ ወዲህ፡ ረቂቅ፡ ተብሎ፡ ይጠቀሳል፡፡

፵፮ ፡ የሚናገረው ፡ አካለ ፡ *መ*ጠን ፡ ስላላደረሱት ፡ ወጣቶች፡ ሲሆን ፤ የወንጀለኛ፡ *መቅጫ*፡ ሕፃ ፡ ተራ ፡ ድን*ጋጌዎች* ፡ "ወንጀሎ ፡ በተፈጸመበት ፡ ጊዜ" ፡ ዕድሜው ፡ ከዐሥራ ፡ አም ስት፡ ዓመት ፡ በላይ ፡ ከዐሥራ ፡ ስምንት፡ ዓመት ፡ በታች ፡ በሆን ፡ ጥፋተኛ፡ ላይ፡ ተፈጻሚ፡ መሆናቸውን ፡ ይዘረዝራል ፡፡ ጊዜውን ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመልሰን ፡ ኢያሰብን ፤ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግን ፡ አፈጻጸም ፡ በሚመለከት ፡ ረገድ ፤ "አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰ ፡ ወጣት" የሚባለው ፡ ንንሩ ፡ በተንቀሳቀሰበት ፡ ጊዜ ፡ ሳይሆን ፡ ሥርቷል ፡ የተባለው ፡ ወንጀል ፡ በተ ፈጸመበት ፡ ጊዜ ፡ እድሜው ፡ ከዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ በሳይና፣ከዐሥራ ፡ አምስት፡ዓመት፡በታች፡ 🌂 የሆነው ፡ ነው ፡ ለማለት ፡ እንችላለን ፡ ሕፃንነትን ፡ የሚገልጸው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ዓ፪ም ፡ በዚሁ ፡ ዓይነት ፡ መተርጐም ፡ አለበት ፤ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ሕግን ፡ በሚመለከት ፡ ፈንድ ፡ ሕፃን ፡ የሚባለው ፤ በተያዘበት ፡ ወይም ፡ ክሱ ፡ በሚሰ ማበት ፡ ጊዜ ፡ ዕድሜው ፡ ከዘጠኝ ፡ ዓመት፡በላይ፡ቢሆንም፤ወንጀሎ ፡ በተፈጸመበት፡ጊዜ ፡ ንና ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፣ ያልሞላው ፡ ነው # ይህም ፡ የቁጥር ፡ <u>ዋ</u>፪ ፡ አተረጓ**ኮም ፡ (በ**ቴዎሪ)፡ በመሠረተ፡ ሐሳብም፡ ቢሆን፡ የተደገፈ ፡ ነው ። ሕፃናት ፡ በወንጀል፡ ተጠያቂ ፡ አይደሉም፡ የሚለው ፣ አስተያየት ፡ ለተሠራው ፡ ወንጀል ፡ ኃላፊ ፡ አይሆኑም ፡ በሚለው ፡ ሐሳብ ፡ ላይ ፡ የተመሠረተ ፡ ነው ፡፡ በቁጥር ፡ ዓ፪ ፡ መሠረት ፡ ሕፃናት ፡ "ለሠሩት ፡ ሥራ ፡ እንደ፣ አላፌዎች ፡ ሆነው ፡ አይቆጠሩም።'' (አንክሮው ፡ የደራሲው ፡ ነው) ፡ ይህ ፡ ሕፃናት ፡ በወ ንጀል። አላፊ። አይሆኑም። የሚለው። አስተሳሰብ። እስከ። ሕፃኑ። ዘጠነኛ። ዓመት ። ድረስ ፡ ይጸናል ፡፡ ስለዚህ ፡ አንድ ፡ ልጅ ፡ በሕፃንንቱ ፡ በሥራው ፡ ወንጀል ፡ ጊዜ ፡ ካለፈ ፡ በኋላ ፡ እንዲከሰስ ፡ መፍቀድ ፡ ከዚህ ፡ አስተሳሰብ ፡ ጋር ፡ የሚፃረር ፡ ነው ፡፡

የወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓትም ፥ በክሱ ፡ ሙስጥ ፡ የተጠቀሰው ፡ ወንጀል ፡ በተሠራበት ፡ ጊዜ ፡ ዕድሜው ፡ ይታስብ ፡ ዘንድ ፤⁹⁶ በዚህ ፡ ትርጓሜ ፡ መሠረት ፡ መተርጐም ፡ አለበት ፡ የዚህ ፡ ተቃራኒ ፡ የሆነ ፡ ትርጉም ፡ ግን ፡ ባለሥልጣኖች ፥ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ ጉዳይ ፡ ኢያዘንዩ ፡ በአዋቂንቱ ፡ ጊዜ ፡ ለጣንቀሳቀስ ፡ አንዲችሉ ፡ ያደርጋል ፡፡ ዕድሜው ፡ የሚታሰበው ፡ ወንጀሉ ፡ በተፈጸመበት ፡ ጊዜ ፡ ከሆነ ፡ ዘግይቶ ፡ ጉዳዩን ፡ ለጣንቀሳቀስ ፡ የሚደረገውን ፡ ሙከራ ፡ ሁሉ ፡ ያስወ ግደዋል ፡፡

፪/ የወጣት ፡ ጥፋተኞችን ፡ ጉዳይ ፡ ለመስጣት ፡ ሥልጣን ፡ ያላቸው ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች።

የኢትዮጵያ ፡ መደበኛ ፡ የወንጀል ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ሰዎችና ፡ በአዋቂዎች ፡ ላይ ፡ የሚቀርቡ ፡ ክሶችን ፡ ለመስማት ፡ ሥልጣን ፡ አላቸው ፡ ይህም ፡ የወጣት ፡ አጥፊዎች ፡ ክስ ፡ በወረዳ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ መጀመር ፡ አለበት ፡ ማለት ፡ ነው ፡⁹⁷ በመጀመርያ ፡ መፈጸም ፡ ያለባቸውን ፥ ክሱን ፡ እንደመመዝንብና ፡ የፖሊስ ፡ ምርመራን ፡ እንደ ፡ መቆጣጠር ፡ ያሉትን ፡ ነንሮች ፡ ከፈጸመ ፡ በኋላ ፡ የወ

^{96.} ከዚህ ፡ ኃር ፡ በማያያዝ ፡ ተከሳሹ ፡ "ዕድሜው ፡ ከዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ በታች ፡ የሆነ ፡ እንደሆነ ፤ " ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ከሱን ፡ እንዲዘጋ ፡ የሚያዘው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅሜ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፴፱(፩)(ል) አነጋገር ስሕተት ፡ እንዳለበት ፡ መረዳት ፡ አለብን ፡ "የተባለው ፡ የወንጀል ፡ ሥራ ፡ የተፈጸመበት ፡ ጊዜ ፡ ዕድሜው ፡ ከዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ በታች ፡ የሆነ ፡ እንደሆነ ፡ "ተብሎ ፡ ሲነበብ ፡ ይገባል ፡

በተጨማሪም ፣ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁተር ፡ ፻፹፩ ፡ የሞት ፡ ቅጣትን ፡ በሚመለከት ፡ ረንድ ፡ "ወንጀሉ ፡ በተፈጸመበት ፡ ጊዜ ፡^{ንን} በማለት ፡ ዕድሜን ፡ መለኪያ ፡ በማድረግ ፡ እንደሚጠቀ ምበት ፡ መረዳት ፡ አለብን ፡

^{97.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥን ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፪(፩) ።

ረዳው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የወንጀሉን ፡ ክስ ፡ ለመስጣት ፡ ሥልጣን ፡ ወዳለው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ማስተሳለፍ ፡ አለበት ፡⁹⁸ ሆኖም ፡ የወረዳው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የተመለከ ተውን ፡ ወንጀል ፡ ለመስጣት ፡ ሥልጣን ፡ ካለው ፡ በዚሁ ፡ ሥልጣኑ ፡ ይሰራበታል ፡

ሕንዶዚህ ፡ ከሆን ፤ የንጉሥ ፡ ነገሥቱ ፡ መንግሥት ፡ ግዛት ፡ መደበኛ ፡ የወንጀል ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ክሱ ፡ በሚሰማበት ፡ ጊዜና ፡ በኋላ ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች፡ ላይ ፡ ተፈጻሚ ፡ በሚሆኑት ፡ የዋናው ፡ ሕግና ፡ የሥን ፡ ሥርዓት ፡ ልዩ ፡ ደንቦች ፡ ያለ ፤ ልዩ ፡ ትምህርትና ፡ ልምድ ፡ መሥራት ፡ አለባቸው ፡ ጣለት ፡ ነው ፡፡

አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ ፍላንት ፡ በተለይ ፡ ሊያሟሉ ፡ የሚችሉ ፡ ልዩ ፡ ትምህርት ፡ ያላቸው ፡ ዳኞች ፡ የሚያደርጉትን ፡ ያህል ፡ ልዩ ፡ ትምህርትና ፡ ልም ምድ ፡ የሴላቸው ፡ ዳኞች ፡ ሕጉ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ስላላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ያለውን ፡ ዓላማ ፡ ከግቡ ፡ ሊያደርሱ ፡ አይችሉም ፡ ከዚህም ፡ በላይ ፡ በመደበኛ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ የሚቀርቡ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ በፖሊስ ፡ ጣቢያ ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ሲሄዱና ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ ሳሉ ፡ በሴላ ፡ ቦታም ፡ ከአዋቂ ፡ አጥሬዎች ፡ ጋር ፡ ዘወ ትር ፡ መገናኘታቸው ፡ አይቀርም ፡ ሆኖም ፡ የሕንቹ ፡ ዓላማ ፡ ይህን ፡ የመሰለውን ፡ ግንኙ ነት ፡ በተቻለ ፡ መጠን ፡ ለማስወንድ ፡ እንደሆነ ፡ ግልጽ ፡ ነው ፡ 100 በንዚህ ፡ ምክንያቶች፡ የተነግ ፡ ወንጀሉ ፡ ምንም ፡ ዓይነት ፡ ቢሆን ፤ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥር ዓት ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ የሚመለከቱ ፡ ነገሮችን ፡ የሚሰጣ ፡ የወጣት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ባለመቋቋሙ ፡ በጣም ፡ የሚያሳስብ ፡ ጉዳይ ፡ ነው ፡

በብዙ ፡ አገሮች ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ በተሠሩ ፡ ወንጀሎች ፡
ሳይ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ወይም ፡ ግላዊ ፡ ሥልጣን ፡ የተሰጣቸው ፡ "የወጣት ፡ ፍርድ ፡ ^የ ቤቶች^{ንን} ፡ የሚገኙበት ፡ ልዩ ፡ ቅንጅት ፡ ይገኛል ፡ ስለዚህ ፡ በአንደዚህ ፡ ያሉ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ የሚሠሩት ፡ ዳኞች ፡ በወጣት ፡ ነክ ፡ ጉዳዮች ፡ ልዩ ፡ ዕውቀት ፡ ስላላቸው ፡ በመደበኛ ፡ የወንጀል ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ የሚሠሩት ፡ ዳኞች ፡ ሌላውን ፡ የዳኝነት ፡ ሥራ ፡ ለመሥራት ፡ ጊዜ ፡ አላቸው ፡

ወጣት ፡ አፕሬዎችን ፡ በሚመለከት ፡ የፍርድ ፡ ሥራ ፡ ውስጥ ፡ ያሉት ፡ በዚህ ፡ አሳሳቢ ፡ ጉዳይ ፡ ተካፋዮች ፡ እንደሆኑ ፡ የሚያሳየው ፡ በአዲስ ፡ አበባ ፡ የተጀመረው ፡ እርግጠኛው ፡ የአሥራር ፡ ሁኔታ ፡ ነው ፡፡ በ፲፱፻፶፬ ዓ. ም. የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ በአዋጅ ፡ ከመውጣቱ ፡ በፊት ፡ ወጣት ፡ ዋፋተኞችን ፡ በሚመለከት ፡

^{98.} ቁጥር ፡ ፪፸፪(፬) = የወንጀል ፡ ጉዳዮችን ፡ በሚመለከት ፡ ረንድ ፡ የፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ሥልጣን ፡ የሚመራው ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥን ፡ ሥርዓት ፡ በአንደኛው ፡ ፅንጠረዥ ፡ ሲሆን ፡ በክሱ ፡ አማካይነት ፡ በሚቀርበው ፡ ወንጀል ፡ መሠረት ፡ ተደልድሏል ፡፡

^{99.} ከዚህም : በላይ ፤ አንድ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ለልዩ · ልዩ ፡ ኍዳዮች ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓትና ፡ የአ ፈጻጸም ፡ ሁኔታ ፡ የሚጠቀም ፡ ከሆነ ፡ ዝብርቅርቅ ፡ ያለ ፡ ሁኔታ ፡ መፈጠር ፡ አለበት ፡፡ ለምሳሌ ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ መጣቶች ፡ ላይ ፡ የሚቀርቡ ፡ ክሶችን ፡ የሚሰጣበት ፡ ሁኔታ ፡ ከሌ ላው ፡ የተለየ ፡ እንዲሆን ፡ በተደነገገው ፡ መሠረት ፡ (የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ · ሥርዓት ፡ ቁተር ፡ ፪፸፯(፪) ፤ ዳኞች ፡ የፍርድ ፡ ልብሳቸውን ፡ እንዲተሉ ፡ ወይም ፡ እንደተለመደው ፡ የችሎት ፡ አቀጣመጣቸው ፡ ሳይሆን ፡ ሌሎች ፡ ሰዎችን ፡ ጨምረው ፡ በአንድ ፡ ትልቅ ፡ ጠረጱዛ ፡ ዙሪያ ፡ እንዲ ቀመጡ ፡ ያስፈለገ ፡ እንደሆነ ፤ በዚህ ፡ ዓይነት ፡ የሚደረገው ፡ ለውጥ ፡ አንድ ፡ ወጣትን ፡ የሚመለከት ፡ ጉዳይ ፡ በቀረበ ፡ ቁተር ፡ የሚፈጸም ፡ ሲሆን ፤ ይህ ፡ ለውጥ ፡ በተደረገ ፡ ቁተር ፡ ሕዝቡ ፡ ከፍርድ ፡ ቤት ፡ አጻራሽ ፡ እንዲገባና ፡ እንዲወጣ ፡ ይደረጋል ፡ (የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕጣ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ሕግ ፡ ቁተር ፡ ፪፸፯(፩)ን ፡ ይመለከቷል) ፡

^{100.} ለምሳሴ ፡ የወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ዓ፫(፩)ን ፡ ይመለከቷል ፡፡ (ወጣቶች ፡ ከዐዋቂ ፡ ጥፋተ ኞች ፡ ጋር ፡ በጣረፊያ ፡ ቤት ፡ አይቀመጡም ፡) ፤ በተጨማሪም ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፩ን ፡ ይመለከቷል ፡፡ (አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ የሚቀርቡ ፡ ከሶች ፡ በዐዋቂዎቹ ፡ ላይ ፡ ከሚቀርቡ ፡ ከሶች ፡ ጋር ፡ አይሰሙም) ፡፡

ጉዳይ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግን ፣ ልዩ ፡ ዓላማዎች ፡ በደንብ ፡ ያልተገንዘቡት ፡ መደበኛ ፡ የወንጀል ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ሕጉን ፡ በወጣት ፡ ተፋተኞች ፡ ላይ ፡ በሥራ ፡ የሚያውሉበት ፡ ሁኔታ ፡ ጠቅላላ ፡ ቅሬታን ፡ ፈጥሮ ፡ ስለንበር ፤¹⁰¹ መንግሥቱ ፡ ይሀን ፡ ቅሬታ ፡ በመመልከት ፡ የወጣት ፡ አጥሬዎችን ፡ ጉዳይ ፡ የመስጣትን ፡ ሥልጣን ፡ አዲስ አበባ ፡ ከሚገኙት ፡ ዝቅተኛ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ላይ ፡ በሙሉ ፡ ካንሣ ፡ በኋላ ፡ እንዚህን ፡ *ነገሮች ፡ የሚሰጣው ፡ በተለይ ፡ የተውጣ*ጡ *፡ ዳኞች ፡ ያ*ሉበት ፡ አንድ ፡ የአዲስ ፡ አበባ ፡ ክፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ችሎት ፡ እንዲሆን ፡ አድርጎ ፡ ነበር ፡፡ የወንጀለኝኑ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥን ፡ ሥርዓት ፡ በታወጀ ፡ ጊዜ ፤ ዝቅተኛ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ የተከሳሹ ፡ ዕድሜ ፡ ሳይታሰብ ፡ በቀላል ፡ ወንጀሎች ፡ ላይ ፡ ሥልጣን ፡ እንዲኖራቸው ፡ ስለተደረን ፤ እ**ነዚሁ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ እንደ**ንና *፡ ሥልጣናቸውን ፡ ለመ*ጨበ**ተ ፡ እንደ**ሞከሩ ፡ ይነን ራል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የፍርድ ፡ ሚኒስቴር ፡ ሕጋዊነቱ ፡ አጠራጣሪ ፡ የሆነ ፡ የአስተዳደር ፡ ደንብ ፣ በማውጣት ፣ በአዲስ ፣ አበባ ፣ ያሉ ፣ ዝቅተኛ ፣ ፍርድ ፣ ቤቶች ፣ በወንጀል ፣ *ጉዳይ ፣ የሚሠሩባቸው ፣ ሁኔታዎች ፣ በሙሉው ፣ ሳይሆን ፣* በጠቅሳሳው *፣ አንድ ፣* ፍርድ ፣ ቤት ፣ ሥልጣን ፡ እንዲኖረው ፣ ከሚያስችሉት ፣ አስፈላጊ ፣ ነገሮች ፣ ጋር ፣ እንዲሰጣሙ፣ አድርጓል ፡ ስለወጣቶች ፡ ደኅንነትና ፡ አጠባበቅ ፡ ልዩ ፡ ትምሀርት ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ በሕጉ፡ መሠረት፡ በወረዳና፡ በአውራጀ፡ ፍርድ፡ ቤቶች፡ የሚሰሙ፡ የወንጀል፡ ጉዳ ዮችን ፡ ሁሉ ፡ ለመስማት ፡ ግላዊ ፡ ሥልጣን ፡ ተሰጥቶት ፡ የወረዳና ፡ የአውራጃ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፣ ዳኛ ፣ ሆኖ ፣ እንዲያስችል ፣ ተሾም ፣ ነበር ¤¹⁰² በከፍተኛው ፣ ፍርድ ፣ ቤት ፣ ሥል ጣን፣ሥር፣የሆኑ ፣ ወጣቶችን ፣ የሚመለከቱ ፣ ወንጀሎች ፣ ከወረዳውና ፣ ካውራጃው ፣ ልዩ፣ የወጣት ፣ ፍርድ ፣ ቤት ፣ ከተላለፉ ፣ በኋላ ፣ ለዚሁ ፣ ተብሎ ፣ በተቋቋመው ፣ በክፍተኛው፣ ፍርድ ፣ ቤት ፣ ልዩ ፣ ችሎት ፣ ይሰማሉ <u>፣</u> በተጨማሪ ፣ ይሽው ፣ የከፍተኛው ፣ ፍርድ ፣ቤት፣ ልዩ ፣ ችሎት ፣ ከወረዳ-አውራጀ ፣ ወጣት ፣ ፍርድ ፣ ቤት ፣ የሚመጡ ፣ ይግባኞችን ፣ ይመለከታል #

ይህ። በአዲስ። አበባ። ብቻ። አሁን። የሚሠራበት። ቅንጅት። በወንጀለኛ። መቅሜ ሕግ። ሥነ። ሥርዓት። ድንጋጌዎች። ላይ። የተደረገ። አንድ። ትልቅ። መሻሻል። ነው። ይህም። ካሁን። በፊት። በወረዳና። በአውራጃ። ፍርድ። ቤቶች። የሚሰሙ። ወን ጀል-ነክ። የፋቶችን። ሁሉ። የሚሰማ። አንድ። ልዩ። ፍርድ። ቤት። የመሠ

^{101.} በኢትዮጵያ ፡ የወጣት ፡ ጉዳይ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ያሁኑ ፡ ጊዜ ፡ አሠራራቸውና ፡ ታሪካቸው ፡ በሚከተ ለው ፡ ጽሑፍ ፡ ላይ ፡ የተመሠረተ ፡ ነው ፡፡ መብራቱ ፡ ዮሐንስ ፤ ከላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁዋር ፡ ፳፮ ፡ የተጠቀሰው ፤ ገጽ ፡ ፲፬-፲፮ ፡፡ የሆነ ፡ ሆኖ ፡ ከዚህ ፡ ጋር ፡ ተያይዞ ፡ ስለቀረበው ፡ አስተያየት ፡ ኃላፊ ፡ የሚሆነው ፡ የዚህ ፡ ጽሑፍ ፡ ደራሲ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡

^{102.} ከላይ ፡ የማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፺፰ን ፡ ይመለከቷል ።

^{103.} አንድ ፡ ዳኛ ፡ የሚያስቸልበት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ነው ።

^{104.} የአዲስ ፡ አበባው ፡ "የወጣት ፡ ጕዳይ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡"በተጨማሪ ፡ ቤተሰብና ፡ ሴላም ፡ ሰው ፡ "ሊቆጣ ጠራቸው ፡ የማይችል" ፡ ናቸው ፡ ብሎ ፡ ውሳኔ ፡ የሰጠባቸውን ፡ ተከሳሾች ፡ በማረፊያ ፡ ቤት ፡ እንዲ ቆይ ፡ በማድረግ ፤ በወጣቶች ፡ ላይ ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሥልጣን ፡ እንዳለው ፡ መገንዘብ ፡ ጥሩ ፡ ነው ፡ መብራቱ ፡ ዮሐንስ ፤ የወጣት ፡ አጕፊዎች ፡ በኢትዮጵያ ፡ ስድስት ፡ ከተማዎች ፡ (፲፱፻፱ ፤ ያልታተመ ፤ በቀዳማዊ ፡ ኃይላ ፡ ሥላሴ ፡ ዩኒቨርሲቲ ፡ የሕግ ፡ ፋኩልቲ ፡ ቤተ ፡ መዛግብት) ፲፩ኛ ፡ ሰንጠረዥ ፡ "የወጣቱ ፡ በጠባይ ፡ አለመገዛት ፡" በኢትዮጵያ ፡ የሚያስቀጣ ፡ ወንጀል ፡ ባለመሆኑ ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ፡ በዚህ ፡ ሬገድ ፡ ያለውን ፡ ሥልጣን ፡ ሕጋዊ ፡ ምንጭ ፡ ከሴላ ፡ ቦታ ፡ ማግኘት ፡ ያስፈልጋል ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪፻፴፩ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ወንጀል ፡ በፌጸመ ፡ ጊዜና ፡ ጠባዩም ፡ ፟እንዲህ ፡ የሆነው ፡ አሳዳጊው ፡ ተገቢ ፡ ጥንቃቄ ፡ ወዘተ ፡ -- ሳያደርግለት ፡ በመቅረቱ ፡ የሆነ ፡ እንደሆነ ፡ አሳዳጊው ፡ (ወላጆቹ ፡ ጭምር) ፡ እንዲሻሩ ፡ ይፈቅዳል ፡፡ በተጨማሪም ፡ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፪፻፲፬ ፡ መሠረት ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በአሳዳጊው ፡ ምትክ ፡ የማረፊያ ፡ ቤትን ፡ የመሰለ ፡ "የበን ፡ አድራሳት ፡ ድርጅት ፡" ሊያቋቁም ፡ ይችላል ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ የአዲስ ፡ አበባው ፡ "የወጣት ፡ ጉዳይ ፡ ፍርድ ፡ ቤት" ፡ ጉዳይ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በጠባይ ፡ አለመግዛት ፡ የሚመለከት ፡ በሚሆንበት ፡

ርታል ፡ ሆኖም ፡ ሊቋቋጧቸው ፡ የሚገቡ ፡ አንዳንድ ፡ አሳሳቢ ፡ ችግሮች ፡ አሉ ፡ አንደኛ፤ ይህ ፡ ቅንጅት ፡ በሕግ ፡ የተፈቀደ ፡ አይመስልም ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶ ችን ፡ የሚመለከቱ ፡ *ነገሮችን ፡ በመጀመሪያ ፡ ደረጃና ፡ በይግባኝ ፡ ለ*መስማት ፡ የተሰጣ ቸውን ፡ ሥልጣን ፡ ከመደበኛ ፡ ወረዳና ፡ አውራጃ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ መውሰድ ፡ የዳ ኝነትን ፡ ሥልጣን ፡ የሚ*መ*ለከቱትን ፡ የሕጉን ፡ ድን*ጋጌ*ዎች ፡ ይ**ጥሳል ፡፡¹⁰⁵ በተለይ**ም ፤ ይህ ፡ ቅንጅት ፡ ሕጉ ፡ ስለቀበሴ ፡ ሥልጣን ፡ ከሚደነግጋቸው ፡ አስፈላጊ ፡ ንገሮችር ፡ አካለ። መጠን። ያላደረሰው። ወጣት። "በቅርቡ። ወደሚገኘው። የወረዳ። ግዛቶች ፍርድ ፡ ቤት'' ፡ ነንሩ ፡ ሲጀ*መር ፡ ወዲያውኑ ፡ መቅረብ ፡* አለበት ፡ ከሚለው ፡ ከወንጀለኛ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ፡ ሥርዓት፡ ቁጥር፡ ፻፸፪(፩)፡ ትዕዛዝ ፡ ጋር ፡ ይፃረራል = በተጨጣሪም፤ እንደደንቡ ፡ ከወረዳ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የሚነው ፡ ይግባኞች ፡ የሚቀርቡት ፡ ለአውራጃ ፡ እንደ ፡ ወረዳ ፡ ባዛት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ሆኖ ፡ ከሚያስቸለው ፡ ከወጣት ፡ አ**ዋ**ፊዎች ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የሚነሱ ፡ ይገባኞች ፡ በቀጥታ ፡ የሚቀርቡት ፡ ለከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት፣ ስለሆነ ፤ ቅንጅቱ ፡ ከይግባኝ ፡ ሥልጣን ፡ *ጋር ፡* ይፃረራል ፡፡¹⁰⁶ ስለዚህ ፡ ሕጉ ፡ ከአሠራሩ ፡ ጋር ፡ ተስማምቶ ፡ የተግባሩ ፡ ሕገ ፡ ወጥ ፡ መልክ ፡ እንዲወገድ ፡ የሕጉ ፡ መሻሻል ፡ አስፈላጊ ፣ ነው ። ሁለተኛ ፤ ቅንጅቱ ፣ የሚሠራበት ፣ በአዲስ ፣ አበባ ፣ ብቻ ፣ ነው ። በስተቀር ፡ በያለበት ፡ በንጉሠ ፡ ነገሥቱ ፡ መንግሥት ፡ ግዛት ፡ የሚገኙ ፡ አካለ ፡ መጠን፡ ባሳደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ የሚነው ፡ ነገሮች ፡ የሚሰሙት ፡ ለዚሁ ፡ ዓላማ ፡ ባልተቋ ቋሙ ፡ በመደበኛ ፡ የወንጀል ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ሲሆን ፡ ሊፈጸሙ ፡ የሚገባቸው ፡ ልዩ፡ ደንቦችም ፡ በሙሉ ፡ አይሰራባቸውም ፡፡¹⁰⁷ በመጨረሻም ፤ ቅንጅቱ ፡ አሁንም ፡ ቢሆን ፡ በወጣት ፡ አዯፊዎች ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ሳይሆን ፡ በከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ እንዲሰሙ፣ ብዙ ፡ ነገሮችን ፡ ትቲል ።

የአዲስ ፡ አበባው ፡ የወጣት ፡ አጥሬዎች ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ሥልጣን ፡ እንዲስፋፋና ፡ በንጉሠ ፡ ነገሥቱ ፡ መንግሥት ፡ ግዛትም ፡ እንዲሠራበት ፡ የሚያስችል ፡ ሕግ ፡ የመ ውጣቱ ፡ ጉዳይ ፡ በጣም ፡ ሊታሰብበት ፡ የሚገባ ፡ ነው ፡፡ የሰው ፡ ኃይል ፡ አጥረትና ፡ ዳኞችን ፡ በተለይ ፡ ለማሰልጠን ፡ የሚያስፈልገው ፡ ወጭ ፡ ሊሸነፉ ፡ የሚገባቸው ፡ እን

ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ ይህን ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ሲከተለው ፡ የነበረ ፡ አይመስልም ፡፡ ስለዚህ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የሚጠቀምበት ፡ሥልጣን ፡ ምናልባት ፡ የመነጨው ፡ ስለሥራ · ፌትነትና ፡ ስለዘዋሪነት ፡ ከወጣው ፡ የ፲፱፻፴፱ ፡ ዓ. ም. አዋጅ ፤ ቁጥር ፡ ፹፱ ፤ ነጋሪት ፡ ጋዜጣ ፤ ፯ኛ ፡ ዓመት ፡ ቁጥር ፡ ፱ ፡ መሆን ፡ አለበት*

ቁጥር ፡ ፫ ፤ (፩) መደበኛ ፡ ሥራ ፡ ሳይኖረውና ፡ ከወላጅ ፡ ወይም ፡ ከወላጆቹ ፡ ወይም ፡ በሕግ ፡ ከተሰጠው ፡ አሳዳጊ ፡ ወይም ፡ አሳዳጊዎች ፡ ተለይቶ ፡ ሲዞር ፡ የተገኘ ፡ ልጅ ፡ ወደፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ይወ ሰዳል ፡፡ ፍርድ ፡ ቤቱም ፡ ልጆ ፡ ወደወላጆቹ ፡ ወይም ፡፡ ወደ ፡ አሳዳጊዎቹ ፡ ጠባቂነት ፡ እንዲመለስ ፡ ትእዛዝ ፡ ሊያወጣ ፡ ይችላል ፡፡

⁽፪) ከሕንዲህ ፡ ያለው ፡ ተበቃ ፡ አምልጦ ፡ ያለሥራ ፡ ልጁ ፡ አንደገና ፡ ሲዞር ፡ የተገኘ ፡ እንደሆነ ፤ ዐሥራ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ እስኪሆነው ፡ ድረስ ፡ ወይም ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ - እስካዘዘበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ ትምሀርት ፡ ቤት ፡ እንዲገባ ፡ ይደረጋል ፡፡

⁽፫) ልጁ፡ ዕጓለ፡ ማውታ፡ የሆነ፡ እንደሆነ፡ ለዕጓለ፡ ማውታ፡ ወደተስንዳ፡ ድርጅት፡ ፍርድ፡ ቤቱ፡ ሊሳደው፡ ይችላል። ቁፕር፡ ፪(መ)፡ "ልጅ፡" ማለት፡ ከዐሥራ፡ ስድስት፡ ዓመት ፣ በታች ፣ የሚገኝ፡ ወንድ ልጅ፡ ወይም፡ ሴት፡ ልጅ፡ ማለት፡ ነው።

^{105.} ወንጀልን ፡ የሚመለከት ፡ ሥልጣን ፡ በጠቅላላው ፡ የሚመራው ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥን ፡ ሥርዓት ፡ ቁተር ፡ ፩-፯ ፤ ና ፡ በቁተር ፡ ፺፱-፻፯ ፡ በአንደኛው ፡ ሰንጠረዥ ፡ ነው ፡፡ ስለዚህ ፡ ጉዳይ ፡ የተጻፈ ፡ ዝርዝር ፡ መባለጫ ፡ ይገኛል ፤ አር ፡ ሴድለር ፤ "በኢትዮጵያ ፡ ወንጀልን ፡ ስለሚመለከት ፡ ሥልጣን ፤ የአስተያየት ፡ መግለጫ ፤" የኢት ፡ ሕግ ፡ መጽሔት ፤ ቮልዩም ፡ ፪ ፡ (፲፱፻፶፰) ፡ ገጽ ፡ ፬፻፴፩#

^{106.} ቁጥር ፡ ፻፹፪(፩)ን ፡ ይመለከቷል ።

^{107.} መብራቱ ፡ ዮሐንስ ፤ ከላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁዋር ፡ ፳፮ ፡ የተጠቀሰውን ፡ ገጽ ፡ ፲ ፡ ይመለከቷል ፡፡

ቅፋቶች ፡ ናቸው # ወደፊት ፡ ጠቅላሳ ፡ መሻሻል ፡ እስኪደረግ ፡ ድረስ ፤ የሕጉን ፡ ልዩ ፡ ዓላማዎችና፡እንዚህን ፡ ዓላማዎች ፡ ከግብ ፡ ለማድረስ ፡ የሚያስፈልገውን ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ከሚመለከቱ ፡ የወጣት ፡ አጥፊዎች ፡ ጉዳይ ፡ ጋር ፡ ግንኙነት ፡ ያላቸውን ፡ በፍርድ ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ያሎትን ፡ ሥራተኞች ፡ ሁሉ ፡ ጣስተማር ፡ አስፈላጊ ፡ ነው #

ከነገሩ ፡ መሰጣት ፡ በፊት ፡ ያለው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት

፩/ አቤቱታ ፣ ክስና ፣ መያዝ ።

በአዋቂዎች ፡ ላይ ፡ ዘወትር ፡ ተፈጻሚ ፡ በሚሆነው ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ መሠረት ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ የሚጀመረው ፡ ወንጀለኛው ፡ ያሊፍርድ ፡ ቤት ፡ ትሕዛዝ ፡ በፖሊስ ፡ ወይም ፡ በማንም ፡ ሰው ፡ "ወንጀሉን ፡ በፈጸመበት ፡ ቦታ፡" ሲያዝ ፡ ወይም ፡ በወንጀለኛው ፡ ላይ ፡ በፖሊስ ፡ ጣቢያ ፡ አንድ ፡ መረጃ ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ፡ ነው ፡፡ በሁለተኛው ፡ ሁኔታ ፤ ወንጀለኛው ፡ በመጥሪያ ፡ አማካይነት ፡ ይቀርባል ፤ ወይም ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ ትሕዛዝ ፡ ወይም ፡ ያለፍርድ ፡ ቤት ፡ ትሕዛዝ ፡ ይያዛል ፡፡ ለፖሊስ ፡ የሚቀርበው ፡ መረጃ ፡ ሁለት ፡ ዓይነት ፡ ሲሆን ፡ ሕነሱም ፡ ክስና ፡ አቤቱታ ፡ ናቸው ፡፡ የተኮ ጀው ፡ ወገን ፡ አቤቱታ ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ስለሚያስቀጣ ፡ ወንጀል ፡ የሚቀርበው ፡ መረጃ ፡ አቤቱታ ፡ ይባላል ፡፡ በሌላ ፡ መልክ ፡ የሚቀርቡ ፡ መረጃዎች ፡ ደግሞ ፡ ክሶች፡ ይባላሉ ፡፡ በላሉ ፡፡ መልክ ፡ የሚቀርቡ ፡ መረጃዎች ፡ ደግሞ ፡ ክሶች፡

የወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፪(፩) ፤ በወጣት ፡ አጥሬ ዎች ፡ ላይ ፡ ክስ ፡ በሚቀርብበት ፡ ጊዜ ፤ ወጣቱ ፡ በፖሊሱ ፤ በዐቃቤ ፡ ሕጉ ፤ በወላጁ ፤ ወይም ፡ በሞግዚቱ ፡ ወይም ፡ በአቤቱታ ፡ አቅራቢው ፡ ተይዞ ፡ በቅርብ ፡ ወደሚገኘው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ መቅረብ ፡ አለበት ፡ ይላል ፡ የቁጥር ፡ ፻፸፪(፩) ፡ ጥሬ ፡ ንባቡ ፡ ሲታይ ፡ ወጣት ፡ አጥሬዎችን ፡ የሚንኩ ፡ ነገሮች ፡ በፖሊስ ፡ መያዝን ፡ ወይም ፡ መጠራትን ፡ በሚያስከትል ፡ ለፖሊስ ፡ በሚቀርብ ፡ አቤቱታ ፡ ወይም ፡ ክስ ፡ በፍጹም ፡ እንደማይጀ መሩና ፡ ተኮጂው ፡ ወይም ፡ ወንጀሉ ፡ ሲፈጸም ፡ የነበረ ፡ የዓይን ፡ ምስክር ፡ 100 የተጠ

^{108.} ስለኢትዮጵያ ፡ የመያዝና ፡ የመጥሪያ ፡ ሕግ ፡ የተሟላ ፡ ጽሑፍ ፡ ኤስ ፡ ፌቨር ፤ "ስለኢትዮጵያ ፡ የመያዝ ፡ ሕግ ፡ አንዳንድ ፡ ጉዳዮች ፡" የኢት ፡ ሕግ ፡ መጽሔት ፡ ቮልዩም ፡ ፫ ፡ (፲፱፻፶፱) ፡ ገጽ ፡ ፱፻፳፭ ፡ በጠ ቅላላው ፡ ይመለከቷል ።

በአቤቱታና፡ በክስ፡ መካከል፡ ያለው፡ ልዩነት፡ በ፭፡ ግራቭን፤ "ለመክስስ፡ መብተኛ፡ የሆኑት፡ሰዎች፡ አቤቱታ፡ ሲቀርብ፡ ብቻ፡ የክሱን፡ ጉዳይ፡ ለመከታተል፡ የሚቻልባቸው፡ ወንጀሎች፤" የኢት፡ ሕግ፡ መጽሔት፤ ቮልዩም፡ ፪፡ (፲፱፻፶፰)፤ ገጽ፡ ፻፲፩ ፤ የጣስታወሻ፡ ቁጥር፡ ፩፡ ውስጥ፡ ተገልጿል፡፡ ሕጉቹ፡ አንዳንድ፡ ጊዜ፡ "ክስ"ና፡ "አቤቱታ"፡ የሚሎትን፡ ቃላት፡ ለፖሊስ፡ የሚቀርብ፡ ማናቸውንም፡ መረጃ፡ ለማመልከት፡ ስለሚጠቀሙባቸው፡ በሕጎቹ፡ ውስጥ፡ የሚገኙት፡ ቃላት፡ ያሳስታሉ፡፡ ስለዚህ፡ ነገሩን፡ በተሻለ፡ ሁኔታ፡ ግልጽ፡ ለማድረግ፡ በዚህ፡ ጽሑፍ፡ ሁልጊዜ፡ የሚሠራበት፡ ቃል፡ አጠቃላይ፡ የሆነው፤ "መረጃ"፡ የሚለው፡ ቃል፡ ነው፡፡

^{109.} በቁተር ፡ ፻፸፪(፩) ውስጥ ፡ የሚገኘው ፤ "የግል ፡ አቤት ፡ ባይ" የሚለው ፡ ቃል ፡ [በአማርኛ ፡ ውስጥ ፡ ተዘሏል] ፡

ትርጓሜው ፡ አሻሚ ፡ ነው ፤ ከላይ ፡ የማስታወሻ ፡ ቁተር ፡ ፻፷ን ፡ ይመለከቷል ፡፡ ይህ ፡ ቃል ፤ በጠባብ ፡ አነጋገር ፡ የግል ፡ አቤቱታ ፡ በሚቀርብበት ፡ ወንጀል ፡ ተንጀውን ፡ ወገን ፡ ብቻ ፡ የሚያመለክት ፡ ከሆነ፤ አንድ ፡ ወጣት ፡ ተፋተኛ ፡ ለምሳሌ ፡ የሰው ፡ መግደል ፡ ወንጀል ፡ ሲፈጽም ፡ ባየው ፤ ወይም ፡ የውን ብድና ፡ ተግባር ፡ በተሞከረበት ፡ ወታደር ፡ ባልሆነ ፡ በማናቸውም ፡ ሰው ፤ ከመያዝ ፡ ነፃ ፡ ነው ፡ ማለት ፡ ነው ፡ ቁተር ፡ ፻፸፪(፩) ፡ የሚያዘው ፡ የልጆችን ፡ መያዝ ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አንዳንድ ፡ ሰዎች ፡ ተጠርጣሪውን ፡ ልጅ ፡ ከያዙ ፡ በኋላ ፡ ለፍርድ ፡ ቤት ፡ እን ዲያቀርቡ ፡ ሥልጣን ፡ ይሰጣቸዋል ፡ ብሎ ፡ ለመከራከርም ፡ ይቻላል ፡ ይህን ፡ ምክንያታዊ ፡ ሐሳብ ፡ መው

ረጠረውን ፡ ልጅ ፡ ወዲያውኑ ፡ ይዞ ፡ በአካባቢው ፡ ወደሚገኘው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ሲያ ቀርበው ፡ እንደሚቸል ፡ ይናገራል ፡ ማለት ፡ ነው ፡ ድንጋጌዎቹም ፡ በወንጀል ፡ ለተጠ ረጠሩ ፡ አዋቂ ፡ ሰዎች ፡ መጥሪያ ፡ ስለመስጠትና ፡ ስለመያዝ ፡ የሚናገሩትን ፡ የወንጀ ለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥሮችን ፡ ስለማይጠቅሱ ፡ እንዚህ ፡ ቁጥሮች ፡ በወጣት ፡ አጥሬዎች ፡ ላይ ፡ በፍጹም ፡ ተፈጸሚ ፡ አይደሎም ፡ ለማለት ፡ ይቻላል ፡፡ ሆናም እንዲህ ፡ ያለው ፡ አስተሳሰብ ፡ አንዳንድ ፡ አሳሳቢ ፡ ጥያቄዎችን ፡ ያለመልስ ፡ ያስቋራ ቸዋል ፡ አንድ ፡ የፖሊስ ፡ ሹም ፡ ወይም ፡ ማንም ፡ ሰው ፡ አንዱን ፡ ወጣት ፡ ወደ ፡፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ይዞ ፡ የሚያቀርበው ፡ በምን ፡ ዓይነት ፡ ሚዛን ፡ በምን ፡ ያህል ፡ የመጠ ርጠር ፡ ሁኔታ ፡ ተመርኩዞ ፡ ነው? የልጁ ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ መቅረብ ፡ በማናቸውም ፡ ጊዜ ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ ትእዛዝ ፡ መሠረት ፡ መሆን ፡ ያስፈልገዋልን ? ፖሊስ ፡ በኃይል በመያዝ ፡ ፈጣን ፡ አርምጃ ፡ ከመውሰዱ ፡ በፊት ፤ ተገቢ ፡ በሆነበት ፡ ቦታ ፡ በመጥሪያ ፡ ዚዴ ፡ መጠቀም ፡ አያስፈልገውምን ?

እንዚህ ፡ ቸግሮች ፡ ከሕገ ፡ መንግሥቱም ፡ ጋር ፡ የተያያዙ ፡ ናቸው ፡፡ የተሻሻለው ፡
ሕገ ፡ መንግሥት ፡ አንቀጽ ፡ ቯ፩ ፡ ማንም ፡ ሰው ፡ የእጅ ፡ ከፍንጅ ፡ ወንጀል ፡ ወይም ፡
ከባድ ፡ ወንጀል ፡ ካልፈጸመ ፡ በቀር ፡ ያለፍርድ ፡ ቤት ፡ ትሕዛዝ ፡ ሊያዝ ፡ አይችልም ፡
ሲል ፡ ይደንግጋል ፡፡ ያንድ ፡ ወጣት ፡ አዋፊ ፡ በቁጥር ፡ ቯ፫፬ ፡ መሠረት ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡
ቤት ፡ መወሰድ ፡ "መያዝ" ፡ አይባልም ፡ ተብሎ ፡ ለመከራከር ፡ ካልተቻለ ፡ በስተቀር ፤
ሕገ ፡ መንግሥቱ ፡ አንድ ፡ ወጣት ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የሚቀርብበትን ፡ ሁኔታ ፡
አንደሚወስን ፡ ተደርጎ ፡ ከሕጉ ፡ ጋር ፡ በመንፃፀር ፡ ሊተረጐም ፡ ይገባል ፡፡ ቁጥር ፡
፫፫፱ ፤ ወጣቱን ፡ "ምን ፡ ጊዜም" ፡ መያዝ ፡ ኢንደሚፈቅድ ፡ አድርጎ ፡ ቃል ፡ በቃል/፡
መተርጎም ፡ ሕገ ፡ መንግሥታዊ ፡ መብቶችን ፡ መጋፋት ፡ ይሆናል ፡ "መያዝ" ፡ የሚለው፡
ቃል ፡ በኢትዮጵያ ፡ ሕግ ፡ ትርጉም ፡ ያልተሰጠው ፡ ቢሆንም ፤ በቁጥር ፡ ፫፫፱ (፩) ፡ መሠረት ፡ አንድ ፡ ወጣት ፡ ለቀረበበት ፡ የወንጀል ፡ ክስ ፡ መልስ ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ጎፃነቱን መጣፈፍ ፡ ከ "መያዝ" ፡ ኢትል ፡ መሆኑ ፡ ጣልጽ ፡ ይመስላል ፡ ¹¹⁰

ረት ፡ በማድረግ ፡ ማንም ፡ ሰሙ ፡ የዐዋቂዎችን ፡ መያዝ ፡ በሚመሩት ፡ የሕጉ ፡ ድንጋኔዎች ፡ መሠረት ፡ አንድን ፡ ልጅ ፡ ይዞ ፡ በቁጥር ፡ ፪፭፪(፩) ፡ ውስጥ፡ ከተጠቀሱት፡ ወገኖች ፡ ላንዱ ፡ በማስረከብ ፡ ከመያዝ ፡ በኋላ ፡ ለሚፈጸመው ፡ የነገሩ ፡ መሰማት ፡ ሊያቀርበው ፡ ይችላል ፡፡ (እንዲህም ፡ የሚያደርጉት ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ እንደደንቡ ፡ ፖሊሶች ፡ ናቸው) ፡፡ የሆነ ፡ ሆኖ ፡ እንዲህ ፡ ያለው ፡ አተረንጉም ፡ አሁንም ፡ ቢሆን ፤ በቀላል ፤ የማል ፡ አቤቱታ ፡ በሚቀርብበት ፡ ወንጀል ፡ ተጐዳሁ ፡ ለሚለው ፡ ወገን ፤ በከባድ ፤ ተራ ፡ ወንጀል ፡ ተጐዳሁ ፡ ለሚለው ፡ ወገን ፣ የማይሰጠውን ፤ ልጁን ፡ ይዞ ፡ ወደፍርድ ፡ ቤት ፡ የማቅረብ ፡ ሥልጣን፡ ይሰጠዋል ፡ ከዚህም፡ በላይ ፤ ይህ ፡ ዓይነቱ ፡ አተረጓጐም፡ በቁጥር ፡ ፻፸፪ (፩) ፡ "ወዲያውኑ" በሚለው ፡ ቃል ፡ ከተገለጸው ፤ በተቻለ ፡ መጠን ፡ የልጁ ፡ በፖሊስ ፡ ጥበቃ ፡ ሥር ፡ መሆን ፡ መወገድ ፡ አለበት ፡ ከሚለው ፡ ዓላማ ፡ ጋር ፡ ይጣላል ፤ የሰው ፡ መማደል ፡ ወንጀል ፡ ሲፈጸም ፡ ያየው ፡ ምስክር ፤ ወይም ፡ በውንብድናው ፡ የተጐዳው ፡ ሰው ፡ ልጁን ፡ ለፍርድ ፡ ቤት ፡ ሳይሆን ፡ ለፖሊስ ፡ ማቅረብ ፡ ይገባዋል ፡፡ በንዚህ ፡ ምክንያቶች ፡ በቁጥር ፡ ፻፸፪ (፩) ፡ ውስጥ ፡ የተጠቀሰውን ፡ "የግል ፡ አቤት ፡ ባይ ፡" የሚለውን ፡ ቃል ፡ ማስረጃ ፡ የሚያቀርብ ፡ ማናቸውንም ፡ ሰው ፤ በተጐጂው ፡ አቤቱታ ፡ ብቻ ፡ ሊያስቀጡ ፡ በማይችሉ ፡ ክሶች ፡ ማስረጃ ፡ የሚያቀርቡትን ፡ እንኳ ፡ ሳይቀር ፡ እንዲጨምር ፡ አድርን ፡ በስፊው ፡ መተርንም ፡ የሚደገፍ ፡ ይመስላል ፡

የአማርኛው፡ ቅጇ፡ ቁጥር፡ ፪፸፪(፩)፡ "የግል፡ አቤት፡ ባይ"፡ የሚለውን፡ ሐረግ፡ ፌጽሞ፡ ስላስቀረው፡ ችግሩን ፡ የበለጠ ፡ አድርጎታል = ምናልባት ፡ ይህ ፡ ቃል ፡ ያልተጨመረው ፡ በስህተት ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርምና ፤ የእንግሊዝኛው ፡ ቅጇ ፡ ተሰሚነት ፡ አለው ፡፡

^{110.} መያዝ ፡ በሃሊስበሪስ ፡ ሎስ ፡ አፍ ፡ ኢንግላንድ ፡ (፫ኛ ፡ ኢትም ፤ ፲፱፻፵፯ ፤ ቮልዮም ፡ ፰ ፤ በ፯፻፴፩ኛው ፡ መደብ ፡ (ፓራግራፍ)) አንደሚቀዋለው ፡ በሰፊው ፡ ተገልጿል ፡ መያዝ ፡ ማለት ፡ "አንድን ፡ ሰው ፡ በተበቃ ፡ ሥር ፡ ለማቆየት ፡ አስቦ ፡ መያዝና ፡ ሰውነቱን ፡ መንካት ፡ " ማለት ፡ ነው ፡ "ሲያዝ ፡ የተፈ ለገው ፡ ሰው ፡ አጁን ፡ ካልሰጠና ፡ ከያቸው ፡ ሹም ፡ ጋር ፡ ካልሂደ ፡ ተይዘሃል ፡ ማለቱ ፡ ብቻ ፡ መያዝ ፡ አይባልም ፡" አንድ ፡ አሜሪካዊ ፡ ጸሐፊ ፡ መያዝን ፡ "ወንጀል ፡ ሥርቷል ፡ ተብሎ ፡ የተጠረጠረውን ፡ ሰው ፡ በተበቃ ፡ ሥር · ለማድረግ ፡ ሲባል ፤ በወንጀል ፡ የተጠረጠረውን ፡ ሰው ፡ ለአንድ ፡ ዓላጣ ፡

በቁጥር ፡ ፪፸፪ ፡ መሠረት ፡ አንድን ፡ ወጣት ፡ ወደፍርድ ፡ ቤት ፡ "ጣቅረብ ፡" ከመያዝ ፡ አኩልና ፡ ሕጋዊም ፡ ከሆነ ፤ በወንጀል ፡ ለተጠረጠሩ ፡ አዋቂዎች ፡ መጥሪያ ፡ ስለመስጠትና ፡ ስለመያዝ ፡ የሚናገሩት ፡ የሕጉ ፡ ድንጋጌዎች ፡ ¹¹¹ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ ተፈጸሚ ፡ መሆን ፡ አለባቸው ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፤ ፖሊሱ ፡ ወይም ፡ አቤት ፡ ባዩ ፡ በንዚህ ፡ ድንጋጌዎች ፡ መሠረት ፡ መያዝ ፡ ተገቢ ፡ ሆኖ ፡ በተገኝበት ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ በቅርቡ ፡ ወዳለው ፡ የወረዳ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ "ወድያውት ፡ ለጣቅረብ" ፡ ይችላል ፡ ¹¹² ቁጥር ፡ ፴፱ ፡ አዋቂዎች ፡ ያለፍርድ ፡ ቤት ፡ ትዕዛዝ ፡ አንዳይያዙ ፡ በሚከለክልበት ፡ ጊዜ ፤ ቁጥር ፡ ፬፫፪፱ም ፡ አንድ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰ ፡ ወጣት ፡ ያለፍርድ ፡ ቤት ፡ ትዕዛዝ ፡ አንዳይያዝ ፡ (አንዳይቀርብ) ፡ የሚከለክል ፡ ሆኖ ፡ መተርጉም ፡ አለበት ፡ በዚህም ፡ ጊዜ ፡ በአዋቂዎቹ ፡ ላይ ፡ በሚፈጸመው ፡ ዓይነት ፡ የመያዝ ፡ ፈቃድ ፡ ጣግንት ፡ ይገባል ፡፡ አዋቂዎችን ፡ የሚመለከተው፡ የመያዝ ፡ ሕግ ፡ በተጣስ ፡ ጊዜ ፡ የሚፈጸሙት ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫና ፡ የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቅጣቶች ፣ ¹¹³ አንድ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰ ፡ ወጣት ፡ መብትም ፡ በተነካ ፡ ጊዜ ፡ ተፈጸሚ ፡ እንደሚሆኑ ፡ መገንዘብ ፡ ያስፈልጋል ፡፡ አለበለዚያ ፡ ጣንም ፡ ሰው ፡ የወጣቶችን ፡ መሠረታዊ ፡ መብቶች ፡ ከመጣስ ፡ የሚያግደው ፡ ነገር ፡ አይኖርም ፡ ¹¹⁴

በተጨማሪም ፤ ወጣቶችን ፡ በሚመለከቱ ፡ ነገሮች ፡ ውስጥ ፤ የመያዝ ፡ ተግባር ፡ በሚፈጸምበት ፡ ጊዜ ፡ ሊወንጹ ፡ የማይቻሎትን ፡ በወጣቱ ፡ አእምሮ ፡ ተቀርጸው ፡ የሚ ቀሩ ፡ መጥፎ ፡ ውጤቶችን ፡ ለማስወንድና ፡ ነንሩ ፡ ለሕዝብ ፡ እንዳይገለጽ ፡ ለማድረግ ፡ ይቻል ፡ ዘንድ ፡ ፖሊሱ ፡ በተቻለ ፡ መጠን ፡ በመጥሪያ ፡ መጠቀም ፡ አለበት ፡ በግልጽ ፡ አስፈላጊ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ በግድ ፡ ወደፍ ርድ ፡ ቤት ፡ መቅረብ ፡ አለበት ፡፡ 115

፪- የፖሊስ ፡ ምር*ሞ*ራ ፡

ነገር ፡ ግን ፤ ያለፍርድ ፡ ቤት ፡ ትእዛዝ ፡ ከሚጀመሩ ፡ የእጅ ፡ ከፍንጅ ፡ ወንጀል ፡ ነክ ፡ ነገሮች ፡ በስተቀር ፤ መጥሪያ ፡ ለማውጣት ፡¹¹⁶ ወይም ፡ የመያዝ ፡ ፌቃድን ፡ ለማግ ኘት ፡ ማመልከቻ ፡ ለማቅረብ ፡ ፖሊሱ ፣ በሚወስንበት ፡ ጊዜ ፡ ለውሳኔው ፡ የሚያስፈ

ወደ፡ ፖሊስ፡ ጣቢያ፡ በመውሰድ፡ ብቻ፡ በመብቱ፡ ጣልቃ፡ ለመግባት፡ ፖሊሶች፡ የሚያደር ጉትን፡ ውሳኔ፡ ሁሉ፡ የሚመለከት፤ ነው፡²² ብሎ፡ ይገልጸዋል፡፡ ላፋቭ፡ <u>መያዝ</u>፡ (ቦስቶን፤ልትል፤ ብራውንና፡ ማኅበረተኞቹ፤ ፲፱፻፶፯)፡ ገጽ፡ ፫-፬ ፡፡

^{111.} ቁጥር ፡ ፳፭-፳፯ና ፡ ቁጥር ፡ ፵፱-፻፯ ፡ ይመለከቷል ።

^{112.} አርግተ ፡ የልጁ ፡ ወላጆች ፡ ልጁን ፡ ወደፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ለመውሰድ ፡ ምንጊዜም ፡ የሚያግዳቸው ፡ ነገር ፡ የለም ፡፡

^{113.} አንድ፡ ሰው፡ ከሕግ፡ ውጭ፡ በሆነ፡ መንገድ፡ ሌላውን፡ ሰው፡ በያዘ፡ ጊዜ፡ የሚጣሉት፡ ቅጣቶች፡ በፌሽር ፤ ከላይ፡ በማስታወሻ፡ ቁጥር፡ ፻፷፡ በተጠቀሰው ፤ በገጽ፡ ፱፻፸፮፡ በማስታወሻ፡ ቁጥር፡ ፻፩፡ ተገልጸዋል ፡፡

^{114.} ሆኖም ፤ በውሸት ፡ ክስን ፡ ማቅረብ ፡ የወንጀልና ፡ የፍትሕ ፡ ብሔር ፡ ኃላፊነትን ፡ ሊያስከትል ፡ ይችላል = የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፲፰ን ፤ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፬፻፵፩ንና ፡ ፫፻፹ን ፤ የፍትሕ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፵፬ንና ፡ የሚከተሉትን ፡ ቁጥሮች ፡ ይመለከቷል =

^{115.} ፈፕሮን ፤ ከላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፻፫ ፡ የተመለከተውን ፤ ገጽ ፡ ፬፻፫-፫፩ን ፡ ይመለከቷል ፡፡

^{116.} መርጣሪው የፖሊስ ፡ አለቃ ፡ ተጠርጣሪው ፡ ሰው ፡ ወንጀል ፡ መሥራቱን ፡ "ለማመን ፡ ምክንያት" ከሌለው ፡ ተጠርጣሪው ፡ ሰው ፡ ሊጠራ ፡ አይችልም ፡፡ ቁተር ፡ ፳፭ ፡፡

ልገውን ፡ መረጃ ፡ ለማግኘት ፡ እንኤት ፡ ይችላል? ፡ ብሎ ፡ ለመጠየቅ ፡ ይቻላል ፡፡ ¹¹⁷ በቁዋር ፡ ፻፸፱ ፡ መሠረት ፡ ወጣቱ ፡ በቅርቡ ፡ ወዳለው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ "ወድያውኑ" ፡ ከቀረበ ፡ በኋላ ፡ በሱ ፡ ላይ ፡ የቀረበው ፡ አቤቱታ ፡ ¹¹⁸ ወይም ፡ ክስ ፡ መመዝገብ ፡ አለ በት ፡ ይህ ፡ ከሆነ ፡ ፖሊሶች ፡ ወጣቱ ፡ አንድ ፡ ወንጀል ፡ መሥራቱን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ በተቀዳሚ ፡ ምርመራ ፡ ሳያደርጉ ፡ መያዝ ፡ አለባቸው ፡ ማለት ፡ ነውን ? ወላጁ ፤ አሳዳጊው ፤ ወይም ፡ አቤት ፡ ባዩ ፡ ይህን ፡ የመሰለ ፡ እርምጃ ፡ ለመውሰድ ፡ በቂ ፡ ምክንዴት ፡ መኖሩን ፡ ለማረጋገጥ ፡ በተቀዳሚ ፡ ማስረጃ ፡ ሳይሰበስብ ፡ ወጣቱን ፡ ወደፍርድ ፡ ቤት ፡ "ወዲያውኑ ፡" ማቅረብ ፡ አለበትን ? መረጃ ፡ ሰጪው ፡ ሰው ፡ ነገሩን ፡ ወደፍርድ ፡ ቤት ፡ ከማቅረቡ ፡ በፊት ፡ በመጀመርያ ፡ ለፖሊስ ፡ መንገር ፡ አይችልምን ?

እንዚህን ፡ ጥያቄዎች ፡ ለመመለስ ፡ ሁለት ፡ ነገሮችን ፡ መለየት ፡ አለብን ፤ እንዚ ህም ፡ ለፖሊስ ፡ የወንጀልን ፡ አፈጻጸም ፡ ሁኔታ ፡ የሚገልጽ ፡ መረጃ ፡ ማቅረብና ፡ የወ ንጀሎን ፡ መሠራት ፡ ለፖሊስ ፡ በማመልከት ፡ አርዳታ ፡ መጠየቅ ፡ ናቸው ፡፡ ለአዋቂ ፡ ጥፋተኞች ፡ በተሠራው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ መሠረት ፡ ስለ ፡ አንድ ፡ ወንጀል ፡ መግለጫ ፡ ለመስጠት ፡ ወደ ፡ ፖሊሶች ፡ የሚሄድ ፡ ሰው ፡ "ማስረጃ ፡ ሰጭ ፡" ተብሎ ፡ ተገልጿል፤ የሚሰጠው ፡ ቃል ፡ በአሠራሩ ፡ "ክስ" ፡ ወይም ፡ "አቤቱታ" ፡ ቢሆንም ፡ በጽሑፍ ፡ መልክ ፡ ሆኖ ፡ ሊፈርምበት ፡ ይገባል ፡ ¹¹⁹ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፖሊሶች ፡ የተባለውን ፡ ወን ጀል ፡ መመርመር ፡ ¹²⁰ ከቀጠሉ ፡ በኋላ ፤ ክስ ፡ ለማቅረብ ፡ ወይም ፡ ላለማቅረብ ፡ ውሳኔ ፡ ለመስጠት ፡ ይችል ፡ ዘንድ ፡ ለዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ስለምርመራው ፡ መግለጫ ፡ ይሰጣሉ ፡

ወጣት ፡ አጥፊዎችን ፡ በሚመለከት ፡ ረንድ ፡ የሆነ፡ እንደሆነ ፡ ግን ፤ አንድ ፡ የዓይን፡ ምስክር ፤ ተጕጇ ፡ ወይም ፡ ሴላ ፡ ሰው ፡ ለፖሊስ ፡ ማስረጃ ፡ ለማቅረብ ፡ እንዳይችል ፡ ሕጉ ፡ በግልጽ ፡ ይከለክላል ፡፡

ቁጥር ፡ ፲፮(፩) ፡ እንዲህ ፡ ይላል #

ማናቸውንም ፡ የወንጀል ፡ ክስ ፡ (ቁጥር ፡ ፲፩) ፡ ወይም ፡ ማናቸውንም ፡ የክስ ፡ አቤቱታ ፡ (ቁ-፲፫)፡ ለፖሊስ ፡ ወይም ፡ ለዐቃቤ ፡ ሕግ ፡ ማቅረብ ፡ ይቻ ላል ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሰ ፡ ወጣት ፡ ላይ ፡ የሚቀርብ ፡ ክስ ፡ ወይም ፡ የክስ ፡ አቤቱታ ፡ በቁጥር ፡ ፻፫፪ ፡ መሠረት ፡ መቅረብ ፡ አለበት ፡

ቁጥር ፡ ፻፸፪ ፡ ዶጣሞ ፡ በበኩሉ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ተይዞ ፡ ከቀረበለት ፡ በኋላ ፡ በሱ ፡ ላይ ፡ የቀረበውን ፡ ክስ ፡ ወይም ፡ የክስ ፡ አቤቱታ ፡ የሚመ ዘግበውና ፤ ተገቢ ፡ መስሎ ፡ የታየውንም ፡ ማናቸውንም ፡ ምርመራ ፡ ፖሊስ ፡ አንዲ ያዶርግ ፡ የሚመራው ፡ የወረዳው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ መሆኑን ፡ ይናገራል ፡፡ ሆኖም ፡ ይህ ፡ ሲባል ፡ አንድ ፡ ወላጅ ፤ ምስክር ፡ ወይም ፡ አንድ ፡ ተኰጇ ፡ ወንጀል ፡ ሥርቷል ፡ ተብሎ ፡ ስለተጠረጠረው ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኛ ፡ ለፖሊስ ፡ በተቀዳሚ ፡ መግለጫ ፡ መስጠት ፡

^{117.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፵፬ ፤ "አንድን ፡ ሰው ፡ ወደፍርድ ፡ ቤት ፡ ለማቅረብ፡ በሌላ ፡ መንገድ ፡ የማይቻል ፡ በሚሆንበት ፡ ጊዜና፡መቅረቡም፡ፍኤም፡አስፈላጊ፡ሲሆን፡የመያዝ፡ትአዛዝ ፡ ይሰጣል ፡" አንድን ፡ ሰው ፡ ለመያዝ ፡ የሚያስችሉት ፡ የእነዚህ ፡ ሁኔታዎች ፡ ትርጉም ፡ በፌሸር ፤ ከላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፻፰ ፡ በተጠቀሰው ፡ በገጽ ፡ ፴፻፶፱-፸፯ ፡ ተገልጿል ፡

^{118.} በቁጥር፡ ፻፸፱(፱) ፡ ውስጥ ፡ "ክስ" ፡ በሚለው ፡ ቃል ፡ ፌንታ ፡ "ቃል" ፡ የሚለው ፡ ይገኛል = ሆኖም ፡ የሁለቱም ፡፡ፍች ፡ አንድ ፡ መስሎ ፡ ይታያል ፡፡ በቁጥር ፡ ፻፸፱(፫) ፡ "ክስ" ፡ የሚለው ፡ ቃል ፡ ይገኛል =

^{119. &}amp;TC: 10 =

^{120.} ቁጥር ፡ ፳፪-፴፮ ፡

^{121.} ቀጥር : ፴፯-፴፱ ::

አይችልም ፡ ጣለት ፡ አይደለም ፡ በተቀዳሚ ፡ ለፖሊስ ፡ ጣመልከት ፡ ሁላችንም ፡ የምንከተለው ፡ ትክክለኝ ፡ እርምጃ ፡ ነው ፤ — አንድ ፡ ችግር ፡ በተፈጠረ ፡ ጊዜ ፡ "በቅርብ ፡ ከሚገኘው ፡ የወረዳ ፡ ግዛት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡" እርዳታ ፡ ለመጠየቅም ፡ አናስብም ፡ ለጊዜው ፡ ተጠርጣሪው ፡ ጥፋተኝ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያደረስ ፡ ወይም ፡ ያላደረስ ፡ መሆኑ ፡ በእርግጥ ፡ ባይታወቅም ፤ በወጣት ፡ አጥፊ ፡ ጉዳዮች ፡ ውስጥ ፡ ፖሊሶች ፡ መግለጫውን ፡ በመረጃ ፡ መልክ ፡ እንደሃቡ ፡ ሳይመዘግቡና ፡ እንደተለመደው ፡ የምርመራውን ፤ መግለጫ ፡ ሳያዘጋጁ ፤ በመጀመርያ ፡ መግለጫውን ፡ ቢቀበሉ ፡ በጣም ፡ ተገቢ ፡ ነገር ፡ ይሆናል ፡ 122 ከዚህም ፡ በላይ ፤ ስለነገሩ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ መረጃ ፡ ከተገኘ ፤ መጥሪያ ፡ ለመላክ ፡ ወይም ፡ ለመያዝ ፡ ፈቃድ ፡ ለማግኘት ፡ ጣመልከቻ ፡ ለመጻፍ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ የሚሆን ፡ አጥጋቢ ፡ የጥፋተኛነት ፡ ምልክት ፡ መኖር ፡ አለመኖሩን ፡ ለመወሰን ፡ ፖሊሶቹ ፡ አስፈላጊ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ አንድ ፡ ምርመራ ፡ ቢያደርጉ ፡ ተገቢ ፡ መስሎ ፡ ይታያል ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ ወንጀሉ ፡ የተፈጸመበትን ፡ ቦታ ፡ ጣየት ፤ ምስክሮችን ፡ ሐርቶ ፡ ማነጋገር ፤ 233 ምርመራን ፡ ማካሂድ ፤ 244 ወይም ፡ ተኮጂውን ፡ በሐኪም ፡ እንዲመረመር ፡ ጣድረግ ፡ 1255 አስፈላጊ ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርም ፡

የምርመራው ፡ ዓላማ ፤ የተከሰሰው ፡ ወጣት ፡ መያዝ ፡ እንዳለበትና ፡ እንደ ሌለበት ፡ ለመወሰን ፡ ፖሊሶቹን ፡ እንዲረዳቸው ፡ በታቀደበት ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ ምርመራ ፡ ፖሊሶች ፡ ከወረዳው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ምንም ፡ ሥልጣን ፡ ሳያገኙ ፤ በአንድ ፡ ወጣት-ነክ ፡ ነገር ፡ ላይ ፡ መፈጸጣቸው ፡ ተገቢ ፡ ሆኖ ፡ ሊታይ ፡ ይገባል ፡፡ ስለዚህ ፤ ተከሳሹ ፡ በተያዘ ፡ ጊዜ ፡ በሚጀመሩ ፡ የእጅ ፡ ከፍንጅ ፡ ወንጀል ፡ ጉዳዮች ፡ ውስጥ ፡ በቁጥር ፡ ፬፸፬ ፡ መሠረት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ካልፈቀደ ፡ በስተቀር ፡ ፖሊሶች ፡ ምርመራ ፡ ሊያደርጉ ፡ አለመቻላቸው ፡ ግልጽ ፡ ነው ፡፡ እንዲሁም ፤ የተከሳሹን ፡ ተይዞ ፡ / መቆየት ፡ የሚመለከቱ ፡ እንደ ፡ አስገዳጅ ፡ የሕክምና ፡ ምርመራና ፡ ¹²⁶ ታልን ፡ መቀ በል ፡ ¹²⁷ ያሉ ፡ የምርመራ ፡ እርምጃዎች ፡ ፖሊሶች ፡ በራሳቸው ፡ ሥልጣን ፡ ሊወስዱ ፡ አንደማይችሉ ፡ ግልጽ ፡ ነው ፡ ምክንያቱም ፡ ከወረዳው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በተቀጻሚ ፡ ፈቃድ ፡ ሳያገኙ ፡ ይኸን ፡ የመሰለ ፡ እርምጃ ፡ መውሰድ ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ የሚፈጸም ፡ የፖሊሶችን ፡ የመያዝ ፡ ተግባር ፡ ለማስወንድ ፡ የታቀ

ፖሊሶች ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ የሚያየው ፡ የምርመራ ፡ ራፖር ፡ ለጣዘጋጀት ፡ ግኤታ ፡ ስለሌባቸው ፤ 122. በልጆች፡ የሚፈጸም፡የወንጀልን ፡ ጉዳይ ፡ ለፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ጭራሹን ፡ ሳያቀርቡ ፡ በሥልጣናቸውን ፡ ተኀቢ ፡ ባልሆነ ፡ መንገድ ፡ በመጠቀም ፡ ስለወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ የሚደርሷቸውን ፡ መረጃዎች ፡ እንዳያዛምቱ ፡ ያሰ **ጋል ፡ በኢትትዮጵያ ፣ ፖሊሶች ፡ ይህን ፡ የመሰለ ፡ ሥልጣን ፡ እንዳላቸውና ፡ በርግተም ፡ እንደሚ**ሥሩበት ፡ ይታመናል = በፓሊሱ ፡ የተያዙ ፡ ተጠርጣሪ ፡ ልጆችን ፡ ከሚመለከቱ ፡ ጉዳዮች ፡ አብዛኛዎቹ ፡ በፖሊስ፣ ጣቢያ ፣ ተከሳሹን ፣ ነፃ ፣ በመልቀቅ ፣ እንደሚያልቁና ፣ ተይዘው ፣ ለፍርድ ፣ ቤት ፣ የሚቀርቡት ፣ ተከሳ ሾችም ፣ ጥቂቶች ፡ እንደሆኑ ፡ አንድ ፡ ጥናት ፡ **ኅ**ልጿል *፡፡ ሙብራቱ ፡* ዮሐንስ ፤ ከላይ ፡ በማስታወሻ *፡* ቀጥር ፡ ፳፮ ፡ የተጠቀሰውን ፤ ሰንጠረዥ ፡ ፩ ፡ በገጽ ፡ ፲፪ ፡ ይመለከቷል ። ለዚህ ፡ ችግር ፡ ጥሩው ፡ መፍትሄ ፡ በምርምራው ፡ ደረጃ ፡ ላይ ፡ እንዳሉ ፡ የሚያልቁ ፤ ወጣት ፡ ንክ ፡ ጉዳዮችን ፡ ሁሉ ፡ በሚመ ለከት ፡ ረጎድ ፡ ፖሊሶች ፡ ለ"ወጣት ፡ ጉዳይ ፡ ፍርድ ፡ ቤት" ራፖር ፡ እንዲያቀርቡ ፡ ማስገዶድ ፡ ነው ፤ ይህ ፡ ከሆነ ፤ ምርመራ ፡ በተደረገ ፡ ቁዋር ፡ ልጆ ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ሳይቀርብ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፣ ፖሊሶች ፡ በሥልጣናቸው ፡ የፈሊጋቸውን ፡ እንዳይሠሩበት ፡ ሊቆጣጠራቸው ፡ ይችላል ፡ ይህም ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ምርመራውን ፡ የሚያካሄዱት ፡ የፖሊስ ፡ ሹሞች ፡ የዕለት ፡ ምርመራ ፡ መዝገብ 🕛 እንዲይዙ ፡ የሚያዘው ፡ ድንጋኔ ፡ ልጆች ፡ በሚፈጽሙት ፡ የወንጀል ፡ ምርመራ ፡ ጊዜም ፡ ተፈጻሚ፣ ሊሆን ፡ ይገባል ፤ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፴፮ ።

^{123.} ቁጥር ፡ ፴ ።

^{124.} фтс : ஜ҈ - ஜ́ с =

^{125.} **\$TC**: @g = <

^{126.} hH.so:

^{127.} ቁጥር ፡ ፳፯ ።

ደውን ፡ የቁጥር ፡ ፻፸፪ን ፡ ጠቃሚ ፡ ዓላማ ፡ ስለሚያከሽልው ፡ ነው ፡፡ ፖሊሶች ፡ ወይም ፡ ሌሎች ፡ ሰዎች ፡ አንድ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረስ ፡ ወጣትን ፡ በምንም ፡ ዓይ ነት ፡ መንገድ ፡ ቢይዙት ፡ በቅርብ ፡ ወዳለው ፡ የወረዳ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ወዲያውኑ ፡ ማቅረብ ፡ አለባቸው ፡ የሚለው ፡ የቁጥር ፡ ፻፸፪ን ፡ ደንብ ፡ የሚያብራራው ፡ ከዚህ ፡ በላይ ፡ የተጠቀሰው ፡ ዓላማ ፡ ነው ፡፡ ወደፊት ፡ አንደምናየው ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ከፖሊስ፡ እጅ ፡ ነፃ ፡ መሆን ፡ አለበት ፡ ማለት ፡ ነው ፡፡

የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ "ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ፖሊስ ፡ ምርመ 🌤 ራውን ፡ የሚፈጽምበትን ፡ ሁኔታ ፡ የሚገልጽ ፡ ትእዛዝ ፡ ይሰጣል ፡^{ንን128} ብሎ ፡ ቢደን ግግም ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ይህን ፡ ሲያደርግ ፡ ሙሉ ፡ ነፃነት ፡ እንደሌለው ፡ መረዳት ፡ ያስ ፈል*ጋ*ል ፡፡ የፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ትእዛዝ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሰው ፡ ትከሳሽ ፡ ላይ ፡ ሕጉ ፡ ለአዋቂ ፡ ተጠርጣሪዎች ፡ የሚሰጣቸውን ፡ መብቶች ነ¹²⁹ የማሳጣት ፡ ውጤት ፡ ይኖ ረዋል ፡ ብሎ ፡ ማሰብ ፡ የማይጠበቅ ፡ ነገር ፡ ነው ፡፡ ስለዚህ ፤ ሕጉ ፡ ዘርዝሮ ፡ ባይናገ ርም ፤¹³⁰ ወጣቱ ፡ በሚጠየቅበት ፡ ጊዜ ፡ በወንጀለኛ ፡ *ሙ*ቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥን ፡ ሥርዓት ፡ በቁተር ፡ ፳፯ ፡ መሠረት ፡ አዋቂዎች ፡ ቃል ፡ በሚሰጡበት ፡ መንገድ ፡ እንዲፈጸም ፲ ወይም ፡ ተጠያቂውን ፡ በማስፈራራት ፡ የተስፋ ፡ ቃል ፡ በመስጠት ፡ ኢንዳያናባረው ፡ (ቁ፡፴፩) ፤ ወይም ፡ ስለ ፡ መበርበርና ፡ መያዝ ፡ የሚናገሩት ፡ ቁጥሮች ፡ ፴፪-፴፫¹³⁰ የሚደነባጉትን ፡ በመተላለፍ ፡ ቤቱን ፡ እንዳይበረብሩ ፡¹³¹ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ለፖሊሱ ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ ሳይሰጥ ፡ ቃል ፡ እንዲቀበል ፡ ትእዛዝ ፡ መስጠት ፡ ተገቢ ፡ አይሆንም # አካለ ፣ መጠን ፣ ያሳደረሰው ፣ ወጣት ፣ ተይዞ ፣ ወደ ፣ ወረዳው ፣ ፍርድ ፣ ቤት ፣ ከቀረበ ፣ በኋላ ፤ ቁጥር ፡ ፻፸፪ ፡ ለፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በማናቸውም ፡ የፖሊስ ፡ ምርመራ ፡ ላይ ፡ ሙሉ ሥልጣን ፡ ይሰጠዋል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የሚያዛቸው ፡ የምርመራ ፡ እርምጃዎች ፡ ለአዋቂ ፡ ተጠርጣሪዎች ፡ ተፈጻሚ ፡ በሚሆኑት ፡ የሥነ ፡ ሥርዓት ፡ መጠበቂያዎች ፡ እንደተወ ስኑ ፡ መገንዘብ ፡ ይገባል ፡፡ እንዚህ ፡ መጠበቂያዎች ፡ ተፈጻሚነታቸው ፡ በአዋቂዎች ፡ የወንጀል ፡ ምርመራዎች ፡ ላይ ፡ ብቻ ፡ እንደሆኑ ፡ አድርገን ፡ የምንተርጉጣቸው ፡ ከሆነ ፤ ስለዚህ ፡ ጉዳይ ፡ ቁዋር ፡ ፻፸፪ ፡ ምንም ፡ ስለማይናገር ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ላላደ ረሱ ፡ ሰዎች ፡ በተደነገገው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ውስጥ ፡ ትልቅ ፡ የሕግ ፡ ጉድለት ፡ *ያጋ* ዋ*መ*ናል #

^{128.} **\$TC F**\$\vec{G}\$\vec{G}\$\$ (\vec{g}\$) =

^{129. &}quot;የፖሊስ ፡ ምርመራ ፡" የሚል ፡ አርአስት ፡ ያለው ፤ ሁለተኛ ፡ መጽሐፍ ፤ አንቀጽ ፡ ፩ ፤ ምዕራፍ ፡ ፪ ፡ የምስክሮችንና ፡ የተከሳሹን ፡ ቃል ፡ መቀበልና ፡ መጥሪያን ፤ የተከሳሹን ፡ በፖሊስ ፡ ንደብ ፡ መለቀቅ ፲ መበርበርንና ፡ መያዝን ፤ የተከሳሹን ፡ በሐኪም ፡ መመርመርን ፡ የመሰሉ ፡ ንገሮችን ፡ ይመራል ፡፡

^{130.} ስለፖሊስ ፡ ምርመራ ፡ የሚናገረውን ፡ ምዕራፍ ፡ የሚያስተዋውቀው ፡ ቁጥር ፡ ፳፪ (፪) ፡ "አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ስለፈጸሙት ፡ ወንጀል ፡ ምርመራ · በፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ትሕዛዝ ፡ በቁጥር ፡ ፫፫፪ ፡ በተመለከተው ፡ መሠረት ፡ መፈጸም ፡ አለበት ፡" ይላል ፡ ይህ ፡ ድንጋጌ ፡ ከመጀመሪያዎቹ ፡ የሕግ ፡ ረቂቆች ፡ በአንዱ ፡ ውስጥ "በዚህ ፡ ምዕራፍ ፡ ውስጥ ፡ ያሉት ፡ ድንጋጌዎች ፡ ሁሉ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ በተፈጸሙ ፡ ወንጀሎች ፡ ላይ ፡ ተፈጸሚ ፡ አይሆኑም ፡" ስለሚል ፡ ሊታወስ ፡ የሚገባው ነገር ፡ ነው ፡ የወንጀለኛ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ሁለተኛ ፡ ረቂቅ ፡ (፲፱፻፶፩ ፤ ያልታተመ ፤ በቀዳጣዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡ ዩኒቨርሲቲ ፤ የሕግ ፡ ፋኩልቲ ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡) ቁጥር ፡ ፲፫(፪) ፡፡

^{131.} ብዙውን፣ ጊዜ ፡ የልጁ ፡ መደበኛ ፡ ቦታ ፡ የአሳዳጊው ፡ ወይም ፡ ሴላ ፡ ዐዋቂ ፡ ሰው ፡ መደበኛ ፡ ቦታ ፡ ነው ፡ አንዲህ ፡ ያሉት ፡ ግቢዎች፡ያለሕግ ፡ አንዲበረበሩና ፡ እንዲያዙ ፡ መፍቀድ ፡ ከዐዋቂዎቹ ፡ ጋር ፡ የግል ፡ መብት ፡ የመድፈርን ፡ አሳሳቢ ፡ ችግር ፡ በአርግጥ ፡ ሲፈጥር ፡ ይችላል ፡፡ በዚህ ፡ ምክንያት ፡ ብቻ ፡ በመደበኛው ፡ ሥነ ሥርዓት ፡ ውስጥ ፡ መበርበርንና ፡ መያዝን ፡ የሚመለከቱትን ፡ ድንጋጌዎች ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ በሚመለከተው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ውስጥ ፡ አንዳሉ ፡ አድርን ፡ መተርጐም ፡ በጣም ፡ የሚደገፍ ፡ ሐሳብ ፡ ነው ፡

፫- ከነገሩ ፡ መስማት ፡ በፊት ፡ ተይዞ ፡ ስለመቆየትና ፡ በዋስትና ፡ የመለቀቅ ፡ መብት ፡
ስለክዋታች ፡ ነገሩ ፡ ከመስማቱ ፡ በፊት ፡ ተይዞ ፡ ስለመቆየትና ፡ በዋስትና ፡
ስለመለቀቅ ፡ መብት ፡ የተደነገገው ፡ መደበኛው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ባልጽ ፡
ነው ፡ ፕፋተኛነቱ ፡ የሚያጠራጥርና ፡ የተጠረጠረበትም ፡ ወንጀል ፡ በጣም ፡
ከባድ ፡ ያልሆነ ፡ ሕንደሆነ ፤ ፖሊሶች ፡ የተያዘውን ፡ ተጠርጣሪ ፡ በዋስትና ፡
ወረቀት ፡ ለመልቀቅ ፡ ይችላሎ ፡ ¹³² በዋስትና ፡ ወረቀት ፡ ያልለቀቁት ፡ ሕንደሆነ ፡ ግን፤
ተጠርጣሪው ፡ በሕገ ፡ መንግሥቱና ፡ ¹³³ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ^{134 እ} ›
በተሰጠው ፡ መብት ፡ መሠረት ፡ በአርባ ፡ ስምንት ፡ ሰዓት ፡ ሙስጥ ፡ በቅርቡ ፡ ወዳለው ፡
ፍርድ ፡ ቤት ፡ መቅረብ ፡ አለበት ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ (፩) ፡ ተከሳሹን ፡ በዋስትና ፡ ይለቀዋል፤ ¹³⁵
ወይም ፡ (፪) ፡ በሕሥር ፡ ላይ ፡ ሕንዳለ ፡ ነገሩ ፡ ሕንዲሰማ ፡ ያዛል ፤ ¹³⁶ አለበለዚያም ፡ (፫)
በፖሊስ ፡ ምርመራው ፡ ሕንዲቀጥል ፡ ሊታደስ ፡ የሚቻል ፡ የተያዙ ፡ ወይም ፡ በሌላ ፡
ጊዜ ፡ ይፈቅዳል ፡ ¹³⁷ በዋስትና ፡ በማያስለቅቅ ፡ ወንጀል ፡ የተያዙ ፡ ወይም ፡ በሌላ ፡
ምክንያት ፡ ¹³⁸ በዋስትና ፡ ለመለቀቅ ፡ የማይችሉ ፡ ሕሥረኞች ፤ ¹³⁹ ጥፋተኛነታቸው ፡
ከታወቀ ፡ ሕሥረኞች ፡ በተለየ ፡ ሁኔታና ፡ አካባቢ ፡ ይታሠራሉ ፡ ¹⁴⁰ ለተጨማሪ ፡ ምር

^{132.} ቁጥር ፡ ፳፰ ። ከታች ፡ የማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፻፴፫ን ፡ ይመለከቷል ።

^{133.} የተሻሻለው ፡ ሕገ ፡ መንግሥት ፡ ቁዋር ፡ ፶፩ ፡ "ማንኛውም ፡ አስረኛ ፡ ከታሰረበት ፡ ጊዜ ፡ ፫ምሮ ፡ በአርባ ፡ ስምንት ፡ ሰዓት ፡ ውስተ ፡ በፍርድ ፡ ባለሥልጣን ፡ ፊት ፡ መቅረብ ፡ አለበት ፡፡ ይሁን ፡ አን፫ ፤ አስራቱ ፡ የተደረገበት ፡ ስፍራ ፡ ርቀቱ ፡ ቅርብ ፡ ከሆነው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በአግር ፡ ጉዞ ፡ ከአርባ ፡ ስምንት ፡ ሰዓት ፡ የሚበልጥ ፡ ጊዜ ፡ የሚወስድ ፡ የሆነ ፡ አንደሆነ ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ለእርሱ ፡ መስሎ ፡ አንዶታየው ፡ የአርባ ፡ ስምንቱን ፡ ሰዓት ፡ ጊዜ ፡ ለማርዘም ፡ ይችላል ፡፡ "

^{134.} ቁጥር ፡ ፳፱ ፡፡ በአርባ ፡ ስምንት ፡ ሰዓት ፡ ውስጥ ፡ ለፍርድ ፡ ቤት ፡ መቅረብ ፡ አለበት ፡ የሚለው ፡ ትሕዛዝ የተያዘው ፡ ሰው ፡ "የሚገኝበት ቦታ ፡ ሁኔታዎችና ፡ መገናኛዎች ፡ በሚያመቹበት ፡ መጠን" ተብሎ ፡ ተሻሽሏል ፡፡ በተጨማሪም ፡ ከላይ ፡ የተጠቀሰው ፡ ቁጥር ፡ "የተያዘውን ፡ ሰው ፡ ወደፍርድ ፡ ቤት ፡ ለማድረስ ፡ የሚፈጀው ፡ ጊዜ ፡ (ከአርባ ፡ ስምንቱ ፡ ሰዓት ፡ ውስጥ) ፡ አይታሰብም ፡" ይላል ፡፡ ከላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፻፴፫ ፡ ላይ ፡ የተጠቀሰውን ፡ የተሻሻለው ፡ ሕግ ፡ መንግሥት ፡ አንቀጽ ፡ ፲፩ን ፡ አነጋገር ፡ ስንመለከት ፡ የተደረገው ፡ መሻሻል ፡ ከሕግ ፡ መንግሥቱ ፡ ጋር ፡ መስማጣቱ ፡ የሚያጠራጥር ፡ ነው ፡፡

^{135.} ቁጥር ፡ ፵፱ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የዋስትና ፡ ወረቀት ፡ አስፈርሞ ፡ ስለሚለቅበት ፡ ሁኔታ ፡ የሚናገሩትን ከ፰፫-፫፱ ፡ ያሉትን ፡ ቁጥሮች ፡ በመመልከት ፡ ይወሰናል ፡ ፖሊሶች ፡ በቁጥር ፡ ፳፰ ፡ በተሰጣቸው ፡ ሥልጣን ፡ በሚሠሩበት ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ እንዚህን ፡ ቁጥሮች ፡ ተከትለው ፡ መሥራት ፡ እንዳለባቸው ፡ ግልጽ ፡ አይደለም ፡፡

^{136.} ቁጥር ፡ ፵፱ ።

^{137.} ከዚያው ፡፡ ነገር ፡ ማን ፡ የዚህ ፡ የሦስተኛው ፡ የአሥራር ፡ ምርጫ ፡ ከአንደኛውና ፡ ከሁለተኛው ፡ ጋር ፡
ያለው ፡ ዝምድና ፡ ግልጽ ፡ አይደለም ፡፡ ፌሽር ፤ ከላይ ፡ ቢማስታወሻ ፡ ቁተር ፡ ፳፫ ፤ በገጽ ፡ ፻፵፬-፵፯ ፡
ያለውን ፡ ጽሑፍ ፡ ይመለከቷል ፡፡

^{138.} በሞት ፤ ወይም ፡ በዐሥራ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ወይም ፡ ከዐሥራ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ለበለጠ ፡ ጊዜ ፡ በጽጉ ፡ አስራት ፡ የሚያስቀጡ ፡ ወንጀሎች ፡ በዋስ ፡ የሚያስለቅቁ ፡ አይደሉም ፡፡ ቁጥር ፡ ፷፫ ፡፡

^{139.} ፍ/ቤቱ ፡ አንዳንድ ፡ ፍሬ ፡ ነገሮችን ፡ ካገኘ ፡ የዋስትና ፡ ወረቀት ፡ ፌርሞ ፡ ለመለቀቅ ፡ አይቻል ፡ ይሆናል፡ ቀ` ፡ ፺፯ ተመልከት ፡፡ አብዛኛውን ፡ ጊዜ ፡ የዋስትና ፡ ወረቀት ፡ ፌርሞ ፡ መለቀቅ ፡ ይቻላል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ተከባሹ ፡ በቂ ፡ ዋስ ፡ ለመስጠት ፡ ወይም ፡ የተፈለገውን ፡ የዋስትና ፡ ገንዘብ ፡ ለማስያዝ ፡ ሳይችል ፡ ይቀራል ፡፡

^{140.} በ፲፱፻፶፯-፻፰ ፡ ዓ ፡ ም ፡ በኢትዮጵያ ፡ ወህኒ ፡ ቤቶች ፡ ውስጥ ፡ ሳይፈረድባቸው ፡ ለምርመራ ፡ በጣረ ልያ ፡ ቤት ፡ እንዲቆዩ ፡ የተደረጉ ፡ ፹፫፯፻፲፫ ፡ እስረኞች ፡ ነበሩ ፤ ይኸውም ፡ በጠቅላላው ፡ የእሥረኛ ፡ ቁጥር ፡ ከመቶ ፡ ፴፮ ፡ እጅ ፡ በላይ ፡ መሆኑ ፡ ነው ፤ የወህኒ ፡ ቤቶች ፡ መሥሪያ ፡ ቤት ፡ ለ፲፱፻፶፰ ዓ፡ም ፡ ራፖር ፡ የአገር ፡ ግዛት ፡ ሚኒስቴር ፡ የኢትዮጵያ ፡ ንጉሥ ፡ ነገሥት ፡ መንግሥት ፡ (፲፱፻፶፰ ዓ ፡ ም ፡ ያልታተመ ፡ የሕግ ፡ ፋኩልቲ ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ ቀ ፡ ኃ ፡ ሥ ፡ ዩ) ፡ ይህ ፡ ከፍተኛ ፡ ቁጥር ፡ አንዳንድ ፡ ችግሮችን ፡ ያሳያል ፤ የዋስትና ፡ ወረቀት ፡ በመፈረም ለመለቀቅ ፡ የሚያስችሉ ፡ ጥፋቶች ፡ ክስ ፡ በጣም ፡ መብዛት ፡ በከተማ ፡ ኦሮና ፡ በሴሎችም ፡ ምክንያቶች ፡ የግል ፡ ዋስትና ፡ መስጠት ፡ ባህላዊ ፡ ቅንጅት ፡ በመጥፋቱና ፡ የዚህ ፡ ምትክ ፡ የሚሆን ፡ ሴላ ፡ መፍትሔ ፡ ስላልተገኘና ፡ በኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ የተከሳሾች ፡ ድህነትና ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ተከላሾችን ፡ በግል ፡ ዋስትና ፡ ብቻ ፡ ለመልቀቅ ፡ አለመፍቀዳቸው ፡ ናቸው ፡

መራ፡ ለጊዜው፡ የታሠሩ፡ ተጠርጣሪዎች፡ የሚታሠሩበት፡ ሁኔታ፡ ነገሩ፡ ከመሰጣቱ፡ በፊት፡ ከታሠሩ፡ ከሌሎች፡ ተጠርጣሪዎች፡ የሚለይ፡ አይመስልም ፡ ¹⁴¹ ሕጉ፡ በዋ ስትና፡ ስለመለቀቅ፡ ዝርዝር፡ መምሪያና፡ ይህንንም፡ ለተከለከለ፡ ሰው፡ የይግባኝ፡ መብትን፡ ይሰጣል ፡፡¹⁴²

ስለወጣት ፡ ተጠርጣሪዎች ፡ የሚናገሩትን ፡ ድን*ጋጌዎች ፡ የተመ*ለከትን ፡ እን ዶሆነ ፤ የማያጠግቡ ፡ ሆነው ፡ እናገኛቸዋለን ፡

"ንገሩ ፡ መቀጠር ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ በላይ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ መቅረብ ፡ የሚያስ ፈልገው ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ ነገሩ ፡ የሚሰማበት ፡ ቀን ፡ ለማቅረብ ፡ ለሚችሉ ፡ ለወላጆቹ ፤ ለምግዚቱ ፡ ወይም ፡ ለዘመዶቹ ፤ እነርሱም ፡ የሌሉ ፡ እንደሆነ ፡ ለወህኒ ፡ ቤት ፡ ሳይሆን ፡ ለአንድ፡ ድርጅት ፡ ወይም ፡ ራሱን ፡ ለቻለ ፡ ጨዋ ፡ ሰው ፡ እጁ ፡ ይሰጣል ፡ ምስክሮቹ ፡ ነገሩ ፡ በሚሰማበት ፡ ቀን ፡ ሊቀርቡ ፡ ግዴታ ፡ ይገባሉ ፡፡ " ቁ- ፻፸፱ (፬) ፡

ይህም ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ በዋስትና ፡ የመለቀቅን ፡ መብት፡ የሚያሳጣው ፡ ይመስላል ፤--በቂ ፡ ዋስትና ፡ ሳያገኝ ፡ ቢቀር ፡ ኖሮ ፡ ሊታወር ፡ የሚገባው፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ በቂ ፡ ዋስትና ፡ እንዲሰጥ ፡ ሳይጠየቅ ፡ ለወላጅና ፡ ለዘመድ ፡ ወዘት --- "እንዲሰጥ ፡" ሕጉ ፡ ያዛል ፡ ይህም ፡ የሚሆንበት ፡ ምክንያት ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ከነገሩ ፡ መሰማት ፡ በፊት ፡ ማረፊያ ፡ ቤት ፡ በፍጹም ፡ እንዳይቆዩ ፡ ለማድረግ ፡ ነው ፤ ምክንያቱም ፡ በማረፊያ ፡ ቤት ፡ መቆየት ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ ሕጉ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ ወደ ፡ መልካም ፡ ሰው ፡ ነት ፡ ለመመለስ ፡ ካለው ፡ ዓላጣ ፡ ጋር ፡ ስለሚባረር ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፤ በተለይ ፡ አሁን ያሉት ፡ የማረፊያ ፡ ቦታዎች ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ ከአዋቂ ፡ እሥረኞች ፡ ለመለየት ፡ የሚያስችል ፡ አስፈላጊ ፡ ድርጅት ፡ ስለሴላቸው ፡ ነው ፡ ፖሊሶችና ፡ ሌሎችም ፡ ሰዎች ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ ቢያዙት ፡ ጊዜ ፡ ወዲያውኑ ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ የወረዳ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ማቅረብ ፡ አለባቸው ፡ የሚለው ፡ ከላይ ፡ የተነጋገር ንበት ፡ ሕጋዊ ፡ ግዴታም ፡ መሠረቱ ፡ ይኸው ፡ ነው ፡

የሆነ ፡ ሆኖ ፡ በዋስትና ፡ ወረቀት ፡ የመለቀቅን ፡ አሥራር ፡ ሳይጨምር ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ከነገሩ ፡ መሰማት ፡ በፊት ፡ እንዲለቀቁ ፡ የሚያደርግ፡ ሴላ፡ የቁጥር ፡ ዘዴ ፡ የሴለው ፡ ቅንጅት ፡ በተግባር ፡ አጥጋቢ ፡ አይመስልም ፡፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ወላጅ ፣ አሳዳጊ ፣ ወይም ፡ ዘመድ ፡ ነገሩ ፡ በመሰማት ፡ ላይ ፡ ሳለ ፡ ልጁን ፡ በጥንቃቄ ፡ ለመያዝ ፡ ሁልጊዜ ፡ የማይችል ፡ ይሆናል ፤ እንዲያውም ፡ ይኸው ፡ ወላጅ ፡ ወይም ፡ አሳዳጊ ፡ ወይም ፡ ዘመድ ፡ ወጣቱን ፡ ስላልተቆጣጠረውና ፡ ቸል ፡ ስላ

^{142.} 母: 資養:

ስለዚህ ፤ በአዋቂዎች ፡ ላይ ፡ ተፈጻሚ ፡ በሚሆኑት ፡ የሕግ ፡ ድንጋጌዎች ፡ መሠረት ፡ የዋስትና ፡ ወረቀት ፡ መፈረምን ፡ ከግኤታው ፡ ውስጥ ፡ በማስገባት ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ልጁን ፡ ለወላጁ ፣ ላሳዳጊው ፡ ለዘመዱ ፡ ወዘት --- በገዶብ ፡ ለማስረከብ ፡ የሚቻልበትን ፡ ሁኔታ ፡ ቁጥር ፡ ፪፸፪ (፬) ፡ ሳይወስን ፡ እንደተወው ፡ ሊተረጐም ፡ ይገባል ፡ ¹⁴⁶ እንዲህ ፡ ያለው ፡ አተረጓጐም ፡ አደንኛ ፡ የሚሆነው ፤ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱትን ፡ ተጠራጣሪዎች ፡ ዋስ ፡ በማጣታቸው ፡ ምክንያት ፡ ብቻ ፡ በፖሊስ ፡ ጣቢያ ፡ ወይም ፡ በእሥር ፡ ቤት ፡ እንዲቆዩ ፡ የፈቀዱ ፡ እንደሆነ ፡ ነው ፡፡ በዚህ ፡ ምክንያት ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ልጁን ፡ ለማቅረብ ፡ ቃል ፡ የገባው ፡ ወላጅና ፡ ሌላም ፡ ስው ፡ በተፈለገው ፡ ጊዜ ፡ ልጁን ፡ ለማቅረብ ፡ ቃል ፡ የገባው ፡ ወላጅና ፡ ሌላም ፡ ስው ፡ በተፈለገው ፡ ጊዜ ፡ ልጁን ፡ ለማቅረብ ፡ ፌቃደኛ ፡ እንደማይሆንና፡ እንደማይችል፡ ለማመን ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ከሌለው ፡ በስተቀር ፤ መያግን ፡ ወይም ፡ ከሦስተኛ ፡ ወገን ፡ የሚሰጥ ፡ ዋስትናን ፡ ሳይጠይቅ ፡ በባለአደራው ፡ የቃል ፡ ወይም ፡ የጽሑፍ ፡ መተማመኝ ፡ ብቻ ፡ ልጁን ፡ ሊለቀው ፡ ይገባል ፡ ¹⁴⁷ ነገር ፡ ግን ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ልጅ ፡ ወላጅ ፡ ወይም ፡ ሴላ ፡ ሰው ፡ ኃላፊነት ፡ የሚጣልበት ፡ መስሎ ፡ ያልታየ ፡ እንደሆነና ፡ ተስማሚ ፡ መያዣ ፡ ወይም ፡ ዋስትና ፡ ሊያቀርብ ፡ ባልቻለ ፡ ጊዜ ፤ ልጁ ፡ በሱ ፡ ጠባቂነት ፡ እንዲቆይ ፡

^{143.} በሌላ በኩል ደማም አካለ መጠን፡ ያላደረሰውን፡ ልጅ፡ ወደ፡ መንደሩ፡ መመለስ፡ ፌጽሞታል፡፡ በተባለው፡ ጥፋት፡ የተኮዳው፡ ሰው፡ ጓደኞችና፡ ዘመዶች፡ ቂጣቸውን፡ እንዲወጡ፡ ያመቻቸዋል፡፡ የንፍስ፡ ጉዳይ፡ ከሆነ፡ የደም፡ ካሣ፡ እስከ፡ ተከፈለ፡ ድረስ፡ ልጁን፡ ትልቅ፡ አደጋ፡ ላይ፡ መጨ መር፡ ንው፡፡ እታች፡ የባርጌ፡ ማስታወሻ፡ ፪፻፶፡ ተመልከት፡፡

^{144.} ተከሳሹን ፡ እንድተቀርብ ፡ በሚል ፡ ጽሑፍ ፡ ለማግኘት ፡ ከተቻለ ፡ ወንጀለኛ ፡ መቅሜ ፡ ሕግ ፡ ቁ ፡ ፬፻፵፪ (ለፍርድ ፡ እርዳታ ፡ መስጠትን ፡ እንቢ ፡ ስለ ፡ ማለት) ፡ አግባብ ፡ ሊኖረው ፡ ይችላል ፡፡ ነገር ፡፡ ግን ፡ ከዚያ ፡ በፊት ፡ ከጠፋ ፡ ተፈጻሚ ፡ አይሆንም ፡፡

^{145.} ቀ› ፡ ፬፻፵፪ ፡ ሆን ፡ ቀ› ፡ ፬፻፵፫ ፡ (ፍ/ቤትን ፡ ስለ ፡ መድፈር ፡) በወላጅ ፡ ወይም ፣ በሌላ ፡ "ሀላፊንት ባለበት ፣ ሰው ፡" ላይ ፡ ተፈጸሚዎች ፡ አይሆኑም ።

^{146.} የዋስትና ፡ ወረቀት ፡ በመፈረም ፡ የማያስለቅቁትን ፡ ተፋቶች ፡ ከሚመለከተው ፡ ከቁጥር ፡ ፳፫(፩) በስተቀር ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ልጆች ፡ በማንኛውም ፡ ተፋት ፡ ከአሥር ፡ ዓመት ፡ አስራት በላይ ፡ ሊቀጡ ፡ ስለማይችሉ ፡ ተፋቶች ፡ በሙሉ ፡ ለአነርሱ ፡ የዋስትና ፡ ወረቀት ፡ በመፈረም ፡ የሚያስለቅቁ ፡ መሆን ፡ አለባቸው ፡

^{147.} የተጠረጠሩ። ሰዎች። (አዋቂዎች)። ያለዋስ። የዋስትናውን። መረቀት። ብቻ። በመፈረም። አንዲለቀቁ። ሕጉ። በግልጽ። ይፈቅዳል። ቁጥር። ፳፰። አና። ፷፫(፪)። ተመልከት። ሆኖም። የዋስትና። ወረቀት። አስፈርሞ። ስለመለቀቅ። የሚናንሩት። ደንቦች። በእንደዚህ። ያሉ። ጉዳዮች። ውስጥ። የሚለቀቀው። ሰው። ጥሬ። ገንዘብ። ወይም። ሌላ። መያዣ። ማስያዙን። ማሰባቸው። ግልጽ። አይደለም። ቁጥር። ፫(፫) አና። ፫፯(፪)። ዋሶች። "የሰጣቸው። መያዣዎች"። ስለመመለስ። ወይም። ለመንግሥት። ገቢ። ስለማ ድረግ። ይናገራሉ፤ ዳሩ። ግን። ተከሳሹ። ስለሰጠው። መያዣ። በግልጽ። አይናንሩም። ምናልባት ፍ/ቤቱ። መያዣዎችን። ለመቀበል። ወይም። ላለመቀበል። እንደመሰለው። ሊወስን። ይችላል።

መለቀቅ ፡ አይገባውም ፡፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ የሚቀረው ፡ ምርጫ ፡ ተከሳሹን ፡ በፖሊስ ፡ ጣቢያ ፡ ወይም ፡ በወህኒ ፡ ቤት ፡ በተለየ ፡ ቦታ ፣¹⁴⁸ ማቆየት ፡ ወይም ፡ የሚገኝ ፡ ከሆን ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳሳደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ወደ ፡ ተቋቋመ ፡ ልዩ ፡ የጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ ቤት ፡ ማስገባት ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡

አሁን ፡ በአዲስ ፡ አበባ ፡ ከነገሩ ፡ መሰማት ፡ በፊት ፡ የሚደረገው ፡ በማረፊያ ፡ ቤት ፡ የጣቆየት ፡ ሁኔታ ፤ ያልተመጠን ፡ "መሻሻል" ፡ በዚህ ፡ መስክ ፡ ለሚያስከትላ ቸው ፡ የማይጠበቁ ፡ ውጤቶች ፡ አስገራሚ ፡ ቢሆንም ፡ እንኳ ፡ ጥሩ ፡ ማስረጃ ፡ ይሆናል። አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ በወንጀል ፡ ጉዳይ ፡ ልዩ ፡ ሥልጣን ፡ ያለው ፡ ልዩ ፡ "የወጣቶች ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡" ለመፍጠር ፡ በአዲስ ፡ አበባ ፡ ብቻ ፡ ስለተደ ረገው ፡ ሙከራ ፡ አስቀድመን ፡ ተናግረናል ፡፡ ሆኖም ፡ "የወጣቶች ፡ ፍርድ ፡ ቤት" ፡ የሚ ያስችለው ፡ በሣምንት ፡ ሁለት ፡ ቀን ፡ ነው ፡፡ ይኽውም ፡ ማክሰኞና ፡ ሐሙስ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ ስለዚህ ፡ ዓርብ ፡ በፖሊስ ፡ የተያዘ ፡ ወጣት ፡ ቢያንስ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ **እ**ስከሚወሰ ድበት ፡ ቀን ፡ እስከ ፡ ማክሰኞ ፡ ድረስ ፡ በፖሊስ ፡ ጣቢያ ፡ (ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ ከሌሎች ፡ እሥረኞች ፡ ሳይለይ) ፡ ይቆያል ፡፡ በዚህ ፡ ዓይነት ፣ *መንግሥት ፡ "*የወጣቶች ፡ ፍርድ ፡ ቤትን" ፡ በጣቋቋም ፡ ያደረገው ፡ ጥረት ፡ ሕጉና ፡ ሕገ ፡ መንግሥቱ ፡ ለአዋቂ ፡ ጥፋተኛ፡ የሚያፈጋግጡትን ፡ በአርባ ፡ ስምንት ፡ ሰዓት ፡ ውስጥ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የመቅረብን ፡ መብት ፡ አሳተቶታል ፡፡ በእርግጥ ፡ አሁን ፡ ያለውን ፡ አሠራር ፡ መቀጠል ፡ አስፈላጊ፡ ጣቢያ ፡ እንዲቀርቡ ፡ ካደረጉ ፡ በኋላ ፤ በሚቀዋለው ፡ ችሎት ፡ ልጁን ፡ ከፍርድ ፡ ቤት ፡ ለማቅረብ ፡ ቃል ፡ የሚገቡ ፡ ከሆነ ፤ የዋስትና ፡ ወረቀት ፡ አስፈርመውም ፡ ሆነ ፡ ሳያስ , ፈርሙ ፡ ልጁን ፡ በነሱ ፡ ጠባቂነት ፡ ሥር ፡ እንዲሆን ፡ መልቀቅ ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ ዋሩ ፡ ³ መፍትሔ። ይሆናል ። ይህንም። ሲያደርጉ። ፖሊሶቹ። የሚጠቀሙበት። ሥልጣን ፤ አዋቂዎችን ፡ የሚመለከተው ፡ ሕጉ ፡ በቁጥር ፡ ፳፰ ፡ የሚሰጣቸውን ፡ ሥልጣን ፡ ንው ፡፡ ከዚህ ፡ ሴላ ፡ ፖሊሶች ፡ ሊያደርጉ ፡ የሚችሎት ፤ በሕጉ ፡ መደበኛ ፡ ድንጋጌዎች ፡ መሠረት ፡ እንደዚህ ፡ ያሉትን ፡ ወጣቶች ፡ በቅርብ ፡ ወደሚገኘው ፡ (መደበኛ) ፡ የወረዳ፡ ፍርድ ፡ ቤት *፡ መ*ውሰድና ፡ እስከሚቀ**ተለው ፡ የወጣት ፡ አ**ዋፊዎች ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ችሎት ፡ ድረስ ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በቁጥር ፡ ፻፸፪ (፩)፡ መሠረት ፡ ተከሳሹን ፡ በንደብ ፡ እን ዲስቀው ፡ ማድረግ ፡ ነው ፡፡ ሦስተኛው ፡ መፍትሔ ፡ ፖሊሶች ፡ ወጣቱን ፡ በቁጥር ፡ ፳፰ ፡ መሠረት ፡ ባላቸው ፡ ሥልጣን ፡ ለአጠባበቁ ፡ በቂ ፡ ድርጅት ፡ ባለውና ፡ የወጣት ፡ አዋ ፊዎች ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ወደሚገኘበት ፡ ወደ ፡ አዲስ ፡ አበባው ፡ የጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ ቤት ፡ መውሰድ ፡ ንው ።¹⁴⁹

^{148.} ሆኖም ፤ ፍ/ቤቱ ፡ ተከሳሹን ፡ ወደ ፡ ወህኒ ፡ እንዳይልከው ፡ በግልጽ ፡ የሚከለከለውን ፡ የቁ፡ ፻፸፪ (፩)ን አማርኛውን ፡ ተመልከት ፡፡

^{149.} ሕዚህ ፡ ላይ ፡ ልናስታውስው ፡ የሚገባን ፡ የአዲስ ፡ አበባ ፡ ፖሊስ ፡ አካስ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱትን፡ ልጆችን ጉዳይ ፡ የሚመለከተውን ፡ ፍ/ቤት ፡ ዓላማና ፡ በተለይም ፡ ተፈርዶባቸው ፡ በአዲስ ፡ አበባ ፡ ጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ የሚገኙት ፡ ወጣቶች ፡ የሚሰጣቸውን ፡ "ቀላል" ቅጣት ፡ አይደግፍም ፡ ይህ ፡ ተቃውሞ ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ልጅ ፡ በፖሊስ ፡ ቁጥተር፡ሥር፡ባለበት፡ጊዜ፡ ከሚደርስበት፡ስድብና፡ድብደባ ፡ ሊታወቅ ፡ ይችላል ፡ ከዚህ ፡ አልፎ፡ "ለምርመራ" ፡ በማለት ፡ በፖሊስ ፡ ማረፊያ ፡ ቤት ፡ ለብዙ ፡ ጊዜ ፡ ያቆዩት ፡ ይሆናል ፡፡ አንዴ ፡ ከፖሊስ ፡ እጅ ፡ ከወጣ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ልጅ ፡ ተንደላቆ ፡ የሚኖር ፡ ስለሚመስላቸው ፡ ነገሩ ፡ ከመሰጣቱ ፡ በፊት ፡ በአነርሱ ፡ ቁጥር ፡ ሥር ፡ ባለበት ፡ ጊዜ ፡ ደንበኛውን ፡ ቅጣት ፡ መስጠት ፡ ግዴታቸው ፡ ያደረጉት ፡ ይመስላል ፡፡ ይህ ፡ አስተሳሰብ ፡ በተራው ፡ ፖሊስ ፡ ላይ ፡ ሊኖር ፡ የቻለበት ፡ ዋናው ምክንያት ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ላላደረሱ ፡ የተደነገነውን ፡ የወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ፍልስፍናና ፡ ዓላጣ ፡ ስላላወቁ ፡ ነው ፤ ስለሆ ነም ፡ ወደፊት ፡ ፖሊሶች ፡ የሰለጠኑ ፡ ሲሆኑ ፡ ይህ ፡ አስተሳሰብ ፡ አንደሚቀነስ ፡ ይታመናል ፡፡ ሆኖም ፡ በከፊል ፡ ይህ ፡ አስተሳሰብ ፡ ሊኖር ፡ የቻለው ፡ የአዲስ ፡ አበባ ፡ ጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ ቤት ፡ በቂ ፡ ጥበቃና ፡ ቁጥር ፡ ስለማያደርግ ፡ ከዚያ ፡ ጠፍቶ ፡ ወደ ፡ መሀል ፡ ከተጣ ፡ መግባት ፡ በጣም ፡ ቀላልና ፡

በመጨረሻም ፡ ሕጉ ፡ ፖሊሶች ፡ በነርሱ ፡ ጥቢቃ ፡ ሥር ፡ ካለው ፡ ወጣት ፡ ተጠር ጣሪ ፡ ቃል ፡ ለመቀበል ፡ የጣያስችላቸው ፡ መሆኑን ፡ መገንዘብ ፡ ይገባል ፤ በመሠረቱ ፡ ተጠርጣሪው ፡ ከተያዘ ፡ በኋላ ፡ "ወዲያውኑ" ፡ ለፍርድ ፡ ቤት ፡ ይቀርብና ፡ ለወላጁ፡ ወይም ፡ ሳሳዳጊው ፡ ይሰጣል ። ይህ ፡ ቅንጅት ፡ ፖሊሶች ፡ ወንጀልን ፡ ወጣት ፡ አጥፊዎ ጉትን ፡ ለማግኘት ፡ ካለባቸው ፡ ማኤታ ፡ ኃር ፡ ክፉኛ ፡ እንደሚፃረር ፡ አያጠራጥርም ፡ በአዲስ፣ አበባ፣ አካለ፣ መጠን፣ ባላደረሱ፣ ወጣቶች፣ በሚፈጸመው፣ ወንጀል፣ "በመሽኔ, አዳሪ ፡" ልጆች ፣ የሚደረግ ፣ ጥቃቅን ፣ ሥርቆትና ፣ የቦርሳ ፣ ንጥቅያ ፣ ነው ፣ እንዚህን ፡ ወንጀሎች ፡ ልጆቹ ፡ የሚፈጽሙት ፡ በቡድን ፡ ሆነው ፡ ሲሆን ፤ አዋቂዎችም ፡ የልጀቹን ፡ ተግባር ፡ በጣዶራጀትና ፡ በዚህም ፡ ትርፍ ፡ በጣግኘት ፡ በወንጀሉ ፡ ሥራ ፡ እንደሚተባበሩ ፡ የሚያስጠረዋር ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ አለ ፡ የተያዘው ፡ ልጅ ፡ ሳይለቀቅ *ቃ*ሎን ፡ እንዲሰጥ ፡ ካልተዶረን ፡ ግብረ-አበሮቹ ፡ ምንም ፡ ሳይ**ዶርስባቸው ፡ ሊ***ያ*መልጡ ይችላሉ ፡ የሚለው ፡ የፖሊሶች ፡ አስተሳሰብ ፡ ትክክለኛ ፡ ነው ፡፡ ለንደዚህ ፡ ያለው ፡ መፃ ረር ፡ አጥጋቢ ፡ መፍትሔ ፡ ለማግኘት ፡ አስቸጋሪ ፡ ቢሆንም ፡ ወንጀልን ፡ መመርመርና ፡ መከላከል ፡ የሚያስንኘው ፡ ከፍ ፡ ያለው ፡ ጥቅም ፡ ፖሊስ ፡ ከዘጠኝ ፡ እስከ ፡ አሥራ *፡* አምስት ፡ ዕድሜ ፡ ያላቸውን ፡ ወጣቶች ፡ ከሰው ፡ እንዳይገኖኙ ፡ አድርጎ ፡ *እንዲመረመር* መፍቀድ : ከሚያመጣው ፡ ጉዳት ፡ የበለጠ ፡ መሆኑ ፡ አጠራጣሪ ፡ ነው #

ተደጋጋሚ ፡ ነው ። በብዛት ፡ ለማምለጡም ፡ አንዱ ፡ ምክንያት ፡ የአገር ፡ ግዛት ፡ ሚኒስቴር ፡ የሚመ ድባቸው ፡ ዘበኞች ፡ ሽማግሌዎችና ፡ ደካማዎች ፡ በመሆናቸውና ፡ ወጣቶቹ ፡ ዘበኞች ፡ ለወህኒ ፡ ቤቶች ፡ በመመደባቸው ፡ ነው ። ሌላው ፡ ምክንያት ፡ ደግሞ ፡ ፍጹም ፡ "ከታሸን" ፡ ድርጅት ፡ መጤነኝ ፡ ቁጥር ፡ ያለበት ፡ ይሻላል ፡ የሚለው ፡ የጠባይ ፡ ማረሚያው ፡ ሥራተኞች ፡ ፍልስፍና ፡ ነው ። ያመለ ሙትን ፡ ልጆች ፡ ለመያዝ ፡ ፖሊሶች ፡ ከጠባይ ፡ ማረሚያው ፡ ሥራተኞች ፡ ጋር ፡ ስለማይተባበሩ ፡ ነንሩ ፡ በይበልጥ ፡ አስቸጋሪ ፡ ሆኗል ። ይህም ፡ ሁኔታ ፡ ልጆቹ ፡ እንዲያመልጡ ፡ ይገፋፋቸዋል ። ይህንን ፡ ችግር ፡ ለማቃለል ፡ ጠባይ ፡ ማረሚያውን ፡ ወደ ፡ ገጠር ፡ ለማዛወር ፡ የሚቻልበት ፡ ዘይ ፡ ተጠንቷል ፡

ይህ ፡ ጸሐፊ ፡ አዲስ ፡ አብባ ፡ ውስጥ ፡ ሲፈጸም ፡ ያየው ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ አለ ፡፡ ብዙ ፡ የሌብነት ፡
"ሬኮርድ ፡" ያለበት ፡ አንድ ፡ የአሥራ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ አንድ ፡ ረቡዕ ፡ ጠዋት ፡ ከአንዲት ፡
ሴት ፡ የእጅ ፡ ቦርሳ ፡ ውስጥ ፡ ግንዘብ ፡ መያዣዋን ፡ ሲሰርቅ ፡ እጅ ፡ ከፍንጅ ፡ ተያዘ ፡፡ በአቅራቢያ ፡
ወደ ፡ ሚገኘው ፡ ወደ ፡ ሁለተኛ ፡ ፖሊስ ፡ ጣቢያ ፡ ከተወሰደ ፡ በኋላ ፡ ሻምበሉ ፡ መጥቶ ፡ ምስክሯ ፡
ተከሳሹን ፡ ለይታ ፡ እስክታወጣ ፡ ድረስ ፡ እዚያው ፡ ቆየ ፡፡ በኋላም ፡ ልጁና ፡ ሴትዩዋ ፡ በአዲስ ፡ አበባ ፡
ውስጥ ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ ወደ ፡ ሚጠራቀሙበት ፡ ወደ ፡ ስድስተኛ ፡ ፖሊስ ፡ ጣቢያ ፡ ተላኩ ፡፡
በመንገድ ፡ ላይ ፡ ፖሊሱ ፡ ልጁን ፡ በጥሬ ፡ ከመምታቱም ፡ ሌላ ፡ ሲዝትበት ፡ ነበር ፡ (ሆድ ፡ ዕቃህን ፡
በጩቤ ፡ አበጣጥስልሃለሁ ፡ ኢያለ ፡ ያስፈራራው ፡ ነበር) ፡፡ በጣቢያውም ፡ ሴትየዋ ፡ የክስ ፡ አቤቱታዋን ፡
አስጽፋ - ፈረመች ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ አካለ መጠን ፡ ያላደረሱትን - ልጆች የሚቀበለው ፡ ፍ/ቤት ፡
በሚቀጥለው ፡ ቀን ፡ ማለት ፡ ሐሙስ ፡ የሚያስችል ፡ ሆኖ ፡ ሳለ ፡ የፖሊስ ፡ "ምርመራ" ፡ ለሐሙስ ፡
ችሎት ፡ ስለማይደርስ ፡ ልጁ ፡ ከማክሰኞ ፡ በፊት ፡ ፍ/ቤት ፡ እንደማይቀርብ ፡ ለሴትየዋ ፡ ተነገራት ፡፡
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ልጁ ፡ በስድስተኛ ፡ ፖሊስ ፡ ጣቢያ ማረፊያ ቤት ፡ ከአዋቂዎችና ፡ አካለ ፡ መጠን ፡
ካላደረሱ ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ታስረ ፡፡

በእዚህ ፡ ተዳይ ፡ ውስጥ ፡ የተሰራበት ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ዓይነተኛ ፡ አይመስልም ፤ መብራቱ ፡ ዮሐንስ ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ልጆች ፡ ተዳይ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ፡ -- አላይ ፡ ማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፳፮ ፡ ገጽ ፡ ፲፫ ፡ ተጠቅሷል ፡፡ በጣም ፡ የሚያስገርመው ፡ ነገር ፡ ፖሊሶች ፡ ልጁን ፡ በጭራሽ ፡ ፍ/ቤት ፡ ሳያቀርቡት ፡ ከአራት ፡ ወይም ፡ ከአምስት ፡ ቀናት ፡ በኋላ ፡ መልቀቃቸው ፡ ነው ፡ ጸሐፊውን ፡ በይበልጥ ፡ ያስደነቀው ፡ ይህ ፡ ልጅ ፡ ከዚህ ፡ በፊት ፡ ከጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ ቤት ፡ የጠፋና ፡ በቀድሞ ፡ የሌብንት ፡ ወንጀሉ ፡ የተወሰነበትን ፡ የእስራት ፡ ቅጣት ፡ ያልፈጸመ ፡ መሆኑ ፡ ነው ፡፡ በመጨረሻም ፡ ልጁ ፡ በጠባይ ፡ ማረሚያው ፡ ዲሬክተር ፡ ተይዞ ፡ ወደ ፡ ጠባይ ፡ ማረሚያው ፡ ተመለሰ ፤ ሆኖም ፡ ከጥቂት ፡ ጊዜ ፡ በኋላ ፡ ከተማ ፡ ውስጥ ፡ ስለታየ ፡ ልጁ ፡ በድጋሚ ፡ አምልጧል ፡ ወይም ፡ ነፃ ፡ ተለቋል ፡ ማለት ፡ ነው ፡፡

፬/ ክስ ፡ ለማቀረብ ፡ የሚደረገው ፡ ውሳኔ

በብዙ ፡ አንሮች ፡ የወጣት ፡ አጥፊዎችን ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ለማሻሻል ፡ የተደረገው ፡ እንቅስቃሴ ፡ እውንተኛ ፡ ምልክት ፡ ነንሩን ፡ በሁለቱ ፡ ወገኖች ፡ ክርክር ፡ ብቻ ፡ እንዲ መራ ፡ ከሚያደርገው ፡ (አድቨርሰሪ) ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፤ መንግሥት ፡ በዳኛው ፡ አማካይ ንት ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ ለማዳን ፡ በሚያስችል ፡ ሁኔታ ፡ ለምብ **ጣቹ፡ ወሳኔ፡ በመስጠት፡ በተያቄና፡ መልስ፡ መልክ፡ ወደሚካሔደው፡ (ኢን**ኲዚቶ ሪያል) ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ለመለወጥ ፡ የተደረገው ፡ ሙከራ ፡ ነው ፡፡ በዚህ ፡ ዓይኔት ፡ ቅንጅት ፡ ውስጥ ፡ የተከሳሽ ፡ ጠበቃና ፡ የዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ሥራ ፡ በጣም ፡ የተቀነስ ፡ ነው # የኢትዮጵያው ፡ ቅንጅት ፡ ፅንቶ ፡ የቆየውን ፡ የወንጀልን ፤ የተፋተኛነትን ፤ ተፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ የመገኘትንና ፡ የቅጣትን ፡ አሠራር ፡ ሁኔታ ፡ እንደያዘ ፡ ቢሆንም ፡ ሥነ ፡ ሥርዓቱ ፡ ይህ ፡ ሁለቱ ፡ ተከራካሪዎች ፡ በጣም ፡ ተካፋይ ፡ የማይሆኑበት ፡ (አድቨርሰሪ፡ ያልሆነው)፡ ባሕረ ፡ ሃሳብ ፡ ተጽዕኖ ፡ የበዛበት ፡ ሆኖአል = ይኸን ፡ ተጽዕኖ ፤ በአውሮፖ ፡ እንደሚደ ረንው ፡ የፖሊስን ፡ ተግባር ፡ ዳኞች ፡ በሚቆጣጠሩበት ፡ የፖሊስን ፡ ምርመራ ፡ በሚመለ ለከተው ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡ በተግባር ፡ ላይ ፡ መዋሉን ፡ አስቀድመን ፡ አይተናል ፡፡ በተጨ ማሪ ፡ የመከሰስ ፡ ውሳኔ ፡ በሚደረግበት ፤ ከሱ ፡ በሚዘረዘርበትና ፡ ንንሩ ፡ በሚሰማበት ፡ ጊዜ ፡ ይህ ፡ ተጽዕኖ ፡ ባልጽ ፡ ይመስላል ፡፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ሲሆን ፡ ለአዋቂዎች ፡ ተፈጻሚ ፡ በሚሆነው ፡ ሁለቱ ፡ ወገኖች ፡ በክርክሩ ፡ ሙሉ ፡ በሙሉ ፡ ተካፋይ ፡ በሚሆኑበት ፡ (አድቨርሰሪ) ፡ ቅንጅትና ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ ተፈጻሚ ፡ በሆ ነው ፡ ሁለቱ ፡ ወገኖች ፡ በክርክሩ ፡ የተወሰነ ፡ ተካፋይነት ፡ እንዲኖራቸው ፡ በተደረገ በት ፡ ቅንጅት ፡ መካካል ፡ ትልቅ ፡ ልዩነት ፡ እናያለን ፡፡ ይህም ፡ ልዩነት ፡ አካለ ፡ መጠን፡ ያሳደፈሰውን ፡ ወጣት ፡ በተለይ ፡ የወንጀል ፡ ክርክር ፡ ከሚያስከትላቸው ፡ መጥፎ ፡ሁኔ ታዎች። ስለሚጠብቀው ፤ የሚደገፍ። ነው ። ይሁን ፣ እንጂ ፣ ይኸ ፡ ተበቃ ፡ ወጣቱን ፡ ለአዋቂዎች ፡ በሕጉ ፡ ወይም ፡ በሕገ ፡ መንግሥቱ ፡ የተሰተዋቸውን ፡ መሠረታዊ ፡ የሥነ ፡ ሥርዓት ፡ መብቶች ፡ በመንፈግ ፡ የተገኘ ፡ በመሆኑ ፤ ትክክለኛ ፡ መሆን ፡ አለመ ሆኑን ፡ ለማወቅ ፡ ጉዳዩን ፡ መመርመር ፡ ያስፈልጋል ፡፡ ለአዋቂዎች ፡ በተደነገገው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ መሠረት ፡ የፖሊሱ ፡ ምርመራ ፡ የሚያልቀው ፡ ፖሊስ ፡ ለአቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ስለ ፡ ምርመራው ፡ መግለጫ ፡ በሚሰዋበት ፡ ጊዜ ፡ ንው ፡፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ዓቃቤ ፡ ሕጉም ፡ በመ ግለጫው ፡ መሠረት ፡ ለመክሰስ ፡ ወይም ፡ ላለመክሰስ ፡ ይወሰናል ፡፡ ሕጉ ፡ ክሥ ፡ የማ ይቀርብባቸውን ፡ ሆኔታዎች ፡ በመዘርዘርና ፡¹⁵⁰ "ከዚህ ፡ በላይ ፡ ከተመለከቱት ፡ በቀር ፡ አቃቤ ፡ ሕጉ ፡ በማንኛውም ፡ ሴላ ፡ ሆኔታ ፡ ክሥ ፡ አላቀርብም ፡ ለማለት ፡ አይችልም ፡" ብሎ ፡ በመደንገግ ፡ ሥልጣኑን ፡ በጣም ፡ ይወስንዋል ፡ አቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ክሥ ፡ አላቀርብም ለማለት ፡ የሚችለው ፡ የፍርድ ፡ ሚኒስትሩ ፡ ለሕዝብ ፡ ጥቅም ፡ ሲል ፡ ክሥ ፡ እንዳይቀ ርብ ፡ ያዘዘው ፡ እንደሆነና ፡¹⁵¹ ብሱ ፡ አስተሳሰብ ፡ "ጥፋተኛ ፡ ለማድረግ ፡ በቂ ፡ የሆነ ፡ መረጃ ፡ የሴለ ፡ መሆኑን ፡ የተረዳው ፡ እንደሆነ" ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡¹⁵² አቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ለመ ክስስ ፡ በቂ ፡ መረጃ ፡ አላንኘሁም ፡ በሚልበት ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ እራሱ ፡ ተጕጇው ፡ ወንን ፡ የማል። ክሥ። ሊያቀርብ። ይቸላል ፤ ወንጀሉ። "በማል። አቤቱታ። ክሥ። የሚቀርብ በት፡ወንጀል፤" ማለትም፡ተጐጇው፡ወንን፡በሚያቀርበው፡አቤቱታ፡ብቻ፡የሚ ያስቀጣ ፡ ወንጀል ፡ የሆነ ፡ እንደሆነ ፤¹⁵³ ተጐጇው ፡ ወገን ፡ የግል ፡ ክሥ ፡ ለጣቅረብ ፡

^{150.} ៤ គ្រើគ្រួ ឡើម :

^{151.} ቁ፡፵፱(፩)፡ (መ)፡፡ምናልባት ፡ አቃቤ ፡ ሕጉ ፡ በክፍሉ ፡ አለቃ ፡ አማካኝነት ፡ በአንዱ ፡ ጉዳይ ፡ የሚኒ ስትሩን ፡ ውሳኔ ፡ ሊያነሳሳና ፡ ተፅእኖ ፡ ሊያደርግ ፡ ይችላል ፡

^{152.} டி: ஒட்டு(த)(க) =

^{153.} የግርጌ ፡ ማስታወሻ ፡ ፻፰ ፡ ይመለከቷል ።

ይፈቀድስታል ፤¹⁵⁴ ወንጀሉ። "በግል። አቤቱታ። ክስ። የሚቀርብበት። ወንጀል።" ካል ሆነ። ግን ፤ አቃቤ። ሕጉ። ሳለመክሰስ። ያደረገውን። ውሳኔ። የሚገለብጥና። ዓቃቤ። ሕጉ። ክሱን። እንዲያቀርብ። የሚያደርግ። ትዕዛዝ። ለማግኘት። ለፍርድ። ቤቱ። ይግ ባኝ። ያቀርባል ።¹⁵⁵ ክስ። እንዲቀርብ። ከተወሠነ። በኋላ ፤ ዓቃቤ። ሕጉ። የክሱን። ማመልከቻ። ሥልጣን። ሳለው። ፍርድ። ቤት። ያቀርባል ፤ ፍርድ። ቤቱም። ነገሩ። የሚሰ ማበትን። ቀን። ይወስናል።

ለወጣት ፡ አጥፊዎች ፡ የተደነገገው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ግልጽ ፡ አይደለም ፡ "በቁጥር ፡ ፻፸፱ ፡ በተመለከተው ፡ መሠረት ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ ካልታዘዘ፡ በቀር ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባሳደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ አቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ክስ ፡ ለማቅረብ ፡ አይችልም ፡" ከሚለው ፡ ቁጥር ፡ ፵ ፡ ጀምረን ፡ ልንን ጋገር ፡ እንችላለን ፡፡ እዚህ ፡ ሳይ ፡ "ክስ። ማቅረብ"። የሚለው። ሐረግ። ምን። ማለት። እንደሆነ። መጠየቅ። አለብን። ለፍርድ ፡ ቤት ፡ ማቅረብ ፡ ማለቱ ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርም ፡፡ ወደ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፪ ፡ እንመ ለስና ፡ "የቀረበው ፡ ክስ ፡ ከአሥር ፡ ዓመት ፡ በላይ ፡ በሆነ ፡ ጽኑ ፡ እሥራት ፡ ወይም ፡ በሞት ፡ የሚያስቀጣ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ --- አቃቤ ፡ ሕጉ ፡ የክስ ፡ ማመልከቻውን ፡ አዘጋ ጅቶ ፡ አንዲያቀርብ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ያዛል ።" የሚል ፡ ትዕዛዝ ፡ በቁጥር ፡ ፻፸፪ (፫)፡ ውስጥ ፡ እናንኛለን ፡፡ ይህም ፡ ክስ ፡ ማቅረብ ፡ ማለት ፡ ነው ፡፡ ከዚህ ፡ በታች ፡ እንደም ናየው ፡ ቀለል ፡ ያሉ ፡ ጉዳዮችን ፡ በሚመለከት ፡ ረገድ ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረ ስው ፡ ወጣት ፡ ነገር ፡ ከዚህ ፡ በላይ ፡ በተጠቀስው ፡ *መ*ሠረት ፡ ሣይሆን ፤ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ አቃቤ ፡ ሕጉ ፡ በነገሩ ፡ ሳይገባበት ፡ ይሰማል = ሆኖም ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፱ (፫) ፡ ከዚህ፡ በላይ ፡ ልንጠይቃቸው ፡ የሚገቡትን ፡ ሁለት ፡ ጠቃሚ ፡ ጥያቄዎች ፡ አይመልስልንም ፡፡ አንደኛ ፤ በቁጥሩ ፡ ላይ ፡ በተጠቀሱት ፡ ከባድ ፡ ጉዳዮች ፡ ረንድ ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አቃቤ ፡ ሕጉን ፡ የክስ ፡ ማመልከቻ ፡ አቅርብ ፡ ብሎ ፡ ለማዘዝ ፡ ወይም ፡ ላለማዘዝ ፡ የሚወስነው ፡ በምን ፡ ተመርቶ ፡ ነው ? ማለትም ፤ ለመክሰስ ፡ ወይም ፡ ላለመክሰስ ፡ ውሳኔ ፡ የሚ ያደርገው ፣ በምን ፡ ዓይነት ፡ ነው ! ሁለተኛ ፤ ቀላል ፡ በመሆናቸው ፡ ምክንያት ፡ በቁጥር ፻፸፱ (f) : የጣይመሩትና ፡ በዚሁ ፡ መሰረትም ፡ የክስ ፡ ጣመልከቻ ፡ በጣይቀርብባቸው ፡ ብዙ ፡ ጉዳዮች ፡ ረንድ ፤ ተከሳሹ ፡ በተከሰሰበት ፡ ወንጀል ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ነንሩን ፡ ለመስጣት ፡ ወይም ፡ ላለመስጣት ፡ የሚወስነው ፡ (መመሪያ ፡ ካለ) ፡ በምን ፡ መመሪያ ፡ *ነው ! እንዳየነው ፡ በአዋቂ ፡ ተከሳሾች ፡ ላይ ፡ ተፈጻሚ ፡ በሆነው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡* ውስጥ ፡ የሚያስከስሰውንና ፡ የማያስከስሰውን ፡ ነገር ፡ ለመለየት ፡ በሚያስችል ፡ መለኪያ ፡ የሚጠቀመው ፡ አቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ሲሆን ፤ እሱም ፡ ፕፋተኛነትን ፡ የሚያሳየው ፡ መረጃ ፡ በቂ ፡ ባለመሆኑ ፡ ምክንያት ፡ ክስ ፡ አላቀርብም ፡ ለማለትና ፡ ተገቢ ፡ በሆን በትም ፡ ቦታ ፡ ለሕዝብ ፡ ተቅም ፡ ሲል ፡ ክሱን ፡ ለመተው ፡ የሚያስችል ፤ ይግባኝ ፡ ሊባልበት ፡ የሚቻል ፡ ሥልጣን ፡ አለው ፡፡ ወጣት ፡ ንክ ፡ በሆኑ ፡ ጉዳዮች ፡ ውስጥ ፡ ኢቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ክስ ፡ ለጣቅረብ ፡ ወይም ፡ ላለጣቅረብ ፡ ከመወሰን ፡ ተግባሩ ፡ ንፃ ፡ ከሆን ፤ የሚያስከስሰውንና ፡ የማያስከስሰውን ፡ ነገር ፡ የማጣራቱን ፡ ሥራ ፡ ሕጉ ፡ ለሴላ ፡ ባለሥልጣን ፡ መሰጠቱ ፡ አይሆንምን? ቁጥር ፡ ፻፸፱ ፡ ለዚህ ፡ ጥያቄ ፡ ምንም፣ መልስ ፡ ስለማይሰጥ ፡ በምርመራ ፡ የተገኘው ፡ ማስረጃ ፡ ለክሱ ፡ ማቅረብ ፡ በቂ ፡ ሆኖ፡ ባይታኝም ፡ እንኳ ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ያሳደረሰው ፡ ወጣት ፡ ክሱ ፡ ወይም ፡ አቤቱታው ፡ እንደቀረበበት ፡ ነገሩ ፡ ወዲያውኑ ፡ መሰጣት ፡ አለበት ፡ ከሚል ፡ መደምደሚያ ፡ መድ

^{154. 🛊} មេ មុំក្តុំ(ភ្នំ) 🛎

^{155.} ቁ፣ ፵፬(፪) ፤ ፵፭ =

ረስ ፡ የማይታሰብ ፡ ነገር ፡ ነው ፡ እንዲህ ፡ ያለው ፡ አስተያየት ፡ አካለ ፡ *መጠን* ፡ ያላ ደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ በመላው ፡ ዓለም ፡ በወንጀል ፡ ለሚከሱ ፡ ሰዎች ፡ የሚደረገውን ፡ መሠረታዊ ፡ ተበቃ ፡ --ማለትም ፡ የአስተዳደርና ፡ ወይም ፡ የፍርድ ፡ ሥራ ፡ ባለሥል ጣኖች ፡ በወንጀል ፡ ጉዳይ ፡ አፈጻጸም ፡ ውስጥ ፡ ባላቸው ፡ ተግባር ፡ ላይ ፡ የሚደረገ ውን ፡ ቁጥጥር ፡ ያሳጣቸዋል ፡፡ ስለዚህ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፪ ፡ ከነገሩ ፡ መሰማት ፡ በፌት ፡ ባለው ፡ ጊዜ ፡ ለወረዳው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ከሚሰጠው ፡ ሥልጣን ፤ ማለትም ፡ ክሱን፡ ወይም ፡ አቤቱታውን ፡ ለመመዝገብ ፡ የፖሊስ ፡ ምርመራን ፡ ለማዘዝና ፡ ለመቆጣጠር፥ ከባድ ፡ በሆኑ ፡ ጉዳዮች ፡ ሳይ ፡ የክስ ፡ ማመልከቻ ፡ እንዲቀርብ፡ ለማዘዝ ፡ ጉዳዩን ፡ ለሌላ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ለማስተላለፍ ፡ *ወይም ፡ እንዲሰማ ፡ ለመቅጠር ፡ በቀረበው ፡ አ*ቤ ቱታ ፡ መሠረት ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ነንሩ ፡ መሰጣት ፡ እንዳለበት ፡ ወይም ፡ እንደሌልበት ፡ ለመወሰን ፡ ግዴታና ፡ ሥልጣን ፡ እንዳለው ፡ ልንረዳ ፡ እንችላለን ፡፡ ይሀንንም ፡ ውሳኔ ፡ ሲያደርባ ፤ ዳኛው ፡ በቁጥር ፡ ፴፱ና ፡ ፵፪ ፡ አዋቂዎችን ፡ ለሚመለከቱ ፡ ጉዳዮች ፡ ዐቃቤ፡ ሕጉ ፡ እንዲሠራባቸው ፡ የተደነገጉተን ፡ መመሪያዎች ፡ መከተል ፡ አለበት ፤ እንዚ ህም ፡ መመሪያዎች ፡ የፍርድ ፡ ሚኒስትሩ ፡ ለሕዝብ ፡ ተቅም ፡ ሲል ፡ ባዘዘ ፡ ጊዜ ፡ ክስ ፡ እንዳይቀርብ ፡ ከሚፈቅደው ፡ ከቁጥር ፡ ፵፪ ፡ (፩) ፡ (መ) ፡ በቀር ፡ ወጣት ፡ ንክ፡ ለሆኑ ፡ ጉዳዮች ፡ በሙሉ ፡ ይስማማሉ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይህንንም ፡ ድንጋኔ ፡ ቢሆን ፡ የወረዳው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ዳኛ ፡ የዕቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ምትክ ፡ ሆኖ ፡ በወጣቱ ፡ ላይ ፡ ክስ ፡ ለማቅረብ ፡ ወይም ፡ ላለማቅረብ ፡ በሚወሰንበት ፡ ጊዜ ፡ የፍርድ ፡ ሚኒስትሩ ፡ ለሕ የአሰራር ፡ ችግር ፡ ሳይፈጠር ፡ በሥራ ፡ ሳይ ፡ ለጣዋል ፡ ይቻሳል ፡፡

በመጨረሻም፤ የወረዳው። ፍርድ። ቤት። ጥፋተኛነትን። የሚያሳይ። በቂ። መረጃ። ባለመኖሩና። (ቁጥር። ፴፪። (፩)። (ሀ)። ወንጀሉም። በግል። ክስ። በመሆኑ። ማስረጃውን። ሳለመቀበል። የወሰነ። እንደሆነ፤ ወጣት-ነክ። የሆነው። ሥነ። ሥርዓት። የሚፈቅደው። መሆኑን። ከተግነዘበ፤ ተጕጀው። ወገን። የግል። ክስ። እንዲያቀርብ። መፍቀድ። አለበት። 156 ተራ። ወንጀል። የሆነ። እንደሆነ፤ ተጕጃው። ወገን። የወረዳው። ፍ/ቤት። አቤቱታውን። ላለመቀበል። ባደረገው። ውሳኔ። ላይ። ይግባኝ። የማለት። መብት። ሊኖረው። ይገባል። እነዚህ። አዋቂዎች። ላይ። ተፈጻሚ። በሚሆኑት። ድንጋጌዎች። ዓይነት። የተዘጋጁት። ሥነ። ሥርዓቶች። በተመሳሳይነት። ሊሠራባቸው። ይገባል። 157

ጅ/ የ<u>መጀመርያ</u> ፡ ምርመራ

የወንጀለኛ ፡ መቅሜ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁዋር ፡ ፹(፫) ፡ የመጀመርያ ፡ ምርመ ራን ፡ የሚመሩት ፡ ድንጋኔዎች ፡ በወጣት ፡ አዋፊዎች ፡ ላይ ፡ ተፈጻሚ ፡ እንደማይሆኑ፡ በግልጽ ፡ ይናገራል ፡፡ ይህ ፡ በሕገ ፡ መንግሥቱ ፡ በኩል ፡ ምንም ፡ ችግር ፡ ካለመፍጠሩም፡ በላይ ፤ የመጀመሪያ ፡ ምርመራም ፡ አዋቂዎችን ፡ በሚመለከቱ ፡ ጉዳዮች ፡ እንኳ ፡ በኢትዮጵያ ፡ የሚውራበት ፡ አንዳንድ ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ስለሆነ ፤ ¹⁵⁸ በሁለቱ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓ ቶች ፡ መካከል ፡ የነላ ፡ ልዩነት ፡ አይገኝም ፡፡

፯/ <u>የክስ</u> ፡ <u>ማመ</u>ልከቻና ፡ የተከሳሹ ፡ ቃል

ተከሳሹ ፡ የተከሰሰበትን ፡ ወንጀል ፡ ለማወቅና ፡ ክሱ ፡ በሚሰጣበትም ፡ ጊዜ ፡ ማናቸውም ፡ የወንጀል ፡ ጠባይ ፡ በማስረጃ ፡ ካልተረ*ጋገ*ጠ ፡ ንፃ ፡ ለመውጣት *፡ ያ*ለው፡

^{156.} ከግርጊ ፡ ማስታወሻዎች ፡ ፪፻፩-፻፫ ፡ ቀጥሎ ፡ የሚገኘውን ፡ ጽሑፍ ፡ ተመልከት ፡፡

^{157.} ቀ፡ ፵፪ ፻፵፬-፵፮ ፡ ተመልከት ።

^{158.} አላይ ፡ ማስታወሻ ፡ ፫፰ ፤ ገጽ ፡ ፬፫፰፯ ፤ በቁጥር ፡ ፲፬ ፡ የተጠቀሰውን ፡ ፌሽር ፤ "አንዳንድ ፡ ጉዳዮች ፡ ---"ተመልከት ።

መብት ፡ በማናቸውም ፡ ርቱዕ ፡ በሆነ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቅንጅት፡ የሚገኝ ፡ መሠረታዊ ፡ ነገር ፡ ነው ፡፡ በወንጀል ፡ በተከሰሱ ፡ ልጆችና ፡ አዋቂዎች ፡ ላይ ፡ ተፈጸሚ ፡ የሚሆንው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቂ፡ ፳፫ ፡ "ያስቀጣል ፡ ተብሎ፡ በሕግ ፡ የተደነገገውን ፡ መሥራት ፡ ወይንም ፡ እንዲሠራ ፡ የታዘዘውን ፡ አለመሥራት ፡ የከባድነቱ ፡ ደረጃ ፡ ማናቸውም ፡ ዓይነት ፡ ቢሆን ፡ ወንጀል ፡ ነው ፡" በማለት ፡ "የወንጀል ፡ ሥራ" ፡ የሚለውን ፡ ሐረግ ፡ ይገልጻል ፤ ደግሞም ፡ "በሕግ ፡ ተደንግንው: የተገለጹትና ፡ የወንጀልን ፡ ሥራ ፡ አፈጻጸም ፡ የሚያቋቁሙት ፡ የሞራል ፡ ወይም *፡ የግዙፍ ፡ ተግባር ፡ ጠባዮች ፡ ሁሉ ፡ በሙሉ ፡ አድራጎት ፡ ካልተፈጸሙ ፡ በቀር ፡ የሕግ ፡ መጣስ ፡ ተግባር ፡ እንደተሠራ ፡ አይቆጠርም ፡" ይላል ፡ ቀጥሎም ፡ የወንጀሉ ፡ ሥራ፡ "በፍርድ ፡ ቤት ፡ ካልተረጋገጠ ፡ በቀር ፡ " አያስቀጣም ፡ ይላል ፡፡ እንዚህ ፡ ድንጋጌ ዎች ፡ ስለተራ ፡ ጉዳዮች ፡ የክስ ፡ ማመልከቻ ፡ በሚናንሩት ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ድንጋጌዎች ፡ የተደገፉ ፡ ናቸው ፡፡ የሥነ ፡ ሥርዓቱ ፡ ሕግ ፡ ድን*ጋጌዎች* ፡ ተከሳሹ ፡ መከላከያ ፡ ለማዘጋጀት ፡ ይችል ፡ ዘንድ ፡ ከነ<u>ገ</u>ሩ ፡ መሰማት ፡ የክሱ ፡ ማመልከቻ ፡ ተከሳሹ ፡ የተከሰሰበትን ፡ ወንጀል ፤ ሕጋዊና ፡ ግዙፍ ፡ ጠባዮቹን ፡ ወንጀሉ ፡ የተሠራበትን ፡ ጊዜና ፡ ቦታ ፤ በወንጀሉ ፡ ሥራ ፡ የተጣሰውን ፡ ሕግና ፡ ቁጥሩን ፡ መግለጽ ፡ አለበት #¹⁶⁰ ክሱ ፡ "ተከሳሹ ፡ የተከሰሰበትን ፡ ወንጀል ፡ ለይቶ፡ ዐውቆ፡ መልስ፡ ስመስጠት፡ እንዲችል፡ ወንጀሉንና፡ ሁኔታውን፡ በዝርዝር_፡፡ መግ ለጽ ፡ አለበት'' ፡ ደግሞም ፡ "ወንጀለኛው ፡ የፈጸመውን ፡ ተግባር ፡ ወንጀል ፡ ከሚ ያደርገው ፡ ሕግ ፡ አንጋገር ፡ ጋራ ፡ በጣም ፡ የተቀራረበ ፡ መሆን ፡ አለበት ^{"››161} እን ደደንቡ ፤ በነንሩ ፡ መስማት ፡ ጊዜ ፡ የሚቀርበው ፡ ማስረጃ ፡ ክስ ፡ ከቀረበበት ፡ ወንጀል ፡ ጋር ፡ በደንብ ፡ የማይገጣጠም ፡ ከሆነ ፤¹⁶² ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ክሱን ፡ ለማሻሻል¹⁶³ ማሻሻል ፡ ተከሳሹ ፡ ለአዲስ ፡ ክስ ፡ መልስ ፡ ለማዘጋጀት ፡ ይችል ፡ ዘንድ ፡ ቀጠሮ ፡ እንዲሰጠው ፡ የማመልከት ፡ ዕድል ፡ ይሰጠዋል ፡¹⁶⁶ ክስን ፡ መተው ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ንንሩን ፡ ለመቀጠል ፡ የፈለን ፡ እንደሆን ፤ እንደንና ፡ አዲስ ፡ የክስ ፡ ማመልከቻ ፡ በማዘ ተሰምቶ ፡ ካለቀ ፡ በኋላ ፡ ተከሳሹ ፡ በተከሰሰበት ፡ወንጀል ፡ ተፋተኛነቱን ፡ የሚያሳይ ፡ ወይም ፡ ነፃ ፡ የሚያወጣ ፡ ፍርድ ፡ ከተሰጠ ፡ በኋላ ፤ ተከሳሹ ፡ በዚያው ፡ ወንጀል ፡ እን ደገና ፡ እንዳይከሰስ ፡ መብቱ ፡ የተጠበቀ ፡ ነው ፡¹⁶⁸ ከዚህ ፡ በላይ ፡ የተጠቀሱት ፡

^{159.} ៤: ខ្លា ្ ភូក្ខុ(ខ្លុំ) : (ሰ) =

^{160. 🛊 :} គួក្នុ ន

^{161. 4} Çīg =

^{162.} ማረጋገጫዎቹ ፡ (መፈተኛዎቹ) ፡ በክሱ ፡ ውስጥ ፡ ስህተቶች ፡ ወይም ፡ ሳይጠቀሱ ፡ የቀሩት ፡ ነገሮች ፡ "አስፈላጊ ፡ ነገሮች" ፡ ናቸውን ፡ ተከሳሹ ፡ በአርግጥ ፡ ተሳስቷልን ፡ እና ፡ ትክክለኛ ፡ ፍርድ ፡ "መስጠት ፡ የጣይቻል ፡ ነውን ፡" የሚሉት ፡ ናቸው = ቁ ፡ ፻፲፰ =

^{163.} በአንዳንድ ፡ ልዩ ፡ ሁኔታዎች ፡ ፍ/ቤቱ ፡ ተከሳሹ ፡ ባልተከሰሰበት ፡ ተፋት ፡ ሊፈረድበት ፡ ይችላል ። ቁ ፡ ፻፲፫(፪) ፡ ተመልከት ።

^{164.} **4: §79:**

^{165.} 本:資養資票

^{166.} ከተሰሙት ፡ ምስክሮች ፡ ውስጥ ፡ ማንኛውንም ፡ እንደ ፡ 1ና ፡ አስጠርቶ ፡ በክሱ ፡ ላይ ፡ ስለተለወጠው ፡ ወይም ፡ ስለተጨመረው ፡ የመጠየቅ ፡ መብትና ፡ "ለፍሬ ፡ ነገሩ ፡ ጠቃሚ ፡" የሆነ ፡ ማስረጃ ፡ የማ ቅረብ ፡ መብት ፡ አለው ፥ ቁጥር • ፻፳፩ ፡፡

^{167.} ቀ፡ ፻፳፪(፮) =

^{168.} ቁ፡፻፴፡(፪)፡(ለ)፤ሕገ፡መንግሥት፡አንቀጽ፡፵፯፲ቈ፡፪፡(፫)።

ድንጋጌዎች ፡ ባልጽ ፡ ውጤት ፡ ተከሳሹ ፡ ነገሩ ፡ በሚሰማበት ፡ ጊዜ ፡ "አዲስ" ክስ ፡ ያጋጥማናል ፡ የማለት ፡ ፍርሃት ፡ ሳይሰማው ፡ መከላከያውን ፡ ያዘጋጅ ፡ ዘንድ ፡ ከነገሩ ፡ መሰማት ፡ በፊት ፡ የተከሰሰበት ፡ ወንጀል ፡ ምን ፡ እንደሆነ ፡ ለማወቅ ፡ ያለው ፡ መብቱ ፡ እንዲረጋገጥለት ፡ ማድረግ ፡ ነው ፡፡ በተጨማሪም ፡ እነዚህ ፡ ድንጋጌዎች ፡ የሕግነቱ ፡ መሠረት ፡ መጠበቁን ፡ ለማረጋገጥ ፡ ይቻል ፡ ዘንድ ፡ ¹⁶⁹ በፍርድ ፡ ቤት ፡ የተሰማውና ፡ ፍርድ ፡ የተሰጠበት ፡ ወንጀል ፡ በመዝገብ ፡ በትክክል ፡ እንዲጻፍ ፡ ያዛሉ ፡፡

በወጣት : አፕሬዎች : ላይ : ተፈጻሚ : የሆነውን : "ሥነ : ሥርዓት" : ከመደበ ኛው : ሥነ : ሥርዓት : ውጭ : ለማድረግ ፡ ሲባል ፡ የፊተኛው ፡ በጣም ፡ የተለየ ፡ ሆኗል ፡ ቁጥር ፡ ፻፫ ፡ "አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ የሚቀርብ ፡ ክስ፡ በዚህ ፡ ሕግ ፡ በቁ ፡ ፻፸፪ ፡ መሠረት ፡ ሌላ ፡ ትአዛዝ ፡ ካልተሰጠ ፡ በቀር ፡ (ስለ ፡ ክሱ ፡ ማመልከቻ ፡ ማዘጋጀትና ፡ ማቅረብ ፡ በውስጡም ፡ ስለሚጸፉት ፡ ጉዳዮች ፡ በሚናገረው) ፡ በዚህ ፡ ምዕራፍ ፡ መሠረት ፡ አይፈጸምም ፡" በማለት ፡ መሠረታዊውን ፡ ደንብ ፡ ይናገራል ፤ ቁጥር ፡ ፻፫ ፡ የሚጠቅሰው ፡ አግባብ ፡ ያለው ፡ ድንጋኔ ፡ በቁጥር ፡ ፻፫፪ ፡ "የቀረበው ፡ ክስ ፡ ከአሥር ፡ ዓመት ፡ በላይ ፡ በሆነ ፡ ጽጉ ፡ አስራት ፡ ወይም ፡ በሞት፡ የሚያስቀጣ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፤ (ወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁ ፡ ፻፫፫) ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ የክስ ፡ ማመልከቻውን ፡ አዘጋጅቶ ፡ እንዲያቀርብ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ተአዛዝ ፡ ይሰጣል፡" የሚለው ፡ ንዑስ ፡ ቁጥር ፡ (፫) ፡ ነው ፡ በቁጥር ፡ ፻፫፯ ፡ (፫) ፡ መሠረት ፡ በሌሎች ፡ ጉዳዮች ፡ ግን ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ መጀመሪያ ፡ በሚቀርብበት ፡ ጊዜ ፡ የሚመዘግበው ፡ ነላን እንደክስ ፡ ማመልከቻ ፡ ሆኖ ፡ ይሠራል ፡

ስለዚህ ፡ የክስ ፡ ማመልክቻ ፡ አቀራረብ ፡ ሕጉ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳላደረሱ ፡ መጣቶች ፡ ሁለት ፡ ዓይነት ፡ ቅንጅት ፡ አለው ፤ የእስራት ፡ ቅጣትንና ፡ ብሔራዊ ፡ መብት ፡ ማጣትን ፡ ነጣ በሚያደርሱ ፡ ከባድ ፡ ወንጀሎች ፡ የሚቀርበው ፡ ክስ ፡ የሚሰማው ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ በሚያቀርበው ፡ የክስ ፡ ማመልክቻ ፡ አማካይነት ፡ በከፍተኛ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ነው ፡፡ እንዲህ ፡ ያለው ፡ ክስም ፡ በሚቀርብበት ፡ ጊዜ ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ስለክሱ ፡ ማመልክቻ ፡ ዓይነትና ፡ አጻጻፍ ፡ ከላይ ፡ የተዘረዘሩትን ፡ መመሪያዎች ፡ ሁሉ ፡ መከተል ፡ አለበት ፤ ለዐዋቂ ፡ የሚደረገው ፡ በን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ለተከሰሰው ፡ ልጅም ፡ ይደረግለ ታል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከባድ ፡ ላልሆኑ ፡ ጉዳዮች ፡ እንደደንቡ ፡ የክስ ፡ ማመልክቻ ፡ ሳይ ጻፍ ፡ የልጁ ፡ ነገር ፡ ከዐዋቂ ፡ በጣም ፡ በተለየ ፡ ሁኔታ ፡ ይሰማል ፡፡

ሕዚህ ፡ ላይ ፡ ከላይ ፡ የተጠቀሰው ፡ የቁጥር ፡ ፻፸፱ (፫) ፡ አጻጻፍ ፡ ከባድ ፡ ስሕተት፡ እንዳለበት ፡ መገንዘብ ፡ ያስፈልጋል ፡፡ ይህ ፡ ቁጥር ፡ ወንጀሉ ፡ "ከዐሥር ፡ ዓመት ፡ በበለጠ ፡ ጽኑ ፡ አስራት ፡ ወይም ፡ በሞት^{ንን}፡ (አንክሮው ፡ የደራሲው ፡ ነው)፡ የሚያስቀጣ፡ በሆነበት ፡ ጊዜ ፡ የክስ ፡ ማመልከቻ ፡ እንዲዘጋጅ ፡ ያዛል ፤ በቅንፍ ፡ ውስጥም ፡ የወንጀ ለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፫ን ፡ ይጠቅሳል ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፫ ፡ ተፈጻሚ ፡ የሚሆነው ፡ "እንደደንቡ ፡ <u>እስከ ፡ ዐሥር ፡ ዓመ</u>ትና ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ የሆነ ፡ ጽኑ ፡

^{169.} የሕግንቱ ፡ መሠረት ፡ እንደሚያዘው ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ በወንጀለኛነት ፡ የሚፈረድበት ፡ በግልጽ ፡ በተመለከተ ፡ አድራጎት ፡ አንድ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ደንብ ፡ የጣሰ ፡ እንደሆነ ፡ ነው ፡፡ በተጨ ማሪም ፡ ይሀ ፡ አድራጎት ፡ ወይም ፡ ጉድለት ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ ማስቀጣት ፡ የለበትም ፡ የወ-መ-ሕ-ቁ ፡ ፪ ፡ ተመልከት ፡

^{170.} **4: @@: (@)** =

^{171.} ነገር ፡ ዋን ፡ ይህ ፡ ሊሆን ፡ የሚችለው ፡ ከዚህ ፡ ቀደም ፡ ተፈርዶበት ፡ የተወሰዱበት ፡ እርምጃዎች ፡ ምንም ፡ ፍሬ ፡ ሳያስገኙ ፡ የቀሩ ፡ እንደሆነ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ እላይ ፡ ከግርጌ ፡ ማስታወሻዎች ፡ ቁ ፡ ፷፯-፷፱ ፡ ያለውን ፡ መግለጫ ፡ ይመለከቷል ፡

የአስራት ፡ ቅጣት ፡" (አንክሮው ፡ የደራሲው ፡ ነው) ፡ ወይም ፡ በሞት ፡ በሚያስቀጡ ወንጀሎች ፡ ላይ ፡ ነው ፡፡ በዚህ ፡ በቃል ፡ አደራደር ፡ በተፈጠረው ፡ ልዩነት ፡ ምክን ያት ፡ እንደደንቡ ፡ እስከ ፡ አሥር ፡ ዓመት ፡ በሚደርስ ፡ ጽኑ ፡ እስራት ፡ የሚያስቀጡት፡ እንደ ፡ ከባድ ፡ የስርቆት ፡ ወንጀል ፡ ያሉት ፡ ብዙ ፡ ወንጀሎች ፡ ¹⁷² አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ የሚያስቀጡ ፡ የመጨረሻ ፡ ከባድ ፡ ወንጀሎች ፡ ሲሆኑ ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፪ ፡ መሠረት ፡ ደንበኛ ፡ የክስ ፡ ማመልከቻ ፡ የሚሰጠው ፡ ጥበቃ ፡ እንዲኖር ፡ የሚያስፈልጉ ፡ ከባድ ፡ ወንጀሎች ፡ አይደሉም ፡ ¹⁷³ አንዚህ ፡ ሁለት ፡ ቁጥሮች ፡ ይስጣሙ ፡ ዘንድ ፤ ፓርላጣ ፡ ይህን ፡ ያልታ ሰበ ፡ ጉድለት ፡ ቶሎ ፡ ሊያርመው ፡ ይገባል ፡

አሁን ፡ የሚቀረን ፡ ለብዙ ፡ ኍዳዮች ፡ ማለትም ፡ ከባድ ፡ ባለመሆናቸው ፡ ምክን ያት ፡ በቁጥር ፡ ፻፸፪ (፫) ፡ መሠረት ፡ ለማይፈጸሙት ፡ ጉዳዮች ፤ የክስ ፡ ማምልክቻ ፡ *ጋገር ፡ ነው ፡፡* አስቀድ*መን ፡ እን*ደተነ*ጋገርነው ፡ እንዲህ ፡ ያሉ ፡ ጉዳዮች ፡ በሚነው*ብት *፡* ጊዜ ፤ በፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የተመዘገበው ፡ ክስ ፡ ወይም ፡ አቤቱታ ፡ የክሱን ፡ ጣመልከቻ ፡ ቦታ ፡ ሊይዝ ፡ እንደሚችል ፡ ሕጉ ፡ ይናገራል ፡፡ የነንሩ ፡ መስጣት ፡ በሚጀመርበት ፡፡ ጊዜ ፡ በቁ- ፻፸፪ ፡ ንዑስ ፡ ቁጥር ፡ ፪ ፡ መሠረት ፡ የቀረበው ፡ ክስ ፡ ወይም ፡ አቤቱታ ፡ --- አካለ ፡ ምጠን ፡ ሳላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ከተነበበለት ፡ በኋላ፡ ለክሱ ፡ ወይም ፡ ለአቤ ቱታው ፡ የሚሰጠው ፡ መልስ ፡ እንዳለው ፡ ይጠየቃል ።¹⁷⁴ "ክሱ" ፡ ላይ ፡ የተመለከተው፡ ጉዳይ ፡ ምንድን ፡ ነው? ቁጥር ፡ ፻፸፱ (፱) ፡ የሚከተለውን ፡ ብቻ ፡ ይናገራል ፤ "አካለ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ ያመጣው ፡ ሰው ፡ የወንጀሉንና ፡ የምስክሮቹን ፡ ዝርዝር ፡ እንዲገልጽና ፡ አስፈላጊ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ የአቤቱታ ፡ ማመልከቻውን ፡ እንደደንቡ ፡ እንዲያቀርብ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ይጠይቀዋል ፡፡ የሚሰጠውንም ፡ ቃልና ፡ አቤቱታ ፡ በመዝገብ ፡ ይጽፋል ፡" በዚህ ፡ ቁጥር ፣ መሠረት ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ (ወደ ፡ ፍርድ ፡ ቤት) ፡ ያመጣው ፡ ሰው ፡ የሚያስረዳ ውን ፡ ቃል ፡ በቃል ፡ የሚመዘግብ ፡ ከሆነ ፡ በዚህ ፡ ዓይነት ፡ የሚገኘው ፡ ሰንድ ፡ ለወንጀሉ ፡ ጉዳይ ፡ መስጣት ፡ ጥፋተኛነትንና ፡ ቅጣትን ፡ ለመወሰን ፡ በቂ ፡ መሠረት ፡ በመሆን ፡ ያንለግል ፡ ዘንድ ፡ ትክክለኛነቱና ፡ አስፈላጊውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በሚያጠ ግብ ፡ ሁኔታ ፡ ይዞ ፡ መገኘቱን ፡ ለመገመት ፡ ያስቸግራል ፡ "አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰ ውን ፡ ወጣት ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ *ያመ*ጣው ፡ ሰው ፡²² ወላጁ *፣* አሳዳጊው ፣ አቤት ፡ ባዩ ፡ ወይም ፡ ፖሊስ ፡(ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ የሚያመጣው ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ነው)፡ ቢሆንም ፤ አምጫው ፡ ሰው ፡ እንደደንቡ ፡ የሚቀርብ ፡ እንደክስ ፡ ማመልከቻ ፡ የሚ ቆጠር ፡ ቃል ፡ ለመስጠት ፡ የሚያስችል ፡ የማሰብ ፡ ችሎታና ፡ የሕግ ፡ ትምህርት ፡ አለው ፡ ለማለት ፡ አያስደፍርም ፡ በእርግጥ ፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ልጁን ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ለማምጣት ፡ የተመራበት ፤ በራሱ ፡ ፈቃድ ፡ በቃሉ ፡ የሚሰጠው ፡ የድርጊቱ ፡ መግለጫ ፡ ቃል ፡ በቃል ፡ የስፈረበት ፡ መዝንብ ፡ ለተከሳሹ ፡ ስለተከሰሰ በት ፡ ወንጀል ፡ አጥጋቢ ፡ መረጃ ፡ ይሆን ፡ ዘንድና ፡ ለክስ ፡ መልስ ፡ ፍርድና ፡ ቅጣት፡

^{172. &}quot;ጽኑ፣ እስራት። ---ከዐሥር። ዓመት። አይበልጥም"። ወ-መ-ሕ- ቁጥር። ፯፴፩። ለምሳሌ። ቁ። ፯፵፪። (ከባድ። የሆነ። የእምነት። ማጉደል)። ፭፻፱(፪)። (የይዋጣልን። ፉክክር)፤ ፭፴፰። (አስበ።ስለ። ተደረገ ከባድ። የአካል። ጉዳት)፤ ፪፯፫። (በውጭ። አገር። መንግሥት። ላይ። ስለሚደረግ። የተቃዋሚነት። ሥራ)፤ ሌሎችም። ብዙ። የወንጀለኝ። መቅጫ። ደንቦች፤ በሙሉ። በአንድ። ዓይነት። የቅጣት። ዘዴ። የሚጠቀሙበትን። በተጨጣሪ። ተመልከት።

^{173.} ከዚህ ፡ በታች ፡ እንደሚገለጸው ፡ ሁሉ ፡ ይኸው ፡ ሀሳብ ፡ በቁ ፡ ፻፸፬ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ መጣት ፡ ያለውን ፡ የጠበቃ ፡ ርዳታ ፡ የማግኘት ፡ መብት ፡ ይመስከታል ፡፡

^{174.} **#**: ?@; (;) =

መሠረት ፡ የሚሆን ፡ መዝገብ ፡ ለማዘጋጀት ፡ ይቻል ፡ ዘንድ ፡ ለነገሩ ፡ አግባብ ፡ ያለው ፡ መሆኑ ፡ ግልጽነቱና ፡ ትክክለኛነቱ ፡ አጥጋቢ ፡ ይሆናል ፡ ለማለት ፡ በጣም ፡ የሚያጠራጥር ፡ ነው ፡ ተከሳሹ ፡ ተላልፏል ፡ የተባለው ፡ ወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ድንጋጌ ፡ የትኛው ፡ እንደሆነ ፡ መለየት ፡ እንኳን ፡ በሕግ ፡ ትምህርት ፡ በሠለጠነ ፡ ሰው ፡ በደንብ ፡ መጠናት ፡ የሚያስፈልገው ፡ ሥራ ፡ ነው ፤ ጠበቃ ፡ ያልቆመለት ፡ ተጕጂ ፡ ወገን ፡ ወላጅ ፡ ወዘተ ፡ እንዲህ ፡ ያሉትን ፡ ነገሮች ፡ እንዲወስን ፡ ሥልጣን ፡ መስጠት ፡ የሚገባ ፡ አይመስልም #

ወጣት ፡ ነክ ፡ የሆነውን ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቃል ፡ በቃል ፡ ብናነብ ፡ "የክሱ ፡ ጣመል ከቻ"፡በሚቀርብበት ፡ ጊዜ፡ የሚገጥ**ማን ፡ አንድ ፡ ሴላ ፡ አሳሳቢ**፡ችግር፡አለ፡፡በመደበኛው፡፡ ለአዋቂዎች ፡ በተደነገገው ፡ ሥነ ፡ሥርዐት ፡ መሠረት ፡ ተከሳሹ ፡ በጠበቃ ፡ ወዘተ ፡ የክሱን ፡ ማመልከቻ ፡ ባልባጭ ፡ የማግኘት ፡ መብት ፡ አለው ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ ወጣት-ንክ ፡ የሆነው ፣ ሥን ፡ ሥርዓት ፡ የክሱ ፡ ግልባጭ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳላደረሰው ፡ ወጣት ፡ የሚሰጠው ፡ መሆኑን ፡ አይናገርም ፤ ቁዋር ፡ ፻፸፪ ፡ (፪) ፡ ስለክሱ ፡ መመዝገብ፡ ሲናገር ፤ ቁጥር ፡ ፻፸፮ ፡ (፫) ፡ ደግሞ ፡ የንገሩ ፡ መሰማት ፡ በሚጀመርበት ፡ ጊዜ ፡ አካለ፡ መጠን ፡ ሳሳደረሰው ፡ ወጣት ፡ ክሱ ፡ "እንደሚንበብለትና" ፡ ለክሱም ፡ መልስ ፡ እን አዋቂ ፡ ሰው ፡ የሚያስፈልገውን ፡ ያህል ፡ ከንንሩ ፡ መስማት ፡ በፊት ፡ ስለተከሰሰበት ፡ ወንጀል ፡ ማወቅ ፡ በሚያስፈልገው ፡ በተከሳሹ ፡ ወጣት ፡ ላይ ፡ የፍርዱን ፡ ሥራ, ፡ ትክክለኛንት ፡ የሚመለከቱ ፡ አሳሳቢ፡ ችግሮች ፡ ይፈጥርበታል ፡፡ ተከሳሹ ፡ በቁጥር ፡ ፻፸፪፡ መሥረት ፡ ክሱ ፡ ሲነበብና ፡ ሲመዘገብ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ቢገኝም ፤ እየተጨነቀና ፡ እየተጠበበ ፡ የሰማውን ፡ የቃል ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ እንዲያስታውስ ፡ መጠየቅ ፡ ትክክ ለኛ ፡ መሆኑ ፡ ያጠራዋራል ፡፡ በተጨማሪም ፡ ተከሳሹ ፡ ወጣት ፡ **ነ**ንሩ ፡ ለፍርድ ፡ ቤት ፡ መጀመሪያ ፡ በሚቀርብበት ፡ ጊዜ ፡ የሚቆምለት ፡ ጠበቃ ፡ ማግኘቱ ፡ አጠራጣሪ ፡ ከመሆኑም ፡ በላይ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ቢሆን ፡ የክሱን ፡ መዝንብና ፡ በተከሳሹ ፡ መዝንብ ፡ ውስጥ ፡ የሚገኙትን ፡ ሰነዶች ፡ የሚመረምር ፡ ጠበቃ ፡ እንዲቆምለት ፡ የሚፈቅድ ፡ ድንጋኔ ፡ በሕጉ ፡ ውስጥ ፡ አይገኝም #

ከመደበኛው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ከሚለዩት ፡ ከነዚህ ፡ ድንጋጌ ዎች ፡ ልጁ ፡ ምን ፡ ጥቅምና ፡ ልዩ ፡ አጠባበቅ ፡ እንደ*ሚያገኝ* ፡ ለማሰብ ፡ አስቸ*ጋሪ* ፡ ነው ፡፡ ከነገሩ ፡ መሰጣት ፡ በፊት ፡ ለተከሳሹ ፡ በሕጉ ፡ መሠረት ፡ በቂ ፡ የሆነና ፡ ዝርዝር ፡ ጉዳዩን ፡ በደንብ ፡ የሚገልጽ ፡ የክስ ፡ ማመልከቻ ፡ ግልባጭ ፡ ሕንዲሰጠው ፡ ሕጉ ፡ አለማዘዙ ፤ ያላንዳች ፡ ምክንያት ፡ የተከሳሹን ፡ መብት ፡ የሚያሳጣ ፡ ይመስላል 🖪 ጋር ፡ እንዲስጣሙ ፡ እንዚህን ፡ ድን*ጋጌ*ዎች ፡ ፓርላማ ፡ እንዲያሻሽላቸው ፡ ጣድረግ ፡ ንው = እስከዚያው :`ድረስ ፡ ግን ፡ የወረዳው ፣ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በወጣቱ ፡ ላይ ፡ የቀረ በው ፡ ክስ] ፡ ማልጽና ፡ ትክክለኛ ፡ በሆነ ፡ መንገድ ፡ አስፈላጊውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ይዞ ፡ መመዝገቡን ፡ እያረጋገጠ ፡ የወጣቱን ፡ መብት ፡ መጠበቅ ፡ ግዲታው ፡ ሊሆን ፡ ይገባል ፤ ክሱ ፡ የሚያስፈልግና ፡ ለማስረጃንት ፡ ብቻ ፡ የሚጠቅም ፡ ነገር ፡ መያዝ ፡ የለበትም ፤ ተከሳሹ ፡ ተላልፏል ፡ የተባለውን ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ድንጋጌ ፡ መግለጽ ፡ የወንጀሉን ፡ ግዙፍ ፡ ጠባዮች ፡ ሁሉ ፡ መዘርዘርና ፡ ተከሳሹ ፡ ወንጀሉን ፡ ሆን ፡ ብሎ ፡ ወይም ፡ በቸልተኝነት ፡ መሥራት ፡ አለመሥራቱን ፡ መናገር፡አለበት ፤ በተ ጨማሪም ፡ ወንጀሉ ፡ የተሠራበት ፡ ጊዜና ፡ ቦታ ፡ ወንጀሉንና ፡ የወንጀሉን ፡ ሁኔታዎች ፡ በትክክል ፡ ለመግለጽ ፡ የሚያስፈልጉትን ፡ ዝርዝር ፡ ጉዳዮች ፡ ሁሉ ፡ መግለጽ ፡ አለበት ፡፡ እንዶዚህ ፡ ያሉትን ፡ ነገሮች ፡ ማስረጃ ፡ ሰጪው ፡ በግልጽ ፡ ያልተናገረ ፡ እንደሆነ ፤

ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በተንቃቄ ፡ እየጠየቀ ፡ ሊያውጣጣው ፡ ይችላል ፡ ከነንሩ ፡ *መ*ሰማት ፡ በፊትም ፡ ተከሳሹ ፡ የክሱን ፡ **ግ**ልባው ፡ ማግኘት ፡ አለበት ፡

ከዚህ ፡ በላይ ፡ የተገለጹት ፡ ሐሳቦች ፡ የወጣት ፡ አጥፊዎችን ፡ ጉዳይ ፡ በሚመራው ፡ የሕግ ፡ ክፍል ፡ የተመሠረቱ ፡ ሳይሆኑ ፤ ለአዋቂዎች ፡ ተፈጻሚ ፡ የሆኑት ፡ ድንጋጌዎች ፡ አንዚህን ፡ ሐሳቦች ፡ እንዲያዙ ፡ አድርጎ ፡ በመተርጎም ፡ የተገኙ ፡ መሆናቸው ፡ የማይካድ ፡ ነው ፡፡ ሆኖም ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ጉዳይ ፡ ሲያጋጥመው ፡ አዋቂዎችን ፡ በሚመለከተው ፡ የሕግ ፡ ድንጋጌ ፡ እየተመራ ፡ ለመሥራት ፡ ሥልጣኑና ፡ ግኤታው ፡ መሆኑን ፡ መቃወም ፡ አይቻልም ፡፡ ግኤታው ፡ የሚመነጨው ፡ የወጣቱ ፡ ተከሳሽ ፡ ጉዳይ ፡ በትክክል ፡ ከመመራቱ ፡ አስፈላጊነት ፡ ሲሆን ፤ የሥልጣኑ ፡ ምክንያት ፡ ደግሞ ፡ በመተ-ነክ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ውስጥ ፡ የክሱ ፡ ጣመልከቻ ፡ የሚቀርበው ፡ ከሳሽና ፡ ተከሳሽ ፡ በክርክሩ ፡ ሙሉ ፡ በሙሉ ፡ ተካፋይ ፡ የማይሆኑበት ፡ ጊዜ ፡ በመሆኑና ፡ የወረዳው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ዳኛም ፡ እንደደንቡ ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ የሚሠራውን ፡ ሥራ ፡ በመስጠቱና ፡ በዚህም ፡ ምክንያት ፡ በወንጀል ፡ ጉዳይ ፡ ውስጥ ፡ ሁልጊዜ ፡ የከሳሹ ፡ ግኤታ ፡ የሆነው ፤ በተክሳሹ ፡ ላይ ፡ የቀረበው ፡ ክስ ፡ ግልጽና ፡ የተሟላ ፡ ትክክ ለኛም ፡ መሆኑን ፡ ጣረጋገጥ ፡ የዳኛው ፡ ተግባር ፡ እንዲሆን ፡ መደረጉ ፡ ነው ፡፡

አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ላይ ፡ ስለሚቀርበው ፡ የክስ ፡ ጣመልከቻ ፡
ተንጋግረን ፡ ከጨረስን ፡ ዘንድ ፡ ተከሳሹ ፡ ስለሚሰጠው ፡ መልስ ፡ ብዙ ፡ መናገር ፡
አያስፈልግም ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፯ (፫) ፡ በቁጥር ፡ ፻፸፱ (፫) ፡ መሠረት ፡ የሚቀርበው ፡ ክስ ፡
ወይም ፡ አቤቱታ ፤ ወይም ፡ በቁጥር ፡ ፻፸፱ (፫) ፡ መሠረት ፡ የሚቀርበው ፡ የክስ ፡ ጣመልከቻ ፤ የንገሩ ፡ መሰማት ፡ ሲጀመር ፡ ለተከሳሹ ፡ እንዲነበብለትና ፡ "ለክሱ ፡ ወይም ፡
ላቤቱታው ፡ የሚሰጠው ፡ መልስ ፡ እንዳለው ፡" እንዲጠየቅ ፡ ያዛል ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፮ (፬)
ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ተከሳሹ ፡ በሚሰጠው ፡ መልስ ፡ "የቀረበበትን ፡ ክስ ፡ ወይም ፡ አቤቱታ ፡
በሙሉ ፡ ዐውቆ ፡ ያመን ፡ መሆኑ ፡ ግልጽ ፡ ሆኖ ፡ በታየው ፡ ጊዜ፡" አካለ ፡ መጠን ፡
ባላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ላይ ፡ የጥፋተኛነት ፡ ውሳኔ ፡ እንዲሰጥ ፡ ይፈቅድለታል ፡፡ በዚ
ህም ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የልጁን ፡ መልስ ፡ መመዝገብ ፡ አለበት ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡
"ተከሳሹ ፡ የተከሰሰበትን ፡ ወንጀል ፡ በሙሉ ፡ ከተረዳው ፡ በኋላ ፡ ክሱን ፡ ወይም ፡
አቤቱታውን ፡ ያላመን ፡ እንደሆነ" ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፮ (፩) ፡ ነገሩ ፡ እንዲሰጣ ፡ ያዛል ፡፡

ወጣት-ነክ ፡ የሆነው ፡ ሥርዓት ፡ በመሠረቱ ፡ "ጥፋተኛ ፡ ነኝ ፡" እና ፡ "ጥፋተኛ ፡ አይደለሁም" ፡ የሚሉትን ፡ ቃላት ፡ የያዘ ፡ ባይሆንም ፡ በእነዚህ ፡ ቃላት ፡ ፈንታ ፡ የተከ ስኩበትን ፡ ወንጀል ፡ "ጣመን ፡" እና ፡ "አለጣመን ፡ "የሚሉትን ፡ ቃላት ፡ መተካቱ ፡ ከነዚህ ፡ ድንጋጌዎች ፡ ግልጽ ፡ ሆኖ ፡ ይታያል ፡፡ ሕግ ፡ አርቃቂው ፡ ኢነዚህን ፡ ቃላት ፡ ያላወጣበት ፡ ምክንያት ፡ የነገሩ ፡ አመራር ፡ ሁኔታ ፡ ሙሉ ፡ በሙሉ ፡ በመደበኛ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ እንዳይሆንና ፡ ወንጀል-ነክነቱም ፡ ጎልቶ ፡ ኢንዳይታይ ፡ ለጣድረግ ፡ መሆኑን ፡ ለመገመት ፡ ይቻላል ፡ ይህ ፡ ከሆነ ፡ የዚያኑ ፡ ያህል ፡ "ወንጀል-ነክ"ና ፡ "መደበኛ ፡" የሆኑት ፤ እንደ ፡ "ክስ" ፤ "የክስ ፡ ጣመልከቻ" ፥ "ጥፋተኛ ፡ ነኝ ፡ ወይም ፡ አይደለሁም ፡ ብሏል ፡ ተብሎ ፡ የሚሰጥ ፡ ፍርድ " ፥ "የጥፋተኛነት ፡ ውሳኔ" ፥ "የቅጣት ፡ ውሳኔ" ፥ "ቅጣት" ፥ "እስራት" ፡ ወዘተ ፡ - - - ያሉት ፡ ሌሎች ፡ ቃላት ፡ በሕጉ ፡ ውስጥ ፡ ለምን ፡ እንደቀሩ ፡ ግልጽ ፡ አይደለም ፡ ¹⁷⁵ ስለጥፋተኛ ፡ መሆን ፡

^{175.} ይህ ፡ ቃል ፡ አግባብ ፡ የሌለው ፡ ስለመሆኑ ፡ የሕጉ ፡ አርቃቂ ፡ ስለሰጡት ፡ አስተያየት ፡ የ፫ ፡ ግራሻንን ፡ አሻን ፡ ፕሮገሬ ፤ ቴክስቴ ፡ ኤፊኒቲፍ ፡ (፲፱፻፶-፲፱፻፶፩) ፡ የቁጥር ፡ ፻፶፬ ፡ ማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፩ ፡ ይመ ለከቷል ፡፡

ወይም ፡ አለመሆን ፡ የተመለከተውን ፡ አንጋገር ፡ በሕጉ ፡ ውስጥ ፡ እንዲቆይ ፡ አድ ርን ፡ ተከሳሹ ፡ መልስ ፡ በሚሰዋበት ፡ ጊዜ ፡ ሕጋዊ ፡ ተቅሞቹ ፡ እንዳይነኩበት ፡ የበ ለጠ፡ ጥንቃቄ፡ ማድረግ፡ በተሻለ፡ ነበር ፡፡ ተከሳሹ፡ ጥፋተኛ፡ ነኝ፡ ብሎ፡ የሚስ ጠውን ፡ መልስ ፡ ትክክለኛነት ፡ ለማወቅና ፡ በተሳሳተ ፡ መልስ ፡ ላይ ፡ የሚመሠረት፡ የጥፋተኛንት ፡ ውሳኔ ፡ እንዳይኖር ፡ ለ*ጣሬጋገ*ጥ ፡ ስለዚሁ ፡ *ጉ*ዳይ ፡ በአዋቂዎች ፡ ላይ ፡ ተፈጻሚ ፡ የሆነው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ የያዛቸውን ፡ ድን*ጋጌዎች ፡ መመ*ልከት_ል፡ ያሻል ። ስለዚህም ፡ ቁጥር ፡ ፻፴፬ ፡ (፩) ፡ ተከሳሹ ፡ በሰጠው ፡ መልስ ፡ ተፋተኛነቱ 🖹 የሚወሰንበት ፡ "በክሱ ፡ ማመልከቻ ፡ ላይ ፡ የተዘረዘረውን ፡ ወንጀል ፡ ለመሥራቱ ፡ በሙሉ ፡ ያመን ፡ እንደሆን ፡" ብቻ ፡ ነው ፡ ይላል ፡ ይህም ፡ እላይ ፡ ከተጠቀሰው ፡ ከቁጥር ፡ ፻፸፮ ፡ (፬) ፡ የበለጠ ፡ ጥብቅ ፡ ድንጋጌ ፡ ነው ፡፡ ቁጥር ፡ ፻፴፬ ፡ (፪) ፡ ተከሳሹ፡ ጥፋተኛንቱን ፡ ካመን ፡ በኋላ ፡ እንኳን ፤ "ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አስፈላጊ ፡ ሆኖ ፡ ሲያጎኘው ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ማስረጃውን ፡ እንዲያቀርብ ፡ ለማዘዝና ፡ ተከሳሹም ፡ የመከላከያ ፡ ማስ ረጃውን ፡ አንዲያቀርብ ፡ ለመፍቀድ ፡ ይችላል ፡'' በማለት ፡ ይደነግጋል ፡፡ ተከሳሹ ፡ ተፋ ተኛ ፡ መሆኑን ፡ ቢያምንም ፤ ባያምንም ፡ ከላይ ፡ የተጠቀሰው ፡ የፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ሥልጣን ፡ ሥራ። ላይ። በሚውልበት። ጊዜ። ተከሣሹ። በርግጥ። ወንጀሉን። የሥራ። መሆን። አለመ ሆኑን ፡ ከማሳየቱም ፡ በላይ ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በቅጪነት ፡ ቅጣት ፡ *የመወሰን ፡ ሥልጣኑን* ፡ በሚገባ ፡ ሊጠቀምበት ፡ ይችል፡ ዘንድ ፡ የወንጀሉን፡ ሥራ ፡ ዓይነት ፡ የሚያሳይ ፡ አዋጋቢ፡ መረጃ ፡ ለማግኘት ፡ ያስችለዋል ። በመጨረሻም ፡ ቁጥር ፡ ፻፴ይ ፡ ተከሳሹ ፡ ጥፋተኛንቱን፡ ካሙን ፡ በኋላ ፡ እንኳን ፤ "ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ክሱን ፡ መስጣት ፡ በሚቀዋልበት ፡ ጊዜ፡ ጥፋተኛ ፡ አይደለሁም ፡ የሚልን ፡ ቃል ፡ መመዝገብ ፡ የነበረበት ፡ ሆኖ ፡ ያገኘው ፡ እንደሆነ ፤ ተፋተኛ ፡ አይደለሁም፡ የሚለውን፣ቃል፡ ይመዘግባል ፡'' ይላል፤ በዚህም፡ጊዜ፡ ቀድሞ ፡ በተከሳሹ ፡ ላይ ፡ የተሰጠ ፡ የጥፋተኛነት ፡ ውሳኔ ፡ ካለ ፡ ውድቅ ፡ ሆኖ ፡ ነገሩ ፡ እንዲሰማ፡ይደረጋል ፡፡ ለአዋቂ ፡ ተከሳሾች ፡ የተደነገጐት ፡ እንዚህ፡መጠበቂያዎች፤ወጣቱ፡ ተከሳሽ ፡ ካለማወቅና ፡ ከፍርሃት ፡ የተነሣ ፡ ጥፋተኛንቱን ፡ ማመት ፡ ስለማይቀርና ፡ በዚ ህም ፡ ምክንያት ፡ ከዐዋቂ ፡ የበለጠ ፡ ተበቃ ፡ ሊደረግለት ፡ ስለሚገባ ፡ አካለ ፡ *መ*ጠን ፡ ሳሳደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ጉዳይ ፡ በተለይ ፡ የሚያስፈልጉ ፡ ይመስሳሉ ፡፡ ከዚህም ፡ በላይ ፤ በቅርብ ፡ እንዶምናየው ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ መልስ ፡ በሚሰጥበት ፡ ጊዜ ፡ የጠበቃ ፡ እርዳታ ፡ ለማግኘት ፡ ያለው ፡ ዕድል ፡ ዐዋቂ ፡ ካለው ፡ ዕድል ፡ ያነስ ፡ በመሆኑ ፤ ጥፋተኛ ፡ ነኝ ፡ የሚል ፡ ቃል ፡ የሚሰጥበት ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ልዩ ፡ ጥበቃ ዎች ፡ ያስፈልጉታል ።

በወጣት - ነክ ፡ ጉዳዮች ፡ ውስጥ ፡ ጥፋተኛ ፡ ነኝ ፡ ወይም ፡ አይደለሁም ፡ የሚለው ፡ አንጋገር ፡ ባይኖርም ፡ እንኳ ፤ ቁጥር ፡ ፻፹፭ ፡ "የተከሰሰበትን ፡ ወንጀል ፡ ያመነ ፡" ወጣት ፡ ጥፋተኛ ፡ በተሰጠው ፡ የጥፋተኛነት ፡ ውሳኔ ፡ ላይ ፡ ይጣባኝ ፡ እንዳይል ፤ ይከለክለው ፡ ይሆናል ፤ በተራ ፡ ጉዳዮች ፡ እንደሚደረገውም ፡ ሁሉ ፡ "ስለቅጣቱ ፡ ልክ ፡ ወይም ፡ ቅጣቱ ፡ ሕጋዊ ፡ ባለመሆኑ ፡" ብቻ ፡ ይጣባኝ ፡ እንዲል ፡ በማድረግ ፡ የይግባኝ ፡ መብቱን ፡ ይቀንስበታል ፡

፯/ የጠበቃ ፡ እርዳታ ፡ የማግኘት ፡ መብት ፡ የተሻሻለው ፡ ሕገ ፡ መንግሥት ፡ አንቀጽ ፡ ፵፪ ፡ በኢትዮጵያ ፡ ማናቸውም ፡ ተከሳሽ ፡ "የጠበቃ ፡ እርዳታ ፡ ለማግኘት ፡ መብት ፡ አለው ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ ተከሳሹ ፡ በራሱ ፡ ችሎታ ፡ ወይም ፡ በገንዘቡ ፡ ጠበቃ ፡ ለመግዛት ፡ ያልቻለ ፡ እንደሆነ ፡ በሚወሰነው ፡ ሕግ ፡ መሠረት ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ጠበቃ ፡ ያቆምለታል ፤" ይላል ፡ ይህ ፡ አንቀጽ ፡ የጠበቃ ፡ እርዳታ ፡ የማግኘትን ፡ መብት ፡ የሚሰጠው ፡ ለዐዋቂዎች ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፤ አካለመጠን ፡ ላላደረሰው ፡ ተከሳሽም ፡ የዐዋቂን ፡ ተከሳሽ ፡ ያህል ፡ መብት - ነክ ፡ ጉዳዮ

ችን ፡ ሥን ፡ ሥርዓት ፡ የሚመለከቱት ፡ የሕጉ ፡ ድን*ጋጌዎች* ፡ ለዚህ ፡ መብቱ ፡ ወሰን ፡ የሰጡት ፡ ይመስላል ፡፡¹⁷⁶

አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ጠበቃ ፡ እንዲኖራቸው ፡ ስለማድረግ ፡ የሚል ፡ አርአስት ፡ ያለው፡ ቁጥር ፡ ፻፸፬፡ እንዲህ፡ይላል ፡ (ሀ)፡አካለ፡መጠን ፡ ያላደረሰው፡ ወጣት ፡ ወላጆቹ ፤ ምግዚቱ ፡ ወይም ፡ ቤተ ፡ ዘመዱ ፡ ባልቀረቡ ፡ ጊዜ ፤ ወይም ፡ (ለ) ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፤ ከዐሥር ፡ ዓመት ፡ በላይ ፡ በጽኑ ፡ ኢስራት፡ ወይም ፡ በሞት ፡ በሚያስቀጣ ፡ ወንጀል ፡ በተከሰሰ ፡ ጊዜ ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ኢካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ የሚረዳው ፡ ጠበቃ ፡ ያዝለታል ፡

ይህ ፡ ድንጋኔ ፡ ተስማሚ ፡ የማይሆንበት ፡ ብዙ ፡ ምክንያት ፡ አለ ፡ ተከሳሹ ፡ "በራሱ ፡ ችሎታ ፡ ወይም ፡ በንንዘቡ ፡" ጠበቃ ፡ ለማግኘት ፡ ባልቻለ ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ጠበቃ ፡ ያቆምለታል ፡ ተብሎ ፡ በሕን ፡ መንግሥቱ ፡ ስለተጠቀሰው ፡ መሠረታዊ ፡ ስለሆነው ፡ ነገር ፡ ምንም ፡ አይናገርም ፡ ከወጣት ፡ ተከሳሾች ፡ ብዙዎቹ ፡ ድሆች ፡ መሆናቸውና ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ የሚቆምላቸው ፡ ጠበቃም ፡ የሚያስፈልጋቸው ፡ ቢሆ ንም ፤ ማንኛውም ፣ አካለ ፣ መጠን ፣ ያሳደረሰ ፣ ተከሳሽ ፣ በንንዘቡ ፣ ጠበቃ ፣ ለማግኘት ፣ የማይችል ፡ ድሀ ፡ ነው ፡ ቢባል ፡ እውነት ፡ አይሆንም ። ተከሳሹ ፡ ድሀ ፡ ባልሆነ ፡ ጊዜ ፤ ቁጥር ፡ ፻፸፬ ፡ ከላይ ፡ እንዳየነው ፡ የሚያሳስትና ፡ አማባብ ፡ የሌለው ፡ ይሆናል ። ይህ ፡ ቁጥር ፡ የሚደነባጋቸው ፡ አስፈላጊ ፡ ነገሮች ፡ ተሟልተው ፡ በተገኙ ፡ ጊዜ ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ጠበቃ ፡ ጣቆም ፡ አያስፈልገውም ፡ (ምክንያቱም ፡ ይሀን ፡ ጣድረግ ፡ የመንግሥት ፡ 1ንዘብ ፡ ማባከን ፡ ስለሚሆን ፡ ነው) ፤ አስፈላጊዎቹ ፡ ነገሮች ፡ ተሟልተው ፡ ባልተንኙ ፡ ጊዜ ፤ ተከሳሹ ፡ በራሱ ፡ ንንዘብ ፡ ጠበቃ ፡ ሊያቆም ፡ ይችላልን ? የሚል ፡ ጥያቄ ፡ አለ ፤ ግን ፡ ለዚህ ፡ ጥያቄ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፬ ፡ መልስ ፡ አይሰጥም ። የቁጥር *!* ፻፸፬ ፡ ዓላማ ፤ በጣም ፡ አስፈላጊ ፡ በሆነበት ፡ ጊዜ ፡ ካልሆነ ፡ በስተቀር ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ጉዳዮች ፡ በግል ፡ የሚገዙ ፡ ጠበቆች ፡ እንዳይቆሙ ፡ ለጣድረግ፡ ሎች ፡ ብዙ ፡ መብቶች ፡ መሠረት ፡ በመሆኑ ፡ ሕግ ፡ አርቃቂዎች ፡ ይህን ፡ መብት ፡ ለመደምሰስ ፡ ስለሚያስቡ ፡ መልሱ ፡ "አይደለም" ፡ መሆን ፡ አለበት ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ በቻለ ፡ ጊዜ ፡ በራሱ ፡ ወይም ፡ በወላጆቹ ፡ የሚገዛ ፡ ጠበቃ ፡ ለማግኘት ፡ ያለው ፡ ሕገ ፡ *መንግሥታ*ዊ ፡ መብት ፡ እንደተጠበቀ ፡ ሆኖ ፤ ቁጥር ፡ ፻፸፬ ፡ የሚናገረው ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ የሚቀጠር ፡ ጠበቃን ፡ ስለማግኘት ፡ መብት ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ ብንልም ፡ እንኳ ፤ ይህ ፡ ቁ<u>ጥር ፡ በሁ</u>ለት ፡ መንገድ ፡ ችግርን ፡ ይፈዋራል ፡፡ አንደኛው ፡ ከላይ ፡ ስለክስ ፡ ማመልከቻ ፡ ስንን*ጋገር ፡ የ*ንካንው ፡ ሲሆን ፤¹⁷⁷ እሱም ፣ "ከ*0ሥር ፡ ዓመት ፡* በሚበልጥ ፡ ጽኍ ፡ እስራት ፡ የሚያስቀጣ ፡" ከሚለው ፡ ከወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ከቁጥር ፡ ፻፸፬ (ለ)ና ፡ "በ*ዐሥር ፡ ዓመ*ት ፡ ወይም ፡ ከዐሥር ፡ ዓመት ፡ በበለጠ ፡ ጽጉ ፡ እስራት ፡ የሚያስቀጣ ፡ ²⁹ ከሚለው ፡ ከወ ንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ከቁጥር ፡ ፻፸፫ ፡ የተፃረረ፡አነ*ጋገ*ር፡ያመነጨ ፡ ነው ፡¹⁷⁸ (አንክሮ ፡ የደራሲው፡ነው)፡ ካለመጠንቀቅ፡የመጣ፡በሚመስለው፡በዚህ፡ መፃረር፡ ምክንያት፡ አንድ ፡ አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሰ፡ ወጣት፡ በወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ ሕግ፡ በቁጥር፡ ፻፸፫፡ የተደነገጉት፡ ቅጣቶች ፡ በሙሉ ፡ ሊያደርሱበት ፡ ሲችሉ ፤ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡

^{176.} የጄ ፡ ግራቫን ፡ <u>አቫን ፡ ፕሮዤ ፡ ግን ፡ በቁጥር ፡ ፫፻፫</u>፪ ፡ ሳይ ፡ "አስፈላጊዎቹ ፡ ጠቅላላ ፡ ሁኔታዎች ፡" ተሟልተው ፡ ከተገኙ ፡ ለወጣቱ ፡ ጥፋተኛ ፡ ጠበቃ ፡ እንዲቆምለት ፡ ይፈቅጻል ፡፡

^{177.} አላይ ፡ ከግርኔ ፡ ማስታወሻዎች ፡ ፻፸፪-፸፫ ፡ የሚቀጥለውን ፡ ጽሑፍ ፡ ተመልክት ፡

^{178.} ቁጥር ፡ ፻፸፬ን ፡ ከ፫ ፡ ግራቫን ፡ አቫን ፡ ፕሮዤ ፡ ቁጥር ፡ ፻፶፪ ፡ ጋር ፡ ያወዳድሯል ፡

ቁጥር ፡ ፻፸፬ (ለ) ፡ መሠረት ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ የሚቀጠር ፡ ጠበቃ ፡ የማግኘት ፡ መብት፡ ግን ፡ የለውም ፡ ይህንን ፡ መፃረር ፡ ፖርሳማ ፡ ቶሎ ፡ እንደሚያርመው ፡ ተስፋ ፡ እናደ ርጋለን ፡

ሁለተኛውና ፡ በጣም ፡ አሳሳቢ ፡ የሆነው ፡ ችግር ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ መጣት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ጠበቃ ፡ እንዲያቆምለት ፡ ያለውን ፡ ሕገ ፡ መንግሥታዊ ፡ መብት ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፬ ፡ የሚወስነው ፡ መስሎ ፡ መታየቱ ፡ ነው ፡፡ በተሻሻለው ፡ ሕገ ፡ መንግሥት ፡ አንቀጽ ፡ ፶፪ ፡ መሠረት ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ "በራሱ ፡ ፡ ችሎታ ፡ ወይም ፡ በገንዘቡ ፡ ጠበቃ ፡ ለማግኘት ፡ ያልቸለ ፡ እንደሆነ ፡" ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በሚቀጥርለት ፡ ጠበቃ ፡ ለመጠቀም ፡ ያለው ፡ መብት ፡ ያልተወሰነ ፡ ነው ፡፡ ይኸውም ፡ ራሱ ፡ ወይም ፡ ወላጆቹ ፡ ጠበቃ ፡ ለመቅጠር ፡ የማይችሉ ፡ ድሆች ፡ የሆኑ ፡ እንደሆነ ፤ በመንግሥት ፡ ኪሣራ ፡ ጠበቃ ፡ እንዲቆምለት ፡ መብት ፡ አለው ፡ ማለት ፡ ነው ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፬ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ይህን ፡ መብት ፡ ለሁለት ፡ ሁኔታዎች ፡ ማለት ፡ (፩)፡ወንጀሉ ፡ በጣም ፡ ከባድ ፡ በሆነ ፡ ጊዜና ፤ (፪)፡ወንጀሉ ፡ ከባድ ፡ ቢሆንም ፡ ባይሆንም፡ ተከሳሹን ፡ የሚወክለው ፡ ወላጅ ፡ አሳዳጊ ፤ ወይም ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ በሌለ ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ተፈጻሚ ፡ በማድረግ ፡ እንዲወስነው ፡ ይፈቅድለታል ፡፡

ስለዚህ ፡ አንድ ፡ ድሀ ፡ ወጣት ፡ ተከሳሽ ፡ የተከሰሰበት ፡ ወንጀል ፡ በቁጥር ፡ ፻፸፬(ለ) መሠረት ፡ ከባድ ፡ ያልሆነ ፡ እንደሆነና ፡ የሚወክለው ፡ ወላጃ ፡ ወይም ፡ አሳዳጊው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የቀረበ ፡ እንደሆነ ፤ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ጠበቃ ፡ እንዲያቆምለት ፡ ያለው። ሕገ ፡ መንግሥታዊ ፡ መብት ፡ በፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አስተያየት ፡ ላይ ፡ የተመሠረት ፡ ነው ፡ ማለት ፡ ነው ፡ በእንደዚህ ፡ ያሉ ፡ ሁኔታዎችም ፡ ወላጁ ፡ ወይም ፡ አሳዳጊው ፡ እንደ ተከሳሹ ፡ ጠበቃ ፡ ሆኖ ፡ እንዲሠራ ፡ ሕጉ ፡ የሚፈቅድ ፡ ይመስላል ፡ ታዲያ ፡ ይህ ፡ አሠራር ፡ ተገቢ ፡ ነውን ? ብዙ ፡ ጊዜ ፤ ማንበብና ፡ መጻፍ ፡ የማይችለውና ፡ ሕጋዊ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ምንም ፡ ያህል ፡ አይቶ ፡ የማያውቀው ፡ ወላጅስ ፡ የተከሳሹን ፡ መብቶች ፡ በሚገባ ፡ ሊጠብቅለት ፡ ይችላልን ? ራሱ ፡ በወንጀል ፡ በሚከሰስበት ፡ ጊዜ ፡ የጠበቃ ፡ ኢርዳታ ፡ የሚያስፈልገው ፡ ወላጅ ፡ ለልጁ ፡ እንደጠበቃ ፡ ሆኖ ፡ ለመቆም ፡ ወቻሉ ፡ ለምንድን ፡ ነው ?

ሕግ፡ አርቃቂዎቹ፡ ይህን፡ በሁለት፡ መንገድ፡ የሚሥራውን፡ ሥነ፡ ሥርዐት፡ ያገቡት፡ ለምንድ፡ ነው? ስለመያዝ፡ ሕግ፡ ስለክስ፡ ማመልከቻና፡ ስለተከሳሽ፡ መልስ፡ በተነጋገርንበት፡ ጊዜ፡ እንዳየነው፡ ተመሳሳይ፡ ሁኔታ፡ አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሰው፡ መጣት፡ የጠበቃ፡ ማግኘት፡ መብቱ፡ የተቀነሰው፡ በመጣት-ነክ፡ ጉዳይ፡ አፈጻጸም፡ ረገድ፡ ከሳሽና፡ ተከሳሽ፡ በክርክሩ፡ በሙሉ፡ ተካፋይ፡ እንዳይሆኑ፡ በሚለው፡ ባሕረ፡ ሐሳብ፡ ተፅዕኖ፡ (ኖን፡ አድቨርሳሪ፡) እንዳይሆን፡ ያጠራፕራል ፤ ወጣቱ፡ ጣበቃ፡ የማግኘት፡ መብቱ፡ የተቀነሰው፡ ወላጁ፡ ጠበቃ፡ ሊሆን፡ ይችላል፡ በማለት፡ ሳይሆን፤ አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሰው፡ ወጣት፡ ጠበቃ፡ ኢያስፈልገውም፡ በማለት፡ ነው፡፡ የዚህ፡ ሥነ፡ ሥርዓት፡ እንግዳ፡ ሁኔታ፤ የወጣት-ነክ፡ ጉዳዮች፡ አፈጻጸም፡ ዓላማ፡ መቅጣት፡ ሳይሆን፡ ማሻሻል፡ ስለሆን፡ የነገሩ፡ አፈጻጸም፡ አንደ፡ መደበኛ፡ "የወንቅ ጉዳይ፡ አፈጻጸም፡ በሁለቱ፡ ወገኖች፡ የሚመራ፡ መሆን፡ አያስፈልገውም፡" ከሚለው፡ አስተሳሰብ፡ የመነጨ፡ ነው፡፡ ዋናው፡ ሐሳቡ፡ በእርግጥ፡ የወጣቱን፡

^{179.} በአንቀጽ ፡ ፶፪ ፡ ውስጥ ፡ "በራሱ ፡ ችሎታ" ፡ የሚለው ፡ ንዑስ ፡ ሐረግ ፡ ምናልባት ፡ በይበልጥ ፡ የሚመለከተው ፡ ጠበቆች ፡ በፍ/ቤት ፡ ካልታዘዙ ፡ በስተቀር ፡ ለመቆም ፡ የማይደፍሩበትን ፡ ፖለቲካ፡ ንክ ፡ የሆነውን ፡ ጉዳይን ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርም ፡ ይህም ፡ በጣም ፡ የተለየ ፡ ሁኔታ ፡ ስለሆነ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ አግባብ ፡ የለውም ፡

ጥቅም ፣ የሚነካ ፣ አደ*ጋ* ፣ ስለሌለና ፣ *መንግሥ*ትም ፣ የወጣቱን ፣ አስፈላጊ ፣ ጥቅሞች ፣ ለመጠበቅ ፣ የሚችል ፣ አፈጻጸም ፣ እንዲኖር ፣ ባለው ፣ ፍጹም ፣ ምኞት ፣ ተነሣሥቶ ፣ ያደረገው ፡ ስለሆነ ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ "መብቶች" ፡ ለመጠበቅ ፡ በጣም ፡ መጨነቅ ፡ ኢያስፈልግም ፡ የሚል ፡ ነው ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ አስቀድመን ፡ እንደ ተናንርነው ፡ ይህንን ፡ ባሕረ ፡ ሐሳብ ፡ ከወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ባሕረ ፡ ሐሳብና ፡ ስንን ጋገርበት ፣ ከንበረው ፣ ከኢትዮጵያ ፣ ሕግ ፣ አሠራር ፣ ጋር ፣ ለማስጣጣት ፣ አስቸ *ጋሪ* ፡ ነው ፡፡ ክስ ፡ የሚመ**ሥረተው ፡ ተከሳ**ሹ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግን ፡ ተላ**ልፏ**ል ፡ በሚል ፣ እምነት ፣ ላይ ፣ ሲሆን ፣ ፍርድ ፣ ቤቱ ፣ ተፋተኛነትን ፣ ይወስናል ፤ ይኸን ፣ ወንጀል ፡ ሥርተሃል ፡ ብሎ ፡ ይበይናል ፤ ግርፋትን ፡ መቀጮን ፡ እስራትንና ፡ ብሔራዊ ፡ መብቶች ፡ ማጣትን ፡ ሌሎችንም ፡ የሚጨምሩ ፡ ቅጣቶችንም ፡ ይወስናል ፡፡ ስለዚህ ፡ የሥነ ፣ ሥርዓቱ ፣ ሕግ ፣ ያለመቅጣት ፣ ዓላማን ፣ የያዘ ፣ ቢሆንም ፤ በመጨረሻ ፣ ተፈጻሚ ፣ የሚሆነው ፣ ዋናው ፣ ሕግ ፣ የጣይራራና ፣ የሚያስፈራ ፣ ሊሆን ፣ ይችላል 💌 የምንፈራውም፡ ውጤት ፡ መብቶቹን፡ ሙሉ ፡ በሙሉ፡ ባልጠበቀለት፡ ሥነ፡ ሥርዓት፡ መሆ ረት ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ሊቀጣ ፡ መቻሉ ፡ ነው ፡፡ ፍርድ ፡ ቤቶች፡ የጠበቃን ፡ አርዳታ ፡ የሚያክዙት ፡ ሕጉ ፡ በሚያክክበት ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ ተከሳሽ ፡ በሚጠይቅበትም ፡ ወቅት ፡ በመፍቀድ ፡ ይህንን ፡ ችግር ፡ ሊያስወግዱት ፡ ይንባል #

የንገሩ ፡ መሰጣት ፡

ሁለቱ፣ተከራካሪዎች፣ሙሉ፣ በሙሉ፣ ተካፋይ፣ የማይሆኑበት'፣ በሕረ፣' ሐሳብ፣ (ኖን፣ አድቨርሳሪ)፣ ሥነ፣ ሥርዓት፣ ተጽዕኖ፣ ጉልህ፣ ሆኖ፣ /የሚታየው፣ ምናልባት፣ ነገሩ፣ በሚሰማበት፣ ሥነ፣ ሥርዓት፣ ውስጥ፣ ነው። ቁጥር፣ ፻፸፮(፪)፣ "አካለ፣ መጠን፣ ያላደረሰ፣ ወጣት፣ የተከሰሰበትን፣ ነገር፣ የሚሰማው፣ ትሎት፣ በሌላ፣ ነገር፣ ተሰይሞ፣ ከሚያነጋማረው፣ አኳኋንና፣ ሁኔታ፣ የተለየ፣ ይሆናል"፣ በማለት፣ አጠቃላይ፣ ማስጠንቀቂያ፣ ይሰጣል። ከዚህ፣ በታች፣ እንደምናየው፤ ይህ፣ ድንጋጌ፣ በልዩ፣ የማስረጃ፣ አቀራረብ፣ ሥነ፣ ሥርዓቶች፣ ላይ፣ ያለው፣ ውጤት፣ ምን፣ እንደሆነ፣ ሕጉ፣ ሁልጊዜ፣ ማልጽ፣ አይደለም።

፩/ ነገሩ ፡ በግልጽ ፡ ችሎት ፡ የሚታይበት ፡ መብት ፡

የተሻሻለው ፡ ሕገ ፡ መንግሥት ፡ አንቀጽ ፡ ፱፪፡ በአማርኛው፡ ትርጉም ፡¹⁸⁰ የወንጀል፡ ክስ ፡ ጉዳዮች ፡ ሁሉ ፡ "በግልጽ ፡ ችሎት ፡ እንዲታዩ ፡" ለተከሳሹ ፡ መብት ፡ ይሰጠ ዋል ፡ ይህም ፡ መብት ፡ ለአዋቂዎችም ፡ ሆን ፡ አካስ ፡ መጠን ፡ ሳሳደረሱ ፡ ወጣት ፡ ተከሳሾች ፡ የተሰጠ ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፯ (፩)¹⁸¹ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፤

"አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ ነገሩ ፡ በሙሉ ፡ የሚሰማው ፡ በዝግ ፡ ችሎት ፡ ውስጥ ፡ ነው ፤ ነገሩ ፡ በሚሰማበት ፡ ጊዜ ፡ ከምስክሮች ፡ በምስክርነት ፡ ቃላቸውን ፡ ከሚሰጡት ፡ ከልዩ ፡ ዐዋቂዎችና ፡ ከወላጆች ፡ ወይም ፡ ከሞግዚት ፡ ወይም ፡ ከበነ ፡ አድራጎት ፡ ድርጅት ፡ አባሎች ፡ በቀር ፡ ማንም ፡

^{180.} አላይ ፡ የኅርጌ ፡ ማስታወሻ ፡ ፲ን ፡ ይመለከቷል ።

^{181.} የፍርድ ፡ ቤቶች ፡ አዋጅ ፡ (ገና ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ ያልዋለ)፡ ፲፱፻፷፪ ፡ አዋጅ ፡ ቁ ፡ ፻፺፰ ፡ <u>ነጋሪት ፡ ጋዜጣ፡</u> ፷፪ኛ ፡ ዓመት ፡ ቁ ፡ ፯ ፤ አንቀጽ ፡ ፲፱(፪)(ሥ) ፡ አንደ ፡ ወንጀለኛ ፡ መቅጫው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ሕግ ፡ ግልጽ፡ ባይሆንም ፡ አንኳን ፡ አካለ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ልጆች ፡ ጉዳይ ፡ ፍ/ቤቱ ፡ "በዝግ ፡ ችሎት ፡" ይቀመጣል ፡ ይላል ፡፡ በሕጉ ፡ ውስጥ ፡ አሁን ፡ ያለውን ፡ ደንብ ፡ ስንመለከት ፡ ይሀንን ፡ አሳሳች ፡ ደንብ ፡ ማውጣት ፡ አስፈላጊነቱ ፡ ምን ፡ እንደሆነ ፡ ለማወቅ ፡ ያስቸግራል ፡

ይህ ፡ ድንጋጌ ፡ በጋዜጣ ፥ በሬዲዮ ፥ በአሉባልታ ፡ ወዘተ ፡ አማካይነት ፡ አካለመ ጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ስም ፡ እንዳይጐድፍ ፡ ነገሩ ፡ በግልጽ ፡ ችሎት ፡ የሚሰጣ በትን ፡ ሁኔታ ፡ ለማዋበብ ፡ የታቀደ ፡ ይሆናል ፡¹⁸² አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ በተከሰሰበት ፡ ወንጀል ፡ ጥፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ ቢንኝም ፡ ባይንኝም ፤ የነገሩ ፡ መስ ማት ፡ በተቻለ ፡ *መ*ሐን ፡ በምስጢር ፡ የሆነ ፡ እንደሆነ ፤ ተከሳሹ ፡ ወደኅብረ ፡ ሰቡ ፡ ሲመለስ ፡ በቀላሉ ፡ ሲዋሃድ ፡ ይችላል ። ነገር ፡ ማን ፤ ይህ ፡ ስለ ፡ ዝግ ፡ ችሎት ፡ የሚና ገሬው ፡ ድንጋጌ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ ለመዋቀም ፡ የታቀደ ፡ ከሆነ ፤ በነገሩ ፡ ውስጥ ፡ ምርጫ ፡ የሚያሳጣው ፡ ሆኖ ፡ መተርጐም ፡ የለበትም ፡፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያሳደረሰው ፡ ወጣት ፡ በሕን ፡ መንግሥቱ ፡ መሠረት ፡ 5ንሩ ፡ በግልጽ ፡ ችሎት ፡ *እንዲታይ*ለት ፡ ባለው ፡ መብት ፡ ለመጠቀም ፡ በሚፈልግበት ፡ ጊዜ ፤ ተከላሹ ፡ ወይም *፡* ወላጆቹ ፡ ንገሩ ፡ በግልጽ ፡ ችሎት ፡ እንዲሰማ ፡ ወይም ፡ በቁጥር ፡ የሮቼ፡ (ቼ)፡ ከተጠቀሱት፡ ሰዎች ፣ በስተቀር ፣ ሴሎች ፣ ሰዎች ፣ ነንሩ ፣ በሚሰማበት ፣ ጊዜ ፣ እንዲገኙ ፣ ይፈልጉ ፣ ይሆናል = (በቁጥር ፡ ፻፸፮ ፡ (፩) ፡ የተጠቀሱት ፡ ሰዎች ፡ ዝርዝር ፡ የተከሳሽን ፡ ጠበቃ ፡ አይጨምርም) ። የወንጀል ፡ ነገሮች ፡ በግልጽ ፡ ችሎት ፡ መታየት ፡ ተከሳሹ ፡ በትክክ ለኛው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ነባሩ ፡ እንዲሰማለት ፡ ከሕዝቡ ፡ ድጋፍ ፡ ማግኘትን ፡ የመሰሉ ፡ ውጤቶች ፡ ስላሎት ፡ ለኅብረተ ፡ ሰቡ ፡ ጠቃሚ ፡ አንልግሎት ፡ ይሰጣል ፡፡ ከዚህም ፡ በላይ ፤ የነገሩ ፣ በምስጢር ፣ መስጣት ፣ ተሰርቷል ፣ ስለተባለው ፣ ወንጀል ፣ የሚወሩ ፣ የተንኰል ፡ ወሬዎች ፡ ተቀባይነት ፡ እንዲያገኙ ፡ ምክንያት ፡ ይሆናል ፤ ስለዚህ ፡ ሕዝቡ ፡ በነገሩ ፡ አፈጻጸም ፡ እምነት ፡ እንዳያጣ ፡ የፍርድ ፡ ሥራ ፡ አፈጻጸም ፡ "ሊታይ ፡" ይገባል ፡፡ ደግሞም ፡ ነንሩ ፡ በግልጽ ፡ ችሎት ፡ ሲሰማ ፡ ኅብረተ ፡ ሰቡ ፤ በተለይ ፡ ተሥ ጀው ፡ ወንንና ፡ ዘመዶቹ ፡ በተከሳሹ ፡ ሲፈረድበት ፡ ሲያዩ ፡ በሱ ፡ ላይ ፡ ያላቸ ውን ፡ ዋላቻ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ባለው ፡ መንገድ ፡ እንዲያበርዱ ፡ ዕድል ፡ ስለሚሰጣቸው ፡ ይህ ፡ የችሎቱ ፡ ግልጽ ፡ መሆን ፡ ለኅብረተ ፡ ሰቡ ፡ ጠቃሚ ፡ ነው ፡ በነዚህ ፡ ምክንያ ቶች ፡ የተንሣ ፤ ሕጉ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳላደረሰው ፡ ወጣትና ፡ ለሞግዚቶቹ ፡ በሕን ፡ መንግሥቱ ፡ መሠረት ፡ ነገሩ ፡ በግልጽ ፡ ችሎት ፡ እንዲታይ ፡ ባለው ፡ መብት ፡ እንዲጠቀሙ ፡ ምንም ፡ *መንገ*ድ ፡ ሳይሰዋ ፤ ነገሩ ፡ በምስጢር ፡ እንዲታይ ፡ የሚያዝ ፡ ተብቅና ፡ የማያወላዳ ፡ ደንብ ፡ መሥራቱ ፡ የሚያሳዝን ፡ ነው ፡

g/ የምስክሮች ፡ ምር*መራ* ፡

ተከሳሹ ፡ ክሱን ፡ ወይም ፡ አቤቱታውን ፡ የካደ ፡ እንደሆነ ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ "ለቀረ በው ፡ ክስ ፡ ወይም ፡ አቤቱታ ፡ የሚመስክሩትን ፡" የሕግና ፡ የመከላከያ ፡ ምስክሮች ፡ ስም ፡ አረጋግጥ ፡ መጥሪያ ፡ እንዲሰጣቸው ፡ ሕጉ ፡ ያዛል ፡ "አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ወይም ፡ እንደራሴው ፡ ወይም ፡ ጠበቃው ፡ ማንኛውም ፡ ምስክር ፡ እንዲጠራ ለት ፡ ሊያደርግ ፡ ይችላል ፡''¹⁸³ ይህም ፡ በተሻሻለው ፡ ሕገ ፡ መንግሥት ፡ አንቀጽ ፡ ፱፪ ፡ መሠረት ፡ ለማናቸውም ፡ ተከሳሽ ፡ የተሰጠውን ፤ "የሚመሰክሩለት ፡ ምስክሮች ፡ በመ ንግሥቱ ፡ ኪሣራ ፡ ተገደው ፡ እንዲቀርቡለት'' ፡ ያለውን ፡ መብት ፡ የሚያፀና ፡ ይመ ስላል ፡

^{182.} ይህ ፡ አመራር ፡ ፍ/ ቤቱ ፡ የፍርዱን ፡ ውሳኔ ፡ በጣስታወቂያ ፡ ኢንዲያወጣ ፡ በሚከለክለው ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁ ፡ ፻፸፱ ፡ የተደገፈ ፡ ነው ፡፡ አላይ ፡ በግርጌ ፡ ጣስታወሻዎች ፡ ፸፱-፸፰ የተመለከተውን ፡ ጽሑፍ ፡ ይመለከቷል ፡፡

¹⁸³ 本:資産資(資):

በሕገ*፡ መንግሥቱ ፡ አንቀጽ ፡ ፯፪ ፡ መ*ሠረት ፡ ለተከሳሹ ፡ የተሰጠው ፡ ሌላ ፡ መሠረታዊ ፡ መብት ፡ ደግሞ ፡ "የሚመስክሩበት ፡ ምስክሮች ፡ በፊቱ ፡ እንዲመስክሩ ፡" ያለው ፡ መብት ፡ ነው ፡፡ በፊቱ ፡ እንዲመሰክሩ ፡ መብት ፡ አለው ፡ ማለትም ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ በሱ ፡ ላይ ፡ የሚመሰክሩትን ፡ ምስክሮች ፡ መስቀልኛ ፡ ፕያቄ ፡ ለመጠየቅ ፡ መብት ፡ አለው ፡ ማለት ፡ ነው ፡፡ ከተንት ፡ ጀምሮ ፡ በኢትዮጵያ ፡ በታወቀውና ፡¹⁸⁴ በፍትሐ ፡ ብሔርና ፡ በወንጀለኛ ፡ *መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥ*ነ ፡ ሥርዓቲ ፡ በተረ*ጋገ*ጠው ፣ በሁለቱ ፣ ባለ*ጋራዎች ፣ ብቻ* ፣ በሚ*መራው* ፣ (በአድቨርሰሪ) ፡ ቅንጅች፣ መሠረት ፡ መስቀልኛ ፡ ተያቄ ፡ በተከሳሹ ፡ ላይ ፡ የሚሰጠውን ፡ የምስክርነት ፡ ቃል ፡ እውንተኛነት ፡ ለማረ*ጋ*ገጥ ፡ አስፈላጊ ፡ ዘዴ ፡ ነው ፡፡ ቁጥር ፡ ፻፸፯(፯) ፡ "ምስክሮቹን፡ ሁሉ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በጥያቄ ፡ ከመረመረ ፡ በኋላ ፡ የተከሳሹ ፡ ወገን ፡ መስቀልኛ ፡ ጥያቄ፡ ሊጠይቅ ፡ ይችላል፡" በማለት ፡ ከላይ ፡ የተጠቀሰውን ፡ *መ*ብት ፡ ይሰጣል*፡* ሆኖም፡ ቁጥር ፡ ፻፸፮ ፡ ተከሳሹ ፡ "ሊሰማው ፡ የጣይገባ፡" ጣስረጃ ፡ በሚቀርብበት ፡ ጊዜ ፡ ወይም፡ ትችት ፡ በሚሰጥበት ፡ ጊዜ ፡ "ከችሎቱ ፡ ክፍል ፡ ውስጥ ፡ እንዲወጣ ፡ *ያ*ደርጋል ፡" ይላል ፡፡ ይህ ፡ ድንጋጌ ፡ ምስክሮቹ ፡ ቃላቸውን ፡ በሚሰጡበት ፡ ጊዜ ፡ ወጣቱ ፡ ከፍ ርድ ፡ ቤት ፡ እንዲወጣ ፡ ሥልጣን ፡ የሚሰጥ ፡ ከሆን ፤ ተከሳሹ ፡ በሌለበት ፡ ቃሉን ፡ የሰጠውን ፡ ምስክር ፡ መስቀልኛ ፡ ጥያቄ ፡ ለመጠየቅ ፡ አለመቻሉ ፡ ግልጽ ፡ ስለሆን ፤ ምስክሮች ፡ በፊቱ ፡ እንዲመሰክሩ ፡ ያለውን ፡ መብት ፡ የሚነፍግ ፡ ይሆናል ፡ - ነገር ፡ **ግን ፡ ሕግ ፡ አርቃቂዎቹ ፡ መብቱን ፡ በዚህ ፡ ዓይነት ፡ እንዲነፈግ ፡ አለጣቀዳቸው ፡** የሚያጠራዋር ፡ አይደለም ። ቁዋር ፡ ፻፸፰ ፡ ምናልባት ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ሥራ ፡ ከተባለው ፡ ወንጀል ፡ ንጹሕ ፡ ወይም ፡ ተፋተኛ ፡ ስለመሆኑ ፡ ሳይሆን ፡ ስለጠባዩ ፡ ለፍርድ ፡ ቤቱ ፡ መረጃ ፡ የሚሆን ፤ ቤተሰቡን ፡ ወይም ፡ ሌሎችን ፡ የሚመ ለከት ፡ ምስጢራዊ ፡ ጉዳይ ፡ እንዳይሰማ ፡ ለማድረግ ፡ የታቀደ ፡ ይሆናል ፡፡ ስለዚህ ፡ ይህ ፡ ቁጥር ፡ ቅጣት ፡ በሚወሰንበት ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ከፍርድ ፡ ቤት ፡ እንዲወጣ ፡ እንዲያደርግ ፡ ለፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ሥልጣን ፡ እንደሚሰጠው ፡ ተደርጎ ፡ መተርጐም ፡ አለበት ፡፡ በእርግተ ፡ በተመሳሳይ ፡ ምክንያቶች ፡ በሌላ ፡ የሕፃ ፡ ቅንጅቶች ፡ ውስጥ ፡ አዋቂ ፡ ጥፋተኞች ፡ እንኳን ፡ ቅጣት ፡ ከመወሰኑ ፡ በፊት ፡ ስለ ጠባያቸውና ፡ ስለሴላም *፡ ጉዳይ ፡ ም*ስጢራዊ *፡ መግ*ለጫ ፡ በሚሰዋበት ፡ ጊዜ ፡ ከች ሎቱ ፣ እንዲርቁ ፣ ይደረጋል ።

አዋቂዎችን ፡ በሚመለከተው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ማናቸውም ፡ የምስክርነት ፡ ቃል ፡ የሚሰጠው ፡ በመሀሳ ፡ ወይም ፡ አውነትነቱን ፡ በማረጋገጥ ፡ ቢሆንም ፡ ¹⁸⁵ አካለ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ የሚመለከተው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ስለዚህ ፡ ምንም፡ አይናገርም ፡ "አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረስ ፡ ወጣት ፡ የተከሰሰበትን ፡ ነገር ፡ የሚሰማው ፡ ቸሎት ፡ በሌላ ፡ ነገር ፡ ተሰይሞ ፡ ከሚያነጋግረው ፡ አኳኋንና ፡ ሁኔታ ፡ የተለየ ፡ ይሆናል ፡" ከሚለው ፡ ከቁጥር ፡ ፻፸፮ ፡ (፪) ፡ ትሕዛዝ ፡ በመነሳት ፡ መሀላው ፡ ኢየስፈልግም ፡ ለማለት ፡ ቢቻልም ፤ ጥሩ ፡ መፍትሔ ፡ አይደለም ፡ የምስክሮች ፡ ቃል ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ላይ ፡ በጣም ፡ አሳሳቢ ፡ ውጤቶች ፡ ስለሚኖሩት ፡ አዋቂዎችን ፡ በሚመለከቱ ፡ ጉዳዮች ፡ የሚያስፈልገውን ፡ ያህል ፡ የመሀላው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡

^{184.} ከሳሽን ፡ የማወቅና ፡ ፌት ፡ ለፌት ፡ ቆም ፡ የመከራከር ፡ መብት ፡ ጥንትም ፡ የነበረ ፡ ነው ፤ "አንተ ፡ (ዳኛው) ፡ ሁለቱም ፡ ሳይቀርቡ ፡ ባንደኛው ፡ ላይ ፡ መፍረድ ፡ አማባብ ፡ አይደለም ፤ ምክንያቱም ፡ አንደኛው ፡ ወገን ፡ መከላከያውን ፡ ሳያቀርብ ፡ ሌላው ፡ ባቀረበው ፡ ከስ ፡ መሠረት ፡ ብቻ ፡ ውሳኔ ፡ ህን ፡ በችኮላ ፡ ከስመህ ፡ የሰጠሽው ፡ ቅጣት ፡ ለራስህ ፡ ይሆናል ---" ፡፡ ፍትሕ ፡ ነገሥት ፤ ትርጉም ፡ አባ ጳውሎስ ባድዋ ፤ የተዘጋጀው ፡ በፒ ፡ ስትራውስ ፡ (አዲስ ፡ አበባ ፡ የሕግ ፡ ፋኩልቲ ፤ ቀ ፡ ኃ ፡ ሥ ፡ ዩ + ፲፱፻፷፰) ፡ ገጽ ፡ ፪፻፷ ፡

^{185.} ቀ፡ ፻፴፮ ፡ (፪) ፡ አና ፡ ፻፴፪ ፡ (፪) ፡

ስካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ በሚመለከቱ ፡ ጉዳዮች ፡ ላይም ፡ ተፈጻሚ ፡ መሆን ፡ አለበት ፡ ከዚህም ፡ ሴላ ፡ የሚነሣው ፡ ጥያቄ ፡ ይኸውም ፡ ነገር ፡ "በተለየ ፡ አኳኋን" ፡ እንዲሰማ ፡ የሚያዘው ፡ ድንጋጌ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አዋቂዎችን ፡ በሚመለከቱ ፡ የወንጀል ፡ ጉዳዮች ፡ ተፈጻሚ ፡ የሆኑትን ፡ የማስረጃ ፡ አቀራረብ ፡ ደንቦች ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ጉዳዮች ፡ ውስጥ ፡ መከተል ፡ አያስፈልገውም ፡ ማለት ፡ ነውን ?¹⁸⁶ ወደፊት ፡ የሚወጣው ፡ የማስረጃ ፡ ሕግ ፡ ይህን ፡ ጥያቄ ፡ እንደሚመልሰው ፡ ተስፋ ፡ እናደርጋለን ፡ አስከዚያ ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ ግን ፤ የአዋቂ ፡ ተከሳሽን ፡ መብት ፡ ተስፋ ፡ እናደርጋለን ፡ አስከዚያ ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ ግን ፤ የአዋቂ ፡ ተከሳሽን ፡ መብት ፡ የመጠቅ ፡ የሚያስፈልጉት ፡ የማስረጃ ፡ አቀረራብ ፡ ደንቦች ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላ ደረሰው ፡ ወጣት ፡ ነገርም ፡ በትክክል ፡ መሰጣቱን ፡ ለማረጋገጥ ፡ ስለሚያስፈልጉ ፡ ተፈጻሚ ፡ መሆን ፡ አለባቸው ፡ የተሰጠው ፡ የምስክርነት ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ እንዲመዘ ነብ ፡ ሕጉ ፡ ያዛል ፡ ¹⁸⁷

በምስክሮች ፡ ቃል ፡ ሬገድ ፡ "ምስክሮቹን ፡ ሁሉ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በጥያቄ ፡ ከመረ መረ ፡ በኋላ ፡ የተከሳሹ ፡ ወገን ፡ መስቀልኛ ፡ ጥያቄ ፡ ሊጠይቅ ፡ ይችላል ፡" ከሚለው ፡ ከቁጥር ፡ ፻፸፮ (፮) ፡ አንድ ፡ የመጨረሻ ፡ ሐሳብ ፡ ይመታጫል ። ከመደበኛው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ጋር ፡ ሲነፃጸር ፥ ክሱን ፡ ለመደገፍ ፡ ወይም ፡ ለመቃወም ፡ የተጠሩ ፡ ምስክሮች ፡ ቢሆኑም ፡ ወጣት-ነክ ፡ በሆኑ ፡ ጉዳዮች ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡ የሚ*መ*ሰክሩ ፡ ምስክሮች ፡ እንደ ፡ "ፍርድ ፡ ቤት ፡ ምስክሮች፡" የሚቆጠሩ፡ ይመስላል ፡፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በማናቸውም ፡ ነገር ፡ ምርመራውን ፡ በቀጥታ ፡ ይመራል ፡፡ የተከሳሽ ፡ ጠበቃም ፡ ራሱ ፡ እንዲጠሩ ፡ ያደረጋቸውንም ፡ ምስክሮች ፡ እንኳ ፡ ሳይቀር ፡ ሱን" ፡ ምስክሮች ፡ ተያቄ ፡ ከጠየቀ ፡ በኋላ ፡ በሀሰት ፡ መስክረዋል ፡ ብሎ ፡ እንዲከስ ፡ ¹ የሚያስችለው ፡ በቀጥታ ፡ ጥያቄ፡ውስጥ ፡ የተከለከለው ፡ ብልሃት ፡ መሆኑ ፡ ታውን? ምናል ባት ፡ የተከሳሽ ፡ ጠበቃ ፡ ለራሱ ፡ ምስክሮች ፡ መስቀልኛ ፡ ጥያቄ ፡ አቅርቦ ፡ ከጨረሰ፡ በኋላ ፣ የተከሳሽ ፣ ጠበቃ ፣ በዋያቄው ፣ ስላንኛቸው ፣ ንንሮች ፣ ፍርድ ፣ ቤቱ ፣ ምስክሮ ቸን ፡ እንደገና ፡ ይጠይቅ ፡ ይሆናል ፡፡ እንዲህ ፡ ያለው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ የመከላከያ ፡ ምስክሮች ፡ በሰጡት ፡ ቃል ፡ ሳይ ፡ የተከሳሽ ፡ ጠበቃ ፡ ሊያቀርበው ፡ የማይችለውና ፡ ቡን ፡ ለማረ*ጋገ*ጥ ፡ ዘወትር ፡ አስፈላጊ ፡ ይሆናል *፡፡* ይህ ፡ ሥራ ፡ የዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ሳይሆን፣ የፍርድ ፡ ቤቱ ፡ መሆኑ ፡ የሚታወቀው ፤ ቀድሞ ፡ እንዳየነው ፣ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ የሚመለከቱት ፡ ጉዳዮች ፡ አፈጻጸም ፡ በሕጉ ፡ መሠረት ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ በሁለት ፣ ባላ*ጋራዎች ፣ የጣይመሩ ፣* (ኖን ፣ አድቨርስሪ) ፡ ከመሆናቸው ፡ ነው ።¹⁸⁸ ፍርድ፣

^{186.} በንጉሥ፣ ነገሥት ፡ መንግሥት ፡ ግዛት ፡ ውስጥ ፡ አሁንም ፡ የተቀነባበረ ፡ የማስረጃ ፡ ሕግ ፡ የለም። ቢሆንም ፡ ፍ/ቤቶች ፡ ከኮሙን ፡ ሎው ፡ የተውጣጡ ፡ አንዳንድ ፡ የማስረጃ ፡ ሕጉችን ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ ያውላሉ ። ሕንቹም ፡ (ኮድስ) ፡ አንዳንድ ፡ የማስረጃ ፡ ሕጉች · አሏቸው ፤ ሴሎች ፡ መኖራቸውን ፡ ያሳያሉ ፤ ለምሳሌ ፡ ፻፵፬-፵፩ ፡ የክሱ ፡ መሰጣት ፡ ከመጀመሩ ፡ በፊት ፡ ምስክሮች ፡ የስ ጡት ፡ ቃል ፡ በጣስረጃነት ፡ እንዴት ፡ እንደሚቀርብ ፡ ይቆጣጠራሉ ፤ ቁ ፡ ፻፵፯ ፡ ደግሞ ፡ ማስረጃን ፡ ስለመቃወም ፡ ይገልጻል ። አለነፃ ፡ ፌቃድ ፡ የሚሰጡ ፡ የአምነት ፡ ቃላት ፡ በማስረጃነት ፡ ሲቀርቡ ፡ አይችሉም ፡ የሚሰው ፡ ደንብ ፡ አንድ ፡ ማስረጃ ፡ ተስሚነት ፡ የማያገኝበት ፡ (ኤክስክሉሽናሪ ፡ ሩል) ፡ አንድ ፡ ምሳሌ ፡ ነው ።

^{187.} ቀ፡ ፻፸፯(፯) ።

^{188.} ሕጉ፡ አካለ፡ መጠን፡ ሳላደረሱ፡ ጥፋተኞች፡ የደነገገውን ሥነ፡ ሥርዓት፡ የጀ፡ ግራሻን፡ የሕጉ፡ አሻን፡ ፕሮዤ፡ ለአዋቂዎችና፡ አካለ፡ መጠን፡ ላልደረሱ፡ ጥፋተኞች፡ ካሰበው፡ ሥነ፡ ሥርዓት፡ ጋር፡ ማወጻደር፡ ጠቃሚ፡ ነው ፡ የሕጉ፡ አርቃቂዎች፡ በመጨረሻ፡ አዋቂዎችን፡ በሚመለከተው፡ ክፍል፡ ያለውን፡ የግራሻንን፡ ነገሩ፡ ከመሰጣቱ፡ በፊትና፡ በሚሰጣበትም፡ ጊዜ፡ ያለውን፡ የአውሮፖውያን፡ ዓይነት፡ ቅንጅት፡ ቢያስቀሩትም፡ አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሱ፡ አጥፊዎችን፡ በሚመለከተው፡ ክፍል፡ ግን፡ ትንሽ፡ ለውጥ፡ በማድረግ፡ ብቻ፡ ተቀብለውታል ፡

ቤቱ ፡ ነገሩን ፡"በጥያቄ ፡ መልክ^{ንን}፡ በመምራት ፡ ያለው ፡ ሥራና ፡ ከዚህም ፡ ጋር ፡ ሲነፃ ጸር ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ያለው ፡ የተቀነሰ ፡ ሥራ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶችና ፡ በዐዋቂዎች ፡ ጉዳዮች ፡ አፈጻጸም ፡ መካከል ፡ ላለው ፡ ልዩነት ፡ ዋና ፡ ጠባዮች ፡ ናቸው #

፫/ የዕቃቤ ፡ ሕጉ ፣ የተከሳሽ ፡ ጠበቃና ፡ የፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ተግባር ፡፡

ሕግ ፡ አርቃቂዎቹ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ የሚመለከተው ፡ ሥነ፡ ሥርዓት ፡ ባዘጋጁበት ፡ ጊዜ ፡ ክርክሩ ፡ በሁለቱ ፡ ባላጋራዎች ፡ ብቻ ፡ ከሚ*መራ*በት ፡ (አድቨርሰሪ) ፡ ቅንጅት ፡ ጋር ፡ ምን ፡ ያህል ፡ የተለየ ፡ እንዳደረጉት ፡ ለመረዳት ፡ ተከራ ካሪዎቹ ፡ ወገኖችና ፡ ፍ/ቤቱ ፡ በመደበኛው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ውስጥ ፡ ያላቸውን ፡ ተግባር ፡ ማስታወስ ፡ ያስፈልጋል ፡፡ ሁለቱ ፡ ባላጋራዎች ፡ ነንሩን ፡ በሚመሩበት ፡፡ (በአድቨርሰሪ ፡ ቅንጅት)፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉና ፡ የተከሳሽ ፡ ጠበቃ ፡ የሚመሰክሩሳቸው ፡ ምስክ ሮች ፡ ካሉ ፣ በየበኩላቸው ፡ የፈለጉትን ፡ ለመጥራት ፡ የሚወስኑት ፡ ራሳቸው ፡ ናቸው።¹⁸⁹ ላይ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወገን ፡ ያቀረባቸውን ፣ ምስክሮች ፡ ምር*ሞራና ፡* የሌላውንም ፡ ወገን ፡ ምስክሮች ፡ መስቀልኛ ፡ ጥያቄ ፡ በቀጥታ ፡ ይመራል ፡፡ በእንደዚህ ፡ ያሉት ፡ ድን ጋጌዎች፡ የተጣለው ፡ ንደብ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ "ለፍትኅ ፡ ሲል ፡" ተጨማሪ ፡ ምስክሮች ፡ ሊጠራ፣ መቻሉና ፡¹⁹⁰ "ትክክለኛ ፡ ፍርድ ፡ ለመስጠት ፡ አስፈላጊ ፡ መስሎ ፡ ሲታየው ፡²² ምስ ክሮቹን ፡ ለመጠየቅ፡ ፡¹⁹¹ የተሰጠው ፡ ሥልጣን ፡ ነው ፡ ነገሩ ፡ የሚሰጣበት ፡ ቅደም ፡ ተከተል ፡ ሁኔታ ፡ እንደሚከተለው ፡ ነው ፣ የዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ የመክፈቻ ፡ ንግግር ፤ 192 ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ምስክሮቹን ፡ መጠየቅና ፡ የተከሳሽ ፡ ጠበቃ ፡ መስቀልኛ ፡ ጥያቄ ፡ ጣቅ ረብ ፤ ካስፈለንም ፣ ወቃቤ ፣ ሕጉ ፣ ድጋሚ ፣ ጥያቄ ፣ ማቅረብ ፤¹⁹³ ወቃቤ ፣ ሕጉ ፣ ማስረጃ ውን ፡ ካቀረበ ፡ በኋላ ፡ ለተከሳሹ ፡ ጥፋተኛንት ፡ በቂ ፡ ማስረጃ ፡ የሌለ ፡ እንደሆን ፡ የተከሳሹ ፡ በነፃ ፡ መለቀቅ ፤¹⁹⁴ የተከሳሽ ፡ ጠበቃ ፡ የመክፈቻ ፡ ንግግር ፤¹⁹⁵ ተከሳሹ ፡ ለመናገር ፡ ከፈለን ፡ የሚያደርንው ፡ ንባባር ፤¹⁹⁶ የመከላከያው ፡ ምስክሮች ፡ በተከሳሽ፡ ጠበቃ ፡ መመርመርና ፡ በዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ መስቀልኛ ፡ ዋያቄ ፡ መጠየቅ ፤ ካስፈለገም፡ በተከሳሽ ፡ ጠበቃ ፡ ድጋሜ ፡ መጠየቅ ፤¹⁹⁷ የዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ የመዝጊያ ፡ ንግግር ፤¹⁹⁸ የተከሳሽ ፡ ጠበቃ ፡ የመዝጊያ ፡ ንግግር ፤¹⁹⁹ በመጨረሻም ፡ ፍርድና ፡ ቅጣት ²⁰⁰

አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ በሚመለከት ፡ ጉዳይ ፡ አፈጻጸም ፡ ውስጥ ፡ በጣም ፡ የተለየ ፡ ቅንጅት ፡ እናንኛለን ፡ አንደኛ ፤ በከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ከሚ

^{189. 🛊 🛚} ស្តីក្តី 🛎

^{190.} ቀ: ፻፵፫(፩) »

^{191. 🛊 :} តូញ៉ូខ្លី(គូ) 🗷

^{192.} **A**: FOZ(8) =

^{193.} ቀ፡ ፩፴፮(፪)(፫) ፡ እና ፡ ፻፴፱ ፡

^{194.} ቀ፡ ፻፵፩ ።

^{195.} **4:** 🛱 🛱 🛱 🛱 🛱

^{196. 🛊} ទូកូខ្ល (ក្) 🕫

^{197.} ቀ፡ ፻፵፱(፪) ፡ ሕጉ ፡ የመከላከያ ፡ ምስክሮች ፡ መስቀለኛ ፡ ጥያቄና ፡ ድጋሜ ፡ ጥያቄ ፡ ሲቀርብላቸው ፡ መቻል ፡ አለመቻሉን ፡ በግልጽ ፡ ባይናገርም ፡ የሚቻል ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርም ፡፡ ቀ ፡ ፻፴፯ ፤ ፻፴፱-፵ ፤ ፻፵፱(፫)

^{198.} ቁ፡ ፻፵፰(፩) ።

^{199.} 本: 至安东(夏) *

^{200. 🛊 :} ஜன்ழ எ

ሰሙ ፡ ነገሮች ፡ በስተቀር ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ መገኘት ፡ እንኳን ፡ አይችልም ፡ 201 ስለዚህ ፡ የዐቃቤ ፡ ሕጉን ፡ ሥራ ፡ ዳኛው ፡ ራሱ ፡ በብዙ ፡ ጉዳዮች ፡ ውስጥ ፡ ይፈጽማል ፡፡ በሌላ ፡ አነጋገር ፡ የተከሳሽ ፡ ጠበቃና ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ብቻ ፡ ነገሩን ፡ የሚያካሂዱ ፡ ስለሆነ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ የሚመለከተው ፡ ጉዳይ ፡ አፈጻም ፡ በአንድ ፡ ወገን ፡ ብቻ ፡ የሚመራ ፡ ነው ፡ ለማለት ፡ ይቻላል ፡፡ በዚህ ፡ ምክንያት ፡ "የዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ምስክሮች ፡" የሚጠሩት ፡ በዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ አማካይነት ፡ ሳይሆን ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ "ለቀረበው ፡ ክስ ፡ ወይም ፡ አቤቱታ ፡ ለመመስከር ፡ የሚጠሩትን ፡ ምስክሮች" ፡ - ምናልባት ፡ ለነገሩ ፡ መረጃ ፡ ያቀረበውን ፡ ሰው ፡ - "ከጠየቀ ፡ በኋላ ፡" በሚያደርገው ፡ ውሳኔ ፡ ነው ፡፡ ማናቸውም ፡ ወገን ፡ ቢሆን ፡ የመክፈቻ ፡ ንግግር ፡ አያደርግም ፤ ምስክሮቹን ፡ ሁሉ ፡ በቀጥታ ፡ የሚመረምረው ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ወይም ፡ የተከሳሽ ፡ ጠበቃ ፡ ሳይሆን ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ነው ፡፡ ለተከሳሹ ፡ ኢንዲመስክሩ ፡ ለሚቀርቡት ፡ "የመከላከያ ፡ ምስክሮች ፡" ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ መስቀልኛ ፡ ጥያቄ ፡ ሊያቀርብ ፡ አይችልም ፤ የተከሳሽ ፡ ጠበቃ ፡ ሳይሆን ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ነው ፡፡ ለተከሳሹ ፡ ኢንዲመስክሩ ፡ ለሚቀርቡት ፡ "የመከላከያ ፡ ምስክሮች ፡" ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ መስቀልኛ ፡ ጥያቄ ፡ ሊያቀርብ ፡ አይችልም ፤

የምስክር ፡ ቃል ፡ አሰጣጥ ፡ ቅደም ፡ ተከተል ፡ እንኳ ፡ ዐዋቂዎችን ፡ በሚመለከ ተው ፡ ጉዳይ ፡ አፈጻጸም ፡ ውስጥ ፡ ካለው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ኃር ፡ ተመሳሳይ ፡ ይሁን ፡ አይሁን ፡ ግልጽ ፡ አይደለም ፡፡ **ዕዋቂዎችን** ፡ በሚመለከቱ ፡ ጉዳዮች ፡ ክሱ ፡ የተነሳበት ፡ ወንጀል ፡ ከተረጋገጠ ፣ ከዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ምስክሮች ፡ ቀጥሎ ፡ የሚቀርቡት ፡ የመከላከያ ፡ ምስክሮች ፡ ናቸው ። በዕቃቤ ፡ ሕጉና ፡ በተከሳሽ ፡ ጠበቃ ፡ ክርክር ፡ መካከል ፡ ያለውን ፡ ልዩንት ፡ ሕጉ ፡ ግልጽ ፡ አላደረገውም ፤ እንዲያውም ፡ ልዩነቱን ፡ አደብዝዞታል ፡፡ ዐቃቤ፡ ሕጉ፡ያቀረበው ፡ ክርክር ፡ በቂ ፡ ማስረጃ ፡ የለውም ፡ በማለት፡የተከሳሽ ፡ ጠበቃ ፡ ተከሳሹ፡ በነፃ ፡ እንዲለቀቅ ፡ የሚያመለክትበት ፡ ጊዜ ፡ አልተወሰነም ፡ ስለዚህ ፡ ተከሳሹ ፡ በተ ከሰሰበት ፡ ወንጀል ፡ በቂ ፡ ማስረጃ ፡ ያልቀረበበት ፡ ቢሆንም ፡ ክርክሩን ፡ መቀጠል፡ አለበት ፡ ማለት ፡ ነውን ? እንዲያውም ፡ አሥራሩ ፡ በእርግጥ ፡ ትክክለኛ ፡ ባይሆንም ፣ የመከላከያ ፡ ምስክሮች ፡ በተቀዳሚ ፡ እንዳይቀርቡ ፡ በግልጽ ፡ የሚከለክል ፡ ድንጋጌ ፡ የለም ። ሕጉ ፡ በዚህ ፡ ጉዳይ ፡ ላይ ፡ ግልጽና ፡ ትክክል ፡ መምሪያ ፡ ስለጣይሰጥ ፣ በዚህ ፡ ዓይነት ፡ የተፈጠረውን ፡ ችግር ፡ ለሟሟላት ፡ ለዐዋቂዎች ፡ በተደነገገው ፡ ሥነ ፣ ሥርዓት ፡ መሥራት ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ላላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ጢቃሚ ፡ ይሆናል ፡፡ ይህ ፡ ከሆን ፣ ዳኛው ፡ የሕግ ፡ ምስክሮች ፡ አስቀድሞ ፡ ይጠራል ፡፡ የምስክርነት ፡ .ቃላቸውንም ፡፡ ከሰማ ፡ በኋላ ፣ ክሱ ፡ ማስረጃ ፡ እንዳልተገኘለት ፣ ከተንንዘበ ፡ ተከሳሹን ፣ በ**ን**ፃ ፡ ይለቀዋል ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የተከሳሹን ፡ ጥፋተኛነት ፡ ካሬ*ጋገጠ ፣* የተከሳሽ፡ ጠበቃ ፡ ለክሱ ፡ መልስ ፡ እንዲሰጥ ፡ ይጠይቀዋል ፡፡ እንዲህ ፡ ያለው ፡ ሥን ፡ ሥርዓት ፡ ተከሳሹ ፡ በቂ ፡ በሆነ ፡ መረጃ ፡ ላልተረጋገጠ ፡ ክስ ፡ በማያስፈልግ ፡ ሁኔታ ፡ መልስ ፡ ለመስጠት ፡ እንዳይንደድ ፡ ለማድረግ ፡ አስፈላጊ ፡ ይመስላል ።

እስካሁን ፡ ድረስ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ላላደረሱ ፡ መጣቶች ፡ የተደነገገው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ለዐዋቂዎች ፡ ከተደነገገው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ብዙ ፡ ልዩነት ፡ እንዳለው ፤ በተለይም ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ በነገሩ ፡ በምንም ፡ ተካፋይ ፡ እንደጣይሆንና ፡ የሱንም ፡ ሥራ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ እንደሚሠራ ፡ አይተናል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አስቀድመን ፡ እንዳየነው ፡ ሕጉ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ በሠራው ፡ ወንጀል ፡ ከባድ ነት ፡ መሠረት ፡ ጥቂት ፡ ልዩነቶች ፡ ያደርጋል ፡፡ ስለዚህም ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ የተቀጠረ ፡ ጠበቃ ፡ የማግኘት ፡ መብትና ፡ እንደደንቡ ፡ በዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ በሚቀርብ ፡ የክስ ፡ ጣመልከቻ ፡ የመከሰስ ፡ መብት ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ ከባድ ፡ በሆኑ ፡ ጉዳዮች ፡ እንደሚሠራ ፡

^{201.} 中:夏亮:(夏):

ባቸው፣ አይተናል #²⁰² የ"ከባድ" ፡ ጉዳዮች ፡ ሌላው ፡ ልዩ ፡ ጠባይ ፡ በከፍተኛው ፡ ፍርድ፡ ቤት ፡ በሚሰሙ ፡ ነገሮች ፡ ላይ ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ "እንዲገኝ ፡ መደረጉ ፡" ነው ²⁰³ ሆኖም ፡ በእንዲህ ፡ ያሉ ፡ ነገሮች ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ የሚገኝበት ፡ ምክንያት ፡ ግልጽ ፡ አይደለም ፡፡ የሚፈጽመው ፡ ተግባር ፡ አለ ፡ ወይ? የሚፈጽመው ፡ ተግባር ፡ ስለመኖሩ ፡ ሕጉ ፡ በግልጽ መናገሩ ፡ ቀርቶ ፡ ፍንጭ ፡ እንኳን ፡ አይሰ**ጥም ፡ ምናልባት ፡ ቁ**ጥር ፡ ፻፸፮ ፡ የሚደነግገው፣ ክርክሩ ፡ በሁለት ፡ ባላ*ጋራዎች ፡ የጣይመራ*በት ፡ (ኖን-አድቨርሰሪ) ፡ ቅንጅት ፡ በከፍተ ኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤትና ፡ በሌላም ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ በሚቀርቡ ፣ አካለ ፡ *መጠን ፡ ያ*ላደረሱ ፡ ' ወጣቶችን ፡ በሚመለከቱ ፡ ጉዳዮች ፡ ላይ ፡ ተፈጸሚ ፡ ይሆን ፡ ይሆናል ፡ ነገሩን ፡ የሚሰ ማው ፡ ዳኛም ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ የሚ**ሠራውን ፡ ሥራ ፡ ይሠራ ፡ ይሆናል** # ታዲያ ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ መገኘት ፡ ያለበት ፡ ለምንድን ፡ ነው? ቁጥር ፡ ፻፸፯ ፡ (፩) ፡ ዐቃቤ፡ ሕጉ። አካለ። መጠን። ያሳደረሱ። ወጣቶችን። የሚመለከቱ። ጉዳዮች። በከፍተኛው። ፍርድ ፡ ቤት ፡ በሚሰሙበት ፡ ጊዜ ፡ እንዲገኝ ፡ የሚያዘው፡ በፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ሥልጣን፡ሥር ያሉት፡ ወንጀሎች፡ በጣም፡ ከባድ፡ ስለሆኑና/ወይም ፡ በወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ ሕግ፡ መሠረት ፡ አስቸጋሪ ፡ ስለሆኑ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ለመገመት ፡ ይቻላል ፡፡²⁰⁴ ስለዚህ ፡ የከፍ ተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ስለአንዳንድ ፡ አሳሳቢ ፡ ነገሮች ፡ ከዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ጋር ፡ ለመመካከ ርና ፡ ደግሞም ፡ ምክሩንና ፡ ሐሳቡን ፡ ሊቀበል ፡ እንደሚችል ፡ ልንንምት ፡ እንችላለን ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይህ ፡ አ**ን**ላለጽ ፡ አካለ ፡ *መ*ሐን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ በከፍተኛው ፡ፍርድ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ባለው ፡ ጥቅም ፡ ላይ ፡ በሚያስከትለው ፡ ውጤት ፡ ረንድ ፡ ቅር ፡ የሚ ያሰኝ ፡ ነው ፡፡ ጉዳዩ ፡ "ከባድ" ፡ ሲሆን ፡ ብቻ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያሳደረሰው ፡ ድሀ ፡ ተከ ሳሽ ፡ የጠበቃ ፡ ርዳታን ፡ የጣግኘት ፡ ፍጹም ፡ መብት ፡ እንዳለው ፡ አይተናል ፡ ዳሩ ፡ *ግን* ፡ ብዙ ፡ የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት *፡ ጉዳ*ዮች ፡ የሚያስፈል*ገውን ፡ ያህ*ል ፡ ከባድ፡ ስላልሆኑ ፡ በቁጥር ፡ ፻፸፬ ፡(ሰ) ፡ መሠረት ፡ የጠበቃ ፡ እርዳታን ፡ ሊያስንኙ ፡ አይችሎም ፡፡ ²⁰⁵ በእንደዚህ ፡ ያሉ ፡ ነገሮችም ፡ በቁጥር ፡ ፻፸፪ ፡ (፫) ፡ በተደነገገው ፡ መሠረት ፡ የሚፈጸ መው ፡ ተመሳሳይ ፡ የሆነ ፡ ተፈላጊ ፡ *ነገር ፡* ስለማይሟላ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ በዐቃቤ ፡ ሕጉ፡እንደደንቡ ፡ በሚቀርብ ፡ የክስ ፡ ጣመልከቻ ፡ የመከሰስ ፡ መብት፡ የለውም ፣²⁰⁶ በዚህ ፡ ዓይነት ፡ በከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የሚቀርቡ ፡ *ነገሮ*ች ፡ በአ ንድ ፣ በኩል ፣ በጣም ፣ አሳሳቢና ፣ አስቸ*ጋሪ* ፣ በመሆናቸው ፣ የዐቃቤ ፣ ሕጉን ፣ መኖር ፣ የሚጠይቁ ፡ ሲሆኑ ፤ በሴላ ፡ በኩል ፡ ግን ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ታከ ሳሽ ፡ እንዶደንቡ ፡ በሚቀርብ ፡ በቂ ፡ በሆነ ፡ የክስ ፡ ጣመልከቻ ፡ መከሰስንና ፡ የጠበቃ ፡ እርዳታ ፡ ማግኘትን ፡ በመሰሉ ፡ መሠረታዊ ፡ መብቶች ፡ ለመጠቀም ፡ ይችል ፡ ዘንድ ፡ አሳሳቢንታቸውና ፡ አስቸጋሪንታቸው ፡ በቂ ፡ ሆኖ፡አለመገመቱ ፡ አስገራሚ ፡ ነገር ፡ ነው። ይህም ፡ ጉድለት ፡ በፓርላማ ፡ እስኪታረም ፡ ድረስ ፣ ሕጉ ፡ በግልጽ ፡ ባይናንርም ፡ እንኳ ፤ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ለትክክለኛ ፡ ፍርድ ፡ ሲሉ ፡ እንዚህን ፡ በከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ለሚ ታዩ ፡ ጉዳዮች ፡ የተጠበቁትን ፡ የመብት ፡ **ጥበቃዎች፡ እንደሚ**ሥሩበት፡ተስፋ ፡ ይደረጋል።

²⁰²⁻ የጠበቃ ፡ ዕርዳታ ፡ የማግኘት ፡ መብት ፡ ከባድ ፡ ባልሆኑ ፡ ጉዳዮች ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ የሚወክል ፡ ዘመድ ፡ ባልተገኘበት ፡ ጊዜም ፡ ያለ ፡ ነው ፡፡

^{203.} **#:** FGE: (5) #

^{204.} የው-መ-ሕ-ሥ-ሥ- አንደኛ ፡ ወንጠረዥ ፡ ተመልከት ፡፡ በቁ ፡ ፻፪ ፡ መሠረት ፡ (ክሱን ፡ ወደሌላ ፡ ሥፍራ ፡
ስለ ፡ ማዛወር) ፡ ሌላ ፡ ጊዜ ፡ የከፍተኛው ፡ ፍ/ቤት ፡ ሥልጣን ፡ ያልሆኑ ፡ ጉዳዮች ፡ ወደ ፡ ከፍተኛው ፡
ፍ/ቤት ፡ ሲዛወሩ ፡ ይችላሉ ፡፡ ቢሆንም ፡ በከፍተኛው ፡ ፍ/ቤት ፡ ሊሰሙ ፡ የሚችሉት ፡ ጉዳዮች ፡
በቁ፡ ፻፯ ፡ (ለ) ፡ መሠረት ፡ "ያልተለመደ ፡ አስቸጋሪ ፡ የሕግ ፡ ክርክር ፡" የሚያስነሱት ፡ ብቻ ፡ ናቸው።

^{205.} ለምሳሴ ፡ የአራጣ ፡ (ቁ ፡ ፯፻፷፯ ፡ ወ-መ-ሕ-) ፤ የመንጠቅ ፡ (ቁ ፡፯፷፰ ፡ ወ-መ-ሕ-) ወይም ፡ የጣስፈራራት ፡ (ቁ ፡ ፯፷፱ ፡ ወ-መ-ሕ) ፡ ወንጀሎች ፡ "ከዐሥር ፡ ዓመት ፡ በማያንስ ፡ ጽኑ ፡ እስራት ፡ ወይም ፡ በሞት?' ፡ አያስቀጡም ፡

^{206.} hH.go #

፬/ የተከሳሹ ፡ ተግባር

በኢትዮጵያ ፡ አንድ ፡ ዐዋቂ ፡ ተከሳሽ ፡ ነገሩ ፡ በሚሰማበት ፡ ጊዜ ፡ ያለው ፡ ተማ ባር ፡ በዘመናዊ ፡ የሕግ ፡ ቅንጅት ፡ ውስጥ ፡ በጣም ፡ ልዩ ፡ ነው ፡፡ <u>ምስክር</u> ፡ ሊሆን ፡ የሚችል ፡ አይመስልም ፤²⁰⁷ ማለት ፡ አይምልም ፤ ጠበቃው ፡ አይጠይቀውም ፤ ዐቃቤ ፡ ሕጉም ፡ መስቀልኝ ፡ ጥያቄ ፡ አያቀርብለትም ፡፡ ሕጉ ፡ በዚህ ፡ ረገድ ፡ ከዘመናዊው ፡²⁰⁸ የአንግሎ-አሜሪካን ፡ ቅንጅት ፡ አቀራረብ ፡ ይልቅ ፡ የአውሮፓን ፡ ሕግ ፡ ቅንጅት ፡ አቀራር፡ ሳይሆን ፤²⁰⁹ ተከሳሹ ፡ ሲጠየቅ ፡ ላለመመለስና ፡ ላለመጠየቅም ፡ ፍጹም ፡ መብት ፡ በላለው ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ወይም ፡ ጠበቃው ፡ በሚጠይቀው ፡ ጊዜ ፡ አልመልስም ፡ ለማ ለት ፡ ይችላል ፡፡ በዚህ ፡ በኩል ፡ ያለው ፡ አሠራር ፡ የአንግሎ-አሜሪካን ፡ ሕግ ፡ የተ ከተለ ፡ ነው ፡፡ በኢትዮጵያ ፡ ተከሳሹ ፡ በነገሩ ፡ ተካፋይ ፡ የሚሆነው ፣ አስፈላጊ ፡ በሚ ሆንበት ፡ ጊዜ ፡ ከፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የሚቀርቡ ፡ አንዳንድ ፡ ጥያቄዎችን ፡ ከማብራራት ፡ በስተቀር ፡ መስቀልኛ ፡ ጥያቄ ፡ እንዲጠየቅ ፡ ሳይንደድ ፡ ያለመህላ ፡ ቃሉን ፡ በመስጠት ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ ²¹⁰ ተከሳሹ ፡ ለራሱ ፡ ምስክር ፡ አንዳይሆን ፡ የተደረገበት ፡ ምክንያት ፡ በሐሰት ፡ የመመስከር ፡ ወንጀል ፡ እንዳይፈጸም ፡ ለማድረግ ፡ ይመስላል ፡²¹¹

አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ ወደሚመለከተው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ እንመለስና ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ያለመሀላ ፡ ቃሉን ፡ ለመስጠት ፡ መቻል ፡ አለመቻሉን ፡ የሚያመለክት ፡ ምንም ፡ ፍንጭ ፡ ስለሌለ ፤ ስለተከሳሹ ፡ ተግባር ፡ ምንም ፡ መምሪያ ፡ አናንኝም ፡ በእንደዚህ ፡ ያለው ፡ ጉዳይ ፡ በዐዋቂዎችና ፡ በወጣቶች ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ መካከል ፡ ልዩነት ፡ እንዲኖር ፡ የሚደግፍ ፡ የአመራር ፡ (ፖሊሲ) ፡ ምክንያት ፡ ያለ ፡ ስለማይመስል ፤ ዐዋቂዎችን ፡ የሚመለከተውን ፡ ደንብ ፡ ተፈጻሚ ፡ ማድረግ ፡ ትክክለኛ ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርም ፡

የወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ሕግ ፡ በግልጽ ፡ የምስክርነት ፡ ቃል ፡ ከመስጠት ፡ አያግደውም ፤ 207. ወይም ፡ አይፈቅድለትም ፡ ስለተከሳሹ ፡ የሚናገረው ፡ ቁዋር ፡ ፻፵፪፡ (፫) ፡ ብቻ፡ሲሆን ፡ እርሱም ፡ "የመከላከያ። ምስክሮች። በማናቸውም። ተራ። ሊጠፉ። ይቻላል። ነገር። ማን። ተከሳሹ። ቃሉን። መስጠት ፡ የፌቀዴ ፡ እንደሆን ፡ በመጀመሪያ ፡ ቃሉን ፡ ይሰጣል ፡" ይላል ፡፡ የሕጉ ፡ አርቃቂዎች ፡ የተመለ ከቷቸው ፡ የሴሎች ፡ ሀገሮች ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ሕኮች ፡ በግልጽ ፡ የዚህን ፡ ተቃ ራኒ ፡ የሆነ ፡ ሕግ ፡ የሚሰጡ ፡ ሲሆን ፡ እዚህ ፡ ግን ፡ አርቃቂዎቹ ፡ በግልጽ ፡ ሳይጨምሩት ፡ መቅረ ታቸው ፡ ራሱ ፡ ተከሳሹ ፡ በመሀሳ ፡ የምስክርነት ፡ ቃሉን ፡ መስጠት ፡ መቻሉን ፡ የፈቀጹ ፡ ይመስላል = ክፍል ፡ ፻፹፩ን ፡ ከፌዴሬትድ ፡ ማሴይ ፡ ስቴትስ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ሕግ ፡ ጋር ፡ ያንፃጽሯል።(ኩዋሳ፣ ሳምፑር ፣ ጋቨርንሜንት ፣ ፕሬስ ፤ ፲፱፻፶፩) ፣ ክፍል ፣ ፱፻፸፱ ፣ የጋና ፣ የወንጀለኛ፣ መቅጫ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ሕግ ፡ (አክት ፡ ፴ ፤ ፲፱፻፺) ፡ በቁጥሮች ፡ ፹፮ ፡ እና ፡ ፹፯ ፡ ውስጥ ፡ የቀዳሚ ፣ ምርመራ ፡ አድራጊ ፡ ፍርድ ፡ ቤትን ፡ በሚመለከት ፡ ጉዳይ ፤ በዚህም ፡ አንፃር ፡ ተከሳሹ ፡ "የሚሰጠውን ፡ ቃልና" ፡ "የምስክሮችን" ፡ "ማስረጃ" ፡ ያነፃጽሯል ። ይሁን ፡ እንጂ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶቹ ፡ ከአንግሊዝ ፣ የፍርድ ፡ አሰጣዋ ፡ ዘዴ ፡ በቀሰሙት ፡ ወይም ፡ ከልማዳዊ ፡ አሠራር ፡ ባገኙት ፡ ወይም ፡ ደግም ፡ በነዚሁ ፡ ሁስቱም ፡ ምክንያቶች ፡ ተከሳሹ ፡ በጠቅላላው ፡ የምስክርነት ፡ ቃል ፡ እንዲሰጥ ፡ ስለሚፈ ቅዱለት ፡ የሕጉ ፡ አሻሚ ፡ ቃል ፣ መተርጐም ፡ ያለበት ፡ በከመን ፡ ሎው ፣ በሚሰጠው ፡ ትርጉም ፣ ሳይሆን ፡ አይቀርም ።

^{208.} በእንግሊዝ ፡ አንር ፡ ከ፲፰፻፸፩ ፡ ዓ ፡ ም ፡ በፊት ፡ ተከሳሹ ፡ ስለራሱ ፡ በመሀላ ፡ የምስክርነት ፡ ቃሉን ፡ ሊሰጥ ፡ አይችልም ፡ ነበር ፡

^{209.} እንደ፡ ሕንድ፡ ያሉ፡ አንጻንድ፡ የጋራ፡ ንብረት፡ ሀገሮች፡ ተከሣዥን፡ በፍርድ፡ ቤቱ፡ እንዲጠየቅ፡ የሚያዝ፡ የአውሮፓ፡ ክፍለ፡ ዓለም፡ (ኮንቲኔንታል)፡ ሕግ፡ ዓይነት፡ አሥራር፡ በሕጋቸው፡ መጸሕ ፍት፡ ጨምረዋል ፡ ክፍል፡ ፫፻፵፪፡ የሕንድን፡ የወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ ሥነ፡ ሥርዓት፡ ሕግ፡ (አክት፡ ፩፡ ፲፰፻፺፰)፡ ይመለከቷል ፡

^{210.} ቁጥር ፡ ፻፵፪ ፡ አንቀጽ ፡ ፪ ፡

^{211.} ቪኤም ፡ ፒዬክ ፡ "ዘ ፡ አኪውዝድስ ፡ ፕሪቭሌጅ ፡ አጌይንስት ፡ ሰልፍ ፡ ኢንክሪሚኔሽን ፡ ኢን ፡ ዘ፡ ሲቪል ፡ ሎው" አሜሪካን ፡ ጆ ፤ ኮምፓራቲቭ ፡ ሎው ፤ ቮል ፡ ፪ ፡ (፲፱፻፷፱) ፤ ገጽ ፡ ፭፻፹፯ ፤ ኤ። ቪቱ ፤ ፕሮሲጀር ፡ ፒናል ፡ (ፓሪስ ፡ ፕሬስ ፡ ዩኒቨርሲቲና ፡ ዴ ፡ ፍራንስ፤ ፲፱፻፶) ፡ ገጽ ፡ ፪፻፲፱ ፡ ይመለከቷል#

<u>፩/ ፍርድና ፡ ቅጣት ፡</u>

አካለ ፡ መጠን ፡ ያሳደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ በሚመለከተው ፡ አፈጻጸም ፡ ውስጥ ፡ የምስክሮች ፡ ቃል ፡ በሙሉ ፡ ከተሰማ ፡ በኋላና ፡ የተከሳሽ ፡ ጠበቃም ፡ ለክርክሩ ፡ ማጠ ቃለያ ፡ እንዲያቀርብ ፡ ዕድል ፡ ከተሰጠው ፡ በኋላ ፤ "ፍርድ ፡ እንዲሰጥ ፡^{ንን}ሕጉ ፡ ያዛል ፡፡²¹² "ፍርድ ፡" የሚለው ፡ ቃል ፡ በመጠኑ ፡ አሻሚ ፡ ነው ፡፡ በጠባቡ ፡ ሲተረጐም ፤ "ጥፋ ተኛ ፡ ነው ፡" ወይም ፡ "አይደለም ፡" ብሎ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በክሱ ፡ ላይ ፡ የሚሰጪው ፡ ውሳኔ ፡ ነው ፡፡ ነገር ፡ ማን ፡ አንዳንድ ፡ ጊዜ ፡ በሕጉ ፡ ውስጥና ፡ በሌላም ፡ ቦታ ፡ በሰፊው ፡ ሲተረጎም ፡ ውሳኔንና ፡ በኖፋተኛነትም ፡ ጊዜ ፡ ቅጣትን ፡ ይጨምራል ፡ ዐዋ ቂዎችን ፡ የሚመለከተውን ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ በሚመሩት ፡ የሕግ ፡ ድን*ጋጌዎች* ፡ ውስጥ ፡ እንዚህ ፡ ሁለቱ ፡ ጽንሰ-ሐሳቦች ፡ በሚገባ ፡ ተለይተዋል ፤ ቁጥር ፡ ፻፵፱ ,"ፍርድና ፡ ቅጣት" ፡ የሚል ፡ አርእስት ፡ ሲኖረው ፡ ይኸውም ፡ መጀመሪያ ፡ ስለ ፡ ፍርድ ፡(ወይም ፡ ውሳኔ) ፡ ቀዋሎም ፡ ስለ ፡ ቅጣት ይናገራል ²¹³ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶ ችን ፡ በሚመለከተው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ውስጥ ፡ የሚገኘው ፡ ተነፃጻሪ ፡ ድንጋጌ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፯ ፡ እስከዚህም ፡ አጥጋቢ ፡ አይደለም ፡፡ አርእስቱ ፡ "ፍርድ ፡" የሚል ፡ ሲሆን፡ በንዑስ ፡ ቁጥር ፡ ፩ ፡ ስለውሳኔና ፡ ጥፋተኛንትም ፡ በተወሰን ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ቅጣት ፡ ይና ንራል ፡፡ ን**ዑስ ፡ ቁ**ጥሮች ፡ ፪ና ፡ ፫ ፡ ደግሞ ፡ "ስለወጣቱ ፡ ጠባይና ፡ ስለቀድሞ ፡ ጥፋቱ ፡" ምስክሮችን ፡ ስለመስማት ፡ ሲናገር ፤ ንዑስ ፡ ቁጥር ፡ ፬ ፡ "ፍርድ ፡ የሚሰጠው ፡ እንደ ማንኛውም ፡ ደንበኛ ፡ ክስ ፡ ነው ። ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ውሳኔውን ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳላደ ረሰው ፡ ወጣት ፡ ካስረዳው ፡ በኋላ ፡ ለወደፊቱ ፡ ጠባዩን ፡ እንዲያርም ፡ ያስጠነቅቀዋል ፡'' ይላል ። ስለዚህ ፡ አንድ ፡ አስተዋይ ፡ ያልሆነ ፡ አንባቢ ፡ ስለ ፡ ቀድሞ ፡ ጥፋተኛነትና ፡ ስለ ፣ ጠባይ ፣ ማስረጃ ፣ ካቀረበ ፣ በኋላ ፣ ውሳኔው ፣ ይሰጣል ፣ ብሎ ፣ ያስብ ፣ ይሆናል ፣ *ነገር ፡ ግን ፡* ጠለቅ ፡ ብሎ ፡ በ*መመርመር ፡* በንዑስ ፡ ቁጥሮች ፡ ፫ና ፡ ፬ ፡ *መሠረት ፡ ቃ*ላ ቸውን ፣ የሚሰጡት ፣ ምስክሮች ፣ የሚሰሙት ፣ "ዋፋተኛ ፣ ነው ፣" ከሚለው ፣ ፍርድ ፣ በፊት ፣ ስለተከሳሹ ፣ ጠባይና ፡ የቀድም ፡ ጥፋት ፡ ማስረጃ ፡ በመስማት ፡ በቅድሚያ ፡ የፍ ርዱን ፡ አቅጣጫ ፡ እንዲያበላሽ ፡ የጣይፈቀድ ፡ መሆኑ ፡ ባልጽ ፡ ነው ፡ ስለዚህ ፡ ነው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ $\S \xi(\tilde{\mathfrak g})$ ፡ ቅጣቱን፡ ለመገመት ፡ የሚያስፈልገውን፡ማስ ረጃ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ እንዲቀርብ ፡ ሊያዝ ፡ ይችላል፡የሚለውና፡ቁጥር ፡ ፻፸፯(፫)ም ፡ የወንጀ ለኛ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥን ፡ ሥርዓት ፡ ስለጠባዩ ፡ ሊመስክሩ ፡ የቀረቡት ፡ ምስክሮች ፡ ቃላ 🖰 ቸውን ፡ ከሰጡ ፡ በኋላ ፡ "የተከሳሹ ፡ ወንን ፡ ስለቅጣቱ ፡ በቃል ፡ ሊያመለክት ፡ ይች ላል ፡'' የሚለው ፡ በዚህ ፡ ምክንያት ፡ ነው ፡²¹⁴ ዐዋቂዎችን ፡ እንደሚ*መ*ለከቱት ፡ የሕግ ፡ ድን ኃጌዎች ፣ ሳይሆን ፣²¹⁵ አካለ ፡ መጠን ፡ ያሳደረሱ ፡ መጣቶችን ፡ በሚመለከቱት ፣ ድን ኃጌዎች ፣ ውስጥ ፣ ያሁኑ ፣ ጥፋተኛንቱ ፣ ከመወሰኑ ፣ በፊት ፣ የተከሳሹ ፣ የቀድሞ ፣ ጥፋተኛነት ፣ ለፍርድ ፣ ቤቱ ፣ እንዳይንለጽ ፣ በግልጽ ፣ የሚከለክለው ፣ ድንጋኔ ፣ ስለ

^{212.} *****TC : [@[(2) =

^{213.} ነገር ፡ ግን ፡ "ፍርድ" ፡ የሚለው ፣ ቃል ፣ ሰፋ ፣ ባለ ፡ አንጋገር ፡ በቁጥር ፣ ፻፵፱ ፡ (፯) ፡ ውስጥ ፡ ሲሰራበት ፤ "ፍርድ ፡ ከተሰጠ ፡ በኋላ ፡ ወቃቤ ፡ ሕጉ ፣ ወይም ፡ ተከሳሹ ፡ ስላለው ፡ መብት ፣ ይነገረዋል ፡" ይላል ፡፡

^{214.} አንክሮው ፡ የደራሲው ፡ ነው #

^{215.} ቁጥር ፡ ፻፴፰ ።

ሴለ ፡²¹⁶ ከዚህ ፤ በላይ ፡ የተዘረዘሩትን ፡ ሐሳቦች ፡ አጥብቆ ፡ *ሙገን*ዘብ ፡ አስፈላጊ ፡ ነው ፡፡

ተከሳሹን ፡ ነፃ ፡ የሚያደርገው ፡ ፍርድ ፡ ከተሰጠ ፡ በኋላ ፣ ተከሳሹ ፡ "ወዲያ ውት ፡ መለቀቅ ፡ አለበት ²⁷⁷²¹⁷ ተከሳሹ ፡ ጥፋተኛ ፡ ነው ፡ የሚል ፡ ፍርድ ፡ ከተሰጠ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ቅጣቱን ፡ ይወስናል ፡፡ 118 ነገር ፡ ግን ፡ አሁን ፡ እንዳየነው ፡ ስለቀድሞ ፡ ተፋቱ ፡ ማስረጃ ፡ ለመስጣት ፡ ሥልጣን ፡ ተስተቶታል ፡ ልዩ ፡ ዕውቀት ፡ ያላቸ ውን ፡ ሰዎች ፡ የምርመራ ፡ ሐሳብ ፡ መጠየቅ ፡ አስፈላጊ ፡ በሆነበትም ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ጥፋተኛ ፡ በሕክምና ፡ እየተጠበቀ ፡ ደንበኛ ፡ አስተዳደግ ፡ ሊያገኝ ፡ በሚችልበት ፡ አማካይ ፡ ሥፍራ ፡ ባንድ ፡ የማኅበራዊ ፡ መኖሪያ ፡ ወይም ፡፡ ለዚሁ ፡ ጉዳይ ፡ ተገቢነት ፡ ባለው ፡ ቦታ ፡ እንዲኖር ፡ "በተቀዳሚ ፡ ሊያዝ ፡ ይችላል #²¹⁹ አካለ ፡ መጠን ፡ ስላሳደረሰው ፡ ወጣት ፡ የአካልና ፡ ወይም ፡ የአእምሮ ፡ ሁኔታ ፡ <u>የተ</u>ደ ረገው ፡ የመርጣሪው ፡ የምስክርንት ፡ ቃልም ፡ "ትክክለኛ ፡ የሳይንስ ፡ ምርመራ ፡ ውጤ ቶችን ፡^{ንን}የሚመለከት ፡ የሆነ ፡ እንደሆነ ፣ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በዚህ ፡ መሠረት ፡ የታወቀውን ፡ የተከሳሹን ፡ ሁኔታ ፡ በሚገባ ፡ በመመልክት ፡ ውሳኔውን ፡ እንዲሰጥ ፡ ግዴታ ፡ አለበት።²²⁰ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በዚህ ፡ ዓይነት ፡ ነገሩን ፡ ሲያይ ፡ የሚከተለው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ምን ፡ ዓይነት ፡ ነው ? ምናልባት ፤ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ በነገሩ ፡ አፈጻጸም ፡ ውስጥ ፡ ምንም ፡ ሥራ ያለው ፡ ስለማይመስል ፣ ተከሳሹ ፡ ከመቀጣቱ ፡ በፊት ፡ ስለሚደረባለት ፡ ምርመራ ፡ የሚያደርገው ፡ ውሳኔ ፡ ዳኛው ፡ በራሱ ፡ ሐሳብ ፡ ተንሣሥቶ ፡ ወይም ፡ የተከሳሹ ፡ ወንን ፡ በሚሰጠው ፡ ሐሳብ ፡ መሠረት ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርም ፡ ስለተከሳሹ ፡ የቀድሞ ፡ ተፋተኛ ንትና ፡ ስለጠባዩ ፡ በሚቀርበው ፡ ማስረጃ ፡ ረንድ ፣ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ምስክሮቹን ፡ ጠርቶ ፡ እንዲመሰክሩ ፣ ለማድረግ ፡ ሕጉ ፡ በግልጽ ፡ ሥልጣን ፡ ይሰጠዋል ፡፡ "እንዚህ ፡ ሰዎች ፡ የሚሰጡት ፡ ቃል ፡ ከተሰማ ፡ በኋላ ፡ የተከሳሹ ፡ ወንን ፡ መልስ ፡ መስጠ ተና ፡ ስለጠባዩ ፡ ምስክሮች ፡ መጥራት ፡ ይችላል ።" እንዚህንም ፡ የመከላከያ ፡ ምስክ ሮች ፡ "ፍርድ ፡ ቤቱ፡ ይመረምራቸዋል "።²²¹ ነገር ፡ ግን ፡ (ሀ) ፡ የተከሳሹ ፡ ወገን ፡ በከሳሹ ፡ የሚቀርቡትን ፡ ምስክሮች ፡ ለመጠየቅ ፡ የሚችለውን ፡ ያህል ፡ ስለተከሳሹ ፡ ጠባይ ፡ እንዲመሰክሩ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ያቀረባቸውን ፡ ምስክሮች ፡ በመልሱ ፡ መስቀልኛ ፡ ጥያቄ ፡ ለመጠቅ ፡ መቻልና ፡ አለመቻሉ ፤ (ለ) ፡ የተከሳሹ ፡ ወንን ፡ ስለተከሳሹ ፡ ጠባይ ፡ የሚያ ቀርባቸውን ፡ ምስክሮች ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ "ከመመርመሩ" በፊት ፡ ወይም ፡ በኋላ ፡

^{216.} ከቅጣቱ ፡ ውሳኔ ፡ በፊት ፡ የሚሰጠው ፡ ራፖር ፡ ከክሱ ፡ መሰጣት ፡ በፊት ፡ የሚዘጋጅ ፡ መሆኑ ፡ ይነገራል = ሆኖም ፡ ዳኛው ፡ ተከሳሹ ፡ ጥፋተኛ ሆኖ ፡ ካልተገኘ ፡ በቀር ፡ አይመለከተውም ። መብራ አቱ ፡ ዮሐንስ ፤ ፕሮሲጀር ፡ ኢን ኬዝስ ፡ አፍ ፡ ጁቬናይልስ ፡---ከላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ፳፮ ፡ ገጽ ፡ ፲፱ የተጠቀሰ ፡

^{217.} ቁጥር ፡ ፻፸፯ ፡ (፩) ።

^{218.} htt.go =

^{219.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፵፭ ፡ (፪) ፡፡

^{220.} ወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ ሕግ፡ ቁጥር፡ ፱፭፡ (፫)፡ ይህ፡ ድንጋጌ፡ ፍርድ፡ ቤቱ፡ "በሕጉ፡ በኩል፡ የቀ ፈበውን፡ የመርጣሪውን፡ አስተያየት"፡ ላለመቀበል፡ እንዲችል፡ ስለሚፈቅድ፡ ተነቅፍል ፡ ፒ ፤ ግራሽን ፤ አን፡ ኢንትሮዳክሽን -- ፤ እላይ፡ ገጽ፡ ፻፵፡ ተጠቅሷል ፡፡ በዚህም፡ አስተያየት፡ መሠረት፡ ዳኛው፡ ቅጣት፡ የመወሰኑን፡ ተግባር፡ ከሱ፡ የበለጠ አካለመጠን፡ ስላላደረሱ፡ ወጣት፡ አጥፊዎች፡ ለሚያውቀው፡ መርጣሪ፡ መተው፡ አለበት፡፡ አላማው፡ አጥፊዎችን፡ ወደ፡ ጣህበራዊ፡ ኑሮ፡ መመለስ፡ በሆነ፡ ቅንጅት፡ ውስጥ፡ ይህ፡ መፍትሔ መልካም፡ ሲሆን፤ ካሁኑ፡ ዓላማው፡ ቅጣት፡ ከሆን፡ ቅንጅት፡ ጋር፡ ግን፡ አይስማማም፡ በዚህም፡ መስመር፡ ከመርጣሪው፡ ይልቅ፡

^{221.} ቁጥር ፡ ፻፸፫ ፡ (፫) ፡

የተከሳሹ ፡ ወንን ፡ ሲመረምራቸው ፡ መቻል ፡ አለመቻሉ ፡ ግልጽ ፡ አይደለም ፡ ምናል ባት ፡ የተከሳሹ ፡ ወንን ፡ ከላይ ፡ የተጠቀሱትን ፡ ሁለት ፡ ቡድን ፡ ምስክሮች ፡ ሲመረምር ፡ ይችል ፡ ይሆናል ፡፡ አለበለዚያ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ከምስክሮቹ ፡ ሲንኝ ፡ የሚችል ፡ ጠቃሚ መረጃ ፡ ሲያመልጠው ፡ ይችላል ፡ የምስክር ፡ ቃል ፡ ተስምቶ ፡ ካለቀ ፡ በኋላ ፤ የተከሳሹ ፡ ወንን ፡ "ስለቅጣት ፡ ይናንራል ፡"

ከዚህ ፡ በላይ ፡ ሕጉ ፡ ፍርድ ፡ የሚሰጠው ፡ "እንደ ፡ ማንኛውም ፡ መደበኛ ፡ ክስ ፡ ነው ፡" 222 ሲል ፡ ይህ ፡ ሐረግ ፡ የሚመለከተው ፡ ስለ ፡ ዐዋቂዎች ፡ የሚናገረውኝ ፡ ቁጥር ፡ ፻፴፱ን ፡ መሆኑ ፡ አያጠራጥርም ፡ ቁጥር ፡ ፻፴፱ ፡ "ፍርድ ፡ የተሰጠበት ፡ ቀን ፡ እንዲጻፍበትና ፡ ፍርድ ፡ ሰጪው ፡ ዳኛ ፡ እንዲፈርምበት" ፤ የማስረጃውን ፡ አጭር ፡ መግለጫና ፡ ፍርድ ፡ ሴቱ ፡ ማስረጃውን ፡ የተቀበለበትና ፡ ያልተቀበለበትን ፡ ምክንያቶች ፡ እንዲይዝ ፤ "ፍርዱ ፡ የተመሠረተበትን ፡ ሕግ ፡ እንዲጠቅስና ፡ ጥፋትም ፡ ሆኖ ፡ በተገኘ ፡ ጊዜ ፡ ጥፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ ያስገኘው ፡ ሕግ" ፡ እንዲ ጸፍ ፡ ያዛል ፡ ተከሳሹ ፡ ጥፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ ካልተገኘ ፡ "ይህንኑ ፡ የሚያመለክት ፡ ትእዛዝና ፡ አስፈላጊም ፡ ሲሆን ፡ ከማረፊያ ፡ ቤት ፡ እንዲለቀቅ ፡ የሚል ፡ ትእዛዝ" ፡ በፍርድ ፡ ውስጥ ፡ እንዲገባ ፡ ያስፈልጋል ፡ የፍርዱን ፡ መልክና ፡ በውስጡ ፡ ያሉትን ፡ ዝርዝር ፡ ጉዳዮች ፡ የሚመለከቱት ፡ እንዚህ ፡ አስፈላጊ ፡ ነገሮች ፡ በወጣትም ፡ ሆነ ፡ በዐዋቂ ፡ ጉዳዮች ፡ ላይ ፡ በጥንቃቄ ፡ ሊፈጸሙ ፡ የሚገባቸው ፡ ጠቃሚ ፡ መጠበቂያዎች ፡ ናቸው ፡

ጥፋተኛንቱ ፡ የተወሰነበትን ፡ ወጣት ፡ በሚቀጣበት ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በነገሩ ፡ አፈጻጸም ፡ ስላሎት ፡ ምርጫዎች ፡ አስቀድ*ሙን ፡* ተን*ጋግረ*ናል ²²³ ከዚህ ፡ ላይ ፡ ትንሽ ፡ አስተያየት ፡ መጨመር ፡ ያስፈልንናል ፡ ለዐዋቂዎች ፡ ጥፋተኞች ፡ እንደሚደረገው ፡ ሁሉ ፡ አካለ ፡ *መጠን ፡* ሳላደረሱ ፡ ወጣቶችም ፡ ቅጣቱን ፡ በሙከራ ፡ ወጣቶች ፡ የሚሰጠው ፡ የአመክሮ ፡ ጊዜ ፡ በአንድና ፡ በሦስት ፡ ዓመታት ፡ መካከል ፡ የተወ ስን ፡ ሲሆን ፤²²⁵ በመደበኛው ፡ ሁኔታ ፡ ግን ፡ በሁለትና ፡ በአምስት ፡ ዓመታት ፡ መካከል፡ የተወሰን ፡ መሆኑ ፡ ነው #²²⁶ ደባሞም ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ "አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ወላጆች ፡ ወይም ፡ በሕግ ፡ ኃላፊ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ ተግባራቸውን ፡ በሚገባ ፡ ያልፈ ጸሙ። ሲመስለው ፡ ማስጠንቀቂያና ፡ ምክር ፡ ሊሰጣቸው ፡ ወይም ፡ ሊወቅሳቸው ፡› ፡ የሚያ ስችል ፡ ልዩ ፡ ሥልጣን ፡ አለው ።²²⁷ ከዚህም ፡ በላይ ፡ እንዲሀ ፡ ያሉት ፡ ሰዎች ፡ "አካለ መጠን ፡ ያላደረስውን ፡ ወጣት ፡ በሚገባ ፡ ባለመያዛቸውና ፡ ባለመጠበቃቸው''፡ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ወጣቱን ፡ በሌላ ፡ ሰው ፡ እጅ ፡ እንዲያድግ ፡ ወይም ፡ አንድ ፡ ድርጅት ፡ ውስጥ ፡ እን ዲገባ ፡ ሊያደርግ ፡ ሲችል ፡ ወላጆቹ ፡ ወይም ፡ በሕግ ፡ ኃላፊ ፡ የሆኑት ፡ ሰዎች ፡ ለኢደገ ቱና ፡ ለኑሮው ፡ የሚደረገውን ፡ ወጭ ፡ በሙሉ ፡ ወይም ፡ በከፊል ፡ እንዲችሉ ፡ ማዘዝ ፡ ሲካፈሉ ፡ መቻል ፡ አለመቻላቸውን ፡ ሕጉ ፡ አይናገርም ፡ ስሕተቱ ፡ የነርሱ ፡ ሳለመ ሆኑ ፡ ማስረጃ ፡ ሊያቀርቡ ፡ ይችላሉን ? ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ባንኘው ፡ ስሕተት ፡ ወይም ፡

^{222.} ከዚ**ያው** ፣

^{223.} ከላይ ፡ ከማስታወሻዎች ፡ ፵፬-፳፬ ፡ ጋር ፡ ያሉትን ፡ ጽሑፎች ፡ ይመለከቷል #

^{224.} የወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፯ ፡

^{225.} hileo- =

^{226.} ወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ቁ ፡ ፪፪ ፡ (፪) ፡

^{227.} ቁጥር ፡ ፻፸፰ ፡

^{228.} ቁጥር ፡ ፻፸፱ ፡

ለልጁ ፡ ሊከፍሉ ፡ በሚገባቸው ፡ ወጭ ፡ ብዛትና ፡ በሚከፍሉበት ፡ የጊዜ ፡ ኢርዝማኔ ፡ ይግ ባኝ ፡ ሊሉ ፡ ይቸላሉን?²²⁹ በትእዛዙ ፡ መሠረት ፡ ለመፈጸም ፡ በቂ ፡ ገንዘብ ፡ ከሌላቸውስ?

በመጨረሻ ፣ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ የሚመለከተው ፡ ሥን ፡ ሥርዓት ፡ ስለክሱ ፡ ወጪ ፡ ባይናገርም ፡ ምናልባት ፡ መደበኛውን ፡ ሥነ ፡ ሥርዐት ፡ ተፈጸሚ ፡ በማድረግ ፤ "በተፈረደበት ፡ ሰው ፡ ምክንያት ፡ በዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ በኩል ፡ የተለየ ፡ ወጪ ፡ ተደርጕ ፡ እንደሆነና ፡ የተፈረደበት ፡ ሰው ፡ ንብረት ፡ ያለው ፡ እንደሆነ ፡" የክሱን ፡ ወጪ ፡ በሙሉ ፡ ወይም ፡ በክፊል ፡ ራሱ ፡ ተከሳሹ ፡ እንዲከፍል ፡ ይደረጋል ፡፡ የተፈረደበት ፡ ሰው ፡ ንብረት ፡ የሌለው ፡ እንደሆነ ፡ ግን ፡ መንግሥት ፡ ኪሣራውን ፡ ይችላል ።

ይግባኝና ፡ ከቅጣት ፡ ውሳኔ ፡ በኋላ ፡ ያሎት ፡ የአፈጻጸም ፡ ሥነ ፡ ሥርዓቶች ፣

አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ የሚመለከተው ፡ ሥነ ፡ ሥርዐት ፡ ስለ ይግባኝ ፡ ጉዳይ ፡ ባይናገርም ፡ የይግባኝ ፡ መብት ፡ ለሌሎች ፡ ሰዎች ፡ እንደሚሰጥ ፡ ሁሉ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳሳደረሱ ፡ ወጣቶችም ፡ ይሰጣል ²³¹ ቁጥር ፡ ፻፹፩ ፡ "የወን ጀል ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በተከሳሹ ፡ ሳይ ፡ ጥፋተኛ ፡ መሆኑን ፡ በመፍረዱ ፤ ለጊዜው ፡ የመ ልቀቅ፡ ወይም፡ ነፃ፡ የመለቀቁ፡ ፍርድ፡ በመሰጠቱ፡ የሚቀርቡ፡ ይግባኞችን፡ ሁሉ ፡ " ሲፈቅድ ፤ ቁፕር ፡ ፻፹፮(፩) ፡ ደግሞ ፡ "አካለ ፡ *መጠን* ፡ ያላደረሰ ፡ ወጣት ፣ ይማባኝ ፡ ሲል ፡ ይማባኙን ፡ የሚያቀርብለት ፡ እንደራሴው ፡ ነው" ፡ ይላል ፡፡ ነገር ፡ 🕡 ማን። አካለ። መጠን። ባላደረሱ። ወጣቶች። ነገር። ላይ። ማስረጃ። ከመቅረቡ። በፊ ትና ፡ ከቀረበም ፡ በኋላ ፡ ሁለቱ ፡ ወገኖች ፡ ብቻ ፡ ክርክሩን ፡ የጣይመሩበት ፡ (ኖን ፡ አድቨርሰሪ) ፡ ሥነ ፡ ሥርዐት ፡ እስከ ፡ ይግባኝ ፡ ደረጀ ፡ ድረስ *፡ ፡መቀ*ጠል ፡ *ነገሮች* ፡ ሳይ ፡ ከሚሰጡ ፡ ፍርዶች ፡ የሚፈለጉት ፡ የወንጀል ፡ ይግባኞች ፡ በሁለቱም ፡ ወገኖች ፡ ሊቀርቡ ፡ ይችላሉ ፡ ወይ ? አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ በሚአቀር ባቸው ፡ ይግባኞች ፡ ላይ ፡ መልስ ፡ ሰጭ ፡ አለ ፡ ወይ ?²³² ካለስ ፡ ማነው ? ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ተካፋይ ፡ በሆነባቸው ፡ በከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በተሰሙ ፡ ጉዳዮች ፡ ላይ ፡ በይግ ባኝ ፡ ጊዜ ፡ መልስ ፡ ሰጪ ፡ ቢሆን ፡ ተገቢ ፡ ይመስላል ፡፡ ከላይ ፡ እንደጠቀስንው ፡ በአ ንደኛው ፡ ወገን ፡ አማካይነት ፡ ብቻ ፡ የሚሰሙት ፡ ነገሮች ፡ እንዴት ፡ ይሆናሉ ? በእርግጥ ፡ ነገሩን ፡ በመጀመሪያ ፡ ደረጃ ፡ የሰጣው ፡ ዳኛ ፡ መልስ ፡ ሰጪ ፡ ሆኖ ፡ እንዲ ከራከር ፡ አይደረባም *፡ መንግሥቱ*ስ ፡ በወጣት-ነክ ፡ ጉዳዮች ፡ ላይ ፡ ይባባኝ ፡ ለማ ቅረብ ፡ ይችላልን ፡ ብለን ፡ በምንጠይቅበት ፡ ጊዜ ፡ ይህ ፡ ችግር ፡ እንደገና ፡ ይገዋመ ናል ²³³ መንግሥት ፡ ይግባኝ ፡ ማለት ፡ ከቻለ ፡ ይግባኙን ፡ የሚያስፈጽመው ፡ በጣን ፡

^{229.} በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ሕጉ ፡ የመጀመሪያ ፡ ረቂቅ ፡ ወላጆቹ ፡ ወዘተ ፤ የይግባኝ ፡ መብት ፡ ነበራቸው ፡ አን ፡ ኢንተርሚዲየት ፡ ድራፍት ፡ አፍ ፡ ዘ ፡ ክሪሚናል ፡ ፕሮሲጀር ፡ ኮድ ፡) (፲፱፻፶፱) ፡ ይመለከቷል ፡ ከላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁተር ፡ ፻፴ ፡ የተጠቀስ ፤ ቁተር ፡ ፻፶፯ (፫) ፡

^{230.} ቁጥር ፡ ፪፻፳ ፡

^{231.} የወንጀል ፡ ይግባኞች ፡ "የጊዜው ፡ አሳሳቢ ፡ ጉዳዩች ፡" በሚል ፡ አርእስት ፡ ሥር ፡ በኢትዮጵያ ፡ የሕግ ፡ መጽሔት ፡ ቮል ፡ ፩ ፡ (፲፱፻፺፬) ፡ ገጽ ፡ ፻፵፱ ፡ ውስጥ ፡ ተብራርተዋል ፡፡ እንዲሁም ፡ በፌሸር ፤ ኢትዮጵያን ፡ ክሪሚናል ፡ ፕሮሲጀር ፤ ከላይ ፡ በማስታወሻ ፳፫ ፡ የተጠቀሰ ፡ ምዕራፍ ፡ ፲፯ ፡፡

^{232.} ተራ፡ በሆኑ ፡ ጉዳዮች ፡ ይግባኞች ፡ የሚሰሙት ፡ በሙግት ፡ መልክ ፡ ሲሆን ፡ መልስ ፡ ሰ**ምውም ፡** በይግባኙ ፡ ላይ ፡ የቃል ፡ ክርክሩን ፡ ይዞ ፡ መቅረብ ፡ አለበት # ቁዋር ፡ ፻፶፪ #

^{233.} ተራ፡ በሆኑ፡ ጉዳዮች፡ ዐቃቤ፡ ሕጉ፡ ወይም፡ የግል፡ ከሳዥ፡ በንፃ፡ በመልቀቅ፡ ወይም ፤ ለጊዜያዊ ፡ በመልቀቅ፡ በሚሰጠው፡ ፍርድ ፤ ወይም፡ ቅጣቱ፡ በቂ፡ አይደለም፡ በማለት፡ ይግባኝ፡ የማለት፡፡ መብት፡ አለው ፡፡ ቁተር፡ ፻፹፩፡ (፪) ፤ (፫) ፡፡

አማካይነት ፡ ነው ! ወይስ ፡ ሁለት ፡ ተከራካሪዎች ፡ ከማይገኙበት ፡ የወጣት ፡ አጥፊ ዎች ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ጠቅላላ ፡ ጠባይ ፡ መንግሥት ፡ በከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ባልተሰሙ ፡ ጉዳዮች ፡ ላይ ፡ የይግባኝ ፡ መብት ፡ የለውም ፡ ለማለት ፡ አንችላለን ! ምናልባት ፡ በመጀመሪያ ፡ ደረጃ ፡ ነገሩን ፡ የሚሰማው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ያደረገውን ፡ ስሕተት ፡ ለማረም ፡ ለተራ ፡ ጉዳዮች ፡ የሚያስፈልገውን ፡ ያህል ፡ ለወጣት-ነክ ፡ ጉዳዮችም ፡ አንደዚህ ፡ ያለው ፡ የይግባኝ ፡ መብት ፡ ያስፈልግ ፡ ይሆናል ፡ ስለዚህ ፡ በተራ ፡ ጉዳዮች ፡ እንደሚደረገው ፡ ሁሉ ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ አስቀድሞ ፡ በነገሩ ፡ ተጨገ ባም ፡ እንኳ ፡ በይግባኙ ፡ ጊዜ ፡ ቢገባ ፡ ለችግሩ ፡ ጥሩ ፡ መፍትሄ ፡ ሊሆን ፡ ይችላል ፡

ከቅጣት ፡ ውሳኔ ፡ በኋላ ፡ ከይግባኝ ፡ በስተቀር ፡ ባሎት ፡ የአፈጻጸም ፡ ሁኔታዎች ፡ በኩል ፡ ስለሁለቱ ፡ ዓይነቶች ፡ *እንናገራ*ለን ፡²³⁴ እንዚሁም ፡ የውሳኔዎችና ፡ ቅጣቶች ፡ ዘመን ፡ ከማለቁ ፡ በፊት ፡ የሚደረገው ፡ ለውጥና ፡ መሰየም ፡ ናቸው ፡

አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ ተፈጸሚ ፡ የሚሆነው ፡ መሠረታዊው ፡ የወንጀለኝ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ (የጥፋተኛውን) ፡ ኢያያዝ ፡ ሁኔታ ፡ ለመለዋወጥ ፡ ለፍርድ ፡ ቤቱ ፡ መብት ፡ ኢንደሚሰጠው ፡ ኢስቀድመን ፡ ተናግረናል ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ ጥቅም ፡ ማየት ፡ የሚያስፈልግ ፡ ከሆን ፡ ከፍርድ ፡ በኋላ ፡ በማናቸውም ፡ ጊዜ ፡ ቅጣቱን ፡ 235 ለመለወጥ ፡ ወይም ፡ ለማሻኘል ፡ ሥልጣን ፡ አለው ፡፡ ይህም ፡ ሥልጣን ፡ የገንዘብ፡ መቀጮን ፡ ወደኢስራት ፡ 236 መለወጥ ፡ የመያዝን ፣ ለፍርድ ፡ የመቅረቢያንና ፡ የኢስራትን ፡ 237 ጊዜ ፡ ማሳጠር ፡ ወይም ፡ ማስረዘም ፤ በንደብ ፡ መለቀቅን ፡ ማዘዝ ፣ 238 አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረስ ፡ ኢንድን ፡ ወጣት ፡ ካንድ ፡ ድርጅት ፡ ወደሌላ ፡ ድርጅት ፡ ማዛወርና ፡ 239 በንደብ ፡ በመልቀቅ ፡ ወይም ፡ ቅጣትን ፡ በማገድ ፡ የሚሰጠውን ፡ የአመክሮ ፡ ጊዜ ፡ መሻርን ፡ ሲያጠቃልል ፡ ሆኖም ፡ በንዚህ ፡ ብቻ ፡ የተወሰን ፡ አይደለም ፡ 240

አንዚህን ፡ ለመሰሉ ፡ ጉዳዮች ፡ ምን ፡ ዓይነት ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ መከተል ፡ ያስፈ ልጋል? "ስለቀጣት ፡ የሚሰጡትን ፡ ትዕዛዞች ፡ ስለመለወጥን ፡ የሚናገረው ፡ የወንጀ ለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ስድስተኛ ፡ መጽሐፍ ፡ ሁለተኛ ፡ ምዕራፍ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ስላደረሱ ፡ ሰዎች ፡ ይናገራል ፤ ቁጥር ፡ ፪፻፲፯ ፡ አንድ ፡ ትዕዛዝ ፡ እንዲለወጥለት ፡ የሚፈልግ ፡ ወንን ፡ ግመልከቻ ፡ ለማቅረብ ፡ እንደሚችል ፡ ሲናገር ፡ ጉዳዩ ፡ የሚነካቸው ፡ ሰዎች ፡ መጥሪያ ፡ እንዲጻፍላቸው ፤ ፍርድ ፡ ቤቱም ፡ ነገሩን ፡ ለጣጣራት ፡ ምርመራ ፡ እንዲያደርግና ፡ የተጠሩትን ፡ ሰዎች ፡ ቃል ፡ ከሰጣ ፡ በኋላ ፡ የሰጠውን ፡ ውሳኔና ፡ የአፈጻጸሙን ፡ ሁኔታ ፡ በመዝንብ ፡ እንዲጽፍ ፡ ያዛል ፡ ይጣባኝ ፡

^{235.} ቁጥር ፡ ፻፹፫ ፡፡ ይህ ፡ ጠቅላላ ፡ የሆነ ፡ ሥልጣን ፡ ቅጣትን ፡ የመለወተንና ፡ ሴሎችንም ፡ የሚወሰዱ ፡ ዋንቃቄዎችን ፡ ይጨምራል ፡፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውም ፡ ወጣትም ፡ አጥፊ ፡ ካንድ ፡ ጊዜ ፡ በላይ ፡ በአጥፊነት ፡ የተፈረደበት ፡ ሆኖ ፡ ሲገኝ ፡ በጥንቃቄ ፡ ፈንታ ፡ ቅጣት ፡ መወሰንን ፡ ይጨምራል ፡፡ ከላይ ፡ ማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፺፩ን ፡ ይመለከቷል ፡፡

^{236.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ፡ ሕግ ፡ ቁጥሮች ፡ ፻፸፩ (፪) አና ፡ ፯፻፲ (፪) ።

^{237.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁተሮች ፡ ፶፬ ፡ እና ፡ ፫፰፰ ፡

^{238.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥሮች ፡ ፻፸፯(፪) አና ፻፸፫ (፫) ።

^{239.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፫(፪) ።

^{240.} ከዚያው፤ የወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ ቁጥሮች፡ ፻፸፭፤ ፪፻፬ እና፡ ፪፻፲፭፡

ማን ፡ በማልጽ ፡ ተከልክሏል ፡ ቁጥር ፡ ፪፻፲፮ ፡ በደንብ ፡ *መ*ለቀቅንና ፡ ለአመክሮ ፡ የተሰጠ፡ ጊዜ ፡ መሻርን ፡ ለሚያጠቃልሉ ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ጉዳዮች ፡ ይህ ፡ ሥነ ፡ ሥርዐት ፡ ተፈጸሚ ፡ እንደሚሆን ፡ ፍንጭ ፡ ይሰጣል *፡፡ ነገር ፡ ግን ፡* ቁጥር ፡ ፪፻፲፮ ፡ (፫) ፡ "አካለ ፡ *መጠን* ፡ ስሳሳዶሬሱ ፡ ወጣቶች ፡ የሚሰጥ ፡ ትእዛዝ ፡ በዚህ ፡ ሕግ ፡ በቁ ፡ ፻፹ ፡ መሠሬት ፡ ሊለወጥ ፡ ይችላል"፡ ስለሚል ፤ ይህ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ወጣት-ነክ ፡ ለሆኑ ፡ ጉዳዮች ፡ ተፈጸሚ ፡ መሆን ፡ አለመሆኑ ፡ ያጠራጥራል ። ቁጥር ፡ ፻፹ን ፡ ስንመለከት ፡ የሚከተለውን ፡ ብቻ ፡ እናንኛለን ፤ "አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ላይ ፡ ትእዛዝ ፡ የሰጠ ፟ትቋንኛ ውም ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በራሱ ፡ አስተያየት ፡ ወይም ፡ አካለ ፡ *መጠን ፡ ያ*ሳደረሰው ፡ ወጣት ፡ በሕግ ፡ ሃላፊ ፡ የሆነለት ፡ ሰው ፡ ወይም ፡ አደራ ፡ የተሰጠው ፡ ሰው ፡ ወይም ፡ ድርጅት ፡ ባመለከተው ፡ ጊዜ ፡ ለወጣቱ ፡ ጥቅም ፡ አስፈላጊ ፡ በሆነው ፡ መሠረት ፡ ትዕዛዙን ፡ መለወጥ ፡ ወይም ፡ ማሻሻል ፡ ይችላል" ፡ ንገር ፡ ግን ፡ ስለመጥሪያ ፤ ስለምርመራ ፤ *ነገሩን* ፡ ስለመሰማት *፡ ነገሩን ፡* ስለመመዝገብ ፣ ስለይግባኝ ፡ ምንም ፡ **ም**ምሪያ ፡ አል ተሰጠም ፡፡ እንደዚህ ፡፡ ያሉ ፡፡ ሁኔታዎች ፡፡ ሲያጋጥሙን ፡፡ ለወጣት-ነክና ፡፡ ለሴላ ፡፡ *ጉዳ*ዮችም ፡ ተስማሚ ፡ የሚመስለውን ፡ የቁጥር ፡ ፪፻፲፮ን ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ተፈጻሚ ፡ በማድረባ ፡ የሕጉን ፡ እጥሬት ፡ ማሟላት ፡ አለብን ፡፡ በተጨማሪም ፣ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላ ደረሰው ፡ ወጣት ፡ ጠበቃ ፡ ለማግኘት ፡ ያለው ፡ መብት ፡ እንደ ፡ በፊቱ ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ደረጃም ፡ ሳይ ፡ *መረጋገ*ጥ ፡ አለበት ፡ ስለ*መስየም ፡ መፍቀ*ድና ፡ ስለውጤቱ ፡ አስቀድ*ሙን ፡ ተናግረናል =²⁴¹ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ "አካስ ፡ መጠን ፡ ያላ*ደ ረሰው ፡ ልጅ ፡ ወይም ...ባለመብቶቹ^{ንን} ፡ ለ ፡ "ተገቢው ፡ ባለሥልጣን ፡^{ንን242} ስለመሰየም ፡ ማመልከት ፡ እንዳለባቸው ፡ ሲናንር ፡ ስለተቀሩት ፡ ሥነ ፡ ሥርዓቶች ፡ መምሪያ ፡ አይስ ጥም ፤ ወጣት-ንክ ፡ የሆኑት ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ የሕግ ፡ ድን*ጋጌዎችም ፡ ምንም ፡ አይናገሩ*ም *፡፡ ቅጣት ፡ ለመለ*ወጥ ፡ ወይም ፡ ለማሻሻል ፡ ማመልከቻ ፡ ሲጻፍ ፡ እንደሚደረገው ፡ ሁሉ ፣ በዚህም ፡ ጊዜ ፡ በወንጀለኛ *፡ መቅጫ* ፡ ሕግ፡ሥነ፡ ሥርዓት፡ በቁጥር፡ ፪፻፲፰ና፡ በቁጥር፡ ፪፻፲፱ መሠረት፡ ለሌላ፡ ጉዳዮች፡ የሚፈጸመውን ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ መከተል ፡ ያስፈልጋል ፡ ጣመልከቻው ፡ "ቀድሞ ፡ የተሰጠው ፡ ቅጣት ፡ ተሰርዞለት ፡ እንዲስየም ፡ የቅጣቱን ፡ ፍርድ ፡ ለሰጠው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡'' ("ለተገቢው ፡ ባለሥልጣን'') ፡ መቅረብ ፡ አለበት ፡፡ ማመልከቻው ፡ በጽሑፍ ፡ ሆኖ ፡ ምክንያቱን ፡ መግለጽ ፡ ሲኖርበት ፡ ጣመልከቻውን ፡ ለመመዘን ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ይችል ፡ ዘንድ ፡ መረጃዎች ፡ አብረው ፡ መቅረብ ፡ አለባቸው ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ተጨማሪ ፡ መረጃ ፡ እንዲቀርብ ፡ ሊያዝ ፡ ይችላል ፡፡ በዝግ ፡ ችሎት ፡ ስለማመልከቻው ፡ ውሳኔ ፡ ይሰጣል ፡ (ሁለቱም ፡ ወገኖች ፡ ባሉበት ፡ ይሆን ?)፣ ውሳኔውም ፡ በጽሑፍ ፡ ሆኖ ፡ ምክ ያት ፡ ተቀባይነትን ፡ ያላገኘ ፡ ማመልከቻ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ከማለፉ ፡ በፊት ፡ እንደ *ገና ፣ ሊቀርብ ፣ አይችልም ፣*

ለወጣት-ንክ ፡ ጉዳዮች ፡ ምናልባት ፡ ተፈጸሚ ፡ ሊሆን ፡ የማይገባው ፡ የተራ ፡ መሰየም ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ አንድ ፡ ክፍል ፡ አለ ፡ ይኸውም ፡ የፍርድ ፡ ቤቱን ፡ ውሳኔ ፡ ለሕዝብ ፡ በጋዜጣ ፡ ማሳወጅ ፡ ንው ፡ ቁጥር ፡ ፪፻፲፱ ፡ (፬) ፡ ለመሰየም ፡ በተጸፈ ፡ ማመልከቻ ፡ ሳይ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የሚሰጠው ፡ ውሳኔ ፡ "በግልጽ ፡ ችሎት ፡ በአደባባይ ፡ መንበብና ፡ በጋዜጣም ፡ መውጣት ፡ አለበት" ፡ ይላል ፡ አንደኛ ፡ ነገር ፣ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ስለማመልከቻው ፡ በዝግ ፡ ችሎት ፡ ውሳኔ ፡ እንዲሰጥ ፡ በማድረግ ፡ ስለመሰየም ፡ የሚደረገው ፡

^{241.} እላይ፡ከማስታወሻዎች፡፭፮-፹፩ ጋር፡ያሉትን፡ጽሑፎች፡ይመለከቷል።

^{242.} የወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ ሕግ፡ ቁጥር፡ ፻፹፩ ።

ቸሎት ፡ በምስጢር ፡ የመሆኑን ፡ አስፈላጊነት ፡ ከሚያሳየው ፡ ከቁጥር ፡ ፪፻፲፱ ፡ (፩) ፡ ጋር ፡ ሲተያይ ፤ ቁጥር ፡ ፪፻፲፱ ፡ (፩) ፡ ትርጉም ፡ መስጠቱ ፡ የሚያጠራጥር ፡ ነው ፡፡ ይህም ፡ የሚሆንበት ፡ ምክንያት ፤ ስለጥፋቱ ፡ ቅጣቱን ፡ በተቀጻሚ ፡ ፈጽሞ ፡ ከሕብረት ፡ ሰቡ ፡ ተዋህዶ ፡ በሚገባ ፡ ሊኖር ፡ የሚቸለውን ፡ አመልካች ፣ ያለፈውን ፡ የወንጀል ፡ ተግባ ሩን ፡ በማስታወስ ፡ ሕዝቡ ፡ በቂም ፡ በቀል ፡ ሊሎዳው ፡ ስለሚችል ፡ ነው ፡፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ መሰየምን ፡ የፈቀደ ፡ እንደሆነ ፡ የተለየ ፡ ሁኔታ ፡ ይፈጠራል ፤ ምክንያቱም ፡ የነገሩ ፡ መታወጅ ፡ በጥፋተኛው ፡ የጠባይ ፡ መሻሻል ፡ ላይ ፡ ጥሩ ፡ ውጤት ፡ ሊኖረው ፡ ስለሚችል ፡ ነው ፡፡ የብባይ ፡ መሻሻል ፡ ላይ ፡ ጥሩ ፡ ውጤት ፡ ሊኖረው ፡ ስለሚችል ፡ ምንጊዜም ፡ ቢሆን ፡ "ያለፈውን ፡ ቅጣት ፡ አንስቶ ፡ መውቀስ ››²⁴³ የሚያስቅጣ ፡ ወንጀል ፡ ስለሆነ ፡ ሰሙን ፡ እንዳያጠፉት ፡ ለ፫ኛ ፡ ወገኖች ፡ ተገቢ ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ መስ ጠት ፡ ስለሚያስፈልጣ ፡ ነው ፡፡ ስለዚህ ፡ በቁጥር ፡ ፪፻፲፱ ፡ (፩) ፡ የታዘዘው ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባደረስ ፡ ጥፋተኛ ፡ ነገር ፡ ውስጥ ፡ ተደጋፊ ፡ የሚሆነው ፡ በዝጉ ፡ ችሎት ፡ ጥፋተኛ ውን ፡ የሚደግፍ ፡ ውሳኔ ፡ በተሰጠ ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ እንደውነቱም ፡ ስሆነ ፡ ሕግ ፡ አርቃቂዎቹ ፡ ይህን ፡ ድንጋጌ ፡ ሳይጨምሩ ፡ የቀሩት ፡ በዝንጋታ ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርም ፡

ንገር ፡ ማን ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ መጣቶች ፡ በኩል ፡ በቁጥር ፡ ፱፻፲፱ ፡ (፬) ፡ መሠረት ፡ የመሰየምን ፡ ፌቃድ ፡ እንኳን ፡ ቢሆን ፡ በጋዜጣም ፡ ሆን ፡ በሌላ ፡ ዓይነት ፡ ዘኤ ፡ ለሕዝብ ፡ እንዲገለጽ ፡ መፍቀድ ፡ ስሕተት ፡ ይሆናል ፡፡ ከቅጣቱ ፡ በስተቀር ፡ የጥፋተኛውን ፡ መሰየም ፡ ለሕዝብ ፡ መግለጽ ፡ የሚደገፍ ፡ ካለመሆኑም ፡ በላይ ፡ አስቀድመን ፡ እንዳየነው ፡ 244 በመጣት-ነክ ፡ ነገሮች ፡ ውስጥ ፡ ሕጉ ፡ ስለቅጣቱ ፡ መገለጽ ፡ ጥብቅ ፡ የሆነ ፡ ወሰን ፡ አድርጓል ፡፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ መሰየም ፡ በጋዜጣ ፡ መግለጽ ፡ አስቀድሞ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ቅጣቱ ፡ እንዳይገለጽ ፡ ያደረገበትን ፡ ዓላማ ፡ ሊያበላሸው ፡ ይችላል ፡፡ ስለዚህ ፡ የወጣቱን ፡ ጠባይ ፡ መሻሻል ፡ በሚመለከት ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ውስጥ ፡ ጥሩ ፡ ውጤትን ፡ ላስንኙ ፡ ማመልከቻዎች ፡ ቢሆንም ፡ እንኳ ፡ በጥፋተኛው ፡ ጥያቄ ፡ ካልሆነ ፡ በስተቀር ፡ ለሕዝብ ፡ እንዲገለጽ ፡ ማዘዝ ፡ አይገባም ፡

ልዩ*፡ ሥነ ፡ ሥርዓ*ቶች ፡

፩/ የተኮጂው ፡ ወገን ፡ ተግባር ፣ የግል ፡ ክስ ፣ የፍትሐ ፡ ብሔርና ፡ የወንጀል ፡ ጉዳይ ፡ በጣጣመር ፡ የሚቀርብ ፡ ክስ ፡

በመደበኛ ፡ የወንጀል ፡ ክሶች ፡ በኢትዮጵያ ፡ ሕግ ፡ መሠረት ፡ ተጕጇው ፡ ወገን ፡ እንደ ፡ ምስክር ፡ ሆኖ ፡ በክርክሩ ፡ ውስጥ ፡ ተካፋይ ፡ ከመሆኑ ፡ ሴላ ፡ በሁለት ፡ ልዩ ፡ መንገዶች ፡ የመሳተፍ ፡ ዕድል ፡ አለው ፡፡ በአንዳንድ ፡ ጉዳዮች ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ለመክሰስ፡ ፈቃደኛ ፡ ካልሆነ ፤ ተጕጇው ፡ ወገን ፡ እንዳንድ ፡ ግል ፡ ከሳሽ ፡ ሆኖ ፡ የወንጀል ፡ ክስ ፡ ሊያቀርብ ፡ ይችላል ፡፡ ²⁴⁵ በዐቃቤ ፡ ሕጉም ፡ ሆነ ፡ በግል ፡ ከሳሽ ፡ በሚቀርብ ፡ የወንጀል ፡

የባል። ክስ። ሊያቀርቡ። ይችላሉ። ቁጥር። ፵፯ ።

^{243.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁፕር ፡ ፪፻፵፭ ፡ (፫) ፡

^{244.} ከላይ፡ ከማስታወሻዎች፡ ፸፩-፸፩ ጋር፡ ያሉትን፡ ጽሑፎች፡ ይመለከቷል።

^{245.} የግል፡ክስ፡ለማቅረብ፡የሚቻለው፡ጉዳዩ፡የክስ፡አቤቱታ፡በማቅረብ፡ብቻ፡የሚያስቀጣ፡የወ ንጀል፡ጉዳይ፡ሲሆንና፡ጥፋተኛ፡ለማድረግ፡በቂ፡የሆን፡ማስረጃ፡ባለመኖራ፡ዐቃቤ፡ሕጉ፡ ክስ፡አላቀርብም፡ሲል፡ብቻ፡ንው፡፡ ቁጥሮች፡፴፪፡እና፡፴፬፡(፩)፡ከተበደለው፡ሰው፡ሌላ፡አንዳንድ፡በግልጽ፡የተጠቀሱ፡ሰዎች፡

ጉዳዮች ፡ ሁሉ ፡ ተኰጀው ፡ ወገን ፡²⁴⁶ "ነገሩ ፡ በሚሰማበት ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ስዶረሰበት ፡ ጉዳት ፡ ካሣ ፡ እንዲያዝለት ፡ መጠየቅ ፡ ይችላል ፡ ³⁷²⁴⁷ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ በሚቀርቡ ፡ ጉዳዮች ፡ ተኰጇው ፡ ወገን ፡ የሚያቀርበው ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ክስ ፡ ከወንጀሉ ፡ ክስ ፡ ጋር ፡ እንዳይጣመር ፡ ቁጥር ፡ ፻፶፩ ፡ (፩) ፡ (ሀ) በግልጽ ፡ ይክለክላል ፡፡ ምናልባት ፡ በግል ፡ የሚቀርቡ ፡ ክሶችም ፡ እንዲሁ ፡ የተከለ ከሉ ፡ ሳይሆኑ ፡ አይቀሩም ፡ ²⁴⁸

ሕግ ፡ አርቃቂው ፡ የተኮጀውን ፡ ወገን ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ክስ ፡ ከወንጀሉ ፡ክስ ፡ ጋር ፡ ሕንዳይጣሙር ፡ ያደረገበትን ፡ ምክንያት ፡ ለማወቅ ፡ አስቸጋሪ ፡ ነው ፡፡ በዐዋቂዎች ፡ ላይ ፡ የቀረቡ ፡ ክሶች ፡ በሚሰሙበት ፡ ጊዜ ፡ ሕንዲህ ፡ ያለው ፡ በማጣሙር ፡ የቀረበ ፡ ክስ ፡ ሕንዲኖር ፡ የሚደግፉት ፡ ምክንያቶች ፡ ሁሉ ፡ በወጣት - ነክ ፡ ጉዳዮችም ፡ ላይ ፡ ተፈ ጸሚ ፡ ይሆናሉ ፡፡ አጣምሮ ፡ በመክሰስ ፡ ተሠራ ፡ ከተባለው ፡ ወንጀል ፡ የሚመነጩትን፡ ዋና ፡ ቴብጠች ፡ ሁሉ ፡ ለመወሰን ፡ በመሞከር ፡ 249 የመንግሥቱን ፤ የተኮጀውን ፡ ወገንና ፡ የተሰሳሹን ፡ ጊዜና ፡ ወጪ ፡ ያድናል ፡ ጥፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ የተገኘው ፡ ተከሳሽ ፡ ለተኮጀው ፡ ወገንና ፡ ለሕብረተ ፡ ሰቡ ፡ ካሣ ፡ ሕንዲሰጥ ፡ ስለሚያደርግ ፡ ጥፋተኛውን • ወደ ፡ መልካም ፡ ዜግነት ፡ ሕንዲመለስ ፡ ይረዳዋል ፡፡ በኢትዮጵያ ፡ ልማድ ፡ መሠረት ፡ የተኮጀው ፡ ወገን ፡ በወንጀሉ ፡ ክርክር ፡ ውስጥ ፡ ለመክፈል ፡ ያለውን ፡ ፍላጐት ፡ በማርካት ፡ ጠቃሚ ፡ አገልግሎት ፡ ይሰጣል ፡ ተኮጀው ፡ ወገን ፡ በክርክሩ ፡ በዚህ ፡ ዓይነት ፡ ተካፋይ ፡ መሆኑ ፡ የቂም ፡ በቀል ፡ ስሜቱን ፡ ስለሚያበርድለት ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ጥቅም ፡ አለው ፡፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ በተሠራው ፡ ወንጀል ፡ ምክን ያት ፡ ከሚነሳው ፡ የቂም ፡ በቀል ፡ ጠብ ፡ ነፃ ፡ የሚሆኑ ፡ አይመስልም ፡ 250

በማናቸውም ፣ ጉዳይ ፣ ፍርድ ፣ ቤቱ ፣ ቸግር ፣ የሚፈጥር ፣ መስሎ ፣ ከታየው ፣ ማመልከቻውን ፣ መቀበል ፣ ስለልለበት ፣ ወይም ፣ ስለማይኖርበት ፣ ከወንጀሉ ፣ ክስ ፣ ጋር ፣ የፍትሐብሔሩን ፣ ክስ ፣ አጣምሮ ፣ ማቅረብ ፣ ለወንጀሉ ፣ ነገር ፣ መስማት ፣ ቸግርን ፣ ይፈጥራል ፣ በማለት ፣ ለመቃወም ፣ አይቻልም ፣ በዚህም ፣ ረገድ ፣ አካለ ፣ መጠን ፣ ያላዶረሱ ፣ ወጣቶቸንና ፣ አዋቂዎችን ፣ የሚመለከቱትን ፣ ነገሮች ፣ ለመለየት ፣ አስቸጋሪ ፣ ስለሆነ ፣ አዋቂዎችን ፣ የሚመለከቱት ፣ ነገሮች ፣ የሚለዩበት ፣ ሁኔታዎች ፣ አስቀድሞ ፣ እንደተገለጸው ፣ አጥጋቢ ፣ መለኪያዎች ፣ መስለው ፣ ይታያሉ ። ስለዚህ ፣ አካለ ፣ መጠን፣ ባላዶረሱ ፣ ወጣቶች ፣ ጉዳይ ፣ አጣምሮ ፣ መክስስን ፣ መከልከል ፣ ተገቢ ፣ አይደለም ።

^{246.} ወይም ፡ ሴሎች ፡ ሕግ ፡ ወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ቁተሮች ፡ ፬ ፡ እና ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፶፬ ።

^{247.} **♠TC: ፪፻**፬ =

^{248.} አታች ፡ የተሰጠውን ፡ ማብራሪያ ፡ ይመለከቷል ።

^{249.} ተከሳሹ ፡ የተለቀቀ ፡ ወይም ፡ በነፃ ፡ የተለቀቀ ፡ እንደሆነ ፣ ፍርድ ፣ ቤቱ ፡ የተበዳዩን ፡ ፍትሐብሔርን ፣ የሚመለከት ፡ መብት ፡ እዚያው ፡ ሳይዳኝ ፡ ጉዳዩ ፡ ወደ ፡ ፍትሐብሔር ፡ ችሎት ፡ እንዲዛወር ፡ ማድረግ፡ አለበት ፡ ቁ ፡ ፻፶፰ ፡

^{250.} በመብራቱ ፡ ዮሐንስ ፤ ፯ቬናይል ይሊንከዊንሲ ፡ ኢን ፡ ሲክስ ፡ ታውንስ ፤ ውስጥ ፡ የተብራሩትን ፡ የነፍስ ፡ መግደል ፡ ጉዳዮችን ፡ ይመለከቷል ፡፡ አላይ ፡ በጣስታወሻ ፡ ፻፬ ፡ ውስጥ ፡ በገጽ ፡ ፻፴፯-፻፴፰ ፡ የተጠቀሰ ፡ የአስራ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ዕድሜ ፡ ያለው ፡ ተከሳሽ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በነፃ ፡ ለቆት ፡ የደም፡ ዋጋ ፡ ስላልተከፈለ ፡ ወደመጣበት ፡ ሀገር ፡መመለስ ፡ የፈራ ፡ ልጅ ፡ ጉዳይ ፡ የሚመለከት ፡ ነው ፡፡ ደግምሞ በመብራቱ ፡ ዮሐንስ ፡ የተብራሩትን ፡ ጉዳዮች ፡ ከዚያው ፡ በገጽ ፡ ፻፴፯-፻፴፯ ፡ ዐቃቤ ፡ ሕግ ፡ ከሳሽ ፤ አበራ ፡ ለሜጫ ፡ ተከሳሽ ፡ (የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፤ አዲስ ፡ አበባ ፡ ፲፱፻፺፮) ፡ የወንጀል ፡ ቁጥር ፡ ፳፻፴፫/፵፯ ፤ ያልተተመ ፡ በቀዳጣዊ ፡ ኃይለ - ሥላሴ ፡ የኒቨርሲቲ ፡ በሕግ ፡ ፋኩልቴ ፡ ቤተ ፡ መጻሕፍት ፡ የሚገኝ ፡፡

አይደለም ፡²⁵¹ ሆኖም ፡ የባል ፡ ክስን ፡ ለመፍቀድ ፡ አስቸ*ጋሪ* ፡ ነው ፡፡ በመደበኛው፡፡ ሥነ ፣ ሥርዓት ፣ የባል ፣ ክስ ፣ ለጣቅረብ ፣ የሚቻለው ፣ አነስተኛ ፣ ለሆኑ ፣ "በባል ፣ ለሚቀርቡ ፡ ወንጀሎች'' ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ ይህም ፡ የሚቻለው ፡ ጥፋተኛነትን ፡ ለማረ *ጋገጥ ፡ የሚያስችል ፡ ማስረጃ ፡ የለም ፡ ብሎ ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ክስ ፡ አላቀርብም ፡ ያለ ፡* እንደሆነ ፡ ነው ፡፡ የግል ፡ ክስ ፡ በዚህ ፡ ዓይነት ፡ የተወሰነው ፡ በሁለት ፡ ምክንያቶች ፡ ይመስላል ፡፡ ኔኛ/ ተምጀው ፡፡ ወነን ፡ ባላጋራው ፡ ነው ፡ የተባለው ፡ ሲቀጣ ፡ ለማየት ፡ ያለውን ፡ ምኞት ፡ ለማርካት ፤ ፪ኛ/ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ እንደመሰለው ፡ በመሥራት ፡ ሽም ልጣት ፡ አላማባብ ፡ እንዳይጠቀምበት ፡ ለማድረግ ፡ ናቸው ፡፡ እንዚህ ፡ ዓላማዎቹ ፡ በማናቸ ውም ፡ የወንጀል ፡ ጉዳይ ፡ በጣም ፡ ጠቃሚዎች፡ ሲሆኑ ፡ አስቀድ*ሙን ፡ እንዳ*የነው ፡ የ*መ*ጀ መሪያው ፡ ዓላማ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባለደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ጉዳዮች ፡ ላይ ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር፡ ክስን ፡ በማጣመር ፡ ማቅረብ ፡ በመከልከሉ ፡ እንዳይፈጸም ፡ ተደርጓል ፡፡ የሆነ ፡ ሆኖ ፡ የዋል ፡ ክሶች ፡ እንዲቀርቡ ፡ መፍቀድ ፡ ወጣት-ነክ ፡ በሆኑ ፡ ነኅሮች ፡ በተለይ ፡ አሳሳቢ ፡ የሆኑ ፡ ውጤቶችን ፡ ሊያስከትል ፡ ይችላል ። በዐቃቤ ፡ ሕንም ፡ ሆነ ፡ በግል ፡ ከሳሽ ፡ የሚቀርቡ ፡ የወንጀል ፡ ክሶች ፡ ሁሉ ፡ በተከሳሹ ፡ ላይ ፡ ትልቅ ፡ ችግር ፡ ይልጥሩበ ታል፤ ኑሮው ፡ ይናወፃል ፤ መንፈሱ ፡ ይሸበራል ፤ የነገሩ ፡ መሰጣት ፡ "በምስጢር"፣ እንዲሆን ፡ ቢሞከርም ፡ ሆነ ፡ በመጨረሻውም ፡ ነፃ ፡ ቢለቀቅም ፡ እንኳ ፡ ለጥቂት ፡ ጊዜ ፡ አብሮት ፡ የሚቆይ ፡ የወንጀለኛነት ፡ ስም ፡ ያተርፋል ፡፡ ተከሳሹ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላዶረስ ፡ ወጣት ፡ ሲሆን ፡ ከላይ ፡ የተጠቀሱት ፡ ነንሮች ፡ በራሱና ፡ ከሕብረተ ፡ ሰቡ ፡ ተዋህዶ ፡ ለመኖር ፡ ባለው ፡ ዕድል ፡ ሳይ ፡ የተለየ ፡ ክፉ ፡ ውጤት ፡ ያስከትሳሎ ፡፡ ዕቃቤ ፡ ሕጉ ፡ የቀረበው ፡ ማስረጃ ፡ ክስ ፡ ለማቅረብ ፡ አያስችልም ፡ በማለት ፡ በሚገባ ፡ ካስረዳ ፡ ወጣቱ ፡ በግል ፡ ከሳሽ ፡ እንዲከሰስ ፡ ማድረግ ፡ ካለማወቅ ፡ ይቆጠራል ። በወጣት-ነክ ፡ ጉዳዮች ፡ የግል ፡ ክስ ፡ ከተቅሙ ፡ ይልቅ ፡ ጉዳቱ ፡ ይበልጣል ²⁵² በተጨማሪም ፡ የግል ፡ ከሳዥ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ በተደነገገው ፣ ሁለቱ ፡ ባላጋሮች ፡ ክርክሩን ፡ በጣይመሩበት ፡ ("ኖን-አድቨርሰሪ") ፡ ልዩ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ውስጥ ፡ በምን ፡ ዓይነት ፡ ሊከራከር ፡ እንደሚችል ፡ ለመገመት ፡ በጣም ፡ አስቸጋሪ ፡ ነው ፡፡ የባል ፡ ከሳሹ፡ ንንሩ ፡ በሚሰማበት ፡ ጊዜ ፣ *ዐቃ*ቤ ፡ ሕጉ ፡ ያለው ፡ "መብትና ፡ ግዴታ ፡" ሁሉ ፡ እንዳለው ፡ ሕጉ ፡ ይደነግጋል ፡²⁵³ *ነገር ፡ ግን ፡ እንዳየነው ፣* በከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት፡ በማይቀርቡ ፣ ወጣት-ነክ ፣ ነገሮችና ፣ (የባል ፣ ክስ ፣ ሊቀርብባቸው ፣ በማይችሉ ፣ ጥቃቅን ፡ ነገሮች ፡ ላይ ፡ የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ሥልጣን ፡ የለውምና) ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ የሚያገባው ፡ ነገር ፡ የለም ፤ ለነገሩ ፡ መስጣት ፡ ጊዜ ፡ እንኳ ፡ ሊገኝ ፡ አይችልም²⁵⁴ # ይህ ፡ ጉዳይና ፡ ወጣት-ነክ ፡ የሕግ ፡ ድንጋጌዎች ፡ በግልጽ ፡ ስለዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ሲናንሩ ፣

^{251.} እዚህ ፡ ላይ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ሕግ ፡ ስለዚህ ፡ ጉዳይ ፡ በግልጽ ፡ አለመናገሩ ፡ በደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ተፋቶች ፡ የግል ፡ ክስን ፡ ለማቅረብ ፡ ይቻላል ፡ ("ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ወይም ፡ የግል ፡ ከባሹ ፡--- ያመለክታል") ፡ ቁጥር ፡ ፻፷፯(፩) ፡ ከሚለውና ፡ በቁጥር ፡ ፻፶፩(፩)(ሀ) ፡ ውስጥ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰ ፡ ወጣትን ፡ አጥፊን ፡ ከሚመለከት ፡ የወንጀል ፡ ጉዳይ ፡ ጋር ፡ የተበደለውን ፡ ሰው ፡ የፍትሐብሔር ፡ ክስ ፡ አጣምሮ ፡ ለማቅረብ ፡ አለመቻሉን ፡ በግልጽ ፡ ከሚከለከለው ፡ ጋር ፡ ተቀራሂዎች ፡ ናቸው ፡

^{252.} በማል፡ክስ፡በሚቀርቡ፡ክሶች፡ፍርድ፡ቤቱ፡ክሱ፡"የቀረበው፡በቅን፡ልቦና፡አይደለም"፡ብሎ፡ በሚወስንበት፡ ጊዜም፡ ቢሆንም፡ እንኳ፡ ለሚደርሰው፡ ወም፡ ኪሣራ፡ የሚከፍለው፡የማል፡ ከሳሹ፡ንው፡ከዚህም፡በላይ፡በንፃ፡የተለቀቀው፡ተከሳሽ፡ለሚያደርገው፡ወም፡በሙሉ፡ወይም፡ በከፊል፡የሚችለው፡የማል፡ከሳሽ፡ንው፡፡ይሁን፡እንጂ፡ይህን፡ሁሉ፡የማል፡ከሳሹ፡ እንዲከፍል፡ መደረጉ፡የግል፡ክስን፡የመቀንሻ ዓይነተኛ፡መፍትሔ፤ ወይም፡ለተከሳሹ፡በቂ፡መጽናኛ፡ ሊሆን፡የሚችል፡አይመስልም፡፡

^{253.} ቁጥር ፡ ፻፵፫ (፩) ።

^{254.} ቁጥር ፡ ፻፸፮ (፩) =

ስለግል ፡ ከሳሹ ፡ በፍጹም ፡ አለ*መናገራቸ*ው ፣²⁵⁵ በወጣት-**ነክ ፡ ጉዳዮች ፡ ሕጉ ፣ የግል**፡ ክስ ፡ አይፈቅድም ፡ የሚለውን ፡ አስተያየት ፡ ይደግፋል ፡

፪/ የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡

ሕጉ ፡ አካለመጠን ፡ ሳሳደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ልዩ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ እንደሚደነግግ ፡ ሁሉ፡ በደንብ፡ መተሳለፍ፡ የሚቀርቡ፡ ወንጀሎች፡ የሚሰሙበትንም፡ ሁኔታ 🔩 ይደነባጋል ።²⁵⁶ ነገር ፡ ግን ፡ በደንብ ፡ መተላለፍ ፡ የተከሰስ ፡ አንድ ፡ አካለ ፡ *መጠን* ፡ ያላደረሰ ፡ ወጣት ፡ ነገር ፡ የሚሰማበት ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ የትኛው ፡ እንደሆነ ፡ ግልጽ ፡ አይደለም ፡ የደንብ ፡ መተላለፍን ፡ የሚመለከተው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ክሱ ፡ ስለሚቀ ርብበት ፡ ጊዜና ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ስላለው ፡ አፈጻጸም ፡ የሚናገር ፡ በመሆኑና ፡ ክሱም ፡ የሚጀመርበትና ፡ የፖሊስ ፡ ምርመራ ፡ የሚደረግበት ፡ ደረጃ ፡ በተለመደው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ መሠረት ፡ መካሄድ ፡ ስላለበት ፡²⁵⁷ ከነገሩ ፡ መሰጣት ፡ በፊት ፡ ሽላለው ፡ ሥን ፡ ሥርዓት ፡ ተፃራሪ ፡ ነገር ፡ ያለ ፡ አይመስልም ፡፡ ነገሩን ፡ ላይ ፡ ላዩን ፡ ሲያዩት ፡ በክስ፡ አቀራረብ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓትና ፡ ተከሳሹም ፡ ከፍርድ ፡ ቤት ፡ ከመቅረብ ፡ ይድን ፡ ዘንድ ፡ ከመደበኛው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ የሚለየውን ፡ የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ንንሩ ፡ በሚሰማበት ፡ ጊዜ ፡ ተፈጻሚ ፡ ቢ*ያ*ደርጉት ፡ መልካም ፡ ይመስላል #²⁵⁸ ቀላል ፡ በሆነው ፡ የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ሕግ ፡ መሠረት ፡ የልዩ ፡ እርምጃና ፡ የቅጣት ፡ አወሳሰን ፡ ዘዴ ፡ ጥፋተኛንት ፡ በተወሰነ ፡ ጊዜ ፡ ተፈጻሚ ፡ ከሆነ ፣²⁵⁹ እንዲህ ፡ ያለው ፡ ቀላል ፡ ዓይነት ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ በደንብ ፡ መተላለፍ ፡ የሚቀርቡ ፡ ክሶችን፡ ለመስጣት ፡ በጣም፡ . ተስማሚ ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ ተፈጻሚ ፡ አለመሆኑ ፡ ግልጽ ፡ ይመስላል ። ጥፋተኝ *ነታቸው ፣* ለተወሰነባቸው ፣ አካለ *፣ መ*ጠን ፣ ያላደረሱ ፣ ወጣቶች ፣ ብቻ ፡ የሚውል ፣ ልዩ ፡ እርምጃና ፡ ቅጣት ፡ የሚደነባገው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕባ ፡ ታላቅ ፡ ክፍል ፤ ከላይ ፡ የተጠቀሱት ፡ የቅጣት ፡ ድን*ጋጌ*ዎች ፡ "በወንጀለኛ ፡ *መ*ቅጫ ፡ ሕግ ፡ ወይም ፡ በደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ሕግ ፡ በተመለከቱት ፡" የደንብ ፡ መጣስ ፡ ተግባሮች ፡ ላይ ፡ ተፈ

^{255.} ቁጥሮች ፡ ፻፸፪ ፡ (፩) ፤ (፫) ፡ እና ፡ ፻፸፮ ፡ (፩) ።

^{256.} ቁጥሮች ፡ ፻፷፯-፻፸ ፡፡

^{257.} ይህ ፡ በግልጽ ፡ አልተነገረም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሁኔታው ፡ ይህ ፡ መሆኑን ፤ ለተከሳሹ ፡ መፕሪያ ፡ እንዲሰ ጣቸው ፡ "ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ወይም ፡ የግል ፡ ከሳሹ" ፡ ለፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ግመልከቻ ፡ ያቀርባሉ ፡ ከሚለው ፡ የመጀመሪያ ፡ አንቀጽ ፡ እንረዳለን ፡ (ቁተር ፡ ፻፷፯ ፡ (፩))።

[&]quot;የግል ፡ ከሳሽ" ፡ ሲኖር ፡ የሚችለው ፡ ክሱ ፡ ተጀምሮና ፡ ምርመራው ፡ ተከናውኖ ፡ ካለቀ ፡ በኋላና ፡ (ማለት ፡ በአቤቱታ ፡ በሚቀርቡ ፡ ክሶች) ፡ በፖሊሶች ፡ በሚቀርብለት ፡ የምርመራ ፡ ራፖር ፡ መሠረት ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ክስ ፡ ላለማቅረብ ፡ ከወሰን ፡ በኋላ ፡ ብቻ ፡ ንው ፡፡ ቁጥር ፡ ፵፯ ፡ (፩) ፡ (ሀ) ፡ ስለዚህ ፡ በወንጀለኛ መቅጫው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡ "የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ወንጀል ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ " የሚለው ፡ ምዕራፍ ፡ (ባመጣጥ ፡ ቀደም ፡ ተከተል) ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ክስ ፡ ለጣቅረብ ፡ ወይም ፡ ላለማቅረብ ፡ ከመወሰኑ ፡ በፊት ፡ ያለውን ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ መሟላት ፣ ይህን ፡ ውሳኔም ፡ መስጠት ፡ እን ዓለበት ፡ ፍንጭ ፡ ይሰጣል ፡ ስለነዚህም ፡ ሥርዓቶች ፡ መሟላት ፡ ሌሎቹን ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሥነ ሥርዓት ፡ ሕግ ፡ ደንቦች ፡ መመልከት ፡ ይኖርብናል ፡ (በቁጥር ፡ ፻፷፯ ፡ መሠረት ፡ የሚሰጠው ፡ የፍርድ ፡ ቤቱ ፡ መጥሪያ ፡ በክሱ ፡ መሰጣት ፡ መጀመሪያ ፡ ላይ ፡ ለመቅረብ ፡ የሚሰጥ ፡ ነው ፡፡ ደግሞም ፡ በቁጥር ፡ ፻፷፯ ፡ (፪) ፡ መሠረት ፡ በሥነ ፡ ሥርዓቱ ፡ ደንብ ፡ ክስ ፡ መቅረቡንም ፡ ለጣሳየት ፡ ይገለግላል ፡ ይህም ፡ "አክለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ስለፈጸሙት ፡ ወንጀል ፡ ክስ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡" ከሚለው ፡ ምዕራፍ ፡ ጋር ፡ ሲተያዩ - ፌጽሞ ፡ ተቃራኒ ፡ የሆነ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ነው ፡፡ በዚህ ፡ ሥነ፡ ሥርዓት ፡ መሠረት ፡ አካለመጠን ፡ ያላደረሱ ፡ አጥሬዎች ፡ ጉዳይ ፡ ከመጀመሪያ ፡ ጀምሮ ፡ የፖሊሶች ፡ ምርመራም ፡ ጭምር ፡ የሚያልቀው ፡ በዚሁ ፡ ምዕራፍ ፡ ውስጥ ፡ ባሉት ፡ ደንቦች ፡ ነው ፡፡

^{258.} ቁጥሮች ፡ ፻፷፰-፻፸ን ፡ ይመለከቷል ።

^{259.} በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡ ቁጥሮች ፡ ፯፻፪ ፡ እስከ ፡ ፯፻፳ ፡ ክፍል ፡ ይመለከቷል #

ጸሚ ፡ እንደሚሆኑ ፡ በግልጽ ፡ ይናገራል ፡ ²⁶⁰ የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፯፻፪ ፡ (፪) ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ የሚፈጸሙትን ፡ የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ቅጣቶች ፡ የተለዩ ፡ እንዲሆኑ ፡ ያዛል ፡ የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፯፻፮ ፡ (፫) ፡ ስለደንብ ፡ መተላለፍ ፡ የተሰጡት ፡ ድን ጋጌዎች ፡ "አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱት ፡ ላይም ፡ ይፈጸጣሉ ፡ ²⁵²⁶¹ ስለሚል ፡ የደንብ ፡ መጣስን ፡ የወንጀል ፡ ኃላፊነት ፡ ከሚገልጹት ፡ የሕግ ፡ ድን ጋጌዎች ፡ ጋር ፡ የሚያዛመድ ፡ ይመስላል ፡ በደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ሕግ ፡ የተመለከቱት ፡ የቅጣት ፡ ድን ጋጌዎች ፡ ከወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ የቅጣት ፡ ቅንጅት ፡ ጋር ፡ ካልተስጣሙ ፡ በስተቀር ፤ ተፈጸሚ ፡ የሚሆኑት ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ ለማረም ፡ የታቀጹት ፡ ድን ጋጌዎች ፡ ናቸው ፡

ስለዚህ ፡ ቁጥር ፡ ፯፻፪ ፡ (፪) ና ፡ የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፯፻፫፤ "ደንብን፡ የመተላለፍ። ሥራዎች። ባጋጠሙ። ጊዜ። ነፃነትን። የማሳጣት። ቅጣት። የሚፈረደው። የጣረፊያ ፡ ቤት ፡ እስራት ፡ ብቻ ፡ ነው" ፡ በሚለው ፡ ሐሳብ ፡ ስለሚስማሙ ፣ አንድ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰ ፡ ወጣት ፡ "በደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ሕግ ፡ ከተመለከቱት ፡ የሕግ ፡ መጣስ ፡ ተግባሮች'' ፡ አንዱን ፡ የፈጸመ ፡ እንደሆነ ፣ "ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ከዚህ ፡ በታች ፡ ከተመለከቱት ፡ ውሳኔዎች ፡ አንዱን ፣ ያዛል ፡" ማለትም ፡ እስከ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ለሚደርስ ፡ ጊዜ ፡ በጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ ቤት ፡ እንዲቆይ ፡ ሊያደርግ ፡ ይችላል ፡ በሚለው ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፻፷፩ ፡ አመራር ፡ መሠረት ፡ ሊፈጸሙ ፡ ይገባል ፡፡ በቁጥር ፡፡ ፻፷፩ ፡ መሠረት ፡ ፍርድ ፡፡ ቤቱ ፡ የሚጥለው ፡ ቅጣት ፡ የአካል ፡ ቅጣትንም ፡ ስለሚጨምር ፣ የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፯፻፪ ፡ (፩) ፡ እንዲህ ፡ ያለውን ፡ ቅጣት ፡ በወንጀል ፡ ሙተላለፍ ፡ ደንብ ፡ በተመለከተ ፡ የሕግ ፡ መጣስ ፡ጉዳይ ፡ እንዳይፈጸም ፡ በባልጽ ፡ ቢከለከልም ፣ የአካል ፡ ቅጣትንም ፡ ተፈጻሚ ፡ ለማድረግ ፡ ይችላል ። ቁጥር ፡ ፻፷፯ ፡ (፪) ። በቁጥር ፡ ፯፻፫ና ፡ በሚከተሉት ፡ ቁጥሮች ፡ የተደንገ ጉት ፡ ቅጣቶች ፡ "ልዩ ፡ ቅጣት ፡" ስላይደሉ ፣ ቁጥር ፡ ፯፻፱ ፡ (፱) ንና ፡ ቁጥር ፡ ፯፻፪ ፡ (፯)ን ፡ አገናዝቦ ፡ በመተርጐም ፡ የአካል ፡ ቅጣትን ፡ ለማስወገድ ፡ ይቻላል ፡ የሚ ለው። ሐሳብ። የተሻለ። ነው። ቁጥር። ፯፻፯። (፪)። ቁጥር። ፻፷፮ን። በመጥቀስ። ስለሚናገር ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ (የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ደንብ) ፡ ቁጥር ፡ ፯፻፮ ፡ (፪)ን ፡ (አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ የሚመለከተው ፡ የጣረፌያ ፡ ቤት ፡ እስራት ፡ ከዐሥራ ፡ አምስት ፡ ቀን ፡ አይበልጥም ፤ ወዘተ--) ፡ እና ፡ የወንጀለኛ *፡ መቅጫ ፡* ሕፃ ፡ ቁጥር ፡ ፻፷፮ን ፡ ("እንደ ፡ ነገሩ ፡ አኳኋንና ፡ እንደሥራውም ፡ ተፋት ፡ ከባድነት፡ መጠን ፡" በጣረፊያ ፡ ቤት ፡ ልጁ ፡ የሚቆይበትን ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ይወስናል)" **፡** የሚሉትን ፡ እንዚህን ፡ ሁለቱን ፡ ጣስማማት ፡ ቀላል ፡ ነው ፡²⁶² እንዲሁም ፡ የወን<u>ዮ</u>ለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፯፻፫ን ፡ (የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ሕግ) ፤ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፩ ፡ "እንደ ፡ ጥፋቱ ፡ ከባድነትና ፡ እንደችሎታው ፡ መጠን"፡ መቀጮውን፡ እንዲከፍል ፡ እንዲፈረድበት ፡ ብቻ ፡ ቢያዝም ፡ በደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ደንብ ፡ በተ

^{260.} የወንጀለኛ ፣ መቅጫ ፡ ሕግ ፣ ቁጥር ፡ ፻፷፩ (አንክሮው ፡ የደራሲው ፡ ነው) ።

^{261.} በነገራቸን ፡ ላይ ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፯፻፺፯ (፯) ፡ ውስጥ ፡ የቁጥር ፡ ፯፪ ፡ መጠቀስ ፡ በስጎተት ፡ የተደረገ ፡ መሆኑ ፡ ግልጽ ፡ ነው ፡ "አካለ ፡ መጠን ፡ ስላላደረሱ ፡ ሕፃናት ፡" ለሚለው ፡ ትርጉም ፡ የሚሰጠው ፡ ቁጥር ፡ ፯፫ ፡ ሲሆን ፡ "ስለሕፃናት " ትርጉም ፡ የሚሰጠው ፡ ቁጥር ፡ ፯፪ ፡ ግን ፡ እዚህ ፡ ውስጥ ፡ አግባብ ፡ የሌለው ፡ መሆኑን ፡ ግስታወስ ፡ ያስፈልጋል ፡፡

^{262.} ምንም ፡ እንኳን ፡ "አስገድዶ ፡ መያዝ" ፡ በደንብ ፡ መተላለፍ ፡ መቅጫ ፣ ውስጥ ፡ ቅጣት፣ የሚያሰጥና ፣ "አስገድዶ ፡ መያዝም" ፡ ለወጣት ፣ አጥፊዎች ፡ የሚደረግ ፣ የጥንቃቄ ፣ ሥራ ፡ ቢሆንም ፡ ሁለቱም ፣ ተነፃፃሪ ፡ ስለሆኑ ፡ እንዳንድ ፡ ዓይነት ፡ ነገር ፡ መወሰድ ፡ አለባቸው ፡፡

ወንጀሉ ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ የተመለከተ ፡ ወይም ፡ የደንብ ፡ መተላለፍ፡ ሕግን ፡ የመጣስ ፡ ወንጀል ፡ ቢሆንም ፡ እንኳ ፡ መደበኛው ፡ የቅጣት ፡ ቅንጅት ፡ በጠ ቅሳሳው ፡ አካስ ፡ መጠን ፡ ባሳደረሱ ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ ሳይ ፡ መፈጸሙን ፡ በመገን ዘብ ፡ የደንብ ፡ መተላለፍን ፡ በሚመለከቱ ፡ ጉዳዮች ፡ ውስጥ ፡ "የተመጠነ" ፡ ሥነ[‡]ኑ ሥርዓት ፡ አንዲኖር ፡ የሚደባፍ ፡ ምክንያት ፡ የለም ፡ ሥነ ፡ ሥርዓቱ ፡ ከነገሩ ፡ አፈጻጸም፡ ዓላማና ፡ ከሚያስከትላቸው ፡ ውጤቶች ፡ ጋር ፡ መስማማት ፡ አለበት ፡ የነገሩ ፡ አፈጻ ጸም ፡ ዓላማና ፡ የሚያስከትላቸውም ፡ ውጤቶች ፡ በመደበኛ ፡ ወይም ፡ በደንብ ፡ *መ*ተ ላለፍ ፡ ወንጀል ፡ ለተከሰሰ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረስ ፡ ወጣት ፡ ምንም ፡ ያህል ፡ የተ ለዩ ፡ አይደሱም ፡፡ ለምሳሌ ፤ በጣም ፡ ከባድ ፡ በሆን ፡ ወንጀል ፡ የተከሰሰ ፡ አካለ ፡ *ም*ጣን ፡ ያላደረስ ፡ ወጣት ፡ የሚደርስበትን ፡ ያህል ፡ እሱም ፡ ለተወሰኑ ፡ ዓመታት ፡ "በጠባይ፡ ማረሚያ ፡ ድርጅት ፡ ሊገባና ፡ የአካል ፡ ቅጣት ፡ ሊደርስበት ፡ ይችላል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የእስራት ፡ ቅጣትን ፡ (ብሔራዊ ፡ ነፃነትን ፡ ከጣጣት ፡ ጋር) ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ሊያዝ ፡ አይ ችልም ።²⁶⁴ ስለዚህ ፡ በደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ወንጀል ፡ የተከሰሱ ፡ ወጣቶችን ፡ ጉዳይ ፡ አፈጻጸም ፡ ሁልጊዜ ፡ ሊመራ ፡ የሚገባው ፡ የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ልዩ ፡ ሥን ፡ ሥርዐት ፡ ሳይሆን ፣ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ የሚመለከተው ፡ ሥነ ፡ ሥርዐት ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰ ፡ ወጣት ፡ ቅጣት ፡ ከመወሰኑ ፡ በፊት ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ተከሳ ሹን፣ ለጥፋቱ ፣ ሃላፊ ፣ *መሆኑን* ፣ በሌላ ፣ *መንገ*ድ ፣ ለመወሰን ፣ ካልቻለ ፣ በቀር ፣ ልዩ ፣ / ዕውቀት ፡ ያለው ፡ ዕው ፡ ምር*መራ* ፡²⁶⁵ ደንብ ፡ በመተላለፍ ፡ ጉዳዮች ፡ ላይ ፡ መታዘዝ ፡ የለበትም ፡ የሚለውን ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ (የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ሕግ) ፡ ቁጥር፡ ሕግ ፡ መሠረት ፡ ቀለል ፡ ያሉት ፡ ውሳኔዎችና ፡ ቅጣቶች ፡ ብቻ ፡ እንዲጣሉበት ፡ ከተደረገ፡ ቁጥር ፡ ፯፯፰ ፡ የሚያዘው ፡ ምር*ሙራ ፡* ተገቢ ፡ ሲሆን ፣ የፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ትእዛዝ ፡ የሚ ወጣቶችን ፡ ለሚመለከቱ ፡ ጉዳዮች ፡ ምንም ፡ አይጠቅምም ፡፡ በእንደዚህ ፡ ያሉት ፡ ጉዳ ዮችም ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ እንዲያው ፡ በጭፍን ፡ የቅጣት ፡ ውሳኔ ፡ እንዲሰጥ ፡ መፍቀድ ፡ አያስፈልግም =

ነገር ፡ ግን ፣ በወጣቶች ፡ ላይ ፡ ተፈጸሚ ፡ የሚሆነው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ልዩ ፡ ድንጋኔ ፡ በደንብ ፡ መተላለፍ ፡ በተከሰሱ ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ ላይ ፡ ተፈጸሚ ፡ እንዲሆን ፡ ፓርላማ ፡ ዓላማ ፡ ነበረው ፡ ወይ ፡ ብለን ፡ መሠረታዊ ፡ ጥያቄ ፡ ማቅረብ ፡ አለብን ፡ ለምሳሌ ፣ በሕዝብ ፡ መናፈሻ ፡ ቦታ ፡ የሚገኝ ፡ መቀመጫ ፡ ማበላሸትን ፡ ²⁶⁶ ወይም ፡ አምሳ ፡ ሳንቲም ፡ መስረቅን ፡²⁶⁷ የመሳሰሉ ፡ የደንብ ፡ መተላ

^{263.} ካሁን፡ በፊት፡ አካለ፡ መጠን፡ ባላደረሱ፡ ወጣት፡ አዋፌዎች፡ ላይ፡ ስለገንዘብ፡ መቀጫ፡ በሚደረጉ፡ መምሪያዎች፡ በወንጀለኛ፡ መቅጫውና፡ በደንብ፡ መተላለፍ፡ መቅጫው፡ መካከል፡ መሠረታዊ፡ የሆኑ፡ ተፃራሪ፡ ነገሮች፡ መኖራቸውን፡ ተመልክተናል፡፡ ከላይ፡ የማስታወሻ፡ ቁ፡ ፱፰ን፡ ይመለከቷል፡፡

^{264.} ምክንያቱም ፡ የእስራት ፡ ቅጣት ፡ ሊወሰን ፡ የሚቻለው ፡ የተፈጸመው ፡ ወንጀል ፡ "እንደዳንቡ ፡ እስከ ፡ አሥር"፡ ዓመትና ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ የሆነ ፡ የጽኑ ፡ እሥራት ፡ ቅጣት ፡ ወይም ፡ የሞት ፡ ፍርድ ፡ ቅጣት ፡ የሚያስከትል ፡" ሲሆን ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ ወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፸፫ ፡

^{265.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፵፭ ፡

^{266.} የወንጀለኛ ፡ መቅሜ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፷፯ (፪) ፡፡

^{267.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፸፻፯ (የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ መቅጫ ፡ ውስጥ) ≠

ለፍ። ወንጀሎችን። በመፈጸም። ዋፋተኛንቱ። ከተወሰንበት። በኋላ። አካለ። መጠን። ያሳደረሰውን ፡ ወጣት ፡ እስከ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ²⁶⁸ ለሚደርስ ፡ ጊዜ ፡ "በጠባይ ፡ ጣረ ሚያ ፡ ቤት^{››} ፡ የመግባት ፡ ቅጣት <mark>፡ ቢጣልበት ፡ የ</mark>ማይገባ ፡ አይሆንምን? ይህን ፡ የመሰሉ፡ ጥፋቶችን ፡ የፈጸመ ፡ አንድ ፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ ለመጀመሪያ ፡ ጊዜ ፡ ለዐሥራ ፡ አምስት ፡ ቀን ፡²⁶⁹ ወይም ፡ በድ*ጋሚ* ፡ አጥፍቶ ፡ የተገኘ ፡ እንደሆነ ፡ ለሦስት ፡ ወር ፡ ነፃነቱን ፡ እዲያጣ ፡ ይፈረድበታል ^{"270} እንደእውነቱ ፡ የሆነ ፡ እንደሆነ ፣ ለእንደዚህ ፡ ያለ ፡ ቀላል ፡ ጉዳይ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ከባድ ፡ ቅጣት ፡ አይወስንም ፤ ቢ*ወ*ስዓም ፡ እንኳ ፣ በይጣባኝ ፡ መቀነሱ ፡ አይቀርም ፡፡ ይኽ ፡ ከሆነ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በ*ዐ*ዋቂ ፡ ተከ ሳሽ ፡ ጉዳይ ፡ ውስጥ ፡ የማይፈቀድለት ፡ ሥልጣን ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሰው ፡ ወጣት ፡ የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ጉዳይ ፡ ውስጥ ፡ በሰፊው ፡ የሚፈቀድለት ፡ ለምንድን ፡ ነው ፡ ብለን ፡ መጠየቅ ፡ ተገቢ ፡ ነው ። በፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ብልፀነትና ፡ በሥልጣን ፡ መወሰን ፡ ለማመን ፡ የምንሻ ፡ ከሆን ፣ በጠቅላላው ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡ እንደወንጀሉ ፡ ከባድነት ፡ ወይም ፡ ቀላልነት ፡ ቅጣቱን ፡ እንዲወስኑ ፡ ለምን ፡ ወሰን ፡ ይደረግባቸዋል? መልሱ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶችን ፡ ይኸን ፡ ያህል ፡ "አናምናቸውም" ለቅጣቶችም ፡ በከፊል ፡ እንኳ ፡ ጥፋተኛው ፡ በሞከረው ፡ ወይም ፡ በሠራው ፡ የወንጀል ፡ ሥራ። መጠን። ከፍተኛ። ወሰን። መስጠት። ተገቢ። መሆኑ። ይሰማናል። የሚል። ነው። አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ወጣቶችን ፡ በሚመመለከት ፡ ጉዳይ ፡ ላይ ፡ የተለየ ፡ መን ንድ ፡ የምንከተልበት ፡ ምን ፡ ምክንያት ፡ እናንኛለን !

በእንደዚህ ፡ ያሉት ፡ ጉዳዮች ፡ የፓርላጣ ፡ ዓላጣ ፡ ተከላሹን ፡ ለማሻሻል ፡ እንጂ ፡ ለሙጉዳት ፡ ስላይደለ ፤ ለምሳሌ ፡ የአዲስ ፡ አበባ ፡ የጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ ቤትን ፡ በሙስለ ፡ ቦታ ፡ ወጣቱ ፡ ለአምስት ፡ ዓመታት ፡ እንዲቆይ ፡ ማድረግ ፡ ደንበኛ ፡ ቅጣት ፡ አይደለም ፡ ካላልን ፡ በስተቀር ፡ በወጣት-ነክ ፡ ጉዳዮች ፡ የተለየ ፡ ሥልጣን ፡ ለፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የሚሰዋበት ፡ ምክንያት ፡ እንደሌለ ፡ እናምናለን ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አስቀድመን ፡ አንዳየነው ፡ ይህ ፡ አስተያየት ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ በምኞት ፡ ላይ ፡ ብቻ ፡ የተመሠረት ፡ ነው ፡ መጥፎ ፡ ጠባይ ፡ ያለውን ፡ አንድ ፡ የዐሥር ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ከቤተሰቦ ፡ ለይቶ ፡ ያለመንግሥት ፡ ፌቃድ ፡ ሊወጣ ፡ ከማይችልበት ፡ ከአንድ ፡ የመንግሥት ፡ ድርጅት ፡ ተበቃ ፡ ሥር፡ማድረግ፡ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ በእርግተ ፡ ልጁን ፡ ይጠብቀዋል፣ይጠቅመዋልም፡ በማለት ፡ በጠቅላላው ፡ የሚደገፍ ፡ ቢሆንም ፡ እንኳ ፤ ለራሱ ፡ ለቤተሰቡና ፡ ለጓደኞቹ ፡ ግን ፡ ደንበኛ ፡ ቅጣት ፡ ነው ፡ ልጁ ፡ በድህነትና ፡ በመጥፎ ፡ አርኗር ፡ የሚኖር ፡ ቢመስለንም ፡ እንኳ ፡ መንግሥት ፡ ለልጅ ፡ ያለው ፡ በጉ ፡ ዓላጣ ፡ ልጅ ፡ በመገደድ ፡ ደንበኛ ፡ ትርውን ፡ እንዲያጣ ፡ በመደረጉ ፡ የሚያድርበትን ፡ ስሜት ፡ ሊፍቀው ፡ አይችልም ፡ ከጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ ቤት ፡ ብዙ ፡ ልጆች ፡ የሚያመልጡ ፡ መሆናቸው ፡ ለዚህ ፡ በቂ ፡ ማስረጃ ፡ ሊሆን ፡ ይገባል ፡

በመንግሥት ፡ አስተያየትም ፡ ቢሆን ፣ አንድ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ድን ጋጌ ፡ ጥሷል ፡ በመባል ፡ ተከሶ ፡ ጥፋተኛነቱ ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ ከተረጋገጠ ፡ በኋላ ፣ "በጠባይ ፡ ማረሚያ ፡"ቤት ፡ ለተወሰኑ ፡ ዓመታት ፡ እንዲቆይ ፡ ቅጣት ፡ የተወሰነበት ፡ ልጅ ፡ በሕዝቡ ፡ ዓይን ፡ እንደ ፡ "ወንጀለኛ" ፡ ሆኖ ፡ አይታይም ፡ ለማለት ፡ አስቸጋሪ ፡ ነው ፡ ይህን ፡ ዓይነት ፡ አድራጐት ፡ "እርምጃ ፡" እንጅ ፡ "ቅጣት ፡"አይ

^{268.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፷፻፲፩ ፡ (የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ መቅጫ ፡ ውስዋ) #

^{269.} የወንጀለኛ መቅጫ።ሕግ።ቁጥር።፰፻፯።(የደንብ።መተላለፍ።መቅጫ።ውስጥ)።

^{270.} የወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ ሕግ፡ ቁጥር፡ ፰፻፲፡ እስከ፡ ፲፩፡ እና፡ ፯፻፫፡ (የደንብ፡ መተላለፍ፡ መቅጫ፡ ውስጥ)።

ደለም ፡ ብንልም ፡ እንኳ ፣ ወደ ፡ መልካም ፡ ሰውነት ፡ መመለስና ፡ "ማረም" ፡ የቅጣት ንቱ ፡ ልዩ ፡ ጠባይ ፡ ተፋተኛነታቸው ፡ የተወሰነባቸውን ፡ ዐዋቂ ፡ ተፋተኞችን ፡ ከም ናስርበት ፡ ዓላማዎች ፡ ውስጥ ፡ ናቸው ፡፡²⁷¹ ሆኖም ፡ በዚህ ፡ ምክንያት ፡ የነገሩ ፡ አፈጻ ጸም ፡ ሁኔታ ፡ የቅጣት ፡ ጠባይ ፡ እንዳለው ፡ መካድ ፡ አንችልም ፡፡ በወንጀል ፡ ተፋተኛ ነት ፡ ከተወሰነ ፡ በኋላ ፡ በመገደድ ፡ ነፃነትን ፡ ማጣት ፡ ቅጣት ፡ አይደለም ፡ ለማለት ፡ አንችልም ፤ አይሆንምም ፡ ሲባል ፡ አይገባም ፡፡

እስካሁን ፡ ድረስ ፡ የተነጋገርነው ፡ ሁሉ ፡ በሕጉ ፡ ትክክለኛ ፡ አተረጓጐም ፡ ላይ ፡ የተመሠረተ ፡ ከሆነ ፣ አካለ ፡ መጠን ፡ ላላደረሰው ፡ ወጣት ፡ በተለይ ፡ የተብራራና ፡ የመጠበቅ ፡ ዓላማ ፡ ያለው ፡ የቅጣት ፡ ቅንጅት ፡ ለማውጣት ፡ የኢትዮጵያ ፡ ፓርላማ ፡ ያደረገው ፡ መልካም ፡ ጥረት ፡ ለወጣቱ ፡ የሚሰጠው ፡ ፍትሕ ፡ ለዐዋቂ ፡ ጥፋተኛ ፡ ከሚሰጠው ፡ ፍትሕ ፡ በሚያስገርም ፡ አኳኋን ፡ ያነሰ ፡ እንዲሆን ፡ አድርጓል ፡ ለሚለው፡፡ ለተነሳሳንበት ፡ ዋና ፡ ሐሳብ ፡ ከዚህ ፡ በላይ ፡ ያየናቸው ፡ የአፈጻጸም ፡ ሁኔታዎች ፡ ሁሉ ፡ መረጃ ፡ ናቸው ፡፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ መሠረት ፡ የሚሰጠውን ፡ ጥበቅ፡፡ ቅጣት ፡ ለማቅለል ፡ ሲባል ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ ጉዳይ ፡ ከዐዋቂ ጉዳይ ፡ በመለየት ፡ በተደረገው ፡ ጥረት ፡ ውስጥ ፡ ለሁላችንም ፡ አስፈላጊ ፡ ናቸው ፡ በምንላቸው ፡ መጠባበቂያዎችና ፡ መብቶች ፡ ረገድ ፡ ወጣቱ ፡ እኩል ፡ አጠባበቅ ፡ እንዲ

፫/ ተከሳሹ ፡ በሌለበት ፡ የሚፈጸመው ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡

በጠቅላላው ፡ በኢትዮጵያ ፡ ወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥን ፡ ሥርዓት ፡ መሠረት ፡ ነገሩ ፡ በሚሰማበት ፡ ጊዜ ፡ የተከሳሹ ፡ መገኘት ፡ አስፈላጊ ፡ ነው ፡፡ በአንዳንድ ፡ ልዩ ፡ ጉዳዮች ፡ የተከሳበት ፡ ወንጀል ፡ በጣም ፡ ከባድ ፡ በሆነበት ፡ ጊዜ ፤ "ተከሳሹ ፡ በሌለበት" ነገሩን ፡ ለመስጣትና ፡ ፍርድ ፡ ለመስጠት ፡ ይቻላል ፡ ²⁷² ነገር ፡ ግን ፡ ተከሳሹ ፡ በሌለበት ፡ የሚፈጸመውን ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ የሚመለከቱት ፡ ድንጋጌዎች ፡ በተከሳሹ ፡ ወጣት ፡ ላይ ፡ ተፈጸሚ ፡ አንዳይሆኑ ፡ ሕጉ ፡ በግልጽ ፡ ይከለክላል ፡፡ ስለዚህ ፡ ²⁷³ በወንጀል ፡ የተከሳሰ ፡ አንድ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረስ ፡ ወጣት ፡ በሌለበት ፡ ነገሩን፡ ለመስጣት ፡ የሚቻል ፡ የተከሳሰ ፡ አንድ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረስ ፡ ወጣት ፡ በሌለበት ፡ ነገሩን፡ ለመስጣት ፡ የሚቻል ፡ አይመስልም ፡ ነገሩ ፡ አንዲሰማ ፡ በተቀጠረበት ፡ ቀን ፡ ተከሳሹ ፡ የቀረ ፡ እንደሆነ ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ሊፈጽመው ፡ የሚገባው ፡ ተገቢ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ በቁጥር ፡ ፻፸፪ ፡ (፬)፡ መሠረት ፡ በሱ ፡ ጥበቃ ፡ ሥር ፡ አንዲሆን ፡ ልጁን ፡ የተረከበው ፡ ሰው ፡ እንዲቀርብ ፡ አድርጉ ፡ ወጣቱን ፡ አንዲያቀርብ ፡ ማዘዝ ፡ ነው ፡፡ ሰውየው ፡ ይህን ፡ ያላደረገ ፡ እንደሆነ ፡ የሚሻል ፡ ዘኤ ፡ ዋስ ፡ አስጠርቶ ፡ ለመልቀቅ ፡ ካልተቻለ ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ መድፈር ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ መጠቀም ፡ ነው ፡ ²⁷⁴

^{271.} የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፩ ፡ ወደ ፡ ቁጥር ፡ ፬ ፡ የሚመራውን ፡ ቁጥር ፡ ፹፮ን ፡ እና ፡ የወንጀ ለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፻፩ን ፡ ያነፃጽሯል ፡ ቁጥር ፡ ፻፩ ፡ የአሥራትን ፡ ዓላጣ ፡ ሲገልጽ "ጠቅላላውን ፡ የጸጥታ ፡ አጠባበቅና ፡ ያጥፊዎችንም ፡ መቀጣት ፡ የሚመለከት ፡ ነው ፡ " በማለት ፡ ያጥፊውን ፡ ጠባይ ፡ ማረምንና ፡ ወደ ፡ ማኅበራዊ ፡ ኑሮ ፡ የመመለስን ፡ ጉዳይ ፡ ሳይጠቅስው ፡ ያልፋል፡፡ ወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ቁጥር ፡ ፻፯ ፡ (ስለጽኑ ፡ አሥራት) ፡ ግን ፡ ወደማኅበራዊ ፡ ኑሮ ፡ እንደገና ፡ ስለመመ ለስ ፡ ይናገራል ፡

^{272.} ወንጀለኛ ፡ ውቅጫ ፡ ቁጥር ፡ ፻፷-፫ ፡ ይመለከቷል ፡

^{273.} ቁጥር ፡ ፻፷ (፩) ።

^{274.} አላይ ፡ ከማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፻፵፪ ፡ እስከ ፡ ፵፰ ፡ ጋር ፡ ስለዋስትና ፡ ወረቀት ፡ የተሰጠውን ፡ ማብራሪያ ፡ ይመስከቷል =

አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደፈሰውን ፡ ወጣት ፡ ተፋተኛ ፡ የሚመለከተው ፡ የኢትዮጵያ ፡ ሕግ ፣ ወጣቱን ፣ አንድ ፣ ጊዜ ፣ ቅጣት ፣ እንደሚገባው ፣ ወንጀለኛ ፣ ሴላ ፣ ጊዜ ፣ ደግሞ፣ እርዳታና ፡ አመራር ፡ እንደሚያሻው ፣ ኃሳፊነት ፡ እንደማይጣልበት ፡ ልጅ ፡ አድርጉ ፡ ስለሚመለከተው ፡ ባልጽ ፡ አይደለም ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ በተመሳሳይ ፡ መንገድ ፡ ይህን ፡ የመሰለውን ፡ ችግር ፡ ለማጥፋት ፡ የሚታንሉ ፡ ሌሎች ፡ ብዙ ፡ አገሮች ፡ ስላሉ ፣ የሕጉ ፣ **ግልጽ**፡ አለመሆን፡ በኢትዮጵያ፡ ብቻ፡ የሚገኝ፡ ችግር፡ አይደለም ፡ በኢትዮጵያ፡ ከተማዎች ፡ እየተስፋፉ ፡ ሲሄዱ ፣ ወጣቶች ፡ የሚፈጽሙት ፡ ወንጀልም ፡ እየጨመረ ፡ ስለሚሄድ፣"የመንገድ፣ወጣት"፣ ወረበሎች፣ የሚፈጽሙትን፣ዝርፍያና ፣ ቅሚያ፣ ለጣ ስታንስ ፡ ከሕዝብ ፡ የሚቀርበው ፡ ጥያቄ ፡ በፍርድ ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ያሉትን ፡ ሰዎች ፡ ስለሚያስቆጣቸው ፡ ቅጣት ፡ የመወሰን ፡ ዝንባሌ ፡ እንዳላቸው ፡ ይታመናል # በዚህ ፡ ቢሆንም ፡ ይህን ፡ ማድረግ ፡ የለብንም ። የወጣቶች ፡ ነገር ፡ መስማትን ፡ የሚመለከ ቱት ፡ የወንጀለኛ *፡ መ*ቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ልዩ ፡ ድን*ጋጌ*ዎች ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ በጣም ፡ ያነሱና ፡ ያልተሟሉ ፡ በመሆናቸው ፡ በጠቅላላው ፡ የማያጠግቡ ፡ ናቸው። ለዐዋቂዎች ፣ የተደነገገው ፣ መደበኛው ፣ የሕጉ ፣ ሥነ ፣ ሥርዓት ፣ እነሱን ፣ ለማሟላት፣ መምሪያ ፡ እንደሚሆን ፡ ተስፋ ፡ እናደርጋለን ፡፡

ነገር ፡ ግን ፣ ከዚህ ፡ የበለጠው ፡ መሠረታዊ ፡ ችግር ፣ የሕጉ ፡ ዓላማ ፡ መቅጣት ፡ ባይሆንም ፡ እንኳ ፣ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ ሲውል ፡ ተብቅ ፡ ቅጣትን ፡ ስለሚያስክ ትል ፤ አሁን ፡ ያሉት ፡ የሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ደንቦች ፡ "ለስላሳ" ፡ ቀዋሚ ፡ ሕግ ፡ መምስላቸው ፡ ነው ፡ ፓርላማው ፡ በተለይ ፡ ያሁኑ ፡ ቅንጅት ፡ ወጣቱን ፡ መሠረታዊ ፡ የሕገ ፡ መንግሥት ፡ መብቶቹን ፡ በማይገባ ፡ ሁኔታ ፡ የመንፈጉን ፡ ነገር ፡ በመመልከት፡ ወጣቱ ፡ ተከሳሽ ፡ ፍትሕ ፡ ያገኝ ፡ ዘንድ ፡ ስለዚህ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ እንደገና ፡ ማሰብ ፡ ይኖርበታል ፡

ተቀጽላ ፡ (አፔንዲክስ)

ወጣት ፡ ጥፋተኞች ፡ ላይ ፡ ተፈጸሚ ፡ የሚሆኑ ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ቁጥሮችና ፡ የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነሥርዓት ፡ ቁጥሮች ፡፡

የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ።

ክፍል ፡ ፪ ፡

ተፍተኞች ፡ ስለሆኑ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ስላሳደረሱ ፡ ወጣቶች።

የዚህ ፡ ሕግ ፡ ድንጋጌዎች ፡ ዕድሜያቸው ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ባልሞላ ፡ ሕፃናት ፡ ላይ ፡ አይፈጸሙም ፡ እንዚህም ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ እንደ ፡ አላፊዎች ፡ ሆነው ፡ አይቆጠሩም ፡

በዚህ ፡ ሕግ ፡ መሠረት ፡ የሚያስቀጣ ፡ ወንጀል ፡ በሠሩ ፡ ጊዜ ፡ በንዚህ ፡ ሕፃናት ፡ ልጆች ፡ ላይ ፤ ባለሥልጣን ፡ የሆኑ ፡ ቤተ ፡ ዘመዶቻቸው ፤ አስተማሪዎቻቸው ፤ ጠቃሚ ፡ የሆኑትን ፡ ጥንቃቄዎች ፡ ያደርጉላቸዋል ፡

ቁ፡<u> ፵፫</u> ። አካለ፡ መጠን፡ ባላደረሱ፡ ወጣቶች፡ ላይ፡ ስለሚፈፀሙ፡ ልዩ፡ የሕፃ፡ ድንጋጌዎች ።

(፩) ዕድሜያቸው ፡ ከዘጠኝ ፡ እስከ ፡ ዕሥራ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ የሞላቸው ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ልጆችና ፡ ወጣቶች ፡ (ወራዙት) ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ የሚያስቀጣ ፡ ሥራ ፡ የሥሩ ፡ እንደሆነ ፡ ሕጉ ፡ ለይቶ ፡ ከወሰነባቸው ፡ ቅጣቶችና ፡ የተንቃቄ ፡ ሥራዎች ፡ በቀር ፡ አይቀጡም ፡ (ቁ ፡ ፻፷፩ ፡ እስከ ፡ የሮሮ ፡)

በጣናቸውም ፡ ሁኔታ ፡ ለዐዋቂዎች ፡ ጥፋተኞች ፡ በተመለከቱት ፡ በደንበኞቹ ፡ ቅጣቶች ፡ መሠረት ፡ አይቀጡም ፡ እንደዚሁም ፡ ከነርሱ ፡ ኃር ፡ በእስር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አይደባለቁም ፡

(፪) ቅጣት፡ወይም የዲሲፒሲን ሥርዐት፡ሊፈጸምባቸው፡የሚቻለው፡ፍርድ፡ቤት፡በነርሱ፡ላይ፡ የቀረበውን፡ክስ፡ጥፋት፡ነው፡ብሎ፡አላፊነታቸውን፡ያሪጋገጠ፡እንደ፡ሆነ፡ነው፡(ቁ፡፻፷፪፡እስከ፡ ፪፸፫፡፡)

ቁ፡ ፴፬ ። ስለዳኛ ፡ ግምት ።

ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ሁልጊዜ ፡ በተፋተኛው ፡ ላይ ፡ የሚደረጉትን ፡ የተንቃቄ ፡ ሥራዎች ፡ ሲመርጥ ፡ በአዋፊው ፡ ወጣት ፡ ዕድሜ ፣ በጠባዩ ፣ በአአምሮውና ፡ በግብረ ፡ ገብንቱ ፡ የደረሰበትን ፡ ደረጃ ፡ መሠረት ፡ በማድረግ ፤ እንደዚሁም ፡ የሚፈጸሙበት ፡ የሕግ ፡ ድንጋጌዎች ፡ ዓላማ ፡ በመልካም ፡ ጠባይ ፡ ለማሳደግ ፡ እንዴሆን ፡ በማሰብ ፡ መመራት ፡ አለበት ።

በትክክል ፡ ወደ ፡ ግቡ ፡ ለመድረስ ፡ አስፈላጊ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ውሳኔዎችን ፡ ማሻሻል ፡ ይገባዋል ፡ (ቀ ፻፷፯ ፡)

ቁ፡ ፻፩ ። ስለ ፡ ማጣራት ። ስለ ፡ ልዩ ፡ ምርመራና ፡ ስለ ፡ ማናቸውም ፡ ምርመራ ።

(፩) ለሚሰጠው ፡ ውሳኔ ፡ አስፈላጊ ፡ ሆኖ ፡ በታየው ፡ ቁኖር ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ስለወጣቱ ፡ ኖፋተኛ ፡ ጠባይ ፤ ስለ ፡ አስተዳደጉ ፤ ስለ ፡ ኑሮውና ፡ ስለ ፡ ሕይወቱ ፡ ሁኔታ ፡ ሲያውቅ ፡ የሚፈልገውን ፡ መረጃ ፡ ይጠይቃል ፡፡

የዘመዶቹን ፤ የትምህርት ፡ ቤቱን ፡ ባለሥልጣኖች ፡ የአሳጻጊዎቹን ፡ አሳብ ፡ መቀበል ፡ ይችላል ፡፡ እንዚህም ፡ የትምህርት ፡ ባለሥልጣኖችና ፡ አሳጻጊዎች ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሰው ፡ ወጣትና ፡ በቤተ፡ ዘመዶቹ ፡ ላይ ፡ የግል ፡ መዝገባቸውን ፡ (ዶሴዬ) ፡ የሐኪሞቹን · የምርመራ ፡ ውጤትና ፡ ስለ ፡ ማህበራዊ ፡ ኑሮዋቸው ፡ የሚያውቁትን ፡ ነገር ፡ ለፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ያቀርባሉ ፡፡

(፪) ከዚህም፡ በቀር፡ ተከሳሹ፡ በመላ፡ አካሉና፤ በአእምሮው፡ ትክክለኛ፡ ጤና፡ ያለውና፡ የሌለው፡ መሆኑን፡ ለመረዳት፡ እንዲችል፤ አስፈላጊም፡ ቢሆን፡ በሕክምና፡ እየተጠበቀ፡ ደንበኛ፡ አስተዳደግ፡ ሊያነኝ፡ በሚችልበት፡ አማካይ፡ ስፍራ፡ ባንድ · የማኅበራዊ መኖሪያ ወይም፡ ለዚሁ፡ ጉዳይ፡ ተገቢ ነት፡ ባለው፡ ቦታ፡ እንዲኖር፡ ካደረገው፡ በኋላ፡ ልዩ፡ ዕውቀት፡ ያላቸውን፡ ሰዎች፡ የምርመራ፡፡ አሳብ፡ መጠየቅ፡ ይገባዋል።

ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ለዚሁ ፡ ወጣት ፡ ሊደረግለት ፡ የሚገባውን ፡ የማስታመም ፤ በትምሕርት ፡ የማሠል ጠን ፤ የጠባይን ፡ ማረም ፡ ወይም ፡ ተገቢ ፡ የሆኑ ፡ አጠባበቆችን ፤ ጥንቃቄዎችን ፡ ስለ ፡ ማድረግ ፡ ለሚመለከተው ፡ ጉዳይ ፡ ሁሉ ፡ ልዩ ፡ ዕውቀት ፡ ያለውን ፡ ሰው ፡ ይጠይቃል ፡፡ (፫) ሕጋዊን ፡ ጉዳይ ፡ በሚመለከተው ፡ ረገድ ፡ የቀረበውን ፡ የመርጣራውን ፡ አስተያየት ፤ የአሳብ ፡ አቀራረቡን ፡ ሁኔታ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ እንደመሰለው ፡ ይወስናል ፡

ቁ ፡ ፵፮ ፡፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ከጣድረስ ፡ አስቀድሞ ፡ ያለው ፡ መካከለኛ ፡ ጊዜ ፡፡

(፩) አድራጊው፡ወንጀል፡በሥራበት፡ጊዜ፡ከ፲፭፡ዓመት፡የበለጠ፡ዕድሜ፡ ኖሮት፤ ነገር፡ ግን፡ ፲፰፡ዓመት፡ ያልሞላው፡ እንደሆነ፡ ቅጣቱ፡የሚወሰንበት በሕጉ፡ላይ፡ በተመለከቱት፡ በመደ በኞቹ፡ድንጋጌዎች፡ መሥረት፡ነው፡፡

ምዕራፍ ፡ ፬ ፡

አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ላይ ፡ ስለሚደረጉ ፡ ጥንቃቄዎችና ፡ ቅጣቶች ፡፡

ክፍል ፡ ፩ ፡

ለአካለ ፡ መጠን ፡ ያልተደረሰበት ፡ ደንበኛ ፡ ዘመን ፡

ንዑስ ፡ ክፍል ፡ ፩ =

መደበኛ ፡ ድንጋጌዎች ።

ቁ። ፻፸፩ ። መሠረቱ ።

በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ወይም ፡ በደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ሕግ ፡ ከተመለከቱት ፡ የሕግ ፡ መጣስ ፡ ተግባሮች ፡ አንዱን ፤ ከ፱ ፡ እስከ ፡ ፲፩ ፡ ዓመት ፡ የሆነው ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረስ ፡ ልጅ ፡ ሥርቶ ፡ በተ ገኘ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የሕጉን ፡ ጠቅላላ ፡ ድን*ጋጌ*ዎች ፡ በመከተልና ፡ ከነገሩም ፡ ልዩ ፡ ግብ ፡ ለመድረስ ፡ አስፈላጊም ፡ ሲሆን ፡ ነገሩን ፡ ለመረዳት ፡ ተገቢ ፡ የሆነው ፡ ምርመራ ፡ ኢንዲደረግ ፡ ካዘዘ ፡ በኋላ ፡ ከዚህ ፡ በታች ፡ ከተመለከቱት ፡ ውሳኔዎች ፡ አንዱን ፡ ያዛል ፡ (ቁ ፡ ፲፫ ፲ ፱፬ ፲ ፶፭) ፡

ቀ፡ <u>የ</u>፳፪ ፡፡ ሕክምና፡ ለሚደረግበት፡ ስፍራ፡ ስለ፡ ማስረከብ ፡፡

አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወንጀለኛ ፡ ሁኔታ ፡ ሕክምና ፡ የሚያስፈልንው ፡ ሲሆን ፡ በተለይም ፡ የአእምሮ ፡ ደካማ ፡ የሆነ ፤ ዕውቀቱ ፡ ሙሉ ፡ ከመሆን ፡ የዘገየ ፤ አእምሮው ፡ የተበላሸ ፡ ዕውር ፤ ዲዳ ፡ ደንቆሮ ፡ የሚጥል ፡ (ኤፒሌፕቲክ) ፡ በሽታ ፡ ያለበት ፡ በመጠጥ ፡ የተሸንፈ ፡ ሆኖ ፡ ሲገኝ ፡ ተገቢ ፡ በሆነው ፡ መታከሚያ ፡ ቦታ ፡ እንዲታከም ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ያዛል ፡

ከዚህም ፣ ኃራ ፣ የትምሀርትና ፣ የበጎ ፣ አስተዳደግ ፣ ጥንቃቄ ፣ በተቻለ ፣ መጠን ፣ ይሰጠዋል *

ቁ ፡ ፻፷፫ ፡ በበጎ ፡ አስተዳደግና ፡ በትምህርት ፡ ስለ ፡ *መ*ጠበቅ ፡

(፩) አካለ፡መጠን፡ያላደረሰው፡ወንጀለኛ፡በበን፡አስተዳደግ፡ያላደገ፡በንዘጎላልንት፡የተተወ፤ ጠባዩ፡ወደ፡መፕፎ፡ሥራ፡ያዘንበለ፡ሲሆን፤ወይም፡የሚያዘንብል፡ሆኖ፡ሲታይ፡በተጠባባቂ፡ አንዴማርና፡በን፡አስተዳደግ፡እንዳያገኝ፡ይታዘዝለታል።

ተጠባባቂ ፡ የሚሆኑ ፡ አቅራቢያ - ዘመዶች ፡ የሌሎትና ፡ ቢኖሩም ፡ ችሎታ ፡ የሌላቸው ፡ ሲሆኑ ፡ ታጣኝነት ፡ ላለው ፡ ራሱን ፡ ለቻለ ፡ ጨዋ ፡ ሰው ፡ ምግዚት ፡ ወይም ፡ ሥራ ፡ አልጣጅ ፡ ቤተ ፡ ዘመድ ፡ ወይም ፤ ሕፃናትን ፡ ለመጠበቅ ፡ ለጣስተማር ፡ ለቆመ ፡ ቤት ፡ ወይም ፡ ድርጅት ፡ እንዲሰጥ ፡ ይታዘዛል ፡፡

ከዚህ ፡ በላይ ፡ የተዘረዘሩትም ፡ የግል ፡ ወይም ፡ የመንግሥት ፡ ተጠባባቂዎች ፡ በአደራ ፡ የተሰጣ ቸውን ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ሰው ፡ መልካም ፡ ሁኔታ ፡ ስለ ፡ መከታተላቸው ፡ ከዳኛው ፡ ፊት ፡ ቀርበው ፡ አላፊነታቸውን ፡ በጽሑፍ ፡ ያረጋግጣሉ ፡፡

በክፍሉ ፡ የባልደረብንት ፡ ሥልጣን ፡ ያለው ፡ የመጠበቁን ፡ ሥራ ፡ ይቆጣጠራል ፡ (ቁ ፡ ፪፻፲፫)
(፪) ፡ ወደ ፡ ትምሕርት ፡ ቤት ፡ በደምብ ፡ እንዲሄድ ፡ ወይም ፡ የሞያ ፡ ሥራን ፡ እንዲለምድ ፡ ካንዳንድ ፡
ሰዎች ፡ ከመገናኘት ፡ ወይም ፡ ካንዳንድ ፡ ስፍራ ፡ ከመድረስ ፡ እንዲከለከል ፡ በተወሰኑ ፡ ጊዜያቶች ፡ ከጠ ባቂዎች ፡ ባለሥልጣኖች ፡ ፊት ፡ እንዲቀርብ ፡ ወይም ፡ ራፖር ፡ እንዲያደርግ ፡ ይህንኑም ፡ የመሳሰሉትን ፡ ግዴታዎች ፡ የሚመለከቱ ፡ ደንቦች ፡ ሊታዘዙበት ይቻላል ፡፡

እንደነተና፣ አኳኋንና ፡ እንደ ፡ ነተሩ ፡ ግብ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳሳደረሰው ፡ አተሬ ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ ጠባዩ ፡ ዋስ ፡ ለሆኑት ፡ ሰዎች ፡ እነዚህ ፡ ትእዛዞች ፡ ሊሰጡ ፡ ይቻሳል ፡፡

(፫) አስፈላጊ ፡ ሆኖ ፡ ሲታይ ፡ ዳኛው ፡ ወይም ፡ ተጠባባቂው ፡ ባለሥልጣን ፡ ስለ ፡ ጠባዩ ፡ ዋስ ፡ የሆኑ ትን ፡ ሲዎች ፡ ሊያስገንዝባቸውና ፡ ሊወቅሳቸው ፡ ይችላል ፡ ተጠባባቂዎች ፡ በቂ ፡ የሆነ ፡ ችሎታ ፡ የሌላቸው ፡ ሆነው ፡ ሲገኙ ፡ የተሰጣቸውን ፡ የተጠባባቂነት ፡ የማሳደግ ፡ ሥልጣን ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በፈለን ፡ ጊዜ ፡ ሊወስድባቸው ፡ ይችላል ፡፡

ቀ፡ ፻፷፬ ፡ ስለ፡ ተግሣፅና፡ ስለ፡ ወቀሳ ፡፡

(፩) እንዲህ፡ያለው፡አሥራር፡ተገቢና፡መልካም፡ውጤት፡የሚሰጥ፡መስሎ፡በታየው፡ጊዜ፡ ፍርድ፡ቤቱ፡ጥፋታቸውን፡በተግሣፅና፡በወቀሳ፡ያልፈዋል፡፡

ስወዶፊቱ ፡ የበን ፡ ተግባር ፡ ስሜትና ፡ የመልካም ፡ ጠባይ ፡ ፍላንት ፡ እንዲኖረውና ፡ ተግባሩም ፡ የሚያመጣበትን ፡ ስሕሲናው ፡ እንደረዳው ፡ አድርን ፡ ያስጠነቅቀዋል ፡፡

(፪) ስለ፡ ነገሩ፡ ቀላልነት፡ ወይም፡ ባሥራሩ፡ አጋጣሚ፡ ምክንያቶችና፡ ሥራውን፡ ሲረዳው፡ የሚችል፡ እንደ መሆኑ፡ መጠን፡ አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሰውን፡ ጥፋተኛ፡ ለማረም፡ በቂ፡ መሆኑን፡ ፍርድ፡ ቤቱ፡ ሲገምት፡ ይህ፡ ውሳኔ፡ ብቻውን፡ ሊፈጸም፡ ይችላል፡፡

ጠቃሚ ፡ በሚሆንበትም ፡ ጊዜ ፡ ከማንኛዎቹም ፡ ሌሎች ፡ ውሳኔዎችና ፡ ቅጣቶች ፡ *ጋር ፡ ቢሚጠመር ፡* ሊሠራበት ፡ ይችላል ፡

ቁ ፡ ፻፷፩ ፡፡ በትምሕርት ፡ ቤት ፡ ወይም ፡ በቤቱ ፡ ስለማንድ ፡፡

ጥፋቱ፡ ቀላል፡ በሆን፡ ጊዜና፡ አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሰውም፡ ጥፋተኛ፡ በቀላሉ፡ የሚታረም፡ መሆኑ፡ ሲታይ፤ ለዕድሜውና፡ ለኦሮው፡ የሚስማማ፡ የተወሰን፡ ሥራ፡ በተማሪ፡ ቤት፡ ወይም፡ በቤቱ፡ ተቀ ምጦ፡ በዕረፍት፡ ሰዓቱ፡ ወይም፡ በዕረፍት፡ ቀኖቹ፡ በግዴታ፡ እንዲሠራ፡ ፍርድ፡ ቤቱ፡ ያዛል፡፡

እንደ ፣ ነገሩ ፣ አኳኋንና ፡ እንደ ፡ ሥራውም ፡ ተፋት ፡ ከባድነት ፡ መጠን ፡ ተገድዶ ፡ የሚሠራበትን ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ይወስናል ፡

በተጠባባቂ ፣ ሆኖ ፡ ውሳኔው ፡ በጥብቅ ፡ እንዲፈጸም ፣ የሚያስፈልገውን ፡ ዋስትና ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ይቀበሳል ፡፡

ቀ ፡ ፻፷፮ ፡ ለጠባይ ፡ *ጣሪሚያ* ፡ ቤት ፡ ስለ ፡ ማስረከብ ፡

ከዚህ፡ በላይ፡ የተመለከተው፡ ውሳኔ፡ የማይበቃ፡ ወይም፡ የማይጠቅም፡ መሆኑ፡ የተገመተ፡ እንደ፡ ሆነ፡ ይልቁንም፡ የተፈፀመውን፡ ወንጀል፡ ከፍተኛነትና፡ ያፈጸጸሙን፡ ሁኔታ፡ በመመልከት፡ የወጣቱን፡ ወንጀለኛ፡ ጠባይ፡ ያለፈ፡ ታሪኩን፡ የተፈዋሮውን፡ አደገኛነት፡ በመገንዘብ፡ ፍርድ፡ ቤቱ፡ ለጠባይ፡ ማረሚያ፡ በተዘጋጀው፡ ልዩ፡ ቤት፡ ወይም፡ አካለ፡ መጠን፡ ላላደረሰው፡ ጠባይ፡ ማሻሻያ፡ ወደ፡ ሆነው፡ ቤት፡ እንዲላክ፡ ሊወስን፡ ይችላል።

ይህም ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ተገቢ ፡ በሆን ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ እየተጠበቀ ፡ ጠቅላላ ፡ የአ በተጻደግ ፡ ትምሀርትን ፡ ግብረ ፡ ገብነትንና ፡ የመተጻደሪያ ፡ ልዩ ፡ ሞያ ፡ የሚይዝበትን ፡ ልዩ ፡ ትምሀርት ፡ (የሥራ ፡ መልመጃ) ፡ እንዲሁም ፡ ወደ ፡ ማኅበራዊ ፡ ሕይወት ፡ እንዲመደብና ፡ በቅንነት ፡ እየሠራ ፡ እንዲኖር ፡ አስፈላጊ ፡ የሆኑትን ፡ ተግባሮች ፡ ሁሉ ፡ እንዲማር ፡ ያደርጋል ፡፡

ቀ። ፻፷፯ = ውሳኔው ፡ የሚቆይበት ፡ ጊዜ ።

(፩) የሕክምናና፡ እየተጠበቁ፡ የመማር፡ ውሳኔ፡ በመደቡ፡ ጸንቶ፡ የሚቆየው፡ የሕክምና፡ ወይም፡ የተበቃ፡ ክፍል፡ ባለሥልጣን፡ ያስፈልጋል፡ በማለት፡ ወስና፡ ባቀረበው፡ ጊዜ፡ ልክና፡ ተቀጨውም፡ በሕግ፡ የተወሰነለት፡፡ የአካለ፡ መጠን፡ ማድረስ፡ ፲፰፡ ዓመት፡ እስኪሞላው፡ ድረስ፡ ሊሆን፡ ይችላል ¤ (ቁ፡ ፻፸፪ = ፻፸፫ ፡)

ይህም ፡ ውሳኔ ፡ መልካም - ፍሬ - ወደ ፡ ማስገኘት ፡ ግብ ፡ የደረሰ ፡ መሆኑ ፡ ከታወቀና ፡ የክፍሎም ፡ ባለሥልጣኖች ፡ የደ*ጋፊነት* ፡ አሳባቸውን ፡ ካቀረቡ ፡ ውሳኔው ፡ ይቀራል ፡፡

(፪) ወደ፡ጠባይ፡ማረሚያ፡ክፍል፡የመላክ፡ውሳኔ፡የሚታዘዘው፡በመደቡ፡ቢያንስ፡አንድ፡ ዓመት፡ቢበዛ፡አምስት፡ዓመት፡ለሚደርስ፡ጊዜ፡ንው።በማናቸውም፡ሁኔታ፡ቢሆን፡በደለኛው፡ በሕግ፡የተወሰነለትን፡አካለ፡ መጠን፡ኬሚያደርስበት፡ዘመን፡በላይ፡ አያልፍም።(ቁ፡፪፳፪።)

የዚህ ፡ ዓይነት፡ ፡ ውሳኔ ፡ በተሰጠ ፡ ቁፕር ፡ ጸንቶ ፡ የሚቆይበት ፡ ጊዜ ፡ በፍርድ ፡ ሳይ ፡ መንለጽ፡ አለበት ፡

ተቀጫው ፡ ከዚህ ፡ በላይ ፡ የተመለከተውን ፡ አነስተኛውን ፡ የቅጣት ፡ ጊዜ ፡ ከፈጸመ ፡ በኋላ ፡ በሕጉ ፡ ላይ ፡ በተመለከቱት ፡ ጠቅላላ ፡ ግዴታዎች ፡ መሠረት ፡ በፍርድ ፡ የተወሰነበት ፡ የሙከራ ፡ ጊዜ ፡ እስኪያልቅ ፡ ድረስ ፡ ሊከተላቸውና ፡ ሊፈጽማቸው ፡ የሚገባውን ፡ የመልካም ፡ ጠባይ ፡ አመራር ፡ ደንቦች ፡ እንዲጠብቅና ፡ በተበቃ ፡ ባለሥልጣን ፡ ባልደረባ ፡ ተገኝነት ፡ ውስጥ ፡ እንዲቆይ - ተደርጎ ፡ የተወሰነበት ፡ ሙሉ ፡ ቅጣት ፡ ከመፈጸሙ ፡ በፊት ፡ ለፊተና ፡ በአመክሮ ፡ ሊለቀቅ ፡ ይችላል ፡ (ቁ ፡፱፻፲ ፡ ፱፻፲፫ ፡)

ቁ። ፻፷፰ = ውሳኔዎችን። ስለመለወጥ =

ሁኔታዎችና ፡ በተለይም ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሰው ፡ ጥፋተኛ ፡ ላይ ፡ የተወሰነው ፡ ውሳኔ ፡ የሰጠው ፍሬና ፡ የጠባዩ ፡ ወይም ፡ የሁኔታው ፡ መለዋወጥ ፡ የሚያስንድድ ፡ ሲሆን ፡ በመሥሪያ ፡ ቤቱ ፡ መኖሪያ ፡ ክፍል ፡ ወይም ፡ በተጠባባቂው ፡ ባለሥልጣን ፡ ራፖር ፡ መሠረት ፤ አካለ ፡ መጠን ፡ ላላደረሰው ፡ ልጅ ፡ ፡ ጥቅምና ፡ ጠባዩን ፡ ለማሻሻል ፡ ሲል ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በማናቸውም ፡ ጊዜ ፡ የተወሰነውን ፡ ውሳኔ ፡ ለመ ፡ ኑ ለወጥ ፡ ይችላል ፡፡

ቂ ፣ ፻፷፱ ፡ ሕ*ጋውያ*ን ፡ ውጤቶች ፡

አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ጥፋተኞች ፡ የሕክምና ፡ የጠባይ ፡ ጣረም ፡ የአስተዳደግ ፡ ቅጣቶች ፡ ከንዚህ ፡ አንዱ ፡ ቢወሰንባቸው ፡ በወንጀለኛነት ፡ እንደ ፡ ተቀጡ ፡ ሆነው ፡ አይቆጠሩም ፡

ንኡስ ፡ ክፍል ፡ ፪ =

ቅጣቶች ።

ቀ፡ ፻፸ ፡፡ መሠረቱ ፡፡

ከቁጥር ፡ ፻፷፪ ፡ እስከ ፡ ፻፷፮ ፡ የተመለከቱት ፡ ውሳኔዎች ፡ ተስጥተው ፡ ምንም ፡ ፍሬ ፡ ሳያስገኙ ፡ የቀሩ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስፈላጊው ፡ ምርመራ ፡ ከተደረገ ፡ በኋላ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደ ረሰው ፡ ጥፋተኛ ፡ ከዚህ ፡ ቀጥሎ ፡ ከተመለከቱት ፡ ቅጣቶች ፡ አንዱን ፡ ሲወስንበት ፡ ይችላል ፡ ፡ /

ቀ"፣ ፻፸፩ ። ስለ ፡ መቀጮ ።

- (፩) አካለ፡መጠን፡ያላደረሰው፡ጥፋተኛ፡መቀጮ፡መክፈሉ፡ቅጣት፡ሆኖ፡የሚሰማው፡የሚያው ለዋነውና፡ከዯፋት፡የሚመልሰው፡መስሎ፡ሲታየውና፡ራሱ፡መቀጮውን፡የሚከፍል፡መሆኑን፡ ሲረዳው፡ፍርድ፡ቤቱ፡እንደ፡ጥፋቱ፡ከባድነትና፡እንደችሎታው፡መጠን፡መቀጮውን፡እንዲከ ፍል፡ይሬርድበታል፡መቀጮውም፡ከሌሎቹ፡ቅጣቶች፡ጋር፡በመደመር፡የሚወሰን፡ሊሆን፡ይች ሳል፡
- (፪) መቀጮን፡ ስለ፡ መክፈልና፡ መቀጮውንም፡ በሴላ፡ ዐይነት፡ ቅጣት፡ ስለ፡ መለወጥ፡ የተጸፉት፡ ውሳኔዎች፡ አካለ፡ መጠን፡ ባላደረሱ፡ ልጆች፡ አይፈጸምባቸውም ፡ (ቂ፡ ፺፪፡ እስከ፡ ፺፬ ፡)

ትዕዛዝ፡ በማቃለል፡ ወይም፡ በመለገም፡ አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሰው፡ ጥፋተኝ፡ መቀጮውን፡ በተሰጠው፡ አስፈላጊ፡ ጊዜ፡ ውስጥ፡ ያልከፈለ፡ እንደ፡ ሆን፡ ቅጣቱን፡ ፍርድ፡ ቤቱ፡ በሚቄርጠው፡ ልክ፡ በማረፊያ፡ ቤት፡ አስራት፡ ሊለውጠው፡ ይችላል፡፡ (ቁ፡ ፻፺፮፡፡)

ቀ፡ ፻፸፪ = የአለንጋ፡ (የአርጬሚ)፡ ቅጣት =

(፩) ወጣቱ ፡ ወንጀለኛ ፡ እንቢተኛ ፡ ሆኖ ፡ የተገኘ ፡ እንደሆነና ፡ ፍርድ ፡ ቤቱም ፡ የአለንጋ ፡ ቅጣት ፡ ቢፈጽምበት ፡ ይህ ፡ ቅጣት ፡ ወደ ፡ በጎ ፡ መንፈስ ፡ የሚመልሰው ፡ ጠባዩን ፡ የሚያሻሽልለት ፡ መሆኑን ፡ የገመተ ፡ እንደሆነ ፡ የአለንጋ ፡ ቅጣት ፡ እንዲፈጸምበት ለማዘዝ ፡ ይችላል ፡

ይህም ፡ ቅጣት ፡ የሚፈጸመው ፡ በአርጩሜ ፡ በአለንጋ ፡ ሆኖ ፡ በማናቸውም ፡ ሁኔታ ፡ ቢሆን ፡ ከአሥራ ፡ ሁለት ፡ ሊበልጥ ፡ አይገባውም ፡ የሚገረፈውም ፡ በጀርባው ፡ ላይ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ ይህም ፡ ቅጣት ፡ የሚፈጸምባቸው ፡ ወንዶች ፡ ልጆችና ፡ ሙሉ ፡ ጤነኝ ፡ የሆኑት ፡ ብቻ ፡ ናቸው ፡፡

(፪) ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የቅጣቱን ፡ ተፈጸሚነት ፡ የሚወስነው ፡ የተቀጪውን ፡ ዕድሜ ፡ አስተዳደጉንና ፡ ዐቅሙን ፡ የሰውነቱን ፡ ተንካሬ ፡ ቢያንስም ፡ ቢያድግም ፡ የወጣቱን ፡ ወንጀለኝ ፡ የጠባዩን ፡ አልከኝነት ፡ እንዲሁም ፡ ያደረገውን ፡ ተፋት ፡ ከፍተኛነት ፡ መጠን ፡ በመገመትና ፡ ይህንኑ ፡ መሠረት ፡ አድርን ፡ በመያዝ ፡ ነው ፡

ቀ፡ ፻፸፫ ። ስለ። እስራት ።

(፩) አካለ፡መጠን፡ያላደረሰ፡ልጅ፡እንደ፡ደንቡ፡እስከ፡ወሥር፡ዓመትና፡ከዚያም፡በላይ፡የሆን፡ የጽኑ እስራት ቅጣት፡ወይም፡የሞት፡ፍርድ፡ቅጣት፡የሚያስከትል፡ከባድ፡ወንጀል፡ሠርቶ፡ የተገኘ፡እንደ፡ሆነ፡ፍርድ፡ቤቱ፡—

- (ሀ) የፀጥታ፡ ማረጋገጫ፤ ከሰው ተለይቶ፡ የመኖር፤ ወይም፡ ልዩ፡ የሆነ፡ ሥነ፡ ሥርዓት፡ ማስፈ ፀሚያ፡ የሆኑት፡ ጥንቃቄዎች፡* ለጠቅላላው፡ ጥቅም፡ ሲባል፡ በዚሁ፡ ወንጀለኛ፡ ላይ፡ ሲፈ ጸሙ፡ ወደሚቻልበት፡ ልዩ ፡ መቅጫ፡ በታ፡ እንዲገባ፡ (ቁ፡ ፻፷፯ ፡፡)
- (ሰ) ወንጀለኛው ፡ አደገኛና ፡ ሰላምን ፡ የሚያውክ ፡ ወይም ፡ ፀጥታን ፡ የሚበጠብዋና ፡ ለሴሎችም ፡ መጥፎ ፡ ምሳሌ ፡ የሚሆን ፡ መሆኑን ፡ በተረዳው ፡ ጊዜ ፡ እንደዚህ ፡ ስላለው ፡ ጉዳይ ፡ ከሰው ፡ ለይቶ የሚኖርን ፡ መሠረታዊ ፡ ደንብ ፡ በመያዝ ፡ በቀጥታ ፡ የቅጣት ፡ መፈጸሚያ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ እስር ፡ ቤት ፡ እንዲላክ ፡ ያዛል ፡ (ቁ ፡ ፻፬ ፡ (፪) ፡)
- (፪) ወንጀለኛው፡ እንደ ሥራው፡ ጥፋት፡ ከባድነት፡ መጠንና፡ ጥፋቱንም፡ በፈጸመበት፡ ጊዜ ፡⁵ የነበረውን፡ የዕድሜ፡ ሁኔታ፡ መሠረት፡ አድርጎ፡ በመገመት፡ ታስሮ፡ የሚቆይበትን፡ የጊዜ ልክ፡ ፍርድ፡ ቤቱ፡ ይወስናል ፡፡ ጊዜውም፡ ከሦስት፡ ዓመት፡ ሳያንስ፡ እስከ፡ አሥር፡ ዓመት፡ ሲደርስ፡ ይችላል፡፡

ጥፋተኛው፡ ወደ፡ ልዩ፡ መቀጫ፡ በታ፡ ተልኮ፡ አንደ፡ ሆነ፡ የጠባዩ፡ ሁኔታ፡ ወይም፡ ሲያደርስ፡ የሚችለው፡ አደጋ፡ ይህን፡ ማድረግ የሚያስፈልግ፡ የመሆን፡ ግምቱን፡ ያሳየ፡ አንደሆነ፡ ወይም፡ ዐሥራ፡ ስምንት፡ ዓመት፡ በሞላው፡ ጊዜ፤ የተወሰነበት፡ ቅጣት፡ ከዚህ፡ ለበለጠ፡ ጊዜ፡ የሚያሳስር፡ የሆነ፡ እንደ፡ሆነም፡ ወደ፡ ወህኒ፡ ቤት፡ እንዲላክ፡ ይሆናል፡፡

እንዲህም ፡ በሆን ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ቤቲ ፡ ይህ ፡ ጥፋተኛ ፡ ታስሮ ፡ የሚቆይበትን ፡ ጊዜ ፡ ለመወሰን ፤ በወንጀለኛው ፡ በልዩ ፡ የመቀጫ ፡ ቦታ ፡ የቆየበትን ፡ ጊዜ ፡ ይህ ፡ ቅጣት ፡ በግምት ፡ ምን ፡ ዐይነት ፡የማ ሻሻል ፡ ውጤት ፡ እንዳስገኘ ፡ እንደ ፡ መስለው ፡ ይገምታል ፡፡

(፫) በወህኒ፡ ቤት፡ ተይዞ፡ የመቆየቱ፡ ቅጣት፡ የሚፈጸመው በቀላል፡ እስር፡ ቤት፡ አስተዳደር፡ ደንብ፡ ዐይነት፡ ነው፡፡ እንዲሁም፡ የተፋተኛው * ጠባይ፡ የተሻሻለ፡ መሆኑ፡ በተገመተ፡ ጊዜ፡ በተለመ ደውና፡ በሕጉ፡ ላይ፡ በተነገረው፡ መሠረት፡ አስቀድሞ፡ የመፈታት፡ ደንብ፡ ተፈጻሚ፡ ይሆናል፡፡ (ቁ፡፻፩ ፡ ፻፲፪)፡፡

ሕግን፡ የመጣስ፡ ሥራ፡ ከተሠራ፡ ስድስት፡ ወር፡ ካለፈ፡ በኋላ፡ በዯፋተኛው፡ ላይ፡ የጥንቃቄ፡ ጥበቃ፡ ወይም፡ የቅጣት፡ ውሳኔዎች፡ እንዲፈፀሙበት፡ አስፈላጊ፡ ወይም፡ ጠቃሚ፡ መስሎ፡ ያልታየው፡ እንደ፡ ሆን፤ ፍርድ፡ ቤቱ፡ የጥንቃቄው፡ ጥበቃ፡ ወይም፡ የቅጣቱ፡ ውሳኔዎች፡ እንዲፈፀሙበት፡ ማዘዝ፡ ይችላል።

ይልቁንም ፡ እንደዚሁ ፡ የጣሠልጠን ፣ የጠባይ ፡ ጣረም ፡ ሥራ ፣ ወይም ፡ አስፈላጊዎቹ ፡ ቅጣቶች በአባት ፡ ወይም ፡ በቤተ ፡ ዘመድ ፡ ሥልጣን ፡ አስቀድሞ ፡ ተፈጽሞ ፡ ወይም ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ልጅ ፡ መልካም ፡ ጠባይን ፡ የያዘና ፡ የታረመ ፡ መስሎ ፡ ሲታይ ፡ የመደጋገም ፡ አደጋ ፡ የማያሳይ ፡ ሆኖ ፡ ሲገኝ ፡ ቅጣቱን ፡ ሊያስቀርለት ፡ ይችላል ።

ቀ ፡ ፻፸፩ ፡፡ ልዩ · የይርጋ ፡ ደንብ ፡፡

- (፩) ወንጀሉ። ከተሠራበት። ጊዜ። ጀምሮ። ስለ። ወንጀል። ክስ። አቀራረብ። የተወሰነው። ደንበኛው። የይርጋ። ዘመን። አጋጣሽ። ካለፈ። የነገሩ። አካባቢ። ሁኔታ። በቂ። ምክንያት። የሚያስገኝ። ሆኖ። የተገ መተ። እንደሆነ። በቁዋር። ፻፸፫። ላይ። ለተመለከተው። ከባድ። ወንጀል። ካልሆነ። በቀር። ፍርድ። ቤቱ። ማናቸውንም። የጥንቃቄ። አፈጻጸም። ተግባርና። ማናቸውንም። ቅጣት ለማስቀረት። ይችላል። (ቁ። *፪፻፳፮።)
- (፪) ለክስ ፡ ማቅረብና ፡ ለቅጣት ፡ የተደነገገው ፡ ጠቅላላ ፡ የይርጋ ፡ ዘመን ፡ ደንብ ፣ የይርጋውን ፡ ደንበኛና ፡ ፍፁም ፡ የሆነውን ፡ ጊዜ ፡ በግማሽ ፡ ለመቀነስ ፡ የተወሰነው ፡ እንደ ፡ ተጠበቀ ፡ ሆኖ ፣ በከ ባዶቹ ፡ ቅጣቶች ፡ ላይ ፡ ይፈጸምባቸዋል ፡፡

ቁ፡ ፻፸፮ ፡፡ ውሳኔውን ፡ አግዶ ፡ ስለ ፡ ማቆየትና ፡ ተቀጪውን ፡ በሙከራ ፡ ስለ ፡ ማቁየት ፡፡

ክስ ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ በቁ ፡ ፻፸፫ ፡ ከተመለከቱት ፡ ከባዶች ፡ ወንጀሎች ፡ አንዱን ከለ ፡ መሥራት ፡ የተደነገጉት ፡ እንደ ፡ ተጠበቁ ፡ ሆነው ፡ መልካም ፡ ውጤት ፡ የሚያስገኙ ፡ ሁኔታዎች ፡ ተፈጽመው ፡ ሲገኙ ፡ በተጠባባቂ ፡ ውስጥ ፡ ሆኖ ፡ ለተወሰነ ፡ ጊዜ ፡ በፈተና ፡ ቈይቶ ፡ የቅጣቱን ፡ ፍርድ ፡ መስጠት ፡ ወይም ፡ መፈፀም ፡ ለማገድ ፡ የተሠሩት ፡ ጠቅላላ ፡ ድንጋጌዎች ፡ በመደቡ · አካለ ፡ መጠን ፡ ላላደረሱ ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ ተፈጻሚ ፡ ይሆናሉ ፡ (ቁ ፡ ፻፺፬ ፡ እስከ ፡ ፪፻፭ ፡)

የፌተናውም ፡ ጊዜ - የሚወሰነው ፡ ካንድ ፡ እስከ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ነው ።

<u>ቀ፡ ፻፸፯ ፡ በሕዝባዊ ፡ መብት ፡ ላይ ፡ ቅጣቱ ፡ የሚያስክትለው ው</u>ጤት ፡

በቁጥር ፡ ፻፸፫ ፡ ላይ ፡ የተመለከተው ፡ በተለይ ፡ ከፍተኛ ፡ የሆነው ፡ ወንጀል ፡ በመፈፀሙ ፡ ምክንያት ፡ ይህን ፡ ቅጣት ፡ መወሰን ፡ አስፈላጊ መሆኑን ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በግልጽ ፡ ተረድቶ ፡ ካልገመት ፡ በቀር ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሰ ፡ ጥፋተኛ ፡ ላይ ፡ የተወሰነው ፡ የጥንቃቄ ፡ አጠባበቅ ፡ ተማባር ፡ አፈጻጸምና ፡ ማናቸውም ፡ ሌላ ፡ ቅጣት ፡ በዚህ ፡ በወጣቱ ፡ ወንጀለኛ ፡ ላይ ፡ የሕዝባዊ ፡ መብቱን ፡የማጣት ፡ ቅጣት ፡ ውሳኔ ፡ ለወደፊቱ ፡ ሊያስከትል ፡ አይችልም ፡፡

ቁ ፣ ፻፸፰ ፣ ጠቅላላ ፣ የሆኑ ፣ የዋንቃቄና ፣ የዋበቃ ፣ ውሳኔዎች ።

አደኅኞች ፡ ዕቃዎችን ፡ (መሣሪያዎችን) ፡ ስለ መውረስና ፡ ለመንግሥት ፡ ኀቢ ፡ ለመሆን ፡ ስለሚገባው ፡ ሀብት እንዲሁም ፡ አንዳንድ ፡ ሥፍራዎችን ፡ ከማዘውተር ፡ ስለ ፡ መከልከል ፡ የተመለከቱት ፡ ድንጋ ጌዎች ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ጥፋተኞች ፡ ላይ ፡ ይፈጸማሉ ፡ (ቁ ፡ ፯፱ ፤ ፻፵፬ ፤ ፻፵፱) ፡

እንዲሁም ፡ ጠባዮን ፡ ለማሻሻል ፡ የማይችልና ፡ ለማኅበራዊውም ፡ ኑሮ ፡ አደገኛ ፡ ሆኖ ፡ የሚታየው ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ ተወላጅ ፡ ወንጀለኛ ፡ የተወሰነበትን ፡ የጠባይ ፡ ማረም ፡ ወይም ፡ በማረፊያ ፡ ቤት ፡ ተይዞ ፡ የመቆየትን ፡ ቅጣት ፡ ከፈጸመ ፡ በኋላ ፡ ካገር ፡ እንዲወጣ ፡ ፍርድ ፡ቤቱ ፡ ለማዘዝ ፡ ይችላል = (ቁ ፡ ፻፶፬) ፡

አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወንጀለኞች ፡ ላይ ፡ የተወሰነው ፡ ቅጣትና ፡ የተደረገባቸው ፡ የተንቃቄ ፡ ተግባር ፡ ማስፈጸም ፡ ጉዳይ ፡ ለክፍሉ ፡ የምግዚትነት ፡ ባለሥልጣኖች ፡ መገለጽ ፡ አለበት ፡ (ቂ ፡ ፻፶፰) ፡፡

ቀን፣ የሮፀ ። የፍርድ ፡ ውሳኔን ፡ ስለ ፡ መግለፅና ፡ በፍርድ ፡ ሰሌዳ ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ መመዝገብ ።

አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱትን ፡ የሚመለከት ፡ ነገር ፡ የፍርድ ፡ ውሳኔ ፡ ምን ፡ ጊዜም ፡ በግልጽ ፡ በጣስ ታወቂያ ፡ አይወጣም ፡ (ቁ ፡ ፻፶፱) ፡

የተወሰነባቸውም ፡ ቅጣትና ፡ የተንቃቄ ፡ ማስፈፀሚያ ፡ ውሳኔ ፡ በፍርድ ፡ ስሌዳ ፥ ላይ ፡ የሚመዘ ነበው ፡ ጉዳዩ ፡ ለሚመለከታቸው ፡ ለመንግሥት ፡ አስተዳደርና ፥ ለፍርድ ፡ ባለሥልጣኖች ፡ አስፈላ ጊውን ፡ መረጃ ፡ ለመስጠት ፡ እንዲያገለግል ፡ ብቻ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ በጣናቸውም ፡ ምክንያት ፡ ቢሆን ፡ የዚህን ፡ የመዝገብ ፡ ቅጂ ፡ ለነገሩ ፡ ባዕድ ፡ ለሆኑ ፡ ለሌሎች ፡ ሰዎች ፡ መግለጽ ፡ በፍጹም ፡ የተከለከለ ፡ ነው ፡፡ (ቁ ፡ የ፳) ፡፡

ቁ ፡ ፻፹ ። ፍርድን ፡ ስለ ፡ መሰረዝና ፡ ስለ ፡ መሰየም ።

አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ልጅ ፡ ወይም ፡ ባለመብቶቹ ፡ ሲጠይቁ ፡ ከእስራት ፡ ቅጣቱ ፡ በቀር ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሰው ፡ ልጅ ፡ ላይ ፡ የተወሰኑት ፡ የተንቃቄና ፡ የሴላ ፡ ቅጣት ፡ ውሳኔዎች ፡ ከተፈጸሙ ፡ የሁለት ፡ ዓመት ፡ ጊዜ ፡ ካለፈ ፡ በኋላ ፡ ተገቢው ፡ ባለሥልጣን ፡ ውሳኔዎቹ ፡ ከፍርድ ፡ ስሴዳ ፡ ውስጥ ፡ እንዲሰረዙ ፡ ለማዘዝ ፡ ይችላል ፡ (ቁ ፡ ፪፻፵፪ ፡ ኢስከ ፡ ፪፻፵፯) ፡፡

ክፍል : ፪ 🛎

ሕጋዊ ፡ የአካለ ፡ መጠን ፡ ዘመን ፡ እስከሚደርስበት ፡ ጊዜ ፡ ያለው ፡ አማካይ ፡ ዘመን ፡

ቀ፡ ፻፹፩ ፡፡ መጠነኛ ፡ ሁኔታ ፡፡

ባ፲፩ና ፡ ባ፲፰ ፡ ዓመት ፡ መካከል ፡ የሚገኝ ፡ ወጣት ፡ ወንጀል ፡ በሠራ ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ መጠ ነኛውን ፡ (የተለመደውን) ፡ የሕግ ፡ ድንጋጌ ፡ ሲወስን ፡ የነገሩ ፡ አካባቢ ፡ ሁኔታ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ የሚያስገኝ ፡ መሆኑን ፡ የገመተ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ሕጉ ፡ በሚፈቅደው ፡ መሠረት ፡ ቅጣትን ፡ ሲያቀልለት ፡ ይችላል ፡ (ቁ ፡ ፶፪ = ፻፹፰) ፡

በማናቸውም ፡ ሁኔታ ፡ ቢሆን ፡ ወንጀሉን ፡ በሠራበት ፡ ጊዜ ፡ ፲፰ ፡ ዓመት ፡ ባልሞላው ፡ ጥፋተኛ ፡ ላይ ፡ የሞት ፡ ፍርድ ፡ ቅጣት ፡ ሲፈጸምበት ፡ አይቻልም ፡ (ቁ ፡ ፻፲፰) ፡

ንፃንትን ፡ የማሳጣት ፡ (የእስራት) ፡ ቅጣት ፡ በሚፈፀምበት ፡ ጊዜ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ካደረሱ ፡ ወንጀ ለኞች ፡ ተለይቶ ፡ የመታሰር ፡ ደንብ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ እስኪያደርሱ ፡ ድረስ ፡ በተብቅ ፡ መፈጸም ፡ አለ በት ፡ (ቁ ፡፪፱ ፡ (፪)) ፡

中: 夏宜夏 : AR: ひる少 :

(፩) ወንጀለኛው። በስውነቱና። በአእምሮው። መጕልመስ። ገና። ከ፲፭። ዓመት። በላይ። ያልራቀ። ሲሆን። ወይም። የፈፀመው። ወንጀል። እጅግ። ከፍተኛ። እንዳልሆነ። ልዩ። መርማሪውም። እንዳቀረበው። አሳብ። ለታናናሾች። በደለኞች። ለተመደበው። ለሕክምና። ለትምህርት። ሥልጣኔ። ወይም። ለጠባይ። ማረም። ጉዳይ። ስሜት። ያለው። ሆኖ። ሲገኝ። ፍርድ። ቤቱ። ባለፉት። ድንጋጌዎች። መሠረት። ቅጣቱን። በማቅለል። ፈንታ። ከንዚህ። ውሳኔዎች። አንዱ። እንዲፈጸምበት። ይልቁንም። ወደመታከሚያ። ስፍራ። ወይም። ወደ። ጠባይ። ማረሚያ። እንዲላክ። ወይም። በአለንጋ። እንዲገረፍ። ግልጽ። በሆነና። በቂነት። ባለው። ምክንያት። ለማዘዝ። ይችላል።

(፪) በማናቸውም ፡ ሁኔታ ፡ ቢሆን ፡ የማሳከሙ ፡ በትምህርት ፡ የማሠልጠኑ ፡ ወይም ፡ በጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ ስፍራ ፡ የማቆየቱ ፡ ጊዜ ፡ ሕጋዊ ፡ ከሆነው ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ከማድረስ ፡ ጊዜ ፡ ለማለፍ ፡ አይችልም ፡ (ቁ ፡ ፻፷፯ ፡፡)

ይህ ፡ የተወሰነው ፡ ጊዜ ፡ ከመድረሱ ፡ በፊት ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አስፈላጊ ፡ መስሎ ፡ የታየው ፡ እንደ ፡ ሆነና ፡ ይልቁንም ፡ ይህን ፡ ማድረግ ፡ የሚገባ ፡ ሆኖ ፡ ሲገኝ ፡ በሒሳቡ ፡ ውስጥ ፡ ገብቶ ፡ የሚቆጠረውን ፡ የቅጣት ፡ ውሳኔ ፡ በመመልከት ፡ ከጠባይ ፡ ማረሚያ ፡ ክፍል ፡ ወደ ፡ ወህኒ ፡ ቤት ፡ አንዲተላለፍ ፡ ለማዘዝ ፡ ይችላል ፡፡ (ቁ ፡ ፻፸፫ ፡ (፪) ፡)

ምዕራፍ ፣ ፪ ።

ስለ ፣ ተቀጨነት «

ቁ። ፯፻፺፮ ። የሚያስቀጡ። ተግባሮችና። የሚቀጡ። ሰዎች ።

(፫) ስለ፡ ደንብ፡ መተላለፍ፡ የተሰጡት፡ ድን*ጋጌዎች፡* በወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ ሕፃ፡ መንፈስ፡ አካለ፡ መጠን፡ ባላደረሱት፡ ላይም፡ ይፈጸማሉ ፡፡ (ቁ፡ ፵፱ ፡፡)

ቁ ፣ ፮፻፲፰ ። ንገርን ፣ ስለማጣራት ፣ የሚሰጡ ፣ ሁኔታዎች ።

የጉዳዩ ፡ መሠረታውያን ፡ ነገሮች ፡ ይሀን ፡ የሠራ ፡ እገሴ ፡ ነው ፡ ለማለት ፡ ወይም ፡ የተፋቱን ፡ ባለቤት ፡ ከአላፊነት ፡ በጭራሽ ፡ ነጻ ፡ ለማውጣት ፡ ለፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አስቸጋሪ ፡ ሆነው ፡ ካልተገኙ ፡ ወይም ፡ በሴላ ፡ መንገድ ፡ ሊጣራ ፡ የማይችል ፡ ካልሆነ ፡ በቀር ፡ ስለ ፡ ወንጀል ፡ ሥራዎች ፡ የተደነገጉት ፡ ልዩ ፡ ምርመራና ፡ ደንበኛ ፡ ምርመራዎች ፡ አይታዘዙም ፡ (ቁ ፡ ፴፩ ና ፡ ፶፩ ፡)

አንቀጽ ፡ ፪ =

ቀጣቶችን ፡ የሚመለከቱ ፡ ደንቦች ፡

ምዕራፍ ፣ ፩ ፣

የሚፈጸሙ ፡ ቅጣቶችና ፡ የጥንቃቄ ፡ ውሳኔዎች ።

ክፍል ፡ ፩ ፡

ዋና ፣ ቅጣቶች *

ቁ ፡ ፯፻፪ ፡ ደንብኛ ፡ በሆኑት ፡ በወንጀል ፡ ቅጣቶች ፡ ስላለመሥራት ፡፡

(፪) ደንብ፡የተላለፉት፤ ወታደሮች፡ወይም፡ አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሱ፡ ሲሆኑ፡ የቅጣቱ፡ አፈጻጸም፡ የተለየ፡ ሆኖ፡ በደንብ፡ መተላለፍ፡ ረንድ፡ የሚፈጸሙ፡ ቅጣቶች፡ ከዚህ፡ በታች፡ በተመለከቱት፡ ድን ጋጌዎች፡ ውስጥ፡ የሚገኙት፡ ብቻ፡ ናቸው ፡፡

ቁ፡፯፻፮ ፡፡ የቅጣቱ ፡ አፈጻጸም ፡ ስለ ፡ ወታደሮችና ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ስላሳደረሱ ፡ ልጆች ፡ ልዩ ፡ ሁኔታ ፣

(፪) የማረፊያ፡ ቤት፡ እሥራት፡ የተፈረደባቸው፡ አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሱ፡ ልጆች፡ ቅጣቱን፡ የሚ ልጽሙት፡ ስለነርሱ፡ በተጻፉት፡ ሁኔታዎች፡ መሠረት፡ በትምሕርት፡ ቤት፡ ወይም፡ በቤት፡ በሚደ ረገው፡ የማረፊያ፡ ቤት፡ እስራት፡ ዐይነት፡ ነው፤ ወይም፡ እንደዚህ፡ ለማድረግ፡ ባልተቻለ፡ ጊዜ፡ ፍርድ፡ ቤቱ፡ በመረጠው፡ አንድ፡ ድርጅት፡ ወይም፡ ባልደረባ፡ ወይም፡ እምነት፡ በሚጣልበት፡ ሰው፡ ጥበቃ፡ ውስጥ፡ ሆነው፡ ነው፡፡ (ቁ፡ ፻፷፮ ፡)

ከቤት ፡ አትውጡ ፡ ተብሎ ፡ የሚሰጠው ፡ የመታገድ ፡ ውሳኔ ፡ በተለያዩ ፡ በብዙ ፡ ጊዜያቶች ፡ እን ዲፈፀም ፡ ለማድረግ ፡ ይቻላል ፡ ስለሆነም ፡ እያንዳንዱ ፡ የመታገድ ፡ ጊዜ ፡ ከሦስት ፡ ሰዓት ፡ ሊያንስ ፡ በጠቅላላውም ፡ ከዐሥራ ፡ አምስት ፡ ቀን ፡ ሊበልጥ ፡ አይችልም ፡፡

<u>ቁ፡፯፻፲፡መቀጮን፡ስለ፡ማስገባት፤ስለ፡ወታደሮችና፡አካለ፡መጠን፡ስላላደረሰ፡ሕፃን፡ልዩ፡ሁኔታ፡</u>

(፪) ደንቡን ፡ የተላስፈው ፡ አካስ ፡ መጠን ፡ ያላደረስ ፡ ሕፃን ፡ ሲሆን ፤ የተፋቱን ፡ ከባድነት ፡ በመገመት ፡ የኑሮውን ፡ ሁኔታ ፡ አስፈላጊ ፡ ሲሆንም ፡ ለቅጣት ፡ የሚሰጠው ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ ከባድና ፡ ቀላል ፡ መሆኑን ፡ በመገመት ፡ በሚገባው ፡ ወሰን ፡ ውስተ ፡ የጎንዘቡን ፡ መቀጫ ፡ ይወስናል ፡፡

መቀጮውን ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያሳደረሰው ፡ ልጅ ፡ ራሱ ፣ መክፈል ፡ ያልቻለ ፡ እንደ ፡ ሆን ፣ በፍትሕ ፣ ብሔር ፡ ሕግ ፡ በመደበኛው ፡ ደንብ ፡ መሠረት ፡ ለልጁ ፡ አላፊ ፣ የሆኑት ፡ ዘመዶቹ ፡ ወይም ፡ ቤተ ፡ ሰቡ፣ ይከፍላሉ ፡፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ልጅ ፡ ዘመዶች ፡ ወይም ፡ ለርሱ ፡ አላፊ ፡ የሚሆን ፡ ዋስ ፡ የሌለው ፡ እንደ ፡ ሆን ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በሚገባው ፡ አኳኋን ፡ አፈጻጸሙንና ፡ መጠኑን ፡ ወስኖ ፡ የገንዘቡን ፡ ቅጣት ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳላደረሱ ፡ ልጆች ፡ በተመደበው ፡ በማረፊያ ፡ ቤት ፡ እስራት ፡ ይለውጠዋል ፡

የወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ ሥነ ፡ ሥርዐት ፡

አንደኛ ፡ መጽሐፍ ፣

ምዕራፍ ፡ ፩ #

ቁ ፣ ፩ = ስለሚከሰሱ ፣ ሰዎች =

(፩) በወንጀለኛ፡ መቅጫ፡ ቁጥር፡ ፵፫፡ እንደተመለከተው፡ ዕድሜው፡ ከ፱፡ ዓመት፡ እስከ፡ ፲፩፡ ዓመት፡ የሆነ፡ አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሰ፡ ልጅ፡ ዕድሜው፡ አካለ፡ መጠን፡ ከደረሰ፡ ሰው፡ ጋር፡ በተከሰሱበት፡ የወንጀል፡ ነገር፡ አብሮ፡ ሊታይ፡ አይችልም፡

ሁለተኛ ፡ *መ*ጽሐፍ ፡

ምዕራፍ ፡ ፪ ፡፡

የፖሊስ ፣ ምርመራ ፣

ቀ፡ ፳፪ ፡ መሠረቱ ፡

- (፩) ፖሊስ፡የተሠራውን፡ወንጀል፡በሚያውቅበት፡ወይም፡በጥርጣሬ፡በሚረዳበት፡ጊዜ፡ሁሉ፡ በዚሁ፡ምዕራፍ፡በተመለከቱት፡ድንጋጌዎች፡መሠረት፡ምርመራ፡ያዶርጋል፡
- (፪) አካለ፡መጠን፡ያላደረሱ፡ወጣቶች፡ስለ፡ፈጸሙት፡ወንጀል፡ምርመራ፡በፍርድ፡ቤቱ፡ትእ ዛዝ፡በቁጥር፡፻፸፪፡በተመለከተው፡መሠረት፡መፈጸም፡አለበት፡፡

ቁ፡ ፴፱ = የፖሊስ ፡ የምርመራ ፡ መዝገብን ፡ ስለ ፡ መዝጋት ፡

(፩) ወቃቢ፡ሕጉ፡ የፖሊስ፡ የምርመራ፡ መዝንቡን፡ የሚዘጋው፤ (ለ) ተከሳሹ፡ ዕድሜው፡ ከዘጠኝ፡ ዓመት፡ በታች፡ የሆነ፡ እንደ፡ ሆነ ፡

ምዕራፍ ፡ ፫ =

ስለ። ክስ። አቀራረብ ።

ቁ፡ ፵ ። ስለ ፡ ክስ ፡ ማቅረብ ፡ ግኤታ ።

- (፩) ወቃቤ፡ሕጉ፡በተከሳሹ፡ላይ፡ክስ፡ለማቅረብ፡በቂ፡ምክንያት፡መኖሩን፡የተረዳው፡እንደ፡ ሆነ፤በቁጥር፡፵፪፡የተመለከተው፡እንደ፡ተጠበቀ፡ሆኖ፡በዚህ፡ክፍል፡ድንጋጌ፡በተመለከተው፡ መሠረት፡ክስ፡ማቅረብ፡አለበት፡፡
- (፪) በቁተር ፡ ፻፸፪ ፡ በተመለከተው ፡ መሠረት ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ ካልታዘዘ ፡ በቀር ፡ አካለ ፡ መጠን፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ክስ ፡ ማቅረብ ፡ አይችልም ፡፡

ሦስተኛ ፡ መጽሐፍ ፡

ቀዳሚ ፡ ምርመራ ፡ አድራጊ ፡ ፍርድ ፡ ቤትና ፡ ክሱ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ እንዲሰጣ ፡ ስለ ፡ ጣድረግ ፡

中:寅: のかくす こ

(፩) በወንጀለኛ፡መቅሜ፡ሕግ፡በቁጥር፡፭፻፳፪፡(ከባድ፡የግፍ፡አገዳደል)፡ወይም፡በቁጥር፡፭፻፴፯፡ (ከባድ፡የሆን፡የወንበኤንት፡ሥራ)፡ በመሥራት፡የተከሰሰ፡ማናቸውም፡ስው፡በዚህ፡መጽሐፍ፡ በተመለከተው፡መሠረት፡ለቀዳሚ፡ምርመራ፡አድራጊ፡ፍርድ፡ቤት፡ንንሩ፡አንዲጣራ፡መቅረብ፡ አለበት፡

ስለ ፡ ሆነም ፡ ወዲያውኑ ፡ በከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ነገሩ ፡ መታየት ፡ አለበት ፡ ብሎ ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ያቀረበውን ፡ አሳብ ፡ ከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ከተረዳ ፤ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ነገሩ ፡ ለቀዳሚ ፡ ምርመራ ፡ አድራጊ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ መቅረብ ፡ የለበትም ፡ ብሎ ፡ ለመወሰን ፡ የዚህ ፡ቁጥር ፡ ድንጋጌ ፡ አያግጹውም ፡ (፪) በከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ብቻ ፡ መታየት ፡ በሚገባው ፡ በሴላ ፡ ወንጀል ፡ የተከሰስ ፡ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ በቁጥር ፡ ፴፰ ፡ (ለ) ፡ መሠረት ፡ ዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ካላዘዘ ፡ በቀር ፡ ለቀዳሚ ፡ ምርመራ ፡ አድራጊ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ነገሩ ፡ እንዲጣራ ፡ መቅረብ ፡ የለበትም ፡

ምዕራፍ ፡ ፫ ፡

ስለ ፡ ክስ ፡ ማመልከቻ 🛚

ቀ፡፻፭። መሠረቱ።

- (፩) የደንብ ፡ መተላለፍ ፡ ከሆነ ፡ ክስ ፡ በቀር ፤ ማንም ፡ ሰው ፡ በዚህ ፡ ምዕራፍ ፡ መሠረት ፡ ክስ ፡ ሳይቀ ይብበት ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ ነገሩ ፡ እንዲሰማ ፡ አይደረግም ።
- (፪) የሚቀርበው፡ የክስ፡ ማመልከቻ <u>፤</u>
 - (ሀ) በከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤትም ፡ ሆነ ፡ ወይም ፡ በዝቅተኛ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በዐቃቤ ፡ ሕግ ፡ የቀ ረበ ፡ ሲሆንና ፤
 - (ለ) በግል ፡ ከሳሽነት ፡ ክስ ፡ እንዲያቀርብ ፡ በተፈቀደለት ፡ የግል ፡ ከሳሽ ፡ የቀረበ ፡ ሲሆን ፤ የክሱ ፡ ማመልከቻ ፡ በዚህ ፡ ምዕራፍ ፡ ድንጋጌዎች ፡ መሠረት ፡ መዘጋጀት ፡ አለበት ፡
- (፫) አካለ፡ መጠን፡ ባላደረሱ፡ ወጣቶች፡ ላይ፡ የሚቀርብ፡ ክስ፡ በዚህ፡ ሕግ፡ በቁ፡ ፪፸፪ ፡ መሠረት፡ ሴላ፡ ትእዛዝ፡ ካልተሰጠ፡ በቀር፡ በዚህ፡ ምዕራፍ፡ መሠረት፡ አይፈጸምም፡፡

ምዕራፍ ፣ ፯ ፣

ወንጀል ፣ በመሠራቱ ፣ ጉዳት ፣ ስለ ፣ ደረሰበት ፣ ሰው ፣

<u>ቀ፡ ፻፵፩ ። ማ</u>መልከቻውን ፡ ስላለመቀበል ።

- (፩) ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ የቀረበለትን ፡ ማመልከቻ ፡ ከተመለከተ ፡ በኋላ ፡ በራሱ ፡ አስተያየት ፡ ወይም ፡ በዐቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ወይም ፡ በተከሳሹ ፡ አመልካችነት ፡ ከዚህ ፡ እንደሚቀዋለው ፡ ሆኖ ፡ ባገኘው ፡ ጊዜ ፤
- (ሀ) ተከሳሹ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰ ፡ እንደሆነ ፣

አንቀጽ ፣ ፪ ፣

ልዩ ፡ ሥነ ፡ ሥርዐት ×

ምዕራፍ ፣ ፩ ።

ተከሳሹ ፣ በሌለ ፣ ጊዜ ፣ የሚፈጸም ፣ ሥን ፣ ሥርዐት *

ቁ፣ ፻፭ ፣ መሠረቱ ፣

(፩) አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ ካልሆነ ፡ በቀር ፡ በዐቃቤ ፡ ሕግም ፡ ሆነ ፡ በግል ፡ ክስ ፡ የተከሰሰው ፡ ሰው ፡ ባልቀረበ ፡ ጊዜ ፡ የዚህ ፡ ምዕራፍ ፡ ድንጋጌዎች ፡ ተፈጻሚዎች ፡ ይሆናሉ ።

ምዕራፍ ፣ ፫ ፣

አካለ፡ መጠን፣ ያላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ስለ ፡ ፌጸሙት ፡ ወንጀል ፡ ክስ ፡ ሥነ ፡ ሥርዐት =

ቀ፡ የሮ፩። መሠረቱ።

አካለ ፡ መጠን ፡ ባላደረሱ ፡ ወጣቶች ፡ ላይ ፡ የሚቀርብ ፡ የወንጀል ፡ ክስ ፡ በዚህ ፡ ምዕራፍ ፡ በተመለከተው ፡ ሕግ ፡ መሠረት ፡ ይፈጸማል ፡፡

<u>ቁ፡ ፻፸፪ ።</u> የወንጀሉን ፡ ክስ ፡ የማቅረብ ፡ ሥነ ፡ ሥርዐት ።

- (፩) አካለ፡መጠን፡ያላደረሰ፡መጣት፡በወንጀል፡ንገር፡ውስዋ፡ገብቶ፡በተገኝ፡ጊዜ፡ ፖሊሱ ፤ ዐቃቤ፡ሕጉ፤ወላጁ፡ወይም፡ሞግዚቱ፡በቅርብ፡ወደ፡ሚገኘው፡የወረዳ፡ግዛት፡ ፍርድ፡ ቤት፡ወድያውኑ፡ይዞት፡ይቀርባል።
- (፪) አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰውን ፡ ወጣት ፡ ያመጣው ፡ ሰው ፡ የወንጀሉንና ፡ የምስክሮቹን ፡ ዝርዝር ፡ እንዲ ገልጽና ፡ አስፈላጊ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ የአቤቱታ ፡ ማመልከቻውን ፡ እንደ ፡ ደንቡ ፡ እንዲያቀርብ ፡ ፍርድ ፡

ቤቱ ፡ ይጠይቀዋል ። የሚሰጠውንም ፡ ቃል ፡ እና ፡ አቤቱታ ፡ በመዝገብ ፡ ይጽፋል ፤ ፍርድ ፡ ቤቱም ፡ ፖሊስ ፡ ምርመራውን ፡ የሚፈጽመበትን ፡ ሁኔታ ፡ የሚገልጽ ፡ መምሪያ ፡ ትእዛዝ ፡ ይሰጣል ።

- (፫) የቀረበው። ክስ። ከዐሥር። ዓመት። በላይ። በሆነ። ጽኑ። እሥራት። ወይም። በሞት። የሚያስቀጣ። በሆነ። ጊዜ። (ወንጀለኛ። መቅጫ። ሕግ። ቁጥር። ፻፸፫)። ዐቃቤ። ሕጉ። የክስ። ጣመልከቻውን። አዘጋ ጅቶ። እንዲያቀርብ። ፍርድ። ቤቱ። ትእዛዝ። ይሰጣል።
- (፬) ነገሩ፡መቀጠር፡ወይም፡ወደ፡በላይ፡ፍርድ፡ቤት፡መቅረብ፡የሚያስፈልገው በሆነ፡ጊዜ፡ አካለ፡መጠን፡ያላደረሰውን፡ወጣት፡ነገሩ፡በሚሰማበት፡ቀን፡ለማቅረብ፡ለሚችሉ፡ለወላጆቹ፤ ለሞባዚቴ፡ወይም፡ለዘመዶቹ፡እነሱም፡የሌሉ እንደ፡ሆነ፡ለወህሂ፡ቤት፡ሳይሆን፡ለአንድ፡ይር ጅት፡(ኢኒስቲቴሽን)፡ወይም፡እራሱን ለቻለ፡ጨዋ፡ሰው፡እኟ፡ይሰጣል ፡ ምስክሮቹ፡ነገሩ ፡› በሚሰማበት፡ቀን፡ሊቀርቡ፡ግኤታ፡ይገባሉ፡

ቁ፡ ፪፸፫ ፡ አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሰውን፡ ወጣት፡ ሞግዚት፡ ወደ፡ ፍርድ፡ ቤት፡ ስለ፡ መጥራት ፡

አካለ። መጠን። ያላደረሰው። ወጣት። ወደ። ፍርድ። ቤት። በቀረበ። ጊዜ። እና። ወላጆቹ፤ ሞግዚቱ። ወይም። ሴላ። ሰው። ከቤት። ዘመዶቹ። ባልቀረቡ። ጊዜ። ፍርድ። ቤቱ። እንዚህ። ሰዎች። እንዳሉ። መይቆ፤ እንዳሉ። ወዲያው። ፍርድ። ቤት። እንዲቀርቡ። መዋሪያ። እንዲደርሳቸው። ትእዛዝ ፤ ይሰጣል።

ቂ፡ ፻፸፬ ። አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሱ፡ ወጣቶች፡ ጠበቃ፡ እንዲኖራቸው፡ ስለ፡ ማድረግ።

- (U) አካለ፡መጠን፡ያላደረሰው፡መጣት፡ወላጆቹ፤ ምግዚቱ፡ወይም፡ቤተ፡ዘመጹ፡ባልቀረቡ፡ ጊዜ፤ወይም፡
- (ለ) አካለ፡መጠን፡ያላደረሰው፡መጣት፡ከዐሥር፡ዓመት በላይ፡በጽኑ፡እስራት፡ወይም፡በሞት፡ በሚያስቀጣ፡ወንጀል፡በተከሰስ፡ጊዜ፤ፍርድ፡ቤቱ፡አካለ መጠን፡ያላደረሰውን፡ ወጣት፡ የሚረዳው፡ጠበቃ፡ያዝለታል።

ቁ፡ ፻፸ጅ = አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሰው፡ ወጣት፡ ከችሎቱ፡ ክፍል፡ እንዲወጣ፡ ስለ፡ ማድረግ ፡፡

አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሰው፡ ወጣት፡ ሲሰማው፡ የማይገባ፡ ነገር፡ በማስረጃነት፡ የቀረበ፡ ወይም፡ ትችት፡ የሚሰዋበት፡ በሆን፡ ጊዜ ፤ ሲሰማው፡ የማይገባው፡ ነገር፡ በሚነገርበት፡ ወይም፡ በሚመሰከ ርበት፡ ጊዜ፡ ከችሎቱ፡ ክፍል፡ ውስተ፡ እንዲወጣ፡ ያደርጋል፡፡

ቁ፡ ፻፸፮ = የንንሩ፡ መስማት =

- (፩) አካለ፡መጠን፡ያላደረሰው፡ወጣት፡ፍርድ፡ቤት፡በቀረበ፡ጊዜ፡ነገሩ፡በሙሉ፡የሚሰማው፡ በዝግ፡ችሎት፡ውስጥ፡ነው፤ነገሩ፡በሚሰማበት፡ጊዜ፡ከምስክሮች፤በምስክርነት፡ቃላቸውን ከሚ ሰሙት፡ከልዩ፡ዐዋቂዎችና፡ከወላጆች፡ወይም፡ከሞግዚት፡ወይም፡ከበነ፡አድራጎት፡ድርጅት አባሎች፡በቀር፡ጣንም፡ሰው፡ሊገኝ፡አይገባም፤ጣንኛውም፡ነገር፡በከፍተኛው፡ፍርድ፡ቤት፡ በሚሰማበት፡ጊዜ፡ዐቃቤ፡ሕጉ፡መገኘት፡አለበት፡
- (፪) አካለ፡መጠን ያላደረሰ፡ወጣት፡የተከሰሰበትን፡ነገር፡የሚሰማው፡ችሎት፡በሴላ፡ነገር፡ ተሰይም፡ከሚያነጋግረው፡ አኳኋንና፡ሁኔታ፡የተለየ፡ይሆናል።
- (፫) በቁ፡፻፫፪፡ንኡስ፡ቁጥር፡፪፡መሠረት፡የቀረበው፡ክስ፡ወይም፡አቤቱታ፡ወይም፡በቁ፡ ፻፫፪፡ንኡስ፡ቁጥር፡፫፡መሠረት፡የቀረበው፡ክስ፡ጣመልከቻ፡አካለ፡መጠን፡ላላደረሰው፡ወጣት፡ ከተነበበለት፡በኋላ፡ለክሱ፡ወይም፡ለአቤቱታው፡የሚሰጠው፡መልስ፡እንዳለው፡ይጠየቃል፡፡
- (፬) ተከሳሹ፡፡ በሚሰጠው፡፡ መልስ፡፡ የቀረበበትን፡፡ ክስ፡፡ ወይም፡፡ አቤቱታ፡፡ በሙሉ፡፡ ዐውቆ፡፡ ያመነ፡፡ መሆኑ፡ ግልጽ፡፡ ሆኖ፡፡ ለፍርድ፡፡ ቤቱ፡፡ በታየው፡፡ ጊዜ፡፡ አካለ፡፡ መጠን፡፡ ያላደረሰው፡፡ ወጣት፡፡ የሰጠውን፡፡ መልስ፡፡ በመዝገብ፡፡ ጽፎ፡፡ ወዲያውኑ፡፡ የተፋተኛነት፡፡ ውሳኔ፡፡ ለመስጠት፡፡ ይችላል፡፡
- (፩) ተከሳሹ ፡ የተከሰሰበትን ፡ ወንጀል ፡ በሙሉ ፡ ከተረዳው ፡ በኋላ ፡ ክሱን ፡ ወይም ፡ አቤቱታውን ፡ ያላመነ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤ ለቀረበው ፡ ክስ ወይም ፡ አቤቱታ ፡ ለመመስከር ፡ የሚጠሩትን ፡ ምስክሮች ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ይጠይቃል ፡፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ወይም ፡ እንደራሴው ፡ ወይም ፡ ጠበቃው ፡ጣንኛውም ፡ ምስክር ፡ እንዲጠራለት ፡ ማድረግ ፡ ይችላል ፡
- (፯) ምስክሮቹን ፡ ሁሉ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በተያቄ ፡ ከመረመረ ፡ በኋላ ፡ የተከሳሹ ፡ ወገን ፡ መስቀልያ ፡ ተያቄ ፡ ሊጠይቅ ፡ ይችላል ፡ የሚሰጠው - ቃል ፡ ሁሉ ፡ በመዝገብ ፡ ይጻፋል ፡፡
- (፩) ማስረጃው ፡ ተሰምቶ ፡ ካለቀና ፡ የተከሳሹ ፡ ወ1ን ፡ ስለ ፡ ን1ሩ ፡ ጠቅላላ ፡ ንግግር ፡ ካደረ1 ፡ በኋላ ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ፍርድ ፡ ይሰጣል ፡፡

ቁ ፡ ፻፸፯ = _ ፍርድ ፣

(፩) ፍርዱ ፡ በምን ፡ ሕግ ፡ መሠረት ፡ እንደተሰጠ ፡ በፍርዱ ፡ ውስጥ ፡ ይጠቀሳል ፡፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ጥፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ ያልተገኘ ፡ እንደሆነ ፡ ወዲያውኑ ፡ በነጻ ፡ ይለቀቃል ፡፡ ጥፋተኛ ፡ ሆኖ ፡ በተገኘ ፡ ጊዜ ፡ በወንጀለኛ ፡ መቅጫ ፡ ሕግ ፡ በቁ ፡ ፻፷፪ ፡ ሕና ፡ በሚቀተሉት ፡ ቁጥሮች ፡ መሠረት ፡ የሚገባውን ፡ ጥንቃቄ ፡ ወይም ፡ ቅጣት ፡ ይወስናል ፡፡

- (፪) አካለ፡ መጠን፡ ሳሳደረሰው፡ ወጣት፡ የሚጠቅም፡ ውሳኔ፡ ለመስጠት፡ እንዲያስቸለው፡ ስለ፡ ወጣቱ፡ ጠባይና፡ ስለ፡ ቀድሞው፡ ጥፋቱ፡ ለመጠየቅ፡ ከማንኛውም፡ ድርጅት፡ ማንኛውንም፡ ሰው፡ ወይም፡ እንደራሴ፡ ፍርድ፡ ቤቱ፡ መዋራት፡ ይችላል ፡፡
- (፫) እንዚህ ፡ ሰዎች የሚሰጡት · ቃል ፡ ከተሰማ ፡ በኋላ ፡ የተከሳሹ ፡ ወገን ፡ መልስ ፡ መስጠትና ፡ ስለ ፡ ጠባዩ ፡ ምስክሮች ፡ መጥራት ፡ ይችላል ፡፡ እንዚህንም ፡ ምስክሮች ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ከጠየቀ ፡ በኋላ ፡ የተከሳሹ ፡ ወገን ፡ ስለ ፡ ቅጣቱ ፡ በቃል ፡ ሊያመለክት ፡ ይችላል ፡፡
- (፬) ፍርድ ፡ የሚሰጠው ፡ እንደ ፡ ማንኛውም ፡ ደንበኛ ፡ ክስ ፡ ነው ። ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ውሳኔውን ፡ አካስ ፡ መጠን ፡ሳላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ካስረዳው ፡ በኋላ ፡ ለመደፊቱ ፡ ጠባዩን ፡ እንዲያርም ፡ ያስጠነቅቀዋል ።

<u>ቁ፡ ፻፸፰ ። በወ</u>ላጆችና ፡ በምግዚት ፡ ላይ ፡ የሚሰጥ ፡ ትእዛዝ ።

ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሰው ፡ ወጣት ፡ ወላጆች ፡ ወይም ፡ በሕግ ፡ ኅላፌ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ ተግባራቸውን ፡ በሚገባ ፡ ያልፈጸሙ ፡ ሲመስለው ፡ ማስጠንቀቂያና ፡ ምክር ፡ ሊሰጣቸው ፣ ወይም ፡ ሊወቅሳቸው ፡ ይችላል ፡፡

<u>ቁ፡፻፸፱፡ በአንዳንድ፡ ሁኔታ አካለ፡ መጠን፡ ሳ</u>ላደረሰው፡ ወጣት፡ ስለሚከፈለው፡ አበል።

- (፩) ቤተ ሰቦቹ፡ወይም፡በሕግ፡ግላፌ፡የሆኑት፡ሰዎች፡አካለ፡መጠን፡ያላደረሰውን፡ወጣት፡ በሚገባ ባለመጠበቃቸውና፡ባለመያዛቸው፡ምክንያት፡ፍርድ፡ቤቱ፡ ወጣቱን፡በሌላ፡ሰው፡ እጅ፡እንዲያድግ፡ወይም፡ወደሚታረምበት፡ወይም፡ወደ፡ሚሻሻልበት፡ድርጅት፡ሲልከው፤ ለአድግቱና ለኑሮው፡የሚደረገውን፡ወጪ፡በሙሉ፡ወይም፡በከፊል፡ወላጆቹ፡ወይም፡በሕግ፡ ጎላፌ የሆኑት፡ሰዎች፡እንዲከፍሉ፡ፍርድ፡ቤቱ፡ጣዘዝ፡ይችላል።
- (፪) የዚህ ፡ ግዴታ ፡ ልክና ጊዜ ፡ በፍርድ ፡ ውስጥ ፡ መወሰን ፡ አለበት ፡፡

አካለ፡ መጠን፡ ባላደረሰው፡ ወጣት፡ ላይ፡ ትሕዛዝ፡ የሰጠ፡ ማንኛውም፡ ፍርድ፡ ቤት፡ በራሱ፡ አስተ¹ ያየት፡ ወይም፡ አካለ፡ መጠን፡ ያላደረሰው፡ ወጣት፡ በሕግ፡ ኅላፌ፡ የሆነለት፡ ሰው፡ ወይም፡ አደራ፡፡ የተሰጠው፡ ሰው፡ ወይም፡ ድርጅት፡ ባመለከተ፡ ጊዜ፡ ለወጣቱ፡ ተቅም፡ አስፈላጊ፡ በሆነው፡፡ መሠረት፡ ትሕዛዙን፡ መለወጥ፡ ወይም፡ ማሻሻል፡ ይችላል።

ቁ፡፻፹፩። የጥፋተኛነት፡ ውሳኔ፡ በተሰጠበት፡ ወይም፡ በቅጣቱ ፡ ይግባኝ፡ ስለማለት ፤

(፫) አካለመጠን ፡ ያላደረስ ፡ ወጣት ፡ ወይም ፡ ችሎታ ፡ የሌለው ፡ ሰው ፡ ይግባኝ ፡ ሲል ፡ ይግባኙን ፡ የሚያቀርብለት ፡ እንደራሴው ፡ ነው ፡

ቀ፡፪፻፲፮። መሠረቱ።

(፫) አካለ፡ መጠን፡ ስላላደረሱ፡ ወጣቶች፡ የሚሰጥ፡ ትዕዛዝ፡ በዚህ፡ ሕግ፡ በቁ፡ ፻፹፡ መሠረት፡ ሊለወጥ፡ ይችላል።

ARTICLES

CRIMINAL PROCEDURE FOR JUVENILE OFFENDERS IN ETHIOPIA

by Stanley Z. Fisher*

The purpose of this article is to set out, in summary fashion, the law concerning juvenile offenders in Ethiopia. Our focus will be on procedural rather than substantive aspects—insofar as it is possible to separate the two—and particularly upon the enforcement of constitutional guarantees in the process.

Introduction: Background

The Ethiopian Constitution² provides, in American fashion, specific guarantees of a whole range of individual rights. These go beyond the prerogatives of free speech and press, etc., to include the basic rights of an individual accused of crime. He is guaranteed the equal protection³ and due process⁴ of law, and freedom from improper searches,⁵ seizures, and arrests.⁶ He is entitled to the representation of counsel,⁷ to be presumed innocent until proven guilty,⁸ and to a speedy,⁹ public¹⁰ trial. At trial he is guaranteed the right to confront the witnesses against him,¹¹ and to have compulsory process for obtaining witnesses in his favour.¹² Finally, he is constitutionally protected against punishment twice for the same offence,¹³ cruel and inhuman punishment,¹⁴ punishment without personal guilt and conviction,¹⁵ and punishment under retroactive laws.¹⁶

These impressive guarantees are, by and large, fully implemented by the Penal¹⁷ and Criminal Procedure¹⁸ Codes at least for adults accused of crime. For juv-

^{*} Associate Professor, Boston University Law School. The author wishes to express his appreciation to his former colleague at the Haile Sellassie I University Law Faculty, Mr. Peter L. Strauss, for his helpful comments on the first draft of this article. Of course, Mr. Strauss bears no responsibility whatever for the finished product.

^{1.} Unless otherwise noted all references are to the Criminal Procedure Code, 1961.

^{2.} Revised Constitution of 1955.

^{3.} Art. 37, Rev. Const.

^{4.} Id., Art. 43.

^{5.} Id., Art. 61.

^{6.} Id., Art. 51.

^{7.} Id., Art. 52.

^{8.} Id., Art. 53.

^{9.} Id., Art. 52.

^{10.} Art. 52, Rev. Const., in the Amharic version guarantees the right to a public trial, but the English version does not. Art. 112 in both versions can be seen as guaranteeing the same right, and it is questionable whether its qualifications as to cases endangering public order, etc. apply to criminal as well as non-criminal prosecutions.

^{11.} Art. 52, Rev. Const.

^{12.} Ibid.

^{13.} Id., Art. 56.

^{14.} Id., Art. 57.

^{15.} Id., Art. 54.

^{16.} Id., Art, 55.

^{17.} Penal Code of 1957. See, for example, Arts. 2, 4, 5 and 23, Pen. C.

^{18.} See, for example, Arts. 29, 49 and 61.

eniles, however, the situation is different; the statute law frequently denies basic constitutional rights or else grants only a watered-down version of them. Strictly, a young person who is accused of crime would seem fully entitled to the protections of the Constitution. The Civil Code¹⁹ makes the human person the "subject of rights from its birth to its death" and asserts for all physical persons "the liberties guaranteed by the Ethiopian Constitution." The Constitution itself, in Articles 37 ("No one shall be denied the equal protection of the laws.") and 38 ("There shall be no discrimination amongst Ethiopian subjects with respect to the enjoyment of all civil rights."), would seem to enjoin discrimination in the enjoyment of basic rights on the ground of age. Therefore there is no explicit basis in the constitutional law for such discriminations as we find in the codes. We can explain them only by reference to the peculiar "punitive" or "non-punitive" philosophy with which the penal law, in Ethiopia and abroad, regards the phenomenon of juvenile crime.

In many countries there has developed, over the past fifty to seventy-five years, an institution known as the "juvenile court."23 Although local variations are numerous, basically the juvenile court can be described as a special court designed to apply the penal law, or a special modification of the penal law, to children and young persons. The juvenile court grew up as a reaction against the former practice of dealing with juveniles in the same courts, under the same procedural and substantive law, as adults charged with crime. Some of the innovations claimed for juvenile courts have been: specialization of judges, informality of the court-room and of other aspects of the proceedings, rigid segregation of juveniles from adult subjects of the criminal process at all pre-trial and post-trial stages, protection of iuvenile offenders from publicity, emphasis on discovering the "causes" of anti-social behaviour in the juvenile, and on rehabilitating him through affecting his environoment rather than on fixing his blame and punishment. In some countries the non-punitive philosophy of the juvenile court has led to the discarding of such criminal court nomenclature as "charge," "offence," "plea," "conviction," and "sentence" in favour of more neutral terms. These, it is thought, help protect the juvenile from any connotations of crime and punishment. In other countries, notably the Scandinavian ones, administrative boards deal with juvenile delinquency, in a setting completely removed from that of courts and the criminal law.

But, it can be said generally of all countries, whether juvenile courts or "child welfare boards" perform these functions, that there had been some tension between the non-punitive, rehabilitative aims of the system, and the sometimes harsh realities of the dispositions applied to juvenile subjects.²⁴ And in view of

^{19.} Civil Code of 1960.

^{20.} Id., Art. 1.

^{21.} Id., Art. 8.

^{22.} Article 4, Pen. C., specifically allows in general terms for discrimination in offender treatment on the basis of age.

^{23.} An introductory bibliography of writings in English on the subject of procedure in juvenile courts can be found in S. Fisher, Ethiopian Criminal Procedure (Addis Ababa, Faculty of Law, Haile Sellassie I University, 1969), Appendix G.

^{24.} A classic example of punishment dressed in the language of "cure" is reported by Professor Francis Allen: playing powerful water hoses on inmates of an institution for juveniles was known to the staff as "hydrotherapy." F. Allen, Borderland of Criminal Justice (Chicago, University of Chicago Press, 1964), p. 34.

CRIMINAL PROCEEDURE FOR JUVENILE OFFENDERS

the fact that despite noble aims and non-punitive philosophy, juvenile courts and boards frequently dispense punishment, there has been concern at the lack of procedural protections for the juvenile who is subject to such treatment.²⁵ In the case of Ethiopia it is just this tension, between, on the one hand, the punitive nature of much of the treatment accorded juveniles under the law, and on the other, the rehabilitative, "curative" philosophy both of the juvenile courts and of the procedures they employ, that undoubtedly explains some of the constitutional anomalies we have alluded to above.

As has been pointed out by one student of the subject, the Ethiopian Criminal Procedure Code "does not envisage a "juvenile court" as it is known in the western countries. Jurisdiction-wise, the juvenile is, according to this code, at the mercy of the ordinary courts in the Empire, starting from the the Woreda Court."²⁶

This statement is generally²⁷ accurate. But although the "juvenile court" is not specifically known to Ethiopian law, the law gives ample recognition to the special situation of the juvenile accused: there is a special section of the penal law, containing rules of both substance and procedure, exclusively designed for the juvenile offender; and there are special sections of the procedural law likewise designed for the juvenile.

The Penal Code's Special Provisions for Young Offenders.

Age Groups

With regard to the substantive penal law of Ethiopia, we may speak of four separate penal law regimes for the four following age groups: one through eight, nine through fourteen, fifteen through seventeen, and eighteen onwards, inclusive.²⁸

Likewise, there is no discrepancy in Art. 52, Pen. C., which translates "enfants n'ayant pas atteint l'âge de neuf ans révolus..." as "infants not having attained the age of nine

^{25.} See, e.g., Re Gault (Sup. Ct., U.S. 1967), U.S. Sup. Ct. Rep. (Lawyers ed. 2d), vol. 18, p.527.

^{26.} Mebrahtu Yohannes, Procedure in Cases of Juveniles in Ethiopia (1965), unpublished, Archives, Law Faculty, H.S.I.U., p. 14. The present writer wishes to acknowledge his considerable debt to Ato Mebrahtu, his former student, for contributing much useful information used in the writing of this piece.

^{27.} The situation in Addis Ababa is somewhat different. See the discussion in text at notes 101-07, below.

^{28.} There appears to have been some confusion in the past over the question of age categories in the codes. Two scholars have stated the view that the French and English versions of the Penal Code are discrepant in their descriptions of age groups. See S. Lowenstein, "The Penal System of Ethiopia", J.Eth.L., vol. 2 (1965), p. 397, n. 48; P, Graven, An Introduction to Ethiopian Penal Law (Addis Ababa, Faculty of Law, H.S.I.U., 1965), pp. 145, 146, and 151.

Certainly the codes could have been a bit more explicit, but the present writer can find no discrepancy. Taking, for example, the French text of Penal Code Article 56, we see that the Code's English translation for "Si, au moment ou il a commis l'infraction, l'auteur etait agé de plus de quinze ans mais de moins de dix-huit ans révolus..." is: "If, at the time of the offence the offender was over fifteen but under eighteen years of age...." We can recognize the correctness of the translation if we keep in mind that, even in English, one's eighteenth "complete" year culminates in one's eighteenth birthday, not one's nineteenth (just as one's first complete year of life culminates in the first birthday). Therefore, both the French and the English texts refer to the person who was, at the specified time, past his fifteenth birthday ("over fifteen," "more than fifteen") but had not yet reached his eighteenth birthday ("under eighteen," "less than eighteen complete years").

The first group, called *infants*²⁹ in the Penal Code, is totally exonerated from application of the penal law on grounds of irresponsibility.³⁰ Society's remedy against anti-social acts committed by infants must be found in the civil law of the Empire,³¹ or else in criminal proceedings against the parents.³²

The nine through fourteen age group,³³ called young persons in the codes, is the principal subject of our discussion. For them, the Penal Code provides special punishments and measures upon conviction; the ordinary punishments and measures of the criminal law are not applicable.³⁴ However, none of the special dispositive provisions of the law may be applied unless the juvenile has

years..." Both phrases refer, albeit awkwardly, to children who have not reached their ninth birthday—which comes at the end of one's ninth "complete" year of life.

In an effort to keep the age categories clear in the course of our discussion, we have adopted the use of *inclusive* categories. Therefore, we refer to the infant age group, which has not reached the ninth birthday, as the "one through eight" group; to the young persons group, which has reached its ninth but not its fifteenth birthday, as the "nine through fourteen" group, and to the post-juvenile group, which has reached its fifteenth but not its eighteenth birthday, as the "fifteen through seventeen group."

We also use the terms "juvenile" and "youth" interchangeably with "young person," and "juvenile offender" interchangeably with "young offender."

29. See Art. 52, Pen. C. There is a need to make the various French terms used in the Avant-Projet and final French versions of the Penal Code, consistent with the Amharic and English terms used in corresponding articles. The French principally uses the terms enfant, mineur and adolescent, while the English relies on "infant" (or "child"), "young person" (or "young offender"), with occasional use of "juvenile delinquent" (cf. section title preceding Art. 52). The translations are not always correct, e.g. Art. 163(3) incorrectly translates mineur as "infant" instead of "young person."

30. Art. 52, Pen. C. See also Art. 39(1) (b), Crim. Pro. C.

Among the reasons for exonerating infants from penal liability are to give the parents a reasonable opportunity to correct and educate the child, and to keep him in the parental home, which is the most beneficial environment for one of tender years. But one can think of cases where these reasons would not apply: where, for example, the parents were obviously unable to cope with the child or, as is often the case, were providing the very environment (immoral, alcoholic, unloving, etc.) which was driving the child into emotional disturbance and socially harmful behaviour.

An equally fundamental reason is related to the popular association of criminality with blameworthiness, and the feeling that very young children are not "responsible" for their actions, cannot be "blamed" in any serious degree, and so should not be "punished" --punishment being in most eyes the penal law's essential task. In a purely rehabilitative regime, entirely devoted to "social defence", there would be no objection to lowering the age of responsibility to zero, given confidence in the rehabilitative facilities available. The Penal Code's treatment of offenders whose irresponsibility stems from insanity provides a case in point—there the level of responsibility is zero, yet they are compulsorily "treated".

31. "Where an offence is committed by an infant, appropriate steps may be taken by the family, school, or guardianship authority." Art. 52, Pen. C.

The infant's father and, in his default, other close relatives, etc. are liable for any civil

The infant's father and, in his default, other close relatives, etc. are liable for any civil liability he incurs as a result of his misbehaviour. Arts. 317, 2124-25, Civ. C. In extreme cases of neglect, the natural parents may be removed as guardians, and custody of the infant entrusted to a court-appointed guardian; such a procedure may be instituted by the public prosecutor. See Arts. 231, 233 and 234-35, Civ. C.

These remedies of course also apply to young persons and unemancipated post-juveniles. 32. Criminal prosecutions undertaken against parents whose neglect, abuse or bad influence has directly caused the infant's misbehaviour could conceivably have a deterrent effect on their future conduct as parents. See Penal Code Arts. 548 (Maltreatment of Minors), 625 (Failure to Maintain) and 626 (Failure to Bring Up). See also Arts. 807-08, Civ. C. (on the obligation to maintain). Art. 548, Pen. C. applies also in cases of young persons, and Arts. 625 and 626, Pen. C. might in addition apply in cases of post-juveniles.

33. See note 28, above.

34. Arts. 53, 161-80, Pen. C.

first been convicted of one of the crimes prescribed by the Special Part of either the Penal Code or the Code of Petty Offences, in accordance with the appropriate general part principles of guilt, causation, justification and excuse, etc. 35 In other words, a single substantive law of crimes applies to adults and young persons alike, but once a crime is proven the special dispositive provisions for juveniles become exclusively relevant for the sentencing court.

Before carrying on with our discussion of the special measures and punishments prescribed for young persons by the Penal Code, let us briefly consider the last two age categories. The age group fifteen through seventeen, inclusive, is unfortunately referred to in the codes only as "young persons between the ages of fifteen and eighteen." This is, of course, an awkward and misleading36 label. For want of a more convenient substitute we shall call them the "post-juveniles."

Post-juveniles are treated, under the Penal Code, as having the full prima facie liability of persons aged eighteen and over.³⁷ However, the Penal Code provides that mitigation of the penalty is always permitted,38 the death penalty may never be imposed,³⁹ and under certain conditions the measure or penalty scheme for young offenders may be applied in toto.40

The last group of offenders is that of persons eighteen years of age and above, in other words, adults. Since they are the subject of ordinary substantive and procedural law no discussion is necessary here.

Special Measures

Let us resume our discussion of the Penal Code's special provisions for young persons who have been convicted of a criminal offence. In such a case, we have said, the ordinary penalties and measures⁴¹ prescribed by the penal law for the punishment and correction of adult offenders are not available to the sentencing judge; in their place, the judge may choose from a number of special measures designed to rehabilitate the youth. There are also special penalties applicable

^{35.} Art. 53(2), Pen. C.: "No order may be made under Art. 162-73 of this Code unless the offender is convicted."

^{36.} See note 28, above.

^{37.} Art. 56, Pen. C.

^{38.} Arts. 56(2) and 181, Pen. C.

^{39.} Arts. 118 and 181, Pen. C.

^{40.} Arts. 56(2) and 182, Pen. C. See Tiume-Lissan Lemma, Sentencing Hearing with Respect to Offenders Between the Ages of Fifteen and Eighteen (1967), unpublished, Archives, Faculty of Law, H.S.I.U.),

^{41.} The Penal Code uses the term "measure" in two different ways. Viewed broadly, a measure is any course of treatment imposed upon an offender by way of sentence after conviction. In this sense, punishment is only one of various possible measures imposed in the interests of crime prevention. See, for example, Part I, Book II, Title I of the Penal Code, entitled "Punishments and Other Measures" But more commonly, measures are distinguished from punishments. Although both kinds of disposition serve the end of crime prevention, Art. 1, Pen. C., punishments operate primarily by way of individual and general deterrence. Measures, on the other hand, are designed to prevent crime by changing the offender's environment so as to reduce his opportunities for crime, or by changing his attitudes through non-punitive, educational processes. See H. Silving, "The Rule of Law in Criminal Justice," in G. Mueller, Essays in Criminal Science (London, Sweet and Maxwell, 1961). pp. 103-104.

Throughout this discussion we use "measure" in the second, narrower sense.

to young persons, but these penalties may only be ordered "where measures have been applied and have failed." The words quoted imply that a first conviction may never result in the application of penalties; only a second conviction which in itself might afford evidence of the "failure" of the measures imposed after the first, would persumably permit the imposition of penalties. 43

The measures and penalties available to the court afford a wide latitude in sentencing. The measures include medical treatment,⁴⁴ supervised education,⁴⁵ oral reprimand,⁴⁶ school or home "arrest,"⁴⁷ and commitment to a "corrective institution" defined as a "special institution for the correction and rehabilitation of young offenders," where the juvenile will receive education "under appropriate discipline."⁴⁸ Orders for medical treatment and supervised education expire when the young offender becomes eighteen, or before then if, in the sole judgment of the administrative authority concerned, the measure has achieved its purpose.⁴⁹ The duration of school or home arrest is fixed in advance by the sentencing judge.⁵⁰ So, too, is the length of commitment to a corrective instituion, which may be within the limits of one to five years, but not longer than the offender's eighteenth birthday.⁵¹ Conditional release with probation is available after one year's detention under the usual conditions.⁵²

^{42.} Art. 170, Pen. C.

^{43.} In other words the court is not free, following a first conviction, to terminate a measure "in the middle" and substitute a penalty on the ground that the measure has "failed." See P. Graven, An Introduction ..., cited above at n. 28, pp. 148-49, and our discussion accompanying notes 235 ff., below.

^{44.} Art. 162, Pen. C.

^{45.} Where the young offender is "morally abandoned or is in need of care and protection or is exposed to the danger of corruption or is corrupted...." Art. 163, Pen. C. This measure resembles the "fit person" order of English juvenile offender law. See Children and Young Persons Act, 1933, secs. 57 and 84, 25 Geo. 5 c. 12, Halsbury's Statutes of England (2nd ed., 1949), vol. 12, p. 974.

^{46.} Art. 164, Pen. C.

^{47.} Art. 165, Pen. C. This measure resembles the "attendance centre" of English juvenile offender law. See Criminal Justice Act, 1948, Sec. 19, 11 and 12 Geo. 6 c. 58, Halsbury's Statutes of England (2nd ed., 1949), vol. 14, p. 999.

^{48.} Art.166, Pen. C.

^{49.} Art. 167, Pen. C. This contrasts with the law governing the duration of measures applicable to offenders found irresponsible by reason of insanity, under which approval of the court is made a condition of termination. See Art. 136, Pen. C.

^{50.} Art. 165, Pen. C .-

^{51.} Art. 167, Pen. C. However, Art. 168, Pen. C. authorizes the court, upon recommendation of the "management of the institution or of the supervising authority," to "vary" any measure ordered, and presumably that power would permit a premature termination of the detention, as well as its extension within the prescribed limits. See note 61, below.

This scheme contrasts with the Penal Code's treatment of insane offenders, whose commitment for cure is of indefinite duration, with court review every two years. Release is ordered upon recommendation of the administrative authorities, with court approval. Perhaps a more truly rehabilitative scheme for juveniles, too, would discard judicially predetermined periods of commitment under Article 166. Instead the court would set only a maximum term within the present limits, but allow prior release on the sole discretion of the administrative authorities, based on their observations of the offender's progress. By this, obviating the need to obtain court approval, unnecessary expense and delay could be avoided.

^{52.} Art. 167(2), Pen. C. Conditional release in Ethiopia must always be approved by the court; the scheme for juveniles is comparatively lenient in that adults are not eligible for conditional release until two thirds of the sentence has been served. See Arts. 112 and 206 ff., Pen. C.

It will be appreciated that some of these measures might be viewed by the juvenile and or his parents as punitive, inasmuch as they result in a forced deprivation of personal liberty. But it is clear that the Code's guiding philosophy here is rehabilitative, not punitive. The court is directed, when assessing the sentence, to take into account the "age, character, degree of mental and moral development of the young offender, as well as the educational value of the measures to be applied." To facilitate such individualization, it is encouraged to order an expert inquiry into the life and personality of the offender, thereby to decide "what treatment and measures of an educational, corrective or protective kind would be most suitable." A further indication of the Code's rehabilitative purpose is the provision, which we shall discuss below, that young persons sentenced to a measure "shall not be regarded as having been sentenced under criminal law." 55

Special Penalties

The penalties which may be ordered in respect of young persons are vastly more lenient than those which an adult convicted of crime would ordinarily face. And, like the measures discussed above, they are not, as a rule⁵⁶ "tied" to specific offenses according to gravity. A young person who, following an initial conviction or convictions, has undergone one of the prescribed measures, may upon a new conviction for any criminal offence be sentenced to any of the special penalties provided, if in the opinion of the court the prior measures had "failed." The special penalties are fine, corporal punishment and imprisonment. Fines are designed for "exceptional cases when the young offender is capable of paying a fine and of realising the reason for its imposition; corporal punishment may be a maximum of twelve strokes on the buttocks administered with a cane. Corporal punishment is to be used only when the young person is "contumacious," and the court considers the punishment "likely to secure his reform."

^{53.} Art. 54, Pen. C.

^{54.} Art. 55, Pen. C. Presumably the term "protective" here refers to protection of the juvenile from a harmful environment, and not protection of society from the juvenile.

^{55.} Art. 169, Pen. C. See the discussion at text accompanying notes 81-85.

^{56.} The exception is imprisonment ordered under Article 173, Pen. C., which is only available in case of a serious offence. See the discussion below.

^{57.} It is difficult to see what criterion might exist to show the success or failure of the measure other than the subsequent behaviour of the juvenile, law abiding or otherwise. But if that were so, it would have been more straightforward for the drafters to have provided explicitly, in Article 170, Pen. C., that penalties may be ordered whenever a youth who had undergone a meaure was reconvicted. Presumably, then, a new conviction was not intended to be decisive in itself; a judgment of "failure" is necessary in addition. Thus, cases are conceivable where despite a conviction subsequent to the application of a measure, the court would find the prior measures had not "failed" because, for example, the youth had greatly improved his general course of behaviour and his attitudes, and the new offence was a minor one not connected with his previous way of life.

^{58.} Art. 171, Pen. C. But see also Art. 710, Pen. C., which seems to conflict with the principle of Art. 171 in petty offence cases, in that Art. 710 directs collection of the fine from the juvenile's parents, etc. where he "cannot" pay it. Query whether there is any point in such a fine if the penalty is ultimately enforced against the parents.

^{59.} Art. 172, Pen. C.

^{60.} *Ibid.* There is a discrepancy between the English version of Art. 172(1), and the French and Amharic versions, in that only the English version fails to limit the application of corporal punishment to males. That restriction is also a feature of the flogging penalty for adults, in all the language versions. Art. 120A, Pen. C.

and corporal punishment are the only two penalties which may be ordered for young persons, except in one circumstance: that is where the youth "has committed a serious offence which is normally punishable with a term of rigorous imprisonment of ten years or more or with capital punishment." Conviction of such a serious offence renders him liable to be sentenced to imprisonment⁶¹ in one of two classes of institutions: in a "corrective institution," which is the same place to which convicted young persons may be committed as a measure under Article 166 of the Penal Code. There, "special measures for safety, segregation or discipline" can be applied to him. 62 Or, if the court finds that the youth is "incorrigible and is likely to be a cause of trouble, insecurity or corruption to others," he may be sentenced instead to a "penitentiary detention institution,"63 by which is meant, presumably, an ordinary prison. However, in such a place he must not be in contact with adult prisoners. 64 A youth sent under Article 173, Penal Code, to a corrective institution may subsequently be transferred to a penitentiary institution in two cases: where his conduct warrants it, and where he reaches the age of eighteen and his sentence was for a term extending beyond his majority.65 In the latter case of course, the principle of segregation from adult prisoners will not apply.

It is important to note two facts about the penalty of imprisonment. In the first place, just like the other penalties for young offenders, it may not be ordered following a first offence, even if the first offence was homicide. No penalty may ever be ordered unless one of the special measures has been tried and has "failed." In other words, the serious offence must be the subject of at least a second conviction. Secondly, the penalty of imprisonment is not mandatory on the court; even where the new conviction is for an offence defined as "serious,"

^{61.} The law is somewhat ambiguous on the question of whether the predetermined period of enforcement may later be shortened or extended by the court on recommendation of the correctional authorites. Art. 168 Pen. C. authorizes only the variation of "measures", as opposed to "penalties" Article 180, Crim. Pro. C. on the other hand, is ambiguous. While it too authorizes the sentencing court to vary "measures," it probably uses that term in the broad sense, to include penalties as well; see the discussion in note 41, above. Its title, Variation or modification of order made in respect of young person (emphasis added), would so indicate. Article 54, Pen. C. also speaks in general terms of variation of the "order to ensure best possible treatment". To preserve the flexibility especially necessary in the treatment of young persons, the broad interpretation should be adopted. But see P. Graven, An Introduction ..., cited above in note 28, p. 148, for the contrary view.

^{62.} Art. 173(1)(a), Pen. C.

^{63.} Art. 173(1)(b), Pen. C.

^{64.} Ibid.

^{65.} Ibid.

Article 173(a), third para. says that in "such a case" the court must "without restriction, take into account in determining the duration of the detention to be undergone, the time spent in the corrective institution and the results favourable or otherwise thereby obtained." There are two ambiguities here. First, does "such a case" refer only to transfers at majority, or does it refer also to transfers for bad conduct? Second, does this provision empower the court to increase, as well as decrease, the original term of imprisonment according to the effect, if any, had upon the youth at the corrective institution? If so, may the court so discount the years already spent in detention there as to bring the total period to be served in both institutions above the ten year maximum imposed by Art. 173(2), Pen. C.? Such an interpretation would have very serious implications, and was most probably not intended. Judical or legislative clarification, however, is called for.

^{66.} See text accompanying notes 42-43, above.

the law still permits the court to impose merely a measure, or one of the lesser penalties.⁶⁷

A sentence of imprisonment ordered under Article 173, Penal Code, ordinarily will not carry with it a loss of civil rights, but if the court "regards it as absolutely necessary on account of the special gravity of the offence" the Code permits at to order that sanction.68 Here one might criticize the law's harshness—it is' difficult to visualize any crime committed by a ten or twelve year old which would justify depriving him for life of his right to vote, hold office, or witness a deed.69 Giving the court such a power, granted even the unlikelihood of its exercise, is irreconcilable with the Penal Code's paramount aim of rehabilitating the young offender. The same demurrer might be entered with respect to the court's power, under Article 173, Penal Code to order the young offender to serve a sentence of imprisonment in an ordinary prison rather than in a "corrective institution" of the reform school type. No matter how horrible the crime committed, it is hard to accept that society might "write off" a child of ten or twelve years as "incorrigible." Surely, at least until middle adolescence, there is hope that every youth may be salvaged by appropriate care and discipline. Assuming the availability in Ethiopia of the sort of institution envisioned by Article 166, Penal Code,70 that is surely a more proper environment for convicted boys than a prison, and facilities for "appropriate discipline" authorized for the former by Article 166 should, for younger age groups, easily satisfy every reasonable demand for security.

Effects of Conviction and Sentence

In discussing the effect of a juvenile conviction and sentence we must distinguish to some extent between those young offenders sentenced to one of the above-mentioned penalties, and those with respect to whom only measures have been imposed.

Even as regards the former category, whose cases are the more serious ones, the Code drafters attempted to ameliorate the ordinary effects of criminal conviction in order to ease the young person's eventual rehabilitation. This was done by

^{67.} This is not made crystal clear in the Code, but can be inferred from the use of "may" in Article 173(1), Pen. C. If the drafter had meant to bind the court to order imprisonment in such cases, "shall" would have been used instead.

^{68.} Art. 177. Pen. C.

^{69.} Deprivation of civil rights may be either permanent or temporary, Arts. 123-24, Pen. C., and there is no special restriction on the court's discretion where young offenders are concerned. Of course reinstatement may always be applied for, but this may be granted only on proof of having met fairly rigorous conditions and, in cases serious enough to permit deprivation of civil rights, only if ten years have elapsed since the penalty was undergone Arts. 180 and 242-47, Pen. C. By that time the young offender's opportunities in life will be largely past, and his chances for full rehabilitation substantially reduced. Given the special aims governing the general provisions for young persons it might have been wiser if the Penal Code, in Article 180, had not excluded imprisoned juveniles from the benefits of the special two year period which applies to reinstatement for other young offenders. As M. Philippe Graven has written "It is questionable whether there exist persons such as incorrigible minors." Graven, An introduction, ..., cited above at n. 28, P. 151.

^{70.} At present there apparently exists only one, the Addis Ababa Training School and Remand Home, which is generally considered quite inadequate in terms both of physical plant and staff. Juvenile homes are reportedly planned for Asmara and Dire Dawa.

three devices: restrictions on publicity given to the proceedings, restrictions on public access to the offender's criminal record, and easier reinstatement conditions.

Confidentiality of the court proceedings in juvenile cases is the apparent intent of the law's requirement that such proceedings be held in private. This requirement will be discussed below, but it is appropriate here to question whether the law can achieve its aim by this means. In the first place, there is apparently no legal prohibition upon publicity in newspapers, etc. of the proceedings, nor any law forbidding the police, the injured party or the witnesses from freely communicating to outside parties what has occurred in the court proceedings, unless in the particular case the court should make a special order declaring the matters "secret" and forbidding their divulgence and publication. It is evidently not standard practice at the present time for the court to do this. In the second place, public knowledge of the proceedings and sentence is likely to be widespread, particularly in small communities and where the court imposes measures or penalties which involve restrictions upon the young offender's liberty.

Article 179 of the Penal Code attempts to restrict public access to the young offender's criminal record by providing that in juvenile cases the court may never order the measure of publication of the judgment under Article 159, Penal Code. It also provides that the police record of the sentence imposed on the juvenile "shall be made merely for the information of the official, administrative or judicial authorities concerned, 'and that' in no case shall excerpts ... be communicated to third parties." This provision, somewhat more protective than the rule governing adult cases, is meant to insure that no unnecessary publicity is given to the juvenile's conviction. Presumably, it forbids official disclosure of the fact of conviction to such parties as prospective employers of the young person, whether they be private or government bodies. It probably also forbids disclosure to government licensing authorities and to the armed forces when these bodies wish to check on the background of a potential licensee (as operator of a taxi, bar, hotel, etc.) or recruit.

Lastly, the convicted juvenile offender enjoys the right to apply for formal reinstatement only two⁷⁶ instead of five⁷⁷ years after⁷⁸ the expiration of any

^{71.} Art. 176(1), Crim. Pro. C.

^{72.} See text accompanying notes 180 ff., below.

^{73.} Article 179, Pen. C., which prohibits "publication of the judgment" in juvenile cases clearly forbids only the judicially imposed measure of publication (Art. 159). Article 179 also prohibits communication of "excerpts from the [juvenile's official police] record" to third parties, but this would not seem to cover publication of, e.g., a newspaper interview about the case. Therefore Penal Code Arts. 429, 444 and 445, which punish forbidden reports of judicial proceedings, do not seem ordinarily applicable to such cases.

^{74.} Arts. 429, 444 and 445 of the Penal Code punish publicity, etc. in cases where there is a court "order", "decision" or "declaration" of secrecy with regard to any matter. Presumably the court in a juvenile case is competent to pass such an order.

^{75.} Penal Code Article 160, governing ordinary cases, provides only that "as a general rule" extracts from police records are not to be communicated to "third parties or to offices which are not expressly entitled" to have access to them, but refers us for detailed guidance to subsidiary legislation which has apparently not been enacted.

^{76.} Art. 180, Pen. C.

^{77.} Art. 243(a), Pen. C.

^{78.} Both the English and French versions of Article 180, Pen. C. require the application to be made "within two years" of the enforcement of the sentence, but this would seem to be an error. Compare Art. 243(a) ("at least" five or ten years, depending on the case, must have elapsed since the penalty was served).

measures or penalties which were ordered. Only in cases where he was sentenced to the penalty of imprisonment must he apparently wait longer, i.e., for few years, as must adults. The effect of reinstatement is to "cancel" the sentence which was undergone, and consequently to restore any civil rights which may have been suspended, to delete the entry in his police record, hence forward to be "presumed ... non-existent," and to subject any references to the former conviction by third parties to the penalties for defamation.

Thus far we have been discussing the Code's attempt to ameliorate the effects of conviction and sentence upon a juvenile offender sentenced to a penalty. In the case where only a measure has been imposed, the Code goes even further: Article 169 of the Penal Code declares that the young person "shall not be regarded as having been sentenced⁸² under criminal law." What does this mean? By whom and for what purposes shall he not be so "regarded"? The apparent intent of the provision is to prevent any stigma of criminality from attaching to the young person, in order to foster his rehabilitation. Therefore, to the extent possible, we ought to interpret Article 169 as having the effect of formal reinstatement, which we have discussed above: there should be no entry in the juvenile's police record, and his conviction and sentence should be deemed "non-existent"; reference to them by outsiders should be punishable under the law of defamation. If the offender is at some future time prosecuted and convicted of crime as an adult, his juvenile record should not affect the sentence in any way; his status with regard to the availability of such sentencing choices as suspension of the sentence,83 internment,84 and mitigation85 or aggravation86 of the sentence, should be that of a person who was never the subject of such earlier proceedings.

However, it is clear that Penal Code Article 169 cannot be applied literally in all instances; if the young offender sentenced only to a measure should again be convicted in *juvenile* proceedings, his earlier brush with the law may affect his fate. For example, a penalty could then be imposed on the ground that the earlier measure had "failed,87" and such "failure" could be taken as some evidence that the severe penalty of imprisonment was justified because he was "incorrigible." We thus see that for *some* purposes Article 169 does not obliterate the effects

^{79.} Since Art. 180, Pen. C. does not apply to young offenders sentenced to imprisonment, they are presumably eligible for reinstatement on terms applicable to adults under Arts. 243-44, Pen. C.

^{80.} In view of the fact, however, that revocation of the reinstatement is possible should the offender be sentenced to certain other penalites within five years of the reinstatement decision, it appears that police record entries cannot really be "deleted" until the five years have expired. See Arts. 247 and 245, Pen. C.

^{81.} Art. 245, Pen. C.

^{82.} Note that the word "sentenced" is a translation of the French "condamné", which can also mean "convicted", and has often been so translated in the Penal Code. See, e.g., Art. 245(a) (c), Pen. C. Our discussion which follows assumes that Penal Code Article 169 means to cancel the effects of conviction as well as sentence.

^{83,} Art. 195, Pen. C.

^{84.} Art. 128, Pen. C.

^{85.} Where the offender was "previously of good character," Art. 79(1)(a), Pen. C.

^{86.} Where the offender is "particularly dangerous on account of his antecedents, [or] the habitual ... nature of his offence ...," Art. 81(1)(c), Pen. C.

^{87.} Art. 170, Pen. C.

^{88.} Art. 173(1)(b), Pen. C.

of juvenile convictions which result only in the imposition of measures: records of the sentence must be kept in a place and form accessible to the courts, 89 at least until the offender has reached the age of eighteen. 90 Thus, even reading Penal Code Article 169 as broadly as possible, i.e., as having the effect of automatic and immediate reinstatement of the juvenile, we see that it does not completly "de-criminalise" him in the eyes of the law. 91

Conclusion

There are other minor facets to the Penal Code's special scheme of measures and penalties applicable to the convicted young person,92 but they are not significant. It is sufficient to note, before passing on to procedural matters, that the penal law which applies in Ethiopia to convicted young persons is characterized by mixed aims. All modern penal law, and particularly Ethiopia's recently fashioned code, aims at rehabilitation as well as retribution and deterrence. The extent to which, as a whole, one or the other philosophy is dominant in Ethiopia is open to debate. But it is clear that in the system of measures and penalties applicable to young persons the rehabilitative goals are more prominent than they are in the provisions applicable to adult offenders: the juvenile is recognized as more "treatable," and, hence, there is increased emphasis on supervision, education, and flexibility of treatment. The relative importance of offender rehabilitation as against satisfaction of community demands for protection and revenge is shown by the especially broad discretion given the sentencing judge in deciding on the most appropriate treatment, and to the administrative authorities in recommending when restrictive measures should terminate. It is also shown by the special efforts to ameliorate the effect of a juvenile conviction and sentence, and to facilitate early reinstatement. But at the same time, we also find strong recognition accorded to traditional punitive methods. Juvenile misconduct is generally dealt with in the framework of ordinary criminal law, by the ordinary courts: treatment can only be ordered after the young person has been convicted of a crime, and it may consist of penalties in addition to or alongside of "curative and protective measures," if measures alone have been tried and failed. Further, the use of imprisonment for recidivists in "serious" cases for pre-determined peroids, possibly extending into majority, shows at best an incomplete commitment to the goal of rehabilitation. It might even be said, in such cases, that that goal has been effectively abandoned.

^{89.} Penal Code Arts. 179-80 indeed do expressly refer to entries in the juvenile offender's police record of "measures and penalties" (emphasis added). It is difficult to reconcile this with Article 169, Pen. C., just as it is difficult to reconcile Article 245(b), Pen. C., requiring deletion upon reinstatement of the offender's police record entry, with Article 247, Pen. C., providing for the revocation of reinstatement on the commission of certain new offences within five years, which provision obviously presupposes the keeping of records as to the "deleted" sentence. Where shall such records be kept, and by whom?

^{90.} Up until his eighteenth birthday a convicted offender is eligible, under Art. 182, Pen. C., for the measures prescribed for young persons. Where the court chooses to apply such measures it would seem sensible to regard Article 169, Pen. C. as applicable also.

^{91.} But, then, neither does ordinary reinstatement. See note 89, above.

^{92.} These include provision for the waiving of the penalty under certain conditions where the case is "petty" (query: does this refer exclusively to violations of the Code of Petty Offences, or might some Penal Code offences aslo qualify?), and a special period of limitation, at the discretion of the court, for all crimes committed by young persons. See Arts. 174 and 175, Pen. C.

The Criminal Procedure Code: Special Provisions for Young

Offenders

We have noted thus far that, up to a point, the substantive penal law of Ethiopia applies identically to adults and young persons: there is no distinction, in matters of definition of offences, nor in conditions of liability for conviction. But, after the conviction stage, the Penal Code's treatment scheme for adult offenders is put aside, and a comprehensive, self-contained scheme of special measures and penalties for young persons is used exclusivley.

The Criminal Procedure Code presents a somewhat murkier picture. A chapter of ten articles⁹³ devoted to "procedure in cases concerning young persons" apparently purports to provide a comprehensive and self-contained guide, covering criminal procedure from the first stages to the last. Complaint and accusation, arrest, investigation, charge and plea, trial, judgment, sentence and appeal—all are apparently meant to be governed by these few provisions. Inevitably, such brief coverage has left many matters unsettled, and it is often problematic whether and how much of the rest of the Code should be used to fill the gaps. We shall, below, discuss some of these difficulties in a step by step consideration of the procedure.

Jurisdiction

Let us consider two aspects of the jurisdiction question: what cases are eligible for treatment according to the special procedure for young persons, and which courts have jurisdiction over those cases.

1. Eligibility for Juvenile Procedure. Article 171, Crim. Pro. C., provides that criminal cases concerning "young persons" are to be tried according to the special procedure. A "young person" is defined in Article 3, Crim. Pro. C. as a person "between the ages of nine and fifteen." This language is identical with that used to define young persons in the Penal Code, and is no doubt meant to include juveniles past their ninth birthday who have not reached their fifteenth birthday.⁹⁴

The important question to consider here is: At what time is the juvenile's age relevant -- at the time of the acts with which he is charged, or at the time of the proceedings against him (the arrest, charge, opening of trial, etc.)? Supposing, for example, D is alleged to have robbed Y on the 10th of Tekemt, 1958. On Tekemt 18th he is arrested and brought to the authorities. He passed his fifteenth birthday on Tekemt 16th, so that at the time of the crime he was a "young person," but no longer is. Does the ordinary criminal procedure or the juvenile procedure apply to his case?

^{93.} Arts. 171-80, Crim. Pro. C.

^{94.} See note 28, above.

^{95.} But compare Art. 498 of the Avant-Projet of the Code which stated that the juvenile procedure would apply whenever the actor "ayant plus de neuf ans au moment de l'infraction et moins de dix-huit ans au moment de la poursuite". J. Graven, Avant-Projet du Code de Procedure Penale Ethiopien (Dec. 10, 1956, unpublished, Archives, Faculty of Law, H.S.I.U.), cited hereinafter below as Avant-Projet.

The Criminal Procedure Code does not give any answer to this question,95 but the Penal Code is helpful. Article 56, dealing with the post-juvenile group, specifies that the ordinary provisions of the Penal Code will apply to an offender who was over fifteen but under eighteen "at the time of the offence." Working backwards in time, we can infer from Article 56 that for purposes of applying the Penal Code a "young person" is one who was over nine and under fifteen ? at the time of the offence he allegedly committed, and not at the time of the proceedings against him. Article 52, Pen. C., defining infancy, should be interpreted along the same lines: an infant for purposes of the Penal Code is one who had not reached his ninth birthday at the time of the offence, even though at the time of his apprehension or trial he might be over that age. Theoretical considerations support this interpretation of Article 52. Exoneration of infants from penal liability is based upon their irresponsibility: in the words of Article 52, they are "not deemed to be responsible for their acts." (emphasis added). Until the ninth birthday that theoretical irresponsibility persists. It would be incompatible with this theory to allow prosecution of a youth at a later time for an act committed as an infant.

Given the logic of these interpretations, the Criminal Procedure Code terms should be interpreted consistently, so that age is measured at the time of the criminal acts charged. A contrary interpretation would leave it open to the authorities, by delay tactics, to convert a juvenile case into an adult one. Taking the crucial time for age determination to be the time of the criminal acts charged removes any such incentive for delay.

2. Courts Competent to Try Juvenile Cases

The ordinary criminal courts in Ethiopia have jurisdiction over juveniles and adults alike, with one slight exception. That is, all prosecutions of young persons ntust originate at the woreda court level.⁹⁷ But, after handling certain preliminary matters such as the recording of the accusation, and supervision of the course of police investigation, the woreda court must transfer the case for trial to whichever court ordinarily has jurisdiction over the offence charged.⁹⁸ Of course, the woreda court will retain jurisdiction for trial over cases of offences within its usual jurisdiction.

This means that the ordinary criminal courts of the Empire must, in the trial and post-trial stages, apply the special substantive and procedural rules for young persons without the benefit of any special training or experience. It is inevitable that the special aims of the law for juveniles are less likely to succeed under these cirumstances than if they were in the charge of specialised personnel, alert to the

^{96.} In this connection, we should note the inexact wording of Article 39(1) (b), Crim. Pro. C. which directs the public prosecutor to forego prosecution where the accused "is under nine years of age." It should read "was, at the time of the alleged criminal acts, under nine years of age"

Note also that Art. 181 Pen. C., also employs a test of age "at the time of commission

of the offence" with regard to availability of the death penalty.

^{97.} Art. 172(1), Crim. Pro. C.

^{98.} Art. 172(4). The jurisdiction of courts in criminal cases is governed by the First Schedule to the Criminal Procedure Code, and is allocated according to the particular offence charged.

particular needs of young persons.⁹⁹ Furthermore, juveniles tried in the regular courts almost certainly must be forced into frequent contact with adult suspects—at the police station, enroute to and while attending the court, etc. Yet the codes obviously intended to avoid such contacts wherever possible.¹⁰⁰ For these reasons it is a cause for deep concern that the Criminal Procedure Code did not provide for a juvenile court to deal with all cases involving young persons, no matter what the offence charged. In many countries a different system is found, where certain "juvenile courts" are given major or exclusive jurisdiction over offences concerning juveniles. As concomitants, judges serving on those courts are specialised, and other judges, in the ordinary criminal courts, are freed for other business.

That this concern is shared by those involved in juvenile justice in Ethiopia is demonstrated by the actual practice which has been adopted in Addis Ababa. Prior to the enactment of the Criminal Procedure Code in 1961, there was general dissatisfaction with the way in which ordinary criminal courts, not overly familiar with the special aims of the Penal Code in treating juvenile offenders, applied them. 101 The government responded by withdrawing from the lower courts in Addis Ababa all jurisdiction over cases involving young persons, which were thereafter tried by a specially composed division of the Addis Ababa High Court. When the Crimial Procedure Code was enacted, vesting jurisdiction in the lower courts for non-serious offences regardless of the age of the accused, it is reported that the lower courts attempted to assert their jurisdiction once again. But, by administrative rule-making (of doubtful legality), the Ministry of Justice adapted the arrangements in Addis Ababa to conform generally, but not wholly, to the Code's jurisdictional requirements. A person with special training in juvenile welfare was appointed to sit as a woreda and awradja court judge, with exclusive jurisdiction over all offences ordinarily triable by woreda and awradja courts under the law. 102 Offences of High Court jurisiction involving juveniles are, in full accordance with the law, tried by a special, ad hoc division of the High Court upon transfer from the special woreda-awardja juvenile court; the same special division of the High Court also considers all appeals from that court.

This scheme, which is currently in effect only in Addis Ababa, is a great improvement over what the Criminal Procedure Code prescribes. In effect, it establishes a

^{99.} Further, considerable confusion must result where a court has constantly to switch its procedure and atmosphere from case to case. For example, if it were felt that the "informality" of juvenile proceedings (Art. 176(2), Crim. Pro. C.) required the absence of judicial robes, or seating of judges and other participants around a large table instead of the usual physical arrangements, these changes would have to be made each time a juvenile case appeared on the calendar, and the public would have to be shifted in and out of the courtroom for each change. (See Art. 176(1), Crim. Pro. C.).

^{100.} See, for example, Art. 53(1), Pen. C. (young persons may not be kept in custody with adult offenders); Art. 5, Crim. Pro. C. (young persons may not be tried together with adults).

^{101.} This account of the history and present operations of the juvenile court in Ethiopia is based upon Mebrahtu Yohannes "Procedure in Cases of Juveniles ...," cited above at note 26, pp. 14-16. However, the present writer is alone responsible for the comments which follow.

^{102.} See note 98, above.

specialized bench¹⁰³ to handle all criminal¹⁰⁴ offences normally triable by Woreda and awradja courts. But there are some serious disadvantages, which must be faced. In the first place, this arrangement seems to be unauthorized by law: it circumvents the jurisdictional provisions of the code, by withdrawing from the ordinary woreda and awradja courts their allotted jurisdiction both on trial and appellate matters involving young persons. 105 Specifically, this arrangement conflicts with the law's requirements as to local jurisdiction, and the injunction of Article 172(1), Crim. Pro. C. that the young person be taken immediately, at the start of proceedings, "before the nearest Woreda Court....." (emphasis added). It conflicts with appellate jurisdiction in that appeals from woreda court dispositions are supposed to be heard by the awaradja courts, but under the Addis Ababa scheme appeals from the juvenile court sitting in its woreda court capacity go directly to the High Court. 106 Legislative amendment to conform the Code to the practice is therefore urgently required, to avoid the appearance of illegality. Secondly, the scheme is operating only in Addis Ababa. Reportedly, young persons in other parts of the Empire are tried by ordinary, unspecialised criminal courts, often in complete disregard of the special rules which ought to be applied.107 Lastly, the scheme still leaves many cases to be tried by the High Court, instead of by a juvenile court.

Future legislation to widen the jurisdiction of the Addis Ababa juvenile court and duplicate its services throughout the Empire deserves the most serious consideration. Manpower shortages and the cost of specialised training for judges are obstacles which need to be overcome. Pending any general reform, it is essential to educate all judicial personnel who may come in contact with juvenile cases concerning the law's special aims and procedures for handling them.

^{103.} It is a one-judge court.

^{104.} It is interesting to note that the Addis Ababa "juvenile court" also exercises a civil jurisdiction over juveniles, by committiong to the Remand Home those who it determines are "uncontrollable" by their parents etc. See Mebrahtu Yohannes, Juvenile Delinquency in Six Towns in Ethiopia (1967), (unpublished, Archives, Faculty of Law, H.S.I.U.), Table XV. Since "uncontrollability" is not a penal offence in Ethiopia, one must seek the legal basis of this jurisdiction elsewhere. Art. 231 of the Civil Code permits the removal of a guardian (including the natural parents) where, inter alia, the minor has committed a crime and it appears that his behaviour is due to lack of proper care etc. on the part of his guardian. And, by virtue of Art. 214, Civ. C., the court could appoint an "institution of assistance" such as the Remand Home as the new guardian. But apparently the Addis Ababa "juvenile court" has not been following this procedure in "uncontrollable" cases. The exercise of its jurisdiction probably must rest, therefore, upon the Vagrancy and Vagabondage Proclamation, 1947, Proc. No. 89, Neg. Gaz., year 6, no. 9:

Art. 8. (i) A juvenile found wandering abroad without being in regular employment and

Art. 8. (i) A juvenile found wandering abroad without being in regular employment and not resident with his parent or parents or lawful guardian or guardians shall be taken before the court which may issue an order for his return to the custody of his parents or guardians.

⁽ii) If such juvenile is again found wandering without employment having left such custody he shall be committed to a reformatory school until he attains the age of eighteen years or until such earlier date as the court may order.

⁽iii) If the juvenile is an orphan the Court may send him to an orphanage. Art. 2(d) "JUVENILE" means a person of either sex under the age of sixteen.

^{105.} Criminal jurisdiction generally is regulated by Arts. 4, 6-7, and 99-107, Crim. Pro. C. as well as by the First Schedule. A detailed commentary is available: R. Sedler, "Criminal Jurisdiction in Ethiopia: A Commentary," J. Eth. L., vol. 2 (1965), p. 467.

^{106.} See Art. 182(1).

^{107.} Mebrahtu Yohannes, Procedure in Case of Juveniles ..., cited above at note 26, p. 10.

Pre-Trial Procedure

1. Complaint, Accusation and Arrest

Under the ordinary criminal procedure for adults, a case begins either with the arrest without warrant of an offender "on the spot" by police officer or private citizen, or else by the filing of an information with the police. In the latter case, custody of the accused is then obtained either by the use of a summons, or by arrest with or without a warrant. There are two kinds of information which can be filed with the police: accusations and complaints. An information filed by the injured party relating to an offence punishable only upon complaint is known as a complaint. Informations in other cases are known as accusations. 108

Article 172(1), Crim. Proc. C. provides that in cases involving young persons the juvenile must "be taken immediately before the nearest Woreda Court by the police, the public prosecutor, the parent or guardian or the complainant." At first glance this language might be taken to mean that juvenile cases are never begun by complaint or accusation to the police, followed by police summons or arrest, but that the victim or citizen eyewitness¹⁰⁹ may immediately take a suspected juvenile into custody and bring him to the nearest woreda court. And, since the provisions make no reference to the Criminal Procedure Code articles which govern summons and arrest for adult suspects, it might be inferred that those articles do not apply at all. But such inferences leave unanswered some critical questions: Upon what criteria may a police officer or private citizen "take" a young person before the court — on what degree of suspicion? Need the "taking" of the juvenile to court be authorized by court warrant in any circumstances? Need not the police try the summons method in appropriate cases before resorting to the drastic measure of achieving custody by force?

108. For a fuller discussion of the Ethiopian law of arrest and summons, see S. Fisher, "Some Aspects of Ethiopian Arrest Law," J. Eth. L., vol. 3 (1966), p, 463, passim.

A further complication is presented by the fact that the Amharic version of Art. 172(1) omits the word "complainant" altogether. Presumably, the omission was an error, and the English version will prevail.

The distinction between complaint and accusation is discussed in P. Graven, "Prosecuting Criminal Offences Punishable Only Upon Private Complaint," J. Eth. L., vol 2 (1965), p.121, n.l. The terminology can be confusing because the codes at times use the terms "accusation" and "complaint" generically to include any information to the police. In this article the generic term "information" is always used, for greater clarity.

^{109.} The term "complainant" in Art. 172(1) is somewhat ambiguous; see note 108, above. if it were taken narrowly to refer only to the injured party in a complaint offence, it might mean that a juvenile offender would be immune from arrest by, e.g., a civilian eyewitness to a murder he committed, or the civilian victim of an attempted robbery. One might argue that Art. 172(1) does not (exclusively) govern the arresting of juveniles, but merely empowers certain persons to present the juvenile suspect to a court in the post-arrest stage By this reasoning, anyone may arrest a juvenile under the Code provisions governing the arrest of adults, and then hand him over to one of the parties mentioned in Art. 172(1) for post-arrest disposition. (In most cases, that would naturally be the police.) However such an interpretation would still curiously give to the injured party in (minor) complaint offences a power, i.e., presenting the juvenile in court, denied to the injured party in (serious) ordinary offences. Furthermore, it is not consistent with the policy, expressed in Art. 172(1) by the word "immediately", that police custody of juveniles should be avoided to the maximum extent possible: the murder witness or robbery vicim would have to bring the youth to the police instead of to court. For these reasons it seems sensible to interpret "complainant" in Art. 172(1) broadly to include any informant even those in cases not punishable only upon the injured party's complaint.

These difficulties also have a constitutional dimension. Article 51 of the Revised Constitution commands that no one may be arrested without a warrant issued by a court, except in case of a flagrant and serious violation of the law. Unless one were to argue that the "taking" of a juvenile to court as authorized by Article 172 is not an "arrest", the constitutional standard must be read into the Code as restricting the circumstances under which a "taking" is permissible — at literal reading of Article 172 as authorising the juvenile's arrest "in any case" would clearly allow the invasion of his constitutional rights. And although Ethiopian law nowhere defines the term, it seems clear that depriving a juvenile of his liberty in order to make him answer a criminal charge, as is envisioned by Article 172(1), constitutes an "arrest" 110

If, then, the "taking" of a juvenile to court under the authority of Article 172 legally constitutes an arrest, the Code provisions¹¹¹ which govern the arrest and summons of adult suspects should be applied to juveniles as well. The prosecutor, the police or the complainant may "immediately take" the juvenile before the nearest woreda court only where such arrest is justified under those provisions. In those circumstances where Code Article 49 forbids an arrest without warrant for adults, Article 172 should be seen as forbidding arrest ("taking") without warrant of a juvenile. In such cases an arrest warrant must be obtained in the manner prescribed for adult cases. The same penal and civil sanctions which apply to violations of the law of arrest in adult cases¹¹³ should be held applicable where the right of a juvenile are involved. Otherwise there would be few limitations on the power of anyone to interfere arbitraily with the personal liberty of juveniles. In the power of anyone to interfere arbitraily with the personal liberty of juveniles.

It should be emphasized, too, that in cases involving juveniles the police ought to make every possible use of the summons, in order to avoid the unsavory publicity and the adverse psychological effects on the juvenile which are inherent in the use of arrest. Only as a last resort, where clearly necessary, should the juvenile be taken forcibly to court. 115

2. Police Investigation

But, it may be asked, aside from flagrant cases which are initiated by an arrest without warrant, how can the police obtain the information necessary to

^{110.} Arrest is broadly defined in Halsbury's Laws of England (3d ed., 1955), vol. 10. para. 631 as "the actual seizure or touching of a person's body with a view to his detention. The mere pronouncing of words of arrest is not an arrest, unless the person sought to be arrested submits to the process and goes with the arresting officer." An American writer defines it as "the decision to take custody of a person suspected of criminal behavior" involving "all police decisions to interfere with the freedom of a person who is suspected of criminal conduct to the extent of taking him to the police station for some purpose." La Fave, Arrest (Boston, Little, Brown & Co., 1965), pp. 3-4.

^{111.} See Arts. 25-26 and 49-57.

^{112.} The juvenile's parents, of course, are not so restricted.

^{113.} The sanctions which apply against the perpetrator of an illegal arrest are discussed in Fisher, "Some Aspects...," cited above at note 108, p. 475 at n. 51.

^{114.} There might still be penal and civil liability for making a false accusation. See Art. 18, Crim. Pro. C.; Arts. 441 and 580, pen. C.; Arts. 2044 ff., Civ. C.

^{115.} See Fisher, "Some Aspects....," cited above at note 108, pp. 470-71.

a decision to issue a summons¹¹⁶ or to apply for a warrant or arrest?¹¹⁷ According to Article 172 the young person must be taken "immediately" before the nearest woreda court, and there, before the court, the complaint or accusation¹¹⁸ against him will be recorded. Does this mean that the police *must*, without prior investigation, arrest a juvenile suspect of whose alleged offences they learn? *Must* the parent, guardian or complainant "immediately" take the juvenile before the court, without any prior gathering of evidence to ensure that reasonable cause exists to take such steps? May not an informant first approach the police to request action, rather than take it himself?

In order to answer these questions, we might distinguish between two things: filing a technical information with the police, and reporting a crime to the police and asking for assistance. In the procedure laid down for adult offenders, a person who comes to the police to report a crime is by definition technically an "informant"—his statement, whether technically an "accusation" or a "complaint", is reduced to writing and he must sign it. The police then proceed to investigate the alleged crime, and prepare the police investigation report which will be presented to the public prosecutor for his decision whether or not to institute proceedings. 121

In the case of juveniles, however, the Code expressly forecloses the possibility of a witness, victim, etc. filing an information with the police. Article 16(1) states:

"Any accusation (Article 11) or complaint (Article 13) may be made to the police or the public prosecutor. An accusation or complaint regarding a young person shall be made in accordance with Article 172."

Article 172, in turn, provides that it is the woreda court which, after the young person has been brought before it, records the accusation or complaint against him, and directs the police to conduct any investigations the court thinks necessary. But this should not be taken to mean that a parent, witness or victim may not (or should not) initially report the suspected juvenile offender to the police. That is the course most natural for any of us to follow—in a troubled situation we do not think to seek help at the "nearest woreda court" It would seem perfectly proper, in juvenile cases, for the police first to receive the report—often, in fact, it will not be known at that point whether the suspected offender is a juvenile or not—without formally recording it as an information, and without

^{116.} A suspect may not be summoned unless the investigating police officer "has reason to believe" that he has committed an offence. Art. 25.

^{117.} Art. 54, Crim. Pro. C.: "A warrant of arrest shall only be issued where the attendance of a person before the court is absolutely necessary and cannot otherwise be obtained." The meaning of these criteria is discussed in Fisher, "Some Aspects," cited above at note 108, pp. 469-76.

^{118.} The term "statement" is used in Article 172(2) instead of "accusation", but the meaning is apparently the same. In Art. 172(3) "accusation" is used.

^{119.} Art. 14.

^{120.} Arts. 22-35.

^{121.} Arts. 36-39.

preparation of a regular investigation report. 122 Once informed of the case. moreover, it would seem proper for the police to conduct an investigation, where necessary, to determine whether or not there is sufficient probability of guilt to justify issuance of a summons or application for an arrest warrant. For this purpose it might be necessary to visit the scene of the crime, summon and interview witnsses, 123 conduct searches, 124 or obtain a medical examination of the victim. 125 Any such investigative techniques should be seen as properly undertaken by the police in juvenile cases, without special authority of the woreda court, but only where their purpose is to help the police decide whether or not the accused juvenile should be taken into custody. It goes without saying, therefore, that in flagrant cases which begin with the arrest of the accused, police investigation may not proceed in the absence of court authorization under Art. 172. It is likewise obvious that the police may not, on their own initiative, undertake any investigative steps which involve custody of the accused, such as compulsory medical examination 126 or interrogation127 of him. For, taking such steps without prior woreda court authorization would frustrate the vital and praiseworthy purpose of Art. 172-to avoid the exercise of police custody over young persons. It is that aim which explains the rule of Art. 172 that as soon as the police or others get custody of a juvenile, by whatever means, they must immediately take him before the nearest woreda court. Henceforth, as we shall see presently, he is meant to stay out of police hands.

It remains to note that although the Criminal Procedure Code prescribes that in juvenile cases "The court may give the police instructions as to the manner in which investigations should be made," 128 the court in so doing is not an entirely free agent. It would be anomalous to suppose that the court's instructions could result in depriving the juvenile accused of rights 129 which the law grants to

^{122.} This suggestion does involve the danger that the police, having no obligation to prepare investigation reports for review by the public prosecutor, will exercise an unhealthy degree of discretion in disposing of informations relating to juvenile crime without ever bringing the cases to the attention of the court. To a considerable extent, it seems the police in Ethiopia do already enjoy such discretion in practice: one study has revealed that in an overwhelming percentage of cases where the police arrest juvenile suspects, the case is terminated by police discharge; only a small percentage of arrestees are brought to court. See Mebrahtu Yohannes, Procedure in Cases of Juveniles..., cited above at note 26, Table I, at p. 12. The best answer to this difficulty might be to require the police to report to the "juvenile court" on all cases involving juveniles which terminate in the investigation stage; the court would thus have some control over the exercise of police discretion, without necessitating the bringing of juveniles to court every time an investigation takes place. To this end, the requiremnt that investigating police officers keep case diaries should apply to investigations of juvenile crime; see Art. 36, Crim. Pro. C.

^{123.} Art. 30.

^{124.} Arts. 32-33,

^{125.} Art. 34.

^{126.} Ibid.

¹²⁷ Art.27.

^{128.} Art. 172(2).

^{129.} Chapter 2 of Book II, Title I of the Code, called "Police Investigation", regulates such matters as summons and interrogation of witnesses and of the accused, conditional release of the accused by the police, search and seizure, and physical examination of the accused.

adult suspects. Thus, although the Code does not so specify, ¹³⁰ it would be improper for the court to instruct the police to interrogate the accused without cautioning him in the manner prescribed for adult interrogations under Art. 27, Crim. Pro. C., or to use threats or promises in order to induce him to confess (Arts. 31) or to search his home without complying with the requirements of Articles 32-33 on search and seizure. ¹³¹ Once the juvenile has been taken into custody and presented before the woreda court, Article 172 gives that court complete control over any subsequent police investigation, but the investigative steps it orders should be seen as restricted by the procedural safeguards which apply to adult suspects. If those safeguards were interpreted as applying only to investigations of offences committed by adults, we would be faced with a sizeable gap in the procedure ordained for juveniles, for Art. 172 is silent on these matters.

3. Pre-Trial Detention and the Right to Bail

The ordinary procedure for adults of pre-trial detention and the right to bail is clear. Once arrested, a suspect may be released on bond by the police in their discretion if his guilt is doubtful or if the suspected offence is not very serious. If the police do not release him on bond, he has the right, guaranteed both by the Constitution and by the Code, to be brought before the nearest court within forty-eight hours. That court will either (1) release the accused for bail, or (2) order his remand in custody for trial or (3) grant the police a renewable fourteen-day remand for further investigation. Prisoners being

^{130.} Article 22(2), introducing the Code chapter on police investigation states that "Investigation into offences committed by young persons shall be carried out in accordance with instructions given by the court under Art. 172(2)." It may be significant that an earlier draft of this provision read: "Nothing in this Chapter shall apply to offences committed by young offenders." An Intermediate Draft of the Criminal Procedure Code (1959), (unpublished, Archives, Faculty of Law, H.S.I.U.), Art. 13(2).

^{131.} In most cases a juvenile's domicile will be that of his guardian or of another adult. To permit search and seizure of such premises without compliance with the relevant Code articles would certainly present grave problems of invasion of privacy vis-a-vis the adults concerned. That alone seems a strong argument for "reading in" to the juvenile procedure the search and seizure provisions of the ordinary procedure.

^{132.} Art. 28. See note 135, below.

^{133.} Art. 51, Rev. Const.: "...Every arrested person shall be brought before the judicial authority within forty-eight hours of his arrest. However, if the arrest takes place in a locality which is removed from the court by a distance which can be traversed only on foot in not less than forty-eight hours, the court shall have discretion to extend the period of forty-eight hours."

^{134.} Art. 29. The requirement is qualified insofar as "local circumstances and communications" require, and the article further states that "the time taken in the journey to the court shall not be included" in the forty-eight hours. These qualifications are of doubtful constitutionality in light of the wording of Article 51, Rev. Const., quoted above at note 133.

^{135.} Art. 59. The court decides the bail question under Arts. 63-79, which provide detailed criteria. It is not clear whether the police, in the exercise of their discretion under Art. 28, are similarly bound by those provisions.

^{136.} Art. 59.

^{137.} Ibid. But the relationship of this third choice of action to the first and second ones is unclear. See the discussion in Fisher, Ethiopian Criminal Procedure, cited above at note 23, pp. 144-46.

held for non-bailable offences, 138 or who, for some other reason, 139 cannot obtain release on bail are detained in prison, in facilities and under conditions distinct from those for convicted prisoners. 140 Suspects on temporary remand for further investigation are presumbly to be treated like other suspects remanded in custody before trial. 141 The Code provides detailed guidance on the adminstration of bail, and includes a right of appeal against a refusal to grant bail. 142

Turning to the provisions on juvenile suspects, we find the question treated rather scantily:

"Where the case requires to be adjourned or to be transferred to a superior court for trial, the young person shall be handed over to the care of his parents, guardian or relative and in default of any such person to a reliable person who shall be responsible for ensuring his attendance at the trial." Art. 172(4).

This seems at first a rejection of the institution of bail for the young person — without requiring him to enter into a satisfactory bond, in default of which he must remain in custody, the Code simply directs that the young person be "handed over" to a parent or relation, etc. The motivation for this approach might be the wish to ensure that young persons are never kept in pre-trial custody, not only because such custody is usually incompatible with the rehabilitative aims of juvenile procedure, but especially because custodial institutions in Ethiopia at present lack the facilities necessary to ensure the segregation of juveniles from adult prisoners. This same policy underlies the already-discussed requirement that the police, etc. must bring arrested juveniles immediately before a woreda court.

But it is apparent that in practice a scheme for pre-trial release of juveniles which rejects the bail system and does not substitute any alternative system of control cannot be satisfactory. The young person's parent, guardian or relative may often be totally unsuited to care for the youth while further proceedings are pending:

^{138.} Offences punishable with death or with rigorous imprisonment for fifteen years or more, are non-bailable. Art. 63.

^{139.} Bail may not be granted if certain facts are found by the court, see Art. 67. In many cases bail is granted but the accused is unable to provide an acceptable guarantor or to deposit the required security.

^{140.} In 1965-66, there were 8,713 unconvicted prisoners on remand in Ethiopia's prisons, or over 35% of the total prison population. Annual Report for 1958 E.C. of the Department of Prisons, Ministry of Interior, Imperial Ethiopian Government (1966. unpublished, Archives, the high frequency of prosecutions for non-bailable offences, the break-down, with urbanisation, a viable substitute, and the extreme poverty of most criminal defendants in Ethiopia coupled with a reluctance on the part of courts to release defendants on their personal bonds alone.

[&]quot;Any arrested person shall be detained on the conditions prescribed by the law relating to prisons." This article, which draws no distinction between suspects in custody because, e.g., their offences are non-bailable and those on "further investigation" remand, would seem to require all remanded suspects to be detained in prison remand facilities. However, the practice is for the police to keep prisoners who have been remanded for investigation in their own custody, in police station cells. This practice is dangerous in that it allows wide opportunity for the use of improper interrogation techniques in attempts to secure confessions. See S. Fisher, "Coerced Confessions and Article 35, Crim. Pro. C.," J. Eth. L., vol. 3 (1966), p. 330. passim

^{142.} Art. 75.

he might be a person whose lack of interest in or control over the youth contributed to the latter's delinquency. In some cases the parent might himself pose a clear threat to the young person's wellbeing — e.g., where the charge against the latter is incest with the parent, or participating with the parent in some other unlawful act. In such cases the court will wish to place the youth in custody of another "reliable person", but what such person exist? And is not the use of a bail bond at least one way to ensure the "reliability" of the responsible party? The scheme of Article 172(4) seems to provide no enforceable sanction the youth's failure to appear — he is not even required to pledge to do so, and it is not provided that custody over him will follow a deliberate failure to appear—nor is any sanction imposed on the parent's failure to produce him.

It is therefore submitted that Article 172(4) should be interpreted as leaving open the possibility of the court's "handing over" a young person to his parent, guardian, relative, etc. conditionally, subject to the signing of a bail bond, according to the Code's bail provisions applicable to adults. The only danger in such a reading would be if the courts permitted juvenile suspects to remain in police or prison custody simply for lack of a suitable guarantor. For that reason, unless the court has definite reason to believe that the suitable parent, etc. is not willing and able to produce the juvenile at the required time, release should be on the mere oral or written recognizance of that custodian, with no security deposit or third-party guarantor required. But where the juvenile's parent, etc. does not seem trustworthy, and where a suitable deposit or guaranty cannot be produced, then the juvenile should not be released into the custody of that party. The only remaining alternatives in such a case are to leave the accused in segregated police or prison custody, or, much better, in the custody of a special corrective institution for juveniles if such is available.

The present practice of pre-trial detention in Addis Ababa provides an interesting, if ironic, illustration of the unanticipated effects that liberal "reforms" can have in this area. We have already noted that only in Addis Ababa has there been an attempt to create a special "juvenile court" with exclusive criminal jurisdiction over juveniles. However, the "juvenile court" sits only two days a week,

^{143.} In other cases returning the juvenile to his home village exposes him to the vengeance of the freinds and relatives of the one whom the juvenile's allegedly criminal act injured. Where a homicide is involved, unless and until "blood money" is paid, the juvenile may be in considerable danger. See note 250, below.

^{144.} Art. 442, Pen. C. (Refusal to Aid Justice) would presumably apply if the accused were reached by a summons, but not if he absconded before then.

^{145.} Neither Art. 442, ibid., nor Art. 443 (Contempt of Court), would apply to the parent or other "responsible persons."

^{146.} Except for Art. 63(1) concerning "non-bailable" offences. All offences should be bailable for juveniles, who are never liable to a penalty more serious than ten years' imprisonment for any one offence.

^{147.} The Code clearly permits the bailing of (adult) suspects without provision of third-party sureties. See Arts. 28, 63(2). But it is not clear whether the bail provisions foresee the deposit, in such cases, of cash or other collateral by the person being released. Arts. 70(3) and 76(2) speak of the return and forfeiture of "recognisances" which have been "deposited" by guarantors, but do not specifically refer to the deposit of same by the accused himself. Presumably, the court is free to require or dispense with the requirement of deposits, as it deems fit.

^{148.} But see the Amharic version of Arts. 172(4), which expressly forbids the court to "hand over" the accused to prison custody.

on Tuesdays and Thursdays. A young person arrested by the police on a Friday, then, is kept in (often unsegregated) custody at the police station at least until Tuesday morning, when he can be taken to court. In this way the government's special care in setting up the "juvenile court" results in far worse treatment for him than the Code and Constitution permit for his adult counterpart, who is guaranteed presentation in court within forty-eight hours. Of course, the present practice need not necessarily persist. The best solution in many cases would be for the police to summon the juvenile's parents, etc. to the police station and there to release him into their custody, with or without bond, if they promise to present the youth to the court at its next sitting. This would entail the police using a power which, in cases concerning adults, is granted by Code Article 28." Another possibility would be for the police to take all such youths before the nearest (regular) woreda court, in accordance with the ordinary provisions of the Code, and allow that court to release the accused conditionally under Article 172(4) pending the next sitting of the special juvenile court. A third possible solution would be for police, acting under Article 28, to release the accused juvenile into the custody of the Addis Ababa Training School and Remand Home for juvenile offenders, which not only has appropriate facilities for keeping custody of the youth, but is also the actual location of the juvenil court. 149

The procedure followed in this case was apparently not a typical; see Mebrahtu Yohannes, *Procedure in Cases of Juveniles* ..., cited above at note 26, p. 13. An interesting footnote to the case is that the police never did present the boy in court, but released him after four or five days in the police station. This seemed especially surprising to the

^{149.} We might note in passing that there seems to be a marked lack of sympathy on the part of the Addis Ababa police with the aims of the juvenile court and especially with the "soft" treatment accorded convicted juveniles in the Addis Ababa Remand Home. This hostility is often expressed by verbal and physical abuse of the juvenile suspect while he is in police custody, and may well result in the intentional prologation of police custody "for investigation." The police seem to reason that, once out of their hands, the juvenile will be "coddled," and therefore that it is their task to mete out the real "punishment" in the period of pre-trial custody. This attitude of the rank and file policemen is mainly attributable to their lack of education in the philosophy and aims of the special penal law regime for juverniles, and it can hence be expected to diminish in future as police cadres are more highly trained. In part, however, it is due to the fact that the Addis Ababa Remand Home has highly inadequate security arrangements, and escapes to the close-by city center are frequent and not even mildly challenging. One reason for the many escapes is reportedly that the guards provided by the Ministry of Interior are old and not very agile; the younger ones are assigned to the prisons. Another is the philosophy of the Remand Home staff, which prefers loose security to the depressing atmosphere of a completely "closed" institution. The matter is further complicated by the fact the police do not readily cooperate with the Home staff in re-arresting escapees, and this knowledge naturally operates as an incentive to escape. Plans have been discussed to ease this problem by moving the Remand Home to a rural area.

In a case observed personally by the present writer in Addis Ababa a thirteen year old boy with a long "record" of convictions for street-boy thefts was arrested in flagranto on a Wednesday morning while picking a wallet from a lady's hand-bag. He was taken to the nearest police station, No. 2, and held for a few hours until the Captain arrived to witness the accuser identify the suspect. The boy, together with the victim, was then sent to Police Station No. 6, which is the collecting point for all juvenile arrestees in Addis Ababa. En route, the boy was slapped several times by a policeman, and threatened with dire punishments (such as being disembowelled with the policeman's knife). At the station the victim dictated and signed the accaustion. Then, although the "juvenile court" was to sit on the following morning, a Thursday, the victim was informed that the boy would not be present in court before Tuesday, since the police "investigation" could not be finished in time for the Thursday session. The boy was then put into a police cell at the No. 6 station, in the company of adult as well as juvenile prisoners.

Finally, it should be pointed out that the Code lays down a scheme which denies the police all opportunities for custodial interrogation of the juvenile suspect: arrest is in theory followed by "immediate" presentation in court, which is followed by "handing over" the suspect to his parent or guardian. This scheme is no doubt in serious conflict with the duty of the police to investigate crime, including juvenile crime, and to discover the identity of other lawbreakers or threats to order. The typical juvenile offence in Addis ababa is "street boy" petty theft and purse-snatching. In these offences the boys collaborate in gangs, and there is every reason to suspect that adults are involved in organising and profiting from these activities. The police no doubt feel, and rightly so, that without in-custody interrogation of an arrested juvenile his confederates are likely to escape scot-free. It is difficult to find a satisfactory solution to this conflict, but it seems doubtful that the benefit in crime prevention and detection, weighty as it is, is worth the risks involved in permitting police custody and interrogation, generally under incommunicado conditions of nine to fifteen year old suspects.

4. The Decision to Prosecute

A hallmark of the juvenile court reform movement in many countries has been the attempt to transform the proceedings from an adversary process to an inquisitorial one in which the government, represented by the judge, takes the leading part in adjudicating the issues and prescribing the treatment most likely to salvage the juvenile. The roles of defence counsel and prosecuting attorney are, in such a system, radically curtailed. Although the Ethiopian system does not discard the traditional framework of criminal offence, guilt, conviction and sentence, the procedure has been greatly influenced by this "non-adversary" theory. already seen this influence at work in the law governing police investigation, wherin police actions are subjected, continental style, to judicial control. It is even more apparent at the stages of the decision to prosecute, the charge, and conduct of the the trial. In these areas we find a marked contrast between the adversary system which obtains for adult cases, and the relatively non-adversary system ordained for juveniles. This difference may be laudatory insofar as it results in special protection for the juvenile, particularly in shielding him from the harsher aspects of criminal litigation. But to the extent that this protection is bought at the expense of depriving the juvenile of basic procedural rights guaranteed to adults by the Code or Constitution we need to examine the bargain to be sure it is fair.

Under the procedure prescribed for adult cases, the police investigation culminates in a report to the public prosecutor, who then decides whether or not to prosecute. The Code limits his discretion quite severely, setting out the specific instances in which a prosecution may not be instituted, and providing that on "No other grounds may he refuse to institute proceedings." The only significant discretionary grounds on [which] to base a refusal to prosecute are when the Minister of Justice so orders in view of the public interest, and when in the public

present writer, in that the boy was an admitted escape from the Remand Home and had still to serve part of his confinement for a prior theft conviction. The boy was finally arrested on the streets a few weeks later by the Director of the Remand Home himself, and returned to the Home, from which, to judge from his reappearance on the city streets shortly thereafter, he soon escaped again or was released.

^{150.} Arts. 39, 42.

^{151.} Art. 42(1)(d). Presumably the public prosecutor, through his immediate superiors, can initiate and influence the Minister's decision in any given case.

prosecutor's opinion "there is not sufficient evidence to justify a conviction." In cases where the latter ground is given for a refusal to prosecute, but only then, the injured party may proceed further: if the offence complained of is a "complaint offence," *i.e.* an offence punishable only upon complaint by the injured party, he will be authorized to conduct a private prosecution; he offence is not a "complaint offence," he may appeal to the court for an order reversing the public prosecutor's decision and requiring that the latter institute proceedings. Following the decision to prosecute, the public prosecutor frames a charge and files it in the court having jurisdiction, which then fixes a date for trial.

The procedure for juvenile cases, on the other hand, is less clear. We can begin with the proposition of Article 40 that "the public prosecutor shall not institute proceedings against a young person unless instructed so to do by the court under Article 172." We might pause here to ask what is meant by the phrase "institute proceedings"? The Code nowhere defines it explicitly, but here apparently means by it the filing in court of a charge or other pleading for trial. Turning to Article 172, we find only the instruction of Article 172(3) that "where the accusation relates to an offence punishable with rigorous imprisonment exceeding ten years or with death ... the court shall direct the public prosecutor to frame a charge," i.e. to institute proceedings. In all other, less serious cases, as weshall see below, the juvenile is tried without any formal charge, and usually without the participation of the public prosecutor. But Article 172(3) does not answer two questions which it is important to put here. First, in the serious cases described therein, by what criteria, if any, does the court decide whether or not to instruct the public prosecutor to frame a charge, i.e., how does the court go about making the prior decision whether or not to prosecute? Second, what of the many cases which are not serious enough to fall within Article 172(3), and in which no charge is framed — by what criteria, if any, does the court decide whether or not to try the accused of the crime complained of? As we have seen, in the procedure for adult accuseds it is the public prosecutor who applies specified criteria in the performance of this screening function — he has the discretion, subject to review, to decline to institute proceedings on the ground that the evidence of guilt is insufficient, and in proper cases he may also be able to reject a prosecution on grounds of the public interest. Having eliminated the public prosecutor's part in the decision whether or not to institute proceedings in juvenile cases, has the Code not vested his screening function in any other body?

It would be unthinkable to conclude from the silence of Article 172 that trial of a juvenile must automatically follow the bringing of an accusation or complaint against him, even though the investigation may have revealed no convincing evidence in support thereof. Such a view would deny to juveniles a basic safeguard universally guaranteed to the criminal accused — control of access to the criminal process by administrative and/or judicial authorites. We should therefore infer from the exclusive powers Article 172 gives to the woreda court in the pre-trial

^{152.} Art. 42(1) (a).

^{153.} See note 108, above.

^{154.} Art. 44(1).

^{155.} Arts. 44(2), 45,

stage — power to record the accusation or complaint, to order and supervise police investigations, to direct the framing of charges in serious cases, to transfer or adjourn the case for trial — that the court has also the duty and power to decide whether or not a trial should be held on the allegations made. In so deciding, the judge should follow the same criteria which Articles 39 and 42 of the Code set down for the public prosecutor to follow in cases involving adults, all of which are suitable for juvenile cases except possibly Article 42(1) (d), allowing a refusal to institute proceedings where the Minister of Justice certifies that the public interest would be opposed. But even this provision might be applied without undue difficulties of theory or practice — in deciding whether or not the juvenile should be tried for the alleged offence the woreda court judge acts in the place of the public prosecutor, and should arguably be bound in this function by the Minister's assessment of the public interest.

Lastly, where the woreda court decides to dismiss the information on the ground that there is not sufficient evidence to justify a conviction (Article 42 (1) (a)), and the offence in question is one punishable only upon private complaint, he should be required to authorise the injured party to conduct a private prosecution, if it develops that juvenile procedure permits this institution. Where it is an ordinary offence, the injured party should have the right of appeal from the woreda court's decision to dismiss the complaint. These procedures, modeled on the Code's provisions for cases involving adults, should apply by analogy. 157

5. The Preliminary Inquiry

Article 80(3) of the Criminal Procedure Code states explicitly that the provisions governing the preliminary inquiry do not apply to cases involving juvenile accuseds. This presents no constitutional problems and, since the preliminary inquiry is rarely used in Ethiopia even for cases involving adults, 158 no significant difference between the two procedures results.

6. The Charge and plea

The accused's right to be notified of the precise offence which he is alleged to have committed, and to be acquitted unless every element of that offence is proved at trial, is fundamental to any fair system of criminal procedure. Article 23 of the Penal Code, which certainly applied to juveniles as well as adults accused of crime, defines a "criminal offence" as an act or omission "which is prohibited by law," and declares that it is "only completed when all its legal, material and moral ingredients are present." It further provides that a criminal offence is punishable "where the Court had found the offence proved." These provisions are buttressed by the Criminal Procedure Code's provisions dealing with the charge in ordinary cases. Those provisions require that the charge must be notified to the accused sufficiently in advance of trial to enable him to prepare his defence. It must state the offence with which the accused is charged, its legal and material ingredients, the time and place of its commission, and the law and article of the law which its commission violated. The charge must "describe the offence

^{156.} See text accompanying notes 251-55, below.

^{157.} See Arts. 42, 44-45.

^{158.} See Fisher, "Some Aspects...," cited above at note 108, P. 467 at n. 14.

^{159.} Arts. 109, 94(2) (g).

and its circumstances so as to enable the accused to know exactly what charge he has to answer," and must "follow as closely as may be the words of the law creating the offence."161 Ordinarily if the evidence at trial does not substantially conform¹⁶² to the exact offence charged, the accused will be acquitted¹⁶³ unless the prosectuion receives permission to amend¹⁶⁴ or withdraw¹⁶⁵ the charge before judgment. Amendment gives the accused an opportunity to apply for an , adjournment so he may have time to prepare to answer the new charge. 166 Withdrawal has the effect of forcing the prosecutor to begin all over again with a fresh charge if he wishes to pursue the matter.167 At the end of trial, a judgment of acquittal or conviction is entered with respect to the offence charged, and thereafter the accused is protected against a new prosecution based on the same offence.168 The net effect of the above provisions is to guarantee to the accused that he will know, before trial, exactly what crime he is charged with having committed, so that he can prepare his defence without fear that "new" charges will surprise him at trial. They also require a written record of the exact offence tried and adjudicated, to ensure, inter alia, obedience to the principle of legality,169

The juvenile procedure, in an effort, apparently, to escape the "formality" of charges, is very different. The basic principle is announced in Article 108: "The provisions of this Chapter [dealing with the drafting, contents and filing of the charge] shall not apply in cases concerning young person unless as order to the contrary be made under Article 172." The pertinent provision in Article 172, to which Article 108 obviously refers is sub-article (3): "Where the accusation relates to an offence punishable with reigorous imprisonment exceeding ten years or with death (Article 173 Penal Code) the court shall direct the public prosecutor to frame a charge." In all other cases, according to Article 176(3), the accusation or complaint which the court records when the young person is first brought before it from functions in the place of the charge.

With respect to the charge, then, the Code provides a dual system for juveniles: the most serious offences, which carry a penalty of imprisonment and the possible loss of civil rights, 171 are tried in the High Court on a formal charge drawn

^{160.} Art. 111.

^{161.} Art. 112.

^{162.} The tests are whether errors or omissions in the charge relate to "essential points," whether the accused was in fact misled, and whether justice "is likely to be thereby defeated." Art. 118.

^{163.} Under certain exceptional conditions the court may convict the accused of an offence with which he was not charged. See Art. 113(2).

^{164.} Art. 119.

^{165.} Art. 122

^{166.} Art. 120. He may also recall any previously examined witnesses to examine them with reference to the amendment, and call any further evidence "which may be material." Art. 121.

^{167.} Art. 122(5).

^{168.} Art. 130(2) (b), Crim. Pro. C.; Art. 56, Rev. Const.; Art. 2(3), Pen. C.

^{169.} The principle of legality requires that conviction be of violating a particular, valid provision of the penal law, by specifically alleged conduct, and that this conduct not be punished twice under the same provision. See Art. 2, Pen. C.

^{170.} Art. 172(2)

^{171.} But only if the measures imposed following a previous conviction have failed. See the discussion accompanying notes 66-69, above.

by the public prosecutor. The public prosecutor is bound in such cases by all the above-mentioned safeguards as to the form and contents of the charge; the juvenile accused is given every benefit accorded to the adult. But, in cases which are not so grave, no formal charge is drawn, and the juvenile is treated very differently from the adult.

At this point we should take note of a serious error in the phrasing of Article 172(3), quoted above. That provision requires the framing of a charge whenever the offence is punishable with rigorous imprisonment "exceeding ten years or with death" (emphasis supplied), and parenthetically refers to Article 173 of the Penal Code. But the latter article applies to offences which are "normally punishable with a term of rigorous imprisonment of ten years or more" (emphasis supplied) or with death. Because of the discrepancy in phrasing, the many offences which are normally punishable with a maximum of ten years rigorous imprisonment such as aggravated theft, are serious enough to qualify for the gravest penalties known to the law for juveniles, yet not quite serious enough for the added protection of a formal charge under Article 172 of the Criminal Procedure Code. This oversight requires speedy correction by Parliament, to conform the two articles to each other.

It remains to discuss the effect on juvenile procedure of discarding the charge requirement in the vast majority of cases - namely, those not sufficiently grave to fall under Article 172(3). As we have said, in such cases the Code substitutes for the charge the accusation or complaint which has been recorded by the court: at the beginning of the trial, "the accusation or complaint under Article 172(2) ... shall be read out to the young person and he shall be asked what he has to say in answer to such accusation ..."174 That is contained in this "accusation"? Article 172(2) merely states: "The court shall ask the person bringing the young person to state the particulars and the witnesses, if any, of the alleged offence or to make a formal complaint, where appropriate, and such statement or complaint shall be recorded." If under this article the court simply transcribes verbatim the story of the "person bringing the young person" to court, it is difficult to imagine that in most cases the resulting document will be sufficiently precise and comprehensive to serve satisfactorily as the basis of a criminal trial, conviction and sentence. Whether the "person bringing the young person" to court is his parent or guardian, the complainant, or a policeman (in practice it will rarely if ever be the public prosecutor), that person is unlikely to have the legal education and presence of mind needed to give a statement which will satisfactorily substitute for a formal charge. Indeed, it is highly doubtful whether a verbatim record of any persons's spontaneous, oral recitation of the circumstances which led him to arrest a youth and bring him to court will be sufficiently relevant, clear and precise to give the accused notice of the offence with which he is charged, and to form a record on which to base a plea, judgment and sentence. Even the decision as

^{172. &}quot;(R)igorous imprisonment ... shall not exceed ten years." Art. 635, Pen. C. See also, e.g., Arts. 642 (Aggrovated Breach of Trust); 550(2) (Duels); 538 (Grave Wilful Injury); 273 (Hostile Acts. against a Foreign State), and many others in the Penal Code, all using the same penalty formula.

^{173.} As will be discussed below, the same point applies with respect to the juvenile's right to counsel in Article 174.

^{174.} Art. 176(3).

to which, if any, provision of the penal law the accused's alleged conduct has violated can often require considerable study by a person well trained in law; such matters can hardly be delegated for determination by the uncounseled injured party, parent etc.

We encounter another serious difficulty with the "charge" stage if we read the juvenile procedure literally. In the ordinary adult procedure, the accused has the right to receive a copy of the written charge in advance of trial, so that he can prepare his defence with the aid of counsel, etc. But the juvenile procedure makes no mention of giving the young person a copy of the accusation against him at any time; Article 172(2) provides for the recording of the accusation, and Article 176(3) provides that at the start of the trial hearing the accusation "shall be read out to the young person" who is then required to answer it. This system would pose serious problems of fairness to the young accused, whose need to know the charges against him in advance of trial is certainly at least as great as the need of an adult accused. And while it is true that the accused will be present in court when the accusation is recited and recorded under Article 172, it would be hardly fair to require him to rely upon his memory of an oral procedure which took place, most likely under conditions of emotional stress. Nor will a juvenile accused likely be represented by counsel at the initial, court-presentation stage of the proceedings, and there is no provision in the Code authorising defence counsel at a later time before trial to inspect the recorded accusation or other documents in the accused's file.

It is difficult to conceive of any advantage or special protection the juvenile accused gains from these particular deviations from the normal course of criminal procedure. The Code's failure to require a detailed and legally sufficient charge, notified to the accused well in advance of trial, seems to prejudice his rights for no good reason. The best solution would be for parliament to amend these provisions to accord with the safeguards guaranteed adult defendants. Pending such legislative correction, it should be the duty of the woreda court judge to protect the juvenile's rights by ensuring that the accusation is recorded in such a manner as to be clear, precise and comprehensive: it should not contain irrelevant or merely evidentiary matter, it should specify the penal provision which allegedly has been violated, mention all the material elements of that offence, and specify whether the accused acted intentionally or negligently; it should specify the time and place of the offence, and all other details considered necessary for a precise description of the offence and its circumstances. Where such matters are not emitted spontaneously by the declarant, they can be elicited through careful questioning by the court. A copy of the accusation should be provided the accused in advance of trial.

Admittedly, the above suggestions accomplish a near "reading in" of the Code's charge provisions for adult cases, without support in the text governing juveniles. But there should be no objection to the notion that the court has both the duty and the power to take guidance from the Code's adult provision in this area. Its duty arises from the need to deal fairly with the juvenile accused; its power, from the fact that the charge stage in juvenile procedure has been designed as relatively "non-adversary", and the woreda court judge has been assigned the functions normally exercised by the public prosecutor, and therefore has a duty to see that the charge against the accused is clear, complete, and fair – that is always the responsibility in criminal cases of the party instituting the proceedings.

Having concluded our discussion of the charge in juvenile proceedings, we need say very little about the plea. Article 176(3) requires that the accusation or complaint under Article 172(2), or the charge under Article 172(3), shall be read out to the accused at the opening of the trial hearing, and "he shall be asked what he has to say in answer to such accusation or charge." Article 176(4) permits the court to convict the juvenile immediately if his answer shows that he "fully" understands and admits the accusation or charge." In such case the court must record the juvenile's answer. If, on the other hand, "it is clear to the court from what the accused says that he fully understands and does not admit the accusation or charge," Article 176(5) directs that the trial should commence.

From these provisions it is clear that the juvenile procedure has substantially retained the "plea of guilty" and of "not guilty," but has abandoned that terminology and substituted the terms "admit" and "does not admit" the accusation – charge. One can guess that the drafters' motive for changing this terminolgy was to make the proceedings somehow less formal and, in the traditional sense, less "criminal" But if that is so it remains unclear why other, equally "criminal" and "formal" terminology has been kept: "accusation", "charge", "judgment of guilty or not guilty", "conviction", "sentence", "Punishment", "imprisonment" etc. ¹⁷⁵It might have been better to leave in the "plea" language, but pay more attention to safeguarding the juvenile's legitimate interests at this stage. We refer to the provisions in the adult procedure which explicitly protect the integrity of the guilty plea and attempt to make sure that a conviction will not be based on a misconceived plea. Thus, Article 134(1) states that the accused may be convicted on his plea only where he "admits without reservations every ingredient in the offence charged," a far more rigorous test than that of Article 176(4), quoted above. Article 134(2) provides that even after the accused has pleaded guilty, "the court may require the prosecution to call such evidence for the prosecution as it considers necessary and may permit the accused to call evidence." The exercise of that power can demonstrate whether, guilty plea or no, the accused is actually guilty of the crime, and it can also provide the court with sufficient background information on the nature of the offence to enable it to use its sentencing powers wisely. Lastly, Article 135 provides that even after a plea of guilty, if "it appears to the court in the course of proceedings that a plea of not guilty should have been entered, the court may change the plea to one of not guilty," and in such case the conviction, if any, is set aside and the accused is tried. It would seem that these safeguards provided for adult defendants are especially needed in juvenile proceedings, where the accused is more likely to plead guilty out of fear or ignorance, and is more in need of special protection, than his adult counterpart. Moreover, as we shall see immediately below, the juvenile is less likely than the adult to have the advice of counsel when pleading, another reason for surrounding the guilty plea process with special protections.

Presumbly, despite the absence of "plea" language in juvenile cases, Article 185 prohibits an appeal against conviction by a juvenile who "admitted the accusation" against him, and, as in ordinary cases, restricts his appeal to the "extent or the legality of the sentence."

^{175.} For the drafter's view that such terminology was out of place, see J. Graven, Avant-Projet, Texte Definitif (annotated) (1958-59), at n. 1 to Art. 154.

7. The Right to Counsel

Article 52 of the Revised Constitution guarantees that every accused person in Ethiopia "shall have the right ... to have the assistance of counsel for his defence, who, if the accused is unable to obtain the same by his own efforts or through his own funds, shall be assigned and provided to the accused by the court." This article does not restrict the benefit of the right to counsel to persons who have reached majority; the juvenile accused has as unqualified a right as any adult defendant. But the Code's provisions on the procedure in juvenile cases seem to qualify his right. Article 174, entitled "Young person may be assisted by counsel," states:

The court shall appoint an advocate to assist the young person where:

- (a) no parent, guardian or other person in loco parentis appears to represent the young person, or
- (b) the young person is charged with an offence punishable with rigorous imprisonment exceeding ten years or with death.

This provision is objectionable for a number of reasons. It makes no mention of the basic qualification for "appointment" of counsel which is specified in the Constitution - that the accused is unable to obtain the same "by his own efforts or through his own funds." While it is true that the overwhelming majority of young defendants will be indigent, and in need of appointed counsel if they are to have any legal representation at all, it is not true that every juvenile accused will be too poor to retain his own lawyer. In cases where the accused is not indigent, Article 174 as presently worded may be misleading and perhaps irrelevant: where its criteria are satisfied, there may be no need for the court to appoint a lawyer (and it might be a waste of valuable public resources for the court to do so); where its criteria are not satisfied, a vital question is, whether the accused may have the assistance of his own lawyer in the proceedings, and that question Article 174 does not answer. Is the intent of Article 174 to exclude privately retained lawyers from juvenile proceedings except in the relatively rare case where, according to its criteria, the need is overwhelming? One must assume "no" that the drafters did not intend to wipe away the constitutional right to retained counsel, a right especially vital because the enjoyment of so many other rights depends upon it.

Even if we interpret Article 174 as being addressed solely to the right to appointed counsel—leaving untouched the juvenile's constitutional right to retained counsel where he or his parents can afford to pay one—the provision raises problems in two respects. The first, which we have alluded to above in our discussion of the charge, 177 results from the discrepant wording of Criminal Procedure Code Article 174(b), "punishable with rigourous imprisonment exceeding ten years," and Penal Code Article 173, "punishable with a term of rigorous imprisonment of ten years or more" (emphases added). 178 Because of this discrepancy, which

^{176.} By contrast, J. Graven's Avant-Projet, Art. 822, authorized the appointment of counsel in juvenile proceedings whenever the "relevant general conditions" for appointment were satisfied.

^{177.} See text accompanying notes 172-73, above.

^{178.} Compare with Article 174 its predecessor, Art. 152 of J. Graven's Avant-Projet of the Code Texte Definitif (1958-59) which says "reclusion pour dix ans au moins ou de mort."

most likely results from an oversight, a juvenile can face the maximum penalties under Article 173, Pen. C. and yet have no right to appointed counsel under Article 174(b), Crim. Pro. C. Hopefully the Parliament will act soon to rectify this inconsistency.

The second, and most fundamental objection, is that Article 174 purports to limit the juvenile accused's constitutional right to appointed counsel. Under Article 52 of the Revised Constitution the juvenile accused has an unqualified right to the benefit of appointed counsel whenever he is unable to obtain his own lawyer "by his own efforts or through his own funds." This means he has a right to representation by state-appointed counsel whenever he and his parents are too poor to hire one privately. 179 But Article 174 would permit the court to restrict that right to two instances: (1) where the offence charged is very serious, and (2) * regardless of the seriousness of the offence, where he is not repesented by his parent, guardian or other person in loco parents. The constitutional right to appointed counsel is therefore reduced to the level of judicial discretion in those cases where an indigent juvenile accused is charged with an offence not serious enough to meet the test of Article 174(b), and his parent or guardian is in court to represent him. In such cases, the Code seems to allow substitution of the services of the parent or guardian for those of defence counsel. Is the substitution fair? Can the juvenile's parent, who will often be illiterate and almost never familiar with legal procedures, properly safeguard the rights of the accused? Why should a parent, who, if he himself were accused in a criminal case would have a recognised need for the assistance of counsel, nevertheless be considered competent to act as counsel for his child?

How can one explain the drafter's adoption of this double standard? One suspects that the curtailment of the juvenile's right to counsel - like the similar tendency already noted in our discussion of the law of arrest, charge and pleahas been influenced by the "non-adversary" theory of juvenile proceedings: it is not that the juvenile's parent can be an advocate, but rather that somehow the juvenile does not need an advocate. The casualness of this procedure is rooted in the conception that because the purpose of juvenile procedings is rehabilitative, rather than punitive, the proceedings need not be as adversary as "ordinary" criminal proceedings. The theory is that we do not need to be very concerned about protecting the juvenile's "rights" because there is no actual threat to his interests: the state is motivated entirely by the desire to achieve a disposition which will favour the best interests of the young person. But as we have remarked before, it is difficult to reconcile this theory with the penal theory and operation of the Ethiopian law we have been discussing: the proceedings are premissed upon the belief that the accused has violated the penal law; the court adjudicates guilt, convicts of crime, and sentences to penalties which include, inter alia, flogging, fines, imprisonment, and the loss of civil rights. And so whereas the procedural law presupposes a benign non-punitive purpose, the substantive law applied in the end can be harsh and threatening. The result, one fears, may be punishment of the juvenile under a procedure which has not fully safeguarded his rights. The courts

^{179.} The phrase in Article 52 "by his own efforts" presumably refers mainly to politically sensitive cases, where lawyers might be reluctant to accept a private retainer unless ordered to by the court. This is an exceptional circumstance not specially relevant to juvenile proceedings.

should avoid this danger by appointing counsel wherever his services are requested by indigent defendants, rather than only in those circumstances in which the Code makes appointment mandatory.

The Trial Hearing

Perhaps the most marked influence of the non-adversary theory is seen in the procedure of the trial hearing itself. Article 176(2) sets the tone with the general admonition, "All proceedings shall be conducted in an informal manner." As we shall see below, the Code is not always specific about the implications of that policy for particular trial procedures.

1. The Right to a Public Trial

Article 52 of the Revised Constitution, in the Amharic version, 180 guarantees to the accused in all criminal prosecutions the right to a "public trial". Presumbaly that right belongs to juvenile as well as to adult defendants. But Article 176(1) of the Criminal Procedure Code¹⁸¹ states: "where the young person is brought before the court all the proceedings shall be held in chambers. Nobody shall be present at any hearing except witnesses, experts, the parent or guardian or representatives of welfare organizations. The public prosecutor shall be present at any hearing in the High Court." This provision was probably designed to limit the publicity of juvenile proceedings in order to safeguard the young person's reputation from damage through press and radio reports, gossip etc. 182 Restoration of the juvenile accused to his community, whether he has been found guilty of the offence charged or not, will often be facilitated by ensuring that the proceedings are kept as confidential as possible. But, on the other hand, if this provision for in camera hearings is designed for the benefit of the juvenile, it should not be worded so as to deny him any choice in the matter. In the exercise of his constitutional right to a public trial, the accused or his parents might wish in some cases to have the proceedings open to the public, or to have present certain persons other than those named in Article 176(1) (which list, incidentally, omits to mention the defence attorney). The publicity of criminal proceedings serves valuable functions in society, not least among which is the pressure arising out of publicity for fair and equal treatment of the accused. Furthermore, secrecy of the proceedings will often encourage the existence of ill-founded rumours concerning the events in question: as a matter of public confidence, justice should be "seen to be done." And public proceedings give an opportunity to the community, particularly to the injured party and his relations, to give vent vicariously to their hostile feelings towards the accused in an orderly fashion; this outlet is beneficial for society. For these reasons, it is regrettable that the Code lays down a categorical and inflexible rule of secrecy, without preserving to the juvenile and his representatives the freedom to exercise the constitutional right to a public trial.

^{180.} See note 10, above.

^{181.} Article 14(2)(e) of the (Suspended) Courts Proclamation, 1962, Proc. No. 195, Neg. Gaz., year 22, no. 7 provides, less explicitly than the Code, that the court shall sit "in camera" in all juvenile cases. In light of the Code's existing rule, it is difficult to see the wisdom of enacting this superfluous and confusing provision.

^{182.} This policy is also evidenced by Art. 179, Pen. C., which forbids the court to order the measure of publication of the judgment, and restricts public use of and access to the record of the case. See the disucssion at text accompanying notes 71-75, above.

2. Examination of Witnesses

Following the accused's failure to "admit" the accusation or charge, the Code directs the court to ascertain the names of witnesses who "should be called to support the accusation or charge," and of defence witnesses, and to summon them: "The young person, his representative, or advocate may cause any witness to be summoned." This apparently establishes the right "to have compulsory process for obtaining witnesses in his favor, at the expense of Government" which is guaranteed to every accused person by Article 52 of the Revised Constitution.

Another fundamental right of the accused guaranteed by Article 52 of the Constitution is his right "to be confronted with the witenesses against him." The right to "confrontation" here means the right of the young person to cross examine the witnesses testifying against him. In the adversary system, which Ethiopia has known traditionally 184 and which is reaffirmed in the Civil Procedure and Criminal procedure Codes, cross-examination is viewed as an essential technique for testing the veracity of hostile testimony. Article 176(6) grants that right, by stating that "all witnesses shall be examined by the court and may thereupon be crossexamined by the defence." But Article 175 provides that the accused "shall be removed from the chambers" while evidence is given or comments made "which is undesirable that the young person should hear." If this provision were interpreted to authorise the accused's removal during the trial testimony of witnesses against him, it would result in the denial of his right to confrontation; obviously, he could not cross-examine a witness whose testimony had been received in his absence. But the drafters undoubtedly did not intend any such denial. Article 175 was probably intended to save the juvenile from having to hear confidential matters regarding his family or others, which information would be relevant to the court's decision on disposition of the juvenile, but not to the prior question of his guilt or innocence of the crime charged. The article should therefore be read as giving the court authority to order the juvenile's absence only during parts of the sentencing proceedings. Indeed, for similar reasons, adult offenders are in some legal systems denied access to the sources of confidential presentence reports to the court about their character, etc.

Although in the procedure for adults it is specified that all testimony mus be given under oath or affirmation, 185 the juvenile procedure is silent on this matter. Although one could infer from the command in Article 176(2) that all proceedings "shall be conducted in an informal manner" that the oath requirement should be discarded, that might not be the best solution. Since the testimony of witnesses can have very serious consequences for the juvenile, there is as much need here for the solemnity provided by the oath as there is in adult proceedings. Another question which arises is whether the "informality" regirement means that the court in juvenile proceedings need not adhere to the same rules of evidence 186

^{183.} Art. 176(5).

^{184.} The right to confrontation is apparently of long standing:

[&]quot;[I]t is not right that you [the judge] decide against one unless both appear together, because if you give your decision in haste, on the basis of what only one of them said when the other party was not present to defend himself, you will deserve the sentence you passed ..." Fetha Nagast, transl. Abba Paulos Tsadua, edited by P Strauss (Addis Ababa, Law Faculty, H.S.I.U., 1968), p. 258.

^{185.} Arts. 136(2) and 142(2).

as are applied in criminal cases involving adults. Hopefully, the forthcoming evidence law will answer this question. Meanwhile, it would seem that evidence rules which are necessary for the protection of the adult accused are no less necessary to assure a fair trial for the juvenile, and so should be held to apply. The Code does provide that a record be made of all testimony given. 187

A final point regarding the testimony of witnesses arises from Article 176(6): "All witnesses shall be examined by the court and may thereupon be cross-examined by the defence." In contrast to ordinary criminal procedure, it seems that all witnesses in juvenile proceedings, whether called in support of the charge or in defence, are treated as "court witnesses." The court, in every case, conducts the direct examination, and the defence may cross-examine even witnesses called at its request. Is the result that the defence can ask its "own" witnesses leading questions, and also impeach them - tactics ordinarily forbidden in direct examination? Presumably, following the defence "cross-examination" of its own witnesses' the court may re-examine the witness concerning matters brought out by the defence in its examination. Such a procedure might often be necessary to ensure that the testimony of defence witnesses is subjected to the sort of rigorous and aggressive crossexamination which the defence is unlikely to provide, and which may be necessary to uncover the truth. That the court, and not the public prosecutor, has this function in juvenile proceedings follows from the fact, previously noted, that juvenile proceedings under the Code are largely non-adversary. 188 The leading, "inquisitorial" role of the court and the correspondingly diminished role of the public prosecutor are major elements in the distinction between juvenile and adult proceedings.

3. The Role of the Public Prosecutor, Defence Counsel and the Court

The distance which in juvenile procedure the Code drafters have come from the adversary system can be measured by recalling the respective role of the parties and the court in ordinary procedure. There, the prosecution and the defence each decide what witnesses, if any, should be called in support of their side. Each party conducts direct and in-direct examination of its own witnesses, and cross-examination of the other's. These rules are qualified only in that the court may call additional witnesses "in the interests of justice," and may ask questions of witnesses where that "appears necessary for the just decision of the case." 191

^{186.} There is still no comprehensive law of evidence in the Empire. However, it appears that the courts do apply some rules of evidence, generally drawn from common law influences. The codes contain some evidentiary rules, and imply the existence of others: thus, Arts. 144-45 of the Criminal Procedure Code regulate the admission into evidence of recorded pre-trial depositions, and Art. 146 provides for objections "to the admission of any evidence." An example of a generally applied exclusionary rule is the one excluding coerced confessions from evidence.

^{187.} Art. 176(6).

^{188.} It is interesting to compare the Code's procedure for juveniles with the procedure for both adults and juveniles in J. Graven's Avant-Projet of the Code. Although the drafters ultimately discarded almost entirely the continental, inquisitorial elements of Graven's system of pre-trial and trial procedures insofar as adult accuseds were concerned, they modified his system only slightly in the sections concerning juveniles.

^{189.} Art. 124.

^{190.} Art. 143(1).

^{191.} Art. 136(4).

CRIMINAL PROCEDURE FOR JUVENILE OFFENDERS

The order of proceedings at trial is as follows: the prosecutor's opening speech; ¹⁹² examination of prosecution witensses by the prosecutor, cross-examination by the defence, and, if necessary, re-examination by the prosecutor; ¹⁹³ acquittal of the accused if, at the close of the prosecution case, there is not sufficient evidence to convict; ¹⁹⁴ opening speech for the defence; ¹⁹⁵ statement of the accused if he wishes to speak; ¹⁹⁶ examination of defence witnesses by the defence, cross-examination by the prosecutor, and, if necessary, re-examination by the defence; ¹⁹⁷ prosecutor's closing speech; ¹⁹⁸ closing speech for the defence; ¹⁹⁹ and judgment and sentence. ²⁰⁰

In juvenile proceedings we find a radically different system. To begin with, except in trials before the High Court, the prosecutor cannot even be present. It thus falls to the judge, in the great bulk of cases, to perform the functions that the prosecutor would otherwise perform. Put another way, it can be said that most juvenile proceedings are ex parte: only the defence and the court have roles to play. Thus, "prosecution witnesses" are called not according to the wishes of the prosecutor, but on the decision of the court after "inquiring"—presumably of the informant in the case—"as to what witnesses should be called to support the accusation or charge." There is no opening speech by any party; the court, not prosecutor or defence counsel, conducts direct examination of all witnesses; "defence witnesses", if we may so refer to those witnesses called at the instance of the defendant, are not cross-examined by any prosecutor; only the defence may deliver a "summing up" speech.

It is not even clear whether the order of testimony is supposed to approximate that of adult proceedings: prosecution witnesses, followed, if the offence charged has been proved, by witnesses for the defence. The Code blurs, or even erases, the distinction between the "prosecution case" and the "defence case"; there seems to be no point at which the defence advocate can move for an acquittal on the ground that the "prosecution case" has not been proved. Must the defence, then, put on its case regardless of the weakness of the evidence in support of the accusation? Indeed, there is no express prohibition against calling the defence witnesses before any others, although this would of course be a most unfair technique. Perhaps in view of the Code's lack of precise direction in these matters it would be safest, and fairest to the juvenile, to fall back upon the procedure for adults in order to fill these gaps. If that were done, then the judge would first call witnesses in support of the charge. If, after hearing their testimony, he found that the charge had not been proved, he would acquit the accused. Only if he found that a case for conviction had been made out, would he call upon

^{192.} Art. 136(1).

^{193.} Arts. 136(2)(3) and 139.

^{194.} Art. 141.

^{195.} Art. 142(2).

^{196.} Art. 142(3).

^{197.} Art. 142(2). The Code does not expressly state that defence witnesses may be cross-examined and re-examined, but this is clearly implied. Arts. 137, 139-40, 142(3).

^{198.} Art. 148(1).

^{199.} Art. 148(2).

^{200.} Art. 149.

^{201.} Art. 176(1).

the defence to answer the charge. Such a procedure seems desirable to avoid forcing the accused to defend needlessly against a charge which is not supported by sufficient evidence.

We have thus far seen how the juvenile trial procedure differs considerably from the adult procedure, particularly in that the public prosecutor does not participate at all, and his functions are assumed by the court. But, as we have noted previously, the Code does make some procedural distinctions according to the seriousness of the offence attributed to the juvenile. Thus, we have seen that both the right to appinted counsel and the right to be accused in a formal charge drawn by the public prosecutor attach mainly²⁰² in serious cases. Another distinguishing feature of "serious" cases is that, at hearings held in the High Court, the public prosecutor "shall be present" ²⁰³ However, it is not clear why, in such cases, the public prosecutor should be present. Has he any functions? The Code provisions neither specify nor even vaguely hint that he does. Presumably, the "non-adversary" procedure of Article 176 applies to juvenile cases tried before the High Court as elsewhere, and the trial judge exercises the functions usually reserved to the public prosecutor. But then why should the latter be present?

One can only guess that Article 176(1) requires the public prosecutor to be present at High Court trials of juveniles because the offences within that court's jurisdiction are the most serious and/or the most complex in the Penal Code.204 Therefore, we can suppose, the High Court may wish to consult with the public prosecutor and to receive his advice and opinion on important questions. But this explanation is somewhat disturbing because of its implications for the juvenile's own needs in the High Court. We have seen that only in "serious" cases has the indigent young accused an absolute right to appointed counsel, and many High Court cases are not sufficiently "serious" to qualify under the test for counsel in Article 174(b).205 And in such cases, also, the juvenile has no right to be accused in a formal charge drawn by the public prosecutor, because the identical test of Article 172(3) will not be met.²⁰⁶ We thus confront the irony that High Court cases are considered sufficiently important and difficult to demand the presence of the public prosecutor, but neither sufficiently difficult nor important to entitle the juvenile accused to such basic safeguards as an adequate charge and a defence lawyer. It can only be hoped that until this anomaly is rectified by legislative revision, in the interests of justice the courts will grant these safeguards in High Court cases even though the Code does not explicitly so require.

^{202.} The right to appointed counsel also attaches in less serious cases where no person in loco parentis appears to represent the juvenile.

^{203.} Art. 176(1).

^{204.} See the First Schedule to the Criminal Procedure Code. By virtue of Art. 106 (Change of Venue), cases which are not ordinarily of High Court jurisdiction may be transferred to the High Court. Presumably, however, only cases which under Art. 106(b), present "some question of law of unusual difficulty" will be taken for trial by the High Court.

^{205.} For example, the offences of usury (Art. 667, Pen. C.), extortion (Art. 668, Pen. C.) or blackmail (Art. 669, Pen. C.), none of which are punishable with "rigorous imprisonment exceeding ten years or with death."

^{206.} Ibid.

4. The Role of the Accused

In Ethiopia an adult accused's role at his trial is possibly unique in contemporary legal systems. Apparently,²⁰⁷ he may not testify as a witness – i.e. he may not be sworn, questioned by defence counsel and cross-examined by the prosecutor. The Code seems in this respect to have chosen the continental rather than the modern²⁰⁸ common law approach. However, unlike the regime in continental²⁰⁹ systems, the accused need not submit to questioning by the court or prosecutor – he has an absolute privilege of silence and of refusal to be questioned. In this respect, the common law has been followed. Apparently, the sole avenue of participation open to the accused in Ethiopia is to make an unsworn statement, subject not to cross-examination but only to clarifying questions from the court if such are necessary. The motivation for disqualifying the accused as a witness in his own behalf was apparently to remove the danger that he would testify falsely and there by commit the offence of perjury. The motivation of perjury.

Turning to the procedure for juveniles, we find no guidance at all on the role of the accused; there is no hint as to whether he may testify as a witness or not, or as to whether or not he may make an unsworn statement. In this situation it seems most logical to apply the adult rule, since there seem to be no policy considerations militating for a distinction between adult and juvenile proceedings in this respect.

5. Judgment and Sentence

After all the witnesses have been heard in juvenile proceedings, and the defence has been given an opportunity to sum up its case, the Code directs that the court "shall give judgment." The term "judgment" is slightly ambiguous. Interpreted narrowly, it refers solely to the court's verdict on the charge: "guilty" or "not guilty" But it is sometimes used more broadly, in the Code and elsewhere, to refer both to the verdict and, in case of guilt, to the sentence. In the Code provisions governing the adult procedure, these two concepts are kept fairly distinct: Article 149 is entitled "Judgment and sentence," and deals in turn first with judgment

^{207.} The Code neither explicitly disqualifies nor permits him to testify; the only reference to the accused, Art. 142(3), states: "The witnesses for the defence may be called in any order: Provided that, where the accused wishes to make a statement, he shall speak first." By contrast with other codes which have obviously been consulted by the drafters, the omission to specify that the accused may give testimony under oath seems to indicate their intention. Compare Sec. 181, Criminal Procedure Code of the Federated Malay States (Kuala Lumpur, Government Press, 1951); Sec. 272, Ghana Criminal Procedure Code (Act. 30, 1960). Code Arts. 85 and 86, concerning the preliminary inquiry hearing, likewise contrast the accused's "statement" with the "evidence" of "witnesses". However, in light of the fact that the courts, either as a carry-over from the era of British influence in the judicial system or from customary practice or both, seem generally to permit the accused to testify, perhaps the ambiguity in the Code will eventually be interpreted along common law lines.

In England prior to 1878 the accused could not give sworn testimonty in his own behalf.
 Some former Commonwealth countries, such as India, have codes which incorporate the continental practice of subjecting the accused to judicial questioning. See Sec. 342, Indian Criminal Procedure Code (Act. V, 1898).

^{210.} Art. 142, para. 2.

^{211.} See M. Pieck, "The Accused's Privilege Against Self-incrimination in the Civil Law," American J. Comparative L., vol. 11(1962), p. 586; A. Vitu, Procedure Penale (Paris, Presses Universitaires de France, 1957), p. 212.

^{212.} Art. 176(7).

(i.e. verdict), then sentence.213 The corresponding provision in the juvenile preceddure, Article 177, is somewhat less satisfactory. Entitled simply "Judgment", it provides in sub-article (1) for the verdict and, where guilt is found, the sentence. Sub-arts. (2) and (3) then speak of hearing witnesses on the "character and antecedents" of the young person, and sub-article (4) states: "Judgment shall be given as in ordinary cases. The court shall explain its decision to the young person and warn him against further misconduct." An unwary reader might conclude that the verdict may thus follow the taking of evidence as to antecedents and character, but a closer analysis reveals that the witnesses heard under sub-articles (3) and (4) are heard only after a judgment (verdict) of "guilty". It would clearly be impermissible to prejudice the case by hearing evidence on character and antecedents before the charge had been found proved. That is why Article 55(1) of the Penal Code declares that the court may require the submission of such evidence "for the purpose of assessing sentence," and why Article 177(3), Crim. Pro. C. provides that after the testimony of the character witnesses "the defence shall address the court as to sentence." It is necessary to stress these points because, unlike the Code's provisions for adult trials, in the juvenile provisions there is no express prohibition against the disclosure of the accused's antecedents to the court before conviction.²¹⁶

Following a judgment of acquittal, the juvenile accused must be "set free forthwith." Following a judgment of guilty, the court proceeds to sentence him. But, as we have just noted, prior to doing so the court is empowered to take evidence on the character and antecedents of the convicted accused. If expert opinion is deemed desirable, the court may first "order the young offender to be kept under observation in a medical or educational centre, a home or any other suitable institution" Subsequent expert testimony on the physical and/or mental condition of the young person is, insofar as it concerns "definite scientific findings," binding on the judge in deciding upon the appropriate disposition. What procedure is to be followed in all these proceedings? Presumably, because it seems that the prosecutor is given no role in the process, the decision to commit the accused for pre-sentence observation will be made by the judge on his own motion, or on motion of the defence. As for the taking of evidence on character and antec-

^{213.} But the term "judgment" is used again in the broad sense in Art. 149(7): "After delivery of judgment the prosecutor and the accused shall be informed of their right of appeal."

^{214.} Emphasis supplied.

^{215.} Art. 138.

^{216.} It is reported that in practice the pre-sentence report is prepared prior to trial, but not consulted by the judge unless the accused is found guilty. Mebrahtu Yohannes, Procedure in Cases of Juveniles ..., cited above at note 26, p. 19.

²¹⁷ Art. 177(1).

^{218.} Ibid.

^{219.} Art. 55(2), Pen. C.

^{220.} Art. 55(3), Pen. C. This provision has been criticised because it leaves the court free to ignore, in the words of the Penal Code, "the appreciation of the expert as to the legal inferences to be drawn" from the definite scientific findings. P. Graven, An Introd-duction ..., cited above at note 28, p. 150. According to the criticism the judge should be bound, in effect, to delegate the sentencing function to the expert, who will know more about juvenile delinquency than the judge. In a purely rehabilitative scheme that solution might be fine, but it is hardly consistent with the present system, which retains a strong punitive element; in that sphere, the judge is by definition more competent than the "expert".

edents, the Code expressly gives the court power to call witnesses before it to testify, and "after these persons have been heard, the defence may reply and call his witnesses as to character;" these defence witnesses are "interrogated by the court." But it is not clear (a) whether the defence may "in reply" cross-examine the court's character witnesses, as it may do with regard to witnesses called in support of the charge, and (b) whether or not the defence character witnesses are, either prior to or following the court's "interrogation," examined by the defence. Presumably the defence may examine both categories of witnesses. Otherwise, there would be the danger that valuable information in their possession would not be brought to the court's attention. After the conclusion of testimony the defence "shall address the court as to sentence."

The Code then provides that judgment shall be given "as in ordinary cases," which phrase no doubt is intended to refer to Article 149 of the adult procedure. That article requires that the judgment be "dated and signed by the judge delivering it," that it "contains a summary of the evidence," "reasons for accepting or rejecting evidence," "the provisions of the law on which it is based and, in the case of a conviction, the article of the law under which the conviction is made." In the case of an an acquittal, the judgment must "contain an order of acquittal and, where appropriate, an order that the accused be released from custody." These requiremements as to the form and contents of the judgment are vuluable safeguards which must be strictly followed in juvenile as well as adult cases.

We have previously discussed the dispositional choices available to the court in sentencing the convicted young offender.²²³ We need add only a few remarks here. Conditional suspension of the penalty as provided for adult offenders may also be applied to juveniles,224 the only difference being that in the case of juveniles the period of probation must be fixed between one and three years, 225 in contrast to the ordinary limits of two to five years.²²⁶ The court also has the special power to "warn, admonish or blame the parents or other person legally responsibile for the young person where it appears that they have failed to carry out their duties.227 Furthermore, where because of such persons' "failure to exercise proper care and guardianship" the court commits the juvenile to the care of another person or to an institution, the former may be ordered to bear all or part of the cost of his up-keep and training.²²⁸ Unfortunately the Code does not indicate whether the persons affected by such an order may participate in the proceeding: May they present evidence on the question of fault? May they appeal the court's finding of fault, or the scope and duration of the required contribution?²²⁹ What if they are financially unable to comply with the order?

^{221.} Art. 177(3).

^{222.} Ibid.

^{223.} See text accompanying notes 41-67, above.

^{224.} Art. 176, Pen. C.

^{225.} Ibid.

^{226.} Art, 200(2), Pen, C.

^{227.} Art. 178.

^{228.} Art. 179.

^{229.} In an earlier draft of the Code the parents, etc. were given the right to appeal. See An Intermediate Draft of the Criminal Procedure Code (1959), cited above at note 130, Art. 157(3).

Lastly, although the juvenile procedure is silent on the question of costs, presumably the ordinary procedure applies, and the costs of prosecution are borne by the government unless "exceptional costs have been incurred. for a reason attributable to the convicted person and he is a person of property," in which case the court can tax him with all or part of the prosecution costs.²³⁰

Appeal and Other Post-Sentence Proceedings

The juvenile procedure does not mention the question of appeal, but it is clear from other Code provisions that the right of appeal applies just as in ordinary cases.231 Article 181 permits appeal from any "judgment of a criminal court whether it be a judgment convicting, discharging or acquitting an accused person." and Article 185(4) states that an appeal "by a young person ... shall be through his legal representative." But what is not clear is whether the non-adversary aspect of juvenile pre-trial and trial procedure carries through to the appeal stage. That is, are criminal appeals from juvenile case verdicts "adversary"? În appeals by the young person, is there a respondent?232 If so, who is it? In High Court cases, where the public prosecutor has participated, it would seem logical to give him such a role on appeal. But what of all other cases, which, as we have noted above, are tried ex parte? Surely the trial court judge is not supposed to appear andargue as respondent. We meet this issue again when we turn to ask whether the government may appeal in such juvenile cases.233 If so, who undertakes prosecution of the appeal? Or should we conclude from the general non-adversary: nature of juvenile proceedings that the government has no right to appeal, at least in cases not tried in the High Court? Presumably, there is an equal need for the right to such appeal in juvenile cases as in others - to correct errors committed by the trial court - and so the best solution might be to provide for the public prosecutor's participation at the appeal stage, as in ordinary cases, even thoughhe did not participate earlier.

Regarding post-sentence proceedings other than appeal, we shall discuss two types: 234 variation of measures and penalties prior to their normal expiration, and reistatement.

We have noted before that the substantive penal law applicable to juveniles allows the court a certain amount of flexibility in the treatment stage: the court-has a general power to "vary or modify" its sentence²³⁵ at any later time if the interest of the young person so requires. Such power includes, but is not limited

^{230.} Art. 220.

^{231.} Criminal appeals are considered in Current Issue, "Criminal Appeals," J. Eth. L., vol 1 (1964), p. 349, and in Fisher, Ethiopian Criminal Procedure, cited above at note 23, Chapter 17.

^{232.} In ordinary cases appeals are adversary, and the respondent must appear in oral argument before the appeal court. Art. 192.

^{233.} In ordinary cases the prosecutor, public or private as the case may be, has a right of appeal "against a judgment of acquittal, discharge or on the ground of inadequacy of sentence." Art. 185(2), (3).

^{234.} Other sorts, such as revision by Chilot, habeas corpus, pardon, and amnesty, are presumably available to juveniles on the same terms as they are to adults. See, generally, Fisher, Ethiopian Criminal Procedure, cited above at note 23, Chapter 18.

^{235.} Art. 180. This general power apparently includes the power to vary penalties as well as measures, and even to substitute a penalty for a measure if the juvenile has been convicted more than once. See note 61, above.

to, the power to convert a penalty of time into arrest,²³⁶ to shorten or extend a period of arrest, committal or imprisonment,²³⁷ to order conditional release,²³⁸ to transfer a juvenile from one type of institution to another,²³⁹ and to revoke probation imposed pursuant to conditional release or to suspension of the penalty.²⁴⁰

What procedure is to be followed in such cases? Book VI, Chapter 2 of the Criminal Procedure Code, entitled "Variation of Orders Contained in Sentences" provides a Procedure for such cases. Article 217 provides for an application by the party wishing an order to be varied, notice to affected persons, courtdirected inquiries into the facts, a hearing, and recording of the proceedings and of the court's decision. Appeal is expressly denied. Article 216 impliedly invokes this procedure for various types of situations including conditional release and revocation of probation. But doubt is raised as to the applicability of this procedure to juvenile cases by Article 216(3): "Orders made in respect of young persons may be varied in accordance with the provisions of Art. 180 of this Code." Looking to Article 180, we find only the statement that "any court which has sentenced a young person to a measure may at any time of its own motion or on the application of the young person, his legal representative or the person or institution to which he was entrusted, vary or modify such order if the interest of the young person so requires." But of notice, investigation, hearing, recording appeal, no guidance is given. In such circumstances we ought to fill in the gaps by applying the procedure of Article 216, which seems quite as suitable for juvenile cases as for others. And, we might add, the juvenile's right to counsel ought to be assured at this stage as well as earlier.

We have already discussed²⁴¹ the availability and effects of reinstatement. The Penal Code directs that "the young offender or ... those having authority over him must apply for reinstatement to "the competent authority,"²⁴² but omits further procedural guidance. The juvenile provisions of the Criminal procedure Code are completely silent. In this situation, as with applications to vary or modify the sentence, the procedure prescribed by Criminal Procedure Code Articles 218-19 for ordinary cases should be followed: the application should be made to "the court having passed the sentence the cancellation of which is sought" (the "competent authority"); it should be in writing, give reasons, and be accompained by documents which enable the court to judge the application; the court may order the production of further information, and it decides the issue (in a hearing open to both parties?) sitting in chambers; the decision is in writing, must give reasons, and is not appealable. An application rejected on the merits may not be renewed before two years have elapsed.

There is one aspect of the ordinary reinstatement procedure which perhaps should not apply to juvenile cases: publicity of the court's ruling. Article 219(4) requires that the court's decision on an application for reinstatement "shall be

^{236.} Arts. 171(2) and 710(2), pen. C.

^{237.} Arts. 54 and 168, Pen. C.

^{238.} Arts. 167(2) and 173(3), Pen. C.

^{239.} Art. 173(2), Pen. C.

^{240.} Ibid.; Arts. 176, 204 and 211, Pen. C.

^{241.} See text accompanying notes 76-81, above.

^{242.} Art. 180, Pen. C.

read out in open court, and shall be published in a newspaper." In the first place, it is questionable whether Article 219(4) makes any sense at all in light of Article 219(1), which in requiring the court to consider the application in camera, shows an understandable sympathy with the need for secrecy in reinstatement proceedings. This is so because the applicant, who has already served the penalty for his crime and may be fairly well integrated into the community, might be harmed by a revival of public attention to his past criminal conduct. A different situation results if the court grants reinstatement, because publicity of that fact may have a positive effect on the offender's rehabilitation, and in any event may be necessary to give third parties due warning not to defame him by any "reproach referring to an old conviction," a punishable offence. Therefore the publicity ordained by Article 219(4) is defensible in the case of an adult offender only where the in camera proceedings have resulted in a decision favourable to him, and indeed one suspects that the Code drafters failed to provide thus by oversight.

But in the case of juveniles it would be wrong to allow even grants of reinstatement to receive the publicity, including newspaper publication, that Article 219(4) requires. It is not reasonable to publicize the offender's reinstatement more widely than his conviction, and, as we have seen,²⁴⁴ the law allows strict limits on the extent of the latter in juvenile cases. Publication in a newspaper of the young person's rehabilitation could thus defeat the policy which may have originally prevented publication of his conviction on court order. Therefore in juvenile rehabilitation procedure publicity even for successful applications should be ordered only at the offender's request.

Special Proceedings

1. The Role of the Injured Party: Private Prosecutions and Joinder of the Civil Claim in the Criminal Proceedings

In ordinary criminal proceedings under Ethiopian law the injured party may have the opportunity to participate in two special ways, aside from participation as a witness. In a very limited class of cases, the injured party may institute the criminal proceedings as a private prosecutor if the public prosecutor refuses to prosecute. And in all criminal cases, whether instituted as public or private prosecutions, the injured party may apply to the court trying the case for an order that compensation be awarded for the injury caused. In juvenile cases Article 155(1)(a) expressly forbids joinder of the injured party's civil claim together with the criminal case. Probably, private prosecutions are forbidden as well.

^{243.} Art. 245(3), Pen. C.

^{244.} See text accompanying notes 71-75, above.

^{245.} Private prosecution is authorized only where the public prosecutor refuses to institute proceedings with regard to an offence punishable only upon complaint, on the ground that there is not sufficient evidence to justify a conviction. Arts. 42, 44(1). In certain specified cases someone other than the injured party himself may initiate the private prosecution. Art. 47.

^{246.} Or those claiming under him, Arts. 100, Pen. C. and 154, Crim. Pro. C.

^{247.} Art. 154.

^{248.} See the discussion below.

CRIMINAL PROCEDURE FOR JUVENILE OFFENDERS

It is difficult to fathom the drafter's motives for not allowing joinder of the injured party's civil claim in the criminal trial. It would seem that all the arguments which justify allowing such joinder in trials of adult accuseds apply to juvenile cases: joinder saves time and expense to the state, the injured party, and the accused by attempting²⁴⁹ to settle all the outstanding issues which have arisen out of the alleged crime. It can contribute to the guilty defendant's rehabilitation by making provision for his recompense to the victim of his crime and to society simultaneously. It also serves the extremely vital function of providing an outlet, sanctioned in Ethiopia by long tradition, for the injured party's passion for participating in the criminal case. To the extent that such participation allows the injured party to sublimate his instincts for "blood revenge", its value is inestimable. Juvenile accuseds are apparently by no means immune from involvement in the the blood feud syndrome.²⁵⁰

It cannot be objected that introduction of the civil claim might confuse or complicate the criminal trial, because in any case where that is likely the court always can (and should) deny the application; in this respect juvenile and adult cases are not distinguishable, and the criteria already established for adult cases seem perfectly adequate. Therefore, it may have been unwise to deny the possibility of joinder in juvenile cases.

Because the Code nowhere expressly settles the question, it is not absolutely certain that the Code forbids private prosecution of young persons,251 but it would be difficult to justify allowing it. In ordinary procedure, private prosecution is only possible for "complaint offences" (which are relatively minor), and even then only if the public prosecutor has declined to prosecute for the reason that the evidence is not sufficient, in his view, to support a conviction. Private proseecutions are permitted, within these strict limits, probably for two reasons: to provide an outlet for the injured party's desire to see his alleged assailant punished; and to check possible abuses of discretion by the public prosecutor. These aims are admittedly of great importance in all criminal cases, and, as we have seen, the first has apparently been sacrificed in juvenile cases by forbidding joinder of the civil claim. But permitting private prosecutions also has negative aspects, which are perhaps especially important in juvenile cases. Criminal prosecutions, whether private or public, bring great difficulty and embarrassment to the accused person: his life is disrupted, he is subjected to severe emotional stress, and he acquires a stigma of criminality which, regardless of attempts to keep the proceedings "secret" and even if he is ultimately acquitted, he may not lose for some time. Where a young person is the accused, these effects may have a particularly severe

^{249.} If the defendant is acquitted or discharged the criminal court may not adjudicate the injured party's civil claim but must refer him to the civil courts. Art. 158.

^{250.} See the homicide case discussed by Mebrahtu Yohannes, Juvenile Delinquency in Six Towns ..., cited above at note 104, pp. 137-38, where the eleven year old defendant discharged by the court was afraid to return to his village because "blood money" had not been paid. See also the other cases discussed by Mebrahtu Yohannes, id. at pp. 136-37, Public Prosecutor v. Aberra Lametcha (High Ct., Addis Ababa, 1965), Crim. Case No. 533-57, unpublished, Library, Faculty of Law, H.S.I.U.

^{251.} The Code's failure to deal expressly with the question contrasts with its clear approval of private prosecution in petty offence proceedings ("The public or private prosecutor shall apply..." Art. 167(1), and its clear refusal to permit joinder of the injured part's civil claim in juvenile criminal proceedings (Art. 155(1) (a)).

impact on him and on his chances of successful adjustment to life. To subject him to these strains in cases where the public prosecutor had formally stated that the available evidence does not justify a prosecution seems foolish; in juvenile cases private prosecution could jeopardize greater values than it serves.²⁵²

Then too, it is difficult to imagine how the role of private prosecutor could be accommodated in the special "non-adversary" procedure prescribed for juvenile trials. The Code provides that the private prosecutor will have all the "rights and duties" at trial as a public prosecutor would have, 253 but as we have seen, in juvenile cases not tried in the High Court (and cases sufficiently minor to admit of private prosecution are never of High Court jurisdiction) the public protecutor has no duties—in fact he cannot even attend the trial hearing. 254 This, together with the fact that the Code's juvenile provisions refer expressly to the public prosecutor but never to the private prosecutor, 255 bolsters the view that the Code does not permit private prosecution in juvenile cases.

2. Petty Offence Procedure

Just as the Code provides a special procedure for cases involving juveniles, so it provides one for the trial of petty offences.²⁵⁶ Unfortunately it is not clear which special procedure applies when a juvenile is accused of having committed a petty offence. It would seem that there is no possibility of conflict insofar as pre-trial procedure is concerned, because the petty offences procedure is addressed only to the stage of institution of proceedings and beyond; initiation of the proceedings and the police investigation stages must be conducted according to the regular juvenile procedure.²⁵⁷ As for the trial itself, it would at first blush seem sensible to apply the petty offences procedure, which differs from ordinary procedure chiefly in that it is less formal, and that the accused can plead guilty in writing and thus avoid a court appearance in suitable cases.²⁵⁸ Such procedural short-outs would be wholly appropriate to the trial of petty offences if the relatively

^{252.} The fact that the private prosecutor must bear all the costs of the prosecution, including, where the court finds that the charge "was not made in good faith," possibly all or part of the costs incurred by the accused (Arts. 154 and 221), would seem to be neither a very effective deterrent to baseless private prosecutions nor adequate solace to the acquitted accused.

^{253.} Art. 153(1).

^{254.} Art. 176(1).

^{255.} Arts. 172(1), (3) and 176(1).

^{256.} Arts. 167-70.

^{257.} This is not stated explicitly. But we can infer it from the initial provision for summoning of the accused on application to the court "by the public or private prosecutor" (Art 167(1). We know that there cannot be a "private prosecutor" until after the initiation and investigation stages (concerning a "complaint offence") have been concluded, and the public prosecutor has decided on the basis of the police investigation report not to institute public proceedings under Article 42(1)(a). Therefore, the Code chapter entitled "Procedure in Cases of Petty Offences" chronologically presupposes the conclusion of all stages prior to and including the public prosecutor's decision whether to institute proceedings, and we must presumably look to the ordinary Code provisions for regulation of those stages. (The "summons issued by the court under Article 167 is a summons to appear for trial, and serves the function of the charge in regular procedure (Art. 167(2). This is in clear contrast to the Chapter "Procedure in Cases Concerning Young Persons," which is clearly meant to govern matters from the earliest stages, and includes provision for initiation of the case and police investigation.

^{258.} See Arts. 168-70.

innocuous measure/penalty scheme of the petty offences Code²⁵⁹ applied in case of conviction. But it seems clear that it does not apply. The General Part of the Penal Code, in providing a special and exclusive set of measures and penalties for convicted juveniles, expressly makes those treatment provisions applicable to offences "provided by the Criminal Code or the Code of Petty Offences", ²⁶⁰ and Article 702(2) of the Petty Offences Code specifically reserves the applicability of juvenile "forms of punishmant." Article 696(3) of the Petty Offences Code providing that the petty offence provisions "shall also apply to young persons," ¹⁶¹ seemingly refers only to those provisions which define criminal liability for petty offences: Petty Offences Code treatment provisions must give way to those prescribed for juveniles in the Penal Code itself, unlesss they can be reconciled with the latter's scheme.

Thus, Articles 702(2) and 703 of the Petty Offences Code, which together make arrest "the only penalty involving deprivation of liberty which may be imposed in the case of petty offences," must refer to the direction in Penal Code Article 161 that when a young person commits "an offence provided by the ... Code of Petty Offences" "the Court shall order one of the following measures ..." which category includes commitment to a corrective institution for up to five years. And because that category also includes corporal punisment, that penalty is arguably available even though Petty Offences Code Article 702(1) expressly excludes it in petty offence cases. Article 167(2). A preferable view is that Article 702(2), read together, with Article 702(1), does not permit corporal punishment because it is not a "special form" of one of the penalites permitted by Articles 703 ff. We can easily reconcile Article 706(2), Pen.C. (Code of Petty Offences) (arrest in juvenile cases shall not exceed fifteen days' duration, etc.) with Article 165, Pen. C. (duration of arrest shall be determined by the court "in a manner appropriate to the circumstances of the case and the degree of gravity of the offence committed"), since the former article expressly refers to the latter and is more specific.²⁶² Likewise, we could read Article 780, Pen. C. (Code of Petty Offences) as limiting the amount of fine which can be imposed on a juvenile petty offender to three hundred dollars although Article 171, Pen. C. only directs that the amount "be proportionate to his means and the gravity of the offence."263

Seeing that the ordinary measure/penalty scheme applies generally to juvenile offenders, whether the offence is ordinary or merely petty, it becomes clear that there is no justification for an "abbreviated" procedure in petty offence cases: the procedure should match the aims and possible consequences of the proceedings, and these do not differ substantially for the juvenile accused of an ordinary or petty crime. He is equally liable, for example, to corporal punishment and to

^{259.} See Arts. 702-20, Pen. C. (C. Pet. Off.).

^{260.} Art. 161, Pen. C. (emphasis supplied).

^{261.} Note incidentally that the reference in Art. 696(3) to Penal Code Art. 52 is clearly erroneous; it is Art. 53 which defines "young person". Art. 52, which defines "infant", is irrelevant.

^{262.} Although "arrest" in the Code of Petty Offences is a *penalty*, and "arrest" in the vocabulary of juvenile treatment is a *measure*, the two are clearly equivalent in substance and should be so treated.

^{263.} We have already pointed out the fundamental inconsistency between other directions as to fines for juveniles contained in the Penal and Petty Offences Codes, respectively. See note 58 above.

committal to a "corrective institution" for a term of years as is the juvenile charged with a much more serious crime; only the penalty of imprisonment (along with deprivation of civil rights) is forbidden to the court.²⁶⁴ Therefore the juvenile procedure, not the special petty offences procedure, should always govern the trial of young persons accused of petty crime.

This conclusion leads us to question the wisdom of Article 698, Pen.C. (Code of Petty Offences), which directs that the expert inquiry which the court is encouraged²⁶⁵ to undertake before sentencing a convicted juvenile, should not be ordered in petty offence cases unless "the offender's responsibility cannot otherwise be decided by the court." This would make sense if the offender were subject only to the relatively mild measures and penalties prescribed by the Petty Offences Code, but makes no sense in juvenile cases where the possible consequences of the court order are indeed grave; the court should not in such cases be encouraged to make its decision as to treatment "blindfolded", as it were.

But, more fundamentally, we should seriously question the legislature's decision, if such it was, to apply the Penal Code's special juvenile treatment provisions to young petty offenders. Is it not unfair to the juvenile to subject him to a possible penalty of commitment to a "corrective institution" for up to five years266 following a conviction of such petty crimes as stealing fifty cents²⁶⁷ or defacing a park bench?268 An adult who committed the same acts could only be punished with loss of liberty for fifteen days in the first case,269 or three months in the second.270 It can be objected that in practice a court would never impose such a grave sentence in such a minor case, and that on appeal the sentence would certainly be reduced if it did. But if that is so then it is surely appropriate to ask why we give the court such a broad discretion in the first place vis-a-vis the juvenile petty offender when we refuse to allow it vis-a-vis the adult? If we are willing to place our trust in the good sense and restraint of courts, why do we set limits throughout the Penal Code on the amount of permissible penalty according to the gravity of the particular crime? The answer is surely that we do not "trust" the courts to such an extent, and that we feel it is right and fair to limit maximum penalties, at least in part, according to the degree of harm threatened or achieved by the offender. How can we justify taking a different course where juveniles are concerned?

We submit that this cannot be justified on any basis other than a denial that commitment for five years e.g., to the Addis Ababa Remand Home, is "really" punishment, because the legislature's aim in such cases is to reform, not hurt, the accused. But, as we have already noted, this view partakes heavily of wishful thinking. To take a misbehaving ten year old boy from his home envir-

^{264.} Because the penalty of imprisonment may only be ordered where the offence committed is "normally punishable with a term of rigorous imprisonment of ten years or more or with capital punishment." Art. 173, Pen. C.

^{265.} Art. 55, Pen. C.

^{266.} Art. 167(2), Pen. C.

^{267.} Art. 806, Pen. C. (C. Pet. Off.).

^{268.} Art. 811, Pen. C. (C. Pet. Off.).

^{269.} Art. 806, Pen. C. (C. Pet. Off.).

^{270.} Arts. 810-11 and 703, Pen. C. (C. Pet. Off).

onment and put him in the custody of a state institution which he may not leave without government permission may be wholly justified as a protective and beneficent deed in many cases, but to the individual boy, his family and his friends, it is surely punishment. The state's sincerely benevolent aims on his behalf do not erase the boy's sense that he is being forcibly deprived of his normal life, no matter how impoverished or harmful the latter may seem to us. If nothing else, the high escape rate of Remand Home inmates should satisfy us as to that. But even as viewed by the state, it is difficult to maintain that in society's eyes the boy is not being dealt with as a "criminal": we have accused him of violating a specific provision of the Penal Code, and have "convicted" him in a court of law for this offence. He has then been "sentenced" to serve a number of years in "corrective" confinement. Even if we call that treatment a "measure" rather than a "penalty", the aura of punishment perists. After all, we purport to include "rehabilitation" and "correction" among our aims in locking up adult convicts too,271 but we do not for that reason deny the treatment's punitive nature. Forcible deprivation of liberty pursuant to a criminal conviction simply cannot escape the lable of punishment, nor should we permit it to.

If our discussion so far is based on a correct reading of the law, then it must be said that this state of affairs illustrates all too well our central theme that the Ethiopian legislator's worthy efforts to provide a specially "enlightened" and protective scheme of treatment for the juvenile has led, ironically, to a smaller measure of justice for him than is accorded his adult counterpart. In the effort to distinguish the juvenile's case from the adult's in order to alleviate the rawness of criminal justice, little care had been taken to assure him equality of treatment with regard to those rights and safeguards we deem absolutely essential for the rest of us.

3. Default Proceedings

As a general rule in Ethiopian Criminal Procedure the accused's presence at trial is a requirement. In exceptional cases, where the offence charged is very serious, the accused can be tried in his absence and a judgment "in default" pronounced.²⁷² However, the Code specifically excludes juvenile accuseds from the application of those provisions which allow default proceedings.²⁷³ Therefore, it would seem, no juvenile may be tried for a criminal offence in his absence. Should he fail to appear on the day fixed for the hearing, the proper procedure is for the court to secure the attendance of the person in whose custody the juvenile was released under Article 172(4), and require him to produce the juvenile. Should he fail to do so, the appropriate remedy, if any, is contempt proceedings, unless a bail bond exists and can be levied upon.²⁷⁴

^{271.} Art. 1, Pen. C. But compare Penal Code Art. 86, which refers to Art. 1, with Penal Code Art. 105, stating the purpose of simple imprisonment as "a measure of safety to the general public and as a punishment to the offender," with no reference to reform or rehabilitation. Art. 107, Pen. C. (rigorous imprisonment) does however mention rehabilitation.

^{272.} See Arts. 160-70.

^{273.} Art.160(1)

^{274.} See the discussion on bail at text accompanying notes 142-48, above.

Conclusion

Ethiopian law treats the juvenile offender ambiguously: in part, as a criminal meriting punishment; in part, as an irresponsible child needing guidance and support. This ambiguous attitude is not uniquely characteristic of Ethiopia—other countries have been struggling with the same problem, often in similar ways. As urbanisation rapidly increases in Ethiopia, juvenile crime will increase, and public demands for action to curb the depredations of "street boy" gangs can be expected to exacerbate the punitive attitudes of law enforcement personnel. In such an atmosphere it will be easy to lose sight of the need to treat the juvenile accused with strict justice, but we must not let that happen. The Criminal Procedure Code's special provisions for the trial of juveniles are generally unsatisfactory, chiefly because they are too sparse. Too many gaps have been left. Hopefully, in filling them, the Code's ordinary procedure for adults will be taken as a model.

But a more basic problem is that the procedural rules which do exist seem to presuppose a benign substantive law, whereas, in effect if not design, that law is often severely punitive. The legislature might reconsider this procedure from the point of view of giving justice to the juvenile accused, paying particular attention to ways in which the present system may unfairly deny him basic constitutional rights.

APPENDIX

CODE ARTICLES APPLICABLE TO JUVENILE OFFENDERS

PENAL CODE

TITLE I

Section II. - Infants and Juvenile Delinquents

Art. 52. Infancy: Exoneration from Criminal Provisions.

The provisions of this Code shall not apply to infants not having attained the age of nine years. Such infants are not deemed to be responsible for their acts under the law.

Where an offence is committed by an infant, appropriate steps may be taken by the family, school or guardianship authority.

Art. 53. Special provisions applicable to young persons.

(1) Where an offence is committed by a young person between the ages of nine and fifteen the penalties and measures to be imposed by the Court shall be those provided in Book, II, Chapter IV of this Code (Art. 161 - 173).

Young persons shall not be subject to the ordinary penalties applicable to adults nor shall they be kept in custody with adult offenders.

(2) No order may be made under Art. 162 173 of this Code unless the offender is convicted.

Art. 54 Assessment of Sentence.

In assessing the sentence the Court shall take into account the age, character, degree of mental and moral development of the young offender, as well as the educational value of the measures to be applied.

The Court may vary its order to ensure the best possible treatment. (Art. 168).

Art. 55 Expert evidence and enquiry.

(1) For the purpose of assessing sentence the Court may require information about the conduct, education, position and circumstances of the young offender. It may examine his parents as well as the representatives of the school and guardianship authorities.

The Court may require the production of any files, particulars, medical and social reports in their possession concerning the young person and his family.

(2) The Court before passing sentence may order the young offender to be kept under observation in a medical or educational centre, a home or any other suitable institution.

The Court may require the production of expert evidence regarding the physical and mental condition of the young person. The Court shall put such questions as may be necessary to any expert for the purpose of informing itself as to the physical and mental state of the young person and inquire what treatment and measures of an educational, corrective or protective kind would be most suitable.

(3) In reaching its decision the Court shall be bound solely by definite scientific findings and not by the appreciation of the expert as to the legal inferences to be drawn.

Art. 56 Offenders over the age of fifteen.

(1) If at the time of the offence the offender was over fifteen but under eighteen years of age he shall be tried under the ordinary provisions of this Code.

JOURNAL OF ETHIOPIAN LAW - VOL. VII - No. 1

Chapter IV. MEASURES AND PENALTIES APPLICABLE TO YOUNG PERSONS

Section I. - Period between ages of nine and fifteen

Paragraph 1. Ordinary Measures

Art. 161 Principle.

In all cases where an offence provided by the Criminal Code or the Code of Petty Offences has been committed by a young person between the ages of nine and fifteen years (Art. 53) the Court shall order one of the following measures, having regard to the general provisions defining the special purpose to be achieved (Art. 54) and after having ordered all necessary enquiries for its information and guidance. (Art. 55).

Art. 162 Admission to a Curative Institution.

If the condition of the young offender requires treatment and where he is feeble minded, abnormally arrested in his development, suffering from a mental disease, blind, deaf and dumb, epileptic or addicted to drink, the Court shall order his admission to suitable institution where he shall receive the medical care required by his condition.

His treatment shall where possible include education and instruction.

Art. 163 Supervised Education.

(1) If the young offender is morally abandoned or is in need of care and protection or is exposed to the danger of corruption or is corrupted, measures for his education under supervision shall be ordered.

He shall be entrusted either to relatives or, if he has no relatives or if these have proved to be incapable of ensuring his education, to a person (guardian or protector), a reliable family, home or organization for the education and protection of children.

The relatives, person or organization of a public or private nature responsible for the education under supervision of the young offender shall undertake in writing before the Court that they will, under their responsibility, see to the good behaviour of the young offender entrusted to them.

The local supervisory authorities (Art. 213) shall be responsible for the control of the measure.

(2) Specific conditions such as regular attendance at a school or the obligation to undergo an apprenticeship for a trade, the prohibition to associate with certain persons or resort to certain places, the obligation to appear personally before, or to report on certain dates to, the supervisory authority may be imposed.

Such conditions may, according to their nature and purpose, be ordered either in respect to the young person or to the persons who vouch for his good conduct.

(3) A recall or a formal admonition may, if necessary, be sent to such persons by the supervisory authority or the Court.

The custody and education of an infant may at all times be withdrawn from the person or organization entrusted therewith if they prove to be incapable of discharging their trust in a proper manner.

Art. 164 - Reprimand; Censure.

(1) When such a course seems appropriate and designed to produce good results the Court may reprimand the young offender.

It shall direct his attention to the consequences of his act and appeal to his sense of duty and his determination to be of good behaviour in the future.

(2) This measure may be applied alone when the Court deems it sufficient for the reform of the young offender, having regard to his capacity of understanding and the not serious nature of the offence.

If expedient, it may be coupled with any other penalty or measure.

Art. 165 School or Home Arrest.

In cases of small gravity or when the young offender seems likely to reform, the Court may order that he be kept at school or in his home during his free hours or holidays and perform a specific task adapted to his age and his circumstances.

CRIMINAL PROCEDURE FOR JUVENILE OFFENDERS

The Court shall determine the duration of the restraint in a manner appropriate to the circumstances of the case and the degree of gravity of the offence committed.

It shall order the necessary steps for ensuring strict enforcement under supervision.

Art. 166. Admission to a Corrective Institution.

Where the character, antecedents or disposition of the young offender is bad, the Court may order his admission into a special institution for the correction and rehabilitation of young offenders

The young offender shall there receive, under appropriate discipline, the general, moral and vocational education (apprenticeship), needed to adapt him to social life and the exercise of an honest activity.

Art. 167. Duration of the Measures.

(1) Measures for treatment (Art. 162) and supervised education (Art. 163) shall, as a general rule, be applied for such time as is deemed necessary by the medical or supervisory authority and may continue in force until the young offender has come of age (eighteen years).

They shall cease to be applied when, in the opinion of the responsible authority, they have achieved their purpose.

(2) The sending to a corrective institution (Art. 166) shall, as a general rule, be ordered for a period of not less than one year nor exceeding five years; in no case shall it extend beyond the coming of age of the young offender.

The judgment shall fix the duration in each case.

Conditional release by way of probation after detention for one year may be ordered under such general conditions as are provided by law (Art. 210) and subject to the application of rules of conduct and submission of the released offender to the control of a charitable supervisory organization (Art. 213) during the fixed probation period.

Art. 168. - Variation of the Measures.

On the recommendation of the management of the institution the Court may vary an order made under the preceding Article when such variation will benefit the young offender.

Art. 169. Legal Effect of the Measures.

A young person in regard to whom one of the aforesaid curative, educational or corrective measures has been ordered shall not be regarded as having been sentenced under criminal law.

Paragraph 2. Penalties

Art. 170 - Principle.

The Court may sentence a young offender to one of the following penalties, after having ordered such enquiries to be made as may seem necessary (Art. 55), where measures under Art. 162-166 have been applied and have failed.

Art. 171 Fine.

(1) In exceptional cases when the young offender is capable of paying a fine and of realising the reason for its imposition, the Court may sentence him to a fine which shall be proportionate to his means and the gravity of the offence.

A fine may be imposed in addition to any other penalty.

(2) The ordinary, provisions governing the redemption of a fine and the consequences of non-payment (Art. 92-94) are not applicable to young offenders.

Should a young offender deliberately fail to pay the fine within a reasonable time fixed by the judgment the fine may be converted into arrest (Art. 165) for such time as shall be fixed by the Court.

Art. 172 Corporal Punishment.

(1) Where a young offender is contumacious the Court may, if it considers corporal punishment is likely to secure his reform, order corporal punishment.

Corporal punishment shall be inflicted only with a cane and the number of strokes shall not exceed twelve to be administered on the buttocks. Only young offenders in good health shall be subjected to corporal punishment.

(2) The Court shall determine the degree of punishment taking into account the age, development, physical resistance and the good or bad nature of the young offender, as well as the gravity of the offence committed.

Art. 173 Imprisonment.

- (1) When a young offender has committed a serious offence which is normally punishable with a term of rigorous imprisonment of ten years or more or with capital punishment the Court may order him to be sent:
- (a) either to a corrective institution (Art. 166) where special measure for safety, segregation or discipline can be applied to him in the general interest; or
- (b) to a penitentiary detention institution if he is incorrigible and is likely to be a cause of trouble, insecurity or corruption to others. The principle of segregation shall be applied in this case. (Art. 109(2)).
- (2) The Court shall determine the period of detention to be undergone according to the gravity of the act committed and having regard to the age of the offender at the time of the offence. It shall not be for less than three years and may extend to a period of ten years.

When the offender was sent to a corrective institution he shall be transferred to a detention institution if his conduct or the danger he constitutes render such a measure necessary, or when he has attained the age of eighteen years and the sentence passed on him is for a term extending beyond his majority.

In such a case the Court shall, without restriction, take into account, in determining the duration of the detention to be undergone, the time spent in the corrective institution and the results favourable or otherwise thereby obtained.

(3) Detention shall take place under the regime of simple imprisonment (Art. 105) and conditional release may be granted under the usual conditions provided by law (Art. 112) if the young offender appears to have reformed.

Art. 174 Petty Cases; Waiving of Penalty for Definite Reasons.

When six months at least have elapsed since the offence was committed, the Court may order no measure or penalty if it appears to be no longer necessary or expedient.

Such shall be the case in particular when educational or corrective measures or suitable punishment have already been imposed by the parental or family authority, or when the young offender is of good behaviour and seems to be reformed and no longer to be exposed to a risk of relapse.

Art. 175 - Special Period of Limitation.

- (1) When half the normal period of limitation (Article 226) has expired since the day on which the offence was committed, the Court may, if circumstances seem to justify such a decision, renounce imposing any measure or penalty except in the cases of serious offences mentioned in Art. 173.
- (2) In such cases the general rules governing the limitation of the prosecution and the sentence shall apply subject to reduction by half of the ordinary and absolute periods.

Art. 176. Suspended Sentence and Period of Probation.

In case of prosecution the general rules regarding the suspension of the sentence or of its enforcement with submission for a specific time to a period of probation under supervision (Art. 194-205) shall, as a general rule, remain applicable to young offenders if the conditions for the success of such a measure seem to exist and subject to the rules concerning serious offences as defined in Art. 173.

The duration of the period of probation shall be fixed between one and three years.

CRIMINAL PROCEDURE FOR JUVENILE OFFENDERS

Art. 177. Effect of Condemnation upon Civil Rights.

The measures and penalties imposed upon a young offender shall not result in the loss of his civil rights for the future, save in exceptional cases where the court regards it as absolutely necessary on account of the special gravity of the offence committed within the meaning of Art. 173.

Art. 178. Preventive and Protective Measures of a General Nature.

The provisions concerning forfeiture to the State (Art. 99), the seizure of dangerous articles (Art. 144) as well as the prohibition from resorting to certain places (Art. 149) shall be applicable to young offenders.

The Court may in addition order the expulsion (Art. 154) of an alien under age who proves to be unamenable to reform and dangerous for the community, at the end of the period of corrective internment or detention.

Due notice shall be given to the appropriate guardianship authority (Art. 158) of all measures taken and penalties imposed upon young offenders.

Art. 179. Publication of Judgment and Entry in Police Record.

The publication of the judgment (Art. 159) shall never be effected in respect to young persons.

The entry in the Police record (Art. 160) of the measures and penalties affecting them shall be made merely for the information of the official, administrative or judicial authorities concerned. In no case shall excerpts from their record be communicated to third parties.

Art. 180. Cancellation of Entry and Reinstatement.

On the application of the young offender or of those having authority over him the competent authority may order the cancellation of an entry in his personal Police record of measures or penalties applied to him, except imprisonment, within two years from their enforcement if the normal conditions for reinsatement (Art. 242-247) are fulfilled.

Section II. Period between ages of fifteen and eighteen.

Art. 181. Normal case.

In the case of an offence committed by a young person belonging to the intermediary age group extending from the end of criminal minority (15 years) to legal majority (18 years), the court applying the ordinary provisions of the law (Art. 56), may reduce the penalty within the limits it specifies (Art. 184), if the circumstances of the case seem to justify such a reduction.

In no case may death sentence be passed upon an offender who had not attained his eighteenth year of age at the time of commission of the offence (Art. 118).

In the carrying out of penalties entailing loss of liberty the rule of segregation until majority (Art. 109 (2)) shall be strictly observed.

Art. 182. Special Case.

- (1) When the young offender is undeveloped physically or mentally for his age or did not commit a serious offence and, according to expert opinion, still seems amenable to curative, educational or corrective measures provided in respect to young offenders (Chapter 1) the Court may by stating its reasons therefore, instead of mitigating the ordinary penalty in accordance with the preceding provision, order one of the aforesaid measures or penalties, in particular his despatch to a curative or corrective institution, or corporal punishment
- (2) The curative, educational or corrective measure may under no circumstanes be extended beyond legal majority (Art. 167).

The Court may, before the end of the term, review its order where, in view of the length of the penalty imposed, it appears expedient to order detention in a penitentiary establishment (Art. 173 (2)) upon release from the corrective institution.

JOURNAL OF ETHIOPIAN LAW - VOL. VII - No. 1

Chapter II. LIABILTY TO PUNISHMENT.

Art. 696 Punishable Acts and Persons.

(3) The provisions relating to petty offences shall apply also to young persons within the meaning of the Penal Code (Art. 52).

Art. 698 Measures for Purposes of Clarification.

Measures for the taking of expert advice and the carrying out of enquiries provided in respect to ordinary criminal offences (Art. 51 and 55) shall be ordered only if questions as to the offender's responsibility cannot otherwise be decided by the court.

TITLE II

RULES GOVERNING PENALTIES

Chapter I. - PENALTIES AND MEASURES APPLICABLE

Section I. Principal Penalties

Art. 702 Exclusion of Ordinary Criminal Penalties.

(2) The only penalties which may be imposed for petty offences are those specified in the following provisions subject to the special forms of punishment applicable to military offenders or young persons.

Art. 706 - Methods of Enforcement: Special Case of Members of the Armed Forces and Young Persons.

(2) Young persons sentenced to arrest shall undergo their punishment either by school or home arrest under the conditions provided for their case (Art. 165) or, when this is impracticable, under the supervision of an institution, a charitable organization or a reliable person appointed by the court.

Arrest in their case may be served at different times: Provided that no period of arrest shall be for less than three hours and the total period shall not exceed fifteen days.

Art. 710 Recovery of Fine: Special case of members of the Armed Forces and Young Persons.

(2) In the case of a young offender the fine shall be fixed by the court within appropriate limits, taking into special account the gravity of the offence, his material circumstances and the greater or lesser need for the warning constituted by the penalty.

Where the fine cannot be paid by the young offender, his parents or family shall be answerable for the payment in accordance with the ordinary rules of civil law. Where the young offender has neither next-of-kin nor sureties who can answer for him the court shall convert the fine into arrest for young persons on such terms and conditions as it shall consider appropriate in the circumstances.

CRIMINAL PROCEDURE CODE

BOOK I

JURISDICTION OF COURTS,

Art 5 Persons to be tried.

(1) No young person (Art. 53 Penal Code) may be tried together with an adult.

Chapter 2. POLICE INVESTIGATION

Art. 22. Principle.

- (1) Whenever the police know or suspect that an offence has been committed, they shall proceed to investigate in accordance with the provisions of this Chapter.
- (2) Investigation into offences committed by young persons shall be carried out in accordance with instructions given by the court under Art. 172(2).

Art. 39 Closure of police investigation file.

(1) The public prosector shall close the police investigation file where accused: (b) is under nine years of age.

CRIMINAL PROCEDURE FOR JUVENILE OFFENDERS

Chapter 3. - INSTITUTION OF PROCEEDINGS

Art. 40 Duty to institute proceedings.

- (1) Subject to the provisions of Art. 42, the public prosecutor shall institute proceedings in accordance with the provisions of this Chapter whenever he is of opinion that there are sufficient grounds for prosecuting the accused.
- (2) The public prosecutor shall not institute proceedings against a young person unless instructed so to do by the court under Art. 172.

BOOK III

PRELIMINARY INQUIRY AND COMMITTAL FOR TRIAL

Art. 80 - Principle.

(1) Where any person is accused of an offence under Art. 522 (homicide in the first degree) or Art. 637 (aggravated robbery) a preliminary inquiry shall be held under the provisions of this book:

Provided that nothing in this Article shall prevent the High Court from dispensing with the holding of a preliminary inquiry where it is satisfied by the public prosecutor that the trial can be held immediately.

- (2) Where any person is accused of any other offence triable only by the High Court no preliminary inquiry shall be held unless the public prosecutor under Art. 38 (b) so directs.
- (3) The provisions of this Book shall not apply to offences coming within the jurisdiction of the High Court which have been committed by young persons.

Chapter 3. THE CHARGE

Art. 108. Principle.

- (1) No person may be tried for an offence other than a petty offence unless a charge has been framed in accordance with the provisions of this Chapter.
- (2) The provisions of this Chapter shall apply to all charges framed:
 - (a) by the public prosecutor, whether the case is to be tried by the High Court or a subordinate court; and
 - (b) by the private prosecutor, where he has been authorised to conduct a private prosecution.
- (3) The provisions of this Chapter shall not apply in cases concerning young persons unless an order to the contrary be made under Art. 172.

Chapter 6. INJURED PARTY IN CRIMINAL PROCEEDINGS

Art. 155 Application dismissed.

- (1) The court shall consider the application and shall of its own motion or on the request of the prosecution or the defence refuse the application where:
 - (a) a young person is the accused;

TITLE II

SPECIAL PROCEDURES

Chapter 1. PROCEDURE IN CASES OF DEFAULT

Art. 160 Principle.

(1) The provisions of this Chapter shall apply where the accused fails to appear whether the prosecution is public or private but shall not apply to young offenders.

Chapter 3. - PROCEDURE IN CASES CONCERNING YOUNG PERSONS

Art. 171. Principle.

Criminal cases concerning young persons shall be tried in accordance with the provisions of this Chapter.

Art. 172. Institution of proceedings.

- (1) In any case where a young person is involved, he shall be taken immediately before the nearest Woreda Court by the police, the public prosecutor, the parent or guardian or the complainant.
- (2) The court shall ask the person bringing the young person to state the particulars and the witnesses, if any, of the alleged offence or to make a formal complaint, where appropriate, and such statement or complaint shall be recorded. The court may give the police instructions as to the manner in which investigations should be made.
- (3) Where the accusation relates to an offence punishable with rigorous imprisonment exceeding ten years or with death (Art. 173 Penal Code) the court shall direct the public prosecutor to frame a charge.
- (4) Where the case requires to be adjourned or to be transferred to a superior court for trial, the young person shall be handed over to the care of his parents, guardian or relative and in default of any such person to a reliable person who shall be responsible for ensuring his attendance at the trial. The witnesses shall be bound over to appear at the trial.

Art. 173. Summoning of young person's guardian.

Where the young person is brought before the court andhis parent, guardian or other person in loco parentis is not present, the court shall immediately inquire whether such person exists and shall summon such person to appear without delay.

Art. 174. Young person may be assisted by counsel.

The court shall appoint an advocate to assist the young person where:

- (a) no parent, guardian or other person in loco parentis appears to represent the young person, or
- (b) the young person is charged with an offence punishable with rigorous imprisonment exceeding ten years or with death.

Art. 175. Removal of young person from chambers.

Where any evidence or comments are to be given or made which it is undesirable that the young person should hear, he shall be removed from the chambers while such evidence or comments are being given or made.

Art. 176. Hearing.

- (1) Where the young person is brought before the court all the proceedings shall be held in chambers. Nobody shall be present at any hearing except witnesses, experts, the parent or guardian or representatives of welfare organisations. The public prosecutor shall be present at any hearing in the High Court.
- (2) All proceedings shall be conducted in an informal manner.
- (3) The accusation or complaint under Art. 172 (2) or the charge under Art. 172 (3) shall be read out to the young person and he shall be asked what he has to say in answer to such accusation or charge.
- (4) If it is clear to the court from what the accused says that he fully understands and admits the accusation or charge, the court shall record what the young person has said and may convict him immediately.
- (5) If it is clear to the court from what the accused says that he fully understands and does not admit the accusation or charge, the court shall inquire as to what witnesses should be called to support such accusation or charge. The young person, his representative or advocate may cause any witnesses to be summoned.
- (6) All witnesses shall be examined by the court and may thereupon be cross-examined by the defence. All dispositions shall be recorded.

CRIMINAL PROCEDURE FOR JUVENILE OFFENDERS

(7) When the evidence is concluded, the defence may sum up and thereafter the court shall give judgment.

Art. 177 Judgment.

- (1) The judgment shall specify the provisions of the law on which it is based. Where the young person is found not guilty, he shall be acquitted and set free forthwith. Where he is found guilty, the court shall impose the appropriate measure or penalty under Art. 162 et seq. Penal Code.
- (2) The court may call before it any person or representative of any institution with a view to obtaining information concerning the character and antecedents of the young person so as to arrive at a decision which is in the best interest of the young person.
- (3) After these persons have been heard, the defence may reply and call his witnesses as to character, who shall be interrogated by the court and thereupon the defence shall address the court as to sentence.
- (4) Judgment shall be given as in ordinary cases. The court shall explain its decision to the young person and warn him against further misconduct.

Art. 178 Orders which may be made against parents and guardians.

Where it thinks fit the court may warn admonish or blame the parents or other person legally responsible for the young person where it appears that they have failed to carry out their duties.

Art. 179 Cost of upkeep of young person in certain circumstances.

- (1) The parents or other person legally responsible for the care of a young person may be ordered to bear all or part of the cost of his upkeep and training where owing to their failure to exercise proper care and guardianship the court has ordered the young person to be sent to the care of another person or to a corrective or curative institution.
- (2) The scope and duration of such obligation shall be specified in the judgment.

Art. 180 Variation or modification of order made in respect of young person.

Any court which has sentenced a young person to a measure may at any time of its own motion or on the application of the young person, his legal representative or the person or institution to which he was entrusted, vary or modify such order if the interest of the young person so requires.

Art. 185 Appeal against conviction and sentence.

(3) An appeal by a young person or by an incapable person shall be through his legal representative.

Art. 216 Principle.

(3) Orders made in respect of young persons may be varied in accordance with the provisions of Art. 180 of this Code.

ከሊን ፣ ጂ ፣ ሞርሀውዝ*

ይህ ፡ ጽሑፍ ፡ በኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ ስለአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ የተደረገ ፡ ጥናት ፡ ውጤት ፡ ነው ፡ ¹ የጥናቱ ፡ ዓይነተኛ ፡ ዓላማዎች ፡ በጊዜው ፡ ያለውን ፡ አሠራር ፡ ይህም ፡ አሠራር ፡ ሕጉ ፡ ከደነገጋቸው ፡ ሁኔታዎች ፡ ጋር ፡ እንዴት ፡ እንደሚመጣ ጠን ፡ መመርመር ፤ መንግሥት ፡ በሠራተኛና ፡ አሠሪ ፡ መካከል ፡ ሊፈጠር ፡ የሚችለውን ፡ አለመግባባት ፡ ለማስታረቅ ፡ ያወጣቸውን ፡ ዘዴዎች ፡ ተንትኖ ፡ ማየትና ፡ ሁለቱ ፡ ክፍሎች ፡ ሠራተኞችና ፡ አሠሪዎች ፡ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡ ሆነ ፡ በጠቅላላው ፡ አቋም ፡ ላይ ፡ ያላቸውን ፡ ዝንባሌዎች ፡ መመርመር ፡ ነው ፡፡ ከዚሁም ፡ ዓላማዎች ፡ ለመድረስ ፡ ለጠቅላላው ፡ የሥራ ፡ ውጥን ፡ መልክ ፡ ለመስጠት ፡ ሲባል ፡ ጥናቱ ፡ በተለይ ፡ የተደረገው ፡ በሁለት ፡ ኢንዱስትሪዎች ፡ ላይ ፡ ነው ፡፡ እንዚሁም ፡ ኢንዱስትሪዎች ፡ ለስላሳ ፡ መጠጠችን ፡ የአምቦ ፡ ውኃ ፡ የመሳሰሉትን ፡ የውኃ ፡ መጠጠችን ፡ የሌዎትን ፡ ወይን ፡ ጠጆችንና ፡ አረቄዎችን ፡ እየሰሩ ፡ ወይም ፡ በጠርሙስ ፡ አየምሉ ፡ የሚያወጡ ፡ የመጠጥ ፡ እንዱስትሪዎችና ፡ ተሽክርካሪ ፡ መኪናዎችን ፡ ለማደስ ፡ አንል ግሎት ፡ የተቋቋሙ ፡ የጋራዥ ፡ እንዱስትሪዎችና ፡ ተሽክርካሪ ፡ መኪናዎችን ፡ ለማደስ ፡ አንል ግሎት ፡ የተቋቋሙ ፡ የጋራዥ ፡ እንዱስትሪዎች ፡ ናቸው ፡፡

የጥናቱ ፡ ውጤት ፡ ከመገለጹ ፡ በፌት ፡ የኢትዮጵያን ፡ የደመወዝ ፡ ሥራ ፡ አመ ጣጥ ፡ ታሪክ ፡ ባጭሩ ፡ ማወቅ ፡ ያስፈልጋል ።

ጠቅሳሳ ፡ መቅድመ ፣ ታሪክ ፤

በ፲፱፻፴፫ ፡ ዓ ፡ ም ፡ የንጉሥ ፡ ነገሥቱ ፡ በድል ፡ አድራጊነት ፡ መመለስ ፡ ከዚህ ፡ በፊት ፡ ታይቶ ፡ የጣይታወቅ ፡ የፖለቲካ ፡ አርጋታን ፡ አስክተለ ፡ ከዚህም ፡ ጋር ፡ ተያ ይዞ ፡ የደመወገ ፡ ሥራ ፡ እድገትና ፡ የኢንዱስትሪዎች ፡ መስፋፋት ፡ መጣ ፡፡ በ፲፱፻፶፮ ዓ ፡ ም ፡ በዘመናዊው ፡ የሥራ ፡ ክፍል ፡ ብቻ ፡ ወደ ፡ ፫፻ሺ ፡ የሚጠጉ ፡ ሠራተኞች ፡ እንደነበሩ ፡ ተገምቷል ፡²

በዚህ ፡ የደመወዝ ፡ እድገት ፡ የተነሳ ፡ ሠራተኞች ፡ በመተባበር ፡ ለራሳቸው ፡ ለማድረግ ፡ የሚችሎት ፡ ብዙ ፡ ጥቅም ፡ መኖሩን ፡ ተገነዘቡ ፡ ይሁን ፡ እንጂ ፡ ለጋራ ፡ ጥቅም ፡ የሚውሉ ፡ ማኅበሮች ፡ ለኢትዮጵያ ፡ አዲስ ፡ ነገር ፡ አልነበሩም ፡ ሰዎች ፡

^{*} ኤል፡ኤል፡ቢ፡ኖርዝ፡ዌስተርን፡ዩኒቨርሲቲ፡፲፱፻፷፱ ዓ፡ም፡

^{1.} ዶራሲው ፡ ፲፱፻፷፮ ጎ ፡ ም ፡ በቀዳማዊ ፡ ኃይለ ፡ ሥላሴ ፡ ዩኒቨርስቲና ፡ በኖርዝዌስተርን ፡ ዩኒቨርስቲ፡ ትብብር ፡ በኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ በተደረገው ፡ የምርምር ፡ ጥናት ፡ ውስጥ ፡ ተካፋይ ፡ ነበሩ ፡

^{2.} ሥዩም ፡ ገብረ ፡ አግዚአብሔር ፡ ዘ ፡ ዲቬሎፕሜንት ፡ አፍ ፡ ሰም ፡ ኢንስቲቲዩሺንስ ፡ ሎንሰር ንድ ፡ ዊዝ ፡ ሌበር ፡ ሪሊሺንስ ፡ ኢን ፡ ኢትዮፒያ ፡ (፲፱፻፷፪ ፡ ዓ፡ም ፡ ያልታተመ ፡ በቀ. ኃ. ሥ. ዩኒቨርስቲ ፡ ቤቲ ፡ መጻሕፍት ፡ የሚገኝ) ፡ በተጨማሪም ፡ ሊበር ፡ ሎው ፡ ኤንድ ፡ ፕራክቲስ ፡ ኢን ፡ ኢትዮፒያ ፡ ቢ ፡ ኤል ፡ ኤስ ፡ ሪፖርት ፡ ቀነተር ፡ ፱፻፺፰ ፡ (የአሜሪካን ፡ አሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ክፍል ፡ ፲፱፻፶፱ ዓ፡ም ፡ ገጽ ፡ ፲፱ ፡ ዶክተር ፡ ሥዩም ፡ በኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ ስላለው ፡ አሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ የቅርብ ፡ ተመልካችና ተካፋይ ፡ እንደመሆናቸው ፡ መጠን ፡ ጽሁፋቸው ፡ ስለ ፡ ኢትዮጵያ ፡ አሠሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ሕግ ፡ በጣም ፡ ጠቃሚ ፡ ፌሳብ ፡ ይዟል *

ኑሮአቸውን ፡ ከንጠር ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ሲለውጡ ፤ በንጠር ፡ የ**ነበራቸውን ፡ ባሕ**ላዊ ፡ የኑሮ ፡ ዘይቤዎች ፡ የሚተኩላቸው ፡ አንዳንድ ፡ ብልሀቶችን ፡ መፍጠር ፡ አስፈለጋ ቸው ፡፡ ራስን ፡ በራስ ፡ መርዳት ፡ በሚል ፡ ዓላማ ፡ የተመሠረቱት ፡ እንደ ፡ እድር ፡ እቁ ብና ፡ መፈዳጀ ፡ የመስሉ ፡ ችግር ፡ ባጋጠመ ፡ ጊዜ ፡ የሚረዱ ፡ ማኅበሮች ፡ በንጠር ፡ የሚገኘውን ፡ የቤተሰብ ፡ ግንኙነት ፡ በመተካት ፡ ተቋቋሙ »³ እነዚህ ፡ ማኅበ ሮች ፡ በትክክለኛ ፡ አንጋገር ፡ እንደ ፡ "የሠራተኛ ፡ ማኅበር ፡" የሚቆጠሩ ፡ ኅበሩኤ ፡ "በመንደሩ" ፡ ሰዎች ፡ መካከል ፡ የተቋቋሙት ፡ ማኅበሮች ፡ ቀርቶ ፡ በአንድ ፡ ፋብሪት ሥራተኞች ፡ መካከል ፡ እንኳን ፡ የተቋቋሙት ፡ ማኅበሮች ፡ ከአሥሪው ፡ *ጋር* ፡ አንዳችም ፡ ግንኙነት ፡ የላቸውም ፡ ነበር ፡፡ እነዚህም ፡ ማኅበሮች ፡ በአድልዎ ፥ በአ ደ*ጋ ፣* ከሥራ ፣ በመሰናበትና ፣ በሕመም ፡ ምክንያት ፡ በሠራተኞች ፡ ላይ ፡ ለሚደር ሱት ፡ ችግሮች ፡ በመጠት ፡ መፍትሄ ፡ ሊሆኑ ፡ ችለዋል ። በመጀመሪያ ፡ *ሠራ* ተኞች ፡ በደመወዛቸውና ፡ በሚያገኙዋቸው ፡ ሌሎች ፡ ጥቅሞች ፡ ከሌሎቹ ፡ ደመ ወዝ። ከማይከፈላቸው። ወንድሞቻቸው። ይልቅ። ባሉት። ተደስተው። ይኖሩ። ነበር። ይበልጥ ፡ እንዲጠይቁ ፡ አድርጓቸዋል = * እንደዚህ ፡ ዓይነቱ ፡ ዝንባሌ ፡ ለሠራተኞች ፡ ማኅበሮች ፡ መፈጠር ፡ ዓይነተኛ ፡ ምክንያት ፡ ሊሆን ፡ ቻለ ፡፡

ንፃንት ፡ ከተመለሰ ፡ በኋላ ፡ የእንግሊዝ ፡ ጦር ፡ ወታደሮች ፡ በኢትዮጵያ ፡ በነበሩበት ፡ ወቅት ፡ የሥራተኛ ፡ ማኅበሮች ፡ ንቅናቄ ፡ ታላቅ ፡ ድጋፍና ፡ ማበረታታትን ፡ አገኘ ፡ ይኸውም ፡ ሁኔታ ፡ የኢትዮጵያና ፡ የፈረንሣይ ፡ የምድር ፡ ባቡር ፡ ኩባንያ ፡ ሥራተኞች ፡ ማኅበር ፡ እንዲቋቋም ፡ ምክንያት ፡ ሆኗል ፡ ፡ በተጨማሪም ፡ በ፲፱፻፴፮ ፡ ዓ ፡ ም ፡ የወጣው ፡ የፋብሪካዎች ፡ አዋጅ ፡ ፋብሪካዎችን ፡ ለማቋቋምና ፡ ለመቆጣጠር ፡ ኩሚቴ ፡ በማቋቋምና ፡ ለንግድና ፡ እንዱስትሪ ፡ ሚኒስቴርም ፡ ስለፋብሪካ ፡ ሥራተኞች ፡ ጤን ነት ፡ ፀጥታ ፡ አጠባበቅና ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ ደንብ ፡ እንዲያወጣ ፡ ሥልጣን ፡ በመስ ጠት ፡ ሴላ ፡ ማበረታቻ ፡ ሳይሆን ፡ አልቀረም ፡ ነገር ፡ ማን ፡ አብዛኛውን ፡ ጊዜ ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ ሳይውል ፡ በመጨረሻ ፡ በ፲፱፻፶፩ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ተሽሮአል ፡ ⁷

^{3.} በዕድር ፡ ውስጥ ፡ አባሎቹ በየወሩ ፡ የተወሰነ ገንዘብ ፡ ያዋጣሉ ፡ ይህም ፡ የተከፈለው ፡ ገንዘብ ፡ ለያንዳንዱ ፡ ሰው ፡ አንደ ፡ ችግሩ ፡ መጠን ፡ ይከፈለዋል = ይህም ፡ ችግር ፡ ከሞት ፣ ከበሽታ ፤ ከሥራ ፡ መውጣት ፤ ከመታሰርና ፡ ከመሳሰሉት ፡ ነገሮች ፡ ሲመነቴ ፡ ይችላል ፡ መረጻኝ ፡ ከዕድር ፡ ጋር ፡ አንድ ዓይነት ፡ ሲሆን ፡ ገንዘቡ ፡ የሚሰበሰበው ፡ በወር ፡ ሳይሆን ፡ ችግሩ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ነው = ዕቂብ ፡ ግን ግዴታ ፡ ያለበት ፡ የገንዘብ ፡ የጣጠራቀሚያ ማህበር ፡ ሲሆን ፡ ገንዘቡ ፡ የሚከፈለው ፡ በተወሰነ ጊዜ ነው ፡ የተጠራቀመው ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ አጣ ለወጣለት ፡ ባለዕድል ፡ ወዲያው ፡ ይከፈለዋል ፡ በዚህ ፡ ሁኔታ ፡ ገንዘብ ፡ ያገኘው ፡ ሰው ፡ ሴሎቹ ፡ ያልደረሳቸው ፡ ሰዎች ፡ ኢስከሚደርሳቸው ፡ ድረስ ፡ መዋጮውን ፡ ይከፍላል ፡ በድጋሚ ፡ ሴላ ፡ ገንዘብ ፡ ለመቀበል ፡ ግን ፡ አይቻልም ፡ ዲ ኤን ፡ ሴቪን፡ ዋክስ ፡ ኤንድ ፡ ሥልድ ፡ ገጽ ፡ ፪፻፸፰-፪፻፸፱ ፡ አና ፡ ኤ ፡ ዛክ ፡ ዘኒው ፡ ሴበር ፡ ሴጅስሴሽን ፡ ኢን ፡ ኢትዮፒያ ፡ (ቀ.ኃ.ሥ.ዩ. መጽሐፍት ፡ ቤት ፡ የሚገኝ ፡ ያልታተመ) ፡ ገጽ ፡ ፩-፬ ፡

^{4.} በተማሩ ፡ ኢትዮጵያውያን ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡ የኩባንያዎችን ፡ ትርፍ ፡ የማጋንን ፡ ዝንባል ፡ ለዚህ ተጨ ማሪ ፡ ምክንያት ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርም ፡ ፫ ፡ኤ ፡ ሲ ፡ "ኤቬሎፒንግ ፡ ማኔጀርስ ፡ ኢን ፡ ኤቬሎፒንግ ካንትሪስ ፡" ሀርቫርድ ቢዝነስ ፡ ሪቪው ፡ (ከኅዳር ፡ እስከ ፡ ታህሣሥ ፡ ፲፱፻፷፩) ፡ ገጽ ፡ ፻፷-፰ ፡

^{5.} ዛክ አላይ በግርጌ ፡ ማስታወሻ ፡ ቁ.፫ ፡ የተጠቀሰው ፡ ገጽ ፡ ፪ ።

^{6.} በ፲፱፻፴፯ ፡ ዓ/ም ፡ የወጣ ፡ የፋብሪካዎች ፡ አዋጅ ፡- አዋጅ ፡ ቁ.፶፰ ፡ <u>ነጋሪት ፡ ጋዜጣ</u> ፡ ፴፫ኛ ፡ ዓመት ፡ ፡ ቁ.፰ ፡

^{7.} ሥዩም፣ 1/ኢግዚአብሔር ፥ አላይ። በግርጌ፣ ማስታወሻ። ቁ.፯፣ የተጠቀሰው ፥ ገጽ። ፲-፲፪ ፡፡ ስለሥራ፣ ሁኔታ። በ፲፱፻፵፰፡ ዓ/ም። በወጣው፡ አዋጅ ፥ ቁ.፪ ፥ አዋጅ። ፪፻፴፪፡ <u>ነጋሪት። ጋዜጣ፡ ፳</u>፮ኛ፡ ዓመት፡ ቁ.፲፫፡ ተሻረ ፡፡ ከዚህ፡ በኋላ፡ ይህንን፣ አዋጅ፣ የሚጠቅሱ፡ ልዩ፡ ክፍሉን፡ ካልነኩ፡ በቀር፡ በግርጌ ማስታወሻዎች፣ ላይ፡ አይጠቅሱም፥ በዚህም፣ ጊዜ፣ ስሙ፣ ብቻ፡ ይሰጣል ፡፡

ለሥራተኛ ፡ ማኅበሮች ፡ መመሥረት ፡ የመጀመሪያው ፡ ታላቅ ፡ ድጋፍ ፡ የተሰ ጠው ፡ በተሻሻለው ፡ የኢትዮጵያ ፡ ሕገ ፡ መንግሥት ፡ ነው ፡ የማንም ፡ እንኳን ፡ ከዚህ ፡ አስቀድሞ ፡ የሥራ ፡ ፍላጐት ፡ ያላቸው ፡ ራሳቸውን ፡ የሚረዳ ፡ የማኅበር ፡ መልክ ፡ ያላቸው ፡ ድርጅቶች ፡ እንዲቋቋሙ ፡ ቢደገፉም ፤ ይህንን ፡ እንዲያደርጉ ፡ የሚያስችላቸው ፡ ሕጋዊ ፡ አቅዋም ፡ ያለመኖሩ ፡ በሥራተኞቹም ፡ ሆነ ፡ በመንግሥት ፡ በኩል ፡ መጠራጠርን ፡ ፕንቃቄ ፡ መውሳድንና ፡ እምነት ፡ ማጣትን ፡ ፈጥሮ ፡ ነበር ፡ የ ሥራተኞች ፡ ከአሠሪዎቻቸው ፡ ጋር ፡ እኩል ፡ ቆመው ፡ የሚክራክሩበት ፡ ሽኝኮ ፡ ባለመኖሩ ፡ ሥራተኞች ፡ በቀጥታ ፡ ወደ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥቱ ፡ ቤተ ፡ መንግሥት ፡ እየ ሂዱ ፡ አቤቱታ ፡ ለማቅረብ ፡ ይገደዱ ፡ ነበር ፡፡ 10

በ፲፱፻፶፪ ፡ ዓ ፡ ም ፡ የታወጀው ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎችን ፡ በመደንገግና ፡ 1 ስለማኅበሮች ፡ አመዘጋገብ ፡ ሕግ ፡ በማውጣት ፡ ለሠራተኞች ፡ ታላቅ ፡ መንገድ ፡ ከፈተላቸው ፡ 12 ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ሠራተኞች ፡ ተኝቶ ፡ የነበረውን ፡ ስውነታቸውን ፡ ማፍታታት ፡ ጀምረው ፤ አዳዲስ ፡ ማኅበሮችን ፡ መፍጠርና ፡ የነበሩበትንም ፡ ማጠንክር ፡ ጀመሩ ፡ ይህንንም ፡ አዲስ ፡ የተቀሰቀሰውን ፡ ኃይል መሥመር ፡ ለማስያዝ ፡ የንግድና ፡ ኢንዱስትሪ ፡ ሚኒስቴር ፡ አንድ ፡ አስታራቂ ፡ ኰሚቴ ፡ አቋቋመ ፤ ይኸውም ፡ ኰሚቴ ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ በነበረበት ፡ ወቅት ፡ ብዙ ፡ ክርክሮችን ፡ በዕርቅ ፡ ለመጨረስ ፡ ችሏል ፡ 13

በተለይም ፡ በአዲስ ፡ አበባ ፡ ከተማ ፡ የሥራ ፡ ንቅናቄ ፡ እየጨመረ ፡ ሲሂድ ፡ ' ከሥራተኛ ፡ ማኀበር ፡ የሚጠበቁት ፡ ተግባሮች ፡ እየበሰሉና ፡ ትክክለኛውን ፡ መመ ሥረት ፡ ጀመሩ ፡ በሚገባ ፡ ያልተደራጁ ፡ የሥራ ፡ ማቆም ፡ አድማዎች ፡ መጀመር ፡ ለአዲሱ ፡ ንቅናቄ ፡ መምጣት ፡ ምልክቶች ፡ ሆኑ ፡

ብዙ ፡ ሰዎች ፡ የሥራተኛን ፡ ድርጅትና ፡ መብት ፡ መጠበቅ ፡ የሚረዳው ፡ ሥራተ ኛውን ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ ጠቅላላውን ፡ የአገሪቱን ፡ የኤኰኖሚ ፡ አቅዋምም ፡ መሆኑን ተገንዘቡት ፡ ¹⁴ በመጋቢት ፡ ወር ፡ ፲፱፻፴ ፡ ዓ ፡ ም ፡ በሕግ ፡ ካልታወቁ ፡ የሥራተኛ ፡ ድርጅቶች ፡ የተውጣጡ ፡ መሪዎች ፡ አስራ ፡ አንድ ፡ ኩባንያዎችን ፡ በመወከል ፡ በመ ተባበር ፡ አርምጃ ፡ ሊወስዱ ፡ የሚችሉበትን ፡ ዘዴ ፡ ለመወያየት ፡ በአዲስ ፡ አበባ ፡ ውስጥ ፡ የምስጢር ፡ ስብሰባ ፡ አደረጉ ፡፡ ወዲያውም ፡ በትልልቅ ፡ ኩባንያዎች ፡ ውስጥ ፡ ብዙ ፡ ሰላማዊ ፡ ሰልፎችና ፡ የሥራ ፡ ጣቆም ፡ አድማዎች ፡ ከተደረጉ ፡ በኋላ ፡ በሚቀጥለው ፡ ዓመት ፡ ግልጽ ፡ የሆነ ፡ ከፍተኛ ፡ የሥራተኞች ፡ ስብሰባ ፡ ተደረገ ፡ ¹⁵

^{8.} የተሻለውን ሕገ፣ መንግሥት ፣ አንቀጽ ፣ ፵፯ ፣ ይመለከቷል ።

^{9.} ሥዩም፡ 1/አግዚአብሔር፡ አላይ፡ በግርጌ፡ ጣስታወሻ፡ ቁ. ፪፡ የተጠቀሰ፡ ገጽ፡ ፲፫-፲፯ ።

^{10.} ይልጣ ፡ ኃይሉ ፡ አንፌር ፡ ሴበር ፡ ፕራክቲስ ፡ ኢን ፡ ኢትዮጵያ ፡ (፲፱፻፷፩ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ያልታተመ ፡ ቀ.ኃ.ሥ. ዩኒቨርሲቲ ፡ ሕግ ፡ ት/ቤት ፡ መዝገብ ፡ ቤት ፡ የሚገኝ) ፡ ገጽ ፡ ፩- የዚህ ፡ ጽሑፍ ፡ ደራሲ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ታዳይ ፡ ወሳኝ ፡ ቦርድ ፡ አባል ፡ ናቸው ።

^{11.} የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁ. ፪ሺ፭፻፫-፪ሺ፯፻፱ ፡፡

^{12.} የፍተሐ። ብሔር። ሕግ። ቁ. ፬፻፬-፬፻፹፪። በተለይም። ቁ. ፬፻፯ን ይመለከቷል።

^{14.} ሥዩም፡ 1/እግዚአብሔር፡ እላይ፡ በግርጌ፡ ማስታወሻ፡ ቁ. ፪ የተጠቀሰው ፣ ገጽ ፣ ፳፰ ፡፡

^{15.} ዛከ ፡ አላይ ፡ በግርጌ ፡ ማስታወሻ ፡ ቁ.፫ የተጠቀሰው ፡ ገጽ ፡ ፬ ፡፡

በጥቅምት ፡ ወር ፡ ፲፱፻፵፬ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ምክር ፡ ቤቱ ፡ በኢረፍት ፡ ላይ ፡ በነበረበት ፡
ጊዜ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ድንጋኔ ፡ በንጉሥ ፡ ነገሥቱ ፡ ታው ጀ ፡ ወጣ ፡ 16 የዚ
ሀም ፡ ድንጋኔ ፡ ዋና ፡ ዓላማዎች ፡ የአሠሪና ፡ የሠራተኛ ፡ ማኅበሮች ፡ ሕጋዊ ፡ የሚሆኑበ
ትንና ፡ የሚመዘገቡበትን ፡ ሥርዓት ፡ ማቆም ፡ መብታቸውንና ፡ ግዴታቸውን ፡ በማ
ልጽ ፡ ማስፈር ፤ በሠራተኞችና ፡ በአሠሪዎች ፡ መሀከል ፡ የሚነሣው ፡ ክርክር ፡ የሚ
ዳኝበትን ፡ ዚዴ ፡ መደንገግና ፡ ለሕዝባዊ ፡ ኑሮ ፡ ዕድንት ፡ ሚኒስቴር ፡ ስለመሠ
ረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ደንብ ፡ እንዲያወጣ ፡ ሥልጣን ፡ መሥጡት ፡ ነበሩ ፡፡
በሚቀጥለው ፡ ዓመት ፡ ፓርላማው ፡ ይህንት ፡ ድንጋኔ ፡ ትንሽ ፡ በማሻሻል ፡ የአሠሪና፡
ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ አዋጅ ፡ ብሎ ፡ አወጣው ፡ ¹⁷ ከዚያም ፡ በሚቀጥለው ፡ ዓመት ፡
ሚኒስትሩ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎችን ፡ በመወሰን ፡ ደንብ ፡ እንዲያወጣ ፡ በተ
ሰጠው ፡ ሥልጣን ፡ መሠረት ፡ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕጉ ፡ ላይ ፡ የተመለከቱትን ፡ አን
ዳንድ ፡ አንቀጾች ፡ በማሻሻልና ፡ ተጨማሪም ፡ በማከል ፡ ይህንት ፡ ደንብ ፡ አወጣ_{*} ፡ ¹⁸

ከሥራተኞች ፡ በኩል ፡ የተደረገው ፡ መገፋፋት ፡ መንግሥቱ ፡ አዋጁን ፡ እንዲያ መጣ ፡ ካደረጉት ፡ ምክንያቶች ፡ አንዱ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ ኢትዮጵያ ፡ ከ፲፱፻፲፮ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ጀምሮ ፡ የዓለም ፡ የሥራተኞች ፡ ማኅበር ፡ አባል ፡ ብትሆንም ፤ በደንብ ፡ የተደራጁ ፡ የአሥሪዎችና ፡ ሥራተኞች ፡ ማኅበሮች ፡ ባለመኖራቸው ፡ በስብ ሰባው ፡ ውስጥ ፡ ተካፋይ ፡ ለመሆን ፡ አልቻለችም ፡ ነበር ፡፡ ¹⁹ በአፍሪካ ፡ አሕጉር ፡ ውስጥ ፡ የሥራተኛ ፡ ሕግ ፡ የሌላት ፡ ኢትዮጵያ ፡ ብቻ ፡ በመሆንዋና ፡ ከውጭ ፡ አገር ፡ የሚመጡትን ፡ የማኅበር ፡ መሪዎች ፡ ተቀብለው ፡ የሚያስተናግዱና ፡ በተመሳሳይ ፡ ጉዳይ ፡ ላይ ፡ የሚወያዩ ፡ የማኅበር ፡ መሪዎች ፡ አለመኖር ፡ ከጊዜ ፡ ወደ ፡ ጊዜ ፡ አሳ ሳቢ ፡ ጉዳይ ፡ ሆኖ ፡ ነበር ፡²⁰ ለሕጉም ፡ መውጣት ፡ ሌላ ፡ ተጨማሪ ፡ ምክንያት ፡ የሆነው ፡ ከመላው ፡ ዓለም ፡ የሥራተኞች ፡ አንድነት ፡ ድርጅት ፡ (ኢንተርናሽናል ፡

^{16.} የአሠሪና ፡ የሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ድንጋኔ ፡ ፲፱፻፶፭ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ድንጋኔ ፡ ቁ. ፴፱ ፡ <u>ነጋሪት ፡ ጋዜጣ</u> ፡ ፳፩ኛ ዓመት ፡ ቁ. ፲፰ ፡

^{17.} የአሠሪና፡ የሠራተኛ ፡ ተዳይ፡ አዋጅ ፡ ፲፱፻፶፯፡ ዓ.ም. አዋጅ ፡ ቁ. ፪፻፲፡ ነጋሪት ፡ ጋዜጣ፡ ፳፫ኛ ፡ ዓመት፡ ቁ. ፫ ፡ ይህ ፡ የሚመለከተው ፡ በድንጋጌው ፡ ላይ ፡ የተደረገውን ፡ መሻሻል ፡ ብቻ ነው ፡፡ ወደፊት ፡ የሚጠቀሰው ፡ አዋጅ ፡ ብቻ ፡ ሲሆን ፡ የሚጸፈውም ፡ አንድ ፡ ቁጥር ፡ በሚጠቀስበት ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ እንደዚህም ፡ ሲሆን ፡ የልዩው ፡ ክፍል ፡ ስም ፡ ብቻ ፡ ይጠቀሳል ፡፡

^{18.} ስለሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ የወጣ ፡ የ፲፱፻፶፫ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ደንብ ፡ የሕግ ፡ ክፍል ፡ ጣስታወቂያ ፡ ቂ ፡ ፫፻፪ ፡ ኃጋሪት ፡ ጋዜጣ ፡ ፫፬ኛ ፡ ዓመት ፡ ቂ ፡ ፭ ፡ በኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ ፓርላጣ ፡ ያወጣውን ፡ አዋጅ ፡ ለምሳሌም ፡ አንደፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ዓይነቱን ፡ የሚያሻሽል ፡ ወይም ፡ የሚሽር ፡ ደንብ ፡ አንዲ ያወጣ ፡ ፓርላጣ ፡ ለአንድ ፡ ሚኒስትር ፡ ሥልጣን ፡ ሊሰጠው ፡ የሚችል ፡ ይመስላል ፡ (ከዚህ ፡ በኋላ፡ ይህን ፡ ደንብ ፡ የሚመለከት ፡ ጉዳይ ፡ በግርጌ ፡ ማስታወሻ ፡ ላይ ፡ የሚጠቀሰው ፡ አንድ ፡ ልዩ ፡ ቁጥር፡ ሊጠቀስ ፡ ብቻ ፡ ሲሆን ፡ በዚህም ፡ ጊዜ ፡ በስሙ ፡ ብቻ ፡ እንጠቀጣለን) ፡

^{19.} የዓለም ፡ ሥራተኞች ፡ ድርጅት ፡ መተዳደሪያ ፡ ደንብ ፡ ቁ.፫ ፡ በየዓመቱ ፡ በሚደረገው ፡ ጠቅላሳ ፡ ጉባኤ፡ ላይ ፡ ትክክለኛ ፡ ውክልና ፡ እንዲኖር ፡ ከመንግሥታት ፡ ከሚላኩት ፡ እንደራሴዎች ፡ ሴላ ፡ ከአሥሪዎችና፡ ከሥራተኞች ፡ ማኅበርም ፡ እንደራሴዎች ፡ እንዲገኙ ፡ ያዛል ፡፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ አቀፍ ፡ ድርጅት ፡ አባል፡ ከሆንች ፡ ከአርባ ፡ ዓመት ፡ ወዲህ ፡ ኢትዮጵያ ፡ በንዚህ ፡ በሶስቱም ፡ ቡድኖች ፡ ተወክላ ፡ ስብሰባውን ፡ ለመጀመሪያ ፡ ጊዜ ፡ የተካፈለችው ፡ በሰኔ ፡ ፲፱፻፶፯ ፡ ዓ፡ ም ፡ ነው ፡፡ በዚህም ፡ ጉባኤ ፡ ላይ ፡ ኢትዮጵያ፡ አራት ፡ የዓለም አቀፍ ፡ ሥራተኞች ፡ ድርጅት ፡ ውሎችን ፡ (ኮንቬንሽንስ) ፡ አጽድቃለች ፡፡ እንዚህም፡ ቁ. ፲፩ ፡ ፹፯ ፤ ፹፰ ፡ እና ፡ ፹፱ ፡ ናቸው ፡፡ ጀርጅ ፡ ግራፍ ፡ ቮን ፡ ባውዲሲን ፡ "ስለ ፡ ተግባረ ፡ ሥራ ፡ ልጣቶች ፡ መግቢያ" ፡ የኢትዮጵ ፡ ሕግ ፡

^{20.} ሥዩም ፣ ባ/እግዚአብሔር ፥ አላይ ፣ በግርጌ ፣ ማስታወሻ ፣ ቁ. ፪ ፡ የተጠቀሰው ፥ ገጽ ፣ ፴፭-፴፪ ፡ ብርሃኔ፡ 1/ንጉሥ ፡ "ዘሴበር ፡ ሪሌሽንስ ፡ ዲክሪ" ፡ (፲፱፻፶፯ ፣ ያልታተመ ፡ በፐብሊክ ፡ አድሚኒስትሬሽን ፡ ክፍል ፡ ቀ.ኃ.ሥ. ዩኒቨርሲቲ ፡ የሚገኝ) ገጽ ፡፳ ፡

ኮንፌዴሬሽን ፡ አፍ ፡ ፍሪ፡ ትሬድ ፡ ዮኒየንስ)፡²¹ የተደረገው ፡ *መገ*ፋፋትና ፥ የው**ም** ፡ አገር፡ ባለንዝቦች ፡ ገንዘባቸውን ፡ በኢትዮጵያ ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ ኢንዲያውሉ ፡²² ለማበረታ ታት ፡ የዚሁ ፡ ሕግ ፡ መውጣት ፡ አስፈላጊ ፡ መሆናቸው ፡ ነው ፡፡

በ፲፱፻፶፪ ፡ ዓ ፡ ም ፡ አካባቢ ፡ ባለው ፡ ዘመን ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ አዋጅ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ ደንብና ፡ ሌሎችም ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ አዋጆችና ፡ ድንጋጌዎች ፡ በተከታታይ ፡ ወጡ ፡ ²³ እንዚህ ፡ ሕጕች ፡ በአንድንት ፡ በምጠቃለል ፡ በግልና ፡ በመንግሥት ፡ የተቀጠሩ ፡ ሠራተኞች ፡ የሚተዳደሩባቸውን ፡ ብሔራዊ ፡ የሥራ ፡ ሕግ ፡ መሠረቱ ፡ ይህ ፡ ጽሑፍ ፡ በተለይ ፡ የሚመለከተው ፡ የግል ፡ ድርጅቶች ፡ የሚመሩባቸውን ፡ ሕጕች ፡ ብቻ ፡ ነው ፡

ክፍል ፡ ፩ ፣

ስለሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፤

መግቢያ ፤

በኢትዮጵያ ፡ የንግድ ፡ ዓለም ፡ ያለውን ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ ለጣጥናት ፡ ተቋቁመው፡ ከሚገኙት ፡ ከጋራዥና ፡ ከመጠጥ ፡ ኢንዱስትሪዎች ፡ ሙስጥ ፡ ሃያ ፡ አራት ፡ ድርጅ ቶች ፡ መርጠናል ፡²⁴ ምርጫውም ፡ የተወሰነው ፡ ከኢትዮጵያ ፡ ሠራተኞች ፡ አንድ ነት ፡ ማኅበርና ፡ ከአሠሪዎች ፡ ማኅበር ፡ ጋር ፡ በመመካከር ፡ ሲሆን ፡ እነዚሁም ፡ ድር ጅቶች ፡ የተመረጡበት ፡ ምክንያት ፡ በእነዚህ ፡ እንዱስትሪዎች ፡ ውስጥ ፡ የሚገኙት ፡ ኩባንያዎች ፡ ከሞላ ፡ ጐደል ፡ በትልቅነትም ፡ ሆነ ፡ በሥራ ፡ ውጤት ፡ በኢትዮጵያ ፡

^{21.} ብርሃኔ፡ ነ/ንጉሥ፡ አላይ፡ በማርኔ፡ ማስታወኘ፡ ቁ. ፳፫፡ የተጠቀሰው፡ ገጽ፡ ፰፡

^{22.} ልበር ፡ ኮአፐራቲቭስ ፡ ሶሺያል ፡ ዌልፌር ፡ ኤንድ ፡ ኮሚዩኒቲ ፡ ዴቬሎፕሜንት ፡ (፲፱፻፶-፲፱፻፶፰) ፡ አላይ፡ በግርኔ ፡ ማስታወኘ ፡ ቁ. ፲፫ የተጠቀሰው ፡ ገጽ ፡ ፱ ፡

^{23.} የመንግሥት : ሠራተኞች : ማስተዳደሪያ : ጠቅላይ : መሥሪያ : ቤትና : የመንግሥት : ሠራተኞች ተሕዛዝ : ቁ. ፳፫ ፡ ነጋሪት : ጋዜጣ : ፳፩ኛ ፡ ዓመት : ቁ. ፫ ፡ የሠራተኞች : ጉዳይ ፡ መሥሪያ ፡ ቤት፣ የተቋቋመበት ፡ የ፲፱፻፶፬ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ትዕዛዝ ፡ ቁ. ፳፮ ፡ ነጋሪት ፡ ጋዜጣ ፡ ፳፩ኛ ፡ ዓመት ፡ ቁ. ፲፰ ፡ የመንግ ሥት ፡ ሠራተኞች ፡ አስተዳደር ፡ ደንብ ፡ ቁ. ፩ ፡ ፲፱፻፶፬ ፡ ዓ ፡ ም ፡ የሕግ ፡ ክፍል ፡ ማስታወቂያ ፡ ቁ. ፫፻፳፯ ፡ የነጋሪት ፡ ጋዜጣ ፡ ፳፪ኛ ፡ ዓመት ፡ (ቁ. ፪) ፡ የሕግ ፡ ክፍል ፡ ማስታወቂያ ፡ ቁ. ፫፻፳ ፡ ነጋሪት ጋዜጣ ፡ ፳፩ኛ ፡ ዓመት ፡ ቁ. ፳፬ ፡ ስለአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ የወጣ ፡ የ፲፱፻፶፯ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ደንብ ፡ ስለአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ የወጣ ፡ የ፲፱፻፶፯ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ደንብ ፡ ስለአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ መመረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ የወጣ ፡ የ፲፱፻፶፯ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ደንብ ፡ ስለአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ መቆጣጠሪያ ፡ መሥሪያ ፡ ቤት ፡ መቋቋም ፡ በ፲፱፻፶፯ ፡ ዓ ፡ ም ፡ የወጣ ፡ ትሕዛዝ ፡ ቁ. ፴፯ ፡ ነጋሪት ፡ ጋዜጣ ፡ ፳፩ኛ ፡ ዓመት ፡ ቁ. ፴ ፡ ስለሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ በ፲፱፻፶፰ ፡ ዓ ፡ ም ፡ የወጣ ፡ ትሕዛዝ ፡ ቁ. ፴፯ ፡ ነጋሪት ፡ ጋዜጣ ፡ ፳፩ኛ ፡ ዓመት ፡ ቁ. ፴ ፡ ስለሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ በ፲፱፻፶፰ ፡ ዓ ፡ ም ፡ የወጣ ፡ አዛዝ ፡ ከ፫ንመንት ፡ አፍ ፡ ኢትዮጵያ ፡ አን ፡ ልበር ፡ አድሚኒስትሬሽን ፡ የሪፖርት ፡ ቁጥር ፡ አይ ፡ ኤል ፡ አ.ቲ.ኤ.ፒ. ኢትዮጵያ ፡ አር ፡ ፱ ፡ (፳ኔቭ ፡ ኢንተርናሽናል ፡ ልበር ፡ አራስ ፡ ፲፱፻፰ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ንጽ ፡ ፯-፰ ይመለከቷል ፡፡

^{24.} የተዘጋጀው ፡ የንማድ ፡ ዓይነቶች ፡ ሊስት ፡ አንድ ፡ ከመሆኑም ፡ በላይ ፡ ያልተሟላና ፡ አንድ ፡ ምናል ባትም ፡ ብዙ ፡ ኢንዱስትሪዎች ፡ ያሉበትን ፡ ጠቅላይ ፡ ግዛት ፡ ስለሚመለከት ፡ የንማድ ፡ ዓይነቶችን ፡ ለዓይነት ፡ ከየቦታው ፡ ለጣጠራቀም ፡ የነበረንን ፡ ሀሳብ ፡ ትተነዋል ፡ ሊስት ፡ አፍ ፡ ፲፯፻፺፰ ፡ ቢዝ ነስ ፡ ኤስታብልሽመንትስ ፡ ኢን ፡ ሸዋ ፡ ፕሮቪንስ ፡ (ማንፓወር ፡ ሪሰርች ፡ ኤንድ ፡ ስታቲስቲክስ ፡ ሴክሽን ፡ ሚኒስትሪ ፡ አፍ ፡ ናሽናል ፡ ኮሚኒቲ ፡ ኤቬሎፕሜንት ፡ ኢምፔርያል ፡ ኢትዮፒያን ፡ ገቨርን መንት ፡ ጥቅዎች ፡ ፲፱፻፰ ፡ ዓ ፡ ም ፡) ችግሩ ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ከባድ ፡ ባይሆንም ፡ ትክክለኛ ፡ ሊስት ፡ ጣዘጋ ጀት ፡ ለዚህ ፡ ጽሑፍ ፡ ዓላማ ፡ ሸክም ፡ እንደሚሆን ፡ ተገንዝበነዋል ፡ ስለዚህ ፡ በዚህ ፡ ፌንታ ፡ ሁለት ኢንዱስትሪዎችን በመምረጥ ፡ ከያንዳንዳቸው ልዩ ፡ ልዩ ፡ የንማድ ፡ ድርጅቶችን ፡ ወስደን ፡ ለማስረ ዓት ፡ ሞክረናል ፡

ኩባንያዎቹ ፡ የተደለደሱትና ፡ አሠራራቸውም ፡²⁶ የተንጻጸረው ፡ የሚከተሎትን ፡ ተለዋዋ**ቄ** ፡ ሁኔታዎች ፡ መሠረት ፡ በማድረግ ፡ ነው ፡፡

ሮታል ።

ተኛ ፡ አስተዳደር ፡ የቀረበ ፡ ራፖር ፡ ኢላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፳፫ ፡ የተጠቀሰ ፡ ገጽ ፡ ፰-፱ ፡፡ ቢሆንም ፡ ብዙ ፡ የኤርትራ ፡ አሠሪዎች ፡ የብሔራዊው ፡ ሕግ ፡ ከመውጣቱ ፡ በፊት ፡ ስለተቀጠሩ ፡ ሠራተኞች ፡ የሚስተሉት ፡ የሠራተኞችን ፡ አቀጣጠር ፡ አዋጅ ፡ ከዚያ ፡ ወዲህ ፡ ለተቀጠሩቱ ፡ ደግሞ ፡ ብሔራዊውን ፡ ሕጎች ፡ መሆኑን ፡ አንድ የሠራተኞች ፡ ማህበር ፡ ባለሥልጣን ፡ ለዚህ ፡ ጸሐፊ ፡ ነግ

^{25.} የኡርትራ ፡ ጠቅሳይ ፡ ግዛት ፡ እንደሸዋ ፡ ተሩ ፡ ዕድገት ፡ ያለው ፡ የኢንዱስትሪ ፡ እንቅስቃሴ ፡ ቢኖረውም ፡ በተቀነባበረ ፡ የሥራ ፡ አካሄድ ፡ ረንድ ፡ ለየት ፡ ያለ ፡ አነሳስ ያለውና ፡ ባሁኑም ፡ ጊዜ ፡ የ፲፱፻፶ ፡ ዓ/ምህረቱ ፡ የኤርትራ ፡ የሥራተኞች ፡ አቀጣጠር ፡ አዋጅ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ዎችን ፡ ሠራተኛን ፡ መቆጣጠር ፡ የሚቻልበትን ፡ ደንብና ፡ የአሠሪዎችና ፡ የሠራተኞች ፡ ማህበሮች ፡ የሚመዘገቡበትን ፡ ሥርዓት ፡ አቋቋመ = የኤርትራ ፡ ኃዜጣ ፡ ቮልዩም ፡ ፳ ፡ ቂ.፭ = የ፲፱፻፵፪ ዓ/ምሀረቱ ፡ የፍትሐብሔር ፡ ሕግና ፡ የ፲፱፻፶፮ ፡ 3/ምህረቱ ፡ የአሠሪና ፡ የሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ድንጋኔ ፡ የወጡት ፡ ኤርትራ ፡ ራሷን ፡ ችላ ፡ ከዛሬይቱ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ጋር ፡ በሕብረት ፡ (በፌዴሬሽን)፡ በምትኖርበት ፡ ወቅት፡ ስለንበረ ፡ ሁለቱም ፡ ሕጐች ፡ እንዳሉ ፡የኢትዮጵያ ፡ ሕጎች ፡ ከሚባሎቱ ፡ ውስጥ ፡ ተመድበዋል ። ስለዚህ ፡ ብዙ ፡ አርአስተ ፡ ጉዳዮችን ፡ የሚጠቀልሉት ፡ የመጀመሪያ ፡ ደንቦቻቸው ፡ የኤርትራን ፡ የሠራተኛ ፡ አቀጣጠር ፡ አዋጅ ፡ አልሻረውም ። ስለአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ የወጣው ፡ አዋጅ ፡ ከፀና ፣ ከአምስት ፣ ሳምንታት ፣ በኋላ ፣ የወጣው ፣ የኤርትራንና ፣ የኢትዮጵያን ፣ አንድነት ፣ የመሠ ራተው ፡ ንጉሥ ፡ ንንሥታዊ ፡ ትዕዛዝ ፡ (ትዕዛዝ ፡ ቁ. ፳፯ ፡ ፲፱፻፶፩ ዓ/ም/ <u>ነጋራት ፡ ጋዜጣ</u> ፡ ፳፪ኛ ፡ / ዓመት ፡ ቁጥር ፡ ፫) ፡ በኤርትራ ፡ ሕጕች ላይ ፡ ያስከተለው ፡ ውጤት ፡ ግልጽ ፡ አይደለም ፡ ቀጥሎም፡ የወጡት ፡ ሕጎች ፡ የአሠሪና፡ሠራተኛ ፡ አዋጅ ፡ ስለ ሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ደረጃ ፡ የወጣ ፡ አዋጅና ፡ የሠራ ተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ ሁኔታ ፡ ደንብ ፡ በኤርትራ ፡ ተፈፃሚነት ፡ ቢኖራቸውም ፡ አስቀድሞ ፡ ለሠራተኛ ፡ አመቺ ፡ ሁኔታዎችን ፡ ይሰጡ ፡ የነበሩትን ፡ ሕጎችና ፡ ሌሎችንም ፡ ሕጋዊ ፡ ድልድሎች ፡ እንደተጠበቁ ፡ የሚያቆዩ ፡ አናቅጽት ፡ ከመያዛቸውም ፡ ሴሳ ፡ የሥራተኛ ፡ አቀጣጠር ፡ አዋጅ ፡ የሚንካቸውን ፡ ጉዳዮች ፡ ሁሉ። አይመለከቱም ። አር። ሚንስ። "የ፲፱፻፶ ዓ/ም/ የኤርትራ። የሠራተኛ። አቀጣጠር። አዋጅ።" የኢት. ሕግ። መጽሔት። ፩ኛ፣ ቮልዩም። (፲፱፻፷፮) ገጽ። ፻፳፫። በሕጻር። ወር። ፲፱፻፷። ዓ/ም። የጠቅላይ። ን.ን.ፍ.ቤት ፡ የኤርትራ ፡ የሠራተኛ ፡ አቀጣጠር ፡ አዋጅ ፡ በሕግንት ፡ የጣይሠራ ፡ መሆኑን ፡ ሲበይን ፡ ይህ ፡ አጠራጣሪ ፡ ሁኔታ ፡ የተወገደ መስሎ ፡ ነበር ፡ ለኢትዮጵያ ፡ መንግሥት ፡ ስለአሠሪና ፡ ሠራ

^{26.} ለጥናት ፡ ከተመረጡት ፡ በያንዳንዱ ፡ ኩባንያ ፡ ውስጥ ፡ ስለአቀጣጠር ፡ የተሰጡት ፡ መግለጫዎች በኤል ፡ ሞርሐውስ ፡ በኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ በሚገኙ ፡ በሃያ ፡ አራት ፡ ኩባንያዎች ፡ ውስጥ ፡ ስለአቀጠጣር ፡ ሁኔታ ፡ የተሰጠ ፡ መግለጫ ፡ ውስጥ ፡ ይገኛል = (፲፱፻፷፩ ፡ ዓ/ም/ ቀ.ኃ.ሥ. ዩኒቨርሲቲ ፡ የሕግ ፡ ኮሴጅ ፡ መዝገብ ፡ ቤት ፡ የሚገኝ ፡ ያልታተመ =) በተጨማሪ ፡ የዚሁ ፡ ግልባጭ ፡ ከኢትዮጵያ ፡ የሠራተኞች ፡ አንድነት ፡ ማሀበርና ፡ ከአሠሪዎች ፡ ማሀበር ፡ መሥሪያ ፡ ቤት ፡ ሊገኝ ፡ ይችላል =

በሕብረት ፡ ስምምንት ፡ ከተገኙት ፡ ከ፫ቱ ፡ መረጃዎች ፡ በስተቀር ፡ ሁሉም ፡ መረጃዎች ፡ የተጠና ቀሩት ፡ በጥያቄና ፡ መልስ ፡ አማካይነት ፡ ነው ፡፡ ብዙ ፡ ቦታም ፡ የኩባንያው ፡ ሠራተኞች ፡ ተጠይቀው ፡ ነበር ፡፡

ብዙ ፡ጊዜም ፡ ከነዚህ ፡ ከተለያዩ ፡ ሁለት ፡ ምንጮች ፡ የተገኙት ፡ መረጃዎች ፡ የተለያዩ ፡ ሆነዋል ። ግን ፡ ሁለቱንም ፡ እንደ ፡ ዕውነት ቆጥሮ ፡ መውሰዱ ፡ አዳጋች ፡ ስለሆነና ፡ ልዩነቱንም ፡ በጣስታ ረቅ ፡ ትክክለኛውን ፡ ሁኔታ ፡ ለጣግኘት ፡ የማይቻል ፡ ሆኖ ፡ ስለተገኘ ፡ ለመባለጫው ፡ ትንታኔ ፡ ይረዳ ፡ ዘንድ ፡ አንደኛውን ፡ ወይም ፡ ሴላውን ፡ እንዳለ ፡ መቀበሉ ፡ ማድ ፡ ሆነ ፡ የቃል ፡ ጥያቄው ፡ ለጥናት ፡ ለተመረጡት ፡ ድርጅቶች ፡ ሠራተኞች ፡ በሙሉ ፡ ያልተዳረሰና ፡ የተጠየቁትም ፡ እንኳ ፡ ቢሆኑ ፡ ጥያቄ ዎቹን ፡ በጠቅላላ ፡ ያልተጠየቁ ፡ ስለሆነና ፡ ብዙዎቹም ፡ ሠራተኞች ፡ ስለጠቅላላው ፡ ኢቅድ · ያላቸው ፡ አስተያየት ፡ የተወሰነ ፡ ሲሆን ፡ ስለሚችል ፡ የአሠሪዎችን ፡ አስተያየት ፡ ለማብራራት ፡ የሠራተኛው ፡ መልስ ፡ አስፈላጊ ፡ ካልሆነ ፡ በስተቀር ፡ በአሠሪዎች ፡ መልስ ፡ መመራቱ ፡ ጠቃሚ ፡ ነው ፡ ተብሎ ተገምቷል ፡

(፩) ኢንዱስትሪ ፡- በጋራዥ ፡ እንዱስትሪ ፡ ውስጥ ፡ የሚገኘው ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ፡ የተንጻጸረው ፡ በመጠጥ ፡ ኢንዱስትሪ ፡ ውስጥ ፡ ከሚገኘው ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ ጋር ፡ ነው ፡²⁷

፪/ የድርጅቱ ፡ ባለንብረት ፡ ዜግነት ፡ ኢያንዳንዱ ፡ ድርጅት ፡ በድርጅቱ ፡ ውስጥ ከፍተኛውን ፡ ጥቅም ፡ የያዙትን ፡ ሰዎች ፡ ዜግነት ፡ በሚያሳይ ፡ ምድብ ፡ ውስጥ ፡ ተዶልድሎአል ** ምድቦቹም ፡ "ኢትዮጵያዊ" ፤ ተቀጣጭነቱ ፡ በኢትዮጵያ ፡ ውስኔ ፡ የሆነ ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ ዜጋ ፡ (በሃገሪቱ ፡ ለብዙ ፡ ጊዜ ፡ የኖረ ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ ሰው) ፡ ኢና ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ ዜጋ² ፡ በመባል ፡ ተከፋፍለው ፡ ነበር * የባለንብረቶቹ ፡ ዜግነት ፡ በአቀጣጠር ፡ ሁኔታዎች ፡ ላይ ፡ የሚያመጣውን ፡ ልዩ ነት ፡ ለማወቅ ፡ ይቻል ፡ ዘንድ ፡ በየምድቡ ፡ ውስጥ ፡ ያሉት ፡ ድርጅቶች ፡ በሥራ ፡ አፈጻም ፡ ረገድ ፡ ያሳዩት ፡ ውጤት ፡ ኢርስ ፡ በርሱ ፡ ተነጻጽሮ ፡ ነበር *

፫/ መጠን ፡ የድርጅቱ ፡ መጠን ፡ ከአቀጣጠር ፡ ሁኔታዎች ፡ ጋር ፡ ግንኙነት ፡ ይኖረው ፡ ወይም ፡ አይኖረው ፡ እንደሆን ፡ ለማወቅ ፡ ይቻል ፡ ዘንድ ፡ ሃያ ፡ አራቱም ፡ ድርጅቶች ፡ ከ፬ ፡ በላይ ፡ ወይም ፡ ያነስ ፡ ሠራተኞች ፡ እንዳላቸው ፡ እየታየ ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ትልቅ ፡ ወይም ፡ ትንሽ ፡ በሚል ፡ ምድብ ፡ ተከፋፍለው ፡ ነበር ፡ በትልልቆቹ ፡ ድርጅቶች ፡ ውስጥ ፡ ያለውም ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ በትንን ሾቹ ፡ ድርጅቶች ፡ ውስጥ ፡ ካለው ፡ ጋር ፡ ተነፃድሮአል ፡ 30

^{27.} ይህ ፡ ማነፃፀር ፡ (ማወዳደር) ፡ የተደረገው ፡ የአገልግሎት ፡ ሥራዎችን ፡ በሚያካሄድ ፡ እንዱስትሪና፡ዕቃ ዎችን ፡ እየሠራ ፡ በሚያወጣ ፡ እንዱስትሪ ፡ መካከል ፡ አንዳች ፡ ልዩነት ፡ እንዳለ፡ ለማወቅ፡ሲባል፡ነው ፡፡ ለጥናት ፡ ከተመረጡት ፡ ድርጅቶች ፡ አሥሩ ፡ የቀዝቃዛ ፡ መጠጥ ፡ ኢንዱስትሪዎች ፡ ሲሆኑ ፡ አሥራ፡ አራቱ ፡ ደግሞ ፡ የኃራዥ ፡ ኩባንያዎች ፡ ናቸው ፡፡

^{28.} ይህ ፡ ተለዋዋም ፡ ቁዋር ፡ የተመረጠበት ፡ ምክንያት ፡ በኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ የሚኖር ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ ሰውና ፡ ኢትዮጵያዊ ፡ የተለያየ ፡ አስተዳደግና ፡ አስተሳሰብ ፡ ስላላቸው ፡ በሠራተኞቻቸውና በአስተዳደራቸው ፡ መካከል ፡ ያለውን ፡ ግንኙነት ፡ የሚመሩት ፡ (የሚይዙት) ፡ በተለያየ ፡ ሁኔታ ፡ ነው ፡ ተብሎ የተሰነዘረ ፡ ሐሳብ ፡ ስላለ ፡ ነው ፡ በሠራተኞች ፡ ማህበሮች ፡ ላይ ፡ ባላቸው ፡ አስተያየት ፡ መሠረት ፡ አሠሪዎችን ፡ ከአራት ፡ ላይ ፡ የከፈሎትን ፡ ሥዩም ፡ ገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ እላይ ፡ በጣ. ቁጥር ፡ ፪ ፡ የተጠቀሰውን ፡ ገጽ ፡ ፷፬-፫ ፡ ይመለከቷል ፡ የዜግነት ፡ ልዩነትም በዚሁ ፡ አከፋፈል ፡ ላይ ፡ ሊታይ ፡ ይችላል ፡

^{29.} ከድርጅቶቹ ፡ ዘጠኝ ፡ በኢትዮጵያውያን ፡ የሚመሩ ፡ አሥሩ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ በሚኖሩ ፡ በውጭ ፡ አገር ፡ ሰዎች የሚመሩ ፡ ሲሆኑ ፡ አምስቱ ፡ ደግሞ ፡ በውጭ ፡ አገር ፡ ቁጥናር ፡ ሥር ፡ ነበሩ ፡፡

^{30.} በያንዳንዱ ፡ ኩባንያ ፡ ያሉት ፡ ሥራተኞች ፡ ብዛት ፡ ከ፰ ፡አንስቶ ፡ እስከ ፡፪፻፵፩ ፡ ያህል ፡ ይደርሷል ፡ ይኸውም ፡ የሥራተኞቹ ፡ ብዛት ፡ ለኩባንያዎቹ ፡ ቁተር ፡ ሲካፌል ፡ ለየኩባንያው ፡ ፺፯ ፡ ሥራተኞች ፡ ሲዶርሱት ፡ የሥራተኞቹም ፡ ብዛት ፡ ማዕከላዊ ፡ ቁተር ፡ ብቻውን ፡ ሲወሰድ ፡ ፺፮ ፡ መሆኑ ፡ ነው ፡

የኢትዮጵያውያን ፡ ንብረቶች ፡ በሆኑ ፡ ኩባንያዎች ፡ ውስጥ ፡ የሚሠሩት ፡ ሠራተኞች ፡ ቁጥር ፡ ለኩባንያዎቹ ፡ ብዛት ፡ ሲካፈል ፡ ለያንዳንዱ ፡ ኩባንያ ፡ ፻፳፯ ፡ ሠራተኞች ፡ ሲደርሰው ፡ ይህ ፡ ቁጥር ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ ሰዎች ፡ ንብረት ፡ በሆነት ፡ ኩባንያዎች ፡ ዘንድ ፡ ፻፲፬ ፡ ስለሆነ ፡ ከዚያኛው ፡ አምብ ዛም ፡ አይርቅም ፡ ቢሆንም ፡ በ፶፫ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ ያሉ ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ ኩባንያዎች ፡ የሠራተኞች ብዛት አማካይ ፡ ቁጥር ፡ ከቀጐት ፡ ሁለቱ ፡ አማካይ ፡ ቁጥር ፡ አጋማሽ ፡ ያነስ ፡ ነበር ፡፡ በተጨማሪም ፡ በጋራዦች ፡ ውስጥ ፡ ያለው ፡ አማካይ ፡ ቁጥር ፡ በቀዝቃዛ ፡ መጠጥ ፡ ፋብሪካዎች ፡ ውስጥ ፡ ካለው ፡ አማካይ ፡ ቁጥር ፡ ባማሽ ፡ ያነስ ፡ ነበር ፡፡

የድርጅቱ ፡ ትልቅነት ፡ ወይም ፡ ትንሽነት ፡ (መጠን) ፡ በኢንዱስትሪው ፡ ዓይነት ፡ በባለእንዱስ ትሪው ፡ ዜግነት ፡ ላይ ፡ ትንሽም ፡ ቢሆን ፡ መደገፉን ፡ ከላይ ፡ የተጠቀሰው ፡ ያመለክታል ፡

ስለዚህም፡ እንዚህ፡ ምክንያቶች፡ ተንጣጥለው፡ ለየብቻ፡ የማይቆሙ፡ ስለሆነ፡ መግለጫውን፡ በመተንተን፡ ለሚገኘው፡ የተለየ፡ ውጤት፡ ከንዚህ፡ ከሁለቱ፡ ተለዋዋጭ፡ ነገሮች፡ ምክንያቱ፡ የትኛው፡ እንደሆነ፡ ለመለየት፡ ያዳግት፡ ይሆናል።

ውስጥ ፡ ይመደብ ፡ ነበር = በምደባው ፡ ጊዜ ፡ ኃይለኛ ፡ የሆነ ፡ ማኅበር ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ተጽዕኖ ፡ ያለው ፡ መሆኑን ፡ ያመለክታል = በዚህ ፡ ክፍል ፡ ውስጥ ፡ ከሚመደቡት ፡ ኩባንያዎች ፡ ሦስቱ ፡ የኃራ ፡ ስምምነት ፡ ነበራቸው = ቀድሞ ፡ የነበረ ፡ የሠራተኛ ፡ ማኅበርም ፡ ቢሆን ፡ መጠነኛ ፡ ተጽዕኖ ፡ ሊኖረው ፡ ይቸላል * ማኅበር ፡ ፈጽሞ ፡ ያልነበራቸው ፡ ሠራተኞች ፡ የነበራቸው ፡ ተጽዕኖ ፡ በጣም ፡ ትንሽ ፡ ነበር = 31 የሠራተኞች ፡ መተባበር ፡ በሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ላይ ፡ ምን ፡ ውጤት ፡ እንዳለው ፡ ለማወቅ ፡ በእንዚህ ፡ ክፍሎች ፡ ውስጥ ፡ ያሉት ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ተወዳድረው ፡ ነበር =

የተመረጡት ፡ ምሳሌዎች ፡ በጣም ፡ ጥቂቶች ፡ ስለሆኑ ፤ ትክክለኛ ፡ የሆነ ፡ መዶምዶሚያ ፡ ሐሳብ ፡ ከመስጠቱ ፡ በፊት ፤ በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ አመራር ፡ ከለይ ፡ ከተጠቀሱት ፡ አራት ፡ አርአስቶች ፡ ከአንዱ ፡ ጋር ፡ የሚዛመድ ፡ መስሎ ፡ የሚገኝባቸውን ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ሁሉ ፡ አስታቲስቲክስን ፡ በመስለ ፡ ዘዴ ፡ ዘርዝሮ ፡ ማየት ፡ እንደሚያስፈልግ ፡ ተንምቷል ፡ 32 በተመረጡት ፡ ምሳሌዎች ፡ መሠረት ፡ በብዙ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ መካከል ፡ የነበረው ፡ ልዩነት ፡ ምንም ፡ ያህል ፡ ባይሆንም ፤ ምሳሌዎች ፡ ብዙ ፡ ቢሆኑ ፡ ኖሮ ፡ የሚያሳዩት ፡ ልዩነትም ፡ የዚያኑ ፡ ያህል ፡ በሆነ ፡ ነበር ፡፡

<u>ሥራተኛ ፡ ማ</u>ለት ፡ ምን ፡ ማለት ፡ ነው?

በሕግ፡ በተደነገገው፡ መሠረት፡ ጥቅም፡ የሚያገኙትና፡ ግኤታ፡ ያለባቸው፡ ሰዎች፡ በሠራተኛው፡ ክፍል፡ ለመመደብ፡ ችሎታ፡ ያላቸው፡ ብቻ፡ ሕንደመሆናቸው መጠን፡ በማንኛውም፡ የአሠሪና፡ ሠራተኛ፡ ጉዳይ፡ በሕግ፡ ጥናት፡ ውስጥ፡ ዋናው፡ ክፍል፡ "ሠራተኛ"፡ ማለት፡ ምን፡ ማለት፡ ሕንደሆነ፡ መግለጫ፡ መስጠት፡ ነው፡፡

"ሥራተኛ" ፡ የሚለው ፡ ቃል ፡ በኢትዮጵያ ፡ የአሥሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ሕግ ፡ ውስጥ፡ ከሦስት ፡ የማያንሱ ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ትርጉሞች ፡ ተሰጥቶታል ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ በዚህ፡ ጥናት ፡ ውስጥ ፡ ያሉት ፡ አብዛኛዎቹ ፡ ሥራተኞች ፡ በሦስቱም ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ትርጉሞች ፡ "ሥራተኞች" ፡ ቢባሉም ፤ በመካከላቸው ፡ ያለው ፡ ልዩነት ፡ አንድ ፡ ሥራተኛ ፡ በየትኛው ፡ ሕግ ፡ እንደሚተዳደር ፡ ለማወቅ ፡ አያስችልም ፡ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕጉ ፡ ውስጥ ፡ የሚገኘው ፡ ትርጉም ፡ ከሁሉም ፡ ይበልጥ ፡ አጠቃላይ ፡ ነው ፡፡

የሥራ ፡ ውል ፡ ማለት ፡ ከተዋዋዮቹ ፡ ወገን ፡ አንዱ ፡ ሠራተኛው ፤ ሴላውን፡ ወገን ፡ ለአሠሪው ፡ አንድ ፡ ግዙፍነት ፡ ያለው ፡ ወይም ፡ የአእምሮ ፡ ሥራ ፡

^{31.} ፯፡ድርጅቶች፡በመሥራት፡ላይ፡ያሉ፡ማህበሮች፡ሲኖሯቸው፡ከነዚህም፡አንጹ፡ብቻ፡በቀዝቃዛ፡ መጠፕ፡ፋብሪካ፡ውስፕ፡ነበር፡በያንዳንጹ፡ማህበር፡ውስፕ፡አባል፡የመሆን፡መብት፡በዚያው ድርጅት፡ውስፕ፡ለሚሠሩ፡ ሠራተኞች፡የተወሰን፡ነበር፡፱፡ድርጅቶች፡ማህበሮች፡ኖሯቸው፡ አያውቅም፡የፌረሱት፡ማህበሮች፡ሁሉ፡ምክንያት፡በአንድ፡ ዓይነት፡ሙያ፡ላይ፡የተሠማሩ፡ መራተኞች፡አጠቃላይ፡ማህበር፡ለማቋቋም፡የተደረገው፡ሙከራ፡አለመሳካት፡ነው፡

^{32.} የከ፡አራት ፡ ማዕዘን ፡ (X²) ፡ የቀላል ፡ አስታትስቲካዊ ፡ ዝርዝር ፡ ይህም ፡ ማለት ፡ በዚህ ፡ ዘዴ ፡ መገል ነሉ ፡ በሕዝብ ፡ በያገሩ ፡ መሠራጨት ፡ ረገድ ፡ ስላለው ፡ ጉዳይ ፡ ሲወሳ ፡ በግምት ፡ ላይ ፡ የተመሠረተ ብቻ ፡ ስለማይሆን ፡ የአንድ ነገር ፡ ጠቃሚነት ፡ መለኪያ ፡ ባስፈለገ ፡ ቁተር ፡ ይህንኑ ፡ ዘዴ ፡ ተከት ለናል ፡ ለጥናት ፡ ከተመረጡት ፡ ምሳሌዎች ፡ ቁተር ፡ ማነስ ፡ የተነሳ ፡ በ"ከ" አራት ፡ ማዕዘን ፡ ከመጠ ቀማችን ፡ በፊት ፡ መግለጫዎቹን ፡ ሁሉ ፡ ሁለት ፡ በሁለት ፡ ወደሆኑ ፡ ሰንጠረዦች ፡ ለውጠን ፡ በያት ፡ ተከታታይ ፡ ማረሚያ ፡ ዘዴ ፡ ተጠቅመናል ፡ የከ ፡ አራት ፡ ማዕዘን፡በመግለጫው፡ ውስጥ፡ የተመለከተው፡ ነገር ፡ ተደጋግሞ ፡ ለመድረስ ፡ ያለው ፡ ዕድል ፡ ምን ፡ ያህል ፡ እንደሆነ ፡ ይነግረናል ፡ ፫ ፡ፒ ፡ ጉዊል ፎርድ ፡ በትምህርትና ፡ በነገረ ፡ ትምህርት ፡ ምርመራ ፡ (ሳይሎሎ፫) ፡ መሠረታዊ ፡ አስታትስቲክስ ፡ (ሂውዮርክ ፡ ማግሮው-ሂል ፡ የመጽሓፍ ፡ ኩባንያ ፡ ፫ኛ ፡ አትም ፡ ፲፱፻፵፰ ፡ዓ/ም) ፡ ምዕራፍ ፡ ፲፩ ፡ ይመለከቷል ፡

በተወሰን ፡ ወይም ፡ ባልተወሰን ፡ ጊዜ ፡ ውስጥ ፡ አሥሪው ፡ ሊከፍለው ፡ በተገደደበት ፡ አንድ ፡ ደመወዝ ፡ በርሱ ፡ አገልግሎትና ፡ በርሱ ፡ መሪንት ፡ ሥራውን ፡ ለማከናወን ፡ ግዴታ ፡ የገባበት ፡ ውል ፡ ነው ፡፡³³

የሚቀጥለው ፡ ትርጉም ፡ የሚገኘው ፡ ስለ ፡ አሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ በወጣው አዋጅ ፡ (፲፱፻፵፯ ፡ ዓ ፡ ም ፡) እና ፡ ስለ ፡ ሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ በወጣው ፡ ደንብ ፡ (፲፱፻፵፯ ፡ ዓ ፡ ም ፡) ውስጥ ፡ ነው ፡፡ ሁለቱም ፡ ትርጉሞች ፡ ለትርፍ ፡ የሚሠሩ ፡ የመንግሥት ፡ ሠራተኞችን ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፤ በሥራ ፡ አስኪያጅነት ፡ በዲሬ ክተርነት ፡ በተቆጣጣሪነት ፡ ወይም ፡ የአንድ ፡ አሠሪ ፡ ወኪል ፡ በመሆን ፡ የተቀጠረ ፡ ማንኛውንም ፡ ሰው ፡ የቤት ፡ አሽከርን ፡ ከአሥር ፡ የሚያንሱ ፡ ቀዋሚ ፡ ሠራተኞች ፡ በሚገኙበት ፡ እርሻ ፡ ውስጥ ፡ የሚሠራን ፡ የእርሻ ፡ ወይም ፡ የከብት ፡ እርባታ ፡ ሠራተኛንም ፡ ከትርጉጣቸው ፡ ውጭ ፡ ያደርጉታል ፡፡ 35

የአስተዳደር ፡ ሥራተኞች ፡ ከትርጉሙ ፡ ውጭ ፡ መደረግ ፡ ከአሥሪና ፡ ሥራ ተኛ ፡ ጉዳይ ፡ አዋጅ ፡ ከአስተዳደሩ ፡ ክፍል ፡ ውጭ ፡ የሆኑትን ፡ ሥራተኞች ፡ ጥቅም ፡ መጠበቅና ፡ በአሥሪና ፡ ሥራተኛ ፡ መካከል ፡ የሚነሳውን ፡ ክርክር ፡ የመወሰን ፡ መሥረታዊ ፡ ዓላማ ፡ ጋር ፡ ተስማሚ ፡ ነው ፡፡ ይሁን ፡ እንጂ ፡ ይህ ፡ ልዩነት ፡፡ በደንቦቹ ፡ ላይ ፡ ተፈጻሚ ፡ ሲሆን ፡ አንድ ፡ እንግዳ ፡ ነገር ፡ ተፈጠረ ፡፡ ሥራተኛው ፡ የሕዝብ ፡ በዓላት ፡ በሆኑት ፡ ቀኖች ፡ ደመወዝ ፡ ሲከፈለው ፡ የአስተዳደር ፡ ሥራተኛ ፡ ግን ፡ ይህ ፡ መብት ፡ የለውም ፡፡ ሥራተኛው ፡ ከደንበኛ ፡ የሥራ ፡ ጊዜው ፡ በላይ ፡ ስለ ሚሥራው ፡ ሥራ ፡ አከፋፈልና ፡ በሳምንት ፡ ውስጥ ፡ ስንት ፡ ሰዓት ፡ መሥራት ፡ እንዳ ለበት ፡ በሕግ ፡ የተወሰነ ፡ ሲሆን ፡ ለአስተዳደር ፡ ሥራተኛ ፡ ግን ፡ የዚህ ፡ ዓይነት ፡ ድን ጋጌ ፡ የለውም ፡፡ እንዲሁም ፡ ሥራተኛው ፡ ከአስተዳደሩ ፡ ክፍል ፡ ባለሥልጣን ፡ ይልቅ ፡

ምናልባት ፡ ይህ ፡ አለመስማጣት ፡ ሊፈጠር ፡ የቻለው ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ አዋጅ ፡ በተዘጋጀበት ፡ ጊዜ ፡ በሕግ ፡ አርቃቂው ፡ በኩል ፡ በነበረው ፡ የፕን ቃቄ ፡ ጉድለት ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርም ፡፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎችን ፡ እንዲወ ስን ፡³⁷ ለሚኒስትሩ ፡ የተሰጠው ፡ ሥልጣን ፡ ከቀሪው ፡ የአዋጁ ፡ ዓላጣ ፡ ጣለት ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ክርክሮች ፡ የሚወሰንባቸውን ፡ መንገዶች ፡ መፍጠርና ፡ የአሠሪዎች ፡ ማኀበሮችና ፡ የሠራተኛ ፡ ማኀበሮች ፡ የሚመዘገቡባቸውን ፡ ሁኔታዎች ፡ መወ ሰን ፡ ጋር ፡ በፍዱም ፡ አይስማማም ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ ሕግ ፡ አርቃቂዎቹ ፡ ይህን ፡ ድን

^{33.} የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁተር ፡ ፪ሺ፭፻፲፪ ፡ ለአተረጓጕሙ ፡ የጠቅላይ ፡ ንጉሥ ፡ ነገሥት ፡ ፍ/ቤት ፡ በ፲፱፻፶፯ - ዓ/ም ፡ በኃይሌ ፡ ዋቅጅራና ፡ በግርማ ፡ ነገሬ ፡ መካከል ፡ በነበረው ፡ ክርክር ፡ ላይ ፡ የሰጠውን ፡ ውሳኔ ፡ በኢትዮጵያ ፡ የሕግ ፡ መጽሔት ፡ ቮልዩም ፡ ፬ ፡ ገጽ ፡ ፸፬ ፡ ይመለከቷል ፡

^{34.} የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁተር ፡ ፪ሺ፭፪፲፫ ፡

^{36.} ስለ፡ አሠሪና፡ ሠራተኛ፡ ጉዳይ፡ የወጣው፡ አዋጅ፡ ቁጥር፡ ፪(ሬ) የሠራተኛ፡ መሠረታዊ፡ ሁኔታ፡ ዴንብ፡ ቁጥር፡ ፫(δ) ።

^{36.} ሥራተኛ ፡ የሚለው ፡ ቃል ፡ በደንቡ ፡ ውስጥ ፡ እንደተጠቀሰው ፡ የቤት ፡ አሽክሮችንና ፡ በርሻ ፡ ሥራ ፡ የተሰማሩትን ፡ ሰዎች ፡ ስለማይጨምር ፡ እንዚህም ፡ ያላቸው ፡ መብት ፡ በፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ የተዶ ነገገው ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡

^{37.} ስለአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ የወጣ ፡ አዋጅ ፡ ቁተር ፡ ፫ (ቀ)ን ፡ ይመለከቷል #

ጋጌ ፡ የጨመሩት ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ በሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ላይ ፡ በሚደረገው ፡ ለውጥ ፡ ውስጥ ፡ የፓርላማን ፡ ጣልቃ ፡ መግባት ፡ ለማስወንድ ፡ ቢሆንም ፤ በአዋጁ ፡ ውስጥ ፡ በተመለከተው ፡ በጠባቡ ፡ የሠራተኛ ፡ ትርጉም ፡ መሠረት ፡ የሚኒስትሩ ፡ ሥልጣን ፡ የተወሰን ፡መሆኑን ፡ የዘንጉት ፡ ይመስላል ። ስለዚህ ፡ በሚኒስትሩ ፡ የወጡት ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ በፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡ ከተመለከቱት ፡ የተወሰኑ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ይልቅ ፡ ሁልጊዜ ፡ የተወሰን ፡ ተፈጸሚነት ፡ ሊኖራቸው ፡ ይገባል ።

ሃስተኛው ፡ የሠራተኛ ፡ ትርጉም ፡ የሚገኘው ፡ በ፲፱፻፶፰ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ስለ ፡ ሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ደረጃ ፡ በወጣው ፡ አዋጅ ፡ ውስጥ ፡ ነው ፡፡ ይህ ፡ ትርጉም ፡ የአስተጻደር ፡ ሠራተኞችን ፡ ከትርጉሙ ፡ ውጪ ፡ ካለማድረጉ ፡ በስተቀር ፤ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ አዋጅ ፡ ውስጥ ፡ ከሚገኘው ፡ ትርጉም ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ዓይነት ፡ ነው ፡፡ ³⁸ የሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ደረጃ ፡ አዋጅ ፡ ዓላማ ፡ የኢንዱስትሪ ፡ ሠራተኞችን ፡ ደኅንነትና ፡ ጤንነት ፡ ለመጠበቅ ፡ አንደመሆኑ ፡ መጠን ፡ ትርጉሙ ፡ የማይጨምረው ፡ ኢንዱስትሪ ፡ ውስጥ ፡ የማይሴትን ፡ ሰዎች ፡ ብቻ ፡ ስለሆነ ፡ ትክክለኛ ፡ ነው ፡፡ ³⁹

ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ለንዚህ ፡ ሕጋዊ ፡ ትርጉሞች ፡ ፍቺ ፡ ለመስጠት ፡ ዕድል ፡ ገተሟቸዋል ፡፡ በአንድ ፡ በቅርብ ፡ ጊዜ ፡ በተወሰን ፡ የፍርድ ፡ ጉዳይ ፡ ውስጥ ፤ ከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ አንድ ፡ የቤት ፡ አሽከር ፡ ከሥራ ፡ ስለተሰናበት ፡ የጠየቀውን ፡ ኪግራ ፤ በዓመት ፡ ፌቃድ ፡ ምትክ ፡ ገንዘብ ፡ ይከፈለኝ ፡ ያለውንና ፡ ከሥራ ፡ ከመሰናበቴ ፡ አስቀድሞ ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ ሊሰጠኝ ፡ ይገባ ፡ ነበር ፡ ያለውን ፡ የፍትሐብሔር ፡ ሕጉም ፡ ሆነ ፡ ስለሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ የወጣው ፡ ደንብ ፡ ለቤት ፡ አሽከር ፡ ተፈጻሚዎች ፡ አይደሎም ፡ በማለት ፡ ውድቅ ፡ አድርኮታል ፡ 40 ይህ ፡ ውሳኔ ፡ የተሳሳት ፡ ይመስላል ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በደንበ ፡ ውስጥ ፡ የሚገኘውን ፡ ትርጉም ፡ በፍትሐብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡ ያስገባው ፡ በደንበ ፡ ውስጥ ፡ የሚገኘው ፡ ትርጉም ፡ የሚያገለግለው ፡ አዚያው ፡ አደንበ ፡ ውስጥ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ የሚለውን ፡ ሕረግ ፡ ባለማስተዋል ፡ ነው ፡ ላ ምንም ፡ እንኳን ፡ በፍትሐ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ለቤት ፡ አሽከሮች ፡ የተለየ ፡ ክፍል ፡ ቢኖ ራቸውም ፡ ይህ ፡ ክፍል ፡ በአሠሪው ፡ ላይ ፡ የተለዩ ፡ ግዴታዎችን ፡ ይጭንበታል ፡ አንጂ ፡ የቤት ፡ አሽከሮችን ፡ ከጠቅላላው ፡ ድንጋኔዎች ፡ ውጭ ፡ አያደርጋቸውም ፡ 42

አብዛኞቹ ፡ አሠሪዎች ፡ ተጠይቀው ፡ በስጡት ፡ መልስ ፡ መሠረት ፡ የቀን ፡ ሠራ ተኛ ፡ ማለት ፡ በቀን ፡ በቀን ፡ የሚከፈለውን ፡ ባልሠራበት ፡ ቀን ፡ ደሞዝ ፡ የማይታ ሰብለት ፡ ከሌሎቹ ፡ ቀዋሚ ፡ ሠራተኞች ፡ እኩል ፡ ጥቅም ፡ ሊያገኝ ፡ አይችልም ፡ ይሁን ፡ እንጂ ፡ የቀን ፡ ሠራተኛ ፡ ቀዋሚ ፡ ሠራተኛ ፡ ከሚያገኝቸው ፡ ጥቅሞች ፡ ፕቂቶቹን ፡ ማግኘት ፡ ይችላል ፡ ሲል ፡ ከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በይኖአል ፡

የአንድ ፡ አውራጃ ፡ ፍርድ፡ ቤት ፡ ለአንድ ፡ የቀን ፡ ሠራተኛ ፡ ያለበቂ ፡ ምክንያት ፡ ከሥራ ፡ ስለመሰናበቱ ፡ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቊፕር ፡ ፪ሺህ ፩፻፸፫ ፡ መሠረት ፡የበየን

^{38.} ስለ፡ሥራ፡ ሁኔታዎች፡ ደረጃ፡ የወጣ፡ አዋጅ፡ ቁጥር፡ ፫(፬) =

^{39.} ስለ፡ ሥራ፡ ሁኔታዎች፡ ደረጃ፡ የወጣው፡ አዋጅ፡ ቁጥር፡ ፬፡ በዚሁ፡ አዋጅ፡ ቁጥር፡ ፫(፬)፡ መሠረት፡ ሠራተኞቻቸው፡ "ተቀጣሪ"፡ መባል፡ የሚገባቸውን፡ አንዳንድ፡ ድርጅቶች፡ ክክልሉ፡ ውጪ፡ ያደርጋቸዋል፡፡

^{40.} ይግባኝ ፡ ባይ ፡ ተፈራ ፡ መክቴ ፡ መልስ ፡ ሰጭ ልዊስ ፡ (ከፍተኛው ፡ ፍ/ቤት ፡ ፲፱፻፰ ፡ ዓ/ም/ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ይግባኝ ፡ መዝንብ ፡ ቁተር ፡ ፻፺፬/፰ ፡ (ያልታተመ) ፡ ከሳሽ ፡ ከሱን ፡ በፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁተር ፡ ፪ሺ፩፻፷፩ ፡ ፪ሺ፭፻፸፮ ፡ እና ፡ ፪ሺ፭፻፸፩ ላይ ፡ መሥርቶ ፡ ለአውራኝ ፡ ፍ/ቤት ፡ አቀረበ ፡

^{42.} የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ከቁጥር ፡ ፪ሺ፯፻፩ ፡ እስከ ፡ ፪ሺ፯፻፫ ፡ ድረስ ፡ ይመለከቷል ፡፡

ለትን ፡ ካሣ ፡ የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ በማጽደቅ ፡ የሥራ ፡ ሙል ፡ የሚኖረው ፡ በሚክ ፈለው ፡ ደመወዝና ፡ በሚሠራው ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ አንጂ ፡ ሥራው ፡ በሚቆይበት ፡ ጊዜ ፡ ላይ ፡ አለመሆኑን ፡ ገልጾአል ፡፡ በተጨማሪም ፡ የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ምንም ፡ እን ኳን ፡ የሥራ ፡ ውል ፡ በየቀኑ ፡ እንደሚታደስ ፡ ሆኖ ፡ ቢቆጠርም ፡ ያለምክንያት ፡ ሠራተኛውን ፡ ከሥራ ፡ የሚያሰናብተውን ፡ አሠሪ ፡ የሚቀጣው ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺህ ፭፻፫፤ ውሉን ፡ ባለማደስና ፡ በማቋረጥ ፡ መካከል ፡ አንዳቸም ፡ ልዩነት ፡ አይፈጥርም ፡ ብሏል ፡⁴³ ስለዚህ ፡ የዚህ ፡ ውሳኔ ፡ ውጤት ፡ ያለበቂ ፡ ምክንያት ፡ ከሥራ ፡ የተወገደ ፡ የቀን ፡ ሠራተኛን ፡ ከሥራ ፡ በመወገዱ ፡ ካሣ ፡ የሚገባው ፡ ማድረጉ ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ እንደ ሌላው ፡ ቀዋሚ ፡ ሠራተኛም ፡ የሥራ ፡ ዘመኑ ፡ ርዝመት ፡ ለሚሰጠው ፡ ማናቸውም ፡ ሌላ ፡ ጥቅም ፡ ብቁ ፡ ያደርገዋል ፡ ማለት ፡ ነው ፡፡ ለእንደዚህ ፡ ዓይነት ፡ ጥቅሞች ፡ ብቁ ፡ ለመሆን ፡ የሚያስፈልገው ፡ "የአገልግሎት ፡ ዘመን ፡ ርዝመት" እንጂ ፡ "ውሉ፡ የሚቆይበት" ጊዜ ፡ አይደለም ፡፡ ስለዚህ ፡ ለዘጠና ፡ ጊዜ ፡ በተከታታይ ፡ ለቀም፡ሥራ ፡ ውል ፡ የገባ ፡ አንድ ፡ የቀን ፡ ሠራተኛ ፡ ለአሠሪው ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ የአገልግሎት ፡ ዘመን ፡ ይኖረዋል ፡ ማለት ፡ ነው ፡፡

አንዳንድ ፡ አሠሪዎች ፡ በሰጡት ፡ አስተያየት ፡ የሞያ ፡ ሥራ ፡ ለማጆች ፡ ከሌሎች ፡ ቀዋሚ ፡ ሠራተኞች ፡ እኩል ፡ ጥቅም ፡ ለማግኘት ፡ አይችሉም ፡ ይላሉ ፡ ምንም ፡ አንኳን ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺህ ፩፻፺፯ ፡ ሴሎቹ ፡ አሠሪና ፡ ሠራተኞን ፡ የሚመለከቱት ፡ ቁጥሮች ፡ ለሞያ ፡ ሥራ ፡ ለማጆች ፡ ተፈጻሚዎች ፡ እንደሚሆኑ ፡ ቢናገርም ፤ ጉዳዩ ፡ አጠራጣሪ ፡ ስለሆነ ፡ አሠሪዎች ፡ ተቃራኒ ፡ ክርክር ፡ ለማቅረብ ፡ ሳያስችላቸው ፡ አይቀርም ፡⁴⁴

ከጋራዣቹ ፡ አራቱ ፡ ለለማጆች ፡ አንዳችም ፡ ደሞዝ ፡ አይከፍሉም ፡ ቢከፍሉም ፡ በጣም ፡ አንስንተኛ ፡ ነው ፡ በዚህ ፡ ሁኔታ ፡ በሠራተኛ ፡ ደመወዝ ፡ ላይ ፡ የተመሠረቱት ፡

^{43.} ኪዳኔ ፡ ተመልሶ ፡ ከሳሽ ፡ **፫ግኔ ፡** ተከሳሽ ፡ (ከፍተኛው ፡ ፍ/ቤት ፡ ፲፱፻፶፩ ፡ ዓ/ም) የኢትዮጵያ ፡ ሕግ መጽሔት ፡ ቮልዩም ፡ ፫ ፡ ገጽ ፡ ፬፻፱ ፡፡

^{44.} ከሳሽ ፡ የማተሚያ ፡ ቤት ፡ ሥራተኞች ፡ ማህበር ፡ ተከሳሽ ፡ የማተሚያ ፡ ቤት ፡ ባለንብረት ፡ (ታህሣሥ ፡ ፳፫ ፡ ፲፱፻፶፩ ፡ ዓ/ም ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ቦርድ) ። በአሠሪና ፡ ሠራተኞች ፡ መካከል ፡ የሚንሱ ፡ ክርክሮችና ፡ ቦርዱም ፡ የሰጣቸው ፡ ውሳኔዎች ፡ ለዓይነት ፡ ተመርጠው - የተጠራቀሙ ፡ ጉዳዮች # አዲስ ፡ አበባ ፡ የኢትዮጵያ ፡ አሠሪዎች ፡ ማህበር ፡ ፲፱፻፷፩ ፡ ዓ/ም) ፡ የመዝገብ ፡ ቁጥር ፡ ፬ ፡ አርዕስቱ እንደሚያመለከተው ፡ ሁሉ ፡ መጽሐፉ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ከሰጠው ፡ ውሳኔ **ለ**ዓ ይነት ፡ ያህል ፡ አጠር ፡ በማድረግ ፡ አጠራቅሞ ፡ ያያዘ ፡ እንጅ ፡ ቦርዱ ፡ ውሳኔ ፡ የሰጠባቸውን ፡ ጉዳ ዮች ፡ ሁሉ ፡ አይጨምርም ፡ ለዓይነት ፡ የተወሰዱት ፡ ጉዳዮች ፡ የተመረጡት ፡ ቦርዱ ፡ ውሳኔ ፡ ከሰጠ ባቸው ፡ ክርክሮች ፡ ሁሉ ፡ ውስጥ ፡ ነው ፡፡ ይህም ፡ የሆነበት ፡ ምክንያት ፡ ስለ ፡ ቦርዱ ፡ ውሳኔና ፡በተለ ያዩ ፡ ጭብጦች ፡ ላይም ፡ በለሚሰጣቸው ፡ ምክንያቶች ፡ ተወካይ ፡ የሚሆን ፡ አጠቃላይ ፡ ሃሳብ ፡ ለማግኘት ፡ ነው ብዙ ፡ ኍዳዮች ፡ ተመሳሳይ ፡ ጭብጥ ፡ ወይም ፡ ጭብጦች ፡ ያላቸው ፡ እንደሆነ ከነርሱ ፡ አንዱ ፡ ብቻ ፡ ለዓይነት ፡ ተመርጧል ፡ የሚገተማቸውን ፡ ሕጋዊ ፡ መዝገቦች ፡ ለሕዝብ ፡ እንዲገለጹ ፡ ማድረግ ፡ በብዙ ፡ አሠሪዎች ፡ ዘንድ ፡ የተለመደ ፡ ስላልሆነ ፡ የኢትዮጵያ ፡ አሠሪዎች ፡ ማኅበር ፡ በክርክሩ ፡ ውስጥ ፡ ያሎትን ፡ የተሟጋቾች ፡ ስም ፡ አልጨመረውም ፡፡ በአማርኛ የተሰጠው ፡ ሙሉው ፡ የውሳኔው ፡ ቃል ፡ ከኢ.አ.ማ. መሥሪያ ፡ ቤት ሲገኝ ፡ ይችላል ፡ ቦርዱ ፡ ከሰጣ ቸው ፡ ውሳኔዎች ፡ የታተመው ፡ ይህ ፡ ብቻ ፡ ሲሆን ፡ ለወደፊት ፡ ለመታተም - ያለው ፡ ዕድል ፡ በጣም ፡ አስጊ ሲሆን ፡ ይቸላል ፡ እስካሁን ፡ የኢ.አ.ማ. ቦርድ ፡ የሰጠውን ፡ የእያንዳንዱን ፡ ውሳኔ ፡ ቅጅ ፡ ተቀብሏል ፥ ንገር ፡ ግን ፣ የዚህ ፡ ዓይንቱን ፥ ውሳኔ ፡ ሰብስቦ ፡ ማሳተሙ ፡ በሰራተኛው ፡ ወገን ፡ ላይ ፡ በሚያስከትለው ፡ ቅሬታ ፡ የተነሳ ፡ የኢያንዳንዱን ፡ ውሳኔ ፡ ቅጅ ፡ ለኢ.አ.ጣ. መላኩ ፡ ይቆም ፡ ይሆናል = ወደፊት ፡ በዚህ ፡ የክርክር ፡ ክምችት ፡ ውስጥ ፡ ያለ ፡ ጉዳይ ፡ ሲጠቀስ ፡ የሚሰጠው ፡ በክምችቱ ፡ ውስጥ፡ የተመለከተው ፡ የክርክሩ ፡ ስም ፥ የክርክሩ ፡ ሥፍራ ፥ ውሳኔው ፡ የተሰጠበት ፡ ቀን ፥ በአሠሪዎችና ፡ በሥራተኞች፡ መካከል፡ የሚፈጠር፡ አለመግባባት፡ እና፡ በክምችቱ፡ ውስተ፡ ያለው፡ የመዝገቡ፡ ቁጥር ፡ ብቻ ፡ ነው ።

የፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ድን*ጋጌዎች ፡* ደመወዝ ፡ እየተከፈለ ፡ የሚወሰድ ፡ የዓመት፡ ፌቃድን ፡ የመሰለ ፡ መብት ፥ ለለማጆች ፡ አይሰጡም ፡ ማለት ፡ ነው ¤

የፍትሕ፡ ብሔሩ፡ ሕግ፡ በውሉ፡ ላይ፡ ከተዘረዘሩት፡ የሠራተኛ፡ ግኤታዎች፳፡ የተለዩ፡ አሠሪው፡ የሚፈጽማቸው፡ ሴሎች፡ ግኤታዎችን፡ ይመሠርታል ፡፡ ከንዚ^ነ ህም፡ ግኤታዎች፡ አንደኛው፡ ሠራተኛው፡ አስበ፡ ወይም፡ በቸልተኛነት፡ ወይም፡ ባለመጠንቀቅ፡ በአሠሪው፡ ላይ፡ ለሚያደርሰው፡ ጉዳት፡ አንደሥራ፡ ዓይነትና፡ የሠራተኛው፡ የትምህርት፡ ደረጃና፡ ችሎታ፡ አላፌ፡ መሆኑ፡ ነው፡፡⁴⁵

ከተጠየቁት ፡ ኩባንያዎች ፡ ግጣሹ ፡ ሥራተኞቻቸው ፡ በቸልተኝነት ፡ በዕቃና ፡ በመሣሪያዎች ፡ ሳይ ፡ ሳደረሱት ፡ ጉዳት ፡ ምትክ ፡ ወይም ፡ ክፍያ ፡ ሲጠይቁ ፡ ሁለት ፡ ሦስተኛ ፡ የሚሆኑት ፡ ደግሞ ፡ እንደዚህ ፡ ዓይንቱን ፡ ክፍያ ፡ የሚጠይቁት ፡ ሠራተ *ኞቻቸው ፡ አውቀው ፡ ላደረሱት ፡ ጉዳት ፡ ብቻ ፡ መሆኑን ፡ ለመረዳት ፡ ተች*ሏል *፡* ሁለት ፡ ድርጅቶች ፡ ደግሞ ፡ ለእንደዚህ ፡ ዓይነቱ ፡ ጥፋት ፡ የዕቃውን ፡ ዋጋ ፡ ከማስ ከፈል ፡ ይልቅ ፡ ሥራተኞቻቸውን ፡ በቅጣት ፡ መልክ ፡ የተወሰነ ፡ ንንዘብ ፡ ያስከፍ ሏቸዋል ፡ አንድ ፡ ሴላ ፡ ድርጅት ፡ ደግሞ ፡ *ጉ*ዳት ፡ የደረሰበት ፡ *ዕቃ ፡ ወይም ፡ መሣ* ሪያ ፡ በጣም ፡ ውድ ፡ ከመሆኑ ፡ የተነሳ ፡ በሠራተኛው ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ የገንዘብ ፡ ዕዳን ፡ የሚያደርሱበት ፡ መሆኑ ፡ ከተረ*ጋገ*ጠ ፡ ምንም ፡ ዓይነት ፡ ክፍያ ፡ አይደረግም ፡ የሚል። ውሳኔ። አለው ። አንድ። ኩባንያ። ብቻ። ሁልጊዜ። የሚያስከፍለው። ገንዘብ። ጉዳት ፡ የደረሰበትን ፡ ዕቃ ፡ ለማሰራት ፡ ወይም ፡ ለማስቀየር ፡ ከሚፈጀው ፡ ገንዘብ ፡ ያነስ ፡ መሆኑን ፡ ገልጿል ፡፡ የሚያስከፍለው ፡ ያዲሱን ፡ ዋጋ ፡ ሳይሆን ፡ ያገለገለውን ፡ ዕቃ ፡ ዋ*ጋ ፡ ብቻ ፡ ነበር ፡፡ ኢትዮጵያውያንና ፡ የውጪ ፡ አገር ፡ ድርጅቶች ፡ ሁሉም* ፡ በቸልተኝነት ፡ ለደረሰው ፡ ጉዳት ፡ ክፍያ ፡ ሲጠይቁ ፤ ነዋሪነታቸው ፡ ኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ የሆን ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ የንግድ ፡ ድርጅቶች ፡ ግን ፡ እንደዚህ ፡ ዓይንቱን ፡ ክፍያ ፡ የሚጠይቁት ፡ ከግማሽ ፡ በታች ፡ የሚሆኑት ፡ ብቻ ፡ ናቸው =⁴⁶

ሴላው ፡ የሠራተኛ ፡ ግኤታ ፡ ደግሞ ፡ የሥራውን ፡ አፈጻጸም ፡ የሚመለከቱ ፡ የአሠሪው ፡ ትዕዛዞች ፡ ለውሉ ፡ ለሕጉና ፡ ለመልካም ፡ ጠባይ ፡ አንዳቸም ፡ ተቃራ ሂንት ፡ ከሴላቸውና ፡ እንዚህንም ፡ መፈጸም ፡ አደጋ ፡ የሚያመጣ ፡ ካልሆን ፡ ትዕዛዙን፡ መቀበል ፡ ነው ፡ ⁴⁷ ይህም ፡ ማለት ፡ ሠራተኛው ፡ የሚቀበለው ፡ ትዕዛዝ ፡ በተለምዶ ፡ ሥራው ፡ ላይ ፡ የተመሠረተውን ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ ካለበት ፡ ሥራ ፡ ወደ ፡ ሴላ ፡ ሥራ ፡ ለጊዜው ፡ ወይም ፡ በቀዋሚነት ፡ ተዛውሮ ፡ መሥራትንም ፡ ጭምር ፡ ነው ፡፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ የደመወዝ ፡ ለውጥም ፡ ሆን ፡ የማዕረግ ፡ ልዩነት ፡ የሴለውን ፡ የሥራ ፡ ለውጥ ፡ የሥራተኛው ፡ አልቀበልም ፡ ማለት ፡ ሠራተኛውን ፡ ለማስወጣት ፡ አንደበቂ ፡ ምክንያት ፡ ይቆጠራል ፡ ብሎ ፡ ወስኖአል ፡

^{45.} የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁተር ፡ ፪ሺ፭፻፳፬ ፡፡

^{46.} ይህ፣ አስታቲስቲካዊ፣ ልዩነት፣ በጣም፣ ትልቅ፣ ነው። X² = 6.505, የ፣ ከ.02 ያንሳል። ይህም፣ ማለት፣ እንደዚህ፣ ያለው፣ ልዩነት፣ በኢጋጣሚ፣ ለመድረስ ያለው፣ ዕድል፣ በመቶ፣ ውስጥ፣ ከሁለት፣ ጊዜ፣ ያነስ፣ ነው።

^{47.} የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፭፫ እና ፡ ፪ሺ፭፻፭፭ ፡

^{48.} የልብስ፣ ንጽህና፡ መስሜ፡ ሠራተኞች፡ ማህበር፡ ከሳሽ፡ አንድ፡ የልብስ ንጽህና፡ መስሜ፡ ባለንብረት ተከሳሽ፡ (ንሐሴ፡ ፳፭፡ ፲፱፻፶፱፡ የአሠሪና፡ ሠራተኛ፡ ቦርድ)፡ የአሠሪና፡ ሠራተኛ፡ ክርክሮች፡ የመ ዝንብ፡ ቁጥር፡ ፳፬፡፡

እንዲህም ፡ ሲባል ፡ አሥሪዎች ፡ ሥራተኞቻቸውን ፡ እንደፈቀዳቸው ፡ ከሥራ ፡ ወደ ፡ ሥራ ፡ መለወጥ ፡ ይችሳሉ ፡ ማለት ፡ አይደለም ፡ በዚህ ፡ መብታቸው ፡ ሳይ ፡ አሥሪዎችም ፡ ገደቦች ፡ አሉባቸው ፡

በፍትሐ፡ብሔር፡ሕጉ፡መሠረት፡አንድ፡ሠራተኛ፡በደረጃ፡ወይም፡በደመወዝ፡ ዝቅ፡ወዳለ፡ሥፍራ፡ተዛውሮ፡እንዲሠራ፡አይገዶድም፤አዲሱም፡ሥራተ ኛው፡ከተቀጠረበት፡ሥራ፡ይበልጥ፡ከፍ፡ያለ፡ደመወዝ፡ያለው፡አንደሆን፡ ይህን፡ደመወዝ፡ለማግኘት፡መብት፡አለው፡⁴⁹ ይህን፡አንጋገር፡በቀጥታ፡ከወ፡ ስድነው፡የችሎታ፡ማጣት፡ከሥራ፡ለማሰናበት፡በቂ፡ምክንያት፡በመሆኑ፡⁵⁰ አንድ፡ አሠሪ፡በቅርብ፡ጊዜ፡የቀጠረውን፡ከፍተኛ፡ ሜካኒክ፡ በችሎታ፡ ማጣት፡የተ ነሳ፡ከሥራ፡ሊያሰናብተው፡ይችላል፡እንጂ፡ወደ፡ዝቅተኛ፡ሥፍራ፡ማለትም፡ ወደ፡ረዳት፡ሜካኒክነት፡በአነስተኛ፡ደመወዝ፡ሊያዛውረው፡አይችልም፡ማለት፡

ይሁን ፡ እንጂ ፡ አንድ ፡ አሥሪ ፡ ሥራተኛውን ፡ በተዘዋዋሪ ፡ መንገድ ፡ በደመወዝና ፡ በደረጃ ፡ ዝቅ ፡ ሊያደርገው ፡ ይችላል ፡ እላይ ፡ እንደተነገረው ፡ ሥራተኛው ፡ በሥራ ፡ ችሎታው ፡ ብቁ ፡ ሆኖ ፡ ካልተገኘ ፡ አሥሪው ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ስላለው ፡ ከሥራው ፡ ሊያስናብተው ፡ ይችላል ፡፡ የአሥሪው ፡ ግዲታ ፡ አስቀድሞ ፡ ማስጠን ቀቂያ ፡ መስጠት ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ ፡ አስቀድሞ ፡ የተወሰነውም ፡ የማስጠንቀቂያ ፡ ጊዜ ፡ እንዲሞላ ፡ አስቀድሞ ፡ ያስብበታል ፡፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እንደገና ፡ ይህንኑ ፡ ሥራተኛ ፡ ለዝቅተኛው ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ አዲስ ፡ ሊቀተረው ፡ ይችላል ፡፡ ስለዚህ ፡ አንድ ፡ ሥራተኛን ፡ ዝቅተኛ ፡ ደመወዝ ፡ ወደሚያስጥ ፡ ሥራ ፡ አንዳይለወጥ ፡ የሚያዝዘው ፡ ሕግ ፡ ፍጹም ፡ ሳይሆን ፡ አሥሪው ፡ አስፈላጊ ፡ ነገሮችን ፡ አስቀድሞ ፡ እንዲፈጽም ፡ ያደር ገዋል ፡፡ እንደዚሁም ፡ የተቀጠረው ፡ ሥራተኛ ፡ ለሥራው ፡ በችሎታ ፡ ማነስ ፡ ብቁ ፡ ሆኖ ፡ አለመገኘቱን ፡ ማሳየት ፡ እና ፡ ፈቃዱ ፡ ከሆነ ፡ ይኸው ፡ ሥራተኛ ፡ ሌላ ፡ ሥራ ፡ እንዲፈልግ ፡ አስቀድሞ ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ መስጠት ፡ ናቸው ፡፡

የፍትሕ፡ ብሔሩ፡ ሕግ፡ ድንጋኔ፡ ቀጥታ፡ ትርጉም፡ የሚያስከትለው፡ ሴላው፡ ውጤት፡ ደግሞ፡ አንድ፡ ረዳት፡ ሜካኒክ፡ የዋናውን፡ ሜካኒክ፡ ሥራ፡ ለአንድ፡ ሰዓት፡ ያህል፡ እንኳን፡ ቢሥራ፡ ለዚያው፡ ለሥራበት፡ ለአንድ፡ ሰዓት፡ ጊዜ፡ የሚ ደርሰውን፡ የደወመዝ፡ ጭማሪ፡ ሊያነኝ፡ ይገባዋል፡ ማለት፡ ነው፡

በሥራ ፡ ላይ ፡ ሲውል ፥ ይህ ፡ የቃል ፡ በቃል ፡ ትርጉም ፡ ፍች ፡ የሌለው ፡ ይሆናል ፡ ከጥቂት ፡ ኩባንያዎች ፡ በስተቀር ፡ ሌሎቹ ፡ አንድ ፡ ሥራተኛ ፡ ምን ፡ ሥራ ፡ እንደሚ ሥራ ፡ አለመግለጻቸውን ፤ በሂሳብ ፡ ሥራ ፡ ውስጥ ፡ ያለውን ፡ ታላቅ ፡ ችግር ፡ እና፡ ለጊዜው ፡ ወይም ፡ ለዘለቄታው ፡ በማዛወር ፡ መካከል ፡ ያለውን ፡ ልዩነት ፡ ይህ ፡ ዓይ ነቱ ፡ አተረጓጕም ፡ አይገነዘበውም ፡ ምናልባትም ፡ ሥራተኛው ፡ ለጊዜው ፡ ወደ ፡ ዝቅተኛ ፡ ቦታ ፡ ተዛውሮ ፡ ከሥራ ፡ የመጀመሪያውን ፡ ከፍተኛውን ፡ ደመወዙን ፡ እንዳያጣና ፡ ወደ ፡ ዝቅተኛም ፡ ሥፍራ ፡ ተለውጦ ፡ ለጊዜው ፡ ሲሰራ ፡ አሥሪው ፡ ከፍተኛውን ፡ ደመወዝ ፡ እንዳይከለክለው ፡ የሥራተኛው ፡ መብት ፡ መጠበቅ ፡ ይገ

^{49.} የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፪፳፮ ፡፡

^{50.} በፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፪፭፭፡ (፪) ፡ መሠረት ፡ ከሥራ ፡ ማስወጣት ፡ የሚቻለው ፡ ሠራተኛው ፡ በቂ ፡ የቴክኒክ ፡ ዕውቀት ፡ ወይም ፡ በሥራው ፡ ላይ ፡ ያለው ፡ ትጋት ፡ የማያዋጣ ፡ ሆኖ ፡ ሲገኝ ፡ በበቂ ምክንያት ፡ ነው ፡

^{51.} የፍትሐብሔር ሕግ፡ቁጥር፡፪ሺ፭፻፭፡እና፡፪ሺ፭፻፭፩ ፣

ባው ፡ ይሆናል ፡፡ ይሁን ፡ እንጂ ፡ ሕጉ ፡ በጊዜው ፡ ካለው ፡ የአቀጣጠር ፡ ሁኔታ ፡ ጋር ፡ ሲወዳደር ፡ በከፍተኛ ፡ ደረጃ ፡ ሳይ ፡ የሚገኝ ፡ ነው ፡፡

ስለ ፡ ደመወዝ ፡ ጉዳይ ፡ ከተጠየቁት ፡ አስራ ፡ ስድስት ፡ ኩባንያዎች ፡ ውስጥ ፡ አንዱ ፡ የደመወዝ ፡ ድልድል ፡ የሚወስነው ፡ በየዓመቱ ፡ በሚደረገው ፡ የደመወዝ ፡ ምርመራ ፡ ላይ ፡ ነው ፡ ብሏል ፡፡ አስራ ፡ ሦስቱ ፡ ደግሞ ፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ ወደ ፡ ዝቅተኛ ፡ ቦታ ፡ ተዛውሮ ፡ ሲሠራ ፡ ደመወዙን ፡ እንደማይቀንሱበትና ፡ በኋላም ፡ ወደ ፡ ከፍተኛ ፡ ሥፍራ ፡ ሲለወጥ ፡ ከ፲፰ ፡ ቀን ፡ እስከ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ በሚደርስ ፡ የሙከራ ፡ *› ጊዜ ፡ በኋላ ፡ የከፍተኛውን ፡ ሥራ ፡ ደመወዝ ፡ እንደሚሰጡት ፡ ተናግረዋል ፡

አንድ ፡ ኩባንያ ፡ ብቻ ፡ የሕጉን ፡ ቃል ፡ በቃል ፡ ትርጉም ፡ በመከተል ፡ ለጊዜው ፡ ወደክፍተኛ ፡ ሥራ ፡ ተዛውረው ፡ ለሚሠሩ ፡ ሠራተኞቹ ፡ የደመወዝ ፡ ዕድንት ፡ ለዚያው ፡ ለተወሰነው ፡ ጊዜ ፡ የሚሰጥ ፡ መሆኑን ፡ አረጋግጧል #⁵²

ከሥራ። ስለመስናበት ፤

ያለበቂ ፡ ምክንያት ፡ ከሥራ ፡ መሰናበት ፡ በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ክፍል ፡ ውስጥ ፡ አብዛኛውን ፡ ጊዜ ፡ የሚቀርብ ፡ አቤቱታ ፡ ነው ፡⁵³

የሥራተኛውን ፡ ሁኔታ ፡ ስንመለከት ፡ እንደዚህ ፡ ዓይነት ፡ ሁኔታ ፡ መፈጠሩ ፡ የሚያስደንቅ ፡ ነገር ፡ አይደለም ፡ አንድ ፡ ሥራተኛ ፡ ከተቀጠረ ፡ በኋላ ፡ አሥሪው ፡ የዓመት ፡ ፈቃድ ፡ ወይም ፡ የሕመም ፡ ፈቃድ ፡ የከለከለው ፡ እንደሆነ ፡ ከሥራ ፡ ወተቼ ፡ ሥራ ፡ ፈት ፡ ለመሆን ፡ እችላለሁ ፡ በሚል ፡ ተገቢ ፡ ፍርሀት ፡⁵⁴ ለአሥሪና ፡ ሥራ ተኛ ፡ ክፍል ፡ ሂዶ ፡ አቤቱታ ፡ ሳያቀርብ ፡ ይቀራል ፡<mark>85</mark> ምናልባትም ፡ የነዚህን ፡ ቀኖች ፡

^{52.} በተጨማሪም ፡ ይህ ፡ ኩባንያ ፡ አንድ ፡ ሥራተኛ ፡ በአንድ ፡ ከፍተኛ ፡ ሥልጣን ፡ (ማዕረዋ) ፡ ላይ ፡ ለ፴፡ ቀናት ፡ የቆየ ፡ እንደሆኑ ፡ ለቦታው ፡ የሚያገኘው ፡ ደመወዝ ፡ ለዘለቄታው ፡ ይሆንና - የደመወዙ ፡ ልክ ፡ ቀደም ፡ ሲል ፡ ያገኘው ፡ ወደነበረው ፡ መጠን ፡ እንጻይመለስ ፡ ይደረጋል ፡፡

^{53.} በዚህ ፡ ነገር ፡ (ጉዳይ) ፡ ላይ ፡ የተዘጋጀ ፡ አስታትስቲክ ፡ የለም ፡ ባሁት ፡ ጊዜ ፡ ካሎትም ፡ መረጃዎች ፡ ማዘጋጀቱ ፡ እጅግ ፡ አዳጋች ፡ ይሆናል ፡፡ ከመቶ ፡ ዘጠናው ፡ በሚሆኑት ፡ የክፍሎ ፡ ባለሥልጣኖች ፡ ዘንድ ፡ የአብዛኞች ፡ ጉዳዮች ፡ መዝገባቸው ፡ እንዲዘጋ ፡ ስምምነት ፡ አለ ፡፡

^{54.} በማኅበር ፡ ሥራ ፡ ውስጥ ፡ ተካፋይ ፡ ሆነሃል ፡ ብሎ ፡ ከሥራ ፡ ማስወገዱን ፡ ከመክልከል ፡ በስታቀር ፡ አሠሪው ፡ ሠራተኛውን በሥራው ፡ ላይ ፡ እንዲያቆይ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ሕጉ ፡ አያስገድደውም ፡ ሕጉ ፡ የሚያደርገው አሠሪው ፡ ያለ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ሠራተኛውን ፡ ሲያስወግድ ፡ የሚከፍለውን ፡ ገንዘብ መጠን ብቻ ፡ መወሰን ፡ ነው ፡ (ይግባኝ ፡ ባይ ፡ ጌታቸው ፡ ብርሃኔ ፡ መልስ ፡ ሰቁ ፡ የኢትዮጵያ ፡ ንግድ ፡ ባንክ)፡(ጠቅላይ ፡ ን/ን/ፍ/ቤት ፡ ፲፱፻፰ ፡ ዓ/ም/ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ይግባኝ ፡ ቁጥር ፡ ፫፻፵፫(፰)፡(ያልታተመ) የሠራተኞች ፡ ማኅበር ፡ ከሳሽ ፡ የኢትዮጵያ ፡ አየር ፡ መንገድ ፡ ኩባንያ ፡ ተከሳሽ ፡ (የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ሐምሴ ፡ ፲፩ ፡ቀን ፡ ፲፱፻፵፫ ፡ ዓ/ም) ፡ የአሠሪና ፡ የሠራተኛ ፡ ከርክሮች ፡ የፋይል ቁጥር ፡ ፰ ፡ ይህ ፡ ዓይነቱ ፡ ጉዳይ ፡ የመሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ደንብ ፡ የሚፈቅድላቸውን መብት ፡ በመጠየቃቸው ፡ ከሥራ ፡ በተወገዱ ፡ ሠራተኞችም ፡ ላይ ፡ ተፈጸሚነት ፡ አለው ፡፡ አላይ ፡ በአዲስ ፡ አበባ ፡ የልብስ ፡ ሰፊዎች ፡ ማሀበር ፡ እና ፡ በአንድ ፡ የልብስ ፡ ስፌት ፡ ሱቅ ፡ ባለንብረት ፡ መካከል ፡ የተጠቀሰውን ፡ ይመለከቷል ፡ (የአሠሪና ፡ የሠራተኛ ፡ ቦርድ ፡ ሰኔ · ፳፱ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፱ ፡ ዓ/ም) ክርክሩ ፡ ያለበት ፡ መዝገብ ፡ ቁጥር ፡ ፳፫ ፡፡

^{55.} አሁንም ፡ የተዘጋጀ ፡ ስታትስቲክ ፡ የለም ፡ ግን ፡ ከፍተኛ ፡ ሥራ ፡ ፌትንት ፡ እንዳለ ፡ የቃል ፡ ጥያቄ ፡ ያቀረብንላቸው ፡ ሰዎች ፡ በሙሉ ፡ ይስማማሉ ፡፡ "ከሠራተኞችም ፡ ውስጥ ፡ አብዛኞቹን ፡ ማስመብት ፡ ቤያስፌልግ ፡ እንዚሀኞቹን ፡ የሚተካ ፡ ለመመልመልም ፡ ሆነ ፡ ለማስልጠን ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ጊዜ ፡ ይዲጅብዎታል?" ለሚለው ፡ ጥያቄ ፡ በቀጣሪዎቹ ፡ የተስጠው ፡ መልስ ፡ ማዕከላዊ ፡ ቀጥር ፡ ፴ ፡ ቀናት ፡ ነበር ፡፡ ከተጠየቁት ፡ አንድ ፡ ሦስተኞዎቹ ፡ ከሁለት ፡ ሳምንታት ፡ ያነስ ፡ ጊዜ ይበቃል ፡ ብለው ፡መል ሰዋል ፡፡ ስለ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ በሚከታተለው ፡ በአቀጣጠር ፡ አገልግሎት ፡ ክፍል ፡ የሚመራው ፡ የአዲስ ፡ አበባ ፡ የሠራተኛ ፡ መቅጠሪያ ፡ መ/ቤት ፡ በ፲፱፻፰ ፡ ዓ/ም/ በታ ፡ ሊያገኝላቸው ፡ የቻለው ፡ ከመቶ ፡ ሃያ ፡ ስድስት ፡ ለሚሆኑት ፡ አመልካቾች ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ ይህም ፡ ከዚያ ፡ በፊት ፡ ከነበሩት ፡

ደመወዝ ፡ ለማግኘት ፡ ሲል ፡ የሚያቀርበው ፡ ክርክር ፡ በኋላ ፡ ብዙ ፡ መዘዝ ፡ ሊያስ ከትልበት ፡ ይችላል ፡ አንዶኛውን ፡ ክሥራ ፡ ጨርሶ ፡ የተሰናበተው ፡ ሥራተኛ ፡ ግን ፡ ምንም ፡ የሚቀርበት ፡ የለም ፡ በቶሎ ፡ ሴላ ፡ ሥራ ፡ ኳላገኘ ፡ በስተቀር ፡ ሥራ ፡ ፌትቶ ፡ ከመቀመጥ ፡ ጉዳዩን ፡ እፍርድ ፡ ሸንኰ ፡ በማቅረብ ፡ አንድ ፡ ጥቅም ፡ ሊያገኝ ፡ ይችል ፡ ይሆናል ፡

ሥራ ፡ ጣቆምን ፡ በሚመለከት ፡ ረገድ ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ የሥራ ፡ ውሎች፮ ፡ ከሁለት ፡ ይከፍላቸዋል ፤ እንዚህም ፡ ለተወሰን ፡ ጊዜ ፡ ወይም ፡ ለተወሰን ፡ ሥራ ፡ የሚጀ ረጉ ፡ ውሎችና፡⁵⁶ ላልተወሰን ፡ ጊዜ ፡ የሚደረጉ ፡ ውሎች ፡ ናቸው ፡፡ አንድ ፡ አ**ሥሪ ፡** ላልተ ደረጉ ፡ ጊዜ ፡ ለማሠራት ፡ የገባውን ፡ ውል ፡ ቀሪ ፡ ባደረገ ፡ ጊዜ ፡ ሁለት ፡ ታላላቅ ፡ ባዴታዎችን ፡ መፈጸም ፡ ይኖርበታል ፤ በቊጥር ፡ <u>፪ሽ፩፻፭</u> ፡ መሠረት ፡ ብዙ ውን፡ ጊዜ ፡ ከዚህ ፡ ጊዜ ፡ በኋላ ፡ ሥራ ፡ ታቆማለህ ፡ ብሎ ፡ ማስታወቂያ ፡ መስ ጠት ፡ አለበት ፤ በተጨማሪም ፡ ሥራውን ፡ ለማቆም ፡ «በቂ ፡ ምክንያት» ፡ የሌ ለው ፡ እንደሆነ ፤ ቊጥር ፡ ፪ሺ፭፻፸፫ ፡ ለሠራተኛው ፡ የሥራ ፡ መልቀቂያ ፡ ክፍያ ፡ ማድረባ ፡ ወይም ፡ ካሣ ፡ መስጠት ፡ እንዳለበት ፡ ይደነባጋል ። ላልተወ ሰን ፡ ጊዜ ፡ ለመሥራትም ፡ የገባውን ፡ ውል ፡ ቀሪ ፡ የሚያደርገውም ፡ ሠራተኛ ፡ ማስታወቂያ ፡ የመስጠት ፡ ግዴታ ፡ አለበት ፡ አንድ ፡ አሠሪ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ሳይኖረው ፡ ለተወሰን ፡ ጊዜ ፡ ለማሥራት ፡ የገባውን ፡ ውል ፡ አላድስም ፡ ያለ ፡ እን ደሆነ ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፭፫ ፡ መሠረት ፡ ካሣ ፡ መክፈል ፡ አለበት ፡ በመጨ ረሻም ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፪፹፫ ፡ የገባውን ፡ የሥራ ፡ ውል ፡ በማይገባ ፡ ሁኔታ ፡ ቀሪ ፡ የሚያደርግ ፡ ጣናቸውም ፡ ወገን ፡ በሌላው ፡ ወገን ፡ ላይ ፡ ለደረሰበት ፡ ለማናቸውም ፡ ጉዳይ ፡ ካሣ ፡ መክፈል ፤ አለበት ፡ ይላል ፡፡ የሆን ፡ ሆኖ ፡ በቁጥር ፡፡ ፪ሺ ፡ ፭፻፸፰ መሠረት ፡ ማናቸውም ፡ ወገን ፡ ውሉን ፡ ለጣቆም ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ያቀረበ ፡ እንደሆነ ፡ ከዚህ ፡ በላይ ፡ ከተጠቀሱት ፡ ግኤታዎች ፡ ሁሉ ፡ ነፃ ፡ ይሆናል ፡ ቀጥር ፡ ፪ሺ ፡ ፭፻፸፫ - ስለካሣ ፡ መክፈል ፡ ግኤታ ፡ ሲናገር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ "አሠሪው ፡ ውሉን ፡ ቀሪ ፡ በማድረግ ፡ ወይም ፡ አላድስም ፡ በማለት ፡ ይህን ፡ ውሳኔ ፡ . በግልጽ ፡ የሚያረጋግጥ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ የሌለው ፡ እንደሆነ ፡ ሥራተኛው ፡ ተገቢ ፡ የሆነ ፡ ኪሣራ ፡ ለማግኘት ፡ መብት ፡ አለው" ፡

አንዳንድ ፡ ሰዎች ፡ ጊዜው ፡ ያለፈ ፡ የተወሰነ ፡ ጊዜ ፡ ውልን ፡ አላድስም ፡ በሚል ፡ አንድ ፡አሠሪ ፡ ካሣ ፡ መክፈል ፡ የለበትም ፡ ብለው ፡ ቢክራከሩም ፤ "ውሉን ፡ አለማደስ" ፡ የሚለው ፡ ሐረግ ፡ የተወሰነ ፡ ጊዜ ፡ ውሎች ፡ በዚህ ፡ ቁጥር ፡ ውስጥ ፡ በሚገኘው ፡ "ውል" ፡ በሚለው ፡ ቃል ፡ ውስጥ ፡ እንደሚጠቃለሉ ፡ ግልጽ ፡ አድርን ፡ የሚያሳይ ፡ ይመስላል ፡ ያልተወሰነ ፡ ጊዜ ፡ ውል ፡ ባንደኛው ፡ ወገን ፡ ቀሪ ፡ ካልሆነ ፤ መታደስ ፡ ሳያስፈልገው ፡ እንዲሁ ፡ እንደጸና ፡ ይቆያል ፡፡ በተጨማሪ ፡ አንዳንድ ፡ ሰዎች ፡ "ውሉን ፡ አለማደስ" ፡ የሚለው ፡ ሐረግ ፡ የሚመለከተው ፡ ውሉን ፡ ለማደስ ፡ ወይም ፡ ለጣራዘም ፡ በግልጽ ፡ ለሠራተኛው ፡ ምርጫ ፡ የሚሰጡትን ፡ የተወሰነ ፡ ጊዜ ፡ ውሎችን ፡ ብቻ ፡ እንደሆነ ፡ ይናገራሉ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡ ይህን ፡ ክርክር ፡ የሚደግፍ ፡ ምንም ፡ ቃል ፡

ዓመታት ፡ ጋር ፡ ሲተያይ ፡ ጥና ፡ መሻሻል ፡ ነው ። ለሚኒስትሩ ፡ የቀረበ ፡ ዓመታዊ ፡ ራፓር ፡ (የኢትዮጵያ ፡ ን.ነ.መ. የሕዝባዊ ፡ ኑሮ ፡ አድንትና ፡ የማህበራዊ ፡ ጉዳይ ፡ ሚኒስቴር ፡ የሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ክፍል ፡ ፲፱፻፷ ፡ዓ/ም) ፡ እና ፡ ከዚሁ ፡ ክፍል ፡ የተገኙ ፡ ሌሎች ፡ ማስረጃዎች ።

^{56.} የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፟፫፪፰፮ ፡፡

ውል ፡ አሠሪው ፡ በሚያቆምበት ፡ ወይም ፡ አላድስም ፡ በሚልበት ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ ለሠራተኛው ፡ ካሣ ፡ እንዲከፈል ፡ ቊጥር ፡ ፪ሺ፭፪፫፫ ፡ ያስንድደዋል ፡፡

በቁተር ፡ ፪ሺህ ፭፻፸፬ ፡ ላይ ፡ የተመለከተው ፡ የኬሣራው ፡ ልክ ፡ አወሳሰን ፡ ግልጽ ፡ ባለመሆኑ ፡ በቅን ፡ ልቦና ፡ ለሚያሰራው ፡ አሠሪ ፡ እንኳን ፡ ለሠራተኛው ፡ የሚያደርሰውን ፡ የኪሣራ ፡ ልክ ፡ ለማሰብ ፡ በጣም ፡ *ያዳ*ግተዋል =⁵⁷ እንዲያውም ፡ ራሱ ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ጉዳዩን ፡ ዳኞች ፡ ይወስኑታል ፡ ይላል ።⁵⁸ ምንም ፡ እንኳን ፡ በዚህ ፡ አኳያ ፡ የተገኘ ፡ መረጃ ፡ ባይኖርም ፡ እንደዚህ ፡ ዓይነቱ ፡ ከባድ ፡ ሥራ፡ ወደ ፡ ብዙ ፡ የፍትሕ ፡ ጉድለትና ፡ አስፈላጊ ፡ ወዳልሆኑ ፡ ክሶች ፡ ማምራቱ ፡ የማይጠ ራዋር ፡ ነው ፡፡ የሆነ ፡ ሆኖ ፤ ስለሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ የወጣው ፡ ደንብ ፡ የሂጣቡን ፡ አሠራር ፡ በጣም ፡ አቅሎታል ፤ ከአንድ ፡ ዓመት ፡ በላይ ፡ ሲሠራ ፡ ቆይቶ ፡ ከሥራ ፡ ለሚሠናበት ፡ ሠራተኛ ፡ የሚከፈለው ፡ ካሣ ፡ ከአንድ ፡ ዓመት ፡ በሳይ ፡ አከታትሎ ፡ ለሠራበት ፡ ጊዜ ፡ ከዚህ ፡ በሳይ ፡ ለአንድ ፡ ዓመት ፡ አጎልግሎት ፡ በተወሰነው ፡ ካሣ ፡ ላይ ፡ ለያንዳንዱ ፡ ዓመት ፡ አገልግሎት ፡ በተጨማሪ ፡ ሃይ ፡ አምስት ፡ በመቶ ፡ (፳፫%) ፡ እየታከለበት ፡ ይከፈለዋል ፡ ይላል 🕬 ምንም ፡ እንኳን፡ የዚህ ፡ ደንብ ፡ ቁጥር ፡ በፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺህ ፡ ፭፻፭፫ ፡ እና ፡ ፪ሺህ ፡ ፭፻፸፬ ፡ ፈንታ ፡ የተተካ ፡ ቢሆንም ፡⁶⁰ ከአንድ ፡ ዓመት ፡ ይነስ ፡ አንልግሎት፡ ላለው፡ ስው፡ ስለሚገባው፡ ካሣ፡ ሳያወሳ፡ ያልፈዋል ። በፍትሕ፡ ብሔሩ፡ ሕግ፡ ውስጥ ፡ የተጠቀሰው ፡ ውሉን ፡ አለማደስ ፡ ስለሚያስከትለው ፡ ውጤትም ፡ በደንቡ ፡ ውስጥ ፡ የተነገረ ፡ አንዳችም ፡ ነገር ፡ የለም ፡ እነዚህ ፡ የዚህ ፡ ደንብ ፡ ድንጋጌዎች ፡ ተፈጻሚነት ፡ የሚኖራቸው ፡ ለሥራተኛው ፡ የተሻለ ፡ ዋቅም ፡ በሚሰጡበት ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ስለ ፡ ሆንና ፡ ማናቸውንም ፡ ሌላ ፡ የተሻለ ፡ ጥቅም ፡ በዚህ ፡ ደንብ ፡ ለመቀንስ ፡ ስለማይቻል ፣ በዚህ ፡ ጉዳይ ፡ ላይ ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ድንጋጌዎች ፡ የበላይነት ፡ ያላቸው ፡ ይመስላል ።⁶¹

የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድና ፡ የጠቅላይ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ከአንድ ፡ ዓመት ፡ ያነሰ ፡ አገልግሎት ፡ ላለው ፡ ሠራተኛ ፡ ስለሚከፈለው ፡ አበል ፡ ጉዳይ ፡ የተለያየ ፡ አስተያየት ፡ ሰጥተዋል ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ከፍ ፡ ብሎ ፡ የተመ ለከተውን ፡ ምክንያት ፡ በመስጠት ፡ ካሣውን ፡ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ መሠረት ፡ ወስኖ

^{57. &}quot;የዚህን ፡ ተገቢ ፡ የሆነውን ፡ የኪሣራ ፡ ገንዘብ ፡ ለመወሰን ፡ የሠራተኛውን ፡ የአገልግሎት ፡ ጊዜና ፡ የሥራውን ፡ ዓይነት ፡ የሚያስወቅሱትንም ፡ ዋፋቶች ፡ ከባድነት ፡ የሥራ · ማካሂጀውን ፡ ገንዘብ ፡ ሁኔ ታና ፡ አስፈላጊ ፡ የሆኑትን ፡ ማናቸውንም ፡ ግልጽ ፡ ሁኔታዎች ፡ ሁሉ ፡ ዳኞች ፡ ይመረምራሉ ፡፡ ኪሣራውም ፡ ሠራተኛው ፡ ባለፈው ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ከተቀበለው ፡ ደመወዝ ፡ ሲበልጥ ፡ አይችልም ፡" የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፸፬ ፡፡

^{58.} አላይ ፡ የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፫፫፬ ፡ (፩) ፡ "የኪጣራውን ፡ ገንዘብ ፡ ለመወሰን ፡----ዳኞቹ----ይመረምራሉ ።" የሚለውን ፡ ይመለከቷል ።

^{59.} የሥራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ ሁኔታ ፡ ደንብ ፡ ቁተር ፡ ፱ ፡የንንዘቡ ፡ ልክ ፡ ግፋ ፡ ቢል ፡ ለየቀኑ ፡ ከሚደርሰው ፡ የደመወዙ ፡ አማካይ ፡ ቁተር ፡ ፻፹ ፡ ጊዜ ፡ አይበልተም ፡ ይላል ፡፡

^{60.} አላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፴፩ ፡ የተጠቀሰውንና ፡ የሠራተኛ መሠረታዊ ፡ሁኔታ ፡ ደንብ ፡ ቁጥር ፡ ፱(፫)ን ፡ ይመለከቷል ፡፡

^{61.} ምንም ፡ እንኳን ፡ በ፲፱፻፶፯ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ስለሠራተኞች ፡ መሠረታዊ ፡ ሁኔታ ፡ የወጣው ፡ ደንብ ፡ ቁዋር ፡ ፱ ፡ ንዑስ ፡ ቁዋር ፡ ፫ ፡ "ይህ ፡ አንቀጽ ፡ ፱ ፡ ፲፱፻፶፪ ዓ ፡ ም ፡ በወጣው ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ በቁዋር ፡ ፪ሺ፭፻፭፫ና ፡ ፪ሺ፭፻፭፫ ፡ በተመለከቱት ፡ ሁኔታዎች ፡ ፈንታ ፡ ተተከቷል ።" ቢልም ፡ ይህ ፡ አንቀጽ ፡ ሙሉ ፡ በሙሉ ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ ሊውል ፡ አይችልም ፤ ምክንያቱም ፡ ዋናው ፡ አዋጅም ፡ (አዋጅ ፡ ፪፻፲) ፡ ሆነ ፡ ወይም ፡ ድንጋጌዎቹ ፡ (አንቀጽ ፡ ፲) ፡ የሚሎት ፡ ድንጋጌዎቹ ፡ ለሠራተኞች ፡ ይበልዋ ፡ ተስማሚ ፡ በሆኑት ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ቁዋሮች ፡ አማካይነት ፡ ለሠራተኞች ፡ የተሰጡትን ፡ መብቶች ፡ ሊነፍጉ ፡ አይችሉም ፡ ነው ፡፡ ከግርጌ ፡ ማስታወሻ ፡ ቁዋር ፡ ፳፭ ፡ ጋር ፡ አወዳድር ፡፡

ታል ፡፡ ቦርዱ ፡፡ የፍትሐ ፡ ብሔሩን ፡ ሕግ ፡፡ ወደሎን ፡ ትቶ ፡፡ የአንድ ፡ ወር ፡፡ ደመወዙን ፡ ሂሳብ ፡ በይኖለታል ፡⁶² በሁለቱም ፡ ሁኔታዎች ፡ ላይ ፡ ደንቡ ፡ ከአንድ ፡ ዓመት ፡ በታች ፡ ሳገለገለ ፡ ሠራተኛ ፡ ከሥራ ፡ በመሰናበቱ ፡ የሚሰጠውን ፡ የኪሣራ ፡ መብት ፡ አለመንፈጉን ፡ መገንዘብ ፡ ያስፈልጋል ፡፡

ሥራተኛው ፡ ለብዙ ፡ ጊዜ ፡ ተቀጥሮ ፡ እንደሆነ ፡ የአገልግሎት ፡ ዘመን ፡ የሚታ ሰበው ፡ በመጨረሻ ፡ ከተቀጠረበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡⁶³ ሲሆን ፡ ሥራተኛው ፡ በሥራው ፡ ላይ ፡ ካለ ፡ የማስጠንቀቂያ ፡ ጊዜውም ፡ እንደ ፡ አገልግሎት ፡ ዘመን ፡ ይቆጠርለታል ፡⁸⁴

በቁጥር ፡ ፪ሺህ፩፪፸፫ ፡ መሠረት ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ማለት ፡ ምን ፡ ማለት ፡ እንደሆነ ፡ *ትርጉ*ሙ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶችንና ፡ ቦርዱን ፡ ሲያስቸግር ፡ የኖረ ፡ አክራካሪ ፡ *ጉጓ*ይ ፡ ነው # የፍትሕ፡ብሔሩ፡ሕግ፡በቂ፡ምክንያት፡ማለት፡ምን፡ማለት፡እንደሆነ፡ለማብራራት፡ ትንሽ ፡ ሙከራ ፡ ያደርጋል ፡፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺህሯቫሮጅ ፡፡ ከውሉ ፡ ዓይነት ፡ የተነሳ ፡ ውሎ ፡ እንዲታደስ ፡ ወይም ፡ እንዲራዘም ፡ ባሎት ፡ ሁኔታዎች ፡ መሠሬት ፡ ለአእምሮ ፡ በቂ ፡ የሆነ ፡ ምክንያት ፡ ባልተገኘ ፡ ጊዜ ፡ አሠሪው ፡ የወሰነው ፡ ውሳኔ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ እንዳለው ፡ ሆኖ ፡ ይቆጠራል ፡ ይላል ፡፡⁶⁵ እንዲሁም ፡ በሥ ራው ፡ አፈጻጸም ፡ ላይ ፡ በአእምሮ ፡ ግምት ፡ የሚፈለገውን ፡ የቴክኒክ ፡ ዕውቀቶችን ፡ ቅን ፡ ሕሊና ፡ ያለው *፡ መሆኑን ፡ ትክክለኛነቱን ፡ ወይም ፡ ፈጣንነቱን ፡ በሥራው* ፡ ያላሳየ ፡ እንደሆነ ፡ አሠሪው ፡ የወሰነው ፡ ውሳኔ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ እንዳለው ፡ ይን መታል = ይላል :⁶⁶ ይሁን ፡ እንጂ ፤ ይህ ፡ ሁኔታ ፡ ሠራተኛው ፡ ከአሠሪው ፡ *ጋር ፡ ያ*ለውን ፡ የግል ፡ ጠብና ፡ የሻከረ ፡ ግንኙነት ፡ አይጨምርም ፡ ሲል ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ወስኖአል ፣⁶⁷ የሠራተኛው ፡ ችሎታ ፡ የሚታየው ፡ በሥራው ፡ ላይ ፡ እንጀ ፡ በራሱ ፡ በሰውዬው ፡ ላይ ፡ አይደለም ፡፡ በተጨጣሪም ፡ ሠራተኛው ፡ የሚሠራው ፡፡ ሥራ ፡ በቅን ፡ ልቡና ፡ እንዲቀር ፡ የተደረገ ፡ እንደሆነ ፡ አሠሪው ፡ የወሰነው ፡ ውሳኔ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ እንዳለው ፡ ይቆጠራል ፡፡⁶⁸

ከቁጥር ፡ ፪ሺህ፭፻፸፱ ፡ እስከ ፡ ፪ሺህ፭፻፹፪ ፡ ባሉት ፡ ቁጥሮች ፡ ውስጥ ፡ የተዘረዘሩ ፡ ሴሎች ፡ እንደ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ የሚቆጠሩ ፡ "ትክክለኛ ፡ ምክንያቶች" ይገኛሉ ፡፡ እንዚህም ፡ እንደበቂ ፡ ምክንያት ፡ የሚቆጠሩት ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛን ፡ ጉዳይ ፡ መሠረታዊ ፡ ዓሳማን ፡ ስለሚጥሱና ፡ በእርግጥ ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺህ፭፻፸፭ ፡

^{62.} የሱርቫራ፣ ጅሱፒ፣ ይጣባኝ፣ ባይ፣ ጋሻው፣ በዛ፣ ዘርፉ፣ መልስ፣ ሰጭ፣ (ጠቅላይ፣ ንጉሠ፣ ነገሥት፣ ፍ/ቤት፣ ፲፱፻፶፯፣ ዓ. ም). በኢትዮጵያ፣ የሕግ፣ መጽሔት፣ ቮልዩም፣ ፫፣ ገጽ፣ ፴፪፣ ላይ፣ የወጣውን ነገር፣ በልብስ፣ ስፌት፣ ሠራተኞች፣ ጣኅበርና፣ በአንድ፣ የልብስ፣ ስፌት፣ መደብር፣ ባለንብረት፣ መካከል፣ ከነበረው፣ ክርክር፣ ጋር፣ ያወዳድሯል። (የኋላኛው፣ ክርክር፣ በሚያዝያ፣ ፭፣ ቀን፣ ፲፱፻፶፯ ዓ፣ ም፣ በአሠሪና፣ ሠራተኛ፣ ቦርድ፣ ውሳኔ፣ የተሰጠበት፣ ነው)። የአሠሪና፣ ሠራተኛ፣ ክርክሮች፣ ፋይል፣ ቁጥር፣ ፪።

^{63.} የሠራተኞች ፡ ማኅበር ፡ ከሳሽ ፡ አንድ ፡ የድርጅቱ ፡ ሥራ ፡ አስኪያጅ ፡ ተከሳሽ ፡ (የአሠሪና ፡ ሠራተኞች ፡ ቦርድ ፡ ሚያዝያ ፡ ፳፰ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፵፮ ፡ ዓ ፡ ም) ፡ የፋይል ፡ ቁጥር ፡ ፮ ፡ ግን ፡ በሠራተኛ ፡ ማኅበር ፡ ከሳሽን ትና ፡ የአንድ ፡ ተዋዋይ ፡ ተከሳሽንት ፡ (የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ሰኔ ፡ ፳፯ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፱ ፡ ዓ ፡ ም፡) የቀረበውን ፡ ክርክር ፡ ይመለከቷል ፡፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ክርክሮች ፡ ፋይል ፡ ቁጥር ፡ ፳፪ ፡

^{64.} ከዚያው ፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ ከባሽ ፡ አንድ ፡ የመድኃኒት ፡ ቤት ፡ (የፋርጣሲ) ፡ ባለንብረት ፡ ተከባሽ ፡ (የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ቦርድ ፡ ታህግሥ ፡ ፪ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፷ ፡ ዓ ፡ ም ፡) የፋይል ፡ ቁጥር ፡ ፳፯ ፡፡

^{65.} የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፩፻፸፮ ፡ (፩) ፡፡

^{67.} የሥራተኛ ፡ ማህበር ፡ ከሳሽ ፡ የአንድ ፡ የድርጅቱ ፡ ሥራ ፡ አስኪያጅ ፡ ተከሳሽ ፡ እላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁ. ፳፫ ፡ የተጠቀስ ፡

^{68.} የፍትሐብሔር።ሕግ።ቁዋር።፪ሺ፭፪፭፭፡ (፫)።

ላይ ፡ የተመለከተው ፡ ጠቅላላ ፡ መግለጫ ፡ ስለሚስማማቸው ፡ ነው ፡ እነሱም ፡ ስለ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺህ ፡ ፭፻፹፫ ፡ በምንነጋገርበት ፡ ጊዜ ፡ በሰፊው ፡ ይተነተናሉ ፡፡

ከዚህ ፡ በተረፈ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶችና ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ በሚቀ ርብላቸው ፡ በእያንዳንዱ ፡ ጉዳይ ፡ ውስጥ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ መኖርና ፡ አለመኖሩን ፡ ፕቂቶቹን ፡ የሕግ ፡ መመሪያዎች ፡ በመከተል ፡ ይወስናሉ ፡፡ ከዚህ ፡ ቀጥሎ ፡ እንደዚህ ፡ ዓይነቱ ፡ ውሳኔ ፡ ስለተደረገባቸው ፡ ሁኔታዎች ፡ እንነጋገራለን ፡

ከሁሉም ፡ የሚያስደንቀው ፡ ከሥራው ፡ ጋር ፡ በተያያዘ ፡ ምክንያት ፡ የደረሰበት ፡ ሕመምና ፡ ጉዳት ፡ ሠራተኛውን ፡ ከሥራ ፡ ለጣስወንድ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ሆኖ ፡ መገኘቱ ፡ ነው ፡፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ ከሥራው ፡ ጋር ፡ በተያያዘ ፡ ምክንያት ፡ ቢታመምና፡ በዚያው ፡ የተነጣ ፡ ሥራውን ፡ ለመቀጠል ፡ ችሎታ ፡ ቢያንሰው ፤ ምንም ፡ እንኳን ፡ በሴላ ፡ ሥራ ፡ በዚያው ፡ ኩባንያ ፡ ውስፕ ፡ ሊያገለግል ፡ ቢችልም ፡ ጠቅላይ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የሠራተኛውን ፡ የሥራ ፡ ችሎታ ፡ መቀነስ ፡ ከሥራ ፡ የሚያስወማደው ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ሆኖ ፡ አጣኝቶታል ፡ ፡ እንደዚህ ፡ ዓይነቱን ፡ ውጤት ፡ ተገቢ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ለመናገር ፡ የሚያስደፍረው ፡ በዚህ ፡ ዓይነት ፡ ሁኔታ ፡ ውሉን ፡ ለጣራ ዘም ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ይኖራል ፡ ብሎ ፡ ለመገመት ፡ ስለሚያዳግት ፡ ነው ፡ ፡ በርግጥ ፤ ምንም ፡ እንኳን ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺህ፭፻፹ ፡ መሠረት ፡ በሽታ ፡ ውሉን ፡ ለጣፍረስ ፡ ትክክለኛ ፡ ምክንያት ፡ ባይሆንም ፤ በሽታ ፡ አንዳንድ ፡ ጊዜ ፡ እንደበቂ ፡ ምክንያት ፡ ሊቆጠር ፡ መቻሉን ፡ ከዚሁ ፡ ቁጥር ፡ እንረዳለን ፡ ይሁን ፡ እንጂ ፡ ሠራተኛው ፡ ከታመመም ፡ በኋላ ፡ ሥራ ፡ ሊሠራ ፡ ስለሚችል ፥ በቂ ፡ ምክንያት ፡ መኖርና ፡ አለመ ኖሩ ፡ የሚታየው ፡ በአነስተኛ ፡ ደመወዝም ፡ ቢሆን ፡ ሠራተኛውን ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ቦታ ፡ ለዛውር ፡ ለጣሥራት ፡ በሚታሰብበት ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ይሆናል ፡ ²¹ ·

በመደጋገም ፡ ከሥራ ፡ መቅረት ፡ ሠራተኛውን ፡ ከሥራው ፡ ለጣሰናበት ፡ እንደ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ሲቆጠር ፡ የሚችል ፡ ይመስላል ፡፡ ነገር ፡ ግን የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ ከሥራ ፡ ደጋግሞ ፡ በመቅረቱ ፡ የደመወዙ ፡ መቆረጥ ፡ በቂ፡ ቅጣት ፡ ስለሆነ ፡ ከሥራ ፡ መወገድ ፡ አይገባውም ፡ ሲል ፡ ከሥራ ፡ ያለፈቃድ ፡ መቅ ረትን ፡ እንደበቂ ፡ ምክንያት ፡ ሳይቆጥር ፡ የአንድን ፡ አውራጃ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ውሳኔ ፡ አጽድቆታል ፡⁷²

በቁተር ፡ ፪ሺህ ፡ ፭፻፳፭ ፡ የተነገረውን ፡ ሥራተኛው ፡ የአሠሪውን ፡ ትዕዛዝ፡ መቀበል ፡ አለበት ፡ ከሚለው ፡ ድንጋኔ ፡ ጋር ፡ ስናስተያየው ፤ አንድ ፡ ሥራተኛ ፡ የአሠሪውን ፡ ትዕዛዝ ፡ አልቀበልም ፡ ቢል ፡ ከሥራ ፡ ለመወገድ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ይኖራል ፡ ለማለት ፡ እንችሳለን ፡፡ አንድ ፡ ሥራተኛ ፡ በደመወዝና፡ በደረጃ ፡ ልዩነት ፡ ሳይደ ረግበት ፡ ወደ ፡ ሌላው ፡ ሥፍራ ፡ ተዛውረህ ፡ ሥራ ፡ ሲባል ፡ እምቢ ፡ ማለቱ ፡ ከሥራ ፡ የሚያስወጣደው ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ሆኖ ፡ ተገኝቷል ፡ ⁷³ ይሁን ፡ እንጂ ፡ ከአሠሪው ፡

^{69.} ይትባረክ ፡ ንጋሽ ፡ ይግባኝ ፡ ባይ ፡ የአሰብ ፡ የንጻጅ ፡ ማጣሪያ ፡ መልስ ፡ ሰጭ ፡ (የጠቅላይ ፡ ን/ን/ፍ/ቤት ፡ ፲፱፻፶፱ ፡ ዓ/ም ፡ የፍትሐብሔር ፡ ይግባኝ ፡ ቁጥር ፡ ፩፻፶፫ - ፶፱) ፡ (ያልታተመ) ፡፡

^{70.} የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፭፭ ፡ ንዑስ ቁጥር ፡ ፩ን ፡ ይመለከቷል ፡፡

^{71.} እላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፰፬ ፡ የተጠቀሰውን ፡ ማብራሪያ ፡ ይመለከቷል ።

^{72.} ተገኝ ፡ ወልደ ፡ ኪሮስ ፡ ይግባኝ ፡ ባይ ፡ የኢትዮጵያ ፡ ቃሜ ፡ ፋብሪካ ፡ ሥራ - አስኪያጅ ፡ መልስ ፡ ሰጭ ፡ የከፍተኝው ፡ ፍ/ቤት ፡ ፲፱፻፷ ዓ/ም ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ይግባኝ ፡ መዝገብ ፡ ቁጥር ፡ ፭፻፴፫/፷) ፡ (ያል ታተመ) ፡፡

^{73.} የልብስ ፡ ንጽህና ፡ መስጫ ፡ ሠራተኞች ፡ ማህበር ፡ ከሳሽ ፡ የአንድ ፡ የልብስ ፡ ንጽህና ፡ መስጫ ፡ ባለ ቤት ፡ ተከሳሽ ፡ አላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁዋር ፡ ፵፰ ፡ የተጠቀስ ፡

ጋር ፡ ሃያ ፡ ደቂቃ ፡ የፈጀ ፡ ክርክር ፡ ማድረግ ፡ እምቢ ፡ እንደማለት ፡ ተቆጥሮ ፡ በቂ ምክንያት ፡ ሊሆን ፡ አይገባውም ፡ ተብሏል ፡⁷⁴ አሠሪው ፡ ሠራተኞቹን ፡ በዚህ ፡ አኳኋን ፡ እራሱ ፡ ሊደለድሳቸው ፡ ወሰን ፡ የሌለበት ፡ መብት ፡ ስላለው ፡ ሠራተኛውን ፡ ከሥራው ፡ እንዲለቅ ፡ የሚያደርገው ፡ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕጉ ፡ የታቀደ ፡ "ዘኤ" አይደለም ፡⁷⁵ ይሁን ፡ እንጂ ፡ ጠቅላይ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ እምቢታው ፡ ትክክለኛ ፡ ከሆነ ፡ በእምቢተኛነት ፡ ራሱ ፡ ብቻ ፡ ከሥራ ፡ የመወገድ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ሊሆን ፡ አይችልም ፡ ብሎ ፡ ወስኖአል ፡⁷⁶ እምቢታው ፡ ትክክለኛ ፡ መሆን ፡ ወይም ⁷ ፡ አለመሆኑን ፡ የመወሰኑ ፡ ጉዳይ ፡ ግን ፡ የፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ነው ፡

ይሁን ፡ እንጂ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ አንድ ፡ የሕንፃ ፡ ሠራተኛ ፡ ማስጠንቀቂያና ፡ ከሥራ ፡ ሲሰናበት ፡ ካሣ ፡ ይገባው ፡ ወይም ፡ አይገባው ፡ እንደሆን ፡ ለመወሰን ፡ የአገልግሎት ፡ ዘመን ፡ ርዝመትን ፡ የመሰለውን ፡ የሥራውን ፡ ጠቅላላ ፡ አካባቢ ፡ ከአንድ ፡ ቦታ ፡ ወደ ፡ ሴላ ፡ ቦታ ፡ እየተዘዋወረ ፡ ከአሠሪው ፡ ጋር ፡ ሠርቶ ፡ እንደሆነ ፡ እና ፡ የመሳሰሎትን ፡ ሁኔታዎች ፡ ሁሉ ፡ አስቀድሞ ፡ የሚመረምር ፡ መሆ ኑን ፡ አስታውቋል ፡፡ ይህ ፡ አሠራር ፡ የፍትሕ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ከሚደነግገው ፡ በላይ ፡ ይህዳል ፡ የአገልግሎት ፡ ዘመን ፡ መጠን ፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ ተደጋግሞ ፡ የተቀጠረበት ፡ ጊዜ ፡ ብዛትና ፡ የመሳሰሎት ፡ ሁኔታዎች ፡ ውሉ ፡ እንዲታደስ ፡ አስፈላጊ ፡ ሲያደርጉት ፡ የሚችሉ ፡ ከሆነ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ሊኖር ፡ አይችልም ፡ ማስት ፡ ነው ፡፡ በአንደዚህ ፡ ዓይነት ፡ ሁኔታ ፡ በፍትሕ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ከሥራ ፡ የመወገድ ፡ ካሣን ፡ እንዲከፍል ፡ ሲያደርግ ፡ ውሉ ፡ የተወሰን ፡ ጊዜ ፡ የሚቆይ ፡ በመሆኑ ፡ ግን ፡ አስቀድሞ ፡ አንዲከፍል ፡ ሲያደርግ ፡ ውሉ ፡ የተወሰን ፡ ጊዜ ፡ የሚቆይ ፡ በመሆኑ ፡ ግን ፡ አስቀድሞ ፡ አንዲከፍል ፡ ሲያደርግ ፡ ውሉ ፡ የተወሰን ፡ ጊዜ ፡ የሚቆይ ፡ በመሆኑ ፡ ግን ፡ አስቀድሞ ፡ አንዲከፍል ፡ ሲያደርግ ፡ ውሉ ፡ የተወሰን ፡ ጊዜ ፡ የሚቆይ ፡ በመሆኑ ፡ ግን ፡ አስቀድሞ ፡ አንዲከፍል ፡ ሲያደርግ ፡ ውሉ ፡ የተወሰን ፡ ጊዜ ፡ የሚቆይ ፡ በመሆኑ ፡ ግን ፡ አስቀድሞ ፡ አንዲከፍል ፡ ሲያደርግ ፡ ውሉ ፡ የተወሰን ፡ ጊዜ ፡ የሚቆይ ፡ በመሆኑ ፡ ግን ፡ አስቀድሞ ፡ አንዲከፍል ፡ ሲያደርግ ፡ ውሉ ፡ የተወሰን ፡ ጊዜ ፡ የሚቆይ ፡ በመሆኑ ፡ ግን ፡ አስቀድሞ ፡ አንዲከፍል ፡ ሲያደርግ ፡ ውሉ ፡ የተወሰን ፡ ጊዜ ፡ የሚቆይ ፡ በመሆኑ ፡ ግን ፡ አስቀድሞ ፡ አንዲከፍል ፡ ሲያደርግ ፡ ውሉ ፡ የተወሰን ፡ ጊዜ ፡ የሚቆይ ፡ በመሆኑ ፡ ግን ፡ አስቀድሞ ፡ አንዲከው ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ አንዲስሞ ፡ አያስታድደውም ፡ አንደዚህም ፡ ሆኖ ፡ አንድ ፡

^{74.} የሥራተኞች ፡ ማሀበር ፡ ከሳሽ ፡ አንድ ፡ የድርጅቱ ፡ ሥራ ፡ አስኪያጅ ፡ ተከሳሽ ፡ እሳይ ፡ በማስታወሻ ቁጥር ፡ ፳፫ ፡ የተጠቀሰ ፡

^{75.} የሠራተኞች ፡ ማህበር ፡ ከሳሽ ፡ አንድ ፡ የማመላለሻ ፡ ኩባንያ ፡ ተከሳሽ ፡ (የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ) ፡ ሰኔ ፡ ፲፫ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፱ ፡ ዓ/ም) ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ክርክሮች ፡ መዝገብ ፡ ቁጥር ፡ ፳፮ ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፱ሺ፭፻፸፮ ፡ አንዴት ፡ እንደተተረሥመ ፡ ያመለክታል ፡፡

^{76.} ራስ ፡ ሆቴል ፡ ይግባኝ ፡ ባይ ፡ ተፈራ ፡ መኰንን ፡ መልስ ፡ ስጭ ፡ (የጠቅላይ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ፍ/ቤት ፡ ፲፱፻፶፱ ፡ ዓ/ም ፡ የፍትሐብሔር ፡ ይግባኝ ፡ መዝገብ ፡ ቁጥር ፡ ፱፻፷፩/፶፱ ፡ዓ/ም/ (ያልታተመ) ፡፡

^{77.} የሠራተኛ ፡ ማህበር ፡ ከሳሽ ፡ የሕንፃ ፡ ሥራ ፡ ድርጅት ፡ ተከሳሽ ፡ (የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ፕር ፡ ፳ ፡ ፲፱፻፶፱ ዓ/ም) ፡ የፋይል ፡ ቁጥር ፡ ፲፮ ፡ የሠራተኛ ፡ ማህበር ፡ ከሳሽ ፡ የሕንፃ ፡ ሥራ ፡ ድርጅት ፡ ተከሳሽ ፡ (የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ማንቦት ፡ ፬ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፱ ፡ ዓ/ም) ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ክርክሮች ፡ የፋይል ፡ ቁጥር ፡ ፲፮ ፡

^{78.} የፍትሐብሔር።ሕግ።ቁጥር። ፪ሺ፭፻፷፯ ።

^{79.} ከዚያው ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፸፭ (፩) ።

^{80.} የሥራተኛ ፡ ማኅበር ፡ ከሳሽ ፡ አንድ ፡ የሥራ ፡ ተቋራጭ ፡ ተክሳሽ ፡ እላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፷፫ ፡ የተጠቀሰ ፡፡

የሕንፃ ፡ ሥራ ፡ ተቋራጭ ፡ የሆነ ፡ አሠሪ ፡ የያዘውን ፡ ጨርሶ ፡ ሴላ ፡ ሥራ ፡ በሚያጣ በት ፡ ጊዜ ፡ ሠራተኛው ፡ የሚሠራው ፡ ሥራ ፡ በቅን ፡ ልቦና ፡ ቀሪ ፡ እንደተደረገ ፡ ወይም ፡ ደግሞ ፡ ውሉ ፡ እንዲታደስ ፡ ለአእምሮ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ አልተገኘም ፡ ተብሎ ፡ ሠራተኛውን ፡ ከሥራው ፡ ለጣስናበት ፡ ሁለት ፡ በቂ ፡ ምክንያቶች ፡ እንዳ ለው ፡ ይቆጠራል ፡

ከተጠየቁት ፡ አሠሪዎች ፡ ፳፯ ፡ በመቶው ፡ (፳፮%) ፡ የንግድ ፡ ሥራቸው ፡ ሲቀዘ^ና ቅዝ ፡ *ሥራተኞችን ፡ የሚያስወ*ጡ ፡ *መሆናቸውን ፡ ገ*ልጸዋል ፡⁸¹ ይህም ፡ ምክንያት ፡ ማለትም ፡ የንባድ ፡ ሥራ ፡ መቀዝቀዝ ፡ ሥራተኛን ፡ ለማስወጣት ፡ እንደበቂ ፡ ምክንያት ፡ ይቆጠር ፡ ይሆን ፡ ወይ ፡ የሚለው ፡ ጥያቄ ፡ ለብዙ ፡ ቀጣሪዎች ፡ በጣም ፡ አሳሳቢ ፡ ይሆናል ። ንግድ ፣ በቀዘቀዘበት ፡ ጊዜ ፡ ሠራተኛን ፡ ማሰናበት ፡ ሠራተኛው ፡ የሚ ሥራው ፡ ሥራ ፡ በቅን ፡ ልቦና ፡ እንደቀረ ፡ ተቆጥሮ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ይኖራል *፡* ወይም ፡ ደግሞ ፡ የንግድ ፡ መቀዝቀዝ ፡ በእንዱስትሪው ፡ ውስጥ ፡ እየተደ*ጋገመ* ፡ የሚመጣ ፡ ጉዳይ ፡ ነው ፡ ካልን ፡ ውሉን ፡ ለማራዘም ፡ ለአአምሮ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ አልተገኘምና ፡ እንደበቂ ፡ ምክንያት ፡ ይቆጠራል ፡ በማለት ፡ ለመከራከር ፡ ይቻል ፡ ይሆናል ፡፡ የብይኑን ፡ ምክንያት ፡ ባለመግለጽ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ በዚሁ ፡ ምክንያት ፡ ከሥራ ፡ ለተሰናበተ ፡ ሠራተኛ ፡ በካሣና ፡ በማስጠንቀቂያ ፡ ፈንታ ፡ የገንዘብ ፡ ክፍያ ፡ እንዲደረግለት ፡ ወስኖለታል ፡⁸² ምንም ፡ እንኳን ፡ አ*ሠሪ*ው ፡ በመክሰር ፡ አደጋ ፡ ላይ ፡ ሊወድቅ ፡ ቢችልም ፥ በፍጹም ፡ ለመክፈል ፡ ያለመቻሉን ፡ ካላሬ*ጋገ*ጠ ፡ በስተቀር ፥ ለሥራተኛው ፡ የማስጠንቀቂያ ፡ ጊዜ ፡ እንዲሰጠው ፥ ከሥራ ፡ የተሰናበተበትን ፡ ካሣ ፡ እንዲከፍለው ፡ ይገደዳል ^{፪83} እንዚህ ፡ ውሳኔዎች ፡ ከአ**ው** ሪው ፡ ይልቅ ፡ ሠራተኛውን ፡ ካልታሰቡ ፡ ወይም ፡ ለመግታት ፡ ከአቅም ፡ በላይ ፡ ከሆኑ ፡ አጋጣሚዎች ፡ ለመከላከል ፡ የታቀዱ ፡ ይመስላሉ ።

ለመጀመሪያ ፡ ጊዜ ፡ ሲታዩ ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺህ፩፪፸፫ ፡ አና ፡ ፪ሺህ፭፪፫፫ ፡ አንጋጌዎች ፡ ከቁጥር ፡ ፪ሺህ፭፪፫ ፡ አንጋጌዎች ፡ ጋር ፡ ያላቸው ፡ ልዩንት ፡ በጣም ፡ ትንሽ ፡ ነው ፡፡ የቁጥር ፡ ፪ሺህ፭፪፫ ፡ አንጋጌዎች ፡ ጋር ፡ ያላቸው ፡ አሥሪው ፡ ወይም ፡ ሥራተኛው ፡ ውሉን ፡ ለማፍረስ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ካለው ፡ ማስ ጠንቀቂያ ፡ ሳይሰጥ ፡ የሥራውን ፡ ውል ፡ ወዲያውት ፡ "ቀሪ" ፡ ለማድረግ ፡ ይችላል ፡ ይላል ፡፡ በሚገባ ፡ የተመረመረ ፡ እንደሆነ ፡ ግን ፡ ይህ ፡ መመሳሰል ፡ ሊያሳስት ፡ የሚችል ፡ ሆኖ ፡ በሁለቱ ፡ ቁጥሮች ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ ዋናው ፡ ልዩንት ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፫ ፡ ውሉን ፡ ያለ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ (በቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፫፰ ፡ ኢንደተገለጸው)፡ ሲፈርስ ፡ አሥሪውም ፡ ሆነ ፡ ሥራተኛው ፡ ካግ ፡ ለማግኘት ፡ ይችላል ፡ ማለቱ ፡ ነው ፡፡ ሁለተኛው ፡ ዋናው ፡ ልዩነት ፡ ደግሞ ፡ "በቂ ፡ ምክንያት" ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፭፰ ፡ ሥር ፡ በጠባቡ ፡ የተገለጸ ፡ መሆኑ ፡ ነው ፡፡ ምናልባት ፡ ደግሞ ፡ ከሁሉ ፡ የበለጠው ፡ ትልቁ ፡ ልዩነት ፡ ያለው ፡ ውሉን ፡ ቀሪ ፡ ለማድረግ ፡ "በቂ ፡ ምክንያት" ፡ በማይኖር

^{81.} N=23 ። የሚጐድሉን ፡ ማስረጃዎች ፡ ስላሉ ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ የመቶው ፡ ስሌታችን ፡ በ፳፬ቱ ፡ ኩባንያዎች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተመሠረተ ፡ አይደለም ። የተወሰደው ፡ ቁተር ፡ ከ፳፬ ፡ ያነስ ፡ የሆነ ፡ እንደ ሆነና ፡ ማነሱም ፡ በጽሑፉ ፡ ላይ ፡ ማልጽ ፡ ካልሆነ ፡ እንደ ፡ (100%) ፡ መቶ ፡ እኩያ ፡ ተደርጉ ፡ የተወሰደው ፡ ቁተር ፡ ይገለጻል ።

^{82.} የልብስ ፡ ስፌት ፡ ሥራተኞች ማህበር ከሳሽ አንድ ፡ የልብስ ፡ ስፌት ፡ መደብር ፡ ባለንብረት ፡ ተከ ሳሽ ፡ እላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፷፪ ፡ የተጠቀስ ፡፡

^{83.} የሠራተኞች ፡ ማህበር ፡ ከሳሽ ፡ የመርከብ ፡ ኩባንያ ፡ ተከሳሽ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ የካቲት ፡ ፫ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፰ ፡ ዓ፡ም ፡ የአሠሪና ፡ የሠራተኛ ፡ ክርክሮች ፡ የፋይል ፡ ቁተር ፡ ፲፪ ፡፡

በት ፡ ጊዜ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፹፫ ፡ ውል ፡ አፍራሹ ፡ በተዋዋዩ ፡ ሳይ ፡ ሳደረሰበት ፡ ጉዳት ፡ ሁሉ ፡ ኪሣራ ፡ መክፈል ፡ አለበት ፡ ማለቱ ፡ ነው ፡፡

በፍትሐ፡ብሔሩ፡ሕግ፡በእንግሊዝኛው፡ትርጉም፡ውስጥ፡በቁጥር፡፪ሺ፭፻፸፫፡ ውስጥ፡በሚገኘው፡"በቂ፡ምክንያት፡" እና፡በቁጥር፡፪ሺ፭፻፸፰፡ውስጥ፡በሚገኘው፡ "ትክክለኛ፡ምክንያት"፡ መካከል፡ምንም፡ልዩነት፡የለም፡፡ ይሁን፡እንጂ፡ሕጉ፡ በመጀመሪያ፡ጊዜ፡የረቀቀበት፡የፈረንሣይኛው፡ቅጇና፡መደበኛ፡የሆነው፡የአማርኛው፡ ትርጉም፡በዚህ፡ጉዳይ፡ለረዱን፡ይችላሉ፡፡ በቂ፡ምክንያት፡ለሚለው፡ሐረግ፡ የቁጥር፡፪ሺ፭፻፸፫፡እና፡፪ሺ፭፻፸፰፡የአማርኛውና፡የፈረንሣይኛው፡ክፍሎች፡፡ የተለያዩ፡ቃላት፡ይዘዋል፡፡በቁጥር፡፪ሺ፭፻፸፫፡የተጠቀሰው፡"በቂ፡ምክንያት"፡ በቁጥር፡፪ሺ፭፻፸፭፡ሥር፡ለተዘረዘሩት፡ሁኔታዎች፡የሚያገለግል፡ነው፡፡በቁጥር፡ ፪ሺ፭፻፸፰፡የተጠቀሰው፡በቂ፡"ምክንያት"፡(ከዚህ፡በኋላ፡"ትክክለኛ፡ምክንያት"፡እየተባለ፡የሚጠቀሰው)፡የሚያገለግለው፡ከቁጥር፡፪ሺ፭፻፸፱፡እስከ፡፡ ፪ሺ፭፻፹፪፡ሥር፡ለተጠቀሰው)፡የሚያገለግለው፡ከቁጥር፡፪ሺ፭፻፸፱፡እስከ፡፡

በፍትሕ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡ ስለ ፡ ሥራ ፡ ውል ፡ በሚናገረው ፡ ክፍል ፡ ውስጥ ፡ ያለው ፡ አንጋገር ፡ እንደሚያሳየው ፡ "ትክክለኛ ፡ ምክንያት" ፡ የሚለው ፡ አንጋገር ፡ የሚያገለግለው ፡ ከቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፸፬ ፡ እስከ ፡ ፪ሺ፭፻፹፪ ፡ ሥር ፡ ለተዘረዘ ሩት ፡ ሁኔታዎች ፡ ብቻ ፡ ይመስላል ፡ ውሉን ፡ ለጣፍረስ ፡ ትክክለኛ ፡ ምክንያት ፡ አለ ፡ የሚባለው ፡ ባንዱ ፡ ወገን ፡ በቂ ፡ የሆን ፡ ከባድ ፡ የውል ፡ ግዲታን ፡ አለመፈ ጸም ፡ ሲታይ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ ⁸⁵ አሠሪው ፡ ውሉን ፡ በሚገባ ፡ ሁኔታ ፡ ቀሪ ፡ ለጣድረግ ፡ የሚችለው ፡ ሠራተኛው ፡ በራሱ ፡ ጥፋት ፡ መሥራት ፡ የተሳነው ፡ እንደሆነ ፤⁸⁶ ወይም ፡ አሠሪውን ፡ ለመጉዳት ፡ ብቻ ፡ ሲል ፡ በሕግ ፡ በተከለከለ ፡ የሥራ ፡ ጣቆም ፡ አድጣ ፡ ውስጥ ፡ የገባ ፡ እንደሆነ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ ⁸⁷ በሠራተኛው ፡ በኩል ፡ ደግሞ ፡ አሠሪው ፡ የከሰረ ፡ ወይም ፡ ለመክፈል ፡ ያልቻለ ፡ እንደሆነና ፡ ሠራተኛውም ፡ ስለደመወዙ ፡ ዋስትና ፡ የጠየቃቸው ፡ ጣረጋገጫዎች ፡ በቂ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ውስጥ ፡ ያልተሰጡት ፡ እንደሆነ ፡ ውሉን ፡ ለጣፍረስ ፡ ትክክለኛ ፡ ምክንያት ፡ ይኖረዋል ፡ ⁸⁸

^{84.} የፍትሐ፡ብሔር፡ሕግ፡ቁጥር፡፪ሺ፭፫፭፫ የፈረንሳይኛው ቅጅ፡እንዲህ፡ይላል። የአማርኛው፡ትርጉም፡ደግሞ፡ ቁ፡፪ሺ፭፫፭፫፡ከሥራ፡በማስናበት፡ስለሚስተ፡ኪሣራ፡"አሥሪው፡ውሉን፡ቀሪ፡በማድረግ፡

ቁ ፡፪ሺ፩፻፸፫ ፡ ከሥራ ፡ በማስናበት ፡ ስለሚሰጥ ፡ ኪሣራ ፡ "አሥሪው ፡ ውሉን ፡ ቀሪ ፡ በማድረግ ፡ ወይም ፡ አላድስም ፡ በማለት ፡ ይህን ፡ ውሳኔ ፡ በማልጽ ፡ የሚያረጋማጥ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ የሌለው ፡ እንደሆነ ፡ ሥራተኛው ፡ ተገቢ ፡ የሆነ ፡ ኪሣራ ፡ ለማግኘት ፡ መብት ፡ አለው " ይላል ፡

የፍትሐብሕሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፪፭ ፡ የፌረንሳይኛው ፡ ቅጅ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡
Indeminté de licenciement. "L'employé a droit à une indeminté equitable, si le patron met fin au contrat ou refuse de le renouveler sans une cause valabe qui justifié pleinment cette décision."
የአጣርኛው ፡ ትርጉም ፡ ደግሞ ፡፡

ቁ፡፪ሺ፭፻፸፰ ፡ ስለ፡ ውሉ፡ ፈራሽነት ፡፡ (፩)፡ መሠረቱ ፡፡ "ለመፍረስ፡ ትክክለኛ፡ የሆነ፡ ምክን ያት፡ የኖረ፡ እንደሆነ፡ አሠሪው፡ ወይም ሠራተኛው ማስጠንቀቂያ፡ ሳይስጥ፡ የሥራውን፡ ውል፡ ወዲያውኑ፡ ቀሪ፡ ለማድረግ፡ ይችላል"፡ ይላል፡፡ የፍትሐ፡ ብሔሩን፡ ሕግ፡ በመተርጉም፡ ረገድ፡ የፈረን ሳይኛው፡ ቅጅ፡ ሲረዳ፡ ስለሚችልበት፡ መንገድ፡ ፫፡ ክሾቹኖቪችን፡ "በአዋጅ፡ የወጣ፡ ሕግ፡ ትርጉም፡ (ፍትሕ)፡ በኢትዮጵያ"፡ የኢትዮጵያ፡ የሕግ፡ መጽሔት፡ ቮልዩም፡ ፩፡ ፲፱፻፶፩፡ ዓ፡ም፡ ገጽ፡ ፪፫፡ ይመለከቷል፡፡

^{85.} የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ፪ሺ፮፻፸፱ ፡፡

^{86.} ከዚያው ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፪፹ ።

^{87.} ከዚያው : ቁጥር : ፪ሺ፮፻፹፩ ።

^{88.} ከዚያው ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፭፪ ፡፡

በአማርኛውና ፡ በፈረንሣይኛው ፡ ቅጂዎች ፡ መሠረት ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፸፫ ፡ ውስጥ ፡ በሚገኘው ፡ "ውልን ፡ ቀሪ ፡ ማድረግ ፡" በሚለው ፡ ሐረግና ፡ በ፪ሺ፭፻፸፰ ፡ እና ፡ ፪ሺ፭፻፹፫ ፡ በተጠቀሰው ፡ "ውልን ፡ ማፍረስ ፡" በሚለው ፡ ሐረግና ፡ ሐረግ ፡ መካከል ፡ ልዩነት ፡ መኖሩን ፡ በይበልጥ ፡ እንድናውቅ ፡ ይረዱናል ፡ የሚቆይ በት ፡ ጊዜ ፡ ያልተወሰነ ፡ ውል ፡ በመሠረቱ ፡ ተዋዋዮቹ ፡ የፈቀዱትን ፡ ያህል ፡ ጊዜ ፡ የሚቆይ ፡ ውል ፡ ነው ፡፡ ይሁን ፡ እንጂ ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ እንዲሰጥ ፡ በሕግ ፡ የተወሰነ በት ፡ ምክንያት ፡ እንደዚህ ፡ ዓይነቶቹን ፡ ውሎች ፡ ቀሪ ፡ ለማድረግ ፡ በተፈለገ ፡ ጊዜ ወዲያውኑ ፡ ቀሪ ፡ ሊሆኑ ፡ አለመቻላቸውን ፡ ያስረዳናል ፡፡ ውሉ ፡ ቀሪ ፡ የሚሆነው ፡ በዚህ ፡ ፍላጐት ፡ የተወሰነው ፡ የማስጠንቀቂያ ፡ ጊዜ ፡ ሲፈጸም ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡

ከትክክለኛዎቹ ፡ ምክንያቶች ፡ አንደኛው ፡ በኖረ ፡ ጊዜ ፡ የሚቆይበት ፡ ጊዜ ፡ ያል ተወሰን ፡ ውል ፡ ያለ ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ እና ፡ እንደዚሁም ፡ ጥፋተኛው ፡ ሥራተኛው ፡ በሆነበት ፡ ጊዜ ፡ ያለ ፡ ካሣ ፡ ውሉን ፡ ማፍረስ ፡ ይቻላል ፡፡ ችንክለኛ ፡ ምክንያት ፡ የሌለ ፡ እንደሆነ ፡ ግን ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፹፫ ፡ መሥረት ፡ ውል ፡ አፍራሽ ፡ በተዋዋዩ፡ ላይ ፡ ለደረሰበት ፡ ማናቸውም ፡ ጉዳት ፡ ኪሣራ ፡ መክፈል ፡ አለበት ፡፡ ይህም ፡ ማለት፡ አንድ ፡ ሥራተኛ ፡ ለአሥሪው ፡ አስፈላጊውን ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ ሳይሰጥ ፡ በሚቆይበት ፡ ጊዜ ፡ ያልተወሰነውን ፡ ውል ፡ ቢያፈርስ ፡ አሥሪው ፡ በዚህ ፡ ምክንያት ፡ የሚደርስ በትን ፡ ኪሣራ ፡ ሁሉ ፡ የሚከፍል ፡ መሆኑን ፡ መገንዘብ ፡ ያሻል ፡፡

ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፪፹፫ ፡ ላልተወሰን ፡ ጊዜ ፡ ውል ፡ የሚያገለግለው ፤ ውሉ ፡ ማስጠ ንቀቂያው ፡ ከሚያልቅበት ፡ ጊዜ ፡ አስቀድሞ ፡ የፈረሰ ፡ ኢንደሆን ፡ መሆኑንም ፡ ማስታ ወስ ፡ ያስፈልጋል ፡፡ በዚህ ፡ ሁኔታ ፡ ውሉን ፡ ቀሪ ፡ የሚያደርገው ፡ አሠሪው ፡ ሲሆ ንና ፡ ያለው ፡ "በቂ ፡ ምክንያት" ፡ ኢንጂ ፡ ትክክለኛ ፡ ምክንያት ፡ ካልሆን ፡ የሠራተ ኛው ፡ ኪሣራ ፡ ማለትም ፡ በማስጠንቀቂያ ፡ ጊዜ ፡ ፋንታ ፡ ደመወዝ ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፭፪፹፫ ፡ መሠረት ፡ የሚያገኝ ፡ መሆኑም ፡ መታወቅ ፡ አለበት ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ አሠ ሪው ፡ ውሉን ፡ ቀሪ ፡ ለማድረግ ፡ "በቂ ፡ ምክንያት" ፡ ከሌለው ፤ ሠራተኛው ፡ በቁ ጥር ፡ ፪ሺ፭፪፫ ፡ ኢና ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፭፪፹፫ ፡ ሥርም ፡ ካሣ ፡ ለማግኘት ፡ የሚችል ፡ ይመስላል ፤ ይሁን ፡ ኢንጂ ፡ በዚህ ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፭፪፹፫ ፡ መሠረት ፡ የሚገኘው ፡ ካሣ ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፭፪፫ ፡ ሥር ፡ በሚገኘው ፡ ማንኛውም ፡ ኪሣራ ፡ የተቀነሰ ፡ ይሆናል ፡

የሚቆይበት ፡ ጊዜ ፡ የተወሰነ ፡ ውል ፡ የሆነ ፡ እንደሆነ ፡ ማን ፥ የተወሰነው ፡ ጊዜ ፡ ከማለቁ ፡ በፊት ፡ ውሉን ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ በመስጠት ፡ ቀሪ ፡ በማድረግ ፡ ስለሚ ቻልበት ፡ ሁኔታ ፡ ምንም ፡ የሕግ ፡ ድንጋጌ ፡ የለም ፡ ስለዚህ ፡ የሚወሰደው ፡ ግምት ፡ በሕጉ ፡ መሠረት ፡ እንደዚህ ፡ ዓይነቱ ፡ ችሎታ ፡ ስለሌለ ፥ ሁለቱም ፡ ተዋዋዮች ፡ ውሉ ፡ እስካለቀ ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ ግዴታቸውን ፡ መፈጸም ፡ ይገባቸዋል ፡ የሚል ፡ መሆን፡ አለበት ፡ አንደኛው ፡ ወገን ፡ ውሉን ፡ በሚያፈርስበት ፡ ጊዜ ፡ ትክክለኛ ፡ ምክንያት ፡ ከሌለ ፡ ሌላው ፡ ወገን ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፹፫ ፡ መሠረት ፡ ለደረሰበት ፡ ጉዳት ፡ ኪሣራ ፡ ሊከፍል ፡ ይገባዋል ፡ ይሁን ፡ እንጂ ፤ እንደዚህ ፡ ዓይነት ፡ ምክንያት ፡ ከኖረ ፡ በውሉ ፡

^{89. &}quot;የሚያረጋግጥ፡ ምክንያት ''፡ ማለት፡"በቂ፡ ምክንያት''፡ ማለት፡ ስለሆነ፡ አሠሪው፡ በቁጥር፡ ፪ሺ፮፻፸፫፡ መሠረት፡ ኪሣራ፡ የመክፈል፡ ግኤታ፡ የለበትም ፡፡

መሠረት ፡ ካሣ ፡ እንዲከፈልና ፡ አስቀድሞ ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ እንዲሰጥ ፡ ቢያስፈልግም፡ እንኳን ፤ ኪሣራ ፡ መክፈልና ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ መስጠት ፡ ሳያስፈልግ ፡ ውሉን ፡ ወዲያ ውኑ ፡ ቀሪ ፡ ለማድረግ ፡ ይቻላል ። ምንም ፡ እንኳን ፡ የውሉ ፡ ሰንድ ፡ ውሉ ፡ ቀሪ ፡ ከመሆኑ ፡ በፊት ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ እንዲሰጥ ፡ ያስፈልጋል ፡ ቢልም ፡ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፳፪ ፡ መሠረት ፡ ለሠራተኛው ፡ ያነሰ ፡ ጥቅም ፡ የሚሰጥ ፡ የሥራ፡ ውል ፡ ሁሉ ፡ ዋጋ ፡ የሌለው ፡ ስለሆነ ፡ ሠራተኛው ፡ ይህንን ፡ የውል ፡ ቃል ፡ እንዲያከ ብር ፡ አይገደድም ።

እላይ ፡ በተጠቀሱት ፡ ድንጋጌዎች ፡ መሠረት ፡ ከሥራ ፡ ሲወገድ ፡ ከሚያገኘው ፡ ካሣና ፡ ከማስጠንቀቂያ ፡ ጊዜም ፡ ሌላ ፡ ውሉ ፡ ሲቋረጥ ፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ የተጠራቀመ ፡ ያመት ፡ ፈቃዱን ፡ የሥራውን ፡ ዓይነትና ፡ በሥራው ፡ የቆየበትን ፡ ጊዜ ፡ የአሠሪውን ፡ ስምና ፡ አድራሻ ፡ ሠራተኛውም ፡ ሲፈልግ ፡ ስለ ፡ ጠባዩ ፡ የሚገልጽ ፡ የምስክር ፡ ወረቀት ፡ ምንጊዜም ፡ የማግኘት ፡ መብት ፡ አለው ፡ ⁹¹ ያለበቂ ፡ ምክንያት ፡ ከሥራ ፡ የተወገደ ፡ በሠራተኞች ፡ ማኅበር ፡ ሥራ ፡ ውስጥ ፡ የሚሳተፍ ፡ ሠራተኛ ፡ ከሥራ ፡ ከተወገደበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ሥራው ፡ ኢስከተመለሰበት ፡ ቀን ፡ ያለውን ፡ ዴመወዙን ፡ ሊያገኝ ፡ ይገባዋል ፡ ⁹² በአሠሪው ፡ ፍፁም ፡ የሆነ ፡ ከሥራ ፡ ማስወገድ ፡ ችሎታ ፡ ላይ ፡ ያለው ፡ ገደብም ፡ ይህ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡

ሥራተኛን ፡ ከሥራ ፡ ስለማስወገድ ፡ ያለው ፡ ሕግ ፡ የተወሳሰበና ፡ ግልጽ ፡ ያል ሆነ ፡ መሆኑን ፡ ስናይ ፡ በዚህ ፡ ጉዳይ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ አለመግባባት ፡ መኖሩ ፡ አያስ ደንቅም ፡፡ የራሱ ፡ የሚኒስቴሩ ፡ ደንብ ፡ ከአንድ ፡ ዓመት ፡ በታች ፡ አገልግሎት ፡ ያለው፡፡ ሰው ፡ ውሉ ፡ ሳይታደስ ፡ ሲቀር ፡ ወይም ፡ ሰውየው ፡ ከሥራው ፡ ሲወገድ ፡ ውጤቱ ፡ ምን ፡ እንደሚሆን ፡ አይገልጽም ፡፡ የአሥሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ላልተወሰን ፡ ጊዜ ፡ ውል ፡ የማስጠንቀቂያ ፡ ጊዜ ፡ ስለማስፈለጉ ፡ ጉዳይ ፡ የተደናገረው ፡ ይመስ ላል ፡፡ ወይም ፡ ደግሞ ፡ የፍትሐ ፡ ብሔሩን ፡ ሕግ ፡ በፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ውሳኔ ፡ ለጣሻ ሻል ፡ አስቦ ፡ ይሆናል ፡፡ ስለጉዳዩ ፡ በደምብ ፡ ማወቅ ፡ የሚገባው ፡ ክፍል ፡ እንኳን ፡ ግራ ፡ ሲገባው ፡ አሥሪዎች ፡ ቢደናገራቸው ፡ አያስደንቅም ፡፡

ውሉን ፡ ቀሪ ፡ ለማድረግ ፡ ስለሚሰጠው ፡ ማስጠንቀቂያ ፡⁹⁴ ከተጠየቁት ፡ አው ሪዎች ፡ ፯፰ ፡ በመቶ ፡ ሕጉ ፡ የሚያዘውን ፡ ሁሉ ፡ መፈጸጣቸውን ፡ አረ*ጋግ*ጠዋል ፡

^{90.} የጨርቃጨርቅ ፡ ፋብሪካ ፡ ሥራተኞች ፡ ማኅበር ፡ ከሳሽ ፡ የፋብሪካው ፡ አስተዳደር ፡ ተከሳሽ ፡ (የአሥሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ጥቅምት ፡ ፲፬ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፯ ፡ ዓ/ም) ፡ የአሥሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ክርክሮች ፡ የፋይል ፡ ቁዋር ፡ ፬ ፡ የዓመት ፡ ፌቃድ ፡ ማግኘት ፡ ስለሚቻልበት ፡ ሁኔታ ፡ የቦርዱ ፡ ውሳኔ ፡ አጠራጣሪ ፡ ይመስላል ፡ ከአንድ ፡ ዓመት ፡ በታች ፡ ለሥራ ፡ ሥራተኛ ፡ በዚሁ ፡ መጠን ፡ የሚሆን ፡ የዓመት ፡ ፌቃድ ፡ ቦርዱ ፡ ፌቅዲል ፡ የልብስ ፡ ስፌት ፡ ሥራተኞች ፡ ማህበር ፡ ከሳሽ ፡ አንድ ፡ የልብስ ፡ ስፌት ፡ መደብር ፡ ባለንብረት ፡ ተከሳሽ ፡ አላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁዋር ፡ ፳፪ ፡ የተጠቀሰ ፡ በሌላ ፡ ቦታ ፡ ግን ፡ የዓመት ፡ ፌቃድ ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ አገልግሎት ፡ ካልተፈጸመ ፡ በስተቀር ፡ አይሰዋም ፡ ሲል ፡ ወስኗል ፡ ከዚያው ፡ የሥራተኛ ፡ ማኅበር ፡ ከሳሽ ፡ አንድ ፡ የጨርቃጨርቅ ፡ ፋብሪካ ፡ ተከሳሽ ፡ (የአሥሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ግንቦት ፡ ፳፱ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፱ ፡ ዓ/ም) ፡ የፋይል ፡ ቁዋር ፡ ፳ ፡

^{91.} የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፹፰ ፡፡

^{92.} የአዲስ ፡ አበባ ፡ የልብስ ፡ ሰፌዎች ፡ ማኅበር ፡ ከሳሽ ፡ አንድ ፡ የልብስ ፡ ስፌት ፡ መደብር ፡ ባለንብረት ተከሳሽ ፡ (የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ሚያዝያ ፡ ፫ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፯ ፡ ዓ/ም) የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ክርክሮች ፡ ፋይል ፡ ቁጥር ፡ ፫ ፡

^{93.} እላይ ፡ በጣስታወሻ ፡ ቁተር ፡ ፷፫ ፡ በተጠቀሰው ፡ የሥራተኞች ፡ ማኅበር ፡ ከሳሽ ፡ የድርጅቱ ፡ ሥራ ፡ አስኪያጅ ፡ ተከሳሽ ፡ እና ፡ እላይ ፡ በጣስታወሻ ፡ ቁተር ፡ ፺ ፡ በተጠቀሰው ፡ የጨርቃጨርቅ ፡ ፋብሪካ ፡ ሥራተኞች ፡ ማኅበር ፡ ከሳሽ ፡ የፋብሪካው ፡ አስተዳደር ፡ ተከሳሽ ፡ ውስጥ ፡ በተዘዋዋሪ ፡ መንገድ ፡ የተ ደንፈ ፡ ይመስላል ፡፡

^{94.} ለተናት ፡ በተመረጡት ፡ ድርጅቶች ፡ ውስተ ፡ የሚሠሩት ፡ የብዙዎቹ ፡ ሠራተኞች ፡ የሥራ ፡ ውል ፡ ላልተወሰነ ፡ ጊዜ ፡ ስለሆነ ፡ የሥራ ፡ ማቆሚያ ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ መስጠት ፡ ያስፈልጋል ፡፡

ይሁን ፡ እንጂ ፡ መልስ ፡ ሰጭው ፡ አብዛኛውን ፡ ጊዜ ፡ ሕጉን ፡ መከተሉን ፡ እንጂ ፡ የትኛውን ፡ ሕግ ፡ መሆኑን ፡ አይጠቅስም ፡ እንደዚህ ፡ ዓይነቱ ፡ መልስ ፡ የሚያሳየን ፡ በአሠሪዎች ፡ በኩል ፡ ሕጉን ፡ በጥብቅ ፡ ለመከተል ፡ የሚደረገውን ፡ ትጋት ፡ ነው ፡፡ ይህም ፡ የሆነው ፡ አሠሪዎች ፡ ለሠራተኞቻቸው ፡ ቸር ፡ ለመሆን ፡ ፈልገው ፡ ሳይሆን፡ በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ላይ ፡ በሕጉ ፡ በኩል ፡ የሚያጋጥጣቸው ፡ ዋናው ፡ ችግር ፡ ይኸው ፡ በመሆኑ ፡ ነው ፡፡ እንዲያውም ፡ በብዙ ፡ ቢሮዎች ፡ ውስጥ ፡ መንግሥት ፡ ስለመሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ ያወጣው ፡ መጽሔት ፡ ይገኛል ፡ ምናልባት፡ ይህ ፡ መልስ ፡ በጉዳዩ ፡ ላይ ፡ ያላቸውን ፡ ያለጣወቅ ፡ ለመሸፈን ፡ የታቀደ ፡ ሊሆን ፡ ይችላል ፡፡

ከመቶ ፡ አሥራ ፡ ሰባቱ ፡ የሚሆኑት ፡ ድርጅቶች ፡ ውሉን ፡ ቀሪ ፡ ከማድረጋቸው ፡ አስቀድሞ ፡ የሁለት ፡ ወር ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ ጊዜ ፡ የሚሰጡ ፡ መሆናቸውን ፡ አረጋግጠዋል ፡፡ ከሥራ ፡ ከወጡት ፡ ሠራተኞች ፡ አብዛኛዎቹ ፡ ከአንድ ፡ ዓመት ፡ ይበልጥ ፡ አገልግሎት ፡ አላቸው ፡ ብለን ፡ ብንገምት ፡ ወይም ፡ ደግሞ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ የነበሩት ፡ አብዛኛዎቹ ፡ ክሶች ፡ በአንደዚህ ፡ ዓይነቶቹ ፡ ሠራተኞች ፡ የቀረቡ ፡ ሲሆኑ ፡ ይህ ፡ መልስ ፡ አሠሪዎቹ ፡ ሕጉን ፡ ለመከተል ፡ ያደረጉትን ፡ ሙከራ ፡ ሊያሳየን ፡ ይችላል ፡፡

ሁለት ፡ ድርጅቶች ፡ ውሉን ፡ ቀሪ ፡ ለማድረግ ፡ ማስታወቂያ ፡ ክመስጠት ፡ ይልቅ ፡ የሦስት ፡ ጊዜ ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ ለውራተኛው ፡ የሚውጡ ፡ መሆናቸውን ፡ ገል ጸዋል ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ እንደዚህ ፡ ዓይንቱ ፡ ማስጠንቀቂያ ፡ በሕጉ ፡ ያልተጠቀሰ ፡ ቢሆንና ፡ ከማስታወቂያ ፡ እኩል ፡ የሚቆጠር ፡ ባይሆንም ፡ የመጀመሪያው ፡ ማስጠን ቀቂያ ፡ የተሰጠበት ፡ ቀን ፡ የማስታወቂያውን ፡ ጊዜ ፡ ይጀምራል ፡ ብሎ ፡ ለመከራከር ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ሊሆን ፡ ይችላል ፡፡ እንዚህ ፡ ድርጅቶች ፡ ከመጀመሪያው ፡ ማስታወቂያ ፡ በኋላ ፡ ጊዜው ፡ ከመድረሱ ፡ በፊት ፡ ሠራተኛውን ፡ አያስናብቱም ፡ የሚያስኝ ፡ ነገር ፡ ካለመኖሩም ፡ ሌላ ፤ ማስጠንቀቂያ ፡ የማስታወቂያውን ፡ ዓላማ ፡ ሊያሟላ ፡ አይችልም ፡ የማስታወቂያ ፡ ጊዜ ፡ የሚያገለግለው ፡ ሠራተኛው ፡ ከሥራ ፡ በደንብ ፡ ከመሰናበቱ ፡ አስቀድሞ ፡ ሥራ ፡ ለመፈለግ ፡ ጊዜ ፡ እንዲሰጠው ፡ ነው ፡፡ ማስጠንቀቂያ ፡ ግን ፡ ሠራተኛው ፡ ጠባዩን ፡ እንዲያሻሽል ፡ የሚሰጥ ፡ ማስፈራሪያ ፡ ሲሆን ፡ ሠራተኛው ፡ ጠባዩን ፡ ካሻሻለ ፡ በሁኔታው ፡ ላይ ፡ ለውጥ ፡ ሊገኝ ፡ መቻሉን ፡ ያመለክታል ፡፡ እንዲህም ፡ ስለሆነ ፡ ሠራተኛው ፡ ሌላ ፡ ሥራ ፡ የሚፈልገው ፡ ጠባዩን ፡ ላለማሻሻል ፡ የወሰነ ፡ እንደሆነ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡

አንድ ፡ ኩባንያ ፡ ብቻ ፡ በማስታወቂያው ፡ ጊዜ ፡ ሥራተኛው ፡ ከሥራው ፡ አየ ቀረ ፡ ሴላ ፡ ሥራ ፡ እንዲፈልግ ፡ ትንሽ ፡ ጊዜ ፡ ይሰጠዋል ፡፡ ይሁን ፡ እንጂ ፡ ይሀ ፡ ድርጅት ፡ የተከተለው ፡ የተለመደውን ፡ በማስታወቂያ ፡ ጊዜ ፡ ፈንታ ፡ ወዲያውኑ ፡ የደመወዝ ፡ ክፍያ ፡ የመስጠትን ፡ መንገድ ፡ ነው ፡፡ ይሀም ፡ የተበሳጨ ፡ ሥራተኛ ፡ በሥ ራው ፡ ላይ ፡ የተንኮል ፡ ተግባር ፡ አንዳይፈጽም ፡ ለመከላከል ፡ እንዲረዳ ፡ በማሰብ ፡ ነው ፡⁹⁵

ከሥራ ፡ በማሰናበት ፡ ስለሚሰጥ ፡ ኪሣራ ፡ በአሥራር ፡ ብዙ ፡ ልዩነት ፡ አለ ፡፡ ከነዚህም ፡ ለጥቂቶቹ ፡ ዋናው ፡ ምክንያት ፡ እላይ ፡ እንዳየነው ፡ ውሉን ፡ ቀሪ ፡ ለማድ

^{95.} ከድርጅቶቹ፡ ሰማንያ፡ ስምንት፡ በመቶው፡ (የድርጅቶቹ፡ ብዛት፡ ፲፯፡ ሆኖ)፡ N = 17፡ በማስጠንቀ ቂያ፡ ፈንታ፡ የኅንዘብ፡ ክፍያ፡ መስጠት፡ ልማዳቸው፡ ነው ።

ረግ ፡ በሚሰጠው ፡ ማስታወቂያ ፡ ላይ ፡ ያለው ፡ መደናገር ፡ ነው ፡ ⁹⁶ ምናልባት ፡ ብዙዎቹ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ከመቅረብ ፡ ለመዳን ፡ ሲሉ ፡ ሕጉን ፡ ይከተሉ ፡ ይሆናል ፡ እንዲያውም ፡ አንድ ፡ ድርጅት ፡ ለዚሁ ፡ ፍራቻ ፡ ምክንያቱን ፡ ሳይጠይቅ ፡ ሙሉውን ፡ ካሣ ፡ የመስጠት ፡ ልምድ ፡ አለው ፡፡ በሌላውም ፡ ወገን ፡ ደግሞ ፡ ሠራተኛው ፡ አስሪውን ፡ ለመክሰስ ፡ ያልፈለገ ፡ እንደሆነ ፤ ወይም ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ ለአሠሪው ፡ የፈረዳለት ፡ እንደሆነ ፤ ለክርክሩ ፡ ያወጡትን ፡ ወጪ ፡ እንደተመለሰ ፡ ስለሚቆጥሩትና ፡ መጀመሪያ ፡ ካሣ ፡ አለመክፈሉ ፡ በመጨረሻ ፡ የሚጠቅጣቸው ፡ መሆኑን ፡ በመገን ዘብ ፡ ከሥራ ፡ ለሚያሰናብቷቸው ፡ ሠራተኞቻቸው ፡ አንዳችም ፡ ካሣ ፡ የማይከፍሉ ፡ ድርጅቶች ፡ አሉ ፡፡

ስለ ፡ ሥራ ፡ ሙከራ ፤

ምንም ፡ እንኳን ፡ የሙከራን ፡ ጊዜ ፡ ከሥራ ፡ ላይ ፡ የጣዋሉ ፡ ጉዳይ ፡ የአሠሪውና፡ የሠራተኛው ፡ የባል ፡ ጉዳይ ፡ ቢሆንም ፥ የፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕባ ፡ በዚህ ፡ ጉዳይ ፡ ላይ ፡ አንዳንድ ፡ መሪ ፡ ሀሳቦችን ፡ ያቀርባል ፡⁹⁷ ግን ፡ የሚያሳዝነው ፡ ከድን*ጋጌ* ዎቹ። የዋነኛው። ትርጉም። አሻሚ። ሊሆን። መቻሉ። ነው። ቁጥር። ፪ሺ፭፪፻፭። "ይህንን ፡ ሁኔታ ፡ የሚያረጋባጥ ፡ ጽሑፍ ፡ የሴለ ፡ እንደሆነ ፡ በሙከራ ፡ የተቀጠ ረው ፡ ሥራተኛ ፡ ላልተወሰን ፡ ጊዜ ፡ እንደተቀጠረ ፡ ይቆጠራል " ይላል ። ይህም ፡ ጣለት ፡ ለሙከራ ፡ ውል ፡ የተጻፈ ፡ ጣረጋገጫ ፡ መኖር ፡ አለበት ፡ ጣለት ፡ ነው? ወይስ ፡ ደግሞ ፡ የሙከራ ፡ ጊዜ ፡ በቃል ፡ የተነገረ ፡ ከሆነ ፡ ውሉ ፡ እስካል ተወሰን ፡ ጊዜ ፡ የሚቆይ ፡ ነው ፡ ማለት ፡ ነው ? የሙከራ ፡ ጊዜ ፡ ዋናው ፡ ጥቅም ፡ ማስታወቂያ ፡ ለመስጠትና ፡ ኪሣራ ፡ ለመክፈል ፡ ሳይገደድ ፡ ሠራተኛውን ፡ ከሥ ራው ፡ ለማሠናበት ፡ ለሚችለው ፡ አሠሪ ፡ ነው ። የሳይኛው ፡ ትርጉም ፡ ትክክል ፡ ከሆነ ፤ ሥራተኞቹን ፡ ያለ ፡ አንዳች ፡ ወጪ ፡ በፈለገው ፡ ጊዜ ፡ ለማሰናበት ፡ ስለሚ ችል ፡ የተጻፈ ፡ ውል ፡ አለመኖሩ ፡ ለአሰሪው ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ጥቅም ፡ ነው ፡ ማለት ፡ ነው። አብዛኞቹ ፡ የሥራ ፡ ውሎች ፡ በቃል ፡ የተደረጉ ፡ በመሆናቸው ፡ የአሠሪውን ፡ አላፊ ሃት ፡ ያስቀሩለታል ። በሌላ ፡ በኩል ፡ ግን ፡ በመ<u>ጀ</u>መሪያው ፡ ትርጉም ፥ መሠረት ፡ አሠሪው ፡ የሠራተኛውን ፡ የማስታወቂያ ፡ ጊዜና ፥ ካሣ ፡ የማግኘት ፡ መብት ፡ ለመቀ ነስ ፡ ከመቻሉ ፡ በፊት ፥ የሥራ ፡ ሙከራውን ፡ ውል ፡ ጊዜውን ፡ ጨምሮ ፡ በጽሑፍ ፡ ዓላጣ ፤ ማለትም ፡ የሥራተኛውን ፡ መብት ፡ ለመጠበቅ ፡ ካለው ፡ ዓላጣ ፡ ጋር ፡ የሚ ስማማ ፡ ይመስላል ፡፡ እስከ ፡ አሁን ፡ ድረስ ፤ ዳኞች ፡ ለቁዋር ፡ ፪ሺ፭፪፯፰ ፡ ትርጉም ፡ የሰጡበት ፡ ውሳኔ ፡ አልተገኘም ።

ለዓይነት ፡ ከተወሰዱት ፡ ኩባንያዎች ፡ ለመረዳት ፡ ኢንደቻልነው ፡ በየቦታው ፡ የሙከራው ፡ ጊዜ ፡ ከሦስት ፡ ቀን ፡ እስከ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ የተለያየ ፡ ሆኖ ፡ አግኝተነዋል ፡ አራቱ ፡ ኩባንያዎች ፡ የሙከራ ፡ ጊዜ ፡ አልነበራቸውም ፡ ጉዳዩን ፡ ለማስላት ፡ ኢንዴመች ፡ የሙከራ ፡ ጊዜ ፡ ያላቸው ፡ ተብለው ፡ አሥራ ፡ ሰባት ፡ ድርጅቶች፡ ከሁለት ፡ ተከፍለዋል ፡ ይኸውም ፡ ረጅም ፡ የሙከራ ፡ ጊዜ ፡ (ሦስት ፡ ወር ፡ ወይም ፡ የበለጠ) ፡ ያላቸውና ፡ አጭር ፡ የሙከራ ፡ ጊዜ ፡ (ከሦስት ፡ ወር ፡ ያነሰ) ፡ ያላቸው ፡ ተብለው፡

^{96.} ከድርጅቶቹ ፡ ሥላሳ ፡ አምስት ፡ በመቶው ፡ (የድርጅቶቹ ፡ ብዛት ፡ ፳፫ ፡ ሆኖ) ፡ N = 23 ፡ "በሕጉ ፡ መሠረት" ፡ በማለት ፡ መልሰዋል ፡፡

^{97.} የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ከ፪ሺ፩፻፺፰ ፡ እስከ ፡ ፪ሺ፩፻ ።

ነው። የ አሥራ፡ ሁለት፡ ድርጅቶች፡ ረጅም፡ የሥራ፡ ሙከራ፡ ጊዜ፡ ሲኖራቸው፡ አምስት፡ ድርጅቶች፡ ደግሞ፡ የነበራቸው፡ ጊዜ፡ አጭር፡ ነበር ። ትንንሽ፡ ኩባንያዎች፡ አንድም፡ አጭር፡ ጊዜን፡ በጣም፡ ይወዳሉ፡ ወይም፡ ምንም፡ የሥራ፡ ሙከራ፡ ጊዜ፡ አይኖራቸውም ። ስትልልቁቹ፡ ድርጅቶች፡ ከመቶ፡ ዘጠና፡ አንድ፡ የሚሆኑት፡ ረጅም፡ የሙከራ፡ ጊዜ፡ ሲኖራቸው ፤ ከትንንሾቹ፡ ግን፡ ከመቶ፡ ሃያ፡ የሚሆኑት፡ ብቻ፡ ረጅም፡ የሙከራ፡ ጊዜ፡ ነበራቸው ። ይህ፡ ልዩነት፡ የተፈጠረው፡ ትልልቆቹ፡ ድርጅቶች፡ የተሻለ፡ የአሠራር፡ ሥነ፡ ሥርዓት፡ ስላላቸው፤ ወይም፡ ሕጉ፡ አንደሚደግፋቸው፡ የበለጠ፡ ስለሚያውቁ፡ ሊሆን፡ ይችላል ። በጋራዥና፡ በመጠጥ፡ ኩባንያዎች፡ መካከል፤ ይኸውም፡ በልዩ፡ ልዩ፡ ዜጎች፡ በተያዙ፡ ኩባንያዎች፡ ወይም፡የአ ሠሪና፡ ሥራተኛ፡ ግኅበሮች፡ በተቋቋሙባቸው፡ ኩባንያዎች፡ ውስጥ፡ የአሠራር፡

ለአዲስ ፡ ገቢ ፡ ሥራተኞች ፡ ረጅም ፡ የሥራ ፡ ሙከራ ፡ ጊዜ ፡ ካላቸው ፡ ድርጅቶች ፡ ሁሉ ፡ የሙከራው ፡ ጊዜ ፡ ሲያልቅ ፡ በተቀዳሚ ፡ የሥራ ፡ ማስናበቻ ፡ ማስታወ ቂያ ፡ የሰጡት ፡ አንድ ፡ ሦስተኛ ፡ የሚሆኑት ፡ ብቻ ፡ ቢሆኑም ፡ እንኳ¹⁰⁰ ፤ ይሀን ፡ ለማድረግ ፡ ሕጋዊ ፡ ግኤታ ፡ የለባቸውምና ፡ ይሀን ፡ ያህልም ፤ መገኘታቸው ፡ ሳያስደ ንቅ ፡ አይቀርም ፡ በጽሑፉ ፡ ውስጥ ፡ የተጠቀምንባቸው ተለዋዋጭ ፡ ሁኔታዎች ፡ ከዚህ ፡ አሥራር ፡ ጋር ፡ ምንም ፡ ዝምድና ፡ አላሳዩም ፡ ከተጠቀሱት ፡ ድርጅቶች ፡ ውስጥ ፡ ከመቶ ፡ ስድሳ ፡ የሚሆኑት ፡ በሥራ ፡ ሙከራው ፡ ጊዜ ፡ ለሥራተኞቻቸው ፡ የሕዝብ ፡ በዓላትን ፡ ሒሳብ ፡ ከፍለዋቸዋል ፡ ከንዚህም ፡ ድርጅቶች ፡ ሁለቱ ፡ በተጨጣሪ ፡ ለሥራተኛው ፡ የሕመም ፡ ፌቃድ ፡ ሲሰጡ ፤ ሁለት ፡ ሌሎች ፡ ደግሞ ፡ በግልጽ ፡ ከልክለዋል ፡ አንድ ፡ ድርጅት ፡ ብቻ ፡ ሥራተኛው ፡ ሌላ ፡ ጊዜ ፡ የሚያገኛቸውን ፡ ጥቅሞች ፡ ሁሉ ፡ በሥራ ፡ ሙከራው ፡ ጊዜ ፡ እንደሚያገኝ ፡ ገልጿል ፡

ደመወዝ። ስለሚከፈልበት። ጊዜ

የፍትሕ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፩፻፴፱ ፡ (፩) ፡ በተግባረ ፡ ዕድ ፡ ሞያ ፡ ለሚሥሩ፡ ሥራተኞች ፡ በየአሥራ ፡ አምስት ፡ ቀን ፡ ወይም ፡ ከዚህ ፡ ባነስ ፡ ጊዜ ፡ እንዲከፈላቸው ይደነግጋል ፡፡

ለዓይነት ፡ ከተወሰዱት ፡ ድርጅቶች ፡ ሥራተኞች ፡ አብዛኛዎቹ ፡ የሚሥሩት ፡ ግዙፍነት ፡ ያለው ፡ የእጅ ፡ ሥራ ፡ ነው ፡፡ ይሁን ፡ እንጂ ፡ ሕጉን ፡ የተከተሉት ፡ ድርጅቶች ፡ ሁለት ፡ ሦስተኛዎቹ ፡ ብቻ ፡ ናቸው ፡፡ በሥራተኛ ፡ ማኅበር ፡ ሥራ ፡ ልምድ ፡ ያላቸው ፡ አንዳንድ ፡ ድርጅቶች ፡ ስለ ፡ ሥራተኛ ፡ ማኅበር ፡ ከሚያውቁት ፡ ሴሎች ፡ ድርጅቶች ፡ ሕጉን ፡ ለመከተል ፡ የበለጠ ፡ ዝንባል ፡ አሳይተዋል ፡፡ 101

^{98.} ሁለት ድርጅቶች፡ የቀጠሩት፡ እየሠሩ፡ የሚማሩ፡ ሠራተኞችን፡ ብቻ፡ ነበር ፡፡ አንድ፡ ሴላ፡ ደግሞ ፡ ጊዜው፡ ብቻ፡ ይለያያል፡ አለ፡ እንጂ፡ የጊዜውን፡ ርዝመት፡ አላመለከተም ፡፡ እነዚህንም፡ ለዚህ፡ ትንተና፡ አልተጠቀምንባቸውም ፡፡

^{99.} $X^2 = 6.685, P < .01$

^{100.} እየሥሩ ፡ የሚማሩ ፡ ሥራተኞችን ፡ ብቻ ፡ የሚቀጥሩ ፡ ሁለቱ ፡ ድርጅቶች ፡ እዚህ ፡ ትንተና ፡ ውስፕ ፡ ኅብተዋል ፡፡

^{101.} ከዚህ ፡ በፊት ፡ (ቀደም ፡ ሲል) ፡ የሥራተኞች ፡ ማሀበር ፡ ካላቸው ፡ ድርጅቶች ፡ ሰማንያ ፡ ሰባት ፡ በመቶው ፡ ሕጉን ፡ ሲከተሉ ፡ የሥራተኛ ፡ ማሀበር ፡ ካልነበራቸው ፡ ድርጅቶች ፡ ውስጥ ፡ ደግሞ ፡ ሥላሣ ፡ ስምንት ፡ በመቶው ፡ ሕጉን ፡ ተከትለዋል ። $X^2=3.860,\ P<.05$ ፡ የድርጅቶቹ ፡ ብዛት ፡ ፳፫ ።

የሕዝብ ፡ በዓላት ፤

ስለ ፡ ሕዝብ ፡ በዓላትና ፡ ስለዕለተ ፡ ኢሑድ ፡ በዓል ፡ አከባበር ፡ የወጣው ፡ የ፲፱፻፴፰፡ ዓ ፡ ም ፡ አዋጅ ፡¹⁰² ለሠራተኞች ፡ **እሁድንና ፡ በዝርዝር ፡ የተ**ገለጹ ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ በዓ ላትን¹⁰³ ፡ እንዲያከብሩ ፡ መብት ፡ ከመስጠቱም ፡ በላይ ፡ በ**ነዚህ ፡ ቀናት ፡ እንዳይ**ሠሩም ፡ ይከለክላቸዋል ። ይህ ፡ ድንጋጌ ፡ የማይመለከተው ፡ ለሕይወት ፡ ወይም ፡ ለሕዝብ ፡ አገ ልባሎት ፡ በጣም ፡ አስፈላጊ ፡ የሆነ ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩትን ፡ ሰዎች ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ እነዚ ህም ፡ አስፈላጊ ፡ የተባሉት ፡ ሥራዎች ፡ ምባብና ፡ መጠጥ ፡ መሸጥ ፡ ማቅረብና ፡ ጣዚ <u> ኃጀት ፣ በባብርና ፣ ሥራ ፣ ላይ ፣ ጉዳት ፣ ለጣድረስ ፣ የሚችለውን ፣ ሥራ ፣ ጣጠናቀቅ ፤</u> የሕዝብ ፡ ማስደሰቻ ፡ ሥራዎች ፡ መድኃኒት ፡ ማቅረብና ፡ የሕክምና ፡ ሥራ ፡ የመሳሰ ሉት ፡ ናቸው ፣¹⁰⁴ ምንም ፡ እንኳ ፡ ሠራተኞች ፡ ከመሥራት ፡ ነፃ ፡ ቢሆኑም ፡ ስለ ሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ ደንብ ፡ ወጥቶ ፡ ለአሠሪዎቻቸው ፡ እስከሁ ለት ፡ ወር ፡ ላገለገሉ ፡ ሥራተኞች ፡ ከተዘረዘሩት ፡ ፣፩ቱ ፡ የሕዝብ ፡ በዓላት ፡ ቢያንስ ፡ ለስድስት ፡ ቀናት ፡ እንዲከፈላቸው ፡ እስከአደረገበት ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ አሠሪዎች ፡ ለሠ ራተኞቻቸው ፡ ላልሠሩባቸው ፡ የሕዝብ ፡ በዓላት ፡ ቀኖች ፡ እንዴከፍሎዋቸው ፡ አንዳ በሠራተኛው ፡ ስምምንት ፡ የሚወሰኑ ፡ ናቸው ። በአንድ ፡ የሕዝብ ፡ በዓል ፡ ቀን ፡ በአካባ ቢው ፡ ከሥራ ፡ የመቅረትን ፡ ዝንባሌ ፡ ለማስወንድ ፡ ሲባል ፤ የአዋጁ ፡ ቁጥር ፡ ኜ ፡ ንዑስ፡ ቁጥር ፡ ፯ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ ከሚከፈልበት ፡ የሕዝብ ፡ በዓል ፡ ቀን ፡ በፊት፡ወይም፡በኋላ፡ሥራተ ኛው ፡ ከአሠሪው ፡ ሳያስፈቅድ ፡ ያለምክንያት ፡ ከሥራው ፡ የቀረ ፡ እንደሆነ ፡ አሠ ሪው ፡ ለሥራተኛው ፣ በነዚህ ፡ ቀናት ፡ ሊከፍለው ፡ የሚገባውን ፡ ሂሣብ ፡ እንዲከለ ክል ፡ መብት ፡ ይሰጠዋል ። በቁጥር ፡ የሚሥራና ፡ እንዲሁም ፡ ደመወዙን ፡ ከወር ፡ ባነሰ ፡ ጊዜ ፡ ውስጥ ፡ የሚከፈል ፡ ሥራተኛ ፡ ሁሉ ፡ በሕዝብ ፡ በዓላት ፡ ቀን ፡ የሥራ ፡ እንደሆነ ፣ ከበዓሉ ፣ በፊት ፣ በነበሩት ፣ የሥራ ፣ ቀኖች ፣ ውስጥ ፣ ያገኘው ፣ ወይም ፣ ሊያንኝ ፡ የሚገባው ፡ መደበኛ ፡ የሰዓት ፡ አበል ፡ በአንድ ፡ ተኩል ፡ ተባዝቶ ፡ በበ ዓል ፡ ቀን ፡ ለሥራበት ፡ ለያንዳንዱ ፡ ሰዓት ፡ ይከፈለዋል ፡ እንደዚህም ፡ ዓይነቱ ፡ ሥራ ተኛ ፡ ከሦስት ፡ ሰዓት ፡ ያነሰ ፡ ጊዜ ፡ እንዲሠራ ፡ የተደረገ ፡ እንደሆነ ፤ በመደበኛ ፡ የሰዓት ፡ አበሉ ፡ መሠረት ፡ ለሦስት ፡ ሰዓት ፡ ከሚከፈለው ፡ ሂሳብ ፡ ያላነሰ ፡ ይከፈለ ዋል ¹⁰⁶ ይህም ፡ ማለት ፡ ደመወዝ ፡ በሚከፈልበት ፡ የሕዝብ ፡ በዓል ፡ ቀን ፡ የሥራ ፡ **ሥራተኛ ፤ በተጨማሪ ፡ መደበኛ ፡ የቀን ፡ ደመወዙን ፡ ያገኛል ፡ ማለት ፡ ነው ፡፡ እንደ** ዚህ ፡ ካልሆነ ፡ ደመወዝ ፡ በሚከፈልበት ፡ የሕዝብ ፡ በዓል ፡ ቀን ፡ የሚሠራ ፡ ሠራ ተኛ ፣ በዚሁ ፡ ቀን ፡ በፍጹም ፡ ሥራ ፡ ካልሠራ ፡ ሠራተኛ ፡ የሚሻለው ፡ በግማሽ ፡ ቀን ፡ ደመወዝ ፡ ብልጫ ፡ ብቻ ፡ ይሆናል ። ከወር ፡ ወይም ፡ ከዚያ ፡ በላይ ፡ ለሆነ ፡

^{102.} የ፲፱፻፶፮ ፡ ዓ/ም ፡ አዋጅ ፡ ቁጥር ፡ ፻፶፮ ፡ ነጋሪት ፡ ጋዜጣ ፡ ፲፮ኛ ፡ ዓመት ፡ ቁጥር ፡ ፱ ፡፡

^{103.} የዘመን ፡ መለወጫና ፡ ኤርትራ ፡ ከኢትዮጵያ ፡ የተቀላቀለችበት ፡ ቀን ፡ (መስከረም ፡ ፩ ፡ ቀን) ፡ መስቀል (መስከረም ፡ ፲፯ ፡ ቀን) ፡ የዘውድ ፡ በዓል ፡ (ጥቅምት ፡ ፳፫ ፡ ቀን) ፡ ገና ፡ (ታህሣሥ ፡ ፳፱ ቀን) ፡ ጥምቀት፡ (ጥር ፡ ፲፩ ፡ ቀን ፡) ፡ ቃና ፡ ዘገሊላ ፡ (ጥር ፡ ፲፪ ፡ ቀን) ፡ የኢትዮጵያ ፡ ሰጣዕታት ፡ መታሰቢያ ፡ ቀን ፡ (የካቲት ፡ ፲፪ ፡ ቀን) ፡ የአድዋ ፡ ድል ፡ መታሰቢያ ፡ ቀን ፡ (የካቲት ፡ ፳፫ ፡ ቀን) ፡ ስቅለት ፡ ትንሣኤ ፡ ጣዕዶት ፡ ግርጣዊ ፡ ንገሡ ፡ ነገሥት ፡ በድል ፡ አድራጊነት ፡ አዲስ ፡ አበባ ፡ የገቡበት ፡ ቀን ፡ (ሚያዝያ ፡ ፳፯ ፡ ቀን) ፡ የግርጣዊ ፡ ንጉሡ ፡ ነገሥት ፡ የልደት ፡ በዓል ፡ (ሐምሌ ፡ ፲፯ ፡ ቀን) ፡ ፍልሰታ ፡ (ነሐሴ ፡ ፲፯ ፡ ቀን) ፡

^{104.} ከዚያው ፡ ቁፕር ፡ ፫ ፡ እና ፡ ፬ #

^{105.} የሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ ሁኔታ ፡ ደንብ ፡ ቁጥር ፡ ፯ ፡፡

^{106.} ከዚያው ፡ ቁጥር ፡ ፯ ፡ (፩)አና ፡ (፮) ።

ጊዜ ፡ ደመወዝ ፡ የሚከፈላቸው ፡ ሥራተኞች ፡ ይህ ፡ መብት ፡ የላቸውም ፡፡ ¹⁰⁷ እንዚህ ፡ ሰዎች ፡ ቢሥሩም ፡ ባይሥሩም ፡ በማናቸውም ፡ በዓል ፡ ምክንያት ፡ ተጨማሪ ፡ ደመወዝ ፡ አይከፈላቸውም ፡፡ ¹⁰⁸ ይሁን ፡ እንጂ ፡ በፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ግዙፍነት ፡ ያለው ፡ ሥራ ፡ ለሚሥሩ ፡ ሰዎች ፡ ደመወዛቸው ፡ በየአሥራ ፡ አምስት ፡ ቀን ፡ ወይም ፡ ከዚህ ፡ ባነሰ ፡ ጊዜ ፡ እንዲከፈላቸው ፡ የተጸፈው ፡ ድንጋጌ ፡ ሥራተኞቹ ፡ ከዚህ ፡ ተጨማሪ ፡ ደመወዝ ፡ ጥቅም ፡ እንዲካፈሉ ፡ አድርጓቸዋል ፡፡ ¹⁰⁹

ለዓይነት ፡ ከተወሰዱት ፡ የንማድ ፡ ማኅበሮች ፡ ሁለት ፡ ሦስተኛው ፡ (²/₃ኛው) ፡ በሕጉ፡ በተዘረዘሩት ፡ በአሥራ፡ አራቱም ፡ የሕዝብ ፡ በዓላት ፡ ለሠራተኞቻቸው ፡ ሳይሠሩ፡ ደመወዝ ፡ እንደሚከፍለ ፡ አረጋግጠዋል ፡፡ ሕጉ ፡ የሚያስንድደውን ፡ አነስተኛ ፡ ክፍያ ፡ የሰጡ ፡ አራት ፡ ድርጅቶች ፡ ብቻ ፡ ነበሩ ፡፡ አንድ ፡ የንማድ ፡ ማኅበር ፡ ከሕዝብ ፡ በዓላት ፡ አንድንም ፡ ቀን ፡ ለሠራተኞቹ ፡ ሳይሠሩ ፡ ደመወዝ ፡ እንዳልከፈላቸው ፡ አም ኗል ፡፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ ያንድ ፡ የንማድ ፡ ማኅበር ፡ ሠራተኞች ፡ አሠሪያቸው ፡ ሕጉ ፡ ተሽሮአል ፡ ብሎ ፡ ነማሮአቸው ፡ በሕዝብ ፡ በዓላት ፡ በአንዳቸውም ፡ ቀን ፡ ሳይሠሩ ፡ ደመወዝ ፡ ያልከፈላቸው ፡ መሆኑን ፡ ቢያረጋግጡም ፤ አሠሪው ፡ በበኩሉ ፡ ግን ፡ ለስ ድስት ፡ የሕዝብ ፡ በዓላት ፡ ቀኖች ፡ ያለሥራ ፡ የከፈላቸው ፡ መሆኑን ፡ ተናግሮአል ፡፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ ሠራተኞቻቸው ፡ ያለሥራ ፡ የጠፈላቸው ፡ መሆኑን ፡ ተናግሮአል ፡፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ ሠራተኞቻቸው ፡ ያለሥራ ፡ ከሚከፈልበት ፡ የሕዝብ ፡ በዓል ፡ ቀን ፡ በፊትም ፡ ሆነ ፡ በኋላ ፡ ባለው ፡ የሥራ ፡ ቀን ፡ ያለምክንያት ፡ ከሥራቸው ፡ ቢቀሩም ፡ ለበዕሉ ፡ ቀን ፡ የሚገባቸውን ፡ ሂሳብ ፡ የሚከፍሏቸው ፡ መሆኑን ፡ ከዘጠኝ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ በቀር ፡ በሙሉ ፡ አረጋግጠዋል ፡፡

ስለሥራ ፡ ሰዓትና ፡ ከደንበኛው ፡ የሥራ ፡ ሰዓት ፡ በላይ ፡ ለሚሠራ ፡ ሥራ ፡ ስለ ሚከፈል ፡ አበል ፤

እስከ ፡ ፲፱፻፶፯ ፡ ዓ ፡ ም ፡ ድረስ ፡¹¹⁰ ከደንበኛው ፡ የሥራ ፡ ሰዓት ፡ በላይ ፡ ለሚ ሥራ ፡ ሥራ ፡ ስለሚከፈል ፡ አበል ፡ የነበረው ፡ ሕግ ፡ ግልጽ ፡ ያልሆነና ፡ አብዛኛዎ ቹም ፡ ሥራተኞች ፡ ከስሰው ፡ ተፈጸሚ ፡ ሲያደርጉ ፡ የሚችሎት ፡ አልነበረም ፡ የፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ አሠሪው ፡ በውሉ ፡ ላይ ፡ ከተመለከተው ፡ የሥራ ፡ ሰዓት ፡ በላይ ፡ እንዲ ሥራ ፡ ሥራተኛውን ፡ ማስንደድ ፡ እንዲችል ፡ ሲፈቅድለት ፡ በተጨማሪ ፡ የሚሥራው ፡ ጊዜ ፡ ከደንበኛው ፡ የሥራ ፡ ሰዓት ፡ በላይ ፡ የሚሥራ ፡ ሥራ ፡ ተብሎ ፡ ተጨማሪ ፡ ዴመመዝ ፡ እንዲከፈልበት ፡ ያዝዛል ፡ ¹¹¹ ይህንን ፡ ተጨማሪ ፡ አበል ፡ የማግኘቱ ፡ ነገር ፡ ለአብዛኛዎቹ ፡ ሥራተኞች ፡ መንታ ፡ ችግር ፡ ይፈዋራል ፡ መጀመሪያ ፡ አሥሪ ውና ፡ ሥራተኛው ፡ በውሉ ፡ ውስጥ ፡ በተወሰኑ ፡ የሥራ ፡ ሰዓቶች ፡ ላይ ፡ የሚስማው በት ፡ ጊዜ ፡ በጣም ፡ አነስተኛ ፡ ነው ፡ ሁለተኛ ፡ ነገር ፡ ሥራተኛው ፡ በተወሰኑ ፡ የሥራ ፡ ሰዓቶች ፡ ላይ ፡ የሚስማው በት ፡ ጊዜ ፡ በጣም ፡ አነስተኛ ፡ ነው ፡ ሁለተኛ ፡ ነገር ፡ ሥራተኛው ፡ በተወሰኑ ፡ የሥራ ፡ ሰዓቶች ፡ ቢስማማም፤ በተለምዶ ፡ ውሉ ፡ (ስምምንቱ) ፡ የሚደረገው ፡ በቃል ፡ በመሆኑ ፡ በፍ ርድ ፡ ቤት ፡ በማስረጃ ፡ ለማረጋገጥ ፡ በጣም ፡ አስቸጋሪ ፡ ሆኖ ፡ ይገኛል ፡ ስለዚህ ፡ በተለ ምዶ ፡ ሥራተኛው ፡ አሠሪው ፡ የጠየቀውን ፡ ሰዓት ፡ ሁሉ ፡ ሥርቶ ፤ ተጨማሪ ፡ አበል ፡

^{107.} ከተጠኑት ፡ ድርጅቶች ፡ እንዳየነው ፡ የቢሮና ፡ የቀን ፡ ሠራተኞች ፡ ሲኖሩ ፡ ሁሉም ፡ ደመወዛቸውን ፡ የሚከፈሉበት ፡ መንገድ ፡ በጠቅላላው ፡ አንድ ፡ ዓይነት ፡ ነው ፡፡

^{108.} የሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ ሁኔታ ፡ ደንብ ፡ ቁጥር ፡ ፯(፫) ።

^{109.} የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟ የ፴፱ ፡ (፩) ፡፡

^{110.} የሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ ሁኔታ ፡ ደንብ ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ የዋለው ፡፡ ታህሣሥ ፡ ፳፪ ፡ ቀን ፡ ፲፱፻፶፯ ፡ ዓ፡ም፡ ነበር ፡፡

^{111.} የፍትሐ። ብሔር። ሕግ። ቁጥር። ፪ሺ፭፻፳፰ ።

(ጉርሻ) ፡ የሚያገኘው ፡ በአሠሪው ፡ ቸርነት ፡ ብቻ ፡ ነበር ፡፡ አሠሪውም ፡ ከደንበኛው ፡ የሥራ ፡ ሰዓት ፡ በላይ ፡ ለተሠራ ፡ ሥራ ፡ አበል ፡ ለመክፈል ፡ በሚፈልግበት ፡ ጊዜ ፡ እንኳ ፤ ተጨማሪው ፡ ክፍያ ፡ የሚታሰብበት ፡ በሕጉ ፡ የተሰጠው ፡ መምሪያ ፡ ግልጽ ፡ ያልሆነ ፡ ነበር ፡፡¹¹²

ስለሥራተኛ ፡ መሥረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ የወጣው ፡ ደንብ ፡ ክደንበኛ ፡ የሥራ፡ ሰዓት ፡ በላይ ፡ ስለሚሥራ ፡ ሥራ ፡ አበል ፡ አከፋፈል ፡ የተሻለና ፡ ማልጽ ፡ የሆነ ፡ በሥራም ፡ ላይ ፡ ሊውል ፡ የሚችል ፡ ድንጋኔ ፡ ለመፍጠር ፡ የታሰበ ፡ ነው ፡፡ ስለዚህ ፡ ለማንኛውም ፡ ሥራተኛ ፡ የሥራ ፡ ሰዓት ፡ በሳምንት ፡ ከ፵፰ ፡ ሰዓት ፡ መብለጥ ፡ የለ በትም ፡ ሲል ፡ ወስኗል ፡ 113 ከደንበኛው ፡ የሥራ ፡ ሰዓት ፡ በላይ ፡ እስከ ፡ ምሽቱ ፡ አራት ፡ ሰዓት ፡ ድረስ ፡ ለሚሥራ ፡ የትርፍ ፡ ሰዓት ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ሥራተኛው ፡ በደንበኛው ፡ ሥራው ፡ በሰዓት ፡ የሚከፈለው ፡ አበሉ ፡ በአንድ ፡ አራተኛ ፡ ጊዜ ፡ ተባዝቶ ፡ በትርፍ ፡ ለሥራበት ፡ ጊዜ ፡ ይከፈለዋል ፡፡ ከምሽቱ ፡ አራት ፡ ሰዓት ፡ ሥራ ፡ ደጣሞ ፡ ሥራተኛው ፡ በደንበኛው ፡ ሥራው ፡ በሰዓት ፡ የሚከፈለው ፡ አበሉ ፡ በአንድ ፡ ተኩል ፡ ጊዜ ፡ ተባዝቶ ፡ በትርፍ ፡ ሰሥራበት ፡ ጊዜ ፡ ይከፈለዋል ፡ 114

ደመወዝ ፡ የሚከፈልባቸው ፡ የሕዝብ ፡ በዓላት ፡ ተብለው ፡ በተመደቡት ፡ የበዓላት ፡ ቀናት ፡ ከደንበኛው ፡ የሥራ ፡ ሰዓት ፡ በላይ ፡ ለሥራ ፡ ሥራተኛ ፡ ግን ፡ በደንበኛው ፡ ሥራው ፡ ለያንዳንዱ ፡ ሰዓት ፡ የሚከፈለው ፡ አበሉ ፡ በሁለት ፡ ተኩል ፡ ጊዜ ፡ ተባዝቶ ፡ ይከፈለዋል ፡ 115 ይሁን ፡ ኢንጂ ፡ የትርፍ ፡ ሰዓት ፡ ሥራ ፡ ተሠራ ፡ የሚባለው ፡ በሳምንት ፡ ከ፵፰ ፡ ሰዓት ፡ በላይ ፡ ሲሠራ ፡ ነው ፡ ተብሎ ፡ ስለሚተረጐም ፡ ከኢሑድ ፡ በስተቀር ፡ የሕዝብ ፡ በዓልን ፡ ባዘለ ፡ በአንድ ፡ ሳምንት ፡ ውስጥ ፡ ከ፵፰ ፡ ሰዓት ፡ በላይ ፡ ለመሥራት ፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ ኢሑድ ፡ ቀን ፡ ሙሉ ፡ መሥራት ፡ አለ በት ፡ ወይም ፡ ደግሞ ፡ በቀሩት ፡ ኢምስት ፡ ቀኖች ፡ ውስጥ ፡ በደንዳንዳቸው ፡ ከዘጠኝ ፡ ሰዓት ፡ ተኩል ፡ በላይ ፡ መሥራት ፡ ይኖርበታል ፡ በዚህም ፡ ሁኔታ ፡ በየቀኑ ፡ የአንድ ፡ ሰዓት ፡ ተኩል ፡ የትርፍ ፡ ሰዓት ፡ ሥራ ፡ ይኖረዋል ፡ ጣለት ፡ ነው ፡፡ ኢንደዚህ ፡ ዓይነቱ ፡ የጊዜ ፡ መነባበር ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ሊደርስ ፡ ባለመቻሉ ፡ ይህ ፡ ከላይ ፡ የተጠቀሰው ፡ አበል ፡ የሚያጋጥመው ፡ ኢጅግ ፡ አልፎ ፡ አልፎ ፡ ነው ፡፡

ለዓይነት ፡ ከተወሰዱት ፡ የንባድ ፡ ማኅበሮች ፡ ከግማሽ ፡ የሚበልሙት ፡ በሳምንት ፡ ፵፰ ፡ ሰዓት ፡ የሥራ ፡ ሰዓቶች ፡ ሲኖሯቸው ፡ የሌሎቹ ፡ ደግሞ ፡ ከዚህ ፡ ይንሳል ፡ ወይም ፡ ፵፩ ፡ ሰዓት ፡ ይሆናል ፡፡ በነዚህ ፡ ሁለት ፡ ዓይነት ፡ የንባድ ፡ ማኅበሮች ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ ዋናውና ፡ ትልቁ ፡ ልዩነት ፡ ቅዳሜ ፡ ግማሽ ፡ ቀን ፡ ወይም ፡ ሙሉ ፡ ቀን ፡ በመሥራታቸው ፡ ላይ ፡ ነው ፡ ከጋራዦቹ ፡ ፴፮ ፡ በመቶው ፡ ብቻ ፡ ቅዳሜ ፡ ቀኑን ፡ ሙሉ ፡ ሲሥሩ ፡ ከመጠጥ ፡ ኢንዱስትሪዎች ፡ ግን ፡ ፹፮ ፡ በመቶው ፡ ቅዳሜ ፡ ቀኑን ፡ ሙሉ ፡ ይሠራሉ ፡ ይህ ፡ የስታትስቲክስ ፡ ልዩነት ፡ ሊያሳየን ፡ የሚችለው ፡ በጋራዡ ፡ ውስጥ ፡ ያለው ፡ የሥራ ፡ ሰዓት ፡ ብዛት ፡ መጠጥ ፡ ኢንዱስትሪዎች ፡ ውስጥ ፡ ካለው ፡ የሥራ ፡

^{112.} ከዚያው ፤ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፳፰ ፡ (፫) ፡ "ሥራተኛው ፡ አስቀድሞ ፡ በተስጣሙበት ፡ ደመወዝ ፡ አንጻር ፡ በተወሰነውና ፡ በሁኔታዎቹ ፡ ዓይነት ፡ ለዚህ ፡ ተጨማሪ ፡ ሥራ ፡ ተጨማሪ ፡ የሥራ ፡ ዋጋ ፡ ለማግኘት ፡ መብት ፡ አለው ።"

^{113.} ስለ፡ ሠራተኛ፡ መሠረታዊ፡ ሁኔታ፡ የወጣ፡ ደንብ፡ ቁጥር፡ ፯፡ የሕግ፡ ክፍል፡ ማስታወቂያ፡ ቁጥር፡ ፫፻፪፡ ነጋሪት፡ ጋዜጣ፡ ፳፩ኛ፡ ዓመት፡ ቁጥር፡ ፮፡ ፲፱፻፶፯፡ ዓ፡ ም፡፡

^{114.} ከዚያው ፡ ቁጥር ፡ ፰ ፡ (፩) ፡ እና ፡ (፪) ፡፡

^{115.} ከዚያው ፡ ቁጥር ፡ ፰(፫) =

ሰዓት ፡ በጥቂቱ ፡ ያነስ ፡ መሆኑን ፡ ነው # ጋራጥች ፡ ብቻ ፡ እንደመጠናቸው ፡ ሲወዳ ዶሩ ፡ (ሲነፃፀሩ) ፡ ትልልቅ ፡ ጋራጥች ፡ ከትንንሽ ፡ ጋራጥች ፡ ይልቅ ፡ አነስተኛ ፡ የሳም ንት ፡ የሥራ ፡ ሰዓቶች ፡ የጣሳየት ፡ ዝንባል ፡ ታይቶባቸዋል # ከትንንሾቹ ፡ ጋራጥች ፡ ሁለት ፡ ሦስተኛ ፡ የሚሆኑት ፡ ቅዳሜ ፡ ቀኑን ፡ ሙሉ ፡ ሲሠሩ ፥ ከትልልቆቹ ፡ ጋራጥች ፡ አንዳቸውም ፡ ቅዳሜ ፡ ቀኑን ፡ ሙሉ ፡ አይሠሩም #¹¹⁶

የባለቤቱ ፡ ዜግነት ፡ በቅዳሜ ፡ የሥራ ፡ ስዓት ፡ ላይ ፡ ልዩነት ፡ ያመጣል ፡፡ በኢት ዮጵያውያንና ፡ ኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ ነዋሪ ፡ በሆኑት ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ውስጥ ፡ በአንድ ፡ ሦስተኛው ፡ (፩/፫ኛው) ፡ ውስጥ ፡ ብቻ ፡ የሚሠሩት ፡ ሠራተኞች ፡ ቅዳሜ ፡ ከሰዓት ፡ በኋላ ፡ ነፃ ፡ ሲሆኑ ፤ የውጭ ፡ አገር ፡ ዜግነት ፡ ባላቸው ፡ ድርጅቶች ፡ ውስጥ ፡ የሚሠሩ ፡ ሠራተኞች ፡ ግን ፡ ሁሉም ፡ ቅዳሜ ፡ ከሰዓት ፡ በኋላ ፡ አለመሥራታቸው ፡ ተረጋግጧል ፡፡ 117

ቀልጣፋ ፡ የሆነ ፡ የሥራተኛ ፡ ማሕበር[®]፡ መኖርም ፡ በስምንት ፡ የሥራ ፡ ሰዓት ፡ ርዝመት ፡ ላይ ፡ ተጽዕኖ ፡ እንዳለው ፡ ተገምቷል ፡ የሥራተኛ ፡ ማህበር ፡ ካላቸው ፡ ኢትዮጵያውያንና ፡ በኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ ነዋሪ ፡ በሆኑ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ብቻ ፡ ቅዳሜ ፡ ሙሉ ፡ ቀን ፡ ሥራተኞቹን ፡ ሲያሥራ ፥ የሥራተኛ ፡ ማህበሮች ፡ ከሌሏቸው ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ሁለት ፡ ሦስተኛው ፡ ሥራተኞቻቸውን ፡ ቅዳሜ ፡ ሙሉ ፡ ቀን ፡ ያሥራሉ ፡¹¹⁸

ሦስት ፡ ኩባንያዎች ፡ ብቻ ፡ ሠራተኞቻቸውን ፡ በትርፍ ፡ ጊዜያቸው ፡ አሠርተው ፡ አለማወቃቸውን ፡ ሲገልጹ ፤ አሥራ ፡ አራቱ ፡ በጣም ፡ ትንሽ ፡ የትርፍ ፡ ሰዓት ፡ ሥራ ፡ የሚያሠሩ ፡ መሆናቸውን ፡ ተናግረዋል ፡፡ ከሁሉም ፡ የሚበልጠው ፡ የትርፍ ፡ ሰዓት ፡ ሥራ ፡ የተገኘው ፡ ከአንድ ፡ የመጠጥ ፡ ፋብሪካ ፡ ኩባንያ ፡ ብቻ ፡ ሲሆን ፤ ይኸውም ፡ ኩባንያ ፡ በቀን ፡ ሃያ ፡ አራት ፡ ሰዓት ፡ ሊሠራ ፡ የሚችለው ፡ ከዓመቱ ፡ በአብዛኛው ፡ ጊዜ ፡ ሥራውን ፡ የሚያከናውነው ፡ ሠራተኞቹን ፡ በሁለት ፡ የሥራ ፡ ጊዜዎች ፡ ከፍሎ ፡ በመለዋወጥ ፡ እንደሆነ ፡ ገልጿል ፡፡ ይህም ፡ ለያንዳንዱ ፡ ሠራተኛ ፡ በቀን ፡ አራት ፡ የትርፍ ፡ ሰዓት ፡ ሥራ ፡ ይደርሰዋል ፡ ማለት ፡ ነው ፡፡ ለመሥራት ፡ በሚቻለው ፡ የትርፍ ፡ ሰዓት ፡ ጊዜ ፡ ላይ ፡ ወሰን ፡ ያደረጉ ፡ ሁለት ፡ ኩባንያዎች ፡ ብቻ ፡ ሲሆኑ ፡ በሁለቱም ፡ ቦታ ፡ ይህ ፡ ከፍተኛው ፡ የትርፍ ፡ ሰዓት ፡ ሥራ ፡ የተደረሰበት ፡ ጊዜ ፡ በጣም ፡ ጥቂት ፡ ነው ፡፡

ስለትርፍ ፡ ሰዓት ፡ ሥራ ፡ አክፋፈል ፡ አንዳችም ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ የዋለ ፡ መደበኛ ፡ ሥርዓት ፡ ያለ ፡ አይመስልም ፡ ለትርፍ ፡ ሰዓት ፡ ሥራ ፡ ምንም ፡ አበል ፡ የማይክፍሉ ፡ አንዳንድ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ሲኖሩ ፥ በሌላው ፡ በኩል ፡ ደግሞ ፡ ከመደበኛው ፡ የሰዓት ፡ አበል ፡ ሦስት ፡ አጥፍ ፡ የሚከፍሉ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ይገኛሉ ፡ ከተመረመሩት ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ፴፩ ፡ በመቶው ፡ (፴፩ በ፪) ፡ ሕጉ ፡ ከሚጠይቀው ፡ በላይ ፡ የትርፍ ፡ ሰዓት ፡ ሥራ ፡ አበል ፡ ይከፍላሉ ፡ ¹¹⁹ ሕጉን ፡ ተከትለው ፡ የሚከፍሉትንና ፡ ሕጉ ፡ ከሚያዘው ፡ የበለጠ ፡ የሚከፍሉትን ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ስናወዳድር ፤ በመጠንና ፡ በዜግነት ፡ ላይ ፡ ብዙ ፡ ልዩነቶችን ፡ ልንመለከት ፡ አንችላለን ፡ ትልልቅ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ የትርፍ ፡ ሰዓት ፡ ሥራ ፡ አበልን ፡ ለመክፈል ፡ ያላቸው ፡ ዝንባል ፡ ከትንንሽ ፡

^{116.} $X^2 = 3.491, P < .10$

^{117.} $X^2 = 5.390$, P < .05

^{118.} $X^2 = 2.741, P < .10$

^{119.} N = 20 ፡ ለተወሰኑ ፡ ጉዳዮች ፡ ለትርፍ ፡ ጊዜ ፡ ሥራ ፡ ክፍያ ፡ ያልሰጡ ፡ ሁለት ፡ ኩባንያዎች ፡ ሕጉን ፡ እንደተከተሉ ፡ ተቆጥረዋል ፡፡

የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ዝቅ ፡ ያለ ፡ ሆኗል ፡፡ ከተመረመሩት ፡ ትልልቅ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ሕጉ ፡ ከሚጠይቀው ፡ አበል ፡ ይበልጥ ፡ የሚከፍል ፡ አንድ ፡ የንግድ ፡ ማኅበር ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ ኢትዮጵያውያንና ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ ተቀማጭ ፡ ከሆኑት ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ጋር ፡ ሲወዳደሩ ፡ በይበልጥ ፡ ልዩነት ፡ ያሳያሉ ፡፡ ከመጀመሪያዎቹ ፡ ዓይነት ፡ ድርጅቶች ፡ ይልቅ ፡ የኋለኞቹ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ የትርፍ ፡ ሰዓት ፡ ሥራ ፡ አበል ፡ የመክፈልን ፡ ዝንባሌ ፡ አሳይተዋል ፡፡ ¹²⁰ ከመጀመሪያው ፡ ክፍል ፡ ሕጉ ፡ ከሚጠይቀው ፡ በላይ ፡ የሥሩ ፡ ከመቶ ፡ አሥሩ ፡ (፲ ከ፱) ብቻ ፡ ሲሆኑ ፤ ተቀማጭነታቸው ፡ ኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ ከሆኑት ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ውስጥ ፡ ግን ፡ ከመቶው ፡ ሰማንያ ፡ ስድስቱ ፡ (፹፮ በ፱) ናቸው ፡፡ ¹²¹

የዓመት ፡ ፌቃድ ፡

የደንቡ ፡ ቁጥር ፡ ፩ ፡ ንዑስ ፡ ቁጥር ፡ ፫ ፡ በየዓመቱ ፡ የሚሰጥ ፡ የዕረፍት ፡ ፌቃድን ፡ መከፋፈልን ፡ ወይም ፡ ለሌላ ፡ ጊዜ ፡ ማስተላለፍን ፡ ይከለክላል ፡ ሆኖም ፡ ልዩ ፡ ምክንያት ፡ አጋጥሞ ፡ አሠሪውና ፡ ሠራተኛው ፡ የዓመቱን ፡ ፌቃድ ፡ ሦስት ፡ ላይ ፡ ከፍሎ ፡ ለመውሰድ ፡ ወይም ፡ ከአንድ ፡ ዓመት ፡ ለማይበልጥ ፡ ጊዜ ፡ እንዲተላለፍ ፡ ለማድረግ ፡ ይቸላሉ ፡ ይሁን ፡ እንጂ ፡ በፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺህ፭፻፭፡ መሠረት ፡ በሠራተኛው ፡ ጥያቄ ፡ ብቻ ፡ የዓመት ፡ የዕረፍት ፡ ፌቃድን ፡ እየከፋፈሉ ፡

^{120.} $X^2 = 3.133, P < .10$ N = 17

^{121.} $X^2 = 6.869, P < .01$

^{122.} የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፷፩ ፡ "የሥራተኛውን ፡ ጊዜ ፡ ወይም ፡ ከጊዜው ፡ ዋነኛውን ፡ ክፍል" ፡ የሚለውን ፡ የሚተረጉም ፡ የዳኞች ፡ ውሳኔ ፡ አልተገኘም ፡፡

^{123.} የሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ ሁኔታ ፡ ደንብ ፡ ቁተር ፡ ፩(፩) ፡፡ አሁንም ፡ ቢሆን ፡ የፍትሐ ፡ ብሔና ፡ ሕግ ፡ በሚጠቅሳቸው ፡ ደንቡ ፡ ግን ፡ በሚያገልላቸው ፡ ሠራተኞች ፡ ላይ ፡ የፍትሐብሔና ፡ ሕግ ፡ ተፈጻሚነት አለው ፡፡ እንዚህም ፡ ከአንድ ፡ እስከ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ላገለገለ ፡ ሠራተኛ ፡ አሥር ፡ ቀን ፡ ከአምስት እስከ ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ላገለገለው ፡ ደግሞ ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡ ቀንና ፡ ከአሥራ ፡ አምስት ዓመት ፡ በላይ ፡ ላገለገለ ፡ ሠራተኛ ፡ ሃያ ፡ ቀን ፡ ናቸው ፡፡ የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፷፪ ፡፡ ጣንኛውም ፡ የዕረፍት ፡ ጊዜ ፡ የሚሰጠው ፡ መደዳውን ፡ መሆን ፡ አለበት ፡፡

^{124.} የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ፪ሺ፭፻፷፫ ፡፡

ለመውሰድ ፡ ይቻላል ፡ ይህ ፡ ድንጋጌ ፡ አሥሪው ፡ ሥራተኛውን ፡ የዕረፍት ፡ ጊዜውን ፡ እየከፋፈለ ፡ እንዲወስድ ፡ እንዳያስንድደው ፡ ተብሎ ፡ የታቀደ ፡ መከላከያ ፡ ነው ፡፡ እንደዚህ ፡ ከሆን ፡ ይህ ፡ ቁጥር ፡ ፩(፫) ፡ ደንብ ፡ ከመውጣቱ ፡ በፊት ፡ ወይም ፡ በኋላ ፡ የተፈ ጠረን ፡ ማናቸውም ፡ ሥራተኞች ፡ የሚያንኙትን ፡ ጥቅም ፡ ይህ ፡ ደንብ ፡ አይቀንሰ ውም ፡ የሚለውን ፡ የደንቡን ፡ በቁ-፲ ፡ የተጠበቀ ፡ ሁኔታ ፡ በቀጥታ ፡ በመቃረን ፡ የሥራተኛውን ፡ መብት ፡ የሚወስን ፡ ይመስላል ፡ ¹²⁵ የፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ለሥራተ ኛው ፡ የተሻለ ፡ ስለሆነና ፡ ደንቡም ፡ የተሻለን ፡ ሕግ ፡ በሚቃረንበት ፡ ጊዜ ፡ ውድቅ ፡ ስለሆነ ፥ በዓመት ፡ ፈቃድ ፡ መከፋፈል ፡ ላይ ፡ ቁጥር ፡ ፩(፫) ፡ ነገሩን ፡ ከጣሳከር ፡ በስ ተቀር ፡ አንዳችም ፡ ጥቅም ፡ አይሰጥም ፡

ከቁጥር ፡ ፩(፫) ፡ አነጋገር ፡ በግምት ፡ ከሚገኘው ፡ በስተቀር ፡ አንድ ፡ ሥራተኛ ፡ የዓመት ፡ የዕረፍት ፡ ጊዜውን ፡ ያልወስደ ፡ አንደሆነ ፡ ምን ፡ ዓይነት ፡ ሁኔታ ፡ እንደ ሚፈጠር ፡ በሕጉ ፡ ውስጥ ፡ አልተጻፈም ፡ ከዚህ ፡ ቁጥር ፡ አነጋገር ፡ ግን ፡ የዓመት ፡ የዕረፍት ፡ ፈቃድ ፡ ያልተወሰደ ፡ እንደሆነ ፡ መብቱ ፡ እንደሚታጣ ፡ ግልጽ ፡ ባይሆንም ፡ ለመረዳት ፡ አንችላለን ፡ የአሠሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ግን ፡ የተወሰነው ፡ የዓመት ፡ የዕረፍት ፡ ፈቃድ ፡ ባይጠየቅም ፡ መብቱ ፡ እስከ ፡ መጨረሻው ፡ ያለመታጣ ቱን ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ ¹²⁶ ሥራተኛው ፡ ያልጠየቀውን ፡ የዓመት ፡ የዕረፍት ፡ ፈቃድ ፡ ለሥራተኞቹ ፡ ማከፋፈል ፡ አሠሪው ፡ ግዴታ ፡ እንዳለበት ፡ ወስኗል ፡ ¹²⁷ የሥራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ የማይነጠቁ ፡ መብቶች ፡ ናቸው ፡ ይህም ፡ አስተያየት ፡ የአሠሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ቦርድ ፡ አንድ ፡ ሥራተኛ ፡ በሥራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ ተስ ፡ ሳስ ፡ ሁኔታ ፡ ውል ፡ ሊገባ ፡ አይችልም ፡ ብሎ ፡ ከወሰ ነው ፡ ¹²⁸ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺጅየጵ፪ ፡ አተረጓጕም ፡ ጋር ፡ የሚስጣጣ ፡ ነው ፡

ከንባድ ፡ ማኅበሮቹ ፡ ሰባ ፡ ሰባት ፡ በመቶው ፡ (77%) ፡ ሕጉን ፡ ተከትለው ፡ ወይም ፡ ሕጉ ፡ ከሚጠይቀው ፡ በላይ ፡ የዓመት ፡ የዕረፍት ፡ ፌቃድ ፡ ይሰጣሉ ፡ ¹²⁹ በሕጉ ፡ ከተወሰነው ፡ በታች ፡ ከሰጡት ፡ የንባድ ፡ ማኅበሮች ፡ ውስጥ ፡ ሦስቱ ፡ የተወሰኑ ፡ ጊዜዎችን ፡ ሲሰጡ ፡ አንዱ ፡ ደግሞ ፡ በባለንብረቱ ፡ አስተያየት ፡ መሠረት ፡ የሚለዋወጥ ፡ ጊዜ ፡ ይሰጣል ፡ ሌላው ፡ ሕጉ ፡ ከሚጠይቀው ፡ ያነሰ ፡ ጊዜ ፡ የሚሰጥ ፡ የንባድ ፡ ማኅበር ፡ ደግሞ ፡ ራሱ ፡ ያወጣው ፡ በአገልግሎት ፡ ዘመን ፡ ላይ ፡ የተመሠረተ ፡ ሥንጠረዥ ፡ አለው ፡ ከትንን ሾቹ ፡ የንባድ ፡ ማኅበሮች ፡ ይልቅ ፡ ትልልቆቹ ፡ የንባድ ፡ ማኅበሮች ፡ ሕጉን ፡ ለመከተል ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ዝንባሌን ፡ አሳይተዋል ፡፡ በሁለቱ ፡ ዓይነት ፡ ኢንዱስትሪዎችና ፡

^{125.} ስለአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ የወጣው ፡ አዋጅ ፡ የሠራተኛን ፡ ሁኔታ ፡ እንዲወስን ፡ ለሕዝባዊ ፡ ኑሮ ፡ እድገትና ፡ ማህበራዊ ፡ ጉዳይ ፡ ሚኒስቴር ፡ ሥልጣን ፡ ሲሰጥ ፡ የሚተላለፈው ፡ ውሳኔ ፡ የፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ለሠራተኞች ፡ ከሚፈቅድላቸው ፡ ያነሰ ፡ ሁኔታ ፡ እንዳይፈጥርባቸው ፡ አዋጁ ፡ ያዝዛል ፡ ስለ ፡ አሠሪና ሠራተኛ ፡ የወጣው ፡ አዋጅ ፡ ቁጥር ፡ ፫(ቀ) ፡፡

^{126.} የሥራተኞች ፡ ማህበር ፡ ከሳሽ ፡ የጨርቃጨርቅ ፡ ፋብሪካ ፡ ተከሳሽ ፡ እላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁተር ፡ ፯ ፡ የተጠቀሰ ፤ የአሥሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ቦርድ ፡ የዓመት ፡ ፌቃድ ፡ ዓመቱ ፡ ካላለቀ ፡ በስተቀር ፡ አይኖርም ፡ ቢልም ፡ አንድ ፡ ጥያቄ ፡ የተደረገለት ፡ ድርጅት ፡ ከዓመት ፡ ባነስ ፡ አገልግሎት ፡ ከሥራ ፡ ለሚባረሩ ፡ ሥራተኞቹ ፡ በዚያው ፡ ልክ ፡ የዓመት ፡ ፌቃድ ፡ ያስብላቸዋል ፡፡

^{127.} የአዲስ ፡ አበባ ፡ የልብስ ፡ ስፌት ፡ ሥራተኞች ፡ ማህበር ፡ ከሳሽ ፡ አንድ ፡ የልብስ ፡ ስፌት ፡ መደብር ፡ ባለንብረት ፡ ተከሳሽ ፡ እላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁተር ፡ 9፬ ፡ የተጠቀስ ፡፡

^{128.} የሥራተኛ ፡ ማህበር ፡ ከሳሽ ፣ የሕንፃ ፡ ሥራ ፡ ድርጅት ፡ ተከሳሽ ፡ አላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፸፯ ፡ የተጠቀሰ ።

^{129.} Ν ≛ 22 ፡ (ጠቅላላው ፡ ብዛት ፡ ፳፪) ፡

^{130.} ከትልልቅ፡ ድርጅቶች፡ ውስጥ፡ ዘጠና፡ በመቶው፡ ሕጉን፡ ሲከተሉት፡ ከትንንሾች፡ ሕጉን፡ የተከተ ሉት፡ ስድሳ፡ አራት፡ በመቶው፡ ብቻ፡ ናቸው ። ልዩነቱ፡ በስታትስቲክስ፡ ይሀን፡ ያሀል፡ ብዙ፡ አይደለም።

ባለቤቶቻቸው ፡ ዜግነት ፡ ላይ ፡ የተመሠረተ ፡ አንዳችም ፡ ግልጽ ፡ የሆነ ፡ ልዩነት ፡ አል ታየም ፡ ይሁን ፡ ሕንጂ ፡ የሠራተኛ ፡ ማኅበር ፡ መኖር ፡ ልዩነት ፡ ፈጥሯል ፡ አሁን ፡ ወይም ፡ በፊት ፡ በሠራተኛ ፡ ማኅበሮች ፡ ልምምድ ፡ ካላቸው ፡ የንባድ ፡ ማኅበሮች ፡ ዘጠና ፡ ሦስት ፡ በመቶው ፡ ሕጉን ፡ ሲከተሉ ፡ የማኅበር ፡ ልምምድ ፡ ከሌላቸው ፡ የንባድ ፡ ማኅበሮች ፡ አምሳ ፡ በመቶው ፡ ብቻ ፡ ሕጉን ፡ ተከትለው ፡ ተገኝተዋል ፡፡

ከንግድ ፡ ማኅበሮቹ፡ ሥላሣ ፡ ሁለት ፡ በመቶው ፡ የዕረፍት፡ ቀናት፡ መደዳውን ፡ እንዲ ወሰዱ ፡ ያስገድዳሉ ።¹³² ምንም ፡ እንኳ ፡ የዕረፍቱ ፡ ጊዜ ፡ በተከታታይ ፡ መደዳውን ፡ እንዲወሰድ ፡ በሚጠይቁትና፡ በማይጠይቁት፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች፡ መካከል፡ ጐልቶ ፡ የሚ ታይ ፡ ልዩነት ፡ ባይኖርም ፡ ይህን ፡ ከጠየቁት ፡ ከሰባቱ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ሦስቱ ፡ የኅብረት ፡ ስምምነት ፡ እንዳላቸው ፡ ማወቁ ፡ ጠቃሚ ፡ ይሆናል ። እነዚህ ፡ በአሥ ሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ አቅዋም ፡ ያላቸው ፡ ኩባንያዎች ፡ ቢሆኑም ፡ የሥራተኞችን ፡ ነፃነት ፡ የሚቀናቀን ፡ ተግባር ፡ ሲፈጽሙ ፡ ይገኛሉ ።¹³³

ከንግድ ፡ ማኅበሮቹ ፡ ግማሽ ፡ የሚሆኑት ፡ በዓመት ፡ ፈቃድ ፡ ፈንታ ፡ ገንዘብ ፡ የሚ ከፍሉ ፡ ሲሆኑ ፡ ሁለት ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ በተለይ ፡ ይህን ፡ አክፋፈል ፡ እንደ ፡ ኃላፊ ነት ፡ ማስወገጃ ፡ አድርገው ፡ አብዛኛውን ፡ ጊዜ ፡ የሚጠቀሙበት ፡ መሆኑን ፡ ገልጸዋል ፡፡ አንድ ፡ ሦስተኛው ፡ በፈቃድ ፡ ፈንታ ፡ ገንዘብ ፡ የሚከፍሉት ፡ የሠራተኛው ፡ በዓመት ፡ የዕረፍት ፡ ጊዜው ፡ መሠረት ፡ ለኩባንያው ፡ አስፈላጊ ፡ ሆኖ ፡ ሲገኝ ፡ ብቻ ፡ ሲሆን ፡ ሦስት፡የንግድ፡ማኅበሮች፡ደግሞ ፡ "አይቻልም" ፡ የሚል፡ መልስ፡ በቀጥታ፡ ሰጥተዋል ፡፡ ¹³⁶ በሕግ ፡ ወይም ፡ በልማድ ፡ ለሠራተኛው ፡ ከተሰጡት ፡ ጥቅሞች ፡ አንፃር ፡ ስንመለክት ፡ በዕረፍት ፡ ፈንታ ፡ አበል ፡ የሚከፈለው ፡ ሠራተኛው ፡ ለኩባንያው ፡ አስፈላጊ ፡ በሆነ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ የሚለው ፡ ልማድ ፡ በጭራሽ ፡ "አይቻልም" ፡ ከሚለው ፡ መልስ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ሊሆን ፡ ይችላል ፡፡

አንስተኛ ፡ ኩባንያዎች ፡ ገንዘብ ፡ ለመክፈል ፡ ከትልልቅ ፡ ኩባንያዎች ፡ ይበልጥ ፡ ፈቃደኞች ፡ ናቸው #¹³⁷ ከአንስተኛ ፡ ኩባንያዎች ፡ ሰማንያ ፡ በመቶው ፡ ገንዘብ ፡ ሲከ ፍሎ ፡ ከከፍተኛ ፡ ኩባንያዎች ፡ ውስጥ ፡ የሚከፍሎት ፡ ከመቶ ፡ አሥራ ፡ ስምንቱ ፡ ብቻ ፡ ናቸው # ለዚህም ፡ ዋናው ፡ ምክንያት ፡ ከትንንሽ ፡ ኩባንያዎች ፡ ኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ ተቀማጭ ፡ ከሆኑት ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ ኩባንያዎች ፡ ከመቶ ፡ ሰባ ፡ ስምንቱ ፡ ገንዘብ ፡

^{131.} $X^2 = 3.16, P < .10$

^{132.} N = 22 ፡ (ጠቅላላው ፡ ብዛት ፡ ፳፱) ።

^{133.} የነዚህ ፡ ኩባንያዎች ፡ የሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ሹም ፡ ከአሁኑ ፡ ይልቅ ፡ በመሠረታዊ ፡ ሁኔታ ፡ ከመቋቋሙ በፊት ፡ ሠራተኞቹ ፡ የበለጠ ፡ ጥቅም ፡ ያገኙ ፡ እንደነበር ፡ ተናግረዋል ፡፡ ኩባንያው ፡ አመራሩን ፡ ሕጉ ፡ በሚፈልገው ፡ መሠረት ፡ ስለለወጠ ፡ የቀድሞዎቹ ፡ ጥቅሞች ፡ በጠቅላላ ፡ ተቀንሰዋል ፡፡

^{134.} $N=19:(\Pi H7: \tilde{\Pi}\tilde{g})$ ። የሠራተኛው ፡ ግልጋሎት ፡ ተፈላጊ ፡ ሆኖ ፡ የዓመት ፡ ፈቃድ ፡ ለመውሰድ። በጣይቻልበት ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ የዓመት ፡ ፈቃድ ፡ እንዲጠራቀም ፡ የሚፈቅድ ፡ አንድ ፡ ኩባንያ ፡ ከዚህ ፡ ጉዳይ ፡ ውስጥ ፡ ተጨምሯል ። እንደ ፡ ሠራተኛው ፡ ፈቃድ ፡ የሆነ ፡ እንደሆነ ፡ ይህ ፡ የፈቃድ ፡ ጊዜ ፡ ጣጠራቀምን ፡ ከመከልከል ፡ አይለይም ።

^{135.} $X^2 = 3.046, P < .10$

^{136.} N = 21 : (ብዛት : ፳፩) :

^{137.} $X^2 = 5.737, P < .02$

ሲከፍሎ ፣ ከኢትዮጵያውያንና ፡ ከውጭ ፡ አገር ፡ ይህን ፡ የሚያደርጉት ፡ ኩባንያዎች ፡ አንድ ፡ ሦስተኛው ፡ ብቻ ፡ ናቸው ፡፡¹³⁸ በዓመት ፡ ዕረፍት ፡ ፈንታ ፡ ገንዘብ ፡ የሚ ከፍለው ፡ እንደ ፡ ድርጅቱ ፡ መጠንና ፡ ዜግንት ፡ ይመስላል ፡፡¹³⁹

ችላይ ፡ ሕንደተጠቀሰው ፤ ያለሥራተኛው ፡ ጥያቄ ፡ ከዓመት ፡ ፈቃድ ፡ ላይ ፡ ሕንድም ፡ ቀን ፡ ሕንዳይቀነስ ፡ የፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ያዝዛል ¹⁴⁰ ለዓይነት ፡ ከተወ ሰዱት ፡ ሦስት ፡ አራተኛው ፡ ሕጉን ፡ ሲከተሉ ¹⁴¹ ጋራዦች ፡ በይበልጥ ፡ ሕጉን ፡ የመከተል ፡ ዝንባል ፡ አሳይተዋል ፡፡ ሕላይ ፡ የተመለከትናቸው ፡ ልዩነት ፡ ሊያመጡ ፡ የሚችሉ ፡ ሁኔታዎች ፡ ሕዚህ ፡ ምንም ፡ ግንኙነት ፡ የላቸውም ፡፡

ስለጋብቻ ፡ የሚሰጥ ፡ ፌቃድ ፡

ስለሥራተኛ ፡ መሥረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ የወጣው ፡ ደንብ ፡ ሥራተኛው ፡ ራሱ ፡ ወይም ፡ ከቤተሰቡ ፡ ውስጥ ፡ አንዱ ፡ የጋብቻ ፡ በዓሉን ፡ ሲያከብር ፡ ሥራተኛው ፡ ከሥራ ፡ ቢቀር ፡ አገልግሎት ፡ እንዳጳረጠ ፡ መቆጠር ፡ እንደሌለበት ፡ ይና ገራል ፡ 142 ይህም ፡ ማለት ፡ በደንቡ ፡ ውስጥ ፡ የተጠቃለሎት ፡ ሥራተኞች ፡ ደመወዝ ፡ የማይከፈልበት ፡ የጋብቻ ፡ ፈቃድ ፡ ሊያገኙ ፡ ይችላሉ ፡ ማለት ፡ ነው ፡፡ ለዚህ ፡ ጉዳይ ፡ በሚውሉት ፡ ቀኖች ፡ ላይ ፡ ወሰን ፡ ባይኖርም ፡ ይህ ፡ ፈቃድ ፡ ላልተወሰን ፡ ጊዜ ፡ እንዲቆይ ፡ የታቀደ ፡ አለመሆን ፡ ግልጽ ፡ ነው ፡፡ እዚህ ፡ ላይ ፡ "የትክክል ፡ አዕምሮ ፡ ግምትን" ሕግ ፡ ተጠቅመን ፡ የፈቃዱን ፡ ርዝመት ፡ ለመገመት ፡ የጋብቻው ፡ ሥፍራ ፡ ከሥራው ፡ ቦታ ፡ ያለው ፡ ርቀት ፡ በጋብቻው ፡ ሥነ ፡ ሥርዐት ፡ ላይ ፡ የሠራተኛ ውን ፡ ተካፋይነትና ፡ የመሳሰሉትን ፡ ሁኔታዎች ፡ በቦታው ፡ ልማድ ፡ መሠረት ፡ መገመት ፡ ያስፈልጋል ፡፡

በእንደነዚህ ፡ ዓይነት ፡ ምክንያቶች ፡ ለሚደረግ ፡ ከሥራ ፡ መቅረት ፡ የሠራተኛን ፡ ደመወዝ ፡ መክፈል ፡ ሕጋዊ ፡ ግዴታ ፡ ባይኖርም ፡ እንኳን ፡ ከንግድ ፡ ማኅበሮቹ ፡ ሁለት ፡ ሦስተኛው ፡ ፈቃዱን ፡ ከንደመወዙ ፡ ይሰጣሉ ፡፡ ከንዚህ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ሁለቱ ፡ ፌቃዱን ፡ የሰሙት ፡ በኩባንያው ፡ አስተያየት ፡ ሲሆን ፡ ሦስቱ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ደግሞ ፡ ከደመወዙ ፡ ጋር ፡ ከሚሰጠው ፡ ፌቃድ ፡ ሴላ ፡ እንደዚሁ ፡ ጥቂት ፡ ቀኖች ፡ በነፃ ፡ ይፈቅዳሉ ፡፡ ሁለት ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ደግሞ ፡ ያለ ፡ ደመወዝ ፡ ሬቃድ ፡ የመስጠት ፡ ልማድ ፡ አላቸው ፡፡ ከውጭ ፡ አገር ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ይልቅ ፡ ኢትዮጵያውያንና ፡ በኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ ተቀጣጭ ፡ የሆኑ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ የጋብቻ ፡ ፈቃድ ፡ ከደመወዝ ፡ ጋር ፡ የመስጠት ፡ ዝንባል ፡ አሳይተዋል ፡፡ 143

ይህ ፡ ሲሆን ፡ የቻለው ፡ ምናልባት ፡ እንዚህ ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ በአገራቸው ፡ የጋብቻ ፡ ፈቃድ ፡ በብዛት ፡ የተለመደ ፡ ነገር ፡ ባለመሆኑ ፡ ይሆናል ፡፡ ከኢት ዮጵያውያንና ፡ ኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ ተቀጣጭ ፡ ከሆኑት ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ከመቶ ፡ ሰማንያ ፡ ዘጠኙ ፡ የጋብቻ ፡ ፈቃድን ፡ ሲሰጡ ፡ ከውጭ ፡

^{138.} $X^2 = 3.821, P < .05$

^{139.} በማስታወኘ ፡ ቁጥር ፡ ፴ ፡ የተጠቀሰውን ፡ ይመለከቷል ።

^{140.} በማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፻፳፫ ፡ ለተጠቀሰው ፡ የተሰጠውን ፡ ማስታወሻ ፡ ይመለከቷል ፡

^{141.} N = 18 : (ብዛት : ፲፰) #

^{142.} የሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ ሁኔታ ፡ ደንብ ፡ ቁጥር ፡ ፭ (፩) ።

^{143.} $X^2 = 3.258, P < .10$

አገር ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ እንደዚህ ፡ ዓይንቱን ፡ ፌቃድ ፡ የሚሰጡ ፡ ከመቶ ፡ አርባ ፡ ብቻ ፡ ናቸው ፡

የወሊድ ፡ ፈቃድ ፤

በፍትሐ፡ብሔሩ፡ሕግ፡መሠረት፡አራስ፡ቤት፡ያለች፡ሠራተኛ፡የአንድ፡ወር፡
አረፍት፡የማግኘት፡መብት፡አላት፡¹⁴⁴ ለዓይነት፡ከተወሰዱት፡የንግድ፡ማኅበሮች፡
ዘጠኙ፡ሴት፡ሠራተኞች፡የሏቸውም፤ወይም፡ደባሞ፡በዕድሜ፡ጉዳይ፡እንደዚህ፡
ዓይነቱን፡ሬቃድ፡ለመስጠት፡አላስፈለጋቸውም፡የቀሩት፡ሰባት፡የንግድ፡ማኅበሮች፡
ደግሞ፡ከፊሉ፡ሕጉን፡ሲከተሉ፡ከፊሉ፡ደግሞ፡ሕጉ፡ከሚጠይቀው፡የበለጠ፡
ይሰጣሉ፡፡የሁለት፡ኩባንያዎች፡ሠራተኞች፡አስተያየት፡ሕዚህ፡ላይ፡ጠቃሚ
ይሆናል፡፡አንደኛዋ፡ሠራተኛ፡ምንም፡እንኳን፡ኩባንያዋ፡ለመውለድ፡የሚሰ
ጠው፡ሬቃድ፡ከደመወዝ፡ጋር፡ነው፡ብሎ፡ቢነግራትም፡ፌቃዱ፡ያለደመወዝ፡
በመሆኑ፡አብዛኞቹ፡ሴቶች፡ደመወዛቸውን፡አንዳያጡ፡ከአንድ፡ሳምንት፡ትንሽ፡
በበለጠ፡ጊዜ፡ውስፕ፡ወደ፡ሥራቸው፡የሚመለሱ፡መሆናቸውን፡ገልጻለች፡፡
ሁለተኛዋ፡ሠራተኛ፡ደግሞ፡የኩባንያውን፡ድንጋጌ፡ሳትክድ፡ለመውሰድ፡የሚ
ስጠውን፡ፌቃድ፡ከደመወዝ፡ጋር፡ለማግኘት፡ባለሥልጣኖቹን፡ብዙ፡መለመንና፡
መለማመጥ፡ማስፈለጉን፡ከመጣለጿም፡በላይ፡ልመናውም፡ ብዙውን፡ጊዜ፡

ለኃዘን ፡ የሚሰጥ ፡ ፌቃድ ፤

ለጋብቻ ፡ እንደሚሰጥ ፡ ፌቃድ ፡ ሁሉ ፡ ስለሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ የወጣው ፡ ደንብ ፡ ከሠራተኛው ፡ "ቤተሰብ" ፡ አንዱ ፡ በሞት ፡ በሚለይበት ፡ ጊዜም ፡ ደመወዝ ፡ የማይታሰብለት ፡ "በአእምሮ ፡ ግምት ፡" በቂ ፡ የሆን ፡ ፌቃድ ፡ እንዲሰጠው ፡ ያዝዛል ¹⁴⁵ በልማድ ፡ እንደሚታየው ፡ የሠራተኛው ፡ የራሱ ፡ "ቤተሰብ፣" ማለትም ፡ ልጆችና ፡ ሚስት ፤ ያላገባ ፡ ከሆን ፡ እናት ፡ አባት ፡ ወንድሞችና ፡ አህቶች ፡ ናቸው ፡ ስለሌሎች ፡ ለዘመዶችና ፡ ለጓደኞች ፡ ሞት ፡ በሕግ ፡ የተወሰን ፡ ንገር ፡ የለም ፡

በሕጉና ፡ በልማድ ፡ መካከል ፡ ትልቅ ፡ ልዩነት ፡ የሚገኘው ፡ ለኃዘን ፡ በሚሰጥ ፡ ፈቃድ ፡ ላይ ፡ ነው ፡፡ እዚህ ፡ ላይ ፡ ልዩነቱ ፡ የሚጠቅመው ፡ ሠራተኛውን ፡ ነው ፡፡ ምንም ፡ አንኳን ፡ ሕጋዊ ፡ ግኤታ ፡ ባይኖርም ፥ ለዓይነት ፡ ከተወሰዱት ፡ የንግድ ፡ ጣኅበሮች ፡ በጣም ፡ አብዛኞቹ ፤ ከመቶ ፡ ሰጣንያ ፡ ስምንቱ ፡ ለቤተሰብ ፡ አባል ፡ ሞት ፡ ከሦስት ፡ እስከ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ፈቃድ ፡ ከነደመወዙ ፡ ይሰጣሉ ፡ ¹⁴⁶ ከንግድ ፡ ማኅበሮቹ ፡ ግጣሹ ፡ ደግሞ ፤ ለሌሎች ፡ ዘመዶች ፡ ሞት ፡ ከአንድ ፡ እስከ ፡ ሦስት፡ ቀን ፡ ፈቃድ ፡ እስከ ፡ ደመወዙ ፡ ሲሰጡ ፥ አምስት ፡ ኩባንያዎች ፡ ደግሞ ፡ በዚህ ፡ ዓይነት ፡ ሁኔታዎች ፡ ላይ ፡ ፈቃድ ፡ ያለ ፡ ደመወዝ ፡ የሚሰጡ ፡ መሆናቸው ፡ ታው ቋል ፡፡ ለጓደኛ ፡ ሞት ፡ ፈቃድ ፡ ከነደመወዙ ፡ የሚሰጡ ፡ ኩባንያዎች ፡ አምስት ፡ ብቻ ፡ ሲሆኑ ፡ እነዚሁም ፡ ፈቃዱን ፡ የሚሰጡት ፡ አብዛኛውን ፡ ጊዜ ፡ ለአንድ ፡ ቀን ፡ ወይም ፡ ለቀብሩ ፡ ሥነ ፡ ሥርዐት ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ አራት ፡ የንግድ ፡ ጣኅበሮች ፡ ፈቃድ ፡ ያለደመወዝ ፡ ይሰጣሉ ፣ ሦስት ፡ ድርጅቶች ፡ ደግሞ ፡ ለእንደዚህ ፡ ዓይነቱ ፡ ሁኔታ ፡ በፍጹም ፡ ፈቃድ ፡ የማይሰጡ ፡ መሆናቸውን ፡ ገልጸዋል ፡፡

^{144.} የፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁፐር ፡ ፪ሺ፭፻፭፯ ።

^{145.} የሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ ሁኔታ ፡ ደንብ ፡ ቁጥር ፡ ፩(፩) #

^{146.} N = 22 : (ብዛት : ፳፪) ።

ለሥራተኛው ፡ ቤተሰብ ፡ አባል ፡ ሞት ፡ ፈቃድ ፡ የማይሰጥ ፡ የንግድ ፡ ማኅበር ፡ አንድ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ የዚህ ፡ ኩባንያ ፡ አላፊዎች ፡ እንደተናገሩት ፤ በዚህ ፡ በጎዘን፡ ፈቃድ፡ ጉዳይ ፡ ላይ ፡ ሥራተኞች ፡ ባደረጉት ፡ አግባብ ፡ ያልሆነ ፡ ነገር ፡ ብዙ ፡ ያለፈ ፡ ልማድ ፡ ስላቸው ፡ የጎዘን ፡ ፈቃድን ፡ ከነጭራሹ ፡ ለመከልከል ፡ መገደዳቸውን ፡ ገልጸዋል ፡፡ ሁለት ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ለንደኛ ፡ ሞት ፡ ማናቸውንም ፡ ዓይነት ፡ ፈቃድ ፡ ሲከለክሉ ፡ ከነዚሁ ፡ አንደኛው ፡ ለዘመድ ፡ ሞት ፡ ፈቃድ ፡ ይከለክላል ፡፡ ኩባንያዎች ፡ የሰጡትን ፡ ቀኖች ፡ ወስነን ፡ በማሰብ ፡ ከደመወዙ ፡ ጋር ፡ ወይም ፡ ያለደመወዝ ፡ የሚሰጥ ፡ ፈቃድ ፡ ቀን ፡ ማዕከላዊ ፡ ቁጥር ፡ ለቤተሰብ ፡ አባል ፡ ሞት ፡ ፫-፪ ፡ ቀኖች ፡ ለሌሎች ፡ ዘመዶች ከ፩-፱ ፡ ቀኖች ፡ እና ፡ ለጓደኞች ፡ ፩-፩ ፡ ቀኖች ፡ መሆኑን ፡ ተረድተናል ፡፡

ለትምሀርት ፡ ስለሚሰጥ ፡ ፌቃድ ፤

ለትምሀርት ፡ የሚሰጥ ፡ ፈቃድ ፡ አልተጠቀሰም ። ለዓይነት ፡ ከተጠየቁት ፡ የሥራ ፡ ንባድ ፡ ማኅበሮች ፡ ከሦስት ፡ እጅ ፡ ሁለቱ ፡ ለትምህርት ፡ ፌቃድ ፡ አይሰጡም ፡ ወይም ፡ በዚህ ፡ ጉዳይ ፡ ላይ ፡ ምንም ፡ ዓይነት ፡ ፖሊሲ ፡ የላቸውም ፡፡ ፈቃድ ፡ አለመስጠቱም ፡ ሆነ ፡ ፖሊሲ ፡ ያለመኖሩ ፡ ምናልባት ፡ ተመሳሳይ ፡ የሆነውን ፡ ሁኔታ ፡ የሚገልጽ ፡ ይሆናል ። የንባድ ፡ ማኅበሩ ፡ ምንም ፡ የትምህርት ፡ ፌቃድ ፡ ያልሰጠበት ፡ ምክንያት ፡ አጋጣሚ ፡ ሁኔታ ፡ ስላላጋጠመው ፡ ነው ፡ ይህም ፡ ፖሊሲ ፡ የለውም ፡ ማለት ፡ ነው ፡ ከንባድ ፡ ማኅበሮቹ ፡ እሩቦቹ ፡ በሥራ ፡ ልምምድ ፡ (ትምሀርት) ፡ ፕሮባራሞች ፡ ላይ ፡ ተካፋይ ፡ ለሆኑ ፡ ለጥቂት ፡ ሥራተኞቻቸው ፡ ለተወሰነ ፡ ጊዜ ፡ በቅርቡ ፡ ፌቃድ ፡ ሰዋተዋል ፡ ወይም ፡ በመስጠት ፡ ላይ ፡ ናቸው ፡፡ ከንዚሁም ፡ የሥራ ፡ ንባድ ፡ ማኅበሮች ፡ አምስቱ ፡ ትልልቅ ፡ ኃራዦች ፡ ናቸው ። እንዲያውም ፡ ትልልቅ ፡ ኃራዦች ፡ ለዓይ ነት ፡ ከተጠየቁት ፡ የንባድ ፡ ማኅበሮች ፡ ከአብዛኛዎቹ ፡ *ጋር* ፡ ሲወዳደሩ <u>፤</u> ጋራዦቹ ፡ ቋሚ ፡ የሆነ ፡ የትምሀርት ፡ ፈቃድ ፡ *መ*ስጫ ፡ ፖሊሲ ፡ ወይም ፡ ፈቃዱን ፡ የመስጠት ፡ ዝንባሴ ፡ በይበልጥ ፡ አላቸው ፡¹⁴⁷ ለንዚሁ ፡ ኩባንያዎች ፡ ዕውቀት ፡ ያላቸው ፡ *ሠራ* ተኞች ፡ እንደማስፈለጋቸው ፡ መጠንና ፡ የኩባንያዎቹን ፡ የገንዘብ ፡ አቋም ፡ ሲመለ ለከቱት ፡ ይህ ፡ አስንራሚ ፡ ሊሆን ፡ አይችልም ። ሆኖም ፡ ለትምህርት ፡ በሚሰጥ፡ ፈቃድ ፡ ጉዳይ ፡ ሳይ ፡ ቋሚ ፡ ፖሊሲ ፡ ያላቸው ፡ ኩባንያዎች ፡ ሦስት ፡ ብቻ ፡ ይመስ ላሉ ። ከነዚሁም ፡ ውስጥ ፡ በአንደኛው ፡ ኩባንያ ፡ የህብረት ፡ ስምምነት ፡ ውስጥ ፡ ተጽፎ ፡ ይገኛል ።

ከሥራ ፡ ኃር ፡ የተያያዙ ፡ አደኃዎችና ፡ በሽታዎች ፤

አንድ ፡ ሥራተኛ ፡ በሥራው ፡ ምክንያት ፡ ለሚደርስበት ፡ አደጋ ፡ ወይም ፡ በሽታ፡ አሥሪውን ፡ አላፊ ፡ በማድረግ ፡ ሥራተኛው ፡ ካሣ ፡ የሚያገኝበት ፡ ዘዴ ፡ በፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ተመሥርቷል ፡፡ ¹⁴⁸ አሥሪው ፡ ከአላፊነት ፡ ለመዳን ፡ የሚችለው ፡ አደጋው ፡ ወይም ፡ በሽታው ፡ ከሥራተኛው ፡ ሥራ ፡ ጋር ፡ ምንም ፡ ግንኙነት ፡ የሌለው ፡ መሆኑን ፡ አደጋው ፡ ወይም ፡ በሽታው ፡ የደረሰበት ፡ ሰው ፡ ሆን ፡ ብሎ ፡ ባደረገው ፡ ጥፋት ፡ መሆኑን ፡ አደጋው ፡ ወይም ፡ በሽታው ፡ የደረሰበት ፡ ሥራተኛ ፡ በግልጽ ፡ በፅሑፍ ፡ የተሰጠውን ፡ ትዕዛዝ ፡ በመተላለፉ ፡ መሆኑን ፡ ሲያስረዳ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ ¹⁴⁹

^{147.} $X^2 = 4.261, P < .05$

^{148.} የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፵፱ ፡፡

^{149.} ከዚያው ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፵፫ ፡ እና · ፪ሺ፭፻፵፬ ¤

በዚህም ፡ አላፊንት ፡ መሠረት ፡ (ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የቁጥር ፡ ፪ሺህ፭፻፴፱ ፡ አላፊንት ፡ እየተባለ ፡ ይጠቀሳል) ፡ አ*ሥሪው* ፡ ስለ ፡ ሕክምናና ፡ ከዚህም ፡ ጋር ፡ ስለተደየዙ፡ ለመቃብር ፡ ሥርዓቶች ፡ አስፈላጊ ፡ ስለሆኑት ፡ ወጪዎችም ፡ ጭምር ፡ አላፊ ፡ ነው ፡ *ሠራተኛው ፡ ፈጽሞ ፡ ለመሥራት ፡ በጣይችልበት ፡ ሁኔታ ፡ ላይ ፡ ሲገኝ ፡ አሠሪው ፡* ለአንድ ፡ ዓመት ፡ የደመወዙን ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡ በመቶ ፡ እና ፡ ሠራተኛው ፡ በሥራው ፡ ሳይ ፡ ለቆየበት ፡ ለ*ያንዳንጹ ፡ ዓመት ፡* በመቶ ፡ አምስት ፡ ተጨማሪ ፡ አድርኮ ፡ እንዲ ከፍለው ፡ ይገደዳል ። ሆኖም ፡ ይህ ፡ ክፍያ ፡ ከ ፭፫ ፡ (የኢት ፡ ብር) ፡ ሊበልጥ ፡ አይች ችሎታውን ፡ ያጣ ፡ እንደሆነና ፡ ቢበዛ ፡ ለአንድ ፡ ዓመት ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ ይህም፡ጊዜ ፡ ካለቀ ፡ በኋላ ፡ የሥራተኛው ፡ የሥራ ፡ ችሎታ ፡ በጠቅላላው ፡ ምን ፡ ያህል ፡ እንደሆነ *፡* ይገመታል ፡፡ በዚህም ፡ ጊዜ ፡ ከአደጋው ፡ ወይም ፡ ከበሽታው ፡ የተነሣ ፡ ከግማሽ ፡ በታች፡ የሥራ። ችሎታውን። ያጣ። እንደሆነ። የአሠሪው። ግዴታ። ይቀርለታል። ግን። ግግ ሹን ፡ ወይም ፡ በሚበልጥ ፡ የሥራ ፡ ችሎታውን ፡ በ**ም**ራሽ ፡ ያጣ ፡ ሆኖ ፡ ሲገኝ ፤ አሠ ሪው ፡ ለሥራተኛውና ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳላደረሱ ፡ ልጆቹ ፡ የቀለብ ፡ መክፈል ፡ ግዴታ ፡ ይኖርበታል ፡¹⁵⁰ ይህም ፡ የሚሆነው ፡ *ሠራተኛው* ፡ ከቤተ ፡ ዘ*መ*ዱ ፡ አባ ሎች ፡ ይህን ፡ የቀለብ ፡ እርዳታ ፡ ለማግኘት ፡ ያልቻለ ፡ እንደሆነ ፡ ነው ፡፡¹⁵¹

ለመቃብር ፡ ሥርዓቶች ፡ አስፈላጊ ፡ ለሚሆኑት ፡ ወጭዎች ፡ አሠሪውን ፡ አላፌ፡ ከማድረግ ፡ በስተቀር ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺህ፭፪፵፱ ፡ ሠራተኛው ፡ ቢሞት ፡ የአሠሪው ፡ አላፊነት ፡ ምን ፡ እንደሆነ ፡ አይገልጽም ። ቁጥር ፡ ፪ሺህ፭፪፵፰ ፡ (፩) ፡ ሠራተኛው ፡ የሥራ፡ ቸሎታውን ፡ በጭራሽ ፡ ያጣ ፡ ሆኖ ፡ ሲገኝ ፡ አሠሪው ፡ ለሠራተኛው ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ላላደረሱ ፡ ልጆቹ ፡ ቀለብ ፡ እንዲከፍል ፡ ስለሚያስገድደውና ፡ የሠራተኛውም ፡ ሞት ፡ ለልጆቹ ፡ ያንኑ ፡ ያህል ፡ ጉዳት ፡ እንደሚያስከትል ፡ ስለሚቆጠር ፣ ይህ ፡ ቁጥር ፡ የሞት ፡ አደጋንም ፡ የሚጨምር ፡ ሆኖ ፡ መወሰድ ፡ ይገባዋል ።

አሥሪው ፡ ቀለብ ፡ እንዲከፍል ፡ የሚገዶድበት ፡ ለምን ፡ ያህል ፡ ጊዜ ፡ እንደሆነ ፡ ወሰን ፡ የለውም ፡ ስለዚህም ፡ አሥሪው ፡ በቀለብ ፡ ተቀባዮቹ ፡ አኗኗር ፡ ላይ ፡ ለውጥ ፡ እስከ ፡ ደረሰ ፡ ድረስ ፡ ለምሳሌም ፡ ልጆቹ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሲያዶርሱ ፡ ወይም ፡ የተኮ ዳው ፡ ሰው ፡ ሲሞት ፡ ወይም ፡ ቤተ ፡ ሰቡ ፡ እርዳታ ፡ ሲያገኝ ፡ ቀለቡ ፡ እንዳስፈላጊነቱ ፡ ሊቀነስ ፡ ወይም ፡ እስከ ፡ ጭራሹ ፡ በሙሉ ፡ ሊቀር ፡ ይችላል ፡፡ በሥራ ፡ ምክንያት ፡ ለሚደርሱ ፡ አደጋዎችና ፡ በሽታዎች ፡ ግዴታ ፡ የሚገቡ ፡ የኢንሹራንስ ፡ ኩባንያዎች ፡ ይህንን ፡ ዓይነቱን ፡ አሥራር ፡ አይከተሉም ፡፡ ከታላላቅ ፡ የኢንሹራንስ ፡ ኩባንያዎች ፡ መካስል ፡ ሦስቱ ፡ እስከ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ድረስና ፡ እስከ ፡ የኢትዮጵያ ፡ \$ ፴ሺህ፡ (በየወሩ ፡ የኢት ፡ \$ ፩፻) ፡ የሚደርስ ፡ ፖሊሲ ፡ ሲኖራቸው ፤ አራተኛው ፡ ደግሞ ፡ ከሦስት ፡ ዓመት ፡ ጥቂት ፡ በለጥ ፡ ለሚል ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ግዴታ ፡ የሚያስገባ ፡ ፖሊሲ ፡ አለው ፡፡

ይህም ፡ በኢንሹራንሱ ፡ ፖሊሲ ፡ ውስጥ ፡ ያሉትን ፡ ደንቦች ፡ ለማወቅ ፡ ያለን ፡ ፍላጐት ፡ ለአካዳሚክ ፡ ጥናት ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ በሥራው ፡ ሳይ ፡ ሳለ ፡ ለሚደርስበት ፡ አደጋ ፡ ምን ፡ ዓይነት ፡ ደንብ ፡ እንዳላቸው ፡ ከተጠየቁት ፡ አሠሪዎች ፡ መካከል ፡ ከሦስቱ ፡ በቀር ፡ ሌሎቹ ፡ በሙሉ ፡ ለዚህ ፡ የሚሆን ፡ ኢንሹ ራንስ ፡ አለን ፡ ሲሉ ፡ መልሰዋል ፡ የኢንሹራንሳቸውን ፡ ፖሊሲ ፡ ምን ፡ እንደሆነ ፡

^{150.} የቀለብ ፡ መስጠት ፡ ጉዳይ ፡ በፍትሐብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፰፻፯ ፡ ተብራርቷል ፡፡

^{151.} ከዚያው ፡ ከቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፶፯ ፡ እስከ ፡ ፪ሺ፭፻፶፰ ፡፡ የቀለብ ፡ ሰጭነት ፡ ጣዲታ ፡ ያለባቸው ፡ የከፋይነት ፡ ተራ ፡ ቁጥር ፡ በቁጥር ፡ ፭፻፳፩ ፡ ተወስኗል ፡፡

የሚያስታወሱም፡ በጣም፡ጥቂቶች፡ ናቸው። የተለመደውን፡ ፖሊሲ፡ (Standard Policy) በመግዛትና፡ "ኢንሹራንስ፡ ይከፍልልኛል"፡ በሚል፡ እምነት፡ አሠሪዎች፡ ያለባቸውን፡ ማንኛውንም፡ አላፊነት፡ ከአእምሮአቸው፡ ያስወገዱ፡ ይመስላል። እንደዚህ፡ ያለው፡ እምነት፡ በአሠሪዎች፡ ዘንድ፡ በሰፊው፡ እስካለ፡ ድረስ፡ አንድ፡ ሠራተኛ፡ ኢንሹ ራንስ፡ ከሚሰጠው፡ የበለጠ፡ መብት፡ ያለው፡ መሆኑን፡ በመግለጽ፡ አሠሪውን፡ ለማሳመን፡ በጣም፡ አስቸጋሪ፡ ይሆንበታል። ስለዚህም፡ የሚኖረው፡ ሌላው፡ መንገድ፡ ጊዜና፡ ገንዘብን፡ ወደሚጨርሰው፡ ወደ፡ ፍርድ፡ ቤት፡ ወይም፡ የአሠሪና፡ ሠራተኛ፡ መሥሪያ፡ ቤት፡ አቤት፡ ማለት፡ ብቻ፡ ነው።

በቁ. ፪ሺህ፩፻፶፫ ፡ (፩) ፡ መሠረት ፡ ጠቅላላ ፡ የቀለብ ፡ መክፈል ፡ ግኤታ ፡ የሚኖረው ፡ ሠራተኛው ፡ ከበሽታው ፡ ወይም ፡ ከአደጋው ፡ የተነሣ ፡ ግማሹን ፡ ወይም ፡ የሚበልጠውን ፡ የሥራ ፡ ዥሎታውን ፡ በጭራሽ ፡ ያጣ ፡ ሆኖ ፡ ሲገኝ ፡ ነው ፡፡ ይህም ፡ ዓይ ነቱ ፡ የሥራ ፡ ዘዴ ፡ በአሠሪም ፡ ሆነ ፡ ወይም ፡ በሠራተኛው ፡ ሳይ ፡ ጉዳትን ፡ ሊያመጣይችላል ፡፡ በሌላ ፡ በኩል ፡ አራቱ ፡ የኢንሹራንስ ፡ ፖሊሲዎች ፡ የቀለቡን ፡ አከፋፈል ፡ የሚወስኑት ፡ በአደጋው ፡ ምክንያት ፡ በተፈጠረው ፡ ዘላቂ ፡ የሥራ ችሎታ ፡ የማጣት ፡ ፐርሰንቴጅ ፡ መጠን ፡ ነው ፡፡ እያንዳንዱም ፡ ፖሊሲ ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ የሆኑ ፡ የአደጋ ፡ ዓይንቶችን ፡ የሚዘረዝሩና ፡ ለእያንዳንዱም ፡ ፖሊሲ ፡ የሚከፈለውን ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ የሆኑ የአደጋ ፡ ዓይንቶችን ፡ የሚዘረዝሩና ፡ ለእያንዳንዱም ፡ ፖሊሲ ፡ የሚከፈለውን ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ የሆኑ የአደጋ ፡ ዋጋ ፡ የሚያሳይ ፡ ሠንጠረዥ ፡ አለው ፡ ¹⁵³ ከሁሉም ፡ ፖሊሲዎች ፡ በይበልጥ ፡ የሚዘረዝር ፡ ሠንጠረዥ ፡ ያለው ፡ የአንድ ፡ ኢንሹራንስ ፡ ኩባንያ ፡ ባለሥልጣን ፡ እንደገለፀው ፤ በአንድ ፡ ሠራተኛ ፡ ላይ ፡ የደረሰው ፡ አደጋ ፡ በሠንጠረዡ ፡ ላይ ፡ ከተመለከቱት ፡ አደጋዎች ፡ የበለጠ ፡ መሆኑን ፡ የሕክምና ፡ አዋቂዎች ፡ ካረጋገጡ፤ ኩባንያው ፡ የሚከፍለው ፡ ገንዘብ ፡ በሐኪሞች ፡ ምክር ፡ (ሃሳብ) ፡ መሠረት ፡ ነው ፡፡

ከፖሊሲዎቹ፡ መካከል፡ ሦስቱ፡ ሥራተኛው፡ ለጊዜው፡ ለመሥራት፡ በታወከ በት፡ጊዜ፡አሠሪው፡ እንዲከፍለው፡ የሚገደደውን፡ ደመወዝ፡ ብቻ፡ ይከፍሉታል። ሥራተኛው፡ በዚህ፡ በተወሰነው፡ ጊዜ፡ ውስጥ፡ ከሚሰጠው፡ ደመወዝ፡ ግማሹ፡ ብቻ፡ ይከፈለዋል፤ ምንም፡ እንኳን፡ ሕጉ፡ አሠሪውን፡ ከአላፊነት፡ ነፃ፡ የሚያደርገው፡ አደጋው፡ ወይም፡ በሽታው፡ የደረሰበት፡ ሥራተኛ፡ በግልጽ፡ በጽሑፍ፡ የተሰጠውን፡ ትዕዛዝ፡ በመተላለፍ፡ ወይንም፡ አደጋው፡ ወይም፡ በሽታው፡ የደረሰበት፡ ሰው፡ ሆን፡ ብሎ፡ ባደረገው፡ ጥፋት፡ ብቻ፡ ቢሆንም፤ ከፖሊሲዎቹ፡ ሁለቱ፡ አደጋው፡ ወይም፡ በሽታው፡ የደረሰበት፡ በሥራተኛው፡ ቸልነተኝነት፡ ሲሆን፡ ካሣውን፡ አይከፍሉም።

በሰልው ፡ የተዘረዘረ ፡ የኢንሹራንስ ፡ አከፋልል ፡ መኖር ፡ ጉዳት ፡ ለደረሰበት ፡ ሥራተኛ ፡ አንድ ፡ ዓይነት ፡ ካሣ ፡ ለማግኘት ፡ እንደሚያስቸለው ፡ አይጠረጠርም ። ብዙዎቹ ፡ ሥራተኞች ፡ በጉዳት ፡ ምክንያት ፡ ሊያጡ ፡ የሚችሉት ፡ የሥራ ፡ ችሎታ ፡ ከግማሽ ፡ በላይ ፡ ከመሆን ፡ ይልቅ ፡ ከግማሽ ፡ በታች ፡ ስለሚሆን ፡ በኢንሹራንስ ፡ ኩባንያዎች ፡ የሚሥራበት ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ የሆኑ ፡ የአደጋ ፡ መጠኖች ፡ ዝርዝር ፡ ሕጉ ፡

^{152.} በሞያ ፡ ሥራዎች ፡ ላይ ፡ ስለሚደርሱ ፡ በሽታዎችና ፡ ጉዳቶች ፡ ምክንያት ፡ የአሠሪዎችን ፡ ኃላፊነት ፡ ሊሸፍን ፡ የሚችል ፡ ልኩ ፡ እስከ ፡ ተወሰነ ፡ ገንዘብ ፡ የሚደርስ ፡ ተጨማሪ ፡ የኢንሹራንስ ፡ ውል ፡ ቢኖርም ፡ ይህ ፡ ዓይነቱ ፡ ውለታ ፡ የቱን ፡ ያህል ፡ እንደሚገዛ ፡ አይታወቅም ፡፡

^{153.} በአራቱም ፡ አመራሮች ፡ ላይ ፡ የመለኪያው ፡ መጠን ፡ የተለያየ ፡ ነው ፡፡ ለምሳሌ ፡ የቀኝ ፡ ኢጅን ፡ በጣጣት ፡ ምክንያት ፡ የሚፈጠረው ፡ የሥራ ፡ ችሎታ ፡ መቀነስ ፡ ከአርባ ፡ ሁለት ፡ ተኩል ፡ በመቶ እስከ ፡ ስድሳ ፡ በመቶ ፡ የተለያየ ፡ ሲሆን ፡ በበሽታ ፡ ምክንያት ፡ የመስጣት ፡ ችሎታን ፡ ፈጽሞ ፡ ጣጣት ፡ የሥራ ፡ ችሎታን ፡ በመቀነስ ፡ ረገድ ፡ የሚያስከትለው ፡ ገዳት ፡ (ደግሞ) ፡ ከግምት ፡ ውጭ ፡ ነው ፡፡ ከጣለት ፡ ኢስከ ፡ ሃምሳ ፡ በመቶ ፡ መቶ ፡ በመቶ ፡ ለየተያየ ፡ ነበር ፡፡

ከሚከተለው ፡ የካሣ ፡ አከፋፈል ፡ ዘዴ ፡ ይልቅ ፡ ብዙዎቹን ፡ ሠራተኞች ፡ ይጠቅጣል ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ በጉዳቱ ፡ ምክንያት ፡ የሥራ ፡ ችሎታቸውን ፡ ማጣት ፡ ከግግሽ ፡ በላይ ፡ የሆነባቸው ፡ ሠራተኞች ፡ ሕጉ ፡ የሚፈቅድላቸውን ፡ ሙሉ ፡ ቀለብ ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ የሚያጡት ፤ የሥራ ፡ ችሎታቸውን ፡ ያጡት ፡ ለዘለዓለም ፡ ቢሆንም ፥ ከኢንሹራንስ ፡ ኩባንያው ፡ የሚያገኙት ፡ ቀለብ ፡ ለአምስት ፡ ዓመታት ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡

በሥራተኛው ፡ ላይ ፡ የደረሰው ፡ ጉዳት ፡ ወይም ፡ በሽታ ፡ በአሥሪው ፡ ንዝህላልነት ፡ ወይም ፡ ከባድ ፡ ጥፋት ፡ ከሆነ ፡ ካሣ ፡ የሚጠየቀው ፡ ከውል ፡ ውጭ ፡ ስለሚደርስ ፡ አላፊነት ፡ በሚለው ፡ ክፍል ፡ መሆኑን ፡ ይኸው ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ይገልፃል ፡ ¹⁵⁴ በዚህም ፡ መሥረት ፡ አሥሪው ፡ በቁጥር ፡ ፪ሺህ፩፻፴፱ ፡ አላፊ ፡ በሚሆን በት ፡ ጊዜ ፡ ከሚኖረው ፡ መከላከያዎች ፡ በተጨማሪ ፡ ሌሎች ፡ ብዙ ፡ መከላከያዎች ፡ ይኖሩታል ፡፡ ከነዚህም ፡ አንዱ ፡ የተበዳዩ ፡ ጥፋት ፡ መኖር ፡ አለመኖር ፡ ነው ፡ ¹⁵⁵ ቁጥር ፡ ፪ሺህ፩፻፴፱ ፡ (፩) ፡ የሚያመለክተውም ፡ እነዚሁ ፡ ሁለት ፡ የአላፊነት ፡ ፅንስ ፡ አሳቦች ፡ (Theories of Liability) ፡ የአንደኛው ፡ መኖር ፡ ሌላውን ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ እንዳይውል ፡ የሚከለክል ፡ መሆኑን ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ ጉዳቱ ፡ የደረሰው ፡ በአ ሥሪው ፡ ንዝህላልነት ፡ ወይም ፡ ከባድ ፡ ጥፋት ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ ሥራተኛው ፡ ካሣ፡ ሊጠይቅ ፡ የሚችለው ፡ ከውል ፡ ውጭ ፡ ስለሚደርስ ፡ አላፊነት ፡ በተደነገገው ፡ ሕግ ፡ መሠረት ፡ ብቻ ፡ መሆኑን ፡ ነው ፡፡ ¹⁵⁶

ተራ። በሆኑ። ሁኔታዎችና።ተበዳዩም። ጥፋተኛ። ሆኖ። በማይገኝበት። ጊዜ። ይህ። አስተሳሰብ። በሥራተኛው። መብት። ላይ። ምንም። ዓይነት። ወሰን። አይፈጥርም። ምክንያቱም። በቁጥር። ፪ሺህ፩፪፴፱። አላፊነት። ጊዜ። በሚከፈለው። የገንዘብ። ካሣ። ላይ። የሚኖረው። ገደብ፤ ከውል። ውጭ። በሚደርስ። አላፊነት። ላይ። ተፈፃሚነት። ስለማይኖረው። ነው። ነገር። ግን። ጉዳቱ። የደረሰው። በአሥሪውና። በሥራተኛው። በሁለቱም። ንዝህላልነት። ከሆነ። የሚከፈለው። ካሣ። ይቀነሳል። በዚህም። ምክንያት። ሥራተኛው። ከውል። ውጭ። በሚደርስ። አላፊነት። የሚያገኘው። ካሣ። በቁጥር። ፪ሺህ፩፻፴፱። አላፊነት። ከሚያገኘው። ካሣ። ያነሰ። ሊሆን። ይችላል። የጠቅላይ። ንጉሥ። ነገሥት። ፍርድ። ቤትም። እንደዚህ። ዓይነቱ። ሁኔታ። ባጋጠመው። ጊዜ። ጉዳት። የደረሰበት። ሥራተኛ። ከቁጥር። ፪ሺህ፻፴፱። አላፊነት። ወይም። ከውል። ውጭ። ስለሚደርስ። አላፊነት። መካከል። የመምረጥ። መብት። ተሰጥቶታል። ሲል። ሕጉን። ተርጉሞታል። ለዚህም። ውሳኔ። የተሰጠው። ምክንያት። የሕጉ። ዓላጣ። አንድ። ጉዳት። የደረሰበት። ሥራተኛ። ከአሥሪው። ንዝህላልነት። የተነሣ። ጉዳት። በሚደርስበት። ጊዜ። የሚያገኘው። ካሣ። በቁጥር። ፪ሺ፩፻፴፱። አላፊነት። ጊዜ። ከሚያገኘው። ካሣ። ያነሰ። እንዲሆን። አይደለም። የሚል። ነው። 157 አንድ። በቅርቡ። የተሰጠ።

^{154.} የፍትሔ። ብሔር። ሕግ። ቁ. ፪ሺ፭፪፱፱ ። ከፖሊሲዎቹ። መካከል። ሁለቱ። ከአሠሪው። ንዝህላልንት። የተነሣ። ለሚደርሱ። ጉዳቶች። ካሣ። አያስከፍሉም። ሦስተኛውም። ምናልባት። አያስከፍል። ይሆናል።

^{155.} ከዚያው ፡ ቁ. ፪ሺ፺፰ ፡ (፩). "በተበዳዩ ፡ ላይ ፡ የደረሰው ፡ ጉዳት ፡ በከፊሉ ፡ በንዛ ፡ ራሱ ፡ ጥፋት ፡ እንደ ሆነ ፡ ለተበዳዩ ፡ የሚከፈለው ፡ የጉዳት ፡ ካሣ ፡ በከፊሉ ፡ ብቻ ፡ ነው ።" (፪) "የጉዳቱ ፡ ካሣ ፡ በእንዴት ፡ ያለ ፡ ሁኔታ ፡ መካስ ፡ የሚገባው ፡ መሆኑ ፡ መጠኑን ፡ ለመወሰን ፡ የአካባቢዎችን ፡ ሁኔታ ፡ ሁሉ ፤ በተለይም ፡ ጉዳት ፡ እንዲደርስ ፡ ጥፋቶቹ ፡ የተባበሩበት ፡ መጠን ፡ እንደዚሁም ፡ የነዚህን ፡ ጥፋቶች ፡ የየአንዳንዳቸውን ፡ ከባድነት ፡ በመገመት ፡ ነው ።"

^{156.} ከዚያው ፡ ቁ. ፪ሺ፭፻፵፱፡(፩) "በሥራተኛው ፡ ላይ ፡ የደረሰው ፡ ጉዳት ፡ ወይም ፡ በሽታ ፡ በአሥሪው ፡ አታላ ይነት ፡ ወይም ፡ ከባድ ፡ ጥፋት ፡ የሆነ ፡ እንደሆነ ፡ ከዚሀ ፡ በፊት ፡ ያሉት ፡ የሁለቱ ፡ ቁጥሮች ፡ ውሳኔ ዎች ፡ ተፈጻሚ ፡ አይሆኑም ""

^{157.} ይግባኝ ፡ ባይ ፡ ሚስተር ፡ አንቶኒስ ፡ ሐጆግሎ ፡ መልስ ፡ ሰጭ ፡ የኢትዮጵያ ፡ ንገሠ ፡ ነገሥት ፡ መንግሥት ፡ የአውራ ፡ ጐዳና ፡ ባለሥልጣን ፡ (የጠ.ን.ን. ፍርድ ፡ ቤት ፡ ፲፱፻፶፫) ፡ የኢት ፡ ሕግ ፡ መጽሔት ፡ ቮል ፡ ፩፥ ገጽ ፡ ፩፻፶፫ ፡፡

ውሳኔ ፡ ግን ፡ በዚህ ፡ የሕግ ፡ አተረጓጕም ፡ ዘላቂነት ፡ ላይ ፡ ጥርጣሬን ፡ ሊያሳድር ፡ ችሏል ፡፡ የመሥራት ፡ ችሎታው ፡ በመቶ ፡ ስልሳ ፡ እጅ ፡ የተቀነሰበት ፡ የአንድ ፡ ትልቅ ፡ መኪና ፡ (ካሚዮን) ፡ ነጂ ፡ ከፍተኛ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ከውል ፡ ውጭ ፡ በሚደርስ ፡ አላፊነት ፡ መሠረት ፡ ለቀለብ ፡ ከሚከፈለው ፡ በተጨማሪ ፡ ሌላ ፡ ካሣ ፡ እንዲያገኝ ፡ አድርጕ ፡ በመወሰን ፡ ፌንታ ፤ በቁጥር ፡ ፪ሺህ፩፪፴፱ ፡ አላፊነት ፡ መሠረት ፡ የሰጠው ፡ የቀለብ ፡ ውሳኔ ፡ የተሳሳተ ፡ ነው ፡ በማለት ፡ ይግባኝ ፡ ለጠቅላይ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ አቅርቦ ፤ የጠቅላይ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ፍርድ ፡ ቤትም ፡ ሁለቱንም ፡ ማለትም ፡ ሠራተኛውንና ፡ አሠሪውን ፡ ጥፋተኛ ፡ ሆነው ፡ ስላገኛቸው ፡ ከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የሰጠውን ፡ የቀለብ ፡ መጠን ፡ በመቀነስ ፡ ፍርድ ፡ ሰጥቷል ፡ ¹⁵⁸ ይህም ፡ ፍርድ ፡ የሚያመለክተው ፡ አደጋው ፡ የደረሰው ፡ በአሠሪው ፡ ንዝህላልነት ፡ በሚሆን ፡ በት ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ ጉዳት ፡ በደረሰበት ፡ ሠራተኛ ፡ ላይ ፡ የሚያመጣው ፡ ውጤት ፡ ምንም ፡ ዓይነት ፡ ቢሆን ፡ እንኳን ፡ ሠራተኛው ፡ ካሣ ፡ ሊጠይቅ ፡ የሚቸለው ፡ ከውል ፡ ውጭ ፡ በሚደርስ ፡ አላፊነት ፡ ብቻ ፡ መሆኑን ፡ ነው ፡፡

አደጋዎቹ ፡ የደረሱት ፡ በአካል ፡ ሳይ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ "በሥራ ፡ ምክንያት" ፡ የደረሱ ፡ መሆን ፡ አለመሆናቸውን ፡ ማወቁ ፡ ብዙ ፡ ችግርን ፡ የሚፈጥር ፡ አይመስልም ፡፡ በብዙዎቹም ፡ ጉዳዮች ፡ አደጋው ፡ "በምን ፡ ምክንያት" ፡ እንደደረሰ ፡ ማወቁ ፡ አስቸጋሪ አይደለም ፡፡ አብዛኛው ፡ አደጋ ፡ የሚደርሰው ፡ ሥራተኛው ፡ በሚሥራበት ፡ በፋብሪካም ፡ ሆነ ፡ በተሽከርካሪ ፡ መኪናዎች ፡ ቦታ ፡ ነው ፡፡ በተጨማሪም ፡ ሕጉ ፡ በዕረፍት ፡ ጊዜ ፡ ለሚደረሱ ፡ አደጋዎችና ፡ ሥራተኛው ፡ ይሥራ ፡ የነበረው ፡ ሥራ ፡ በአሥሪው ፡ የታዘዘም ፡ ባይሆን ፤ ለሥራ ፡ ማካሂጃው ፡ ጥቅም ፡ ሥራተኛው ፡ በሚሥራው ፡ ሥራ ፡ ማካሂድ ፡ ምክንያት ፡ ለሚደርሱበት ፡ አደጋዎች ፡ አሥሪውን ፡ አላፊ ፡ ያደርገዋል ፡ ¹⁵⁹ ምክንያቱም ፡ በነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ሁኔታዎች ፡ አሥሪው ፡ አደጋው ፡ ሊደርስ ፡ እንደሚችል ፡ አስቀድሞ ፡ ሊያውቅ ፡ ይችል ፡ ነበር ፡ ለማለት ፡ ይቻላል ፡

ሟቹ ፡ ሥራተኛ ፡ ያሠሪውን ፡ ሥራ ፡ በሚፈጽምበት ፡ ወቅት ፡ በሽፍቶች ፡ ተገደለ። የሟቹም ፡ ዘመዶች ፡ ሟች ፡ ጉዳት ፡ የደረሰበት ፡ በአሠሪው ፡ ሥራ ፡ ምክንያት ፡ በመሆኑ ፡ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺህ፭፻፵፱ ፡ መሠረት ፡ አሠሪው ፡ አላፊ ፡ ስለሆነ፡ ስለጉዳቱ ፡ ካሣ ፡ እንዲከፍላቸው ፡ ክስ ፡ አቀረቡ ፡፡ በዚህም ፡ ጊዜ ፡ የከፍተኛው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ አሠሪው ፡ አስቀድሞ ፡ በማይታሰብ ፡ ምክንያት ፡ ለሚደርስ ፡ ጉዳት ፡ አላፊ ነት ፡ የለበትም ፡ ሲል ፡ ፈረደ ፡፡ የጠቅላይ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ፍርድ ፡፡ ቤት ፡ ግን ፡ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺህ፭፻፵፱ ፡ መሠረት ፡ አሠሪው ፡ አጥፊ ፡ ባይሆንም ፡ እንኳን ፡ በሥራው ፡ ምክንያት ፡ በሠራተኞች ፡ ላይ ፡ ለሚደርሱ ፡ አደጋዎች ፡ አላፊ ነት ፡ ስላለበት ፡ የአደጋ ፡ መድረስ ፡ አስቀድሞ ፡ መታወቅ ፡ አያስፈልገውም ፡ ሲል ፡ ይህን ፡ ፍርድ ፡ ለውጦታል ፡ ¹⁶⁰ ለሥራ ፡ ማስኬጃው ፡ ጥቅም ፡ ሠራተኛው ፡ የሚሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ "በሥራው ፡ ምክንያት^{ንን} ፡ በሚለው ፡ ቃል ፡ ውስጥ ፡ ይጠቃለላል ፡ ሲል ፡ ይኸው ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ አትቷል ፡

^{158.} ይግባኝ ፡ ባይ ፡ አቶ ፡ መስፍን ፡ ደርሶ ፡ መልስ ፡ ሰሜ ፡ ኢንተርፕራይዝ ፡ ራዜል ፡ ፍሬርስ ፡ (የጠ-ን-ን-ፍርድ ፡ ቤት ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ይግባኝ ፡ ቁፕር ፡ ፭፻፴/፶፪) ፡ (ያልታተመ) ፡፡

^{159.} የፍትሐ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁጥር ፡ ፪ሺ፭፻፶ ፡ እና ፡ ፪ሺ፭፶፩ ።

^{160.} ይጣባኝ፡ ባዮች፡ ሚስስ፡ ኢፍቲሐ፡ ማማሊን ኃንስና፡ ፓናዮቲስ፡ ማማሊን ኃስ፡ መልስ፡ ሰጭ፡ ሜስርስ፡ ዘፑላ፡ ኤንድ፡ ካምፑስ፡ ኩባንያ፡ (የጠ.ን.ነ. ፍርድ፡ ቤት፤ ፲፱፻፶፯)፡ የኢት. ሕግ፡ መጽሔት፡ ቮል፡ ፬፡ ገጽ፡ ፴፱ ፡፡ የከፍተኛው፡ ፍርድ፡ ቤት፡ የፍርድ፡ ሐሳብ፡ በኢት. ሕግ፡ መጽሔት፡ ቮል፡ ፩፡ ገጽ፡ ፱፻፱ ፡፡

በሌላ ፡ በኩል ፡ "በሞያ ፡ ሥራዎች ፡ ላይ ፡ በሚደርሱ ፡ በሽታዎች" ፡ ያለው ፡ አላፊነት ፡ የማይሠራበት ፡ በወረቀት ፡ ላይ፡ብቻ ፡ ሥፍሮ ፡ የሚገኝ ፡ ነው ፡፡ ይህንንም ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ ለማስረዳት ፡ የሐኪሞች ፡ ምስክርነት ፡ ያስፈልጋል ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ በኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ ያለው ፡ የሐኪሞች ፡ ቁጥር ፡ ማነስና ፡ የከሳሾችም ፡ የገንዘብ ፡ አቅም ፡ ይህን ፡ ዓይነቱን ፡ የአሥራር ፡ ዘኤ ፡ ዋጋ ፡ የሌለው ፡ ያደርገዋል ፡፡ የፍትሐ ፡ ብሔሩም ፡ ሕግ ፡ ይህን ፡ ችግር ፡ በመመልከት ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ አንዱስትሪዎች ፡ የሚያደርሱትን ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ አንደደረሱ ፡ የሚቆጠሩትን ፡ በሽታዎች ፡ ባስተዳደር ፡ ደንቦች ፡ አንዲወሰኑ ፡ ይፈቅዳል ፡፡ እነዚህንም ፡ በአስተዳደር ፡ ደንቦች ፡ የወጡ ፡ የበሽታ ፡ ዝርዝር ፡ በሥራው ፡ ያልመጡ ፡ በሽታዎች ፡ ናቸው ፡ ብሎ ፡ ተቃራኒ ፡ ማስረጃ ፡ በማቅረብ ፡ ለማስረዳት፡ አይቻልም ፡፡ ¹⁶¹ ስለ ፡ ሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ የወጣው ፡ አዋጅም ፡ ለሕዝባዊ ፡ ኑሮ ፡ አድገትና ፡ የማኅበራዊ ፡ ኑሮ ፡ ጉዳይ ፡ ሚኒስትር ፡ በፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ በቊ ጥር ፡ ፪ሺህ፩፻፶፪ ፡ መሠረት ፡ «የሙያ ፡ ሥራ ፡ በሽታዎችን ፡ ዝርዝር» ፡ እንዲያወጣ ፡ ሥልጣን ፡ ሰጥቷል ፡፡ ¹⁶² ሆኖም ፡ እስካሁን ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ ዝርዝር ፡ አልወጣም ፡

በነዚህም ፡ ምክንያቶች ፡ ብዙዎቹ ፡ ሥራተኞች ፡ ያላቸው ፡ ምርጫ ፡ በአሰሪ ዎቻቸው ፡ ኢንሹራንሶች ፡ መጠቀም ፡ ነው ፡ ሆኖም ፡ ከተጠኑት ፡ አራት ፡ የኢንሹ ራንስ ፡ ፖሊሲዎች ፡ መካከል ፡ አንዱ ፡ ስለ ፡ ሙያ ፡ ሥራ ፡ በሽታዎች ፡ ኢንሹራንስ ፡ የለውም ፡፡ ከተቀሩት ፡ ከሦስቱ ፡ አንደኛው ፡ "በሥራ ፡ ምክንያት ፡ በሰውነት ፡ ላይ ፡ ስለሚደርሱ ፡ በሽታዎች" ፡ ብቻ ፡ ኢንሹራንስ ፡ ይሰጣል ፡፡ ሴሎቹ ፡ ሁለቱ ፡ ደባሞ የሙያ ፡ በሽታዎችና ፡ የኢንዱስትሪ ፡ በሽታዎች ፡ የሚባሉት ፡ ሠራተኛው ፡ በሚሠ ራው ፡ የሥራ ፡ ዓይነት ፡ ምክንያት ፡ በተለይ ፡ የሚመጡ ፡ በሽታዎችና ፡ ሥራውን ፡ በሚያካሄዱበት ፡ ጊዜ ፡ ሊደርሱ ፡ የሚችሉ ፡ በሽታዎች ፡ ናቸው ፡ በማለት ፡ ይተረ ተሟቸዋል ። የፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ግን ፡ በሥራው ፡ ዓይነት ፡ ምክንያት ፡ "በተለይ" የሚመጡ ፡ በሽታዎች ፡ ስለማይል ፡ "በሥራ ፡ ምክንያት" ፡ የሚለው ፡ የሕጉ ፡ ቃል፡ ይሀንንም ፡ ያጠቃልላል ፡ ተብሎ ፡ ካልተተረጐመ ፤ እንዚህ ፡ ፖሊሲዎች ፡ ለሠራተ ኛው ፡ የሚሰጡት ፡ ጥቅም ፡ (መብት) ፡ የፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ከሚሰጠው ፡ ይልቅ ፡ በጣም ፡ የጠበበ ፡ ነው ። የኋላኞቹ ፡ ሁለቱ ፡ ፖሊሲዎች ፡ በተጨጣሪ ፡ አሠሪው ፡ በሚያካሄደው ፡ ሥራ ፡ ምክንያት ፡ ሊደርሱ ፡ የሚችሉትን ፡ የበሽታ ፡ ዓይነቶች ፡ ዝርዝር ፡ እንዲያቀርቡ ፡ ያስገድዳሉ ፡ የነዚሁ ፡ የሁለቱ ፡ ኩባንያዎች ፡ ባለሥልጣኖች ፡ እንደገለጹት ፡ አሥሪው ፡ ይህንን ፡ ባይፈጽምም ፡ እንኳ ፡ በቂ ፥ የሐኪም ፡ ማስረጃ ፡ ካቀረበ ፡ ሥራተኛው ፡ የጉዳት ፡ ካሣውን ፡ ከማግኘት ፡ አይከለከልም #

ባንድ ፡ የንግድ ፡ ማኅበር ፡ ውስጥ ፡ የሚደርሰውን ፡ የአደጋ ፡ ብዛት ፡ የሚወስኑት ፡ ነገሮች ፡ በሥራው ፡ ውስጥ ፡ በአደጋ ፡ የመውደቅ ፡ ዝንባል ፤ በሥራው ፡ ቦታ ፡ የአደጋ ፡ መከላከያ ፡ ዝግጅት ፡ መጠንና ፡ የራሱ ፡ የሥራው ፡ ዓይነት ፡ ወይም ፡ ጠባይ ፡ ናቸው ፡፡ የመጨረሻው ፡ ምክንያት ፡ በቴክኒዮሎጂ ፡ ለውጥ ፡ ብቻ ፡ የሚሻሻል ፡ ስለሆነ ፡ አሁን ፡ ስለሱ ፡ መነጋገሩ ፡ አስፈላጊ ፡ አይደለም ፡፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ ከአዲስ ፡ የመኪና ፡ መሣሪያ ዎች ፡ ጋር ፡ አለመተዋወቁ ፡ በአዲስ ፡ ተቀጣሪዎች ፡ ላይ ፡ አደጋ ፡ ሊያደርስ ፡ ቢችልም ፡ በጠቅላላው ፡ ኢትዮጵያውያን ፡ ምናልባት ፡ ከሌላ ፡ አገር ፡ ዜኮች ፡ ይበልጥ ፡ ወይም ፡ ያነሰ ፡ አደጋ ፡ ይደርስባቸዋል ፡ ለማለት ፡ አይቻልም ፡ ¹⁶³

^{161.} የፍትሐ። ብሔር። ሕግ። ቁጥር። ፪ሺ፭፪፵፪ ።

^{162.} ስለ ፡ ሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ደረጃ ፡ የወጣ ፡ አዋጅ ፡ አንቀጽ ፡ ፳(፪) ፡፡

^{163.} ዘ<u>፡ሂውማን ፡ ፋክተርስ፡ አፍ ፡ ፕሮዳክቲቪቲ ፡ ኢን ፡ አፍሪካ</u> ፡ (ለንደን ኢንተር-አፍሪካን ፡ ሌበር ፡ ኢንስቲትውት ፡ ፎር ፡ ቴክኒካል ፡ ኮአፕሬሽን ፡ ኢን ፡ አፍሪካ ፡ ሳውዝ ፡ አፍ ፡ ዘ ፡ ሰሐራ ፡ ፪ኛ ፡ እትም **፡** ፲፱፻፷) ፡ ኀጽ ፡ ፩፻፩-፩፻፫ ፡፡

ጥብቅ ፡ የሆኑ ፡ ሕሎችን ፡ በማውጣትና ፡ በማስፈጸም ፡ የአደ*ጋ ፡ መ*ከላከያ ፡ ጥንቃቄዎችን ፡ በሚገባ ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ ለማዋል ፡ ይቻላል **፡፡ የፍትሐ ፡ ብሔ**ሩ ፡ ሕግ ፡ "የሠራተኛውን ፡ ሕይወት ፡ ሙሉ ፡ ሰውነቱን ፡ ጤንነቱንና ፡ የሕሊና ፡ (የሞራል) ፣ ክብሩን ፣ በመጠበቅ ፣ ረንድ ፣ አሠሪው ፣ ለሥራው ፣ ልዩ ፣ ሁኔታዎች ፣ ተገቢ ፡ የሆኑትን ፡ ጥንቃቄዎች ፡ ሁሉ ፡ ማድረግ ፡ አለበት" ። በማለት ፡ በጣም ፡ ግልጽ ፡ ያልሆነ ፡ የሥራ ፡ ቦታ ፡ የጥንቃቄ ፡ ደረጀን ፡ ሁኔታ ፡ ይሰጣል # ¹⁶⁴ ስለ ፡ ሥራ፡ ሁኔታዎች፡ ደረጀ። የወጣው፡ አዋጅም። ስለዚሁ፡ ጉዳይ። ተጨጣሪ፡ መግለጫ፡ አይሰጥም ¹⁶⁵ የዚህም ፣ ባልጽ ፣ የሆነ ፣ ደረጀ ፣ አለመኖር ፣ የሚፈጥረው ፣ ችግር ፣ አሠሪዎቹ ፡ ምን ፡ እንደሚጠበቅባቸው ፡ ለማወቅ ፡ አለመቻላቸው ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ ጠለቅ ፡ ያለ ፡ ትምህርት ፡ ለሴላቸው ፡ የሥራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ተቆጣጣሪዎች ፡ የአንድን ፡ የሥራ፡ ሁኔታ፡ በደንብ፡ መርምሮ፡ ለመወሰን፡ ችግር፡ መፍጠሩ፡ ነው። ምንም፡ እንኳን ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ክፍል ፡ የተቆጣጣሪዎቹን ፡ የሥራ ፡ ችሎታ ፡ ደረጀ ፡ ለማሻሻል ፡ ዋረት ፡ በማድረባ ፡ ላይ ፡ ቢሆንም ፥ በቂ ፡ ችሎታ ፡ ያላቸው ፡ ሠራተኞች ፡ እስካሁን ፣ የሉም ¤¹⁶⁶ የዚህ ፣ ዓይነቱ ፣ ችግር ፣ መኖሩ ፣ እየታወቀ ፣ በይበልጥ ፣ አደ*ጋ* ፣ ሊደርስ ፡ በሚችልባቸው ፡ ኢንዱስትሪዎች ፡ እንኳን ፡ መኖር ፡ የሚገባቸውን ፡ በይ በልጥ ፡ ግልጽ ፡ የሆኑ ፡ የጥንቃቄ ፡ ደረጀዎች ፡ የሚገልጽ ፡ ደንብ ፡ በሕዝባዊ ፡ ኑሮ ፡ እድገትና ፡ የማኅበራዊ ፡ ጉዳይ ፡ ሚኒስቴር፡ እስካሁን፡ አለመውጣቱ ፡ የሚያሳዝን ፡ ነው።¹⁶⁷

የሕመም ፡ ፌቃድ ፤

አንድ ፡ ሥራተኛ ፡ ሆን ፡ ብሎ ፡ ባደረገው ፡ ሳይሆን ፡ በበሽታ ፡ ምክንያት ፡ ከሥራ ፡ ቢታኮል ፡ ቢያንስ ፡ የሦስት ፡ ወር ፡ አገልግሎት ፡ የሰጠ ፡ ከሆነ ፡ የአ ሥራ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ ግግሽ ፡ ደመወዙን ፡ ለአንድ ፡ ዓመት ፡ ወይም ፥ ከዚያ ፡ በላይ ፡ ያገለገለ ፡ ከሆነ ፡ የወር ፡ ደመወዙን ፡ ግግሽ ፡ የማግኘት ፡ መብት ፡ አለው ፡ ¹⁶⁸ ነገር ፡ ግን ፡ አከፋፈሎ ፡ የሚቆይበት ፡ ጊዜ ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ዓመት ፡ ወይም ፡ ለእያንዳንዱ ፡ የበሽታ ፡ ጊዜ ፡ ለመሆኑ ፥ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕጉ ፡ ግልጽ ፡ አይደለም ፤ ይህንንም ፡ የሚያብራራ ፡ የፍርድ ፡ ቤት ፡ ውሳኔ ፡ ኢስካሁን ፡ አልተሰጠም ፡ በአሠሪዎችም ፡ በኩል ፡ ግጣዥ ፡ አንዱን ፡ ሲከተል ፡ ገሚሱ ፡ ደግሞ ፡ ሌላውን ፡ አተረጓንም ፡ ይከተላሎ።

ይህም ፡ አበል ፡ እየተከፈለው ፡ የሚሰጠው ፡ የሕመም ፡ ፈቃድ ፡ ጊዜ ፡ ካለቀ ፡ በኋላ ፡ ሠራተኛው ፡ ውሉ ፡ ከማለቁ ፡ በፊት ፡ ያለአበል ፡ ስለሚሰጠው ፡ የሕመም ፡ ፈቃድ ፡ የፍትሐ ፡ ብሔሩ ፡ ሕግ ፡ ምንም ፡ አይገልጽም ፡ ሆኖም ፡ ስለሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ የወጣው ፡ ደንብ ፤ አሠሪው ፡ ሠራተኞች ፡ በሕመም ፡ ምክንያት ፡ ከሥራ ፡ የቀሩባቸውን ፡ ቀኖች ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ፡ እንዳቋረጡባቸው ፡ ቀኖች ፡

^{164.} የፍትሐ። ብሔር። ሕግ። ቁ. ፪ሺ፫፻፸፰ ።

^{165.} ተጨማሪ ፡ የሆኑት ፡ አስፈላጊ ፡ ነገሮች ፡ «በድርጅቱ ፡ ውስጥ ፡ ለሚሥሩት ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ያላደረሱ ፡ ልጆችና ፡ ሴቶች ፡ እንዲሁም ፡ ድኩማን ፡ ለሆኑ ፡ ሰዎች ፡ አደጋ ፡ አንዳይደርስባቸው ፡ ልዩ ፡ ጥንቃቄና ፡ መከላከያ ፡» አሠሪው ፡ እንዲያደርግ ፡ ነው ፡፡ ስለ ፡ ሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ደረጃ ፡ የወጣ ፡ አዋጅ ፡ አንቀጽ ፡ ፲ ፡

^{166.} ሪፖርት ፡ ቱ ፡ ዘ ፡ ገቨርንሜንት ፡ ኦፍ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ኡን ፡ ሌበር ፡ አድሚኒስትሬሽን ፡ ከላይ ፡ በማስ ታወሻ ፡ ቁ. ፳፫ ፡ የተጠቀሰ ፡ ገጽ ፡ ፬፻፴፮ ፡፡

^{167.} ስለ ፡ ሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ደረጃ ፡ በወጣው ፡ አዋጅ ፡ አንቀጽ ፡ ፩ ፡ (፫) ና ፡ ስለ ፡ አሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ በወጣው ፡ አዋጅ ፡ አንቀጽ ፡ ፫ ፡ (፩) ፡ መሠረት ፡ ሚኒስትሩ ፡ እንዚህን ፡ ደንቦች ፡ ለማውጣት፡ ሥልጣን ፡ አለው ፡፡

^{168.} የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሕግ ፡ ቁ. ፪ሺ፭፻፵፪ ።

አድርጉ ፡ እንዳይቆጠር ፡ ወይም ፡ በዓመት ፡ ከሚሰጣቸው ፡ የዕረፍት ፡ ፌቃድ ፡ ላይ ፡ እንዳይቀነስ ፡ ይከለክላል ፡ 169 ከዚህ ፡ በፊት ፡ በተጠቀሰው ፡ ምክንያት ፡ ጉዳይ ፡ አለ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ከሥራ ፡ ስለወጣሁ ፡ ካሣ ፡ ይከፈለኝ ፡ በማለት ፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ ክስ ፡ አቅርቦ ፡ የጠቅላይ ፡ ንጉሠ ፡ ነንሥት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ምንም ፡ ሠራተኛው ፡ (ከሳሹ) ፡ በዚያው ፡ ኩባንያ ፡ በሴላ ፡ ዓይነት ፡ ሥራ ፡ ተቀጥሮ ፡ ለመሥራት ፡ ቢችልም ፡ እንኳ ፡ በሥራው ፡ ምክንያት ፡ በደረሰበት ፡ በሽታ ፡ የቀድሞው ፡ ሥራውን ፡ መቀጠል ፡ ስላልቻለ ፡ ይህንንም ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ሆኖ ፡ ስላገኘው ፡ የከሳሹን ፡ ጥያቄ ፡ ሳይቀበለው ፡ ቀርቷል ፡፡ 170 ይህ ፡ ፍርድ ፡ የሚመለከተው ፡ የሠራተኛው ፡ በሽታ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ አገልግሎቱን ፡ እንዳይሰጥ ፡ በሚያደርገው ፡ ጊዜ ፡ እንጂ ፡ ሠራተኛው ፡ በጣገገም ፡ ላይ ፡ ባለበት ፡ ጊዜ ፡ ከሥራ ፡ ስለማስወጣት ፡ አይደለም ቢባልም ፡ ሥራተኛው ፡ ሴላ ፡ ዓይነት ፡ ሥራ ፡ ሕዚያው ፡ ለመሥራት ፡ ቢችልም ፡ የሠራተኛው ፡ በሥራ ፡ አለመገኘት ፡ ለአሠሪው ፡ ችግርን ፡ በሚፈጥርበት ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ፡ ሥራተኛውን ፡ ከሥራ ፡ ለማስወጣት ፡ ይችላል ፡ የሚለውን ፡ አስተሳሰብ ፡ (ፍልስፍና) ፡ የሚደግፍ ፡ ይመስላል ፡፡

የሚያስደንቀው ፡ ለዓይነት ፡ ከተወሰዱት ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ግማሾቹ ፡ ሕጉ ፡ ከሚፈቅደው ፡ የሕመም ፡ ፌቃድ ፡ የበለጠ ፡ መስጠታቸው ፡ ነው ፡፡ ሆኖም ፡ ከነዚሁ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ መካከል ፡ ሁለቱ ፡ ማንኛውንም ፡ ፌቃድ ፡ ለማግኘት ፡ የአንድና ፡ የሁለት ፡ ዓመት ፡ አገልግሎት ፡ ይጠይቃሉ ፡፡ አንድ ፡ ሦስተኛ ፡ የሚሆኑት ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ በሕግ ፡ ከሚፈቀደው ፡ ያነስ ፡ ፌቃድ ፡ ይሰጣሉ ፡፡ ከነዚህም ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ አንደኛው ፡ ፌቃድ ፡ የሚሰጠው ፡ አሥሪው ፡ ሲፈልግ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ ትናንሽ ፡ ኩባንያዎች ፡ ሕጉ ፡ ከሚፈቅደው ፡ ያነስ ፡ የሕመም ፡ ፌቃድ ፡ የመስጠት ፡ ፍላጐት ፡ የታየባቸው ፡ ሲሆን ፡ ታላላቅ ፡ ኩባንያዎች ፡ ግን ፡ የበለጠ ፡ ፌቃድ ፡ የመስጠት ፡ ዝንባሌ ፡ አላቸው ፡፡ ነላቸው ፡

የሥራተኞች ፡ ማኅበር ፡ መኖርም ፡ በዚሁ ፡ ጉዳይ ፡ ላይ ፡ ትልቅ ፡ ተሰሚነት ፡ አለው ፡፡ ኃይለኛ ፡ የሥራተኞች ፡ ማህበሮች ፡ የሚገኙባቸው ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ ሕጉን ፡ ለመከተል ፡ የበለጠ ፡ ፈቃደኝነት ፡ ባይታይባቸውም ፤ ሕጉ ፡ ከሚፈቅደው ፡ የበለጠ ፡ የሕመም ፡ ፈቃድ ፡ የመስጠት ፡ ፍላጎትን ፡ ያሳያሉ ፡፡ ¹⁷² በሌላ ፡ በኩል ፡ ግን ፣ ምንም ፡ ማህበሮች ፡ የሌላቸው ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ሕጉ ፡ ከሚፈቅደው ፡ የበለጠ ፡ ፈቃድ ፡ የመስጠት ፡ ፈቃደኝነት ፡ በጣም ፡ ዝቅ ፡ ያለ ፡ ሃው ፡፡ ¹⁷³

የአንድ ፡ ሠራተኛ ፡ የሥራ ፡ ውል ፡ (ኮንትራት) ፡ ከመቋረጡ ፡ በፊት ፡ ያለአበል ፡ ስለሚሰጠው ፡ ተጨማሪ ፡ ሬ ቃድ ፡ ሕጉ ፡ ግልጽ ፡ እንዳለመሆኑ ፡ መጠን ፡ ለዓይነት ፡ ከተጠየቁት ፡ የንግድ ፡ ማኅበር ፡ አሠራርም ፡ ላልተወሰነ ፡ ጊዜ ፡ ፌቃድ ፡ ከመስጠት ፡ እስከ ፡ ምንም ፡ ተጨማሪ ፡ ፌቃድ ፡ አለመስጠት ፡ የሚያደርስ ፡ ልዩነት ፡ ታይቷል ፡፡ አራቱ ፡ ለአንድ ፡ ወር ፡ ወይም ፡ ከዚህ ፡ ላነስ ፡ ጊዜ ፤ አራቱ ፡ ከአንድ ፡ እስከ ፡ ሦስት ፡

^{169.} ስለ ፡ ሠራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ የወጣ ፡ ደንብ ፡ አንቀጽ ፡ ፩(፬) ፡፡

^{170.} ከሳሽ ፡ ይትባረክ ፡ ነጋሽ ፥ ተከሳሽ ፡ የአሰብ ፡ የነዳጅ ፡ ማጣሪያ ፡ (ጠ.ን.ነ. ፍርድ ፡ ቤት ፥ ፲፱፻፶፱ ፥ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ይግባኝ ፡ ቁ. ፩፻፺፫/፶፱) ፡ (ያልታተም) ፡ በጣስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፸፱ ፡ የተጠቀሰ ፤ በተጨማሪ ፡ ከጣስታወሻው ፡ ጋር ፡ የሚገኘውን ፡ ጽሑፍ ፡ ይመለከቷል ።

^{171.} $N = \bar{g}$ ፣ ለትናንሽ ፣ ኩባንያዎች ፣ $X^2 = 3.352$ P < .10 ልዩንቱ ፣ በስታቲስቲክስ ፣ ሬንድ ፣ ለትላ ልቅ ፣ ኩባንያዎች ፣ እምብዛም ፣ አይደለም ።

^{172.} $X^2 = 5.854$, P < .02

^{173.} $X^2 = 4.911$, P < .05

ወር፡ለሚዶርስ፡ጊዜ፤ሃስቱ፡ከሦስት፡እስከ፡ስድስት፡ወር፡ለሚዶርስ፡ጊዜና፡ አራቱ፡ዶግም፡ላልተወሰን፡ጊዜ፡ፌቃድ፡ይሰጣሉ፡ሌሎች፡አራት፡ኩባንያዎች፡ ግን፡የሚሰጠውን፡የፌቃድ፡ጊዜ፡ልክ፡በሥራተኛው፡ዓይነት፡መሥረት፡አሥሪው፡ እንዲወሰን፡ሥልጣን፡ይሰጣሉ፡፡ይህ፡ዓይነቱ፡አሥራር፡በአሥሪው፡ዘንድ፡ መጠላት፡ያተረፈውን፡ሥራተኛ፡ያለካሣ፡ለማስወጣት፡የሚያስችል፡ሲሆን፡ የሚሥራበትም፡ለዚሁ፡ይመስላል፡፡

ከአበል ፡ ጋር ፡ የሕመም ፡ ፈቃድ ፡ ለማግኘት ፡ ከአንድ ፡ ዶክተር ፡ ሥራተኛው ፡ የታመመ ፡ ለመሆኑ ፡ የሚያረጋግጥ ፡ ወረቀት ፡ ማቅረብ ፡ ያስፈልገዋል ፡፡ ትክክለኛ ፡ ያልሆነ ፡ የሐኪም ፡ ወረቀት ፡ ማግኘት ፡ በጣም ፡ ቀላል ፡ በመሆኑ ፡ ብዙ ፡ አሥሪዎች ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ያለውንና ፡ የሌለውን ፡ ሥራተኛ ፡ ለማወቅ ፡ ኢንደሚያስቸግራቸው ፡ ገልጸዋል ፡፡ በዚህም ፡ ጊዜ ፡ በተለይ ፡ ይህንን ፡ ዓይነቱን ፡ ጥፋት ፡ የሚፈጽም ፡ የአንድ ፡ ሆስፒታል ፡ ስም ፡ ጠቅሰዋል ፡፡ ኢንዳንድ ፡ ኩባንያዎች ፡ የራሳቸው ፡ ዶክተሮች ፡ አሏቸው ፡፡ ይህም ፡ አሥሪውን ፡ የሕመም ፡ ፈቃድ ፡ በታወቀ ፡ ሰው ፡ የተሰጠ ፡ አስተያየት፡ መሆኑን፡ ለማረጋገጥ ፡ የሚያስችለው ፡ ቢሆንም፡ ሐኪሙ፡ ከተፈላጊው፡ በላይ፡ ምርመራ ፡ ኢንዲያደርግና ፡ የሚሰጠውንም ፡ የፈቃድ ፡ ጊዜ ፡ ሰፊ ፡ ኢንዳያደርገው ፡ ከአሥሪው ፡ በኩል ፡ ኃይለኛ ፡ ተጽዕኖ ፡ ኢንዲያርስበት ፡ ሊያደርገው ፡ ይችላል ፡፡ ሆኖም ፡ በኩባንያው ፡ የሚሰጥ ፡ ሕክምና ፡ ከሌለ ፡ ለአንድና ፡ ለሁለት ፡ ቀን ፡ ብቻ ፡ የሚቆይ ፡ በሽታ ፡ በያዘው ፡ ጊዜ ፡ ሥራተኛው ፡ የሐኪም ፡ ወረቀት ፡ ለማግኘት ፡ ከሁለት ፡ ቀን፡ ደመወዙ ፡ የበለጠ ፡ ወጭ ፡ ማድረግ ፡ ሊኖርበት ፡ ይችላል ፡፡ 174

ይህንን : አሥሪዎች : በሆስፒታሎች : ላይ : የሥነዘሩትን : ሀሜት : ለማረጋገጥ : ሲባል : አንድ : ሰው ፡ ለአምስት ፡ ቀናት ፡ በኃይለኛ ፡ የራስ ፡ ምታት ፡ ታሞ ፡ በቤት ፡ ውስጥ ፡ የቆየ ፡ የኃራዥ ፡ ሥራተኛ ፡ (ሜካኒክ) ፡ በመምሰል ፡ የሐኪም ፡ ወረቀት ፡ እንዲጠይቅ ፡ በአዲስ ፡ አበባ ፡ ውስጥ ፡ ወደሚገኙ ፡ ሥራተኞች ፡ አዘውትረው ፡ ወደሚሂዱባቸው ፡ ሦስት ፡ ሆስፒታሎች ፡ ተልኮ ፡ ነበር ፡፡ ከነዚህም ፡ ሆስፒታሎች ፡ አንዱ ፡ ብዙ ፡ አሥሪዎች ፡ የሐኪም ፡ ወረቀት ፡ በቀላሉ ፡ ለሥራተኞች ፡ ይሰጣል ፡ የሚሉት ፡ ሆስፒታል ፡ ነበር ፡፡ በያንዳንዱም ፡ ሆስፒታል ፡ "ሜካኒኩ" ፡ እርዳታ ፡ እንዲጠይቅ ፡ የተደረገው ፡ ከዶክተሮች ፡ ሳይሆን ፡ ከሌሎች ፡ ከሆስፒታል ፡ ሥራተኞች ፡ ነበር ፡፡ በመጀመሪያው ፡ ሆስፒታል ፡ "ሜካኒኩ" ፡ በተወሰነለት ፡ የቀጠሮ ፡ ሰዓት ፡ ከዶክተሩ ፡ ኃር ፡ እንዳይገናኝ ፡ አንድ ፡ የሆስፒታሉ ፡ ሥራተኛ ፡ ከለከለው ፡ የተሰጠውም ፡ ምክንያት ፡ ዶክተሩ ፡ ሥራ ፡ ስለበዛባቸው ፡ ጊዜ ፡ የላቸውም ፡ አንተም ፡ አልታመምክም ፡ የሚል ፡ ነበር ፡፡ በጥቂት ፡ ገንዘብ ፡ ግን ፡ በአንድ ፡ በሆስፒታሉ ፡ ፎርም ፡ ላይ ፡ "ሜካኒኩ" ፡ በኃይለኛ ፡ ራስ ፡ ምታት ፡ ምክንያት ፡ በተመላሻ ፡ በሽተኛነት ፡ ለሰባት ፡ ቀን ፡ በሆስፒታሉ ፡ ሲታከም ፡ ቆይቶአል ፡ የሚል ፡ ጽሑፍ ፡ በሥራተኛው ፡ ተፈርሞ ፡ ሊሰጠው ፡ ችሎአል ፡

በሁለተኛው ፡ ሆስፒታል ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ አስታማሚና ፡ አንድ ፡ ወንድ ፡ ሁራተኛ ፡ መጀመሪያ ፡ ዶክተሩን ፡ ማየት ፡ እንዳለበትና ፡ ዶክተሩም ፡ ታሟል ፡ ካለ ፡ ለአምስቱ ፡ ቀናት ፡ ፌቃድ ፡ እንደሚያገኝ ፡ ለ"ሜካኒኩ" ፡ ገለጹለት ፡፡ አሠሪዎች ፡ በጣም ፡ መጥፎ ፡ ሆስፒታል ፡ ነው ፡ ብለው ፡ በሚመለከቱት ፡ በሦስተኛው ፡ ሆስፒታል፡ "ሜካኒኩ" ፡ የተገናኘው ፡ የአገራቸውን ፡ ቋንቋ ፡ ብቻ ፡ ለሚናገሩ ፡ ዶክተሮች ፡ በአስ

^{174.} በአዲስ ፡ አበባ ፡ የሚገኙት ፡ ብዙዎቹ ፡ ሆስፒታሎች ፡ ለመመዝገቢያና ፡ ለምርመራ ፡ የሚያስከፍሎት ፡ ገንዘብ ፡ ጥቂት ፡ ሲሆን ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ ፪ ፡ ብር ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡

ተርጓሚነት ፡ የሚሠራ ፡ አንድ ፡ ወንድ ፡ ሠራተኛ ፡ ነበር ፡ "ሜካኒኩም" ፡ ከብዙ ፡ ልመና ፡ በኋላ ፡ እንኳን ፡ የፈቃዱን ፡ ወረቀት ፡ ከሐኪሙም ፡ ለመገናኘት ፡ አልቻለም ፡ ሆኖም ፡ ለወደፊቱ ፡ ሁለት ፡ ብር ፡ (\$ ፪) ፡ ከፍሎ ፡ ቢመዘገብ ፡ «ይህ ፡ ሠራተኛ ፡ ሕመምተኛ ፡ ስለሆነ ፡ ለዚህን ፡ ያህል ፡ ቀን ፡ እረፍት ፡ ያስፈልገዋል ፡» የሚል ፡ የሐኪም ፡ ወረቀት ፡ አንዲያገኝ ፡ ሊረዳው ፡ የሚችል ፡ መሆኑን ፡ አስተርጓሚው ፡ ለ"ሜካኒኩ" ፡ ገለጸለት ፡፡ በቋንቋው ፡ ችግር ፡ ምክንያትም ፡ አስተርጓሚው ፡ በዶክተሩ ፡ ዘንድ ፡ ተሰሚነት ፡ እንዳለው ፡ ሰውዬው ፡ ሊገምት ፡ ችሎአል ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ አስቀድሞ ፡ የሚወሰድ ፡ ፈቃድ ፡ ማግኘቱ ፡ ልል ፡ የሆነ ፡ የሥራ ፡ አፈጻጸምን ፡ ባያመለክትም ፤ ሥራተኛው ፡ ገንዘብ ፡ ቢከፍል ፡ ኖሮ ፡ አስተርጓሚው ፡ በሽተኛው ፡ ሕመሙ ፡ ከሚሰማው ፡ በይበልጥ ፡ እንደሚሰቃይ ፡ አስመስሎ ፡ ለዶክተሩ ፡ ሊነግርለት ፡ እንደሚችል ፡ መልአክተኛው ፡ ሊገንዘብ ፡ ችሏል ፡፡

ምንም ፡ ስለ ፡ ሁሉም ፡ የማይናገር ፡ ባይሆን ፡ ከንዚህ ፡ በጥቂቱ ፡ ለዓይነት ፡ ያህል ፡ ከተወሰዱት ፡ የአዲስ ፡ አበባ ፡ ሆስፒታሎች ፡ የአሠራር ፡ ሁኔታ ፡ እንደምንመ ለከተው ፡ የአሠሪዎቹ ፡ ሀሜት ፡ አለምንም ፡ ማስረጃ ፡ የተሰንዘረ ፡ አለመሆኑን ፡ ነው። በዚህ ፡ ዓይነቱ ፡ ማታለል ፡ ገና ፡ ጀማሪ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ከአንደኛው ፡ ሆስፒታል ፡ የፈቃዱን ፡ ወረቀት ፡ ሲያገኝ ፡ በደንብ ፡ ተከታትሎ ፡ ቢሆን ፡ ከሁለተኛውም ፡ ሆስ ፒታል ፡ ሊያገኝ ፡ ይችል ፡ ነበር ፡፡ በሦስተኛው ፡ ሆስፒታልም ፡ አስቀድሞ ፡ ፌቃድ ፡ የማግኛውን ፡ ዘዴ ፡ ለማወቅ ፡ ችሏል ፡፡ በርግጥም ፡ አንድ ፡ የቆየ ፡ ሠራተኛ ፡ ፈቃዱን ፡ ሊያገኝ ፡ ይችላል ፡፡

ለሎች ፡ ጥቅሞች ፲

በሕግ ፡ ከሚጠየቁት ፡ ሴላ ፡ አሠሪዎች ፡ ለሠራተኞቻቸው ፡ ብዙ ፡ ጥቅሞችን ፡ ይሰጣሉ ፡፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ ሠራተኞች ፡ እናገኛለን ፡ ብለው ፡ የማያስቡት ፡ ጥቅም ፡ ባይሆን ፡ ለዓይነት ፡ ከተጠየቁት ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ከመቶ ፡ ስልሳ ፡ ሦስቱ ፡ ለሠራተኞቻቸው ፡ የቀብር ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ወጭ ፡ ይክፍላሉ ፡፡ ግግሾቹ ፡ በያመቱ ፡ ጉርሻ ፡ ይሰጣሉ ፡፡ ብዙዎቹም ፡ በኩባንያዎቻቸው ፡ የሚሰሩትን ፡ ወይም ፡ የሚሸጡትን ፡ ዕቃዎች ፡ በቅናሽ ፡ ዋጋ ፡ ለሠራተኞቻቸው ፡ ይሸጣሉ ፡፡ እንዲሁም ፡ የሥራ ፡ ልብስ ፡ ይሰጣሉ ፡፡ ለዓይነት ፡ ከተጠየቁት ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ሁለት ፡ ሦስተኞቹ ፡ ሠራተኞቻቸው ፡ ለምስክርነት ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ወይም ፡ ፖሊስ ፡ ጣቢያ ፡ ሲሄዱ ፡ ፈቃድ ፡ ከደመወዝ ፡ ጋር ፡ ይሰጣቸዋል ፡፡ ሴሎች ፡ ሃያ ፡ አምስት ፡ በመቶ ፡ ደግሞ ፡ ያለደመወዝ ፡ ለዚሁ ፡ ጉዳይ ፡ ፈቃድ ፡ ይሰጣሉ ፡፡ ¹⁷⁵

ማጠ.ቃለያ ፤

ከዚህ ፡ በላይ ፡ ባደረግነው ፡ ምርምር ፡ ላይ ፡ በጣም ፡ የሚያስደንቀው ፡ ነገር ፡ ለዓይነት ፡ የወሰድናቸው ፡ ድርጅቶች ፡ ቁጥር ፡ ትንሽ ፡ ቢሆንና ፡ በስታቲስቲኩም ፡ ላይ ፡ አስፈላጊው ፡ ማረሚያ ፡ ቢደረግም ፡ ¹⁷⁶ በተመረጡት ፡ በአራቱ ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ሁኔታዎች ፡ ላይ ፡ ብዙ ፡ ልዩነቶች ፡ ታይተዋል ፡ ስለ ፡ ጠቅላላው ፡ አሠራር ፡ ለመናገር ፡ የሚያስችል ፡ መሠረት ፡ ይሆናል ፡ የሚባል ፡ አንድም ፡ ሁኔታ ፡ ከሌሎች ፡ የተለየ ፡ ልዩነት ፡ አላሳየም ፡ በሁለቱ ፡ ኢንዱስትሪዎች ፡ መካከል ፡ ያለውም ፡ ልዩነት ፡ ከተጠበ

^{175.} በተጨማሪ ፡ ለሚሰጡት ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ጥቅሞች ፡ ኤል ፡ ምርሀውስ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፳፮ ፡ የተጠቀሰ ፡ ገጽ ፡ ፳፰-፴ ፡ ይመለከቷል ።

^{176.} ማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፴፪ን ፡ ይመለከቷል ፡፡

ቀው፡ወይም፡ከሌሎቹ፡የንባድ፡ማኅበሮች፡በጣም፡ያነስ፡ሆኖ፡ተገኝቷል ፡ እንዲያ ውም፡በጋራጕችና፡በመጠጥ፡ፋብሪካዎች፡መካከል፡በመጠኑ፡ነላ፡ያሉ፡ልዩነቶች፡ ከታዩባቸው፡ሦስት፡ሁኔታዎች፡ውስጥ፡ሁለቱ፡በጋራጕች፡ላይ፡ብቻ፡የታዩ፡ ሲሆኑ፡ከንዚሁም፡አንዱ፡ማለት፡ስለትምህርት፡የሚሰጠው፡ፊቃድ፡ከሥራው፡ ልዩ፡ተፈጥሮ፡የተነሳ፡ነው፡

ተላልቆቹ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ከትናንሾቹ ፡ ይልቅ ፡ ቋሚ ፡ የሆነ ፡ የሥራ ፡ አመራር ፡ ፖሊሲ ፡ ያላቸው ፡ ሆነው ፡ ይታያሉ ፡፡ እንዚህ ፡ ተላልቅ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ የሕጉ ፡ መንፈስ ፡ የሠራተኛውን ፡ ጥቅም ፡ የሚቀንስ ፡ በሚሆንበትም ፡ ጊዜ ፡፡ እንኳ ፡ ቃል ፡ በቃል ፡ ሕጉን ፡ የመከተል ፡ ዝንባል ፡ በበለጠ ፡ አሳይተዋል ፡፡ ከዚህም ፡ በላይ ፡ ባስተዳደር ፡ ጉዳይ ፡ ሥራ ፡ አስኪያጆቹ ፡ እንደፈቀዱት ፡ ለመሥራት ፡ ያላቸው፡ ዝንባል ፡ አንስተኛ ፡ መሆኑ ፡ ለቀረበላቸው ፡ ጥያቄ ፡ በሰጡት ፡ መልስ ፡ ለመረዳት ፡ ተችሏል ፡፡ በጠቅላላው ፡ ትላልቆቹ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ስለሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ያላቸው ፡ አሠራር ፡ በይበልጥ ፡ በቅድሚያ ፡ ሊታወቅ ፡ የሚችልና ፡ እንደ ፡ ሥራ ፡ አስኪያጆ ፡ ፍላሎትም ፡ የሚወሰነው ፡ በጥቂቱ ፡ ነው ፡፡

የሥራተኞች ፡ ማኅበር ፡ ዓይነት ፡ የፈጠረው ፡ ልዩነት ፡ ማን ፡ ከታሰበው ፡ በታች ፡ ነው ፡፡ ይህም ፡ ሊሆን ፡ የቻለው ፡ ማኅበሮች ፡ ከሚኖራቸው ፡ ተሰሚነት ፡ ሴላ ፡ የማኅ በሮች ፡ መቋቋም ፡ አዲስነትና ፡ አቅመ - ቢስነት ፡ እንዲሁም ፡ በሕግ ፡ የተወሰኑ ፡ መሠ ረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ሰፊ ፡ ዝርዝር ፡ በመኖሩ ፡ ነው ። ይህም ፡ ሆኖ ፡ በአንድ ፡ ኩባንያ ፡ ውስጥ ፡ ታታሪ ፡ የሆነ ፡ ማኅበር ፡ መገኘት ፡ አጭር ፡ የሥራ ፡ ጊዜና ፡ በሕግ ፡ ከሚፈቀደው ፡ በላይ ፡ ሰፋ ፡ ያለ ፡ የሕመም ፡ ፈቃድ ፡ የመስጠት ፡ ዝንባሴን ፡ በአሠሪዎች ፡ ዘንድ ፡ ይፈጠራል ። በተጨማሪ ፡ የሥራ ፡ ጊዜ ፡ መጠን ፡ እንደ ፡ እንዱስትሪው ፡ ዓይነት ፡ ሲሆን ፡ የሕመም ፡ ፈቃድ ፡ መጠን ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ ንባድ ፡ ማኅበሩ ፡ ትልቅነት ፡ ነው ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ ስለ ፡ ዓመት ፡ ፈቃድ ፡ የተደነ ንጉትን ፡ ደንቦች ፡ መጠበቅ ፡ ከንግድ ፡ ማኅበሩ ፡ ትልቅነት ፡ ጋር ፡ የተያያዘ ፡ ቢሆ ንም ፤ የማኅበር ፡ መኖር ፡ ወይም ፡ ተቋቁሞ ፡ መፍረስ ፡ አሠሪዎች ፡ እንዚህን ፡ ደን ቦችና ፡ ስለ ፡ ደመወዝ፡አከፋፈል ፡ የተወሰኑትን ፡ ሕሎች ፡ እንዲከተሉ ፡ ያደርጋቸዋል ። ይህም ፡ መረጃ ፡ የተሰበሰበው ፡ አሠሪዎች ፡ ከሰጧቸው ፡ መልሶች ፡ ላይ ፡ በመሆኑ ፡ ማኅበሮች ፡ በሚገኙባቸውና ፡ በማይገኙባቸው ፡ የንባድ ፡ ማኅበሮች ፡ አሠራር ፡ መካ ከል ፡ ብዙ ፡ ልዩነት ፡ ሊኖር ፡ ይችላል ። የአሠሪዎቹም ፡ መልሶች ፡ አጠራጣሪ ፡ መስ ለው ፡ ከታዩ ፥ የጣኅበር ፡ መሪዎችን ፡ በመጠየቅ ፡ እርግጠኛንቱን ፡ ለጣወቅ ፡ ይቻላል ፣

እንደ ፡ ትልልቆቹ ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮችም ፡ ስለ ፡ ሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ የወጡትን ፡ ደንቦች ፡ በይበልጥ ፡ የመከተልን ፡ ዝንባል ፡ ይሳያሉ ፡፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ ስለ ፡ ሥራተኛ ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ በወጣው ፡ ደንብ ፡ በአንቀጽ ፡ ፩(፫) ፡ ቢከለከልም ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ የዓመት ፡ ፌቃድ ፡ ማጠራቀምን ፡ የመፍቀድ ፡ ዝንባል ፡ በይበልጥ ፡ ይታይባቸዋል ፡፡ በጠቅ ላላው ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ አጭር ፡ የሥራ ፡ ጊዜ ፡ ሲኖራቸው ፤ ለጋብቻ ፡ ፌቃድ ፡ ለመስጠት ፡ ግን ፡ እምብዛም ፡ ፌቃደኞች ፡ አይደሉም ፡ የዓመት ፡ ፌቃድ ፡ በሚሰጡበት ፡ ጊዜ ፡ አበል ፡ የመክፈል ፡ ዝንባልን ፡ በይበልጥ ፡ በማሳየትና ፡ ልታድ ፡ ሰዓት ፡ ሥራ ፡ ይበልጥ ፡ በመክፈል ፡ ረገድ ፡ በአገር ፡ ውስጥ ፡ ተቀጣጭ ፡ የሆኑት ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ የተለዩ ፡ ሆነው ፡ ተገኝተዋል ፡፡

ለሞት ፡ አደጋ ፡ ጊዜ ፡ በሚሰጠው ፡ ፌቃድ ፡ በሕጉና ፡ በአሥራሩ ፡ መካከል ፡ ሥፌ ፡ ልዩነት ፡ አለ ፡፡ ይኸውም ፡ ሁሉም ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ ፌቃዱን ፡ ከአበል ፡ ጋር ፡ ሲሰጡ ፥ በሕጉ ፡ መሠረት ፡ ግን ፡ ፌቃዱ ፡ የሚሰጠው ፡ ያለአበል ፡ ነው ፡፡ ይህም፡ ሲሆን ፡ የቻለው ፡ ምናልባት ፡ የሞት ፡ አደጋ ፡ በኢትዮጵያውያን ፡ ባህል ፡ ከባድ ፡ ነገር ፡ በመሆኑ ፡ ይሆናል ፡ ሴሎቹ ፡ ጥቅሞች ፡ የደመወዝ ፡ ቅጥርን ፡ ለሠራተኞች ፡ ተስማሚና ፡ ተቀባይነትን ፡ እንዲያገኝ ፡ ሲያደርጉ ፡ አንዳቸውም ፡ በኅብረተ ፡ ሰቡን ፡ እንደ ፡ ከባድ ፡ ነገር ፡ የሚታይ ፡ ባሕልን ፡ አይመለከቱም ፡

በሥራ ፡ ምክንያት ፡ በሽታ ፡ ወይም ፡ አደጋ ፡ የደረሰባቸው ፡ ሥራተኞች ፡ አምነታቸውን ፡ በጠቅሳሳው ፡ በኢንሹራንስ ፡ ኩባንያዎች ፡ ላይ ፡ መጣል ፡ ይኖርባቸዋል ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ ቆንቋና ፡ ከሆነ ፡ አሥሪ ፡ ይልቅ ፡ ከኢንሹራንሶች ፡ የአደጋ ፡ ካሣን ፡ ማግኘት ፡ ቀላል ፡ ቢሆንም ፡ መደበኛ ፡ የሆኑ ፡ የኢንሹራንስ ፡ ፖሊሲዎች ፡ የአሥሪውን ፡ ሕጋዊ ፡ ኃላፊነት ፡ በሙሉ ፡ ጠቅልለው ፡ ለመክፈል ፡ አይበቁም ፡ በተጨማሪ ፡ የአሥሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ኢንሹራንሱ ፡ አማይመለከተው ፡ አደጋ ፡ አሥሪውን ፡ ከኃላፊነት ፡ ነፃ ፡ እንደሚያደርገው ፡ ገልጸአል ፡ ይህንንም ፡ አስፈላጊ ፡ ያልሆነ ፡ ችግር ፡ በሥራተኞች ፡ በፍርድ ፡ ቤቶችና ፡ በአሥሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ላይ ፡ ሊፈጥር ፡ የቻለው ፡ ከሥራ ፡ ጋር ፡ ግንኙነት ፡ ያላቸውን ፡ በሽታዎች ፡ የሚያሳዩ ፡ ዝርዝር ፡ አለመኖር ፡ ወይም ፡ "በሥራ ፡ ምክንያት" ፡ የመጣ ፡ በሽታ ፡ ማለት ፡ ምን ፡ ማለት ፡ እንደሆነ ፡ በጥሩ ፡ ሁኔታ ፡ አለመገለጽ ፡ ነው ፡

ሥራተኛን ፡ ከሥራ ፡ ማስወገድ ፡ ደግሞ ፡ በይበልጥ ፡ አከራካሪ ፤ በሥራተኞች ፡ አስተያየትም ፡ በይበልጥ ፡ አሳሳቢ ፡ ሆኖ ፡ የሚታይ ፡ ሲሆን ፥ በሕጉም ፡ ሆነ ፡ በፍርድ ፡ ቤቶች፡ውሳኔ ፡ ውስጥ ፡ ግልጽ ፡ ያልሆነ፡ጉዳይ ፡ ነው ፡፡ የሥራተኞችን ፡ መብት፡ ለመጠበቅና፡ የማኅበሮችን ፡ መቋቋም ፡ ለመጠበቅ ፡ ይረዳ ፡ ዘንድ ፡ መምሪያ ፡ እንዲኖር ፡ በፍጹም ፡ አስፈላጊ ፡ ነው ፡፡

ክፍል ፡ ፪ ፤

የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ግንኙነት ፤

orgnis !

ይህ ፡ ክፍል ፡ በሁለት ፡ ንዑስ ፡ ክፍሎች ፡ ይከፈላል ፡፡ የመጀመሪያው ፡ ክፍል ፡ በሠራተኞችና ፡ አሠሪዎች ፡ በግል ፡ ከሚያዘጋጁት ፡ ሌላ ፡ አሁን ፡ ስለሚገኙት ፡ የክርክር ፡ ማስወገጃ ፡ መንገዶች ፡ (ዘዴዎች) ፡ ስለዚሁ ፡ ያለው ፡ አስተያየትና ፡ ወደ ፌት ፡ ሊያደርጉ ፡ ስለሚቻሉት ፡ ለውጦች ፡ ሲያወሳ ፤ ሁለተኛው ፡ ክፍል ፡ ደግሞ ፡ አሠሪዎች ፡ ስለ ፡ ሠራተኞች ፡ ያላቸውን ፡ አስተሳሰብና ፡ ሠራተኞች ፡ ስለማኅበሮ ቻቸውና ፡ ስለአሠሪዎቻቸው ፡ ያላቸውን ፡ አስተያየት ፡ ይመለከታል ፡

ለዚህም ፡ ክፍል ፡ የሚያስፈልጉት ፡ መረጃዎች ፡ የተሰበሰቡት ፡ ባለፈው ፡ ክፍል፡ ለዓይነት ፡ ከተጠየቁት ፡ የንግድ ፡ ማኅበሮች ፡ አሠሪዎች ፡ የማኅበር ፡ መሪዎችና ፡ በኩባንያዎቹ ፡ ውስጥ ፡ ከሚሠሩት ፡ ሠራተኞች ፡ ከሌሎች ፡ የአሁንና ፡ የቀድሞ ፡ የማኅበር ፡ መሪዎች ፡ ጋር ፡ ከተደረጉት ፡ ጥያቄና ፡ መልሶች ፡ ነው ፡ በተጨማሪ ፡ መረጃዎቹ ፡ የተገኙት ፡ ከኢትዮጵያ ፡ ሠራተኞች ፡ አንድነት ፡ ማኅበር ፡ (ኢ.ሠ.አ.ማ.) ከኢትዮጵያ ፡ አሠሪዎች ፡ ማኅበርና ፡ ከመንግሥት ፡ ባለሥልጣኖች ፡ ነው ፡ በጠቅላ ላው ፡ ከሃምሳ ፡ በላይ ፡ የሚሆኑ ፡ ጥያቄና ፡ መልሶች ፡ ተደርገዋል ፡

ምንም ፡ እንኳን ፡ አንዳንዶቹ ፡ አስተያየቶች ፡ የጸሐፊው ፡ የራሱ ፡ አንዳንዶቹም ፡ የተጠየቁት ፡ ሰዎች ፡ አስተያየቶች ፡ ቢሆኑም ፤ ጊዜያቸውን ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ በጸሐፊው ፡ ሳይ ፡ ያላቸውን ፡ እምነት ፡ ጭምር ፡ ለጸሐፊው ፡ ለመግለጽ ፡ ፊቃደኛ ፡ በመሆን ፡ አስተያየት ፡ የሰጡትን ፡ ሰዎች ፡ ስም ፡ ላለመግለጽ ፡ ሲባል ፡ መረጃዎቹ ፡ ከየት ፡ እንደተገኙ ፡ መግለጫ ፡ አለመስጠቱ ፡ ጠቃሚ ፡ ሆኖ ፡ ተገምቶአል ፡

ከርክሮችን ፡ መወሰኛ ፡ ዘዴዎች ፤

አንድ ፡ ሥራተኛ ፡ በአሥሪው ፡ ላይ ፡ ቅሬታ ፡ በተሰማው ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ አራት ፡ ነገሮችን ፡ የማድረግ ፡ ምርጫ ፡ አለው ፡፡ እነርሱም ፡ ነገሩን ፡ መተው ፤ አሥሪውን ፡ ማነጋገር ፤ አሥሪውን ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ መክሰስ ፤ ወይም ፡ ቅሬታውን ፡ ለሕዝባዊ ፡ ኑሮ፡እድግትና ፡ የማኅበራዊ፡ ኑሮ፡ጉዳይ፡ሚኒስቴር ፡ ማቅረብ፡ ናቸው፡፡ ብዙውን ፡ ጊዜ፡ በሥራው ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ ሥራተኛ ፡ ከሥራው ፡ እንዳይወጣ ፡ በመፍራት ፡ አሥሪውን ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ አይክሰስም ፡ ወይም ፡ ቅሬታውን ፡ ለሚኒስቴሩ ፡ አያቀርብም ፡ 177 አሥሪውም፡ በቀላሉ ፡ ተቀያሚና ፡ ቁጡ ፡ ከሆነ ፡ ለአሥሪው ፡ እንኳን ፡ አቤቱታውን ፡ ለማቅረብ ፡ ይፈራል ፡፡ ከሥራው ፡ የወጣ ፡ ሥራተኛ ፡ ግን ፡ ከአሥሪው ፡ ጋር ፡ ያለው ፡ ግንኙነት ፡ ከሥራው ፡ በመውጣቱ ፡ ምክንያት ፡ ዋጋ ፡ ያለው ፡ ስላልሆነ ፡ አንድ ፡ አተጋቢ ፡ ውጤትን ፡ ለማግኘት ፡ ከፈለገ ፡ ጉዳዩን ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ ሚኒስቴሩ ፡ መውሰድ ፡ ይኖርበታል ፡፡ አሁን ፡ የምንመለከተው ፡ በሁለቱ ፡ ወገኖች ፡ ስለሚዘጋጁት ፡ የክርክር ፡ መወሰኛ ፡ ዘዴዎች ፡ ሳይሆን ፡ በፍርድ ፡ ቤትና ፡ በሕዝባዊ ፡ ኑሮ ፡ እድግትና ፡ የማኅበራዊ ፡ ኑሮ ፡ ጉዳይ ፡ ሚኒስቴር ፡ ስላሉት ፡ የክርክር ፡ አወሳሰን ፡ ሁኔታዎች ፡ ነው ፡፡

ጉዳዩን ፡ በመጀመሪያ ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ለመውሰድ ፡ የሚፈልግ ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳዩን ፡ እንዳመለከተ ፡ ይህ ፡ የማይቻለው ፡ መሆኑን ፡ ወዲያውኑ ፡ ይረዳል ፡ የአዲስ ፡ አበባ ፡ አውራጀ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የሠራተኞችን ፡ አቤቱታ ፡ የሚቀበለው ፡ ጉዳዩ ፡ በመ ጀመሪያ ፡ ለሕዝባዊ ፡ ኑሮ ፡ እድንትና ፡ የማኅበራዊ ፡ ኑሮ ፡ ጉዳይ ፡ ሚኒስቴር ፡ የቀረበ፡ከሆነ ፡ ብቻ፡ ነው ፡ በማለት ፡ ሥራተኞች ፡ ቅሬታቸውን ፡ ገልጸዋል ፡፡ ይህም ፡ ቅሬታ ፡ የአዲስ ፡ አበባ ፡ አወራጀ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ባለሥልጣን ፡ በሆነ ፡ ሰው ፡ ተረጋግጧል ¤¹⁷⁸ በበታች፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ የሚያስችሎት ፡ አንዳንድ ፡ ዳኞችም ፡ ተመሳሳይ ፡ አስተያየት ፡ አላቸው። ይህም ፡ አስተሳሰብ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ አዋጅ ፡ በሚኒስቴሩ ፡ ውስጥ ፡ የሚ ገኝ ፡ የክርክር ፡ ማሰወገጀ ፡ መንገድ ፡ (ዘዴ) ፡ ስላቋቋመ ፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ ለጉዳዩ ፡ መፍትሔውን፡ በመጀመሪያ፡ መፈለባ፡ የሚገባው፡ በሚኒስቴሩ፡ ውስጥ፡ ነው፡ በሚል፡ እምነት ፡ ሳይ ፡ የተመሠረተ ፡ ይመስላል ፡፡ እውነት ፡ ከሆነ <u>፤</u> በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ <u>ጉ</u>ዳይ ፡ ውስተም ፡ ሆነ ፡ በሴላ ፡ ሕግ ፡ ይህንን ፡ የሚያመለክት ፡ ትንሽ ፡ ፍንጭ ፡ እንኳን ፡ ሳይ ኖር ፣ ይህ ፡ ዓይነቱ ፡ እምነት ፡ መፈጠሩ ፡ የሚያስገርም ፡ ጉሙ ፡፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡፡ በውል ፡ የሚያገኘውን ፡ መብቱን ፡ ከማስከበር ፡ የሚያባደው ፡ ነገር ፡ በማንኛውም ፡ ሕግ ፡ ውስጥ ፡ አይገኝም ፡፡ እንዲያውም ፡ አዋጁ ፡ የወጣው ፡ በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ መካ ከል፡ በሥራው፡ እድንት ፤ እንቅስቃሴና፡ አለመግባባትን፡ በጣስወንድ፡ ረንድ፡ ለሚ ፈጠረው ፡ ችግር ፡ ተብሎ ፡ ነው ፡ እንጀ <u>፡</u> ሠራተኛው ፡ ለችግሩ ፡ መፍትሔ ፡ ለመ ሻት ፡ ያለውን ፡ ምርጫ ፡ ለመወሰን ፡ አይደለም ፥ በማለት ፡ የከፍተኛው ፡ ፍ/ ቤት ፡ ይሀንኑ ፡ አሳብ ፡ አጽድቆታል ፡፡¹⁷⁹

አቤቱታውን፡ ለሕዝባዊ፡ ኑሮ፡ እድንትና፡ የማኅበራዊ፡ ኑሮ፡ ጉዳይ፡ ሚኒስቴር፡ የሚያ ቀርብ፡ ሥራተኛ፡ በሚኒስቴሩ ፡ አንድ ፡ ክፍል ፡ በሆነው ፡ በአሥሪና፡ ሥራተኛ ፡ ዋና፡ መሥ

^{177.} ከማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፵፬ ፡ ጋር ፡ የሚገኘውን ፡ ጽሑፍ ፡ ይመለከቷል ።

^{178.} ለዚህም ፡ አሥራር ፡ የሚሰጠው ፡ ዋናው ፡ ምክንያት ፤ ሁለቱም ፡ ወገኖች ፡ ሰላማዊ ፡ ወደሆነ ፡ ስምምነት ፡ በሕዝባዊ ፡ ኑሮ ፡ ዕድገትና ፡ የማኅበራዊ ፡ ጉዳይ ፡ ሚኒስቴር ፡ ውስጥ ፡ በመድረስ ፡ ለክስ ፡ የሚያወጡ ትን ፡ ጊዜና ፡ ገንዘብ ፡ ያስቀራሉ ፡ የሚል ፡ ነው ፡፡

^{179.} ጣሞ፡ ይንበርበሩ፡ ከሳሽ ፡ ይርተ፡ አበበ ፡ ተከሳሽ ፡ (የከፍተኛው፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ፲፱፻፶፰) ፡ የኢት ፡ ሕግ ፡ መጽሔት ፡ ቮል ፡ ፩ ፡ ገጽ ፡ ፴፬ ፡፡

ሪያ፡ቤት፡ውስጥ፡ለሚገኘው፡ለአሠሪና፡ሠራተኛ፡ጉዳይ፡ክፍል፡ያቀርባል፡ራሱን፡
ቸሎ፡በተቋቋመው፡በአሠሪና፡ሠራተኛ፡ጉዳይ፡በርድና፡በአሠሪና፡ሠራተኛ፡
ተዳይ፡ክፍል፡መካከል፡ስላለው፡ልዩነት፡በአሠሪዎችና፡በይበልጥም፡በሠራተኞች፡
መካከል፡ብዙ፡አለመግባባት፡ያለ፡ይመስላል፡በማኀበሮች፡የሚቀርቡ፡ክርክ
ሮች፡ሁሉ፡በመጀመሪያ፡ጊዜ፡የሚሰሙት፡በአሠሪና፡ሠራተኛ፡ጉዳይ፡ክፍል፡ነው፡፡
የክፍሉም፡ሥልጣን፡ማስታረቅ፡ብቻ፡ነው፡፡አንድ፡አቤቱታ፡ከቀረበ፡በኋላ፡
ተጻዩ፡የሚመለከተውን፡ሌላውን፡ወገን፡ስለጉዳዩ፡በማስታወቅ፡በአንድ፡በተ
ወሰን፡ቀን፡እክፍሉ፡ድረስ፡እንዲቀርብ፡ይጠይቀዋል፡ሥልጣትም፡ማስታረቅ፡
ብቻ፡እንደመሆኑ፡መጠን፡መጥሪያው፡የማስገደድ፡ኃይል፡የለውም፡፡አንድ፡የዚህ፡
ክፍል፡ሥራተኛ፡እንደገለጸው፡ብዙውን፡ጊዜ፡ሁለቱን፡ወገኖች፡ለማስታረቅ፡መተሪያው፡ብቻ፡በቂ፡ነው፡፡
ማንያቅርብ፡ሌላ፡መጥሪያ፡ይላካል፡፡ሁለቱን፡ወገኖች፡ስማስታረቅ፡
መጥሪያው፡ብቻ፡በቂ፡ነው፡፡
ለመጥሪያው፡መልስ፡ባልተሰጠ፡ጊዜ፡በሌላ፡
ቀን፡እንዲቀርብ፡ሌላ፡መጥሪያ፡ይላካል፡፡ሁለቱም፡ወገኖች፡ከተገኙ፡አስታራ
ቂው፡ማስረጃዎችን፡ከተቀበለ፡በኋላ፡ለማስማማት፡ይምክራል፡፡ምንም፡ዓይነት፡ስምምነት፡ላይ፡ካልተደረሰ፡ለጉዳዩ፡እንደሚገባ፡አድርው፡ሕጉን፡በመተርጐም፡

ሁለቱ ፡ ወገኖች ፡ ስምምነት ፡ በማይደርሱበት ፡ ጊዜ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ተጻይ ፡ ክፍል ፡ ሥራ ፡ ይፈጸማል ፡፡ ይህ ፡ በሚሆንበት ፡ ጊዜ ፡ አቤቱታውን ፡ ያቀ ረበው ፡ የአንድ ፡ ማኅበር ፡ አባል ፡ ያልሆነ ፡ ሠራተኛ ፡ ከሆነ ፡ ጉዳዩን ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ መውሰድ ፡ ይኖርበታል ፡፡ ስለ ፡ ጉዳዩ ፡ የሚገልጽ ፡ ደብዳቤም ፡ ከክፍሉ ፡ ማግ ኘት ፡ ይቻላል ፡፡ በአንድ ፡ ማኅበር ፡ የቀረበ ፡ ጉዳይ ፡ ከሆነ ፡ ግን ፡ ለአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ መቅረብ ፡ አለበት ፡፡ ቦርዱም ፡ ለማስማማት ፡ የተደረገው ፡ ሙከራ ፡ በቂ ፡ መስሎ ፡ ካልታየው ፡ ጉዳዩን ፡ ኢንደገና ፡ ወደ ፡ አሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ክፍል ፡ ሊመልሰው ፡ ይችላል ፡፡

እንዲጠቀሙበት ፡ ተብሎ ፡ የተቋቋመላቸው ፡ አሥሪዎችና ፡ ሥራተኞች ፡ በአ ሥሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ክፍል ፡ በሚካሂደው ፡ የመስማማት ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ላይ ፡ ምን ፡ ዓይነት ፡ አስተያየት ፡ አላቸው ?

የክፍሉ ፡ የመዳኘትና ፡ ውሳኔውን ፣ የማስፈጸም ፡ ሥልጣን ፡ ማጣት ፡ ጥያቄ ፡ ባቀረ ብንላቸው ፡ አሠሪዎችና ፡ ሠራተኞች ፡ ዘንድ ፡ ተቃውሞን ፡ አስነስቷል ፡፡ ሕጉን ፡ አያው ቅም ፤ ውሳኔውንም ፡ በጥብቅ ፡ አያስፈጽምም ፡ የሚል ፡ ወቀሳም ፡ ተሰንዝሮበታል ፡፡ የኋለኛው ፡ ወቀሳ ፡ ምክንያትም ፡ ክፍሉ ፡ የመዳኘት ፡ ሥልጣን ፡ አለው ፡ የሚለው ፡ የተሳሳተ ፡ እምነትና ፡ አሠሪዎችም ፡ ሆኑ ፡ ሠራተኞች ፡ ጉዳያቸውን ፡ በቶሎ ፡ ቀጥተኛ ፡ በሆነና ፡ ቁርጥ ፡ ባለ ፡ መንገድ ፡ ለመፈጸም ፡ ያላቸው ፡ ፍላጐት ፡ ላይ ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርም ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ በመጠናት ፡ ላይ ፡ የሚገኘው ፡ ሕግ ፡ በዚህ ፡ ክርክር ፡ መወሰኛ ፡ መንገድ ፡ ላይ ፡ አንዳንድ ፡ ለውጦችን ፡ የሚያደ ርግ ፡ ቢሆንም ፡ ይህ ፡ ክፍል ፡ ያለው ፡ የጣስታረቅ ፡ ሥልጣን ፡ ምናልባት ፡ እንዳለ ፡

^{180.} አንድ፡መጥሪያ፡ ከተሰጠ፡ በኋላ፡ ሁለቱ፡ ወገኖች፡ በራሳቸው፡ ያደረጓቸውን፡ ስምምንቶች፡ ብዛት ፡ የሚያሳይ፡ ምንም፡ መዝገብ፡ የለም። በአሁን፡ ጊዜ፡ የሚገኘው፡ ምንም፡ ከብዙ፡ ድካም፡ በኋላ፡ ቢሆንም፡ በልዩ፡ ልዩ፡ ደረጃዎች፡ የተደረሱትን፡ ስምምንቶች፡ ዓይነትና፡ ብዛት፡ የሚመለከት፡ ምንም፡ ማስረጃ፡ የለም። ትንሽ፡ ለወጥ፡ ያለ፡ የማስረጃዎች፡ አሰባሰብ፡ አሥራር፡ ዘኤ፡ በሥራ፡ ላይ፡ ቢውል፡ ይህንን፡ ዓይነቱን፡ ማስረጃ፡ በቀላሉ፡ እንዲገኝ፡ ለማድረግ፡ ይቻል፡ ነበር።

^{181.} የሥራው፡ ክርክር፡ ከባድ፡ ጭብጥ፡ ያለበት፡ በሆነ፡ ጊዜ፡ አስታራቂው፡ አንድ፡ ረዳት፡ ሚኒስትር፡ ይሆናል ፡ ሪፖርት፡ ቱ፡ዘ፡ ገቨርንመንት፡ አፍ፡ ኢትዮጵያ፡ አን፡ ሴበር፡ አድሚኒስትሬሽን፡ በቁተር፡ ፳፫፡ የተጠቀሰ፡ ገጽ፡ ፳፱ ፡

ይቆይ ፡ ይሆናል ። አንድ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ዋና ፡ መሥሪያ ፡ ቤት ፡ ከፍተኛ ፡ ባለሥልጣን ፡ ለጸሐፊው ፡ እንደገለጸው ፣ የሚኒስቴሩ ፡ ዋና ፡ እምነት ፡ ከክርክር ፡ በፊት ፡ በመጀመሪያ ፡ ለማስታረቅ ፡ ቀጥሎም ፡ አስገዳጅ ፡ ባልሆነ ፡ መንገድ ፡ ለመገላገል ፡ መሞከር ፡ ነው ።

የሥራው ፡ መንተትና ፡¹⁸² በክፍሉ ፡ የመጨረሻ ፡ ውሳኔ ፡ አለመሰጠት ፡ አን ዓንድ ፡ አሠሪዎች ፡ ለስብሰባ ፡ እንዲገኙ ፡ የሚደረግላቸውን ፡ ጥሪ ፡ ችላ ፡ እንዲሉት፡ አድርጓቸዋል ፡፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ እስኪከሰሱ ፡ ድረስ ፡ መጠበቅንም ፡ ይመርጣሉ ፡፡ አስተሳሰባቸውም ፡ አስታራቂው ፡ ለነሱ ፡ በሚስማጣ ፡ መንገድ ፡ ቢወሰንላቸውም ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ መከሰሳቸው ፡ ስለማይቀር ፡ አነርሱም ፡ የክፍሉን ፡ መጥሪያ ፡ ችላ ፡ በማለት ፡ ጉዳያቸውን ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ የማቅረቡን ፡ ጣጣ ፡ ሊያስቀሩት ፡ ይችላሉ ፡፡ ውሳኔው ፡ ትክክለኛ ፡ እንጅ ፡ የግድ ፡ ችግርን ፡ ለማስወገድ ፡ የተወጠነ ፡ ባይሆንም ፡ ተጨማሪ ፡ የሥራ ፡ መንተት ፡ በሠራተኞች ፡ ላይ ፡ ተጨማሪ ፡ ችግርን ፡ ይፈጥራል ፡፡ በመረቀቅ ፡ ላይ ፡ የሚገኘው ፡ ሕግ ፡ ከሚያመጣቸው ፡ ለውጣች ፡ አንዴኛው ፡ ለማስታረቅ ፡ በሚደረገው ፡ ስብሰባ ፡ ላይ ፡ ሁለቱም ፡ ወገኖች ፡ በግዴታ ፡ አንዲገኙ ፡ ማድረግ ፡ ነው ፡ ይህም ፡ ከሥራ ፡ የተወገዱ ፡ ሠራተኞች ፡ ሙከራቸውን ፡ ያቋርጣሉ ፡ በሚል ፡ እምነት ፡ ወደ ፡ ስብሰባው ፡ ለመምጣት ፡ የማይፈልገውን ፤ አሠሪ ፡ በስብሰባው ፡ ኢንዲገኝ ፡ ሊያደርግ ፡ ይችላል ፡፡

በፍርድ ፡ ቤት ፡ እንዳይከስ ፡ በመከልከሉ ፡ አንድ ፡ ከሥራው ፡ የተወገደ ፡ ሠራተኛ ፡ ምንም ፡ ዓይነት ፡ ውሳኔ ፡ የማግኘት ፡ ተስፋ ፡ ሳይኖረው ፡ ለማስታረቅ ፡ በሚደረገው ፡ ሙከራ ፡ ብቻ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ይጠፋል ፡ ሥራ ፡ ለሌለው ፡ ሠራተኛ ፡ በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ክፍል ፡ የሚያጠፋው ፡ ጊዜ ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ የሚያበሣጭና ፡ የሚያሰለች ፡ ቢሆን ፡ ትልቅ ፡ ጉዳት ፡ ሳይሆንበት ፡ ይችላል ፡ እንደ ፡ ዕድል ፡ ሆኖ ፡ ሌላ ፡ ሥራ ፡ ላገኘ ፡ ሠራተኛ ፡ ግን ፡ ይህ ፡ የሥራ ፡ መንተት ፡ መብቱን ፡ ከማስከበር ፡ የሚያግደው ፡ ይሆናል ፡ ጉዳዩ ፡ በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ቦርድ ፡ በሚታይበት ፡ ጊዜ ፡ አሠሪው ፡ ሥራው ፡ እንዲንተት ፡ ሲያደርግ ፡ ውሳኔ ፡ እስኪሰጥ ፡ ድረስ ፡ ሠራተኛው ፡ ደመወዙን ፡ እንዲያገኝ ፡ ቦርዱ ፡ ወስኗል ፡ ¹⁸³ ሆኖም ፡ ይህ ፡ ውሳኔ ፡ በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ክፍል ፡ ውስጥ ፡ የሚደርሰውን ፡ ችግር ፡ የሚያቃልል ፡ ወይም ፡ በአስተዳደሩ ፡ ክፍል ፡ ለሚደርሰው ፡ የሥራ ፡ መንተት ፡ መካሻ ፡ ሊሆን ፡ አይችልም #

የአስታራቂዎቹ ፡ ሕጉን ፡ አለመጣር ፡ ተጨጣሪ ፡ ችግር ፡ መፍጠሩ ፡ አይካድም ። አንድ ፡ አሠሪ ፡ እንደገለጸውም ፡ አስታራቂዎቹ ፡ በመጨረሻ ፡ ያነጋገሩትን ፡ ወገን ፡ ይደግፋሉ ፡ ብላል ።

ምንም ፡ እንኳን ፡ የሁለቱንም ፡ ወገኖች ፡ አሳብ ፡ በጥሞና ፡ መስጣቱ ፡ ለማስ ታረቅ ፡ የሚረዳ ፡ ቢሆንም ፥ አስታራቂው ፡ የየአንዳንዱን ፡ ወገን ፡ አሳብ ፡ "አምኖ ፡ የተቀበለ" ፡ መሆኑን ፡ ሌላኛው ፡ ወገን ፡ ቢሰጣ ፡ እምነትን ፡ ሊያጣና ፡ ሥጋትም ፡ ሊገ ባው ፡ ይችላል ፡ ምናልባት ፡ አስታራቂዎቹ ፡ የተቻላቸውን ፡ ያህል ፡ ይደክሙ ፡ ይሆናል ፡ ሆኖም ፡ በአሠሪዎችም ፡ ሆነ ፡ በሠራተኞች ፡ አስተያየት ፡ አስታራቂዎቹ ፡ ሕጉን ፡

^{182.} አንድ ፡ ክርክር ፡ በአሠሪና ፡ ሠራተኞች ፡ ጉዳይ ፡ ክፍል ፡ ውስጥ ፡ ምን ፡ ያሀል ፡ ጊዜ ፡ እንደሚፈጅ ፡ የሚገልጽ ፡ ማስረጃ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ እንደሚወስድ ፡ በሠራተኛው ፡ ተገልጿል ፡፡

^{183.} የአዲስ ፡ አበባ ፡ ልብስ ፡ ሰፊዎች ፡ ማህበር ፡ ከሳሽ ፡ የአንድ ፡ ልብስ ፡ መስፊያ ፡ ሱቅ ፡ ባለቤት ፡ ተከ ሳሽ ፡ (የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ መስከረም ፡ ፲፱፻፶፱) ፡ ፋይል ፡ ቁ ፡ ፲፫ ፡ እና ፡ አንድ ማህበር ፡ ከሳሽ ፡ አንድ ፡ የሸክላ ፡ ፋብሪካ ፡ ተከሳሽ ፡ (የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ሐምሌ፡ ፬ ፡ ፲፱፻፶፰) ፡ ፋይል ፡ ቁ ፡ ፲፰ ፤ የሥራ ፡ ክርክር ፡

አያውቁትም ፡ ወይንም ፡ ባልታወቀ ፡ ምክንያት ፡ ሊከተሉት ፡ አይፈልጉም # ይህም ፡ የሁለቱም ፡ ወገኖች ፡ አስተያየት ፡ ባለሥልጣኖች ፡ ከሚያሳዩት ፡ ትምክህትና ፡ ያል ታረመ ፡ ጠባይ ፡ የመነጨ ፡ ነው # ምንም ፡ እንኳን ፡ ይህ ፡ አስተያየት ፡ ትክክል ፡ ላይሆን ፡ ቢችልም ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ክፍል ፡ ርዳታ ፡ ሊሰጣቸው ፡ በሚሞክረው ፡ ወገኖች ፡ ዘንድ ፡ አለመወደድን ፡ አትርፏል #

አሥሪዎችም ፡ ሆኑ ፡ ሥራተኞች ፡ አሁን ፡ የሚሥራበትን ፡ የአሥራር ፡ ዘዴ ፡ አንደማይወዱትና ፡ በኤኮኖሚ ፡ ረገድም ፡ በሥራተኞች ፡ ላይ ፡ ጉዳትን ፡ የሚያመጣ ፡ መሆኑን ፡ ቢያምኑበትም ፤ የሚኒስቴሩ ፡ ዋና ፡ አምነት ፡ በበኰ ፡ ፌቃደኝነት ፡ ክርክርን ፡ ማስወገድ ፡ ስለሆነ ፡ ይህን ፡ የአሥራር ፡ ዘዴ ፡ በመቀጠል ፡ ሁለቱም ፡ ወገኖች ፡ ጥቅ ሙን ፡ አንዲረዱት ፡ የሚደረግ ፡ መሆኑን ፡ አንዱ ፡ የሚኒስቴሩ ፡ ከፍተኛ ፡ ባለ ሥልጣን ፡ ገልጿል ፡ ሚኒስቴሩ ፡ በበኰ ፡ ፌቃደኝነት ፡ ክርክሮቹ ፡ እንዲወገዱ ፡ ይገፋፋ ፡ ይሆናል ፡ ሆኖም ፡ በአሥሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ክፍል ፡ የዚህ ፡ ዓይነቱን ፡ የአሥራር ፡ ዘዴ ፡ ጥቅም ፡ ማስተማሩ ፡ ግን ፡ አልተሳካም ፡

ከላይ ፡ እንደተገለጸው ፡ አንድ ፡ የሠራተኛ ፡ ማኅበር ፡ በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ክፍል ፡ በሚሰጠው ፡ ውሳኔ ፡ አጥጋቢ ፡ ውጤት ፡ ሳያገኝ ፡ ሲቀር ፡ ወደ ፡ አሠሪና ፡ ሠራተኞች ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ አቤቱታውን ፡ መውሰድ ፡ ይኖርበታል ፡ አመልካቹ ፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ ከሆነ ፡ ግን ፡ በዚያ ፡ ደረጃ ፡ ያለው ፡ ዕድል ፡ ጉዳዩን ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ማቅረብ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡ ስለ ፡ አሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ የወጣው ፡ አዋጅ ፡ አንቀጽ ፡ ፲፱(ሀ) ፡ ፩ ፡ ለቦርዱ ፡ «የሥራ ፡ ክርክሮችን ፡ ለማየት ፡ ተከራካሪዎችን ፡ ለማስታረቅ ፡ ለመገላገል ፡ ቢያስፈልግም ፡ የመጨረሻ ፡ ውሳኔ ፡ ለመስጠት» ፡ ሥልጣን ፡ ይሰጠዋል ፡ የዚሁ ፡ አዋጅ ፡ አንቀጽ ፡ ፱(ተ) ፡ እና ፡ (ጎ) ፡ «የሥራ ፡ ክርክር» ፡ አንደማንኛውም ፡ አወዛጋቢ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ መካከል ፡ ባለው ፡ ጠቅላላ ፡ ግንኙነት ፡ ላይ ፡ የሚነሳ ፡ ክርክር ፡ እንደሆነ ፡ ይናገራሉ ፡ የተጻፉት ፡ ሕግጋት ፡ እላይ ፡ የተሰነዘረውን ፡ መደምደሚያ ፡ ሃሳብ ፡ በቀጥታ ፡ (በግልጽ) ፡ የማይለዩ፡ መሆናቸው ፡ አይጠረጠርም ፡

በንዚህም ፡ ደንቦች ፡ መሠረት ፡ ቦርዱ ፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ ስለሥራው ፡ ሁኔታ ፡ የሚያቀርበውን ፡ አቤቱታ ፡ ለመስማት ፡ ሥልጣን ፡ አለው ፡፡ ከሠራተኛ ፡ አፕረት ፡ የተነሳ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ዋና ፡ መሥሪያ ፡ ቤትና ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ፖሊሲ ፡ በግል ፡ (በአንድ) ፡ ሠራተኛ ፡ የሚቀርቡትን ፡ አቤቱታዎች ፡ ለመቀነስ ፡ ሙክራ ፡ ማድረግ ፡ ቢሆንም ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ አነዚህን ፡ የመሳስሎትን ፡ ጉዳዮች ፡ የማየት ፡ ሥልጣን ፡ አንዳለው ፡ ሲያምን ፡ አንዳንድ ፡ ጊዜም ፡ የተመለከታቸው ፡ ጉዳዮች ፡ አሉ ፡፡ የአንድ ፡ ሥራ ፡ ድርጅት ፡ ሠራተ ተኞች ፡ አለበቂ ፡ ምክንያት ፡ ከሥራ ፡ ተወግደናል ፡ ብለው ፡ ክስ ፡ ባቀረቡ ፡ ጊዜ ፡ አለ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ከሥራ ፡ የተወገዱ ፡ ሠራተኞች ፡ ካሳ ፡ ሊያገኙ ፡ ስለሚገባ ፤ ይህም ፡ "የሠራተኛ ፡ ሁኔታዎች" ፡ ስለሆነና ፡ በዚህም ፡ ላይ ፡ የሚነሳ ፡ ክርክር ፡ "የሥራ ፡ ክርክር" ፡ ስለሆነ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ይህን ፡ ጉዳይ ፡ ለማየት ፡ ሥልጣን ፡ አለው ፡ ሲል ፡ የጠቅላይ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ፌርዷል ፡፡ አንድ ፡ አሠሪ ፡ አንድን ፡ ተራ ፡ ሠራተኛ ፡ ወይም ፡ በዛ ፡ ያሉ ፡ ሠራተኞችን ፡ ከሥራ ፡ ማስወጣት ፡ የሠራተኞችን ፡ ማህበር ፡ በምንም ፡ መንገድ ፡ የሚነካ ፡ አይሆንም ፡ በማለት ፡ ያቀረበ ውን ፡ ክርክር ፡ ፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አልተቀበለውም ፡ ¹⁸⁴

^{184.} የሴራ ፡ ሚካኤል ፡ ሸክላ ፡ ፋብሪካ ፡ ይግባኝ ፡ ባይ ፡ የእንደምሴ ፡ የሥራ ፡ ጣህበር ፡ መልስ ፡ ሰጭ ፡ (የጠ.ን.ነ. ፍርድ ፡ ቤት ፣ ፲፱፻፶፮) ፡ የኢት. ሕግ ፡ መጽሔት ፡ ቮል ፡ ፫ ፡ ገጽ ፯ ፡

ከአራት ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡ በአንድ ፡ አሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ መካከል ፡ በተደረገ ፡ የሥራ ፡ ውል ፡ ላይ ፡ በተነሣ ፡ ክርክር ፤ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ የሠራተኛ ፡ ማኅበር ፡ አባል፡ ባልሆነ ፡ ጊዜ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ጉዳዩን ፡ የመመልከት ፡ ሥል ጣን ፡ የለውም ፡ ሲል ፡ የጠቅላይ ፡ ንጉሥ ፡ ነገሥት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የቀድሞ ፡ ውሳኔውን፡ ከሁለት ፡ ነገር ፡ አንዱን ፡ ማለት ፡ አለባቸው ፡ አንደኛው ፡ ትርጉም ፡ የማኅበሮችን ፡ ደህንነት ፡ የሚነካ ፡ ወይንም ፡ ሊነካ ፡ የሚችል ፡ የሥራ ፡ ክርክር ፡ በሚሆንበት ፡ ጊዜ ፣ የአሠሪና : ሠራተኛ : ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ጉዳዩን ፡ የመመልከት ፡ ሥልጣን ፡ አለው ፡ የሚል ፡ ነው ። አለበለዚያ ፡ (ወይም) ፡ የጉዳዩ ፡ ጭብጥ ፡ ለማኅበሮች ፡ ደሀንነት ፡ የሚያሰጋ ፡ ነገርን ፡ ባልያዘ ፡ ጊዜ ፡ በማኅበር፡ ያልተወከሉና ፡ በአንድ ፡ ሥራተኛ ፡ የሚቀርበ ፡ አቤ ቱታዎችን ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ቦርድ ፡ የመመልከት ፡ ሥልጣን ፡ ባይኖረውም *፡ ሠራተኛው : በማኅበር : በሚወከልበት : ጊዜ : ሁሉ : ጉዳዩን : የመመልከት : ሥልጣን :* አለው ፡ ማለቱ ፡ ይሆናል ፡ የጠቅላይ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ይህን ፡ ውሳኔውን ፡ የሚመለከተው ፡ ቦርዱ ፡ በማኅበር ፡ በማይወከሉ ፡ ከአንዳንድ ፡ ሠራተ ኞች ፡ የሚቀርቡትን ፡ ጉዳዮች ፡ በፍጹም ፡ እንዳይመለከት ፡ የሚከለክል ፡ አድር**ጎ** ፡ መሆኑንና ፡ ስለዚህ ፡ አተረጓጐም ፡ በፍርድ ፡ ቤቱ ፡ አባሎችና ፡ በሕዝባዊ ፡ ኑሮ ፡ ዕድንትና ፡ የማኅበራዊ ፡ ኑሮ ፡ ጉዳይ ፡ ሚኒስቴር ፡ መካከል ፡ ውይይት ፡ በመደረግ ፡ ላይ ፡ መሆኑን ፡ ለዚህ ፡ ጸሐፊ ፡ ከሚኒስቴሩ ፡ ተገልጾለታል ፡፡

ምንም ፡ እንኳን ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ ጉዳዮች ፡ በመጀመሪያ ፡ በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ክፍል ፡ ውስጥ ፡ ለማስታረቅ ፡ በሚደረገው ፡ ሙከራ ፡ ቢታዩም ፥ አንዳንድ ፡ ጊዜ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ጉዳዩን ፡ በመጀመሪያ ፡ እራሱ ፡ ወስዶ ፡ የማስ ታረቅን ፡ ሥራ ፡ ይሠራል ፡

የአሠሪና ፡ ሥራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ሥልጣን ፡ ሰፊ ፡ ነው ፡ ¹⁸⁶ የሚኒስቴሩን ፡ ዋና ፡ እምነት ፡ በመከተል ፡ ማናቸውንም ፡ ዓይነት ፡ ውሳኔ ፡ ከመስጠቱ ፡ በፊት ፡ ሁለቱም ፡ ወገኖች ፡ በበጕ ፡ ፌቃድ ፡ እንዲታረቁ ፡ ለማድረግ ፡ ይሞክራል ፡ ይህም ፡ ዓይነቱ ፡ የማስታረቅ ፡ ሙከራ ፡ የሚደረገው ፡ በቦርድ ፡ ፊት ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ ሁለቱም ፡ ወገኖች ፡ ልዩነታቸውን ፡ እንዲያስወጣዱ ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ይሰጣቸዋል ፡ ¹⁸⁷ ለማስታረቅ ፡ ሙከራ ፡ በሚደረግበት ፡ ጊዜም ፡ ሆነ ፡ ወይም ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ቦርዱ ፡ ተገቢ ፡ ስላልሆነ ፡ የሥራ ፡ አፈጻጸም ፡ የሚቀርበውን ፡ ማናቸውንም ፡ አቤቱታ ፡ በሚያይበት ፡ ጊዜ ፡ «እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ አፈጻጸም ፡ ለመከልከልና ፡ ይህንት ፡ ተግ

^{185.} ይጣባኝ፡ ባይ፡ አ. ቤስና፡ ኩባንያው፡ መልስ፡ ሰጭ፡ ፔትራቶስ፡ (የጠ.ን.ነ. ፍርድ፡ ቤት፡ ፲፱፻፶፱፡ የፍ
ትሐብሔር፡ ይግባኝ፡ ቁጥር፡ ፩ሺ፫፵፩/፶፱)፡ (ያልታተመ)፡ የሥራተኞች፡ ማሀበር፡ አባል፡ ባልነበሩት፡
በሚስስ፡ ፔትራቶስ፡ ላይ፡ የአሥሪና፡ ሥራተኛ፡ ጉዳይ፡ ቦርድ፡ ሥልጣኑን፡ የመሥረተው፡ የሴትየዋ፡
ሥራ፡ በአሥሪነት፡ ስላልሆነ፡ በአሥሪና፡ ሥራተኛ፡ ጉዳይ፡ አዋጅ፡ አንቀጽ፡ ፪(ረ)፡ መሥረት፡
"ሥራተኛ"፡ ናቸው፡ ብሎ፡ በሰጠው፡ ውሳኔ፡ ላይ፡ ሲሆን፡ ይህም፡ ሁለተኛው፡ መልስ፡ ሰጭ፡
የነበሩት፡ ባለቤታቸው፡ ግን፡ አሥሪ፡ ስለሆነ፡ በርሳቸው፡ ላይ፡ ቦርዱ፡ ሥልጣን፡ የለኝም፡ ሲል፡
ከሰጠው፡ ውሳኔ፡ ጋር፡ ይነፃፀራል።

የጠ.ን.ን. ፍርድ ፡ ቤት ፡ ግን ፡ ሥልጣኑን ፡ የመሠረተው ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ መኖር ፡ የአንድን ፡ ሠራተኛ ፡ በፍርድ ፡ ቤት ፡ የመክሰስ ፡ መብት ፡ አይቀንሰውም ፡ በማለት ፡ በአዋጁ ፡ አንቀጽ ፡ ፴፫ ፡ እና ፡ (ከማስታወሻ ፡ ቁዋር ፡ ፸፱ ፡ ጋር ፡ የሚገኘውን ፡ ጽሑፍ ፡ ይመለከቷል) ፡ በፍርድ፡ ቤቶች ፡ ውስጥ ፡ ስለ ፡ ሠራተኞች ፡ ጉዳይ ፡ የሚመለከቱ ፡ የተለዩ ፡ ክፍሎች ፡ እንዲያቋቁም ፡ ለፍርድ ፡ ሚኒስትር ፡ ሥልጣን ፡ በሰጠው ፡ በአንቀጽ ፡ ፴፬ ፡ ላይ ፡ ነው ፡፡

^{186.} ስለ፡አሠሪና፡ሠራተኛ፡ጉዳይ፡የወጣውን፡አዋጅ፡ቁጥር፡፲፪፡ይመለከቷል፡

^{187.} ማኅበር ፡ ከሳሽ ፣ የጨርቃ ፡ ጨርቅ ፡ ፋብሪካ ፡ ተከሳሽ ፡ (የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ መስከረም ፡ ፲፪ ፣ ፲፱፻፶፱) ፡ የሥራ ፡ ክርክሮች ፡ ጉዳይ ፡ ቁጥር ፡ ፳፮ ፡፡

ባር ፡ እንዲተው ፡ ጉዳዩ ፡ የሚመለከታቸውን ፡ ሰዎች ፡ ወይም ፡ ድርጅቶች ፡ ለጣዘዝ ፡» ሥልጣን ፡ አለው ፡፡ የጣስታረቁ ፡ ሙከራ ፡ ሳይሳካ ፡ ሲቀርም ፡ የሥራ ፡ ክርክሮቹን ፡ የሚመለከት ፡ ማንኛውንም ፡ ዓይነት ፡ ውሳኔ ፡ ወይንም ፡ ብይን ፡ ሊሰዋ ፡ ይችላል ፡፡

ዋናው ፡ የቦርዱ ፡ ሥልጣን ፡ የሚገኘው ፡ በዚህ ፡ በመጨረሻው ፡ ሥልጣኑ ፡ ውስጥ ፡ ነው ፡ ይህ ፡ ሥልጣኑ ፡ ቦርዱን ፡ የሕብረት ፡ ስምምንቶችን ፡ አንቀጾች ፡ ብቻ፡ ሳይሆን ፡ በመረቀቅ ፡ ላይ ፡ ባሉ ፡ የስምምነት ፡ ድርድሮች ፡ ውስጥ ፡ አከራካሪ ፡ በሆ *ኑት ፡ አንቀጾች ፡ ላይ ፡ ውሳኔ ፡ በመስ*ጠት ፡ *ትርጉጣቸውን ፡ ሲያረጋግ*ጥ ፡ ስለሚያስች ለው ፡ ነው ፡ አንድ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ክፍል ፡ ባለሥልጣን ፡ እንደገለ ጸውም ፡ ስለሥራተኞች ፡ ሥራ ፡ ጣቆም ፡ ለወጣው ፡ ተብቅ ፡ ሕግ ፡ ዋናው ፡ ምክንያት ፡ ይሀ ፡ ነው ፡¹⁸⁸ እንደባለሥልጣኑ ፡ አስተሳሰብ ፡ *ሥራተኞች ፡ የሥራ ፡* ሁኔታቸው ፡ እንዲሻሻሎላቸው ፡ ለማድረግ ፡ ኃይል ፡ እንዲኖራቸው ፡ ከተፈለገና ፡ ሴሳ ፡ መንገድ ፡ ከሴሳ ፡ ሥራን ፡ የጣቆም ፡ መብት ፡ እንዲኖራቸው ፡ በጣም ፡ አስፈ ላጊ ፡ ሲሆን ፣ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ በማኅበሮችና ፡ በአሠሪዎች ፡ መካከል ፡ በሚፈጸመው ፡ ውል ፡ ላይ ፡ ያለው ፡ ይህ ፡ ሥልጣን ፡ የሥራ ፡ ማቆም ፡ መብትን ፡ አስፈላጊነት ፡ በጣም ፡ ሊቀንሰው ፡ ችሏል ። በርግጥም ፡ በዚህ ፡ አስተሳሰብ ፡ እንደ ፡ ሥራ ፡ ጣቆም ፡ ወይም ፡ መዝጋት፡ ያሉ ፡ በባል ፡ የሚወሰዱ፡ አስገዳጅ ፡ የሆኑ ፡ የክ ርክር ፡ ማስወገጃ ፡ ዘኤዎች ፡ በተቻለ ፡ መጠን ፡ እንዲቀነሱ ፡ ያስፈልጋል ፡ ለምሳሌ ፡ ሁለ ቱም ፡ ወገኖች ፡ ስለደመወዝ ፡ ባይስማሙ ፡ አንደኛው ፡ ጉዳዩን፡ ለቦርዱ ፡ ሊያቀርብ፡ ይች ላል ፡፡ ቦርዱም ፡ ትክክለኛ ፡ ውሳኔ ፡ ለመስጠት ፡ የሚያበቃው ፡ የገንዘብና ፡ የኤኮኖሚ ፡ መረጃ ፡ ባይኖረው ፥ የአሠሪውን ፡ የገንዘብ ፡ አቅዋም ፡ የሚያስረዳ ፡ መዝገብ ፡ እን ዲቀርብለት ፡ ሊያዝ ፡ ይችላል ¹⁸⁹ ይህም ፡ የአንድ ፡ ሕግን ፡ የጣያከብር ፡ አ*ሠሪ* ፡ መዝገብ ፡ በአንድ ፡ የመንግሥት ፡ ባለሥልጣን ፡ መሥሪያ ፡ ቤት ፡ እንዲመረመር ፡ ማድረጉ ፡ ራሱ ፡ አሠሪው ፡ ጉዳዩን ፡ በግል ፡ እንዲፈጽም ፡ ይገፋፋዋል ፡ በይበልጥም ፥ ይህ ፡ ባለው ፡ የገንዘብ ፡ ሁኔታ ፡ ላይ ፡ የተመሠረተው ፡ የቦርድ ፡ ውሳኔ ፡ ግትር ፡ በሆኑ ፡ ማኅበሮች ፡ ወይም ፡ አሠሪዎች ፡ በሚቀርቡ ፡ ተገቢ ፡ ባልሆኑ ፡ ጥያቄዎች ፡ ምክንያት ፡ መጨረሻ ፡ ከሌለው ፡ የሥራ ፡ ጣቆምና ፡ አንዱን ፡ ኩባንያ ፡ ከመዝጋት ፡ የተሻለ ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርም ።

አላይ ፡ ከተጠቀሱት ፡ ሥልጣኖች ፡ በተጨማሪ ፡ የጠቅላይ ፡ ንጉሥ ፡ ነገሥት ፍርድ ፡ ቤት ፡ ቦርዱ ፡ እንደ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ የሚቆጠርና ፡ የፍርድ ፡ ቤት ፡ ሥል ጣን ፡ እንዳለው ፡ ወስኗል ፡፡ ¹⁹⁰ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ውሳኔያቸውን ፡ በሚያስፈጽሙበት ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ ቦርዱም ፡ ውሳኔዎቹን ፡ ሊያስፈጽም ፡ ይችላል ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ አዋጁ ፡ እነዚህን ፡ የፍርድ ፡ አፈጻጸም ፡ መንገዶች ፡ በግልጽ ፡ ቢደነግጋቸውም ፲¹⁹¹ ቦርዱ ፡ እንደተቋቋመ ፡ እነዚህን ፡ ድንጋጌዎች ፡ ባለሥልጣኖች ፡ እንዲያከብሯቸው ፡ ለማድረግ ፡ የጠቅላይ ፡ ንጉሥ ፡ ነገሥት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ውሳኔ ፡ ያስፈልግ ፡ ነበር ፡ ¹⁹²

^{188.} ስለ ፡ አሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ የወጣውን ፡ አዋጅ ፡ አንቀጽ ፡ ፪(ደ) ፡ $(\underline{\delta})$ ፡ $(\underline{\mathfrak{g}})$ ፡ ይመለከቷል ።

^{189.} በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ አዋጅ ፡ አንቀጽ ፡ ፲፫(ሐ)፡ (መ) ፡ እና ፡ (ረ) ፡ መሠረት ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ምርመራ ፡ ለማድረግና ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ስዎችን ፡ በምስክርነት ፡ በቦርዱ ፡ ፊት ፡ እንዲቀ ርቡ ፡ የማድረግ ፡ ሰፊ ፡ ሥልጣን ፡ አለው ፡፡

^{190.} ይግባኝ ፡ ባይ ፡ የፎግስታድ ፡ የእንጨት ፡ ሥራ ፡ የሥራተኞች ፡ ማህበር ፡ መልስ ፡ ሰጭ ፡ ጃኮብ ፡ ፎግስ ታድ ፡ (የጠ.ን.ነ. ፍርድ ፡ ቤት ፡ ፲፱፻፶፮) ፡ የኢት. ሕግ ፡ መጽሔት ፡ ቮል ፡ ፩ ፣ ገጽ ፡ ፩፻፹፫ ፡፡

^{191.} ስለ ፡ አሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ የወጣ ፡ አዋጅ ፡ አንቀጽ ፡ ፲፪ (ለ) ።

^{192.} የሴራ፡ ሚካኤል፡ ሸክላ፡ ፋብሪካ፡ ይማባኝ፡ ባይ፡ የእንደምሴ፡ የሥራ፡ ማህበር፡ መልስ፡ ሰጭ ፥ ከላይ፡ ማስታወሻ፡ ቁ፡ ፻፹፬ን፡ ይመለከቷል።

ምንም ፡ እንኳን ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ የሚሰጣቸው ፡ ውሳኔዎች ፡ እንዲታተሙ ፡ ፍላጐት ፡ ያለው ፡ መሆኑን ፡ ቢገልጽም ፡ በሕዝባዊ ፡ ኑሮ ፡ ዕድገትና ፡ የማ ኀበራዊ ፡ ኑሮ ፡ ጉዳይ ፡ ሚኒስቴር ፡ በኩል ፡ በዚህ ፡ ረገድ ፡ እስካሁን ፡ የተደረገ ፡ ሙከራ ፡ የለም ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ዋና ፡ መሥሪያ ፡ ቤትም ፡ የሕግ ፡ ዕውቀት ፡ ባላቸው ፡ ሰዎች ፡ የተሰጡ ፡ ውሳኔዎች ፡ ስላልሆኑ ፡ ሁሉም ፡ የቦርድ ፡ ውሳኔዎች ፡ መታተም ፡ አይገባቸውም ፡ ይላል ፡ ሆኖም ፥ ምንም ፡ እንኳን ፡ ውሳኔዎቹ ፡ የሚሰጡት ፡ የሕግ ፡ ዕውቀት ፡ ባላቸው ፡ ሰዎች ፡ ባይሆንም ፡ የእንዚህን ፡ ሰዎች ፡ ውሳኔ ፡ አሰጣጥ ፡ ማወቅ ፡ ወደፊት ፡ ክርክር ፡ ለሚገጥጣቸው ፡ ባለጉዳዮች ፡ ጠቃሚ ፡ ነው ፡ በዚህ ፡ ጸሐፊ ፡ አስተያየት ፡ የውሳኔዎቹ ፡ መታተም ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ የሚያስፈልገው ፡ ይመስላል ፡ እስከዚያው ፡ ድረስ ፡ ባለጉዳዮች ፡ በግል ፡ በሚታተሙ ፡ ኢትሞች ፡ መጠቀም ፡ ይኖርባቸዋል ፡ 193

አሠሪዎችም ፡ ሆኑ ፡ ሠራተኞች ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ሕጉን ፡ አያውቅም ፡ ሲሉ ፡ ቅሬታቸውን ፡ ገልጸዋል ፡፡ ይህም ፡ ቅሬታ ፡ መሠረት ፡ የሌለው ፡ ነው ፡ ለማለት ፡ ባይቻልም ፡ በኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ ያለውን ፡ የሕግ ፡ ምሁራን ፡ እጥረት ፡ ሲመለከቱት ፡ ምናልባት ፡ አሁን ፡ ያሉት ፡ የቦርድ ፡ አባሎች ፡ እነርሱን ፡ ሊተኩ ፡ ከሚችሉት ፡ ሰዎች ፡ እኩል ፡ ሕጉን ፡ ያውቁታል ፡፡ እያንዳንዱም ፡ አባል ፡ ደንበኛ ፡ የሕግ ፡ ትምህርት ፡ ለማግኘት ፡ ሙከራ ፡ ያደርጋል ፡፡ 194

ከትክክለኛ ፡ አስተያየት ፡ የራቀ ፡ ሊሆን ፡ ቢችልም ፡ የማኅበር ፡ መሪዎች ፡ ቦርዱ ፡ የሠራተኞችና ፡ የማኅበሮች ፡ ተቃዋሚ ፡ ነው ፡ ይላሉ ፡፡ ዋናውም ፡ ቅሬታ ፡ ለሠራተኛ ፡ ማኅበር ፡ መሪዎች ፡ በቂ ፡ ጥበቃ ፡ አይደረግላቸውም ፡ የሚል ፡ ነው ፡፡ በቦርዱ ፡ ዘንድ ፡ የሚታየው ፡ በማንኛውም ፡ ጊዜ ፡ ከሥራ ፡ ለማስወጣት ፡ ምክንያት ፡ ሆነም ፡ አልሆነም ፡ አንዱን ፡ ምክንያት ፡ እንደ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ አድርኮ ፡ የመውስድ ፡ ዝንባሌ ፡ በአሁት ፡ የማኅበር ፡ መሪዎች ፡ ሆነ ፡ ወይም ፡ ወደፊት ፡ ለመሆን ፡ በሚችሉ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ በቂ ፡ ጥበቃ ፡ የማጣት ፡ ስሜትን ፡ አሳድሯል ፡፡ ዋናው ፡ ነገር ፡ ቦርዱ ፡ የሚሠራው ፡ ሥራ ፡ ሳይሆን ፡ የሠራተኞችን ፡ ደኅንነት ፡ ሊነካ ፡ የሚችለው ፡ ቦርዱ ፡ የሚሠራው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ተብሎ ፡ የሚታሰበው ፡ በመሆኑ ፡ ዋናው ፡ ነገር ፡ ይኸው ፡ የኋለኛው ፡ ጉዳይ ፡ ነው ፡ ማንኛውም ፡ ሰው ፡ በበቂ ፡ ምክንያት ፡ ከሥራ ፡ እንዳይወጣ ፡ ማኅበሮችን ፡ መከላከያ ፡ ማድረግ ፡ እንደማይችል ፡ በማረጋ ነጥ ፡ የቦርዱ ፡ ውሳኔዎች ፡ ብዙዎቹን ፡ ወደፊት ፡ የማኅበር ፡ መሪ ፡ ለመሆን ፡ የሚችሉትን ፡ ሰዎች ፡ ፍርሃት ፡ ላይ ፡ ጥሏቸዋል ፡፡ ቦርዱ ፡ አሠሪዎችን ፡ እንደሚደግፍ ፡ ቁጥራቸው ፡ በዛ ፡ ያሉ ፡ አሠሪዎችም ፡ ተስማምተዋል ፡

ከሥራተኞችና ፡ ከአሥሪዎች ፡ መካከል ፡ የተጠየቁት ፡ ሰዎች ፡ በቦርዱ ፡ ውስጥ ፡ ካሉት ፡ አምስት ፡ አባሎች ፡ ሦስቱን ፡ የመንግሥቱ ፡ ወኪሎች ፡ በጣድረግ ፡ መንግ ሥት ፡ የቦርዱን ፡ ውሳኔ ፡ ለመቆጣጠር ፡ መቻሉ ፡ ተፈላጊ ፡ አይደለም ፡ ይላሉ ¤ በሚ

^{193.} ማስታወሻ ፡ ቁ. ፴፬ ፡ ይመለከቷል ። በኢት. ሕግ ፡ መጽሔት ፡ የሚታተሙት ፡ ጉዳዮች ፡ በምርጫ ፡ መሆኑን ፡ መገንዘብ ፡ ያስፈልጋል ። የዚህም ፡ መጽሔት ፡ የቦርድ ፡ አባሎች ፡ ከሕግ ፡ መምህራን ፡ ከፍርድ ፡ ቤቶችና ፡ ከሚኒስትሮች ፡ ታላላቅ ፡ በለሥልጣኖች ፡ የተውጣጡ ፡ ናቸው ። ሁሉን ፡ ጉዳዮች ፡ ለጣተም ፡ ከማስቸገሩም ፡ በላይ ፥ ለዚህ ፡ በምርጫ ፡ ስለጣተሙ ፡ የሚሰጡት ፡ ምክንያት ፡ የሚታተሙት ፡ ጉዳዮች ፡ ተሰሚነት ፡ ያላቸው ፡ ሆነው ፡ ስለሚታዩ ፡ "የተሻሉት" ብቻ ፡ መታተም ፡ አለባቸው ፡ የሚል ፡ ነው ።

^{194.} ከአሠሪና ፡ ሠራተኞች ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ አባሎች ፡ መካከል ፡ አንዱ ፡ ከቀ. ኃ. ሥ. ዩኒቨርሲቲ ፡ የሕግ ፡ ፋኩልቲ ፡ የሕግ ፡ ባችለር ፡ ዲግሪ ፡ አግኝተው ፡ የተመረቁ ፡ ናቸው ፡

ኒስቴሩ ፡ ውስጥ ፡ የሚገኘው ፡ ረቂቅ ፡ ሕግ ፡ ሁለቱን ፡ የመንግሥት ፡ ወኪሎች ፡ ከቦርዱ ፡ እንደሚያስወጣቸው ፡ ፍንጭ ፡ ተገኝቷል ፡

ጥቂት ፡ የሠራተኛ ፡ ማኅበር ፡ መሪዎችና ፡ ሠራተኞች ፡ በአንጻንድ ፡ ኩባንያዎች፡ ውስጥ ፡ ጥቅም ፡ ያላቸው ፡ አንጻንድ ፡ ሰዎች ፡ በቦርዱ ፡ ላይ ፡ ተጽዕኖ ፡ ያላቸው ፡ መሆኑን ፡ ይናገራሉ ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ ይህ ፡ አነጋገር ፡ በማስረጃ ፡ የተደገፈ ፡ ባይሆንም ፡ ይህ ፡ ዓይነቱ ፡ እምነት ፡ በአንጻንድ ፡ የማኅበር ፡ መሪዎችና ፡ ሠራተኞች፡ ዘንድ ፡ መገኘት ፡ በነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ዓይን ፡ በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ቦርድ ፡ የሚሰጡ ትን ፡ ውሳኔዎች ፡ እምነት ፡ የማይጣልባቸው ፡ አድርጓቸዋል ፡

አንዳንድ ፡ የሚኒስቴሩ ፡ ውሳኔዎች ፡ ግን ፡ በአንዳንድ ፡ ነገሮች ፡ የተገፋፉ ፡ መስ ለው ፡ ይታያሉ ፡፡ አንድ ፡ የሚኒስቴሩ ፡ ባለሥልጣን ፡ ለዚህ ፡ ጸሐፊ ፡ እንደገለጸው ፡፡ አንድ ፡ በመንግሥት ፡ የሚተዳደር ፡ ለትርፍ ፡ የሚሠራ ፡ የሥራ ፡ ድርጅት ፡ ሠራ ተኞች ፡ ማኅበራቸውን ፡ የተመዘገበ ፡ የሠራተኞች ፡ ማኅበር ፡ ለማድረግ ፡ የሚያስ ፈልገውን ፡ ፎርማሊቲ ፡ ሁሉ ፡ ከፈጸሙ ፡ በኋላ ፡ የሥራው ፡ ድርጅት ፡ ወኪሎች ፡ የሕዝባዊ ፡ ኑሮ ፡ ዕድገትና ፡ የማኅበራዊ ፡ ኑሮ ፡ ጉዳይ፡ ሚኒስቴር ፡ ማኅበሩን ፡ እንዳይመዘ ግብ ፡ ገፋፍተውታል ፡፡ በዚህም ፡ መሠረት ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ በሚኒስቴሩ ፡ ዘንድ ፡ የነበ ረው ፡ አስተያየት ፡ ሠራተኞቹ ፡ የሠራተኞች ፡ ማኅበር ፡ ለማቋቋም ፡ መብት ፡ አላ ቸው ፡ የሚል ፡ ቢሆንም ፥ ምዝገባው ፡ በሕግ ፡ መሠረት ፡ ተከልክሏል ፡፡ 195

የረቂቁ ፡ ሕግ ፡ ደንቦች ፡ በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ሕግ ፡ ላይ ፡ ጠቅላላ ፡ ለውጥ ፡ ለማምጣትና ፡ ለጣብራራት ፡ የታሰቡ ፡ ናቸው ፡ በዚህም ፡ የተነሳ ፡ የክርክር ፡ መወ ሰኛው ፡ መንገድም ፡ ይሻሻል ፡ ይሆናል ፡ አንዱ ፡ ሐሳብም ፡ ጥቃቅን ፡ የሆኑ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳዮችን ፡ የሚመለከቱ ፡ ልዩ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶችን ፡ ማቋቋም ፡ ነው ፡ ¹⁹⁶ ምንም ፡ እንኳን ፡ በአንድ ፡ አሠሪ ፡ አስተያየት ፡ ይህ ፡ ሐሳብ ፡ ለአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ክፍል ፡ ምትክ ፡ ሊሆን ፡ ቢችልም ፡ ዋናው ፡ ጥያቄ ፡ ሕንዚህ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ለማስታረቅ ፡ ከመሞከር ፡ በፊት ፡ የመዳኘት ፡ ሥልጣን ፡ ይኖራቸዋል ፡ ወይ ! የሚለው ፡ ይሆናል ፡ ሌላው ፡ ሐሳብ ፡ ደግሞ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ቦርድ ፡ አሁን ፡ በሳምንት ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ ለግጣሽ ፡ ቀን ፡ በሚያደርገው ፡ ስብሰባ ፡ ፈንታ ፡ ሙሉ ፡ ጊዜ ፡ እንዲሠራ ፡ በማድረግ ፡ ሁሉንም ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳዮችን ፡ እንዲያይ ፡ ማድረግ ፡ ይሻላል ፡ የሚል ፡ ነው ፡ ይህም ፡ አሠራር ፡ ዋናው ፡ ሽክም ፡ የሥራ ፡ ልምድ ፡ ባላቸው ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ እንዲወድቅ ፡ ያደርጋል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የጠቅላይ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ¹⁹⁷ ፡ በጥቃቅን ፡ ጉዳዮች ፡ የተነሳ ፡ ፋይል ፡ አንዳይበዛበት ፡ ለዚህ ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ ይግባኝ ፡ የጣለትን ፡ መብት ፡ መለወጥ ፡ ያስ ፈልግ ፡ ይሆናል ፡

^{195.} የመንግሥት ፡ ሠራተኞች ፡ ማህበር ፡ ለማቋቋም ፡ ስላላቸው ፡ መብት ፡ በዊልያም ፡ ኤች ፡ ዩዊንግ ፡ የተጻፈውን ፡ በኢት ሕግ ፡ መጽሔት ፡ ቮል ፡ ፩ ፡ቁ ፡ ፫ ፡ (፲፱፻፷፩) ፡ ንጽ ፡ ፩፻፷፩ ፡ ይመለከቷል ፡፡

^{196.} የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ አዋጅ ፡ አንቀጽ ፡ ፴፬ ፡ በፍርድ ፡ ቤቶች ፡ ውስጥ ፡ ስለ ፡ አሠሪና ፡ ሠራተ ኛን ፡ ጉዳይ ፡ የሚመለከቱ ፡ የተለዩ ፡ ክፍሎችን ፡ እንዲያቋቁም ፡ ለፍርድ ፡ ሚኒስትር ፡ ሥልጣን ፡ ይሰጠዋል ፡፡ በዚህ ፡ ረገድ ፡ እስከአሁን ፡ የተወሰደው ፡ አርምጃ ፡ የጠቅላይ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ፍርድ ፡ ቤት ፡ አንዱ ፡ ክፍል ፡ ከአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ወሳኝ ፡ ቦርድ ፡ የሚመጣውን ፡ ይግባኝ ፡ እንዲሰማ ፡ መደረጉ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡

^{197.} ከዚያው፣ አንቀጽ ፡ ፲፱ ፡፡

አስተሳሰብ ፤

አሠሪዎች ፡ ስለሠራተኞችና ፡ ስለ ፡ ሠራተኛ ፡ ማኅበሮች ፡ ያላቸው ፡ አስተያየት፤

ምንም ፡ እንኳን ፡ አንዴ ፡ ከተቋቋመ ፡ ዘንድ ፡ ይሁን ፡ በጣለት ፡ ወይም ፡ መቋቋሙ ፡ የማይቀር ፡ መስሎ ፡ ስለታያቸው ፡ አንዳንድ ፡ አሠሪዎች ፡ የሠራተኞችን ፡ ማኅበር ፡ መቋቋም ፡ ቢቀበሎትም ፡ ለዓይነት ፡ ከተጠየቁት ፡ አሠሪዎች ፡ ውስጥ ፡ የሚበልጡት ፡ የማኅበሮችን ፡ መቋቋም ፡ የሚቃወሙ ፡ ናቸው ፡፡ በሌላው ፡ ክፍለ ፡ ዓለም ፡ ውስጥ ፡ እንደሚገኘው ፡ ሁሉ ፡ በኢትዮጵያም ፡ ውስጥ ፡ ያለው ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ግንኙ **ነት ፡ እንደ ፡ ጌታና ፡ ሎ**ሴ ፡ ማንኙነት ፡ እንደመሆኑ ፡ መጠን ፣ ይሀ ፡ ሁኔታ ፡ አያስ ደንቅም ። ሠራተኞች ፡ እንደገለጹትና ፡ ብዙዎች ፡ አሠሪዎችም ፡ እንዳረጋገጡት ፥ **ሥራተኞች ፡ ከፍተኛ ፡ ደመወዝ ፡ ወይም ፡ በሕግ ፡ የተሰጣቸውን ፡ ተቅም ፡ ከአ**ሥሪ ዎቻቸው ፡ አይጠይቁም ፡ ወይም ፡ ቢጠይቁም ፡ ከፍተኛ ፡ አክብሮትን ፡ በማሳየት፡ ነው ። ብዙውን ፡ ጊዜም ፡ የአንድ ፡ ማኅበር ፡ መኖር ፡ ብዙ ፡ ተጨማሪ ፡ ችግ ርን ፡ ይፈተራል ፡፡ አንድ ፡ ማኅበር ፡ ከአንድ ፡ ሰው ፡ ይልቅ ፡ ይበልተ ፡ በራሱ ፡ የመተጣመን ፡ ስሜት ፡ ይኖረዋል ፡፡ አንድ ፡ ማኅበር ፡ አሠሪው ፡ ሕጉን ፡ እንዲከተል ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ደመወዝ ፡ እንዲከፍል ፡ የተሻለ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታ ፡ እንዲኖር ፡ ለመጠየቅና ፡ የሠራተኞችንም ፡ ከሥራ ፡ መውጣት ፡ በይበልጥ ፡ ለመቃወም ፡ ይችላል ፡ እንዚህም ፡ የአሠሪውን ፡ ፍጹም ፡ የበላይነት ፡ ሥልጣን ፡ የሚነኩ ፡ ችግርን ፡ የሚፈጥሩና ፡ ጊዜን ፡ የሚፈጁ ፡ በመሆናቸው ፡ አሠሪዎች ፡ ለሠራተኛ ፡ ማኅበሮች ፡ መቋቋም ፡ ተቃዋሚ ዎች : መሆናቸው : ግልጽ : ነው #

ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ ማኅበሮች ፡ ያሏቸው ፡ አንዳንድ ፡ ኩባንያዎች ፡ ማኅበሮችን ፡ በመጡ ፡ ጥቅም ፡ የሚሰጡ ፡ አድርገው ፡ ይመለከቷቸዋል ፡፡ በሠራተኞች ፡ ላይ ፡ የሚወሰደው ፡ የዷሲፕሊን ፡ እርምጃ ፡ በማኅበር ፡ መሪዎች ፡ አማካይነት ፡ በመሆኑ ፡ እንደሚቀል ፡ ብዙዎች ፡ ገልጸዋል ፡፡ በዲሲፒሊን ፡ እርምጃው ፡ ምክንያት ፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ ከሥራ ፡ በሚወገድበት ፡ ጊዜ ፡ ሠራተኛው ፡ ያደረገውን ፡ ጥፋት ፡ ስለሚያውቅ ፡ ማኅበሩ ፡ አሠሪዎችን ፡ ይደግፋል ፡፡ ሌሎች ፡ አሠሪዎች ፡ ደግሞ ፡ ማኅበሮችን ፡ እንደ ፡ ሠራተኞች ፡ ማስተማር ፡ ያሉትን ፡ አንዳንድ ፡ ለመጀመር ፡ የሚፈል ጓቸውን ፡ ፖሊሲዎች ፡ ማከናወኛ ፡ መሣሪያ ፡ አድርገው ፡ ይቆጥሯቸዋል ፡ የማኅበሮችን ፡ መኖር ፡ በመደገፍ ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ የሚሰጠው ፡ ሌላው ፡ ምክንያት ፡ ደግሞ ፡ ለማንኛውም ፡ ጉዳይ ፡ ከያንዳንዱ ፡ ሠራተኛ ፡ ጋር ፡ ከመነጋገር ፡ ሁሉንም ፡ ከሚያጠቃልል ፡ ከአንድ ፡ ማኅበር ፡ ጋር ፡ ተነጋግሮ ፡ መፈጸም ፡ መሻሉ ፡ ነው ፡፡ ይህንንም ፡ ጥቅም ፡ ለማግኘት ፡ ሲሉ ፡ ብዙ ፡ ኩባንያዎች ፡ ለሥልጣናቸው ፡ መቀነስ ፡ ፈቃደኛ ፡ ሆነው ፡ ይታያሉ ፡፡

አንድ ፡ አሥሪ ፡ ስለ ፡ ማኅበሮች ፡ ያለው ፡ አስተሳሰብ ፡ እንደ ፡ አሥሪው ፡ ዜግ ነት ፡ የተለያየ ፡ ይሆናል ፡፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ በየቀበሌው ፡ የሚገኙት ፡ ሥራ ፡ አስኪ ያጆቻቸው ፡ በሐሳቡ ፡ ባይስማሙም ፡ ለዓይነት ፡ የተወሰዱት ፡ በውጭ ፡ አገር ፡ ሰዎች ፡ ባለንብረትነት ፡ የሚካሄዱት ፡ ኩባንያዎች ፡ መደበኛ ፡ ፖሊሲ ፡ የሥራተኛ ፡ ማኅበሮችን፡ መቋቋም ፡ የሚደግፍ ፡ ነው ፡፡ ይህም ፡ የሆነበት ፡ ምክንያት ፡ ምናልባት ፡ ከመንግሥቱ ፡ ማኅበሮችን ፡ የመደገፍ ፡ ፖሊሲ ፡ ጋር ፡ ለመስማማት ፡ ወይም ፡ በማያውቁት ፡ አገር ፡ በአንዳንድ ፡ ጉዳይ ፡ ላይ ፡ ከእያንዳንዱ ፡ ሥራተኛ ፡ ጋር ፡ ለመነጋገር ፡ ካለመ ፈለግ ፡ የተነሳ ፡ ይሆናል ፡፡ ሆኖም ፡ ዋናው ፡ ምክንያት ፡ አሥሪዎቹ ፡ የሥራተኛ ፡ ማኅበሮች ፡ ካሉበት ፡ አገር ፡ የመጡ ፡ በመሆናቸው ፡ ይመስላል ፡፡ በኢትዮጵያውያን ፡ ቁጥጥር ፡ ሥር ፡ የሚገኙ ፡ የሥራ ፡ ድርጅቶች ፡ ግን ፡ ፅንግዳ ፡ ሁኔታ ፡ ይታይባቸዋል ፡፡ ማኅበሮችን ፡ በጣም ፡ ከሚቃወሙት ፡ አንዳንዶቹ፡ ከነዚህ ፡ የሥራ ፡ ድርጅቶች ፡ የመጡት ፡ ሲሆን ፡ ከአስተዳደሩ ፡ ክፍል ፡ ሥራተኞች ፡ ብዙዎቹም ፡ ማኅበሮችን ፡ ሥራተኞችን ፡ ከአሥሪዎቻቸው ፡ ጭቆና ፡ የሚከላከሉ ፡ መሣሪያዎች ፡ አድርገው ፡ ይመለከታቸዋል ፡፡ አሥሪዎችንም ፡ የሥራተኞች ፡ ጠላት ፡ አድርገው ፡ በመመልከት ፡ ሥራተኞች ፡ ከአሥሪዎቻቸው ፡ ሚዛናዊ ፡ ያልሆነ ፡ አርምጃና ፡ ጭቆና ፡ መከላከያ ፡ አንዲኖራቸው ፡ ያስፈልጋል ፡ ብለው ፡ ያምናሉ ፡፡ ሆኖም ፡ ከነዚሁ ፡ ሰዎች ፡ መካከል ፡ ጥቂቶቹ ፡ አሥሪ ፡ በነበሩበት ፡ ጊዜ ፡ በድርጅቶቻቸው ፡ ውስጥ ፡ ማኅበሮች ፡ አንዳይቋቋሙ ፡ አድርገዋል ፡ ማኅበር ፡ ከተቋቋመ ፡ የማይቀር ፡ ነው ፡ ብለው ፡ የሚያስቡትን ፡ የሥራተኞች ፡ የሥራ ፡ ማቆም ፡ አድማን ፡ በተብቅ ፡ ይቃወማሉ ፡፡

አሠሪዎች ፡ በሠራተኛ ፡ ማኅበሮች ፡ ላይ ፡ ያላቸው ፡ አስተያየት ፡ አሠሪው ፡ ከንግዱ ፡ ሥራ ፡ ጋር ፡ እንዳለው ፡ መተሳሰር ፡ መጠን ፡ የተለያየ ፡ ነው ፡፡ አሠሪው ፡ ራሱን ፡ ከንግዱ ፡ ጋር ፡ በጣም ፡ ያስተሳሰረ ፡ ከሆነ ፡ የሥራተኛን ፡ ማኅበር ፡ የር ሱን ፡ ሥልጣን ፡ በመቃወም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ እንደመጣ ፡ አደጋ ፡ ይቆጥረዋል # ብዙዎቹ ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ ኩባንያዎች ፡ የታላላቅ ፡ ኩባንያዎች ፡ ቅርንጫፎች ፡ ናቸው ። የነዚህ ፡ የቅርንጫፍ ፡ ሥራ ፡ አስኪያጀች ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ ሰዎች ፡ እንደመሆናቸው ፡ መጠን ፡ ትርፍ ፡ የማግኘት ፡ ፍላጎት ፡ አላቸው ፡፡ ይህም ፡ ትርፍ ፡ ማግኘትም ፡ ሥራቸው ፡ የተቃና ፡ ለመሆኑ ፡ ምስክር ፡ በመሆኑ ፡ በትልቁ ፡ ኩባንያ ፡ ውስጥ ፡ ዕድንትን ፡ ያስንኝላቸዋል ። ሆኖም ፡ ማዕረግ ፡ ብቻውን ፡ ሥልጣን ፡ በሚያ ስንኝበት ፡ ባህል ፡ ውስጥ ፡ ያደጉ ፡ ስላልሆኑ ፡ ለኩባንያው ፡ የተቃና ፡ ሥራ ፡ የሚያ ስቡ ፡ ቢሆኑም ፡ እስከዚህ ፡ ድረስ ፡ ራሳቸውን ፡ ከኩባንያው ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ አድር ነው ፡ አይመለከቱም ። የኢትዮጵያውያን ፡ ወይም ፡ አዚሁ ፡ አገር ፡ ተቀጣጭ ፡ የሆኑ ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ ሰዎች ፡ ንብረት ፡ የሆኑት ፡ ብዙዎቹ ፡ ኩባንያዎች ፡ ግን ፡ በአንድ ፡ ሰው ፡ የተቋቋሙ ፡ ናቸው ። ይህም ፡ ሰው ፡ ራሱን ፡ ከንግዱ ፡ አይለይም ። የንግዱን ፡ ድርጅት ፡ ሥልጣን ፡ መወሰን ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ የመጣ ፡ አደጋ ፡ ይሆናል ፡ የሠራተኛ ፡ ማኅበሮች ፡ በንዚህ ፡ አሠሪዎች ፡ ዕይን ፡ የማይመቹ ፡ ኃይለኞች ፡ ከመሆና ቸውም ፡ በላይ ፡ በንግድ ፡ ባለሀብትነት ፡ ላይም ፡ እንደ ፡ ከባድ ፡ አደጋ ፡ የሚታዩ፡ ናቸው #

የብዙዎቹ ፡ ማኅበሮች ፡ የሌሏቸው ፡ የሥራ ፡ ድርጅቶች፡ አሠሪዎች፡ የሠራተኛ ፡ ማኅ በሮች ፡ ያልተቋቋሙት፡ ሠራተኞቻቸው ፡ የሚፈልጉትን፡ ሁሉ፡ ስለሚያገኙ፡ ምንም፡ ቅር፡ የሚያሰኞቸው፡ ነገር፡ስለሌለ፡ ነው፡ ይላሉ፡፡ ይህ፡ ዓይነቱ፡ራስን፡ ለመደገፍ፡ሲባል፡የተሰጠ፡ አስተያየት፡ማን፡ ብዙውን፡ ጊዜ፡ በአቀጣጠር፡ ሁኔታዎች፡ የተደገፈ፡ ወይም፡ በሠራተኞቹ፡ ተቀባይነትን ፡ ያገኘ፡ አይደለም፡፡ አንድ፡ የተጠየቀ ፡ ሰው፡፡ እንደገለጸው፡ ምንም ፡ እንኳን፡ በኩባንያው ፡ ውስጥ ፡ ማኅበር ፡ ቢቋቋምም ፡ ሠራተኞቹ ፡ የማኅበርተኝነት ፡ ሒሳባ ቸውን ፡ ከከፈሉም ፡ በኋላ ፡ ከበፊቱ ፡ ሁኔታቸው ፡ ምንም ፡ መሻሻል ፡ አለማግኘታቸው ፡ ለማኅበሩ ፡ መፍረስ ፡ ዋና ፡ ምክንያት ፡ ሆኗል ፡ ማኅበሮች ፡ ከተቋቋሙ ፡ በኋላ ፡ ምንም ፡ ዓይነት ፡ የሥራ ፡ እንቅስቃሴ ፡ በማያሳዩበት ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ ምክንያቱ ፡ ይህ ፡ ይመስላል ፡ የማኅበሮች ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ ጠይቆ ፡ ለማግኘት፡ አለመቻል ፡ ጠይቀው ፡ ዝም ፡ በማለታቸው ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ አጥጋቢ ፡ በሆነ ፡ መንገድ ፡ ለመከራከር ፡ አለመ ቻላቸውም ፡ ነው ፡ ሆኖም ፡ በማኅበር ፡ መሪዎች ፡ የሚቀርቡ ፡ ተገቢ ፡ ያልሆኑ ፡ ጥያቄ ዎች ፡ ወይም ፡ ሌላ ፡ ምክንያቶች ፡ የአንድ ፡ አዲስ ፡ ማኅበር ፡ አባሎችን ፡ አንድ ፡ ዓይነት ፡ ውጤት ፡ በቶሎ፡ ለማግኘት ፡ እንዲጓጉ ፡ ያደርጋቸዋል ፡ ኩባንያው ፡ አጉል ፡ ግትር ፡ ሆኖ ፡ ለመስማጣት ፡ የማይሻ ፡ ከሆነ ፡ ማኅበሩ ፡ ጥያቄውን ፡ ለማስፈጸም ፡ ሲል ፡ የሥራ ፡ ጣቆም ፡ አድማ ፡ ጣድረግ ፡ ይኖርበታል ፡ ይህም ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ አሠሪው ፡ ጉዳዩን ፡ ወደ ፡ አሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ በርድ ፡ እንዲወስድ ፡ ያደርገ ዋል ፡፡ በዚህም ፡ ጊዜ ፡ የሠራተኞቹ ፡ አድራጐት ፡ ከሕግ ፡ ውጭ ፡ ሆኖ ፡ ሲገኝ ፡ ሁሉ ንም ፡ ሥራ ፡ ያቆሙትን ፡ ሠራተኞቹ ፡ ከሥራ ፡ ለጣስወገድ ፡ ስለሚቻል ፡ 198 ሠራተኞቹ ፡ ወዲያውኑ ፡ ወደ ፡ ሥራቸው ፡ ይመለሳሉ ፡፡ በብዙ ፡ ሁኔታዎችም ፡ የዚህ ፡ ከሥራ ፡ የመውጣት ፡ መኖር ፡ ሠራተኞቹ ፡ በመሪዎቻቸው ፡ ላይ ፡ እምነት ፡ እንዲያጡ ፡ ሲያ ደርጋቸው ፡ ይህም ፡ የጣጎበሩን ፡ መፍረስ ፡ ያስከትላል ፡፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሥራ ፡ በጣቆም ፡ ፌንታ ፡ ጣጎበሩ ፡ ሕጋዊውን ፡ መጓገድ ፡ በመከተል ፡ ጉዳዩን ፡ ለአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ለጣቅረብ ፡ ከወሰን ፡ በአስተዳደሩ ፡ ክፍል ፡ ያለው ፡ የሥራ ፡ መጐተት ፡ የሠራተኞቹን ፡ ትዕግሥት ፡ የሚያስጨርስ ፡ ይሆናል ፡፡ ከኩባንያው ፡ ብዙ ፡ ጥቅም ፡ ጣግንት ፡ ይገባናል ፡ የሚል ፡ እምነት ፡ ቢያድርባቸውም ፡ ብዙዎቹ ፡ ሠራተኞች ፡ ይህንን ፡ ለጣግኘት ፡ ብዙ ፡ መልፋት ፡ አይፈልጉም ፡ ይህም ፡ የሠራተኞች ፡ ትዕግሥት ፡ ማጣት ፡ የሚጠቅመው ፡ አሠሪውን ፡ ነው ፡፡ ስለዚህም ፡ አሠሪው ፡ እስከተቻለው ፡ ድረስ ፡ ግትር ፡ ሆኖ ፡ መቆየት ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ ጠቃሚ ፡ ፖሊሲ ፡ ሆኖ ፡ ያገኘዋል ፡፡

አንዳንድ : ኩባንያዎች : አንዱን : ማኅበር : ለማበሳጨት : ምን : ያህል : እርምጃ : እንደሚወስዱ : በሚከተሉት : ምሳሌዎች : መረዳት : ይቻላል ። አንድ : የመጠጥ : ፋብሪካ : ሠራተኞቹ : ያቋቋሙትን : ማኅበር : ለማወቅ : ስላልፈለን ፣ ሠራተኞቹ : ሥራቸውን : አቆሙ ። እንዳጋጣሚ : ሆኖ : ሠራተኞቹ : ሥራቸውን : ያቆሙት : ከሕዝባዊ : ኑሮ ፡ እድንትና ፡ የማኅበራዊ ፡ ኑሮ ፡ ጉዳይ ፡ ሚኒስቴር ፡ ባለሥልጣኖች ፡ ኩባንያው ፡ ለመኰብኝት ፡ በመጡበት ፡ ጊዜ ፡ በመሆኑ ፥ ኩባንያው ፡ የተቋቋመውን ፡ ማኅበር ፡ እንዲያውቅ ፡ ሊገዶድ ፡ ችሏል ። ሌሎች ፡ ኩባንያዎች ፡ የሚሠሩበትን ፡ ዘዴ ፡ በመከተል ፡ ይኸው ፡ ኩባንያ ፡ ከጥቂት ፡ ጊዜ ፡ በኋላ ፡ አንድ ፡ የኅብረት ፡ ስምምነት ፡ እንዲያደርግ ፡ በተጠየቀ ፡ ጊዜ ፡ ጉዳዩ ፡ ለአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ከመቅረቡ ፡ በፊት ፡ ምንም ፡ ዓይነት ፡ ንማግር ፡ ለማድረግ ፡ ፈቃደኛ ፡ ሳይሆን ፡ ቀርቷል ።

ሥራተኞቹ ፡ ማኅበር ፡ ያቋቋሙበት ፡ ምክንያት ፡ ማኅበር ፡ ማቋቋም ፡ እንደ፡ ዘመን ፡ አመጣሽ ፡ ነገር ፡ ስለሚታይ ፡ ብቻ ፡ በመሆኑ ፡ ማኅበሩ ፡ የኅብረት ፡ ስምምነት ፡ እንዲደረግ ፡ ቢጠይቅ ፡ መሪዎቹን ፡ ከሥራ ፡ የሚያስወግዳቸው ፡ መሆኑን ፡ የአንድ ፡ ኩባንያ ፡ የአስተዳደር ፡ ዲሬክተር ፡ በግልጽ ፡ ተናግሯል ።

የአንድ ፡ ኃራዥ ፡ ባለቤትም ፡ ማኅበር ፡ እንዳይቋቋም ፡ የሚያደርግበት ፡ የተወ ሳሰበና ፡ የሚያስገርም ፡ ዘኤ ፡ አለው ፡፡ ማኅበር ፡ እንዳይቋቋም ፡ በመፍራት ፡ ባለቤቱ ፡ ሥራውን ፡ በሙሉ ፡ ለሦስት ፡ ተቋራጮች ፡ አከፋፈለ ፡፡ በመጀመሪያ ፡ የተቀ ጠሩት ፡ ሥራተኞች ፡ በሙሉ ፡ በሦስት ፡ ቦታ ፡ እንዲከፋፈሉ ፡ ካደረገ ፡ በኋላ ፡ ሥራተኞቹ ፡ ለልዩ ፡ ልዩ ፡ አሥሪዎች ፡ የሚሥሩ ፡ ስለሆነ ፡ ሊቀላቀሉ ፡ እንደማይችሉ ፡ ተገለጸላቸው ፡፡ ይህንንም ፡ የተቃወመ ፡ አንድ ፡ ሥራተኛ ፡ ወዲያውኑ ፡ ከሥራው ፡ እንዲ ወገድ ፡ ተደርጓል ፡፡ ይህም ፡ ዘኤ ፡ የማኅበሩን ፡ መቋቋም ፡ በአጭር ፡ አስቀርቶታል ፡፡

የአንድ ፡ በውጪ ፡ አንር ፡ ሰው ፡ ባለቤትነት ፡ ሥር ፡ ያለ ፡ የሥራ ፡ ድርጅት ፡ አስተዳዳሪ ፡ ለዚህ ፡ ዓይነቱ ፡ ጠባይ ፡ ምክንያት ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ ሲገልጽ ፡ በሠራ

^{198.} ከዚያው ፡ አንቀጽ ፡ ፪(ደ) ፡ (ለ) ፡ (፪) ፡ የፍ.ብ. ሕግ ፡ ቁ. ፪ሺ፭፻፹፩ ፡ እና ፡ የኢትዮጵያ ፡ ማመላለሻ ፡ ሠራ ተኞች ፡ ይግባኝ ፡ ባይ ፡ የኢትዮጵያ ፡ ማመላለሻ ፡ መልስ ፡ ሰጭ ፡ (የጠ.ን.ን. ፍርድ ፡ ቤት ፡ ፲፱፻፷ ፡ የፍ. ብ. ይግባኝ ፡ ቁ. ፫፻፲፩/፰) ፡ (ያልታተመ) ።

ተኞች ፡ ማኅበር ፡ የተረቀቀ ፡ አንድ ፡ የኅብረት ፡ ስምምነት ፡ በቀረበለት ፡ ጊዜ ፡ የሠራተኞቹን ፡ አለመዶስት ፡ የሚገልጸው ፡ ይህ ፡ ስምምነት ፡ ምንም ፡ ዓይነት ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ ያለው ፡ ሆኖ ፡ ስላላገኘው ፡ በመዶነቅ ፡ ሳይቀበለው ፡ ቀርቷል # ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ አጋጣሚ ፡ ሆኖ ፡ አስተዳዳሪው ፡ ወዲያው ፡ ፡ አሳቡን ፡ በመቀየር ፡ ስለአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ያለው ፡ ሕግና ፡ ደንብ ፡ የሚያጣራበትን ፡ ዕድል ፡ ይጠብቅ ፡ ጀመር # በዚህ ፡ ኩባንያ ፡ ውስጥ ፡ አንድ ፡ ስምምነት ፡ ሊደርስበት ፡ ያልተቻለ ፡ አለመባባት ፡ ቢፈጠር ፡ ሁለቱም ፡ ወገኖች ፡ ማለትም ፡ አሠሪውም ፡ ሆነ ፡ ማኅበሩ ፡ ጉዳዩን ፡ ለአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ለማቅረብ ፡ የሚፈልጉ ፡ እንጂ ፡ አድማን ፡ ወይም ፡ ሥራ ፡ ማቆምን ፡ የሚፈልጉ ፡ አይመስልም #

ስለማኅበሮች ፡ ምን ፡ አስተያየት ፡ እንዳላቸው ፡ በተጠየቁ ፡ ጊዜ ፡ ብዙ ፡ የሥራ ፡ ድርጅቶች ፡ ሲመልሱ ፤ ማኅበሮችን ፡ የማይደማፉበት ፡ ምክንያት ፡ የማኅበሮች ፡ መጽ ቋም ፡ ሠራተኞች ፡ ትክክለኛ ፡ ያልሆኑ ፡ ጥያቄዎችን ፡ በማቅረብ ፡ ችግርን ፡ እንዲ ፈጥሩ ፡ ከማድረግ ፡ በስተቀር ፡ ሌላ ፡ ምንም ፡ ነገር ፡ የሠራው ፡ ስለሌለ ፡ መሆኑን ፡ ገልጸዋል ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ ከተጠኑት ፡ ማኅበሮች ፡ ብዙዎቹ ፡ የኩባንያዎቹን ፡ የገንዘብ ፡ አቅዋም ፡ ሳያጠኑ ፡ በሠራተኞቹ ፡ ፍላጐት ፡ መሠረት ፡ ብቻ ፡ ከፍተኛ ፡ ጥያቄዎችን ፡ ያቀረቡ ፡ መሆናቸው ፡ ምናልባት ፡ ትክክል ፡ ቢሆንም ፡ ብዙ ፡ አሠሪዎችም ፡ ሠራተኞቻቸው ፡ በሕግ ፡ ሊያገኙ ፡ የሚገባቸውን ፡ ጥቅሞች ፡ እንዳልሰሙአቸው ፡ ወይም ፡ ሊሰሙአቸው ፡ እንደማይፈልጉ ፡ እርግጥ ፡ ነው ፡ ማንኛውም ፡ የአ ሠሪውን ፡ ሥልጣን ፡ የሚነካ ፡ አድራጐት ፡ ችግርን ፡ እንደመፍጠሩ ፡ መጠን ፤ በዚህ ፡ ረገድ ፡ ማኅበሮች ፡ "ችግርን ፡ ፈጥረው" ፡ ይሆናል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የማኅበሮች ፡ ትክክለኛ ፡ ሥራ ፡ ይኸው ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ የሥራ ፡ መቆጣጠሪያው ፡ ክፍል ፡ በደንብ ፡ ሥራውን ፡ ካከናወነና ፡ መሠረታዊ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎች ፡ ተሟልተው ፡ እንዲገኙ ፡ ካደረገ ፡ ለነዚህ ፡ የሥራ ፡ ድርጅቶች ፡ ችግርን ፡ ፈጠረ ፡ ማለት ፡ ነው ፡፡ ¹⁹⁹ ሆኖም ፡ እነዚህን ፡ ችግሮች ፡ መፍጠር ፡ ግዴታው ፡ ወይም ፡ ሥራው ፡ ነው ፡

ጥሩ ፡ ማኅበር ፡ ምን ፡ ዓይነት ፡ እንደሆነ ፡ ለመግለጽ ፡ ፈቃደኛ ፡ የሆኑት ፡ አራት ፡ የሥራ ፡ ድርጅቶች ፡ በሙሉ ፡ በኃይለኛ ፡ ማኅበር ፡ ላይ ፡ ተቃውሞን ፡ የሚያሳዩ ፡ ናቸው። ሁሉም ፤ ሠራተኞች ፡ ለሥራ ፡ ድርጅቶች ፡ ያለባቸውን ፡ ግኤታ ፡ በማጠንከር ፡ ሲና የሚያስፈጽም ፡ አካል ፡ መሆን ፡ አለበት ፡ የሚል ፡ አስተሳሰብ ፡ አላቸው # ማኅበሮች ፡ አሠሪዎችን ፡ ለመርዳት ፡ የተቋቋሙ ፡ መሆን ፡ አለባቸው ፡ የሚለውን ፡ አስተሳሰብ ፡ አዋብቀው ፡ የያዙት ፡ ሁለት ፡ ኩባንያዎች ፡ ናቸው ፡ ከነዚህም ፡ አንደኛው ፡ ኩባንያ ፡ ያዋጡት ፡ መዋጮ ፡ አሠሪውን ፡ ካሣ ፡ ከመክፈል ፡ ለማዳን ፡ የተፈጠሩ ፡ መሣሪያዎች ፡ ናቸው ፡ ብሎ ፡ ያስባል ። ሴላው ፡ ኩባንያ ፡ ደባሞ ፡ ማኅበር ፡ አሠሪው ፡ ሠራተኞቹን ፡ ለመቆጣት ፡ ከሚወስደው ፡ እርምጃ ፡ ነፃ ፡ እንዲሆን ፡ የሚያደርግ፡ መሆን፡ አለበት፡ ብሎ፡ ያምናል ፡ ሌሎች፡ ሁለቱ፡ ኩባንያዎች፡ ግን፡ ጥሩ ፡ ማኅበርን ፡ የሚመለከቱት ፡ አንዳንድ ፡ ጥቃቅን ፡ ቅሬታዎችን ፡ ለማጥፋትና ፡ ሁለቱን ፡ ወገኖች ፡ በማስማማትና ፡ ሌሎች ፡ ቅሬታዎችን ፡ በማስወገድ ፡ በሥራተኛ ፡ ክፍል ፡ የሚጠፋውን ፡ ጊዜ ፡ ለማስቀረት ፡ የሚረዳ ፡ የአቤቱታ ፡ ማቅረቢያ ፡ ዘዴ ፡ አድርገው ፣ ነው ፣

^{199.} ከላይ። በማስታወሻ። ቁጥር። ፳፫። ንጽ። ፳፮-፳፯። የተጠቀሰውን። ሪፖርት፣ቱ፡ዘ። ንቨርንመንት። አፍ፣ ኢትዮጵያ። አን። ሌበር። አድሚኒስትሬሽን። ይመለከቷል።

ሕሠሪዎች ፡ በተለይም ፡ በአገር ፡ ውስጥ ፡ ተቀማጭ ፡ የሆኑ ፡ የውጭ ፡ አገር ፡ አሠሪዎች ፡ ማኅበሮችን ፡ ከሚጠሉበት ፡ አንደኛው ፡ ምክንያት ፡ በሠራተኞቻቸው ፡ ላይ ፡ ያለው ፡ ጠቅላሳ ፡ የዋርጣሬ ፡ መንፈስ ፡ ይመስላል ፡፡ ብዙዎቹ ፡ አሠሪዎች ፡ እንደሚሉት ፡ አንድ ፡ ሠራተኛ ፡ ልዩ ፡ ደረጃ ፡ ከተሰጠው ፡ ለምሳሌም ፡ የማኅበር ፡ ፕሬዚዳንት ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ በኩባንያው ፡ የእግር ፡ ኳስ ፡ ቡድን ፡ ተጨዋች ፡ ቢሆን ፡ ወይም ፡ ከቀበሌው ፡ የቴክኒክ ፡ ትምህርት ፡ ቤት ፡ ዲግሪ ፡ (የምስክር ፡ ወረቀት) ፡ ቢያጎኝ ፡ ዝቅተኛ ፡ ሥራ ፡ (በእጅ ፡ የሚሠራ ፡ ሥራ) ፡ መሥራት ፡ የሚገባው ፡ አይመስለውም ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ ይህ ፡ አስተሳሰብ ፡ በጠቅላላ ፡ ትክክለኛ ፡ ባይሆንም ፡ በአገሪቷ ፡ ባህል ፡ የእጅ ፡ ሥራ ፡ የተናቀ ፡ መሆኑን ፡ ሲመለከቱት ፡ አውነተኛ ነት ፡ አለው ፡፡ ²⁰⁰ አሠሪዎች ፡ ለሕመም ፡ ፈቃድ ፡ ለመስጠትና ፡ በቤተ ፡ ሰብ ፡ ውስጥ ፡ የሚደርሰውን ፡ የሞት ፡ አደጋ ፡ እርግጠኛ ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ለመቀበል ፡ አለመፍቀጻቸው ፡ ይህን ፡ በአሠሪዎች ፡ ዘንድ ፡ የሚገኘውን ፡ የጥርጣሬ ፡ መንፈስ ፡ ያመለከታል ፡

ይህ፡ ዓይነት፡ ተቃራኒ፡አስተሳሰብ፡ በሁሉም፡አሠሪዎች፡ ዘንድ፡ አይገኝም # አንድ፡ የውጭ፡ አገር፡ ኩባንያ፡ ሥራ፡ አስከያጅ፡ የሚያጋዋመው፡ ዋናው፡ ችግር፡ በሠ ራተኞቹና፡ ተቆጣጣሪ፡ በሆኑት፡ የውጭ፡ አገር፡ ሰዎች፡ መካከል፡ ያለው፡ አለመ ግባባት፡ በመሆኑ፤ የኩባንያውን፡ ሠራተኞች፡ በሙሉ፡ ኢትዮጵያውያን፡ ለማድ ረግ፡ በኃይል፡ በመጣጣር፡ ላይ፡ ነው # ሌላው፡ ደግሞ፤ ከሠራተኞቹ፡ ጋር፡ ችግርን፡ ላለመፍጠር፡ ሲል፡ ሠራተኞቹ፡ የሚያቀርቧቸውን፡ ጥያቄዎች፡ በብዛት፡ በመቀበል፤ ይፈጽጣል # በዚህ፡ ኩባንያ፡ ውስጥ፡ ተቋቁሞ፡ የነበረው፡ ማጎበር፡ ከአንድ፡ ወር፡ በኋላ፡ የፈረሰው፡ በአሠሪው፡ ተቃውሞ፡ ሳይሆን፡ በቂ፡ ሠራተኞች፡ ለማህበሩ፡ ፍላጎት፡ ሳይኖራቸው፡ ስለቀረ፡ መሆኑን፡ መገንዘብ፡ ይቻላል#

ሠራተኞች ፡ በአሠሪዎች ፡ ላይ ፡ ያላቸው ፡ አስተያየት ፤

በኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ በአሠሪዎችና ፡ ሠራተኞች ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ ግንኙነት ፡ ዋናው ፡ ጠባይ ፡ የሠራተኞች ፡ ከሥራ ፡ የመወገድ ፡ ፍርሃት ፡ ነው ፡፡ ይህም ፡ በሠራተኞው ፡ ጠቅላላ ፡ ጠባይ ፡ ላይ ፡ ትልቅ ፡ ተጽዕኖ ፡ አለው ፡፡ ይህ ፡ ፍርሃት ፡ ከብዙ ፡ የማኅበር ፡ መሪዎችና ፡ ከሁሉም ፡ ሠራተኞች ፡ ጋር ፡ በተደረገው ፡ ጥያቄና ፡ መልስ ፡ በግልጽ ፡ የሚታይ ፡ ነገር ፡ ነው ፡፡ እንዲያውም ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ የማኅበር ፡ መሪዎች ፡ ሀሳባቸውን ፡ ከመግለጽ ፡ ያልተቆጠቡ ፡ ቢሆኑም ፤ ብዙዎቹ ፡ ሠራተኞች ፡ የሚናገሩት ፡ ለአሠሪዎቻቸው ፡ ይደርሳል ፡ ብለው ፡ በመፍራት ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ ስለ ፡ ሥራ ፡ ሁኔታ ፡ ከሰው ፡ ጋር ፡ መነጋገሩ ፡ ብቻ ፡ ከሥራ ፡ ሊያስወግደን ፡ ይችላል ፡ ብለው ፡ ስለሚፈሩ ፡ ለእነሱ ፡ ጥያቄ ፡ ማቅረብ ፡ በጣም ፡ አስቸ ጋሪ ፡ ነበር ፡፡ አንድ ፡ አሠሪ ፡ ሠራተኞቹ ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ በሆኑበት ፡ ጊዜ ፡ እንዳይነጋገሩ ፡ መከልከሉ ፡ ተገልጿል ፡፡ ከአሠሪዎች ፡ ጋር ፡ በተደረገው ፡ ውይይትም ፡ መሠረት ፤ አንድ ፡ ሠራተኞ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ አቤቱታ ፡ የሚያቀርብ ፡ ከሆነ ፡ ከሥራ ፡ እንደሚወገድ ፡ ብዙዎቹ ፡ አሠሪዎች ፡ ሚመናቸው ፡ ይህን ፡ የሠራተኞች ፡ ፍርሃት ፡ መሠረት ፡ ያለው ፡ ያደርገዋል ፡

ሌላ ፡ ሥራ ፡ የማግኘት ፡ ዕድል ፡ እንደማነሱና ፡ ሥራ ፡ ፌት ፡ የሆኑ ፡ ሠራተ ኞች ፡ እንደ ፡ መብዛታቸው ፡ መጠን ፡ ይህ ፡ ከሥራ ፡ የመወገድ ፡ ማስፈራሪያ ፡ በጣም ፡ አሰቃቂ ፡ ነው "²⁰¹ ብዙዎች ፡ የመጠጥ ፡ ፋብሪካዎች ፡ እንደገለጹት ፤ ከአ

^{200.} ማስታወኘ ፡ ቁጥር ፡ ፪ን ፡ ይመለከቷል ።

^{201.} ማስታወኘ ቁጥር ፡ ፵፭ን ፡ ይመለከቷል ።

ንድ ፡ ሳምንት ፡ ባነሰ ፡ ጊዜ ፡ ውስጥ ፡ ሌሎች ፡ ሰዎችን ፡ በማሰልጠን ፡ ሠራተኞቻ ቸውን ፡ ሲተኩ ፡ እንደሚችሉ ፡ ይናገራሉ ፡፡ ምናልባት ፡ አንድ ፡ የጋራዥ ፡ ሜካኒክን ፡ መተካት ፡ ትንሽ ፡ ያስቸግር ፡ ይሆናል ፡፡ ሆኖም ፡ ብዙ ፡ ትናንሽ ፡ ጋራዦች ፡ እንደገለ ጹት ፡ በቀን ፡ አንድ ፡ የሥራ ፡ ልምድ ፡ ያለው ፡ ሜካኒክ ፡ የሥራ ፡ ጥያቄ ፡ ስለሚቀ ርብላቸው ፡ ከሥራው ፡ በተወገደ ፡ ሜካኒክ ፡ ቦታ ፡ የሚተካ ፡ የሠራተኛ ፡ እጥረት ፡ የሉለ ፡ ይመስላል ፡፡ በኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ ብዙዎቹ ፡ ሥራዎች ፡ በቂ ፡ ትምሀርት ፡ የማ ያስፈልጋቸው ፡ በመሆኑና ፡ መተካቱም ፡ ቀላል ፡ በመሆኑ ፡ አሠሪዎች ፡ በፈለጉ ፡ ጊዜ ፡ ሠራተኞቻቸውን ፡ ከሥራ ፡ እንዲያስወጡ ፡ አስችላቸዋል ፡፡

ይህም ፡ ከሥራ ፡ የጣስወገድ ፡ ጣስፈራራት ፡ ሥራተኞች ፡ ሕጋዊ ፡ መብታቸውን እንዳይጠይቁ። ወይም። ማኅበር። እንዳያቋቋሙ። ዋና። ሙኮላከያ። ይመስላል። ማኅ በር ፡ በሌለበት ፡ የሥራ ፡ ድርጅት ፡ የሚሠሩ ፡ ሠራተኞች ፡ ለቀረበላቸው ፡ ዋያቄ ፡ ሲመልሱ ፡ የማኅበር ፡ አለመቋቋም ፡ ዋናው ፡ ምክንያት ፡ ይኸው ፡ ከሥራ ፡ የመወገድ ፍራቻ ፡ መሆኑን ፡ በሙሉ ፡ ገልጸዋል ። ሕጉም ፡ በዚህ ፡ ጉዳይ ፡ ላይ ፡ ለሠራተኞች ፡ የሚሰጠው ፡ ድጋፍ ፡ ጥቂት ፡ ነው ፡፡ አንድ ፡ ሥራተኛ ፡ ከሥራ ፡ የተወገደው ፡ በሥራ ተኛ ፡ ማኅበር ፡ ሥራ ፡ ውስጥ ፡ ተካፋይ ፡ በመሆኑ ፡ ምክንያት ፡ መሆኑን ፡ ካላስረዳ ፡ በቀር ፡ ወደ ፡ ሥራው ፡ ሊመለስ ፡ አይችልም ። የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድም ፡ እንደወሰነው ፡ ያለበቂ ፡ ምክንያት ፡ በማስወጣታቸው ፡ ካሣ ፡ እንዲከፍሉ ፡ ከመገደድ፡ በቀር ፡ አሠሪዎች ፡ የፈለጉትን ፡ ሠራተኛ ፡ ከሥራ ፡ ለማስወጣት ፡ ሙሉ ፡ መብት ፡ አላ ቸው ፡፡ የሚሉት ፡ እርባጥ ፡ ከሆነ ፣ ብዙ ፡ አሠሪዎች ፡ አንድን ፡ ሠራ ተኛ ፡ ከሥራ ፡ በሚያስወጡበት ፡ ጊዜ ፣ ይህን ፡ ካሣ ፡ ስለማይከፍሉ ፡ ሠራተኛው ፡ ተዳዩን ፡ ወደ ፡ አሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ዋና ፡ *መሥሪያ* ፡ ቤት ፡ *እንዲወ*ስድ ፡ *ይ*ስንድዱ ታል ፡ ሆኖም ፡ ሠራተኛው ፡ ካሣውን ፡ ቢያገኝም ፡ እንኳን ፡ ይህ ፡ ገንዘብ ፡ ሠራተኛው፡ ሥራ፡ ፈት፡ ሆኖ፡ በሚቆይበት፡ ጊዜ፡ ያለበትን፡ ወጭ፡ በሙሉ፡ የሚሸፍንለት፡ ሆኖ፡ አይታይም ።

የሠራተኞች ፡ ማኅበር ፡ ከተቋቋመ ፡ በኋላም ፡ እንኳ ፡ ቢሆን ፡ ሠራተኞች ፡ ሕጋዊ ፡ መብታቸውን ፡ ለማግኘት ፡ ለሚያደርጉት ፡ ሙከራ ፡ አሠሪዎቹ ፡ መሰናክል ፡ መሆናቸውን ፡ ሠራተኞቹ ፡ ያምናሉ ፡ ይህም ፡ መሠረታዊ ፡ የሆኑ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎችን ፡ በሚመለከቱ ፡ ጉዳዮች ፡ ላይ ፡ ብዙውን ፡ ጊዜ ፡ አውነት ፡ ሲሆን ፡ በተለይም ፡ ደግሞ ፡ የኅብረት ፡ ስምምነትን ፡ ለማድረግ ፡ ሙከራ ፡ በሚደረግበት ፡ ወይም ፡ በሕጉ ፡ ከተወሰነው ፡ መሠረታዊ ፡ መብት ፡ በተጨማሪ ፡ ሌሎች ፡ መብቶች ፡ በሚጠየቁበት ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ ትክክለኛ ነቱ፡ የማያጠራጥር ፡ ነው ፡፡ ብዙ ፡ የሥራ ፡ ድርጅቶች ፡ ሁሉም ፡ ደንቦች ፡ በግልጽ ፡ እንዲወሰኑ፡ ፈቃደኞች ፡ መሆናቸውን ፡ ሲገልጹ ፤ በኅብረት ፡ ስምምነት ፡ በጽሑፍ ፡ እንዲሰፍሩ ፡ ፈቃደኞች ፡ አይደሉም ፡ አንዳንዳቹ ፡ በአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ካልተ ገዩዱ ፡ በስተቀር ፡ ለመነጋገር ፡ እንኳ ፡ ፈቃደኞች ፡ አይደሉም ፡ ሌሎቹም ፡ የንግግሩን ፡ መጀመር ፡ እስከ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ያራዝሙታል ፡ አሠሪዎች ፤ ደንቦች ፡ በጽሑፍ ፡ እንዲሆኑ ፡ ያላቸው ፡ ፍላነት ፡ ምን ፡ ያህል ፡ እንደሆነ ፡ ለመረዳት ፡ ከ፩፻፲፫ ፡ ማኅበሮች ፡ ውስጥ ፡ አስራ ፡ ስምንት ፡ የኅብረት ፡ ስምምነቶች ፡ ብቻ ፡ መኖራቸውን ፡ ማወቅ ፡ ይበቃል ፡፡ ላለተም ፡ የኅብረት ፡ ስምምነቶች ፡ ሕጉ ፡ ከሚጠይቀው ፡

^{202.} የሥራተኛ ፡ ማኅበር ፡ ከሳሽ ፡ አየር ፡ መንገድ ፡ ኩባንያ ፡ ተከሳሽ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁጥር ፡ ፵፬ ፡ የተ ጠቀሰ ፡፡

^{203.} የኢትዮጵያ ፡ ሥራተኞች ፡ አንድነት ፡ ማህበር ፡ ፩፻፲፫ ፡ አባል ፡ የሆኑ ፡ ማኅበሮች ፡ አሉት ፤ ግን ፡ የሕዝ ባዊ ፡ ኑሮ ፡ አድባትና ፡ የማኅበራዊ ፡ ኑሮ ፡ ጉዳይ ፡ ሚኒስቴር ፡ በዝርዝር ፡ የያዛቸው ፡ ፱ ፡ የተመዘገቡ ፡ ማኅበሮችን ፡ ብቻ ፡ ነው ።

ወይም ፡ ሥራተኞቹ ፡ በፊቱኑ ፡ ከሚያገኙአቸው ፡ መብቶች ፡ ሴላ ፡ በተጨማሪ ፡ የሚያስገኙአቸው ፡ ጥቅሞች ፡ ጥቂት ፡ በመሆናቸው ፥ የአሠሪዎች ፡ ከዚህ ፡ ዓይነቱ ፡ ስምምነት ፡ መሸሽ ፡ እንደፈለጋቸው ፡ የመሥራት ፡ ነፃነታቸው ፡ እንዳይቀነስባቸው ፡ መፈለጋቸውን ፡ ያሳያል ፡፡

በእርግጥ ፡ ሥራተኞች ፡ በአሥሪዎቻቸው ፡ ላይ ፡ ያላቸው ፡ አስተያየት ፡ በጠቅ ላላ ፡ መሠረት ፡ ያለው ፡ አይደለም ፡ የደመወዝ ፡ ጭማሪ ፡ ለማድረግ ፡ አለመፈለግ ፡ በሥራተኛው ፡ ድካም ፡ በተገኘው ፡ ውጤት ፡ አሁን ፡ ከሚያገኘው ፡ ብዙ ፡ ትርፍ ፡ በተጨማሪ ፡ ለማግኘት ፡ ሲባል ፡ በአሥሪው ፡ የሚደረግ ፡ ጥረት ፡ ሆኖ ፡ ይታያል ፡ የተጠኑት ፡ ማኅበሮች ፡ ኩባንያው ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ሊከፍላቸው ፡ እንደሚችል ፡ ለማወቅ ፡ ስለኩባንያው ፡ የገንዘብ ፡ አቅዋም ፡ ያደረጉት ፡ ጥናት ፡ በጣም ፡ ያነሰ ፡ ወይም ፡ ከነጭራዥ ፡ ለማድረግ ፡ ያልሞከሩ ፤ ይመስላል ፡፡ አንድ ፡ የሥራ ፡ ድርጅት ፡ የሂሳብ ፡ መዝገቡን ፡ አንዲመለከቱ ፡ ለሥራተኞቹ ፡ ማኅበር ፡ ቢሰጥ ፤ የማኅበሩ ፡ ፕሬዚዳንት ፡ ኪሣራ ፡ ተብሎ ፡ የተመዘገበውን ፡ አምኖ ፡ ለመቀበል ፡ ሳይፈቅድ ፡ ቀርቷል ፡፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ የሂሳብ ፡ አዋቂ ፡ መቅጠር ፡ ለአንድ ፡ ማኅበር ፡ ከባድ ፡ በመሆኑ ፡ የማኅበሩን ፡ አቋም ፡ ለመወሰን ፡ ይህ ፡ ዓይነቱ ፡ አሥራር ፡ አስቸ ጋሪ ፡ ቢሆንም ፡ ተገቢ ፡ (ትክክለኛ) ፡ የሆነ ፡ ጥያቄን ፡ ለማቅረብ ፡ መንገዱ ፡ ይኽው ፡ ብቻ ፡ ነው ፡፡

የአሠሪዎች ፡ በስብሰባ ፡ ላይ ፡ ለመገኘት ፡ ፈቃደኛ ፡ አለመሆን ፡ የሚያስከትለው ፡ ብስጭት ፣ ስለ ፡ ትርፍ ፡ ያለው ፡ የተሳሳተ ፡ አሳብና ፡ የማጣሪያው ፡ ዘዴ ፡ ጉዳይ ፡ አንዲሁም ፡ ሠራተኞቹ ፡ ቁጣቸውን ፡ ከማሳየት ፡ ለመግታት ፡ ያለው ፡ ችግር ፡ ተዳምሮ ፡ የማኅበር ፡ መሪዎችን ፡ ጥያቄአቸው ፡ በተቻለ ፡ ፍጥነት ፡ ለማስፈጸም ፡ ሲሉ ፡ ለእርቅ ፡ ከመቀመጣቸው ፡ በፊት ፡ የሥራ ፡ ማቆም ፡ አድማን ፡ እንደመሣሪያ ፡ አድርገው ፡ እንዲጠቀሙበት ፡ አድርጓቸዋል ፡ ይህም ፡ ዓይነቱ ፡ አቀራረብ ፡ ማኅበሮችን ፡ በአሠሪዎች ፡ ዘንድ ፡ እንዳይወደዱ ፡ በማድረግና ፡ አሠሪዎችም ፡ ሠራተኞችን ፡ ከሥራ ፡ ለማስወንድ ፡ በቂ ፡ ምክንያት ፡ እንዲኖራቸው ፡ በማድረግ ፡ ከዚህ ፡ ቀደም ፡ ከሰጠው ፡ ጥቅም ፡ ይልቅ ፡ ጉዳቱ ፡ አመዝኗል ፡

ሥራተኞች ፡ በማኅበሮች ፡ ላይ ፡ ያላቸው ፡ አስተያየት ፤

ሥራተኞች ፡ ስለ ፡ ማኅበሮች ፡ ያሏቸው ፡ አስተሳሰቦች ፡ በጣም ፡ የተለያዩ ፡ ናቸው ፡፡ በአንድ ፡ በኩል ፡ ብዙ ፡ ሥራተኞች ፡ ስለ ፡ ሥራተኞች ፡ ማኅበር ፡ መቋቋም ፡ መቻል ፡ ምንም ፡ ያሰቡበት ፡ አይመስልም ፡፡ ከተጠየቁት ፡ ሥራተኞች ፡ ውስጥ ፡ ብዙ ዎቹ ፡ አንደገለጹት ፡ በሚሥሩባቸው ፡ ድርጅቶች ፡ ውስጥ ፡ ማኅበሮች ፡ የሌሎት ፡ ማንም ፡ ሰው ፡ ያሰበበት ፡ ባለመሆኑ ፡ ነው ፡፡ አንድ ፡ የቀድሞ ፡ ኢንዱስትሪ ፡ ሥራተኞች ፡ ማኅበር ፡ መሪ ፡ እንደገለጸውም ፡ የሱ ፡ ማኅበር ፡ ሊፈርስ ፡ የቻለበት ፡ ዋናው ፡ ምክንያት ፤ የሥራተኛ ፡ ማኅበር ፡ ሊሥራ ፡ ስለሚችለው ፡ ነገር ፡ ሥራተኞቹ ፡ ምንም ፡ ዕውቀት ፡ የሴላቸው ፡ በመሆኑ ፡ ነው ፡፡ በሴላ ፡ በኩል ፡ ደግሞ ፡ ከተጠየቁት ፡ ሌሎች ፡ ሥራተኞች ፡ መካከል ፡ ብዙዎቹ ፡ የሥራተኞች ፡ ማኅበር ፡ ለነሱ ፡ ጠቃሚ ፡ እንደሆነ ፡ በደንብ ፡ ተገንዝበዋል ፡፡ ስለ ፡ ማኅበር ፡ ጥቅም ፡ ለማወቅ ፡ ፍላነት ፡ ያላቸው ፡ በቂ ፡ ሥራተኞች ፡ በማይገኙበት ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ትምህርት ፡ ለመስጠት ፡ ስለማይቻል ፡ ማኅበሩን ፡ የመፍረስ ፡ ዕድል ፡ የሚያጋጥመው ፡ ሆኖ ፡ ይታያል ፡፡

ጠንካራ ፡ ማኅበር ፡ ሲቋቋም ፡ በቂ ፡ ፍላጎት ፡ ቢ*ገኝ*ም ፡ እንኳን ፤ ሌሎች ፡ የሥራተኞች ፡ ሁኔታዎች ፡ ለማኅበሩ ፡ መፍረስ ፡ ምክንያት ፡ ሆነው ፡ ይገኛሉ። አንድ ፡ የማኅበር ፡ መሪ ፡ እንደተመረጠ ፡ ወዲያውኑ ፡ በብዙዎቹ ፡ አባሎች ፡ ዘንድ ፡ የማይታመን ፡ ይሆናል ፡ ይህም ፡ ጥርጣሬ ፡ የሚፈጥረው ፡ ማን ኛውም ፡ የማኅበርን ፡ ገንዘብ ፡ በእጁ ፡ ያደረገ ፡ ሰው ፡ የማይታመን ፡ ሰው ፡ መሆን ፡ አለበት ፡ በሚል ፡ አስተሳሰብ ፡ ሲሆን ፤ በተለይ ፡ ይህ ፡ ዓይነቱ ፡ አስተያየት ፡ በምን ፡ ዓይነት ፡ መንገድ ፡ ገንዘቡ ፡ ጥቅም ፡ ላይ ፡ መዋል ፡ እንዳለበት ፡ በማያውቀው ፡ በአንድ ፡ ተራ ፡ ሠራተኛ ፡ ላይ ፡ ሊፈጠር ፡ ይችላል ፡ ለዚህም ፡ የእምነት ፡ ማጣት ፡ አንዳንድ ፡ ጊዜ ፡ ጥሩ ፡ (በቂ) ፡ ምክንያት ፡ ሊኖር ፡ ይችላል ፡ ከመጠን ፡ ማለፉ ፡ ማን ፡ ጠንካራ ፡ ማኅበር ፡ እንዲኖር ፡ ለማድረግ ፡ አይጠቅምም ፡ እንዲያውም ፡ ታማኝ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ የማኅበሩ ፡ መሪ ፡ እንዳይሆኑ ፡ ያደርጋል ፡

ብዙ ፡ ጊዜም፡ ለዚህ ፡ የአምነት ፡ ማጣት ፡ ምክንያት ፡ የሚሆነውን ፡ የማኅበሩ ፡ መሪ፡ ከአሠሪዎች ፡ ጋር ፡ ወዳጅነትን ፡ መሥርቷል ፡ የሚለው ፡ ጥርጣሬ ፡ ነው ፡፡ በበቂ ፡ ምክንያት ፡ እንኳን ፡ አንድ ፡ መሪ ፡ የብዙዎቹን ፡ ሠራተኞች ፡ ጥያቄ ፡ በሚቃወምበት ፡ ጊዜ ፡ ለኩባንያው ፡ ራሱን ፡ እንደሸጠ ፡ አድርገው ፡ ይቆጥሩታል ፡፡ ከሱ ፡ በፊት ፡ የነበረው ፡ መሪ ፡ በዚህ ፡ ዓይነቱ ፡ ምክንያት ፡ ከሥልጣኑ ፡ መውረዱን ፡ የተመለከተ ፡ አንድ ፡ የማኅበር ፡ መሪ ፡ በማይደግፈው ፡ ትልቅ ፡ የደመወዝ ፡ ጭጣሪ ፡ ጥያቄ ፡ ላይ ፡ ከአ ሠሪው ፡ ጋር ፡ ምንም ፡ ዓይነት ፡ ስምምነት ፡ ለማድረግ ፡ ሳይፊቅድ ፡ በመቅረትና ፡ በጉዳዩ ፡ ላይ ፡ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ጉዳይ ፡ ቦርድ ፡ ውሳኔ ፡ እንዲሰጥበት ፡ በማድረግ ፡ በማኅበረተኞቹ ፡ ዘንድ ፡ ስሙን ፡ ለመጠበቅ ፡ ችሏል ፡፡ አንድ ፡ አሠሪም ፡ ይህ ፡ የአምነት ፡ ማጣት ፡ በኅብረት ፡ ስምምነት ፡ ላይ ፡ የሚያደርገውን ፡ ንግግር ፡ በጣም ፡ እንዲኮተት ፡ ያደረገበትን ፡ ምክንያት ፡ ሲገልጽ ፡ መሪዎቹ ፡ በእያንዳንዱ ፡ ጉዳይ ፡ ላይ፡ ማኅበርተኞቹ ፡ የማጽደቂያ ፡ ውሳኔ ፡ እንዲሰጡበት ፡ ማድረግ ፡ ስለነበረባቸው ፡ ነው ፡ ብሏል ፡፡

እንዚህንም ፡ ቸግሮች ፡ ለጣስወገድ ፡ የሚያስፈልገው ፤ የጣኀበረተኞች ፡ አርቆ፡ አስተዋይነት ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፤ ይህ ፡ ዓይነቱን ፡ የእምነት ፡ ጣጣት ፡ ቸግር ፡ ሊቋቋ ምና ፡ አሠሪዎችን ፡ አስፈላጊ ፡ (ተገቢ) ፡ ያልሆኑ ፡ ጥያቄዎችን ፡ ከመጠየቅ ፡ እንዲቆጠቡ ፡ ለጣድረግ ፡ የሚችል ፡ መሪ ፡ ጣኀበሩ ፡ እንዲኖረው ፡ ጣድረግ ፡ ነው ፡፡

በይበልጥ ፡ አጥጋቢ ፡ ውጤትን ፡ ያስገኙ ፡ ማኅበሮች ፡ ኢንደገለጸ፡ት ፡ የአንድ ፡ ማኅበር ፡ አባል ፡ ከመሆናቸው ፡ የተነሳ ፡ የአንድነት ፡ ስሜት ፡ አድሮባቸዋል # ምናልባትም ፡ ከዕድር ፡²⁰⁴ መንፈስ ፡ የተነሳ ፡ እርስ ፡ በርስ ፡ የመረዳዳት ፡ ፍላነት ፡ ያላቸው ፡ ይመስላል # ማን ፡ ይህ ፡ አስተሳሰብ ፡ ከተፈላጊው ፡በላይ ፡ በሥራ ፡ ላይ ፡ ሊውል ፡ ይችላል # ብዙዎቹ ፡ የማኅበር ፡ አባሎች ፡ በገንዘብ ፡ የመረዳዳትን ፡ ከማኅበሩ ፡ ዋና ፡ ተግባሮች ፡ አንዱ ፡ አድርገው ፡ ስለሚመለከቱት ፤ ይህ ፡ ዓይነቱ ፡ አስተሳሰብ ፡ የብዙዎቹን ፡ ማኅበሮች ፡ የገንዘብ ፡ አቋም ፡ ሊያመነምነው ፡ ከመቻሉም ፡ በላይ፤ ዋናዎቹን ፡ የማኅበር ፡ ተግባሮች ፡ በሚገባ ፡ ለማከናወን ፡ ስለአልተቻለ ፡ ማኅበሮቹ ፡ የሥራ ፡ ሁኔታዎችን ፡ ሊያሻሽሉ ፡ አለመቻላቸው ፡ በማኅበረተኞች ፡ ዘንድ ፡ አሳሳቢ ፡ ሆኗል #

<u>የጣኅበር ፡ መሪዎች ፡ በኢትዮጵያ ፡ ሥራተኞች ፡ አንድነት ፡ ጣኅበር ፡ ላይ ፡ ያላቸው ፡</u> አስተያየት ፤

የተመዘገቡ ፡ ማኅበሮች ፡ አባል ፡ የሆኑበት ፡ የሠራተኞች ፡ ማኅበሮች ፡ አጠቃላይ ፡ ማኅበር ፡ የኢትዮጵያ ፡ ሠራተኞች ፡ አንድነት ፡ ማኅበር ፡ ብቻ ፡ ነው #

^{204.} ማስታወኘ ፡ ቁ. ፫ን ፡ ይመለከቷል ፡፡

ከማኅበር ፡ መሪዎችና ፡ ከሠራተኞች ፡ ብዙ ፡ ተገቢ ፡ የሆኑና ፡ ያልሆኑ ፡ ወቀሳዎች ፡ ማኅበሮች ፡ ስለማይጨምር ፡ ከዚህ ፡ ቀጥሎ ፡ የሚገኘው ፡ አስተያየት ፡ የታናናሽ ፡ ማኅበሮችን ፡ እንጂ ፡ የሁሉንም ፡ ማኅበር ፡ መሪዎች ፡ አስተያየት ፡ አይጨምርም ። ሆኖም ፡ እንዚህ ፡ ማኅበሮች ፡ የሚገኙባቸው ፡ የሥራ ፡ ድርጅቶች ፡ በኢትዮጵያ ፡ ውስጥ ፡ በብዛት ፡ የሚገኙትን ፡ ኢንዱስትሪዎች ፡ የሚወክሉ ፡ ስለሆነ ፡ የነሱን ፡ አስፈላጊነት ፡ ዝቅ ፡ አድርጉ ፡ መመልከት ፡ አይቻልም ። ለማኅበሮቻቸው ፡ ደሀ *ንነትና ፡ መሻሻል ፡ ከኢ. ພ. አ. ጣ. ወይም ፡ ከሌላ ፡ ድጋፍ ፡ ስጭ ፡ ድርጅት ፡ እር* ዳታ ፡ ማግኘት ፡ በጣም ፡ አስፈላጊ ፡ መሆኑን ፡ ሁሉም ፡ የማኅበር ፡ መሪዎች ፡ የተስማ ሙበት ፡ ይመስላል ፡፡ አሁንም ፡ የሚገኘው ፡ የጌታና-ሎሌ ፡ ግንኙነት ፡ አስተሳ ሰብ ፡ አንድ ፡ የማኅበር ፡ መሪ ፡ ከአሠሪዎች ፡ ጋር ፡ እንዳይገናኝ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ እንቅ ፋት ፡ ይሆንበታል ። ቢገናኝም ፡ እንኳን ፡ ከአሠሪው ፡ ጋር ፡ በትክክል ፡ ለመነጋገር ፡ ችግር ፡ ይገዋመዋል ፡፡ ከስምምነትም ፡ የተደረሰ ፡ እንደሆነ ፡ በዚሁ ፡ ነገር ፡ ላይ ፡ ክር ክር ፡ በሚንሳበት ፡ ጊዜ ፡ ስለስምምንቱ ፡ ያለው ፡ አስተያየት ፡ ተቀባይንትን ፡ አያን *ኝም* ፡፡ ለስሙ ፡ የማኅበር ፡ *መሪ* ፡ ይሁን ፡ እንጀ ፡ እንደማንኛውም ፡ ተቀጣሪ ፡ *መ*ቆጠ መሪዎቻቸው ፡ ከአሠሪዎቻቸው ፡ ጋር ፡ በእኩልነት፡ ደረጀ፡ ተቀምጠው፡ ለመነጋገር፡ ስለአ **ጋጠጣቸው ፡ ችግር ፡ ወቀሳ ፡ አሰምተዋል። ይበል**ም ፡ በመጣሩና ፡ የሥራ ፡ ልምድ ፡ በጣባ **ኘቱ፤ በኅብረተ፣ ሰቡም፣ ውስተ፣ ከፍ፣ ያለ፣ ሥፍራ፣ ስላለው፣ አንድ፣ የኢ.**ሥ.አ.ጣ. ባለሥልጣን ፡ እንዚህን ፡ ሁሉ ፡ እንቅፋቶች ፡ ሊቋቋም ፡ ይችላል ፤ የአሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ ዋና ፡ መሥሪያ ፡ ቤትም ፡ እንኳን ፡ ከአንድ ፡ የማኅበር ፡ መሪ ፡ ቃል ፡ ይልቅ ፡ የአንድ የኢ. ው. አ. ማ. ባለሥልጣንን ፡ ቃል ፡ ለመቀበል ፡ በይበልጥ ፡ ፈቃደኛ ፡ እንደሆነ ፡ ታውቋል ።

ይህ፡ የኢ. ሥ. አ. ማ. አገናኝ ፡ ሆኖ ፡ መሥራት ፡ ግን ፡ በጣም ፡ ከባድ ፡ የሆኑትን ፡ ወቀሳዎች ፡ ሊያስከትልበት ፡ ችሏል ፡፡ የኢ. ሥ. አ. ማ. አንድ ፡ ማኅበር ፡ ከአሥሪዎች ፡ ጋር ፡ ባለው ፡ ጉዳይ ፡ ማኅበሩን ፡ በርግጥ ፡ አይረዳም ፤ በፍጥነትም ፡ ከአሥሪዎች ፡ ጋር ፡ በመስማጣት ፡ የነርሱ ፡ ወገን ፡ ይሆናል ፤ የሚል ፡ ብዙ ፡ ወቀሳ ፡ ተሰንዝሯል ፡ በተጨማሪም ፡ ለአንድ ፡ ማኅበር ፡ መውደቅ ፡ ዋናው ፡ ምክንያት ፡ የኢ. ሥ. አ. ማ. ለንግግር ፡ በተቀጠረበት ፡ ቀን ፡ አለመገኘት ፡ ኢንደሆነ ፡ ተገልጿል ፡፡ ኢነዚህን ፡ ወቀሳ ዎች ፡ ያስከተሉት ፡ ነገሮች ፡ በደረሱበት ፡ ጊዜና ፡ አሁንም ፡ የኢ. ሥ. አ. ማ. የሚል ልገውን ፡ ሁሉ ፡ ለመሥራት ፡ በቂ ፡ ሥራተኛ ፡ የለውም ፡፡ ቢሆንም ፡ አብዛኛውን ፡ ጊዜውንና ፡ ሀብቱን ፡ የሚጨርሱት ፡ ትላልቆችና ፡ በይበልጥ ፡ ኃይለኛ ፡ የሆኑት ፡ ማኅበሮች ፡ ናቸው ፡፡ ²⁰⁵ ምንም ፡ ኢንኳን ፡ በትክክለኛ ፡ የኤኮኖሚ ፡ አስተሳሰብ ፡ ይህ ፡ የሚደገፍ ፡ ቢሆንም ፡ ትናንሽ ፡ ማኅበሮችን ፡ የዘነጋቸው ፡ መሆኑ ፡ ታው ዋል ፡፡ ሁሉም ፡ የተጠየቁት ፡ የማኅበር ፡ መሪዎች ፡ ማኅበሩ ፡ ኢርዳታ ፡ የነፈጋቸው ፡ መሆኑን ፡ አያምንም ፡፡ ብዙዎቹም ፡ በክርክር ፡ ጊዜ ፡²⁰⁶ በሌላ ፡ ንግግሮችና ፡ ማኅበ ሮችን ፡ በማቋቋም ፡ ረገድ ፡ የኢ. ሥ. አ. ማ. ኢርዳታ ፡ የሰጣቸው ፡ መሆኑን ፡ ገልጸዋል ፡፡

የኢ. ሥ. አ. ማ. በማኅበር ፡ ለተዶራጀ ፡ የሥራተኛ ፡ ኃይል ፡ የሚሰጠው ፡ እር ዳታ ፡ ለአንዳንድ ፡ ማኅበሮች ፡ ብቻ ፡ ሳይሆን ፡ በማኅበር ፡ የተዶራጀ ፡ የሥራተኛ ፡

^{205.} ሥዩም ፡ ነብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁ. ፪ ፡ የተጠቀሰ ፤ ገጽ ፡ ፳ ፡፡

^{206.} ምንም ፣ እንኳን ፡ ብዙዎቹ ፡ አሠሪዎች ፡ የኢትዮጵያ ፡ ሠራተኞች ፡ አንድነት ፡ ማኅበርን ፡ በአስማሚ ነት ፡ መገኘት ፡ የሚመርጡ ፡ ቢሆንም ፡ አንድ ፡ አሠሪ ፡ ማኅበሩ ፡ ባልተገኘበት ፡ ባደረገው ፡ የኃራ ፡ ክርክር ፡ ጥሩ ፡ እርምጃ ፡ ያደረገ ፡ መሆኑን ፡ ገልጿል ፡፡

ኃይል ፡ የሚያጋጥመውን ፡ ጠቅሳሳ ፡ ችግር ፡ ሁሉ ፡ የሚመለከት ፡ ነው # ያልተጣሩ ፡ ማኅበረተኞች ፡ ቁጥር ፡ መብዛት ፡ ስለማኅበር ፡ ልምድ ፡ በሌለበት ፡ ባሕል ፡ ውስጥ ፡ ያልተጣሩ ፡ አባሎች ፡ በብዛት ፡ መገኘት ፡ አንድን ፡ የሠራተኛ ፡ ማኅበር ፥ . በደንብ ፡ እንዳይሠራ ፡ ያደርገዋል ። ማኅበረተኞች ፡ በማኅበር ፡ ስለተዶራጀ ፡ የሠራተኛ ፡ ኃይል ፡ ታሪክ ፤ ማኅበር ፡ በምን ፡ መንገድ ፡ ሊረዳቸው ፡ እንደሚችል ፤ ክርክር ፡ የሚደረባበትን ፡ ትክክለኛ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓትና ፡ አንድ ፡ ማኅበር ፡ በደንብ ፡ ለመሥራት ፡ እንዲችል ፡ የሚያስፈልገውን ፡ ደንብ ፡ መጣር ፡ ይኖርባቸዋል ፡፡ የጣን በር ፡ መሪዎች ፡ ይህንን ፡ ተግባር ፡ ለመፈጸም ፡ በቂ ፡ ትምህርት ፡ ስለሌላቸው ፡ ሥራው በኢትዮጵያ ፡ ሥራተኞች ፡ አንድነት ፡ ማኅበር ፡ ላይ ፡ ይወድቃል ፡፡ በዚህም ፡ ረገድ ፡ የኢ. ሠ. አ. ጣ. ከአሥር ፡ የሚበልጡ ፡ ለሁለት ፡ ሳምንታት ፡ የቆዩ ፡ የቀን ፡ ሴጣናሮ ችና ፣ አሥራ ፣ አራት ፣ የሚሆኑ ፣ የማታ ፣ ኮርሶች ፣ በየቦታው ፣ ለሚገኙ ፣ የማኅበር ፣ መሪዎች ፡ አዘጋጅቶ ፡ ነበር # ²⁰⁷ የማኅበር ፡ መሪዎችም ፡ በጠቅላላ ፡ ይህን ፡ እርዳታ ፡ አስ ፈላጊ ፡ አድርገው ፡ ይመለከቱታል ፡፡ በተጨማሪም ፡ መኖሩ ፡ እንዲታወቅና ፡ ማኅበረተ ኞችም ፡ የአንድ ፡ ትልቅ ፡ እንቅስቃሴ ፡ አካል ፡ የመሆን ፡ ስሜት ፡ እንዲያድርባቸው ፡ የኢ. ሥ. አ. ማ. ወኪል ፡ በማኅበር ፡ ስብሰባዎች ፡ ላይ ፡ እንዲገኝላቸው ፡ ይፈልጋሉ ፡፡ ይህም : ከዚህ ፡ ጨቅላ ፡ ድርጅት ፡ የሰው ፡ ጉልበትን ፡ የሚጠይቅ ፡ ቢሆንም ፤ ማኅበ ሮችና ፡ መሪዎቻቸው ፡ በጣም ፡ የሚፈልጉት ፡ ነገር ፡ ነው ፡፡

በተጨጣሪም ፡ የኢትዮጵያ ፡ ሠራተኞች ፡ አንድነት ፡ ማኅበር ፡ ስለ ፡ አሠሪና ፡ ሠራተኛ ፡ የወጡትን ፡ ሕኮችና ፡ አሠራር ፡ እያጠና ፡ ስለሚደረገው ፡ ለውጥ ፡ አሳብ ፡ ያቀርባል ፡ ማኅበሩ ፡ እራሱ ፡ እንደሚያምነው ፡ በጠቅላላው ፡ ከመንግሥት ፡ ጋር ፡ ተስማምቶ ፡ ይሠራል ፡ ጠቅላላ ፡ የሆነው ፡ የሥራ ፡ ማቆም ፡ ሙከራ ፡ ከከሽፈበት ፡ ጊዜ ፡ ጀምሮ ፡ ከመንግሥቱ ፡ ጋር ፡ ያለውን ፡ የሠራተኞች ፡ ጉዳይ ፡ አልገፋበትም ፡ ምንም ፡ እንኳን ፡ ይህ ፡ ዓይነቱ ፡ ፖሊሲ ፡ አንዳንድ ፡ የኢ ፡ ሠ ፡ አ ፡ ማ · ባለሥልጣኖችን ፡ የመንግሥት ፡ ወኪሎች ፡ የሚል ፡ ስም ፡ ቢያሰጣቸውም ፡ ይህ ፡ አቋም ፡ ለወደፊቱ ፡ ጠቃሚ ፡ ሳይሆን ፡ አይቀርም ፡ ለዚህ ፡ ጸሐፊ ፡ አንድ ፡ የሚኒስቴሩ ፡ ባለሥልጣን ፡ እንደገለጹት፤ መንግሥት ፡ በማኅበር ፡ የተደራጀ ፡ የሠራተኛ ፡ ኃይልን ፡ በጣም ፡ ስለሚቃወም ፡ የኢ ፡ ሠ አ ፡ ማ ፡ ነቃ ፡ ብሎ ፡ ቢሠራ ፡ ኖሮ ፡ እስካሁን ፡ በፈረስ ፡ ነበር ፡ በተጨጣሪም ፡ ኢህሁ ፡ ባለሥልጣን ፡ እንደገለጹት ፡ የኢ ፡ ሥ አ ፡ ማ · የወሰደው ፡ መካከለኛና ፡ ሚዛናዊ ፡ የሆነ ፡ አሠራር ፡ ሊያነኝ ፡ ይችል ፡ ከነበረው ፡ የበለጠ ፡ ድጋፍ ፡ እንዲያነኝ ፡ አስችሎታል ፡፡ የሆነ ፡ አሠራር ፡ ሊያነኝ ፡ ይችል ፡ ከነበረው ፡ የበለጠ ፡ ድጋፍ ፡ እንዲያነኝ ፡ አስችሎታል ፡፡ የመ

ምናልባት ፡ በኢ. ሥ. አ. ማ. ላይ ፡ ለሚሰንዘረው ፡ ለዚህ ፡ ሁሉ ፡ ወቀሳ ፡ ዋናው ፡ ምክንያት ፡ ከግንኙነት ፡ ማነስ ፡ ይሆናል ፡ በየወሩ ፡ ኢየታተመ ፡ የሚወጣ ፡ መጽሔት ፡ ቢኖረውም፡እስከ፡ቅርብ፡ጊዜ፡ድረስ፡ለማኅበሮች፡የሚታዩትን፡ችግሮችን፡አያነሳም ፡ ነበር፡፡ ማኅበሮችም ፡ በኤኰኖሚ ፡ ረንድ ፡ ራሳቸውን ፡ ለማሻሻልና ፡ ኃይላቸውንም ፡ ለማሳየት ፡ ትዕግሥት ፡ የላቸውም ፡ የተማሩ ፡ ማኅበረተኞች ፡ አባል ፡ መሆናቸው ፡ በከፊልም፡ ቢሆን ፡ ማኅበርተኞቹን ፡ ወደፊት ፡ ከሚያገኙት ፡ ጥቅም ፡ ይልቅ፡ለጊዜያዊ ፡ ጥቅሞች፡ቅድ ሚያ ፡ አንዲሰጧቸው ፡ አድርጓል ፡ የኢ.ሥ.አ.ማ.ግን ፡ በመጨረሻ ፡ የሚገኘውን፡ውጤት፡ ትልቅ ፡ አድርጐ ፡ ስለሚያየው ፡ በይበልጥ ፡ ተግባሩ ፡ አድርጐ ፡ የሚመለኩተው ፡ በረጅሙ ፡ በማሰብ ፡ ወደፊት ፡ ለሚፈጸሙ ፡ ዓላማዎች ፡ መሥራትን ፡ ነው ፡ ማኅበ

^{207.} ሥዩም፡ ገብረ፡ እግዚአብሔር፡ ከላይ፡ በማስታወሻ፡ ቁ. ፪፡ የተጠቀሰ፡ ገጽ፡ ፷፭ ።

^{208.} በአሁኑ ፡ ጊዜ ፡ የኢትዮጵያ ፡ ሠራተኞች ፡ አንድነት ፡ ማህበር ፡ ከንጉሠ ፡ ነገሥቱ ፡ በተሰጠው ፡ ቦታ ፡ ላይ ፡ የዋና ፡ መሥሪያ ፡ ቤቱን ፡ ሕንፃ ፡ አሠርቷል ፡፡

ሮች፡የኢ.ሥ.አ.ማኅበርን ፡ ድጋፍ ፡ እንደሚፈልጉ ፡ ሁሉ ፥ የኢ. ሥ. አ. ማኅበርም ፡ የአ ነርሱ ፡ ድጋፍ ፡ ስለሚያስፈልገው ፡ እነዚህ ፡ ልዩነቶች ፡ እንዲታወቁ ፡ ማድረግና ፡ መግባባ ትንም ፡ መፍጠር ፡ አስፈላጊ ፡ ነው ፡፡ ሥራተኞች ፡ በማኅበራቸው ፡ አማካይነት ፡ ምንም ፡ ጥቅም ፡ አላገኘንም ፡ በማለት ፡ መክፈል ፡ ያለባቸውን ፡ የማኅበረተኛነት ፡ ሂሳብ ፡ እን ደማይከፍሉ ፡ ሁሉ ፥ የኢትዮጵያ ፡ ሥራተኞች ፡ አንድነት ፡ ማኅበርም ፡ በዚሁ ፡ ምክን ያት ፡ የዚህ ፡ ዓይነት ፡ ችግር ፡ አለበት ፡፡ ²⁰⁹ ምንም ፡ እንኳን ፡ የኢትዮጵያ ፡ ሥራተኞች ፡ አንድነት ፡ ማኅበር ፡ መልካም ፡ ውጤትን ፡ ለማግኘት ፡ በሥራተኛ ፡ ማኅበሮች ፡ ጉዳዮች ፡ ላይ ፡ ጠንከር ፡ ያለ ፡ አቋም ፡ መወሰድ ፡ ያለበት ፡ ቢሆንም ፤ ለዚሁ ፡ የሥራተኞች ፡ ድጋፍ ፡ ያስፈልገዋል ፡ መልካም ፡ ግንኙነት ፡ ከልለም ፡ ይህን ፡ ድጋፍ ፡ ሊያጣ ፡ ይችላል ፡፡

^{209.} ሥዩም ፡ ነብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከላይ ፡ በማስታወሻ ፡ ቁ. ፪ ፡ የተጠቀሰ ፡ ገጽ ፡ ፭ ፡

ATTITUDES, PRACTICE AND LAW

by Lynn G. Morehous*

This article is the result of a research project on labour relations in Ethiopia.¹ The purpose of the research was to discover current employment practices and how these practices compared with legal requirements; to analyze the machinery provided by the government for the resolution of labour-management conflicts and attitudes toward it; and to discover the attitudes of the two principal participants, employees and employers, toward each other and toward their institutions. In order to accomplish these goals while keeping the project to a manageable size, primary focus was upon two industries, their companies and their employees. The two industries chosen were the beverage industry, manufacturing and bottling soft drinks, mineral water, beers, wines and liquors; and the garage industry, devoted primarily to servicing motor vehicles.

Before discussing the results of the research, a brief overview of the development of organized labour in Ethiopia is in order.

GENERAL BACKGROUND

The Restoration of the Emperor in 1941 brought a political stability to Ethiopia theretofore unknown. With it came increasing industrialization and the resulting increase in wage employment. In 1965 there were around 300,000 workers in the modern sector of the economy.²

As a result of this growth of wage employment, workers began to recognize their opportunity for mutual benefit through group action. However, associations for mutual benefit were not new to Ethiopia. As persons began moving to urban areas they sought institutions that would replace certain functions of the traditional rural society. Mutual assistance organizations like *idir*, *equb*, and *maredaja* replaced the

LL. B. Northwestern University, 1969.

^{1.} The author was a member of the HSIU-Northwestern University Research Project in Ethiopia, 1969, and this article is the third published as a result of the project. See J. Eth. L., Vol. 6 No. 1.

^{2.} Seyoum Gebre Egziabher, The development of some institutions concerned with lubour relations in Ethiopia (1969, unpublished HSIU, Library), and Labour Law and practice in Ethiopia, BLS Report No. 298 (U.S. Department of Labour, Nov. 1966.) The paper by Dr. Seyoum contains an excellent discussion of the development of labour law in Ethiopia by a first-hand observer and participant.

broad kinship groups in the cities and aided their members in times of need.³ Although these organizations had no direct dealings with employers, some were formed among co-workers rather than along geographic lines. Even those organized among fellow employees, rather than on "community" lines, had no relation with the employer. These mutual assistance organizations helped to correct the imbalances caused by employer favoritism, uncompensated accidents, dismissals and illness.

At first wage labour was content with its wages and benefits, feeling it was better off than its non-wage brethren. But, rising expectations of the "good life" led the workers to demand more from their employers.⁴ This attitude created a climate receptive to unionization.

During the British military presence following the Restoration, formation of a trade union movement was fostered, which eventually resulted in the formation of the Franco-Ethiopian Railway Workers' Union.⁵ Further encouragement of trade unionism may have been provided by the Factories Proclamation of 1944,⁶ which established a committee to direct and control factory inspection and gave the Ministry of Commerce and Industry power to make rules governing health, safety, and conditions of work. Unfortunately, the law was largely ineffectual and seldom used and was repealed in 1966.⁷

The first real support for the formation of labour unions was provided by the Revised Constitution of 1955.8 Although many work-oriented self-help organizations were encouraged, the lack of enabling legislation and guidelines created hesitancy, caution and suspicion on the part of both workers and government.9 In the absence of any forum for resolution of disputes, the employees had no alternative but to march to the Palace to present petitions.¹⁰

The Civil Code of 1960 with its minimum conditions of employment¹¹ and provisions for the registration of unions as "associations", provided a breakthrough for the workers.¹² The workers began flexing their dormant muscles, forming new

^{3.} In an *idir*, members make monthly contributions to a common fund, portions of which are paid out to members on the basis of need arising from death, illness, loss of job, imprisonment, etc. The *maredaja* has the same purpose, but the funds are collected as the particular need arises. The equb is a forced savings association where periodic contributions are made, the whole sum being immediately payable to one member chosen by lot. That person continues to pay, but is no longer eligible to receive. D.N. Levine, *Wax and Gold* (Chicago, The University of Chicago Press, 1965), pp. 278-279; and A. Zack, *The New Labor Legislation in Ethiopia* (1964, unpublished, Library, Haile Selassie I University), pp. 1-2.

^{4.} Complementing this motivation may have been the exaggeration of profits of Ethiopian companies which exist in the minds of even educated Ethiopians. J.A. Lee, "Developing Managers in Developing Countries", *Harvard Business Rev.* (Nov.-Dec. 1968), pp. 58-60.

^{5.} Zack, cited above at note 3, p. 2.

^{6.} Factories Proclamation, 1944, Proc. No. 58, Neg, Gaz., year 3, no. 8.

^{7.} Seyoum Gebregziabeher, cited above at note 2, pp. 10-12. Repealed by the Labour Standards Proclamation, 1966, Art. Proc. No. 232, Neg. Gaz., year 25, no. 13. All future reference to the Labour Standards Proclamation will not be footnoted unless to note a particular provision, in which case, only the name will be used.

^{8.} See Rev. Const., Art. 47.

^{9.} Seyoum Gebregziabher, cited above at note 2, pp. 13-16.

^{10.} Yilma Hailu, *Unfair Labour Practice in Ethiopia* (1968, Unpubilished, Archives, Faculty of Law, Haile Selassie I University), p. 1. The author is a member of the Labour Relations Board.

^{11.} Civ. C., Arts. 2512-2609.

^{12.} See Civ. C., Arts. 404-482, and especially Art. 406.

self-help associations and beginning a reorientation of the existing ones. In order to channel this release of energy, the Ministry of Commerce and Industry established a mediation committee, which was able to settle a number of disputes during its existence.¹³

As labour activity increased, primarily in Addis Ababa, classical union activities began to emerge. The advent of wild-cat strikes served to broaden the awareness of this new activity. Many groups thought that organization and protection of labour would not only benefit the workers but promote national economic development as well.¹⁴ In March 1961 leaders from unrecognized workers' organizations representing eleven companies met secretly in Addis Ababa to discuss a unified front. A series of strikes and demonstrations followed at the larger companies and later that year an open mass meeting was held.¹⁵

In October 1962 the Labour Relations Decree was promulgated by the Emperor during a parliamentary recess. ¹⁶ Its main functions were to establish a new procedure for the legalization and registration of employers' associations and labour unions, to define their rights and obligations, to set up conflict-resolving machinery, and to grant the Minister of National Community Development power to establish, by regulation, minimum standards for labour conditions. The next year Parliament passed a slightly amended version as the Labour Relations Proclamation. ¹⁶ Then the following year, the Minister promulgated the Minimum Labour Conditions Regulations, adding to and modifying some of the minimum standards set by the Civil Code. ¹⁸

Pressure from the workers was only one factor that moved the government to enact the Proclamation. Although a member of the International Labour Organization (ILO) since 1923, Ethiopia had never been able to participate as a delegate owing to the absence of organized employers and labour. Her existence as the only African state without labour legislation and the conspicuous absence of labour leaders to meet with their counterparts visiting from other countries

^{13.} Labour Cooperatives, Social Welfare and Community Development in Ethiopia, 1957-1964. (Ministry of National Community Development, Imperial Ethiopian Government, 1964), p.9.

^{14.} Seyoum Gebregziabher, cited above at note 2, p. 28.

^{15.} Zack, cited above at note 16, p. 4.

^{16.} Labour Relations Decree, 1962, Decree No. 49, Neg. Gaz., year 21, no. 18.

^{17.} Labour Relations Proclamation, 1963, proc. No. 210, Neg. Gaz., year 23, no 3. This reference contains only the amendments to the Decree. All future reference will be to the Proclamation and will be footnoted only to note a particular provision, in which case, only the name will be used.

^{18.} Minimum Labour Condition Regulations, 1964, Legal Notice No. 302, Neg. Gaz., year 24, no. 5. In Ethiopia, regulations promulgated by a minister can apparently amend or repeal parliamentary proclamations, the Civil Code being one of the latter. All future reference to these regulations will be footnoted only to note a particular provision, in which case, only the name will be used.

^{19.} Article 3 of the Constitution of The International Labour Organization requires delegates from employers and labour in addition to government delegates for a member to have proper representation at the annual General Conference. For the first time in her forty years as a member, Ethiopia was represented by a full tripartite delegation in June 1963. There Ethiopia announced her ratification of four ILO Conventions, her first: Nos. 11, 87, 88 and 89. George Graf Von Baudissin, "An Introduction to Labour Development" J. Eth. L. Vol. II (1965), p. 109.

was a continual embarrassment.²⁰ Pressure from the International Confederation of Free Trade Unions²¹ and the need to promote foreign investment²² provided added incentive.

The Civil Code, the Labour Relations Proclamation, the Minimum Labour Conditions Regulations, and a series of closely related proclamations and orders came quickly in succession in the 1960s.²³ Together they established the principal part of the national labour law for both public and private employees. This article will be primarily concerned only with those laws which regulate the private sector of the economy.

PART I:

MINIMUM LABOUR CONDITIONS AND PRACTICE

Introduction

In order to study employment conditions in Ethiopian business, twenty-four firms were chosen from the garage and beverage industries.²⁴ These particular industries were chosen, after consultation with the staffs of the Confederation of Ethiopian Labour Unions and the Federation of Employers of Ethiopia, because the companies in these industries ranged in sizes fairly representative of Ethiopian firms, and they ranged fairly evenly within each of the variables listed below. All businesses were located in Addis Ababa and its vicinity.²⁵

^{20.} Seyoum Gebregziabher, cited above at note 2, pp. 31-32. It has been suggested that Ethiopia also wanted to make an impression on African leaders meeting in Addis Ababa in May 1963 for the African Summit Conference. Berhane Gebre Negus, The Labour Relations Decree (1964, unpublished, Department of Public Administration, Haile Sellassie I University), p. 8.

^{21.} Berhane Gebre Negus, cited above at note 33, p. 8.

^{22.} Labour Cooperatives, Social Welfare and Community Development, 1957-1964, cited above at note 26. p. 9.

Central Presonnel Agency and Public Service Order, 1961, Order No. 23, Neg. Gaz., year 21, no. 3; Public Employment Administration Order, 1962, Order No. 26, Neg. Gaz., year 21, no. 18. Public Employment Administration Regulations, (No. 1). 1962, Legal Notice No. 267, Neg. Gaz year 22, no. 5 (No. 2), 1966, Legal Notice No. 320, Neg. Gaz., year 25, no. 24; Labour Relations Proclamation, 1963; Minimum Labour Conditions Regulations, 1964; Labour Inspection Service Order, 1964, Order No. 37, Neg. Gaz., year 24, no, 4; Labour Standards Proclamation, 1966. For a short summary of each of these, see Report to the Government of Ethiopia on Labour Administration, Report No. ILO-TAP-Ethiopia- R.9.(Geneva, Int'l Labour Office, 1968), pp. 6-8.

^{24.} The idea of a random sample of businesses was discarded since there was only one list of businesses and it was found to be both incomplete and limited to one province, albeit the most industrialized one. List of 1798 Business Establishments in Shoa Province (Manpower, Research and Statistics Section, Ministry of National Community Development, Imp. Eth. Government, October 1967). These difficulties would not have been insurmountable, but it was realized that a proper random sample would have been too large for the present project. Concentration on two industries was decided as an alternative, with the selection of businesses so as to obtain a range of characteristics along each of the variables listed in the text following note 25.

^{25.} Although the Province of Eritrea, like Shoa, has a well developed, small industrial complex, it was decided to eliminate Eritrea from the scope of this study, because it has had a somewhat different evolution of organized labour and the present laws relating to employment conditions are somewhat uncertain.

The companies were categorized and their practices²⁶ compared to one another in respect to each of the following variables:

(1) Industry. The labour conditions provided by the companies in the garage

industry were compared with those provided by the beverage companies.²⁷
(2) Nationality of Control. Each firm was placed into a category reflecting the nationality of the person or persons exercising controlling interest.²⁸ The categories were labeled "Ethiopian"; "resident foreign", those foreigners who had resided in Ethiopia most of their lives; and "foreign."29 The perfor-

The Eritrean Employment Act of 1958, Eritrean Gaz., vol. 20, no. 5 (Supp.), established minimum labour conditions, a system of labour inspection, and provisions for the registration of employers, associations and labour unions. The Civil Code, 1960, and the Labour Relations Decree, 1962, both enacted during the Federation, while Eritrea was on autonomous unit federated with the rest of present day Ethiopia, fell into the class of purely Ethiopian legislation; therefore, their broad repeal provisions did not affect the Employment Act. the effect of the Imperial Order of Unification, 1962, Order No. 27, Neg. Gaz., year 22, no. 3, coming five weeks after the Labour Relations Decree, essentially preserved the status quo of legislation in Eritrea. Latter legislation, the Labour Relations Proclamation, and the Minimum Labour Conditions Regulations, applied to Eritrea but contained provisions saving legislation and other legal arrangements that had created conditions more favourable to employees, and they did not cover all points dealt with by the Employment Act. R. Means "The Eritrean Employment Act of 1958," J. Eth. L., vol. 5 (1968), p. 139.

This confusing state of affairs was supposedly settled in November 1967 when the Supreme Imperial Court ruled that the Employment Act was completely inoperative. Report to the Government of Ethiopia on Labour Administration, cited above at note 23, pp. 8-9. However, this writer has been informed by an official of the Federation of Employers of Ethiopia that many Eritrean employers simply apply the Employment Act to employees hired before the national legislation and apply the latter to employees hired after that time.

26. Most of the data concerning the employment practices in each of the sampled companies can be found in L. Morehous, Data on Conditions of Employment in Twenty-four Companies in Ethiopia (1969, unpublished, Archives, Faculty of Law, Haile Sellassie I University). Copies may also be found at the offices of the Confederation of Ethiopian Labour Unions and the Federation of Employers of Ethiopia.

Except for the information contained in three collective agreements all information was obtained through personal interviews. In a number of cases employees of the company were also interviewed. In many cases the information obtained from these two sources differed; however, not being able to vouch for the veracity of one any more than the other and realizing that "splitting the difference" was no solution a decision to use one or the other in the analysis of the data had to be made. Since employees of all sampled firms had not been interviewed and all questions had not been asked to all employees interviewed, and since many employees may have only a limited view of the overall policy, it was deemed best to use only the employers' responses, unless their responses could be clarified with an employee.

- 27. This comparison was used to determine whether there might be any difference between a service industry and a manufacturing industry.
- 28. This variable was chosen since it was hypothesized that the foreigner, resident foreigner, and Ethiopian, having different backgrounds and personalities, would handle their labour-management relations differently. See Seyoum Gebregziabher, cited above at note 6, pp. 68-70, who classifies employers into four groups with respect to their attitudes toward labour unions. Nationality differences can be seen in this classification.
- 29. Nine of the firms were Ethiopian controlled, ten were controlled by resident foreigners, and five were foreign controlled.

mances of the companies in each of these categories were compared with each other to determine the effect of nationality of control on employment practices.

- (3) Size. To determine whether the size of a company has any relationship to employment conditions, each of the twenty-four companies was labeled either large or small, depending on whether it had one hundred employees or less. The labour conditions in the large companies were compared with those in the small firms.³⁰
- (4) Employee Organization. Each firm could also be placed into one of three categories reflecting varying degrees of potential employee influence on the firm's policies. A presently active union reflects the greatest degree of potential influence. Three of the firms that fell into this group had collective agreements. The former existence of a union, a "defunct" union, represents at least some degree of union influence. Together, these make up "union experience." Never having had a union reflects the lowest degree of potential influence.³¹ Labour conditions in each of these categories were compared to determine the effects of employee organization on such conditions.

Since the sample is quite small, it has been considered essential to subject all cases in which employment practices appear to be correlated with one of the above variables to a test of statistical significance before a conclusion can legitimately be drawn.³² The result in many cases has been that no significant difference appears, whereas, if a larger sample had been used, more of these differences might have been significant.

What is an Employee?

One of the most important elements in any study of labour legislation is the definition of "employee," inasmuch as only persons who fit within this category are entitled to the benefits, and subject to the obligations, provided by the law.

The word "employee" has at least three different definitions in Ethipian labour legislation. Although most of the workers in the present study were "employees" by all three definitions, the differences cause difficulties in deciding which piece of

^{30.} The number of employees in each company ranged from six to approximately 245, the mean and median being 97 and 96, respectively. The average number of employees in the Ethiopian and foreign firms were about the same, 126 and 114, respectively; however, the average for the resident foreign companies, at 53, was less than half the average for the other two. Also, the average in the garages was half of that in the beverage companies.

The above shows that the variables of industry and nationality are not totally independent of size. This dependence should be considered when analyzing the data.

^{31.} Six firms had active unions, only one of which was in the beverage industry. The membership of each union was limited to the employees in that one company. Nine firms never had unions. All of the defunct unions resulted from unsuccessful experience with a general trade union, or horizontal union.

^{32.} Chi Square (X²), a distribution-free statistic, *i.e.* the use of which does not rest on assumptions concerning the form of population distribution, has been used in all cases where a test of significance was needed. Owing to the small size of the sample, all data was reduced to two-by-two tables before chi square was applied, and *Yate's correction for continuity* was used. From chi square is obtained the probability (p) that the frequencies in the data occurred by chance. See J. P. Guilford, *Fundamental Statistics in Psychology and Education* (New York, McGraw-Hill 3rd ed., 1956), chap. 11.

legislation governs the case of any particular employee. The definition in the Civil Code is the most inclusive of all.

A contract of employment is a contract whereby one party, the employee, undertakes to render to the other party, the employer, under the latter's direction, for a determined or undetermined time, services of a physical or intellectual nature, in consideration of wages which the employer undertakes to pay him.³³

Public servants and state employees, except those engaged in commercial or industrial undertakings, are excluded from this definition.³⁴

The next definition is found in the Labour Relations Proclamation and the Minimum Labour Conditions Regulations. They begin with the Civil Code definition and exclude not only public servants not in profit-making enterprises, but also managers, directors, superintendents and other agents of an employer; domestic servants; and agricultural workers on a farm having less than ten permanent employees. The exclusion of management personnel was appropriate for the basic purpose of the Labour Relations Proclamation, to provide a framework for the promotion of methods of protecting the non-management workers' interests and resolving worker-management conflicts. But, when the same exception was applied to the Regulations something peculiar occurred. The worker is now entitled to be paid on public holidays; the management is not. He is entitled to a maximum work week and established overtime rates; the management is not. The worker is also entitled to more generous annual leave than is the management. The second and the civil code of the civil code o

This discrepancy would seem to result from an oversight during the drafting of the Labour Relations Proclamation (Decree). The one sub-article granting the Minister of National Community Development the power to fix minimum labour conditions³⁷ is totally out of keeping with the purpose of the rest of the Proclamation, *i.e.* establishment of conflict-resolving machinery and guidelines for the registration of labour unions and employers' associations. Although it would seem the drafters included this provision in order to bypass Parliament in the event of future changes being made in minimum labour conditions, they would appear to have overlooked the limitation on the Minister's power created by the more narrow definition of employee found in the Proclamation. Therefore, labour conditions fixed by the Minister must always have a more restrictive application than those fixed by the Code.

The third definition of employee is found in the Labour Standards Proclamation. It is the same as that in the Labour Relations Proclamation, except that it does not exclude management.³⁸ Considering the purpose of the Labour Standards

^{33.} Civ. C., Art. 2512. For an interpretation of this article see Haile Waqgira v. Girma Gegere (Sup. Imp. Ct., 1965), *J.Eth. L.*, vol. 4, p. 77.

^{34.} Civ. C., Art. 2513.

^{35.} Labour Relations Proclamation, Art. 2(f). Minimum Labour Conditions Regulations, Art.3(1).

^{36.} Since both domestic servants and certain agricultural workers were excluded from the category of "employees" as defined in the Regulations, they too have only the rights given them by the Code

^{37.} See Labour Relations Proclamation, Art. 3(i).

^{38.} Labour Standards Proclamation, Art. 3(4).

Proclamation, to provide for the safety and health of all those persons in industrial enterprises, the definition is reasonable, because it excludes only persons who do not work in industry.³⁹

The courts have had occasion to interpret these legislative definitions. In a recent case, the High Court refused a dismissed houseboy's demand for dismissal compensation, dismissal notice and payment in lieu of annual leave under either the Minimum Labour Conditions Regulations or the Civil Code on the grounds that these provisions were inapplicable to domestic servants.⁴⁰ This decision would seem to be wrong. The court applied the definition of employee in the Regulations to the Civil Code, ignoring the caveat restricting the definitions to the Regulations.⁴¹ Although the Civil Code contains a special section for domestic servants, those articles impose additional obligations on the employer, and do not exclude domestic servants from the benefits of the general provisions.⁴²

There was some feeling among a number of the employers interviewed that a daily worker, i.e. one who is paid after each day's work and customarily does not receive wages for days not worked, is not entitled to the same benefits as regular employees. The High Court, however, has determined that a daily worker is entitled to at least some of the benefits of ordinary employees. In affirming the decision of an awradja court awarding a daily worker compensation for dismissal without cause under Article 2573 of the Code, the court said that the contract exchanging services for wages exists independently of the time for which wages are fixed. It also said that even if the contract was considered as being renewed each day. Article 2573, penalizing the employer for dismissal without cause, makes no distinction between failure to renew and termination.⁴³ The thrust of the decision would seem to entitle a daily worker not only to dismissal compensation, but also to benefits for which there is a prerequisite of a particular length of service. Many provisions base eligibility for benefits only on "length of service" and not upon the length of any "contract period." A daily worker who has had ninety successive "contract periods" would have been in the "service" of his employer for three months.

Some of the employers interviewed also felt that apprentices are not entitled to the same benefits as regular employees. Even though Article 2597 of the Code expressly applies the other articles to apprentices, there has appeared to be enough doubt on the matter to warrant employers arguing the contrary before the Labour Relations Board.⁴⁴ Four of the garages either did not make any regular wage payments to apprentices or paid them only minimal amounts. In this situation, the

^{39.} Article 4 of the Labour Standards Proclamation excludes from its scope certain enterprises whose workers are "employees" by the definition in Article 3(4).

^{40. 53.} Tefera Mekitie v. Lewis (High Ct., 1968, Civil App. No. 164-60) (unpublished). The plaintiff had brought suit in the Awradja Court under Civil Code Articles 2561, 2571, 2573 and 2574.

^{41. &}quot;As used in these Regulations(1) 'employee' shall mean..." Minimum Labour Conditions Regulations, Art. 3.

^{42.} See Civ. C., Arts. 2601 through 2603.

^{43.} Kidane Temelso v. Shebiru Gegnie (High Ct., 1963), J.Eth. L., vol. 3, p. 411.

^{44.} Printers Workers Union V. Printing Press Owner (Labour Relations Board, December 30,1965), A Sample Collection of Labour Disputes and the Rulings of the Labour Board (Addis Ababa, The Federation of Employers of Ethiopia, circa 1968), Case No. IV. As the title shows, the

Code provisions which are based on a worker's wage, e.g. wage continuance during annual leave, become inapplicable.

Obligations of an Employee

The Civil Code establishes certain obligations that an employee owes his employer in addition to any established by contract. One such obligation is the liability for any damage an employee negligently or intentionally causes his employer, having regard to the nature of the work, his training and ability.⁴⁵

Half of the companies interviewed charged their workers repair or replacement costs for negligent damage to tools and equipment, while two-thirds of them charged for intentional damage. Two firms provided for punishment in the nature of fines rather than charges. Another added the caveat that no charge would be made if the equipment was so expensive as to impose a large debt on the worker. Only one company offered that their charges for replacement were always based on something other than full cost of replacement. It used the depreciated (straight line) value of the equipment. The difference between the policies of Ethiopian and foreign firms and those of resident foreign firms is interesting. All of the former charge or punish for negligently caused damage, while less than half of the latter do.⁴⁶

Another employee obligation is to carry out all work ordered by the employer where such orders are not contrary to law or morals and do not entail danger.⁴⁷ This apparently means that an employee must accept not only orders within his normal range of duties, but also transfers to different duties on either a temporary or permanent basis. The Labour Board has held that refusal to accept a "lateral transfer", *i.e.* one involving no change in rank or salary, is good cause for dismissal.⁴⁸

Conversely, employers also have certain limitations placed upon their right to transfer employees from one job to another. On its face, the Code is clear enough: an employee cannot be assigned to different work that involves a reduction in rank or salary, and if assigned to work carrying a higher wage, he should get that

book is a collection of summaries of a sampling of decisions by the Labour Relations Board and does not include all cases decided by the Board. The sample was chosen from all cases decided by the Board to be representative of its rulings and reasoning on a variety of issues. Where more than one case presented the same issue(s), only one was included in the sample. The Federation of Employers of Ethiopia (FEE) has eliminated the names of the parties in the case names, since many employers are not accustomed to having their legal disputes a matter of public record. The complete decisions (in Amharic) may be obtained at the FEE office.

This is the only publication of Board decisions. To date FEE has received a copy of every Board decision, but this practice may cease because of certain disgruntlement in the Labour Department over the publication of this collection.

All future reference to cases contained in this collection will give only the case name as it appears in the collection, the forum, date of decision, *Labour Disputes*, and the case number in the collection,

^{45.} Civ. C., Art. 2524.

^{46.} The difference is statistically significant. $x^2 = 6.505$, p < 02, i.e. the probability of this difference occurring by chance is less than two times in one hundred.

^{47.} Civ. C., Arts. 2523 and 2525.

^{48.} Laundry Workers Union v. A Laundry Owner (Labour Relations Board August 3, 1967).

wage.⁴⁹ One result of a literal interpretation of this provision seems to be that if the employer has decided that a newly hired senior mechanic is not qualified for the job,⁵⁰ he can dismiss him — the lack of qualification being a good cause — but he cannot transfer him to the job of assistant mechanic, with its resultant decrease in pay.

Nevertheless, an employer can demote such an employee if he uses a circuitous method. As just mentioned, if the worker is not qualified for his job, the employer may dismiss him with good cause. The employer's only obligation will be termination notice,⁵¹ which he can plan to give the requisite time in advance. The employer might then rehire the same worker at the lower job. Therefore, the prohibition against assigning an employee to a different job paying less salary may not be absolute, but may only make the employer fulfill two prerequisites, both reasonable: be able to show that the employee was not qualified for the work he was doing and give the employee the necessary notice so that he may look for another job if he wishes.

Another result of a literal interpretation of the Code provision is that if an assistant mechanic does the work of a senior mechanic for only one hour, he should see the increase in his pay packet.

In practice, this literal interpretation would be absurd. It takes no account of the lack of precise job descriptions in all but a very few companies, of the horrendous accounting problems that would be involved, nor of the very big difference between a temporary transfer and a permanent transfer. It may very well be that the worker should be protected against loss of salary for temporary transfers to a lower job and against refusal by the employer to grant a wage increase when transferred to a higher job, but the present law exceeds the present level of sophistication in employment.

Of the sixteen firms that responded to a question concerning their policy, one stated that salary adjustments would be made only in its annual salary review. Thirteen would not decrease a worker's wages if he were demoted but would increase them upon his moving to a job with a higher wage rate, but only after a probation period ranging from fifteen days to one year. Only one company appeared to make wage increases for temporary work, thus following the literal application of the law.⁵²

Dismissal

Dismissal from work without good cause is the most frequent complaint filed with the Labour Department.⁵³ This is not surprising considering the position of

^{49.} Labour Disputes, Case No. XXIV. Civ. C., Art. 2527.

^{50.} Dismissal is for good cause when the employee does not show sufficient technical knowledge or reliability. Civ. C., Art. 2575(2).

^{51.} Civ. C., Arts. 2570 and 2571.

^{52.} This company also provided that if an employee remained in the higher position for thirty days, the wage became permanent, and his wage could not be reduced to its former level.

^{53.} There are no statistics prepared on this matter, and to prepare them from the present records would be a phenomenal task. The consensus among Department officials is that the majority of cases -- most estimate around ninety percent are dismissal cases.

an employee. If he is employed, he may think twice before complaining to the Labour Department about his employer's failure to give him annual leave or sick leave, fearful, and not without cause,⁵⁴ that he will be fired and thrown into the large pool of unemployed.⁵⁵ The few days' salary such complaints represent is not worth the possible consequences. But, the person who has already been dismissed from a job has nothing to lose. Unless he is lucky and quickly finds new employment, he can well afford the few days spent prosecuting his claim and may gain something by it.

For purposes of termination of employment, the Code divides employment contracts into two categories: Contracts of fixed duration, *i.e.* for a definite period of time or piece of work, and contracts of indefinite duration. When an employer terminates a contract of indefinite duration, he may have two major obligations: Under Article 2570 he generally must give notice of a stated period; furthermore if he lacks "good cause" for termination, Article 2573 requires that he give the employee severance pay or "compensation". The notice requirement is also imposed on an employee who terminates a contract of indefinite duration. When an employer, without "good cause", refuses to renew a contract of definite duration, he is also liable to pay compensation under Article 2573. Finally, Article 2583 provides that a party who terminates a contract of employment unfairly must make good any loss suffered by the other party. However, under Article 2578 a party shall be relieved of all the above obligations if he can present "justifying reasons" for his termination of the contract.

The requirement of compensation is imposed by Article 2573 in the following language:

The employee shall be entitled to fair compensation where the employer terminates a contract or refuses to renew it without good cause justifying fully this decision.

While some persons have argued that compensation shall not be required of an employer who simply refuses to renew a contract of definite duration which has expired, the phrase "refuses to renew it" seems to make clear that contracts of definite duration are included in the term "contract" in this Article. A contract of indefinite duration, unless terminated, simply continues without necessity for "renewal". Some have suggested also that the "refuses to renew" phrase is intended to apply

^{54.} Apart from prohibiting dismissal for union activities the law does not force an employer to continue to employ a person. It only sets out an amount of money the employer must pay for dismissal without good cause. Getachew Berhane v. Commercial Bank of Ethiopia (Sup. Imp. Ct., 1968, Civil App. No. 256-60) Union v. Air Lines Company (Labour Relation Board, July 19, 1966), Labour Disputes, Case No. VIII. This is true even when employees are dismissed for claiming their rights under the minimum conditions legislation. Id., Addis Ababa Tailor's Union v. A Tailor Shop Owner (Labour Relations Board, July 7, 1967), Case No. XXIII.

^{55.} Again, no statistics were available, but a very high rate of unemployment is the consensus of everyone interviewed. In response to the question, "If a substantial portion of your labour force were to be replaced, how long do you think it would take to recruit and/or train replacements," the median time given by employers (N=21) was thirty days. One third gave answers under two weeks. The Addis Ababa employment office, run by the Employment Services Section of the Labour Department, managed to place only twenty-six percent of its applicants in 1969 E.C., a considerable improvement over former years. Annual Report to the Minister (Labour Department, Ministry of National Community Developmen, Imp. Eth. Government, 1960 E.C.), and other unpublished figures obtained from the Secttion.

only to contracts of definite duration which contains an express option allowing the employee to renew or extend the contract, but the Code contains no language at all to support this argument. Thus, Article 2573 requires the employer to compensate the employer whenever he terminates or refuses to renew a contract of either definite or indefinite duration.

The guidelines established by Article 2574 for determining the amount of compensation due an employee entitled to it under Article 2573 are vague, making it difficult for even the honest employer to calculate what his employee is owed.⁵⁷ In fact, the Code assumes a court will decide the matter.⁵⁸ Although no information was obtained on this, such a cumbersome method must have led to many inequities and unnecessary lawsuits. In any case, the Minimum Labour Conditions Regulations simplify the calculation: after one year of service, an employee is entitled to one month's salary increased by twenty-five percent for every additional year of service.⁵⁹ Although this Article purports to supersede the Code provisions,⁶⁰ it neglects to state what should happen in the case of termination with less than one year's service, nor does it include the case where the contract has not been renewed rather than simple termination, matters which were both dealt with by the Code. Since the Regulations are effective only so long as they create conditions more favourable to employees, the Code provisions would appear still to govern these matters.⁶¹

The Labour Board and the Supreme Imperial Court have handled dismissals with less than a year's service in different ways. The latter used the same reasoning as above and allowed recovery. The Board ignored the Code and awarded the pro rata portion of one month's salary.⁶² It is important to note that in neither case were the Regulations considered to have removed the right to severance pay for service of less than one year.

Calculation of the length of service has been held to begin at the time of the most recent hiring where the employee has been hired several times, ⁶³ and the notice period should be included as a part of the service if the worker remains employed during that time. ⁶⁴

What is and is not good cause under Article 2573 is a major problem besetting the courts and the Labour Relations Board. The Civil Code makes a slight effort at defining what is good cause. Thus, Article 2575 states that good cause is present

^{56.} Civ. C., Art. 2567.

^{57.} See Civ. C., Art. 2574:

^{58.} Id., Art. 2574(1). "In fixing the amount..., the court shall take into consideration...."

^{59.} Minimum Labour Conditions Regulations, Art. 9 The sum is subject to a maximum of 180 times the average daily wage.

^{60.} See note 18 and Minimum Labour Conditions Regulations, Art. 9(3).

^{61.} Ib., Art. 10. Of course, the Civil Code still governs those employees not covered by the Regulations., See text accompanying note 38.

^{62.} Compare Yesurbvara Jesopie v. Gashaw Bezza Zerfu (Sup. Imp. Ct., 1965), J. Eth. L., vol. 3, p. 32, with Tailors' Union v. A Tailor Shop Owner (Labour Relations Board, April 13, 1965). Labour Disputes, Case No. II.

^{63.} Union v. A Manager (Labour Relations Board, May 6, 1966), Case No. V, but see Union v. A Contractor (Labour Relations Board, July 5, 1967), Case No. XXII, Labour Disputes.

^{64.} Id., An Employee v. A Pharmacy Owner (Labour Relations Board. December 11, 1967), Case No. XXVII.

where it would not be reasonable to expect the contract to be extended or renewed, having regard to the nature of the work.⁶⁵ Good cause also exists where the employee cannot sufficiently handle his work because of a lack of knowledge, speed, reliability or conscientiousness.⁶⁶ However, the Labour Board has said that this does not include situations where the employee is merely on bad terms personally with his employer.⁶⁷ The poor quality of the employee must be in his work, not in his person. The Code further allows good cause whenever the employee's job is abolished in good faith.⁶⁸

There are also certain "justifying reasons" listed in Articles 2579 through 2582 that must also be good cause, for they would seem to be quite serious breaches of the employment relation and thus certainly seem to come within the general terms of Article 2575. These will be covered more completely in the discussion of liability under Article 2583 for "unfair termination."

Beyond this, the courts and the Labour Board must decide in each case, with only the few legislative guidelines, what is good cause. Following is a discussion of some of the areas in which this decision has been made.

One of the most surprising situations which has been deemed good cause has been in the area of work-connected diseases and injuries. Where a work-connected illness had rendered an employee unable to continue his previous job, although still employable by the same company in a different capacity, the Supreme Imperial Court regarded his reduced capacity to work as good cause for dismissal.⁶⁹ Such a result could be justified by deciding that in such a case it would not be reasonable to expect the contract to be extended.⁷⁰ Indeed, although Article 2580 specifies that illness is not one of the "justifying reasons" earlier mentioned, it might be read to carry a negative implication that sickness could be regarded as good cause. However, since the worker was still employable, it would seem that the good cause should have been considered sufficient only to assign him to a new job, even if it carried a lower salary.⁷¹

Chronic absenteeism, on the other hand, would seem to be one case where there is clearly good cause for dismissal. However, the High Court, in affirming a decision of an awradja court, has condoned the view that non-payment of wages on the absent days is sufficient punishment, and, hence, the punished absenteeism is not good cause.⁷²

Refusal to obey employer's orders would also appear to be good cause given the mandate of Article 2525 that an employer follow those orders. Where an employee refused a lateral transfer of work, good cause has been held to exist.⁷³ It has

^{65.} Civ. C., Art. 2575(1).

^{66.} Id., Art. 2575(2).

^{67.} Union v. A Manager, cited above at note 63.

^{68.} Civ. C., Art. 2575(3).

^{69.} Yetbarek Negash v. Assab Refinery (Sup. Imp. Ct., 1967, Civil App. No. 593-59) (unpublished).

^{70.} See Civ. C., Art. 2575(1).

^{71.} See text accompanying note 51.

^{72.} Tenagne W. Kiros v. Manager of the Ethiopian Fibre Plant (High Ct., 1968, Civil App. No. 533-60) (unpublished).

^{73.} Laundry Workers Union v. A Laundry Owner, cited above at note 48.

also been held, however, that a twenty minute argument with the employer should not be deemed such a refusal.⁷⁴ Since the employer has an absolute right to rearrange his staff in this manner, such a transfer is not a "manoeuver," proscribed by the Code, compelling the employee to quit.⁷⁵ But, the Supreme Imperial Court has held that refusal *per se* is not sufficient ground for dismissal if the refusal is justified.⁷⁶ That determination is apparently for a court.

Where the work is of a relatively temporary nature, e.g. in the construction trade, 77 and where the employees were hired with this knowledge, the Labour Board has held that severance pay is not necessary since the completion of the work itself is sufficient notice and good cause for failure to renew the contract. 78 This decision is consistent with the absence of any legal notice requirement regarding the end of a contract for a definite piece of work and with the Code provision allowing good cause where it would not be reasonable to expect the contract to be renewed. 79

However, the Board has said that it will look to all circumstances surrounding the employment, e.g. length of service, re-hiring from project to project, to determine whether a construction employee should be considered as a permanent employee, entitled to notice and severance pay.⁸⁰ This approach goes beyond what the Code requires. If length of service, frequency of re-hire, etc., are regarded as making it reasonable for the contract to be renewed, then good cause does not exist. In such a case the Code requires severance pay but still does not require notice, since a contract for a definite piece of work does not require it. Even so, where the emplooyer, a contractor, does not have any new work at the time of the completion of one project, it may be said the job was abolished in good faith or that it would be unreasonable for the contract to be renewed, both good causes.

Since twenty-six percent of the employers stated that during a business slow-down they would dismiss employees, 81 the question of whether this reason is good cause becomes important to a fair number of employees. It might be argued that lay-offs during a business slow-down are really equivalent to jobs being abolished in good faith, or if slow-downs are periodic occurrences in the industry, that it would be unreasonable for the contract to be extended. Without expressing its rationale, the Labour Board has, nevertheless, awarded payment in lieu of notice and severance pay to an employee who was dismissed for this reason.82 Even if the employer is facing bankruptcy he must give notice and severance pay unless he can

^{74.} Union v. A Contractor, cited above at note 63.

^{75.} Union v. A Transport Company (Labour Relations Board, June 21, 1967), Labour Disputes, Case No. XXI, interpreting Civ. C., Art. 2576.

^{76.} Ras Hotel v. Tefera Mekonnen (Sup. Imp. Ct., 1967, Civil APP. No. 461-59) (unpublished).

^{77.} Union v. Building Construction (Labour Relations Board, January 27, 1967), Case No. XV; Union v A Contractor Company (Labour Board, May 12, 1967), Case No. XVI, Labour Disputes.

^{78.} Civ. C., Art. 2567.

^{79.} Ib., Art. 2575(1).

^{80.} Union v. A Contractor, cited above at note 76.

^{81.} N=23. Often percentages will not be based on all twenty-four companies due to missing information, etc. When the number being considered are less than twenty-four and this is not apparent in the text. The number that equals 100% will be given.

^{82.} Taliors' Union v. A Tailor Shop Owner, cited above at note 75.

show why he is unable to do so.83 These decisions seem to be designed to insulate the employee rather than the employer from unpredictable forces or those beyond control.

On first glance the provisions of Articles 2578 and 2583 are only a little different from those regarding Article 2573 liability. The English version of Article 2578 itself states that either the employee or employer may "cancel" the contract without prior notice where there exists "good cause" for cancellation. Upon further analysis this apparent similarity is found to be misleading. One of the major differences is that Article 2583 allows either the employer or employee to recover for termination without "good cause" as defined in Article 2578. Another major difference is that "good cause" under Article 2578 is much more narrowly defined, and probaly the most important difference is that when there is not "good cause" for cancellation Article 2583 makes the cancelling party liable for all losses suffered by the other party.

The English translation of the Code makes no clear distinction between "good cause" referred to in Article 2573 and "good cause" referred to in Article 2578. However, both the French version, the language in which the Code was originally drafted, and the Amharic translation, the official version, help in this matter. With respect to "good cause" both the Amharic and the French versions use different terms in Article 2578 from those used in Article 2573. The "good cause" in Article 2573 refers to the circumstances set out in Article 2575. The "good cause" mentioned in Article 2578 (hereinafter called "justifying reasons" in order to distinguish the two) refer to the circumstances, outlined in Articles 2579 to 2582, in the event of which a contract may justifiably be "cancelled" under Article 2578.

From the language used elsewhere in this area of the Civil Code, "justifying reasons" would seem to be limited to those circumstances contained in Articles 2579-2582. The only reasons which justify either party in cancelling a contract are "sufficiently serious" non-performances by the other party. So Cancellation by an employer is justified when the employee is prevented from working due to his own fault; and where the employee participates in a strike either declared to be unawful or instituted with the sole intent of injuring the employer.

On the employee's side, failure by a bankrupt or insolvent employer to provide security guaranteeing an employee's wages gives the employee justified reason for cancellation.⁸⁸

Both the French and Amharic versions of the Civil Code also provide additional insight into the distinction between "termination", used in Article 2573, and the "cancellation" in Article 2578 and 2583. In each, the terms used for cancellation connote an actual breaking of a relation, while the terms used for termination

^{83.} Union v. A Shipping Company (Labour Relations Board, February 21, 1966), Labour Disputes, Case No. XII.

^{84.} For a discussion concerning the use of the French version of the Code as an aid to interpretation see G. Krzeczunowicz, "Statutory Interpretation in Ethiopia," J. Eth. L., vol. 1 (1964) p. 315.

^{85.} Civ. C. Art. 2579.

^{86.} Id., Art 2580.

^{87.} Id., Art 2581.

^{88.} Id., Art 2582.

under Article 2573 connote the mere ending of a relationship. The significance of this difference will be seen shortly.

A contract of indefinite duration is essentially a contract at will. But the provisions requiring that prior notice be given in order to terminate such a contract mean, as a legal matter, that the contract does not come to an immediate termination upon the expression of the desire to terminate. Rather, it ends only after the requisite notice period beginning with such an expression.

With respect to contracts of indefinite duration, Article 2583 liability seems to be dealing with the situation where one party ends the employment relationship without giving the necessary notice. Such a situation is a "breaking" of an existing relationship and not a mere ending.

Where one of the justifying reasons is present, the contract of indefinite duration can be "broken" without notice, and where the employer is the actor, also without severance pay. But, where no such justifying reason is present, the "breaking" party is liable under Article 2583 for all resultant losses incurred by the other. It is interesting to note that this apparently means that, if an employee terminates a contract of indefinite duration without giving his employer the requisite notice, he is liable for all losses suffered by the employer on account of his failure.

It should also be noted that Article 2583 will apply to contracts of indefinite duration only where the contract was terminated before the end of the notice period. If the employer is the one who terminates in this manner and has "good cause" but not "justifying reason", wages in lieu of the required termination notice, the employee's only loss, would be recoverable under Article 2583. Where the employer does not have even "good cause", the employee apparently can recover under both Article 2573 and Article 2583, but his damages under Article 2583 will probably be reduced by any recovery under Article 2573.

In the case of employment contracts for a definite duration, there are no provisions fixed by law that allow terminating the contract before the agreed time by simply giving prior notice. Presumably then, if no provisions allowing early termination are put in the contract, both parties are obliged to continue their relationship until the agreed time. In the event that one party breaks the contract, the other may claim damages under Article 2583, if there was no justifying reason. However, if there was such reason, the contract could be broken immediately, without liability and without giving effect to any contract provision requiring notice for early termination. Even if such a provision purportedly requires prior notice in the event of termination with justifying reason, it would not have to be followed by an employee, since Article 2522 voids all contract provisions less favourable to employees.

In addition to the right to notice and severance pay in accord with the rules noted above, upon termination an employee is always entitled to accrued annual leave⁹⁰ plus a certificate showing the nature of his work, the length of service, the name of the employer, and if requested, a testimonial.⁹¹

^{89.} Since a "justifying reason" is also a "good cause", the employer would not be liable for severance pay under Article 2573. See text following note 68.

^{90.} Textile Mills Union v. The Management (Labour Relations Board, October 24, 1964), Labour Disputes, Case No. I. There seems to be some doubt in the Labour Board Decisions as to when annual leave accrues. It has awarded a proportional part of annual leave for less than one year's service, Tailors' Union v. A Tailor Shop Owner, cited above at note 75, and yet has said elsewhere that annual leave does not become due until the full year of service is complete, Id., Union v. A Textile Mill (Labour Relations Board, June 7, 1967), Case No. XX.

^{91.} Civ. C., Art. 2588.

An employee who is engaged in union activity and is dismissed without good cause is entitled to wages from the date of dismissal to present and to reinstatement,⁹² this requirement being the only restriction on an employer's absolute right to dismiss.

With the complexity and sometimes vagueness in the provisions dealing with dismissal, it is not surprising to find a tremendous lack of understanding in this area. The Ministry's regulations themselves omit any mention as to the effect of either failure to renew a contract or dismissal after less than a year's service The Labour Board either seems confused as to the necessity of notice to terminate a contract of indefinite duration when there is good cause, 93 or simply chooses to amend the Code provisions judicially. With such confusion in the bodies that are supposedly knowledgeable in this area, it is not surprising that employers, too, are confused.

Regarding termination notice,⁹⁴ fifty-eight percent of the employers responded that they gave whatever the law required. However, in most cases the respondent did not cite the law, but simply stated that the law was followed. This response could reflect a sincere effort to abide by the legal provisions, not necessarily out of benevolence, but because this is the principal area in which employers confront the law on labour conditions. Indeed, a pamphlet on minimum labour conditions published by the government was visible in many offices. This response, however, might also be a cloak for a lack of real knowledge in what the respondents know to be an important area.

Seventeen percent of the firms stated they gave two months' termination notice. Assuming that most dismissed employees have had over one year's service, or, at least, that most suits (often the law's principal teaching process) in the past involved such employees, this response seems to reflect an attempt to follow the law.

Two firms mentioned that their policy was to give three warnings rather than termination notice. Although not prescribed by law as a substitute for or the equivalent of notice, if the first warning is given the required period before dismissal, it could be argued that an equivalence exists. Aside from the fact that there is nothing to insure that these firms do not dismiss until the required time after the first notice, warnings do not fulfill the major purpose of notice. The notice period functions to give an employee some time to find new work before he is actually dismissed. A warning is intended to coerce the employee to change some behaviour, and rests on the assumption that some change is possible. An employee is likely to begin looking for a new job after the first warning only if he is determined not to change his behaviour.

Only one company had an official policy of allowing employees some time off from work during the notice period in order to look for a new job. But, in fact, this firm followed the prevailing practice: immediate payment of wages

^{92.} Addis Ababa Tailors Union v. A Tailor Shop Owner, (Labour Relations Board, April 13, 1965), Labour Disputes, Case No. III.

^{93.} Implied in Union v. A Manager, cited above at note 63 and in Textile Mills' Union v. The Management, cited above at note 90.

^{94.} It would seem that most of the employees in the sample worked under contracts of indefinite duration; therefore, termination notice would be proper.

in lieu of the notice period, giving avoidance of sabotage by a disgruntled worker as its reason.⁹⁵

There appears to be a considerable divergence of practice regarding severance pay. Some of this is no doubt due to confusion similar to that regarding termination notice. Many probably try to follow the law, at least to avoid being called into court. In fact, one firm has the policy of always giving full severance pay, regardless of cause, to avoid going to court. On the other hand, others take what might be the economically rational position of never giving severance pay, calculating that the expenses of litigation in some cases would be more than offset by the severance pay saved in cases where the employer does not bother to sue or where the court decides in favour of the employer and deciding they will be better off in the long run to withhold the pay.

Probation

Although its implementation is left entirely to private arrangement between employer and employee, the Civil Code lays down certain guidelines for periods of trial employment, or probation periods.⁹⁷ Unfortunately, it is ambiguous concerning its most important provision. Article 2598 states that "unless otherwise provide in writing, the employee engaged on trial shall be regarded as having been employed for an indefinite period." Does this mean that a written contract is prerequisite for a probation period or does it mean that a probation period has been established in an oral contract, it will extend indefinitely? A probation period is primarily a benefit to the employer, who during this time may dismiss the employee without notice or severance pay. If the latter interpretation is proper, then it would be to the employer's advantage not to have written employment contracts, since he could always dismiss any of his employees at will without incurring any liability. The fact that the vast number of employment contracts, such as they are, are probably oral would negate most employers' liability. On the other hand, the first interpretation would compel the employer to place the terms of the probation in writing, presumaby including its length, as a prerequisite to restricting the employee's right to dismissal notice and severance pay. This view would seem more consistent with the primary policy of this portion of the Code, to establish and protect rights of employees. No judicial interpretation of the language of Article 2598 has been found.

The length of probation periods in the sample of companies ranged from three days to one year. Four had none at all. For the purpose of analysis the seventeen firms with established probation periods were divided into those with long periods (three months or more) and those with short (less than three months). Twelve firms had long periods and five had short. Small companies show a significant preference for short periods or none at all. Ninety-one percent of the large firms had long periods while only twenty percent of the small firms did. This difference may simply be due to the somewhat more formalized conditions found in the larger companies, or may be due to their greater awareness of an advantageous law. No

^{95.} Eighty-eight percent (N=17) of the firms had a practice of giving payment in lieu of notice.

^{96.} Thirty-five percent (N=23) of the firms responded by saying "according to the law."

^{97.} Civ. C., Arts, 2598-2600.

^{98.} Two firms hired only apprentices; another said only that its length varied, giving indication of the range. These were not used in this analysis.

^{99.} $x^2 = 6.685$, P < .01.

differences in practice were found between garages and beverage companies, among nationalities, or among companies with varying degrees of union experience.

Of all the firms having a probation period for new employees, only one-third gave any prior notice of dismissal during the period. 100 Even this number may be remarkable, for there is no legal obligation to do this. None of the variables used in the analysis showed any correlation with this practice. Sixty percent of the firms mentioned they gave paid public holidays during this period; two included sick leave, while two other specifically excluded it. Only one firm said that all benefits were available during probation.

Period of Payment

Article 2539(1) of the Civil Code requires that employees who do manual work be paid every two weeks or more often. The majority of the employees in the sampled firms do work of a physical nature. However, only two-thirds of the firms followed the law. Firms with some union experience show a significantly greater tendency to adhere to the law in this matter than do the firms who have never been unionized.¹⁰¹

Public Holidays

The Public Holidays and Sunday Observance Proclamation of 1956¹⁰² not only granted most persons the right not to work on Sundays and on fourteen listed holidays, ¹⁰³ but actually forbade them to. Only persons engaged in "essential services", such as food, agriculture, medical services, transport, and entertainment, were excepted. ¹⁰⁴ Although employees were free from working, there was no obligation for their employers to pay them for the absent days until the Minimum Labour Conditions Regulations granted employees covered by that regulation, who have worked for their present employers for at least two months, a minimum of six paid public holidays, excluding Sundays, of the fourteen listed. ¹⁰⁵ The particular six were left to negotiation between the employer and employees. In order to avoid an increased number of absences around a public holiday, with the consequent harm to production, Article 6(i) allows an employer to refuse payment for the holiday if the employee is absent without a valid reason on the working day either before or after a paid holiday.

For work performed on any public holiday, including Sunday, within the regular hours of work, an employee whose pay period is shorter than one month is entitled

^{100.} The two firms hiring apprentices were included in this analysis.

^{101.} Eighty-seven percent of the firms with union experience followed the law versus only thirty-eight percent of those without $x^2 = 3.860$, P < .05, N = 23.

^{102.} Proclamation 151 of 1956, Neg. Gaz., year 15, no. 9.

^{103.} New Year's Day and Eritrean Reunion Day (September 11), The Feast of the Finding of the True Cross (September 27), The Coronation Day of His Majesty the Emperor (November 2), Christmas Day (January 7), The Feast of the Epiphany (January 19), The Feast of Saint Michael the Archangel (January 20), Ethiopian Martyrs' Day (February 20), Commemoration of the Battle of Adua (March 1), Good Friday, Easter, Easter Monday, Return of His Majesty the Emperor to Addis Ababa (May 5) The Birthday of His Majesty the Emperor (July 23 The Feast of the Assumption (August 22).

^{104.} Id., Arts. 3 and 4.

^{105.} Minimum Labour Conditions Regulations, Art. 6.

to one and one-half times his ordinary hourly rate for every hour worked, with a minimum amount for the day equal to three times his hourly rate. Presumably, if he works on a paid public holiday, he should, in addition, get his ordinary daily rate; otherwise a person who works on a paid public holiday would only be one-half his daily pay better off than his fellow employee who did not work that day. This benefit does not extend to those who are paid monthly or less often. They are not entitled to additional pay whether they work or not. The requirement of the Code that manual workers be paid at least fortnightly, however, insures they will be entitled to this extra pay.

Two-thirds of the sample gave all fourteen holidays with pay; only four firms gave the minimum. One firm admitted it did not give any public holidays off with pay. Employees of another said that their employer had told them the law had been repealed, although he had claimed he gave six holidays with pay. All but nine firms would pay employees who had been absent without a good reason either the working day before or after the holiday for a holiday that was otherwise paid. No relationships were found between labour practices with respect to public holidays and the variables being considered.

Hours of Work and Overtime

Until 1965¹¹⁰ legislation regarding overtime pay was vague and, practically speaking, unenforceable by the majority of employees. The Civil Code allowed an employer to compel his employees to work more hours than had been agreed in the contract of employment, the difference being defined as overtime and requiring additional pay.¹¹¹ The difficulty in obtaining this extra pay was two-fold for most employees: first, seldom would any specific number of hours have been agreed upon in the contract, and, second, even if a specific number of hours had been established, the usual oral agreement would have been hard to prove in court. In practice, then, an employee worked whatever hours he was requested to, additional compensation coming only from the generosity of his employer. Even when the employer wished to pay for overtime work, the law provided only vague guidelines to calculate the additional amount.¹¹²

The Minimum Labour Conditions Regulations sought to create a more enforceable standard for overtime pay. They established a maximum work week of fortyeight hours¹¹³ and provided that additional hours, or overtime, were to be compensated for by extra pay calculated as a percentage of the employee's ordinary

^{106.} Id., Art. 6(4) and (5).

^{107.} As a general practice, it would seem from the sample that where there are both office and manual employees, all are paid in the same manner.

^{108.} Minimum Labour Conditions Regulations, Art. 6(3).

^{109.} Civ. C., Art. 2539(1).

^{110.} The effective date of the Minimum Labour Conditions Regulations was December 30, 1964.

^{111.} Civ. C., Art. 2528.

^{112.} Id., Art. 2528(3) "... Additional remuneration ... shall be fixed having regard to the agreed wage and to all circumstances of the case."

^{113.} Minimum Labour Conditions Regulation, Art. 7 Legal Notice 302, Neg. Gaz. 24th year, No. 5 1964.

hourly rate of salary; before ten o'clock P.M., one and one-quarter times the rate; and from ten o'clock P.M. to six o'clock A.M., one and one-half times the rate.¹¹⁴

Overtime work performed on a paid public holiday entitles the worker to two and one-half times his ordinary rate. However, since overtime is defined as work in excess of forty-eight hours per week, to work more than forty-eight hours in a week containing a public holiday other than Sunday, one would have to work either all day Sunday or more than nine and one-half hours per day for the other five days, one and one-half hours each day also being overtime. Because such a combination of hours is not likely to occur in many cases, this rate will seldom be used.

Over half of the sample had work weeks of forty-eight hours, the balance with forty-five hours or less. The primary difference between these two groups of firms is whether the employees work all day or only half a day Saturday. Only thirty-six percent of the garages worked all day Saturday while eighty percent of the beverage firms did. Although this difference is not statistically significant, it does reveal a tendency for work hours in garages to be slightly fewer. When garages alone are compared by size, large garages show a much greater propensity to have shorter work weeks than the small garages. None of the large ones worked all day Saturday, while almost two-thirds of the small ones did. 116

The nationality of control also seems to make a difference in Saturday work hours. Employees in only one-third of the Ethiopian and resident foreign firms had Saturday afternoon off; all of the foreign firms did, 117 the managements of which are probably not used to working on Saturday afternoons.

The presence of an active union also seems to be a force influencing the length of the work week. Only one of the unionized companies worked all day Saturday, while two-thirds of the firms presently without unions did.¹¹⁸

Only three companies claimed overtime work was never done, although fourteen said only a very small amount was. The most overtime was from one bottling company, who reported its practice to be, for most of the year, to employ only two shifts of workers to keep production going twenty-four hours a day. This amounts to a phenomenal four hours of overtime per employee each day! Only two companies place a limit on the amount of overtime that could be put in. In neither case was this maximum often reached.

There seems to be no standard practice with respect to compensation for overtime work, with rates ranging from no extra compensation to three times the ordinary hourly rate. Of the firms for which there is data, thirty-five percent gave higher overtime pay than was required by law.¹¹⁹ Comparing the firms that follow the law with those that pay more than the law, there are striking differences in

^{114.} Id., Art. 8(1) and (2).

^{115.} Id., Art. 8(3).

^{116.} $x^2 = 3.491, p < .10.$

^{117.} $x^2 = 5.390, p < .05.$

^{118.} $x^2 = 2.741, p < .10.$

^{119.} N=20. Two companies who did not pay overtime in limited circumstances were considered to be following the law.

both size and nationalities. Large firms have less propensity to give a higher rate than small firms. Only one of the large firms in the sample had a practice of paying more than the law. An even greater difference exists with respect to Ethiopian and foreign firms compared with resident foreign firms. The latter have a much greater propensity to give high overtime pay than do the others. Only ten percent of the former did better than the law, while eighty six percent of the resident foreign firms did. 121

Annual Leave

Annual leave with pay became a legislative right of employees with the Civil Code. It becomes the obligation of the employer to grant such leave after one year of service whenever the employer uses the "main or whole time of the employee." The Minimum Labour Conditions Regulations increased the amount due a worker each year to fourteen consecutive days for one to three years of service, sixteen consecutive days for three to five years of service, twenty consecutive days for five to ten years of service and twenty-five consecutive days for more than ten years of service. Where employment is terminated, the worker is entitled to his proportional annual leave for the time he has worked that year. 124

Article 5(3) of the Regulations forbids the division or accumulation of annual leave except in "exceptional" and limited circumstances by mutual agreement. But, Article 2564 of the Code allows an employee, on his initiative only, to take his leave a few days at a time. This article seems to protect the employee against his employer's forcing him to take his leave only a few days at a time. Article 5(3), then, appears only to restrict an employee's rights, directly contrary to the provison of Article 10 which says that nothing in the Regulations should be deemed to restrict any other legislation more favourable to employees. Since the Code protects the employee and the Regulations are not effective when they restrict an employee's rights regarding division of leave, Article 5(3) seems to serve no purpose other than confusion.

There is nothing in the legislation to suggest what happens when an employee does not use his annual leave, except an implication from Article 5(3) that it will eventually be forfeited. The Labour Relations Board, on the other hand, has decided that not only is annual leave not forfeited if the employees do not ask for it, 126

^{120.} $x^2 = 3.133, p < .10, N=17.$

^{121.} $x^2 = 6.869$, p < .10.

^{122.} Civ. C., Art. 2561. No judicial interpretation of "main or whole time" has been discovered.

^{123.} Minimum Labour Conditions Regulations, Art. 5(1). The amounts established by the Civil Code still apply to employees included under the Code and excluded by the Regulations. These are ten days for one to five years of service, fifteen days for five to fifteen years of service, and twenty days for more than fifteen years of service. Civ. C., Art 2562. All periods are for consecutive days.

^{124.} Civ. C., Art. 2563.

^{125.} In its grant of power to the Minister of National Community Development to fix labour conditions, the Labour Relations Proclamation also provides that no such conditions should be less favourable to the employees than is provided under the Civil Code. Labour Relations Proclamation, Art. 3(i).

^{126.} Union v. A Textile Mill, cited above at note 93. Even though the Labour Board said that annual leave does not mature until the completion of each year, one firm interviewed gives a pro rata portion to employees who are dismissed with less than one year's service.

but that the employer is under an obligation to set up a plan to distribute the leave among his workers.¹²⁷ The minimum labour conditions would appear to be inalienable rights, a view consistent with the Board's interpretation of Article 2522 of the Code,¹²⁸ that a person cannot contract for less than that given him under the minimum standards of the law.

Seventy-seven percent of the firms either followed the law with respect to the amount of annual leave or had more generous benefits. Of the firms that gave less than required, three gave set amounts, one gave variable amounts at the discretion of the owner, and the other had a schedule based on service that gave fewer days than required by law. There seems to be a tendency for the larger firms to adhere more closely to the law than the smaller ones. There were no apparent differences in the practices of the two industries nor among the types of ownership. However, experience with a union does have some effect: ninety-three percent of the firms unionized either presently or in the past followed the law, while only fifty percent of the firms having no union experience did. 131

Thirty-two percent of the firms required that the days be taken consecutively. 132 Although there are no consistent differences between firms that required consecutivity and those that did not, it is interesting to note that three of the seven firms which required consecutivity have collective agreements. These companies, while attaining a high state of structural development in labour relations, adhere to a practice that restricts the freedom of the workers. 133

About half of the companies allow some accumulation of annual leave.¹³⁴ Nationality of control is the only variable showing correlation to this practice, there being a greater tendency for foreign firms to allow accumulation than Ethiopian and resident foreign firms.¹³⁵

Almost half of the firms gave payment in lieu of annual leave, two of which said that this was the most common method of relieving this liability. Over one-third would pay only if the company needed the employee to work, while three firms gave an outright "no." From the standpoint of noting the benefits to which an employee is entitled by law or practice, payment only when the company needs him to work is tantamount to "no."

Smaller companies are significantly more willing to give payment than larger ones.¹³⁷ Eighty percent of the small firms gave payment, while only eighteen

^{127.} Addis Ababa Tailor's Union v. A Tailor Shop Owner cited above at note 63.

^{128.} Union v. Building Construction, cited above at note 77.

^{129.} N=22.

^{130.} Ninety-one percent of the large firms followed the law, whereas only sixty-four percent of the small ones did. The difference is not statistically significant.

^{131.} $x^2 = 3.16, p < .10.$

^{132.} N=22.

^{133.} The personnel officer of one of these companies said that the employees actually received greater benefits before the minimum conditions were established. The company changed its policy in conformity to the conditions set by law, thus reducing total benefits.

^{134.} N=19. Included is one company that allows accumulation only when the leave cannot be taken because the company needs the employee to work. With respect to the employees' volition, this is the same as not allowing accumulation.

^{135.} $x^2 = 3.046, p < .10.$

^{136.} N=21.

^{137.} $x^2 = 5.737, p < .02.$

percent of the larger ones did. This may be explained by the potentially greater depletion of the work force due to annual leavetaking at any point in time that could be experienced by the smaller companies. Seventy-eight percent of the resident foreign firms offer payment, whereas, only about one-third each of the Ethiopian and foreign firms do so.¹³⁸ Likelihood of payment in lieu of annual leave appears to be a function of size of the firm and nationality of control.¹³⁹

As mentioned above, the Civil Code provides that no days are to be deducted by the initiative of the employee.¹⁴⁰ Three-quarters of the sample followed the law,¹⁴¹ the garages showing a slightly greater propensity of adherence. There where no correlations with any of the other variables.

Marriage Leave

The Minimum Labour Conditions Regulations forbid an employer to consider an employee's absence resulting from the marriage of a family member, presumably including the employee himself, as an interruption of service. In effect, this would appear to give unpaid marriage leave to workers covered by the Regulations. Although no limitation is placed on the number of days which an employee may use for this purpose, surely it was not intended for this leave to be unlimited.

A rule of "reasonableness" might be applied here, the actual length being determined by such factors as the distance of the wedding from the place of employment, the role of the employee in the marriage ceremony, and other factors determined by custom.

In spite of the lack of legal obligation to continue an employee's salary during such absences, two-thirds of the firms gave some type of paid leave. Two of these firms gave leave only at the discretion of the company, and three allowed days off without pay in addition to the paid leave. Two firms had the policy of giving only leave without pay. Ethiopian and resident foreign firms show a greater propensity to give marriage leave with pay than do foreign firms. This may partly be due to many of the latter's policies being generated in countries where marriage leave is less common. Eighty-nine percent of the Ethiopian and resident foreign firms gave some form of marriage leave, but only forty percent of the foreign firms did.

Maternity Leave

The Civil Code provides for one month's leave with half pay to employees during their confinement.¹⁴⁴ Nine firms in the sample either had no female employees or had no reason to give this leave, primarily due to age factors. Seven of the remaining firms gave what the law required, the others giving more. The comments of employees of two companies are significant here. One said that the

^{138.} $x^2 = 3.821, p < .05.$

^{139.} See note 30.

^{140.} See text following note 124.

^{141.} N=18.

^{142.} Minimum Labour Conditions Regulations, Art. 5(4).

^{143.} $x^2 = 3.258, p < .10.$

^{144.} Civ. C., Art. 2566.

maternity leave in her company was without pay, although the management had said it was with pay, and that rather than lose the wages, most women returned to work after a little more than one week. While not denying the stated policy of the firm, the employee of the other company said that a woman has to argue and beg too much to receive payment, so it is usually forfeited.

Mourning Leave

As in the case of marriage leave, the Minimum Labour Conditions Regulations in effect guarantee only a "reasonable" amount of unpaid leave for absences due to the death of a "family" member. In practice, a "family" member is regarded as one from the employee's immediate family. There are no legal provisions with respect to deaths of friends or other relatives.

Mourning leave shows by far the greatest difference between the law and practice, in this case the difference serving to benefit employees. In spite of the lack of legal compulsion, the vast majority of the sample, eighty-eight percent, ¹⁴⁶ gave three or more days with pay for death of an immediate family member. Half of the firms gave between one and three days with pay for the death of other relatives, with five companies granting leave without pay in such cases. Only five companies gave paid leave for the death of friends, usually one day or time for the funeral; four gave leave without pay; and three stated that no leave was given.

Only one firm did not give any leave for deaths of immediate family members. The company's representative said they had had too much past experience with employee abuse so they now denied mourning leave altogether. Two firms denied any such leave for friends, one of these also denied it for other relatives. The average mourning leave, with or without pay, given by companies which so specified (including those which give none) was 3.2 days for immediate family, 1.9 days for other relatives, and 1.1 days for friends.

Educational Leave

There is no mention of leave for educational purposes in any of the laws setting minimum labour conditions. Two-thirds of the firms sampled either do not provide for educational leave or have no policy in this matter. "No leave and no policy" answers probably reflect essentially the same policy. The firm gives none because it has never had the the occasion, *i.e.*, it has no policy. A quarter of the firms are currently giving or have recently a limited amount of leave for some employees participating in training programs. Five of these firms are large garages. In fact, when large garages are compared with the balance of the sample, they have a significantly greater propensity either to have an established policy for allowing educational leave or actually to give¹⁴⁷ it. This is not surprising, considering the necessity for highly skilled employees in these companies and their relatively large financial resources. Only three companies, however, seemed to have an established policy for educational leave, one having that policy written into its collective agreement.

^{145.} Minimum Labour Conditions Regulations, Art. 5(4).

^{146.} N=22.

^{147.} $x^2 = 4.261, p < .05.$

Work-Connected Injury and Disease

The Civil Code instituted a system of workmen's compensation whereby an employer is absolutely liable for certain specified damages if an employee either suffers an injury or contracts a disease arising from his work. The only defences to which the employer is entitled are that the injury or disease did not arise from the work, that the injury or disease is due to the intentional act of the employee, or that the cause of the injury or disease was the employee's contravention of a (known) written regulation. 149

Under this system of liability (hereinafter called Article 2549 liability) the employee is covered for all his medical and related expenses and funeral costs. While the employee is unable to work, his employer is obligated to continue his salary at a rate of 75% plus 5% for each year of service to the employer with a maximum of 100% or E. \$ 500.00 per month, whichever is the smaller. This salary continuance lasts during the period of temporary complete disability, with a maximum of one year. At the end of this time an assessment of the employee's permanent capacity to work is made. If his capacity has been reduced by less than fifty percent, then, the employer's obligations cease; if fifty percent or more, the employer is obligated to provide maintenance¹⁵⁰ for his former employee and his children, unless members of the employee's family can assume the burden. ¹⁵¹

Apart from funeral expenses, Article 2549 liability makes no express provision as to the employer's liability for the employee's death. Since Article 2558(1) creates an obligation to support the children in the case of permanent disability, this provision should be taken to include the case of death, which deprives the children of parental support as effectively as a permanent total disability with respect to them.

There is no limit set on the the duration for which the employer is liable for maintenance payments. Since specific time limits are not used, it is reasonable to conclude that the employer is liable for maintenance until there is a change in status, e.g., the children attain majority, the injured former employee dies, or family support becomes possible at which time the maintenance payments would either be reduced or eliminated, accordingly. The insurance companies who write policies to cover obligations arising from work-connected diseases and injuries are not willing to follow this open-ended approach. Policies of three of the major insurance companies cover only up to a maximum of five years and a maximum of E. \$30,000 (E. \$500 per month). A fourth company sets a maximum benefit of only a little more than three years.

This interest in the provisions of insurance policies is more than academic. When asked what provisions were made for an employee who was injured while working, all but three employers interviewed said they had insurance to cover that. Few could remember any of the provisions of their policies. It appears that employers purchase the standard policies, 152 then proceed to put all their possible liabilities

^{148.} Civ. C., Art. 2549.

^{149.} Id., Arts. 2553 and 2554.

^{150.} Maintenance is defined by Civ. C., Art. 807.

^{151.} Id., Arts. 2556 through 2558. The order of liability among the family is fixed by Art. 821.

^{152.} Riders covering, up to certain dollar limits, all of an employer's liability for work-connected disease and injury are available, but the extent to which they are purchased is not known.

out of mind, confident that "my insurance covers that." With this attitude prevalent among employers, it would be hard for an injured employee to convince his employer that he had greater rights than the insurance would pay him. The only recourse in this case is to go to court or to the Labour Department, a costly and time consuming process.

Under Article 2558(1) the obligation of maintenance does not arise unless the employee has suffered fifty percent disability or more, when, an obligation apparently arises to provide total maintenance. In cases where the disability is about fifty precent this all-or-nothing approach can be unjust to either employer or employee, depending on whether the disability is above or below that crucial line. On the other hand, the four insurance policies base maintenance payments on the percentage of permanent disability resulting from the accident. Each policy contains a schedule of disabilities with a rate established for each. An official of one insurance company, which, incidentally, had the most comprehensive schedule, stated that if medical authorities establish that an individual employee's disability is greater than the schedule reads, the company will pay benefits based on the medical advice.

Three of the policies covered the employer to the limit of his liability for wages during the period of temporary total disablement. The fourth paid only one-half wages during this time. Although the law releases the employer from his obligation only where the employee has contravened a written regulation or has intentionally inflicted the injury, two of the policies will not pay benefits where the employee has merely been reckless.

The existence of wide-scale insurance coverage no doubt makes it easier for the injured employee to receive some compensation. The use of a scale of disabilities by the insurance companies serves to benefit a greater number of employees than the all-or-nothing approach of the law, since more employees are likely to sustain less than fifty percent permanent disability than are likely to exceed that amount. However, for those who fall into the latter category, not only do they not receive the one hundred percent maintenance the Code perhaps unfairly entitles them to, but also their maintenance from the insurance company lasts only five years, whereas the disability will last a lifetime.

Where the injury to the employee has been caused by the employer's intention or recklessness, the Civil Code provides for compensation under the rules governing extra-contractual liability. Under this theory of liability, the employer has a myriad of defences other than those from Article 2549 liability, including comparative negligence. Article 2559(1) implies that these two theories of liability are not

^{153.} The rates varied somewhat among the four policies, e.g. loss of a right hand varied from $42\frac{1}{2}\%$ disability to 60% disability, and complete loss of hearing due to disease from no coverage, to 50% disability, to 100% disability.

^{154.} Civ. C., Art. 2559. Two of the policies do not cover injuries resulting from the employer's recklessness. A third one probably does not include this case.

^{155.} Id., Art 2098. "(1) Where the damage is due partly to the fault of the victim, the latter shall be entitled to partial compensation only. (2) In fixing the extent to which the damage shall be made good, all the circumstances of the case shall be taken into consideration, in particular the extent to which the faults committed have contributed to causing the damage and the respective gravity of these faults."

only mutually exclusive, but that whenever the injury has been caused by the recklessness of the employer, extra-contractual liability is the employee's only remedy. 156

Under ordinary circumstances this view does not restrict the rights of the employee since the limitations on monetary recovery under Article 2549 liability do not apply to extra-contractual liability. A diminution of the amount or recovery may occur, however, when both the employee's and the employer's negligence have contributed to the injury. The result of reduction of damages by comparative negligence may lower the final award based on extra-contractual liability to an amount below that which would be obtained under Article 2549 liability. Faced with this situation, the Supreme Imperial Court has interpreted the law to allow the injured employee to take his choice between Article 2549 liability and extra-contractual liability, on the grounds that the law could not have intended an injured employee to receive less where the employer is reckless than under the absolute viability of Article 2549.¹⁵⁷ A more recent case throws some doubt on the continued viability of this interpretation. Where a truck driver, sixty percent disabled, appealed a High Court award of maintenance on the grounds that it was erroneously based on Article 2549 liability rather than on extra-contractual liability which would have allowed him damages in addition to maintenance, the Supreme Imperial Court, finding both the driver and his employer at fault, reduced the award of the High Court.¹⁵⁸ This decision implies that whenever the employer is reckless, extra-contractual liability is the only proper remedy, regardless of its effect on the injured person.

The essential element, "arising from work," appears to have caused little problem in cases of physical injuries arising from accidents. In most cases there is little doubt as to what the accident "arose from." Most occur at the work place of the employee, whether that is a factory or a truck. The Code also includes accidents arising during rest periods and while the employee is engaged in any activity in the interests of the business, whether or not the employer ordered that activity. In all those cases, however, it might be said that the employer could have foreseen that such accidents were possible. In an action by a deceased's survivors claiming compensation under Article 2549 for deceased's murder by shiftas (highwaymen) while making a trip for the benefit of his employer, the High Court held that foreseeability was a prerequisite to liability. The Supreme Imperial Court reversed, saying that foreseeability of the occurrence is irrelevant to Article 2549 liability since employers are strictly liable. The court said that all acts surrounding and promoting the activity "arise from the work".

On the other hand, liability for *diseases* "arising from the work" is almost a dead letter. To prove the nexus in court takes the testimony of medical doctors. The paucity of doctors in Ethiopia and the relative poverty of most plaintiffs

^{156.} Id., Art. 2559(1). "Where the accident or disease of the employee is caused by an intentional act or the recklessness of the employer, the provisions of Art. 2557 and 2558 shall not apply."

^{157.} Hajoglou v. The Imperial Highway Authority (Sup. Imp. Ct., 1961), J.Eth. L., vol. 1, p. 155.

^{158.} Mesfin Derso v. Enterprise Razel Freres (Sup. Imp. Ct., 1967, Civil App. No. 530-59) (unpublished)

^{159.} Civ. C., Arts. 2550 and 2551.

^{160.} Mamalingas v. Messrs. Zapula and Comussa Company (Sup. Imp. Ct., 1966), J. Eth. L., vol. 4, p. 45. High Court opinion at J. Eth. L., vol. 1, p. 204.

make the problem of proof almost insurmountable. The Civil Code, recognizing this problem, provides for authorizing administrative regulations that would set forth diseases irrebuttably presumed to have arisen from particular kinds of work. The Labour Standards Proclamation mandates the Minister of National Community Development and Social Affairs to "establish lists of professional diseases ... within the meaning of Article 2552 of the Civil Code." To date no such list has been made.

For these reasons employer's insurance coverage remains the most practical alternative for most employees. However, of the four policies examined, one did not insure against disease. One of the other three simply insured "personal injury by disease arising from work." The other two defined occupational disease and industrial disease, respectively, as diseases which are both peculiar to the nature of the work in which the employee is engaged and are contracted in the course of employment. Since the Code makes no mention of the requirement of "peculiarity" of the disease, these policies are more restrictive than the Code, unless "arising from" is said to imply "peculiarity." The latter two policies also placed an obligation on the employer to specify what diseases shall be deemed to apply to his business. Officials of the two companies explained that an employer's failure to fulfill this obligation would not prevent an employee from collecting his benefits given the proper medical evidence.

The frequency of work-connected injuries and disease in a particular enterprise is a function of the average tendency to accidents by the work force, the safety precautions taken in the establishment, and some constant factor determined by the nature of the work. The latter can be changed only through new technology and is not relevant here. Regarding the first factor, in general, the Ethiopian workers are probably no more or less prone to accidents than any other nationality, although relative unfamiliarity with moving machines might make them especially vulnerable in their early days of employment.¹⁶³

Safety precautions, on the other hand, are a factor which effective legislation and enforcement can promote. The Civil Code establishes only a vague standard of maintaining the conditions of the premises "in accordance with the general practice and technical requirements" to safeguard the life, health and moral standards of the employees. The Labour Standards Proclamation did little to enlarge upon this duty or make it more explicit. The lack of clear standards makes it difficult not only for many employers to know what is expected of them, but also for anyone but highly sophisticated and trained labour inspectors to assess the conditions properly. Although the Labour Department is making efforts to upgrade their inspectors, they do not have persons of such skill now. In light of these problems

^{161.} Civ. C., Art. 2552.

^{162.} Labour Standards Proclamation, Art. 5(2).

^{163.} The Human Factors of Productivity in Africa (London, Inter-Africa Labour Inst., Commission for Technical Cooperation in Africa, South of the Sahara, 2nd ed., 1960), pp. 101-103.

^{164.} Civ. C., Art. 2548.

^{165.} The only additions were in requiring the employer to provide "special care and protection" to minors, women, and the disabled, to ensure regular instruction in safety and health practices, and to post clear warning notices. Labour Standards Proclamation, Art. 10.

^{166.} Report to the Government of Ethiopia on Labour Adminstration, cited above note 23, p. 36.

JOURNAL OF ETHIOPIAN LAW - VOL. VII - No. 1

it is unfortunate that the Minister of National Community Development and Social Affairs has never issued regulations establishing more precise safety standards, at least in the more accident prone industries.¹⁶⁷

Sick Leave

An employee with at least three months' service is entitled to half pay for up to fourteen days of absence due to illness not intentionally contracted and up to one month if he has served for one or more years. The Code leaves in doubt, however, whether the durations mentioned in the provision are the number of days for each year or the number of days for each illness. No judicial decision has been found that clarifies this ambiguity, and employers are divided on which view to take.

After the period of paid sick leave ends, the Code makes no mention of the amount of unpaid sick leave to which an employee is entitled before termination of his employment. But the Minimum Labour Conditions Regulations do prohibit an employer from regarding absence due to illness as an interruption of employment or from subtracting those days from the worker's annual leave. ¹⁶⁹ In a case already mentioned, the Supreme Imperial Court, faced with a request for severance pay for dismissal without good cause, denied relief on the grounds that since the disease (work-connected) had rendered the employee unable to continue his previous job, although he was still employable in another capacity in the same company, there existed good cause for dismissal. ¹⁷⁰ Although the court's decision may be intended to be limited only to the case in which the employee's illness renders him unfit for future service, and not intended to include dismissals during the time in which the employee is recuperating, the fact that the plaintiff was employable tends to indicate a philosophy that would allow dismissal whenever the employee's unavailability for work inconveniences the employer.

Surprisingly, half of the sample reported they offered more generous sick leave than required by law; although among these were two firms requiring service of one and two years in order to receive any leave. Almost one-third of the firms gave less sick leave than required. Included in this group is one company which grants it only at the discretion of the management. Small companies have a greater propensity to give less sick leave than the law requires, while large companies demonstrate a tendency to give more than required.¹⁷¹

Unionization has an important effect on sick leave benefits; firms with active unions showing a significantly greater propensity to do better than the law, although they do not show any greater likelihood merely to adhere to it.¹⁷² Firms which

^{167.} The Minister has power to issue these regulations both under the Labour Standards Proclamation, Art. 5(3), and under the Labour Relations Proclamation, Art. 3(i).

^{168.} Civ. C., Art. 2542.

^{169.} Minimum Labour Conditions Regulations, Art. 5(4).

^{170.} Yitbarek Negash v. Assab Refinery, cited above at note 69. Also see the text following the note.

^{171.} N=22, For small companies, $x^2=3.352$, p<.10; the difference is not statistically significant for large companies.

^{172.} $x^2 = 5.854$, p < .02.

have never had unions, on the other hand, show considerably less propensity to offer more than required.¹⁷³

In keeping with the apparent uncertainty of the law with respect to the length of additional leave without pay before termination, the practices of the sampled firms varied from unlimited leave to no extra leave. They were fairly widely distributed, four offering one month or less, four from one to three months, three from three to six months, and four offering unlimited leave. Four companies, on the other hand, left the amount to be determined by the quality of the worker at the discretion of management. This approach can be used, as indeed it seems to be intended, as an easy method of dismissing without liability an employee who has incurred the dislike of management.

In almost all cases where paid sick leave is available, a prerequisite is a note by a doctor confirming the fact of the employee's illness. A number of employers complained that they had a difficult time ascertaining which were valid excuses since they believed it was quite easy to obtain false certificates, mentioning one hospital as a particular offender. Some companies retain their own doctor to examine employees. Although this gives the employer the assurance of a known appraiser, it may subject the doctor to pressures from the employer to be overly conservative about diagnoses and the amount of leave necessary. However, if company-sponsored medical service is not available, an illness which lasts only one or two days, might cost the employee more to obtain a doctor's certificate than to suffer the two days' loss of salary.¹⁷⁴

To determine the validity of the complaints of false medical certificates, a research assistant went to three hospitals heavily patronized by workers in Addis Ababa, posing as a garage mechanic who had been ill at home for the past five days with a bad headache. One was the hospital that a number of employers had pointed to as freely giving illness certificates. In each case, the "mechanic" sought out a hospital employee other than a doctor. In none of them was a doctor actually seen.

In the first hospital, a staff member would not let the "mechanic" see the doctor at an appointed time, saying that the doctor was busy and that he was not sick. A small sum of money obtained a statement on a hospital form, signed by the staff member as a physician, that the "mechanic" had been under treatment for a chronic headache for the past seven days as an out patient.

In the second hospital, the "mechanic" was informed by both a nurse and a male employee that he would first have to see the doctor, but was assured that if the doctor felt he was ill, he would probably get an excuse for the full five days.

In the third hospital, the one notorious in the eyes of the employers, the "mechanic" met a male employee who translated between patients and the foreign doctors who only speak their native language. Even after much pleading, the "mechanic" was unable to get the doctor's aide to give him an excuse for past illness. However, he was told that if he would register (E. \$ 2.00) at the hospital, the

^{173.} $x^2 = 4.911$, p < .05.

^{174.} Most hospitals in Addis Ababa have a small registration and examination fee, usually two dollars.

aide would help him in the future to obtain advance excuses, i.e. statements that the patient is sick and should be allowed so many days to stay home and recover. The research assistant felt the aide had a great deal of influence over the doctor, due in a large part to the language problem. While freely giving advance excuses does not necessarily reflect a lax procedure, it was the research assistant's impression that, for a payment, the aide might communicate to the doctor more suffering than was the case.

From this small, and not necessarily representative, sample of Addis Ababa hospitals, it would appear that the complaints of the employers are not without justification. A novice was able to obtain an excuse at one hospital and might have at another, if he had followed it up. At a third hospital he learned the method of obtaining advance excuses. Surely, an experienced worker could do as well.

Other Benefits

Employers give many benefits apart from those required by statute. Although not a benefit most employees look forward to, the funeral expenses of employees were paid for by sixty-three percent of the sample. One-half gave an annual bonus. Many allowed discounts on purchases of items produced or sold by the company and furnished working clothes for employees. Two-thirds of the sample allowed employees time off with pay to go to court or police stations as witnesses; another twenty-five percent allowed leave without pay for this purpose.¹⁷⁵

Summary of Practices

Probably the most surprising result of this survey was that even with the small sample and appropriate correction in the statistical test, 176 significant differences were noted in behaviour based upon the four variables chosen. No single variable showed itself to be a better basis for predicting behaviour than the others, with differences between the two industries being considerably less either than expected or than the differences within any of the other variables. Indeed, of the three instances in which there was some noticeable difference between the behaviour of garages and beverage companies, two centered on large garages alone, one of those, educational leave, resulting from the peculiar nature of the work.

The larger firms appeared to have more established policies than smaller ones. This appeared not only with respect to a tendency to adhere to the law more closely, even when it means diminution of benefits to employees, but also in the lesser frequency of responses indicating management discretion and in the readiness with which the questions were answered during the interviews. All in all, it would seem that the labour policies of the larger firms are much more standardized and less subject to the whim of the manager.

The extent of employee organization created less difference than expected. The relative newness and weakness of unions and the existence of a relatively large schedule of legislatively created minimum labour conditions may contribute to this lack of distinction by providing a compelling influence other than a union. Even so,

^{175.} For the variety of extra benefits offered, see L. Morehous, cited above at note 26, pp.28-30. 176. See note 32.

the presence of an active union in the company tends to produce a shorter work week and more generous sick leave than required by law, although the former is also related to the industry and the latter is also related to the size of the firm. Furthermore, union experience, *i.e.*, experience with an active or now defunct union, is more likely to produce closer adherence to the annual leave provisions and the legal requirements for pay periods, although again the former is related to the size of the firm. There is a possibility that, since this data is taken only from the employers' responses, a greater difference does exist between practices in unionized firms and those in non-unionized firms owing to a greater propensity for truth from the former, suspecting their response may be checked with union officials.

Like the larger firms, the foreign firms demonstrated a slightly greater tendency to follow the legislative employment conditions. Although accumulation of an annual leave seems to be forbidden by Article 5(3) of the Minimum Labour Conditions Regulations, the foreign firms show a greater tendency to allow it. While foreign firms generally have a shorter work week, they are also less likely to give marriage leave. Resident foreign firms show distinctions by their greater tendency to offer payment in lieu of annual leave and to pay a greater overtime rate.

Of all benefits covered, the practices with respect to mourning leave show the greatest difference between law and practice since almost all firms offer leave with pay whereas the law requires only unpaid leave. This behaviour probably results from the importance of mourning in the Ethiopian culture. While the other benefits may make wage employment more tolerable, none of them touchs upon such a salient feature of the society.

Employees with work-connected disease or injuries are almost entirely at the mercy of the insurance companies. Although insurance may often make compensation more available than a tight-fisted employer would, the standard policies do not fully cover the employer's legal liability. Furthermore, it has been reported that it is a practice of the Labour Relations Board to relieve an employer of all liability beyond that covered by insurance. A problem placing an unnecessary burden on employees, the courts, and the Labour Board alike is the absence of a schedule of work-connected diseases or even a good definition of what it means for a disease to "arise from work"

The area of dismissal remains the most litigated, the most important in the eyes of employees, and yet the most confusing both legislatively and judicially. Some guidelines are absolutely necessary to insure greater predictability, to protect employees, and to protect union formation.

PART II

LABOUR-MANAGEMENT RELATIONS

Introduction

This part is divided into two sections. The first considers the present conflict-resolving machinery available outside any private arrangements between workers and employers, attitudes toward it, and possible future changes. The second section deals with attitudes of employers toward labour, and of workers toward their own organizations and toward employers.

The data for this part was obtained from interviews with the employers sampled in the previous part, with union leaders and employees in those companies, with other present and past union leaders, and with staff members of the Confederation of Ethiopian Labour Unions (CELU), the Federation of Employers of Ethiopia (FEE) and relevant government bodies. Altogether over fifty intervews were conducted. In order to assure the anonymity of the individuals who were kind enough to share not only their time but their confidence with the writer, the sources are not identified.

Conflict Solving Machinery

Whenever an employee has a complaint against his employer, four courses are open to him: ignore it, go to the employer, sue his employer in court, or take his complaint to the Ministry of National Community Development and Social Affairs. A worker who is still employed will often be unwilling to file a court action or a complaint with the Ministry, for fear of dismissal;¹⁷⁷ if his employer is quick to take offence, he may be afraid even to complain to him. An employee who has already been dismissed, however, will have to go to the courts or the Ministry to obtain any satisfaction, since effective personal contact with employer will probably have ceased to exist. Here the concern is with conflict resolving machinery other than that established between the parties; therefore, only the alternatives of court and Ministry will be considered.

An employee who chooses to take his case first to the courts may find this route blocked when he tries to file his complaint. Employees have complained, and the basis of the complaint has been verified by an official of the Addis Ababa Awradja Court, that it is the practice of that court to refuse to accept employees' complaints until after they have been to the Ministry of National Community Development. 178 Reportedly, some judges in the lower courts also feel this way. This view seems to be based on the belief that because the Labour Relations Proclamation established dispute settling machinery within the Ministry, an employee must first pursue his remedies there. If true, it is interesting that this belief has been achieved without so much as a hint in the Labour Relations Proclamation or any other legislation. There is nothing in any legislation restricting an employee from pursuing his ordinary contractual rights. In fact, the High Court has confirmed this view, saying that the Proclamation was enacted to deal with general difficulties arising between employees and employers, such as progress of work, advancement and settlement of misunderstandings, and does not restrict an employee's choice of remedies. 179

An employee who brings a complaint to the Ministry of National Community Development will file it in the Labour Relations Section of the Labour Department, a division of the Ministry. There seems to be much confusion among employers, and even more among employees, as to the distinction between the Labour Relations Section and the Labour Relations Board, an autonomous body within the Ministry. All disputes brought by unions will first be heard in the Section. Its powers are

^{177.} See text accompanying note 34.

^{178.} The main reason given for this practice is that in the Ministry of National Community Development the parties may be able to reach a peaceful settlement and thus save themselves the trouble and expense of litigation.

^{179.} Mammo Yinberberu v. Yirgu Abebe (High Ct., 1963), J. Eth. L., vol. 1, p. 36.

strictly conciliatory. After a complaint is filed, the Section notifies the other party of the action and requests that he appear at the Section on a certain date. In keeping with the Section's conciliatory powers, this notice has no power of compulsion. Section personnel state that the notice alone is often sufficient to obtain a settlement. If there is no response, another notice will be sent setting another date. If a meeting occurs, the conciliator will hear the evidence and attempt to induce a settlement. If no settlement is forthcoming, he will suggest the terms of a settlement, primarily based on his interpretation of the law as it applies to the case at hand. 181

The functions of the Labour Relations Section come to an end when it fails to bring the parties to agreement. At this point an individual worker not represented by a union must pursue his remedies in court. A letter from the Section explaining what has taken place may be obtained. A union action on the other hand, may proceed to the Labour Relations Board, where it is subject to being sent back to the Section if the Board feels the conciliation attempts were insufficient.

How is the conciliation procedure of the Labour Relations Section regarded by those intended to benefit from it, employer and employees?

The Section's lack of adjudicative and enforcement powers brought objections from almost all employees and employers interviewed. It has been accused of not knowing the law and of being lax in the enforcement of its decisions. This latter accusation seems to be engendered by both the mistaken belief that the Section has adjudicative power and by the strong desire of both employees and employers for an early, straightforward and final adjudication of these matters. Although a draft law, currently under discussion in the Ministry would make some changes in the conflict resolving machinery, the conciliation portion will probably be retained. A high Labour Department official has informed the writer that the overriding philosophy of the Ministry is to promote conciliation first, then non-compulsory arbitration prior to litigation.

Delay¹⁸² and the lack of finality in the Section encourage some employers to ignore the conference notices; they prefer to wait until they are sued in court. Their feeling is that if the conciliator decides in their favour, they will be faced with a lawsuit anyway, so they might as well avoid having to present their case twice? While this is a rational decision and not necessarily one designed simply to avoid liabilities, the increased delay simply adds to an employee's problems. One change the draft law may bring about is to provide for compulsory attendance, to be used only as a last resort, at conciliation conferences. This would, at least, assure the presence of the recalcitrant employer who hopes his dismissed employee will give up trying.

^{180.} No records have been maintained regarding the number of disputes settled privately between the parties after one notice has been sent. Although they must be, obtained with a phenomenal amount of effort, there are no data concerning the frequency and nature of agreements reached at various stages. A slightly different procedure of record keeping would make this information readily available.

^{181.} If the labour dispute involves a major issue, an assistant minister will handle the conciliation.

Report to the Government of Ethiopia on Labour Administration, cited above at note 33, p. 29.

^{182.} No data was available on the actual length of time a dispute took in the Labour Section, but it was said by the personnel to be a considerable amount of time.

Prevented from first suing in court, the dismissed employee must suffer the delays of conciliation before even hoping to have a decision. The unemployed worker may find the time spent sitting around the Labour Department annoying and frustrating, but he can probably afford it. The employee who has been fortunate enough to have found work, however, is unlikely to be able to find the free time and is therefore likely to have to give up his rights. In the analogous situation where an employer has used delaying tactics before the Labour Board, the Board has awarded an employee his salary for the interim; however, this solution does not help alleviate the much greater problem in the Labour Section, or compensate for ordinary administrative delays.

The lack of legal training on the part of the conciliators no doubt serves to add to the frustrations. One employer reported that the conciliators seem always to take the side of the last party they have seen, switching positions with each interview. Although giving each party a sympathetic ear may promote conciliation, when a party learns that the conciliator has been "convinced" by each side in turn, he may develop a certain sense of insecurity and distrust. The conciliators may be trying their best, but both employers and employees are left with the feeling that they either do not know the law or, for some unknown reason, do not wish to follow it. This negative attitude is compounded by what both sides perceive to be rudeness and arrogance on the part of the officials. However inaccurate these perceptions may be, the Labour Section has left an unpleasant taste in the mouths of many of those it is trying to help.

While acknowledging that neither employers nor employees like the present procedure and that employees may suffer economically thereby, a high Ministry official has stated that voluntary settlement of disputes is a primary tenet of the Ministry and that it will be continued so that parties will be forced to learn its advantages. The Ministry may continue to push for a voluntary approach to conflict resolution, but conciliation in the Labour Section appears to have failed as a teaching device.

As mentioned above, while a union which cannot obtain satisfaction in the Labour Relations Section may proceed to the Labour Relation Board, the individual workers only recourse at that stage is the courts. This conclusion certainly does not follow inexorably from the written laws. Article 12(a)(i) of the Labour Relations Proclamation grants the Board power "to consider, conciliate, and arbitrate labour disputes" and "to issue decisions and awards." Article 2(j) and (k) of the same proclamation defines "labour dispute" as any controversy concerning the terms of the entire field of relations between employers and employees. From these provisions it would seem that the Board has the power to adjudicate any individual employee's complaint concerning labour conditions. Although because of the lack of personnel, it has been the official policy of the staffs of the Labour Department and the Labour Board to discourage complaints brought by individuals, nevertheless, the Labour Board felt it had the power to handle these cases and occasionally did so.

While the Supreme Imperial Court has not gone so far as to hold that the Labour Board has jurisdiction over all disputes between an employee and his

^{183.} Addis Ababa Tailor's Union v. The Owner of a Tailor Shop (Labour Relations Board, September 1966?), Case No. XIII, and Union v. A Brick Making Firm (Labour Relations Board. July 12, 1966), Case No. XVIII, Labour Disputes.

employer, it has held that the Labour Board does have jurisdiction over individual cases where there is a union among the employees. 184 The Court reasoned that since dismissal of individual union members could have a weakening effect on the union as a whole, in order to foster the establishment and growth of labour unions, the Labor Board should have jurisdiction of individual cases where the employee is a union member. This reasoning might be easily extended to include cases where the complaining employee is not a union member, but where the employer may be using him as an example to either weaken an existing union or to frighten employees from forming a union.

Four years later, the Supreme Court, having before it issue of the Board's jurisdiction over an individual case where the employee was not a union member and the dispute would not effect the union's welfare, held that the Board had no jurisdiction. Although consistent with the prior holding allowing the Board to hear individual cases where the employee is a union member, the court placed a limit on the Board's jurisdiction. Sources in the Ministry have informed the writer that the Supreme Court sees its decision as an absolute prohibition of the Board's handling cases of unrepresented individuals and that this interpretation is currently under discussion between members of the court and the Minister of National Community Development.

Although union matters usually pass through the conciliation procedures of the Labour Section, the Labour Board has occasionally taken a dispute without preliminaries, but then subjected the parties to its own conciliation procedures.

The powers of the Labour Relations Board are broad. 186 In keeping with the philosophy of the Ministry, before rendering any decision it first encourages the parties to reach a voluntary settlement. Not only are such conciliation attempts made with the parties before the Board, but the parties may be sent away for some period of time to try to iron out their differences. 187 During conciliation or thereafter, the Board has the power to issue an injunction when dealing with complaints of unfair labour practices, enabling it "to prohibit any such practice and, in connection therewith, to direct named persons, groups, or organizations to abstain therefrom." When conciliation fails, the Board has the power to render a decision or award concerning a labour dispute.

It is within this last power that most of the Board's authority lies. For, by this power, the Board may not only interpret provisions of an existing collective

^{184.} Sera Mikael Brick Factory v. The Association of Demissie Eshete (Sup. Imp. Ct., 1963), J.Eth. L., vol. 3, p. 13.

^{185.} A. Besse and Company v. Petratos (Sup. Imp. Ct., 1967, Civil App. No. 1341-59) (unpublished). The Labour Board had apparently accepted jurisdiction over the case of Mrs. Petratos, not a union member, on the basis of her determination that her work did not place her in management and, therefore, was an "employee" under the Labour Relations Proclamation, Art. 2(f). her position was in contrast to that of her husband, a co-party, who was found to be in management and not within the Board's jurisdiction.

The Supreme Court based its jurisdiction on Article 33 of the Proclamation, providing that the existence of the Labour Board does not restrict an employee's right to sue in court (see text accompanying note 192), and on Article 34, mandating the Minister of Justice to establish labour courts.

^{186.} See Labour Relations Proclamation, Art. 12.

^{187.} Union v. A Textile Mill (Labour Relations Board, November 22, 1967), Labour Disputes, Case No. XXV.

agreement, but also establish the terms of a disputed provision in a draft collective agreement undergoing negotiation. One Labour Department official cites this power as the principal rationale behind the strict limitation placed on strikes. 188 feels that, if no other means were available for employees to improve their conditions the right to strike would be essential, but the Labour Board's power to establish the terms of contractual rights between union and management greatly reduces the need for the right to strike. Indeed, by this view the method of resolution by private coercion (strike or lockout) should be curtailed as much as possible. If the parties by themselves cannot agree on wages, for example, then either may present this dispute before the Board. If the Board feels it does not have enough financial and economic facts before it, it can subpoena the employer's financial records. 189 The mere possibility of having his books delved into by a government agency may be sufficient inducement for a recalcitrant employer to settle the matter privately. Most important, the Board's decision, ideally based on a reasoned financial analysis, would be better than an endless strike and the closing of a company resulting from the excessive demands of a stubborn union or the recalcitrance of an equally stubborn employer.

In addition to the powers noted above, the Supreme Imperial Court has recognized that the Board has all those powers inherent in a judicial body. The Board enforces its decisions by the same means as are available to the courts. Although the Proclamation clearly provides for this manner of enforcement, in the early days of the Board a decision of the Supreme Court was necessary before enforcement authorities would obey these provisions. 192

Although the staff of the Labour Board claims an interest in the publication of Board decisions, to date the Ministry of National Community Development has made no attempt in this endeavor. There is some feeling in the Labour Department that not all of the decisions should be published, since they have not been written by legally trained persons. However, it would be helpful for potential litigants to know the reasoning of the persons in authority, from the writer's own observations, it would appear that such publication will be a long time in coming. In the meantime, litigants must rely on private publications. 193

Both employers and employees have complained that the Labour Board does not know the law. This criticism may not be groundless, but the present members of the Board are probably as well versed in the law as anyone who could presently replace them, given the dearth of trained lawyers in Ethiopia. On an individual basis, there has been some attempt to gain formal legal training. 194

^{188.} See Labour Relations Proclamation, Art. 2(s)(i)(2).

^{189.} The Labour Board has broad powers of subpoena and investigation under the Labour Relations Proclamation, Art. 13(c), (d) and (f).

^{190.} Fogstad Woodworks Labour Union v. Fogstad (Sup. Imp. Ct., 1963), J. Eth. L., vol. 1, p. 185.

^{191.} Labour Relations Proclamation, Art. 12(b).

^{192.} Sera Mikael Brick Factory v. The Association of Demissie Eshete, cited above at note 184.

^{193.} See above, note 44. It should be noted that selective reporting is followed by the *Journal* of Ethiopian Law, whose editorial board comprises law professors and high officials from the courts and the ministries.

^{194.} One member of the Labour Board has received an LL.B degree from the Haile Sellassie I University.

Union leaders, whose opinions may be far from objective, frequently criticize the Board as anti-employee and anti-union. The most serious complaint raised is the lack of security given to union leaders. The Board's reported tendency to allow dismissal whenever some behaviour can be considered good cause, whether or not it was the behaviour that actually motivated the dismissal, has given present and potential union leaders a deep sense of insecurity. Here, the Board's actual practice is not important, for it is its perceived practice which affects the employees' sense of security. By insuring that no one hides behind the cloak of union protection to avoid dismissal for justified cause, the Board's decisions have, no doubt, frightened away some potentially capable leaders. A number of employers agreed with the union leaders' complaints that the Board tends to favour employers' positions.

Several persons interviewed, from both labour and management, felt that governmental control of decisions through its three representatives on the five-man Board was not desirable. It has been hinted that the draft law in the Ministry may provide for elimination of two of the government representatives.

Some union leaders and enployees have also accused the Board of being influenced by certain powerful men, who reportedly own stock in interested companies. Although this allegation has not been substantiated by evidence, the existence such of a belief tends to taint all Labour Board decisions in the eyes of those who hold it.

Some Ministry decisions, however, do appear to be subject to certain kinds of influence. One official of the Ministry informed the writer that after the employees of a certain government-run, profit-making enterprise had gone through all the formalities to become a registered labour union, representatives of the enterprise encouraged the Minister of National Community Development to deny registration. Subsequently, registration appears to have been withheld on legal grounds, although the prevailing view in the Ministry was said to have been that these employees did have the right to form a labour union. 195

The provisions of the draft law are intended to modify and clarify the whole field of labour law. The conflict-resolving machinery may well be modified as a result of these discussions. One suggestion has been the establishment of specialized labour courts to handle adjudication of minor labour problems. Although one employer mentioned this as a preferred alternative to the Labour Section, a crucial issue would be whether these courts would have jurisdiction before conciliation was attempted. Another suggestion has been to have the Labour Board operate full-time, rather than the present two half-days per week, enabling it to handle all labour cases. This approach could place the principal burden on a group of already experienced persons. However, the right to appeal to the Supreme Court of might have to be altered to avoid swamping that Court with petty cases.

^{195.} For a discussion of the right of such workers to organize, see W. Ewing, "Public Servants' Right to Organize," J. Eth. L., vol. V (1969), p.573.

^{196.} The Labour Relations Proclamation has already mandated the Minister of Justice to establish labour courts (Art. 34) but the only step in this direction has been that one division of the Supreme Imperial Court hears all appeals from the Labour Relations Board.

^{197.} Id., Art. 19.

Attitudes

Employers' Attitudes Toward Workers and Unions

The employers sampled were, for the most part, against the formation of unions in their businesses, although in some cases they either tolerated what was perceived to be an unfortunate situation or looked upon the eventual formation of a union as inevitable. This is not surprising considering the tradition of master-servant relations that still predominates in Ethiopian labour-management relations together with those in other areas of the world. Employees either avoid asking for their legally entitled benefits or higher pay, or, if they do approach their employers they do it with the utmost humility. In many cases the presence of a union does cause many more labour problems, and thereby more difficulty for the company. An organized body has somewhat more self-confidence than individuals. It is more likely to demand that the employer follow the law, to request higher wages and better working conditions, and to resist employee dismissals. Since these are all infringements of the employer's absolute sovereignty and, at the very least, are troublesome and timeconsuming, objection to unionization is an understandable position.

Some companies, usually the ones with unions, see the union as at least a partial benefit. Several report that discipline of the workers has become easier, since it is channelled through the union leaders. They note that, when a dismissal occurs, the union, knowing of the transgressions of the worker, is much more likely to support management. Others see a union as a means of promoting a particular policy they would like to initiate, such as employee education. The most frequent reason offered in favour of unions was having only one body to deal with. Many companies seem willing to give up part of their sovereignty to gain this one advantage.

Interestingly, nationality differences do appear to make differences in the employers' attitudes toward organized labour. Although their local general managers do not necessarily agree with it, the official policy of all sampled foreign-owned companies is to support organized labour. This policy may be due in part the official government support of organized labour, or to a reluctance to deal with individual workers in an unfamiliar country. Primarily, though, this policy seems to result more from the existence of managements experienced in a tradition of organized labour.

Firms under Ethiopian control present an anomaly. While some of the most vicious anti-unionism has come from these firms, management personnel from many of them see the role of unions as protecting the employees from management abuses. They seem to perceive management as the natural enemy of the worker, the latter needing some protection from the arbitrariness and domination of the former. However, some of these same people, placed in their role as managers, have actively prevented unions from forming in their enterprises. They express a strong antagonism to strikes, which they seem to see as an inevitable result of unionization.

Attitudes toward labour unions also seem to be determined by the degree of ego involvement of the manager in his business. The greater the involvement, the greater is the threat to the manager's ego of the union's inevitable interference with his will. Several of the foreign firms are simply branches of much larger corporations. While their local general managers, all foreigners, are interested in

making a profit, which will determine their real measure of success, *i.e.* their possibility of advancement in the larger corporation, they were not raised in a culture where position alone created authority, nor are their egos bound up in their control of the firm, although they may be in its success. In contrast, many of the firms owned by resident foreigners and some Ethiopian firms are one-man creations. Their creator's egos are part of the business. A limitation on the will of the business becomes a personal attack on the owner. These managers seem to perceive a union not only as a sometimes inconvenient force with which to deal, but also as a direct attack on the ownership itself.

The responses of a good number of employers that do not have unions reflected a belief that the employees have nothing about which to complain, since they are given everything they want. These self-serving claims are not often borne out by the admitted employment conditions, much less by the responses of their employees. One respondent pointed out that, although a union had begun in the company, it dissolved primarily because the workers were no better off after paying dues than they had been before. This would seem to be the case in many instances where unions have formed, then fallen into inactivity. The unions' lack of gain, no doubt, has been partly due to an inability to bargain successfully rather than only demand. However, inflated claims by the leaders or other factors often lead the members of a new union to expect immediate results. If a company is intransigent, the union may go on strike to enforce its demands. Usually this reaction leads management to resort immedeately to the Labour Board. Since any declaration of illegality will entitle the management to dismiss all the strikers, 198 the employees have usually resumed work immediately in those instances. In a number of cases subjection to the imminent risk of dismissal has made the workers lose faith in their leaders, resulting in the dissolution of the union. If, instead of striking, the union chooses the legal route of the Labour Board, the administrative delays may surpass the impatience of the membership. As much as they may believe they deserve more from the company, many employees are not willing to sacrifice very much to attain it. This impatience plays directly into the hands of the employer, who often finds it a rational policy to be stubborn.

The extent to which some companies have gone to thwart a union can be seen in the following examples. One bottling company refused to recognize the right of its workers to form a union until a short strike was staged coinciding with a visit to the company by officials of the Ministry of National Community Development. Following a tactic frequently used by other companies, the same company later flatly refused to negotiate toward a collective agreement, until the matter was taken before the Labour Board.

Declaring that the only reason his employees formed a union was that it was fashionable, the managing director of another company freely admitted that if the union pushes too much, i.e., demands to negotiate a collective agreement, he will simply dismiss its leaders.

One garage had an interesting and sophisticated method of avoiding unionization. Fearing the formation of a union, the owner brought in three men to whom he

^{198.} Id., Art. 2(s)(ii)(2), Civ. C., Art. 2581, Workers of Ethiopian Transport v. General Ethiopian Transport (Sup, Imp. Ct., 1968, Civil App. No. 311-60) (unpublished).

sub-contracted all his work. The former employees were divided among the three. The workers were told that since they were now working for different employers, they could not mix, the one objecting employee was summarily dismissed. The manoeuver successfully nipped unionization in the bud.

The manager of one foreign-owned firm gave some insight into the motivation behind this kind of behaviour, saying that when he suddenly received a draft collective agreement from the union, he was surprised and resentful, feeling there was no justification for this manifestation of his employees' unhappiness. Fortunately for this union, the manager soon changed his opinion and began looking forward to the opportunity of clarifying the rules between management and labour. It would also appear that in this company, in the event of any unsettled disagreements, both union and management intend to put their positions before the Labour Board, and not be governed by intransigency or strike.

When asked how they felt about a union in their company, a number of firms responded that the reason they did not favour unions was that unions did nothing but make unreasonably high demands and cause trouble. While it is probably true that many of the unions surveyed have made high demands based simply upon mere desire of the workers, without any consideration of the financial circumstances of the companies it is also true that many employers have not given and do not intend to give the benefits to which their employees are legally entitled. In this respect, the unions have "caused trouble," i.e. encroachment on management's prerogative, but this is only the proper role of unions. If the Labour Inspection Service functioned more efficiently and enforced the minimum labour conditions in these businesses, 199 it too would be "causing trouble," but only the trouble that is its duty to cause.

The four firms volunteering their criteria of a good union, all had taken strong anti-union positions. In all cases they stressed the duties the employees owed the firm, feeling that the union should be an organ to promote such behaviour. The view that a union should exist only to aid management was carried to an extreme by two companies, one looking upon a union as a useful device to help relieve his burden of compensation for work-connected injuries by a union contribution to the victim. The other saw a good union as one which will relieve him of the burden of disciplining workers. The other two were more moderate in their views, seeing a good union as one with which a good grievance procedure could be established to both weed out trivial complaints and to settle other complaints mutually, thereby avoiding waste of time with the Labour Department.

Much of management's dislike of unions may result in part from what seems to be a general distrust of employees, particularly among the resident foreigners. Many managers feel that once an employee is given some special status, be it the union presidency, a place on the company football team, or merely a degree from a local technical school, he no longer feels he should do manual labour. Allowing for certain bias and lack of objectivity, this complaint does have some ring of truth when considered in light of the cultural dislike for manual labour. The

^{199.} To the effect that it does not, see Report to the Government of Ethiopia on Labour Administration, cited above at note 23, pp. 25-27.

^{200.} See note 2.

distrust also manifests itself in the employers' frequent refusal to believe employees' excuses claiming illness or death in the family.

Not all employers have this negative attitude. One manager of a foreign company is trying hard to Ethiopianize the company, finding one of his biggest problems to be conflicts between resident foreign supervisors and the workers. Another reportedly gives in to most of his employees' requests simply to avoid trouble with his staff. It may be noted that a union lasted only one month at this latter company, apparently not because of the employer's opposition, but rather because not enough workers were interested.

Workers' Attitudes Toward Employers

Fear of dismissal is probably the dominant characteristic of employment relations in Ethiopia. Its influence is all-pervasive, governing almost all of the employee's behaviour. This fear permeated the interviews with many union leaders, and every employee. Indeed, although the union leaders seemed to have little hesitancy speaking their minds, interviews with employees were difficult to obtain as most were frightened not only that what they said would somehow get back to their employer, but that the mere fact of discussing employment conditions would result in dismissal. One employer was reported not even to have allowed discussion among employees at work. From interviews with the employers, it would seem that the workers' fear is often well-founded, several employers openly admitting that an employee who complains too much will be dismissed.

Dismissal is a particularly horrifying threat because of the lack of employment opportunities and the vast number of unemployed workers.²⁰¹ Most of the beverage companies claim they could replace and train the majority of their production staff in less than a week. It would seem slightly more difficult to replace a garage mechanic. But, many small garages report they receive about one job request each day from an experienced mechanic, so there would not appear to be any scarcity of replacements. Many jobs in Ethiopia remain relatively unskilled, and replacement appears to be quite easy, thus affording most employers the luxury of dismissals at will.

The threat of dismissal seems to be a most effective defence against employees demanding their legal rights or attempting to form unions. Every employee interviewed from a non-unionized firm cited this fear as the principal reason for the lack of a union. The laws give little help to employees on this matter. Unless the employee can prove that his dismissal resulted from his union activities, he cannot gain reinstatement. In other cases, as the Labour Board has said, employers have the absolute right to dismiss arbitrarily anyone they wish, subject only to proper severance pay if good cause is lacking. 202 If what the employees report is true, many employers refuse to make these payments at the time of dismissal, forcing the worker to go to the Labour Department. However, even if the employee obtains dismissal compensation, it appears that this is less than enough to cover the time he will probably be out of work.

Even if a union is formed, the workers still feel the employers obstruct their attempts to gain their legal rights. While this feeling is often accurate even with

^{201.} See note 55.

^{202.} Union v. Air Lines Company, cited above at note 54.

respect to minimum labour conditions, it is most accurate with respect to efforts toward a collective agreement or any other request beyond the legal minimum. Many firms proclaim their desire to have all rules laid out clearly, but most are reluctant to put them in writing in the form of a collective agreement. Some have to be forced by the Labour Board to negotiate; others delay beginning negotiations for as long as two years. The strength of the employers' desire to have rules in writing can be seen by the existence of only eighteen collective agreements out of 113 unions. ²⁰³ Since many of the collective agreements offer little more than the law requires or what the employees had previously been receiving, the aversion of employers is seen primarily as a reluctance to have their freedom of arbitrary action restricted

Of course, not all of the workers' attitudes toward their employers are well-founded. Unwillingness to give a wage increase is viewed only as an attempt by the employer to squeeze more of an already outrageous profit from the workers' toil. The unions studied appeared to have made little or no attempt to secure comprehensive financial analyses of their firms in order to decide what the company could afford to pay. Where one firm offered its books to the union, the union president chose simply to disbelieve the loss that was registered. Although this method of formulating a union position is expensive if the union must hire an accountant, it is hard to see any other means by which a union can ensure that its request will be reasonable.

Partly due to frustrations resulting from management refusal to meet and discuss problems, partly from the misconception of profits and how they are ascertained, and partly as a stop to the militancy of the mass of union members, union leaders often use strikes to press their demands at an early stage rather than first sitting down to negotiate. This bludgeon approach has in the past often caused more harm than good, alienating management and giving good cause for dismissal of workers.

Workers' Attitudes Toward Unions

The attitudes of workers toward labour unions vary considerably. At one end of the spectrum, it can probably be said that many workers have not given any thought to the possibility of a labour union. Although the degree of this is not known, a number of employees interviewed stated that there was no union in their firm because no one had ever thought of it. A former leader of a horizontal, or general, union cited the lack of knowledge of the functions and achievements of unions as one of the major reasons for the failure of his union. On the other hand, other employees interviewed, the majority, were well aware that a labour union could be useful to them. Where not enough employees are even interested in learning about the usefulness of a union, however, a union would appear doomed to failure, since union education cannot be carried on without workers' willingness to attend.

Even where an effective union has been formed other employee attitudes work toward its destruction. Often almost as soon as they elect a leader, a substantial number of union members begin to distrust him. This distrust is often engendered by a fear

^{203.} CELU has 113 member unions; however, the Ministry of National Community Development lists only some 63 registered unions.

that anyone handling money must be dishonest, especially because the average worker probably has no conception of how the money must be spent. The lack of trust occasionally may be for good reason, but the frequency of its occurrence does little to encourage a cohesive union. Rather, it discourages honest persons from becoming union leaders.

Often this lack of trust is also based upon a belief that the leader is becoming too friendly with the management. Whenever a leader opposes the demands of the majority, even on some reasonable ground, the workers accuse him of selling out to the company. After seeing the previous leaders removed from office for this reason, one union leader refused to compromise an outrageous wage demand with which he disagreed, but rather waited for the Labour Relations Board to rule against the union, thus preserving his image in the eyes of the members. One manager complained that this lack of trust considerably delayed his collective agreement negotiations, because the union officers had to obtain membership approval at every step.

To overcome these problems, a union must have not only an enlightened membership, but also a leader who can cope with this seemingly instinctive distrust and yet preserve a reasonable attitude in negotiations.

The more successful unions report a certain sense of community engendered by belonging to the organization. The members appear to have a feeling of mutual help, possibly resulting from the *edir* tradition.²⁰⁴ But this approach can be carried too far in practice. Many union members consider mutual financial help to be one of the main functions of a union, and this philosophy has caused such heavy drains on the resources of several unions that the more classical union activities were curtailed. Then the members wondered why their unions were unable to improve their employment conditions.

Union Leaders' Attitudes Toward CELU

The Confederation of Ethiopan Labour Unions is the only association of labour unions in Ethiopia. It includes registered unions. It draws a great deal of criticism from union leaders and employees; some seemingly justified, some not. Since the scope of this research did not include a study of the unions in the very large enterprises, the following may not reflect the attitudes of all union leaders, but only those of the smaller unions. The importance of these, however, should not be discounted, for the firms these unions represent are probably fairly typical of Ethiopian industry.

All union leaders seemed to agree on one point: support from CELU or somewhere else was essential to the welfare and progress of their unions. The continuing master-servant attitude on the part of many employers often makes it difficult for a union leader to meet with management. If a meeting does occur, he may have difficulty reasoning with management; and if a compromise is reached, his view of the settlement may not be believed when a dispute arises concerning it. In spite of his title, the union leader remains an employee, and, consequently, the subordinate in an authoritarian culture. The garage workers, particularly, complained of difficulties their leaders had in attempting to talk with management as

^{204.} See note 3.

equals. With more education and experience and a higher social status, the CELU official can more easily overcome these barriers. Even the Labour Department reportedly is more willing to accept the word of a CELU official than that of a union leader.

However, this function of CELU as an intermediary has earned it some of its most bitter criticism. A number of complaints have been leveled that CELU does not really help a union in its dealings with the employers, that it gives in and sides with the employer too soon. In addition, a major reason for the demise of one union has been attributed to CELU's failure to attend union-management bargaining sessions. CELU was, and still is, short of manpower to do all that it would like. Much of its time and resources is taken up by the larger and more militant unions, and rational economics would dictate that a large portion of resources be devoted to them, but some lack of concern has been noted with respect to the smaller unions. Not all union leaders interviewed believed that CELU had failed them. Many cited instances of CELU's assistance at the bargaining table, and in union formation.

CELU's concern with organized labour extends beyond helping individual unions, and deals with problems affecting organized labour as a whole. The existence of a largely uneducated membership without a union tradition makes it difficult to operate a labour union effectively. The members must be educated and drilled in the history of organized labour, in the knowledge of what a union can do to help them, in proper bargaining procedures, and in the discipline necessary to function effectively. Since the union leaders ordinarily do not have sufficient background or training to undertake this task, it falls to CELU. In this regard, CELU has conducted more than ten two-week daytime seminars for union leaders and fourteen evening courses in various parts of the country.²⁰⁷ All union leaders feel this help is necessary and many even would like to have CELU representatives attend union meetings, both to make its presence felt and to imbue in the workers a sense of being a part of a larger movement. This may tax the manpower in this fledgling organization, but it is something which the unions and their leaders are demanding.

CELU also functions to study labour legislation and practice, making suggestions for change. By its own admission, however, it has generally gone along with the government, and since the threatened general strike was crushed, it has not pushed the case of labour vis à vis the government. Although such a policy has earned some of the CELU officials the name of government agents, this position of watchful waiting will probably pay off in the long run. An official in the Ministry has informed the writer that there remains a considerable amount of opposition to organized labour in the government, and that if CELU had been more active, it might well have been dissolved. He added that CELU's moderate and judicious approach has won for it far more support than it otherwise would have had, support that will eventually aid the cause of organized labour.²⁰⁸

^{205.} Seyoum Gebregziabher, cited above at note 2, p. 60.

^{206.} One employer remarked that better progress was made in his collective bargaining without the presence of either CELU or the Federation of Employers of Ethiopia, although most employers would probably prefer the moderating presence of CELU.

^{207.} Seyoum Gebregziabher, cited above at note 2, p. 65.

^{208.} CELU has a large headquarters on land donated by the Emperor.

Maybe the primary reason for such widespread criticism of CELU is a lack of communication. It does have a monthly newsletter, but until recently at least, this apparently failed to deal with the problems perceived by the unions. The latter are impatient, partly to better themselves economically and partly just to flex their muscles; partly because of their lack of educated members the unions tend to subordinate long term goals to the immediate benefits they expect action to bring. CELU, on the other hand, is more concerned with long term goals, primarily because it sees their ultimate achievement as yielding greater benefits. Communicating and understanding these differences is essential, for CELU needs the support of the unions as much as the latter need CELU. Already CELU has had difficulty in collecting dues from members,²⁰⁹ apparently for the same reason the unions themselves have this difficulty—no perceived return. Although if it is to achieve success, CELU must someday take a stronger stand on issues facing organized labour, it must have the backing of the workers, a support it can lose now unless there is proper communication.

^{209.} Seyoum Gebregziabher, cited above at note 2., p. 60.

የሕግ ፡ ፋኩልቲ ፡ ያሳተጣቸው ፡ የሕግ ፡ መጽሐፎች ፡

በቀ ፡ ኃ · ሥ ፡ ፡ ዩኒቨርሲቲ ፡ ሕግ ፡ ፋክልቲ ፡ ተዘጋጅተው ፡ አሁን ፡ በመሸጥ ፡ ላይ ፡ የሚገኙ #

ለማንኛውም ፡ የፓርላማ ፡ አባል ፡ ዳኛ ፡ ጠበቃ ፡ ነገረ ፡ ፈጅና ፡ እንዲሁም ፡ለሴላ የኢትዮጵያ ፡ የሕግ ፡ ቤተሰብ ፡ አባል ፡ ለሆነ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ካጠራቀማቸው ፡ የሕግ ፡ መጸሕፍት ፡ ውስጥ ፡ መገኘት ፡ ያለባቸው ፤

የሕግ አወጣጥ ሥነ ሥርዓት በኢትዮጵያ

በአማርኛና ፤ በእንባሊዝኛ ፥ በፕሮፌሰር ፡ ሬደን ፡ እንደተዘጋጀ ፥የኢትዮጵያን ፡ የሕግ ፡ አወጣጥ ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ለማወቅ ፡ የሚረዳ ፡ መምሪያ ፡፡

ፍትሐ ነገሥት

የኢትዮጵያ ፡ ሕጐች ፡ ዋና ፡ ምን<mark>ም</mark> ፡ በአባ ፡ ጳውሎስ ፡ ጻድዋ ፡ *ለመጀመሪያ ፡* ጊዜ ፡ ወደ ፡ *እንግሊዝኛ ፡ የተተረጐመ ፡*

የተጠቃለሉ ፡ የአዲስ ፡ አበባ ፡ ሕሎች ፡ በኢ.ን.ን.መ. ጠ/ሚኒስቴር ፡ ተባባሪነት ፡ በሕግ ፡ ፋክልቲ ፡ የተዘጋጀ ፡

የኢትዮጵያ የሕግ መጽሔት

ስለ፡ኢትዮጵያ፡ሕግ፡ከሚወጡት፡ጠቃሚ፡ኢትሞች፡አንዱ፤ ከ፲፱፻፶፫፡፡ዓ፡ም፡፫ምሮ፡የወጡ፡፲፬፡ኢትሞች፡አሁን፡በመሸጥ፡ላይ፡ይገኛሉ፡፡ካስፈለገዎትም፡ከሕግ፡ፋኩልቲ፡ጋር፡ያለዎትን፡ሕብረትና፡የሚሰጡትን፡ድጋፍ፡በማሳየት፡የበላይ፡ጠባቂ፡በመሆን፡ኢትሞቹ፡ኢንዲላኩልዎ፡ለማዘዝ፡ይችላሉ።

በዚህም ፡ ጊዜ ፡ ስምዎ ፡ በየመጽሔቱ ፡ እትም ፡ ላይ ፡ ከተከበሩ ፡ ከመጽሔቱ ፡ ደጋፊዎች ፡ ስም ፡ ጋር ፡ ይጻፋል ፡፡

በተጨማሪ ፡—እስካሁን ፡ በመጽሐፍ ፡ መልክ ፡ ያልወጡትን ፡
የኢትዮጵያን ፡ ሕጕች ፡ አጠቃልሎ ፡ የያዘው ፡ <u>የተጠ</u> ቃለሉት ፡ የኢትዮጵያ ፡ ሕጕች ፡ እና ፡

> —የኢትዮጵያ ፡ የፍትሐ ፡ ብሔር ፡ ሥነ ፡ ሥርዓት ፡ ሕግ፡ በኢትዮጵያ ፡ ፍርድ ፡ ቤቶች ፡ የሚሠራበትን ፡ ሥር ዓት ፡ የሚገልጽ ፡ መምሪያ ፡ በአማርኛ ፡ ፕሮፌሰር ፡ ሴድለር ፡ እንደጻፉት ፡

> > በቅርቡ ፡ ታትመው ፡ ይወጣሉ ፡

እ**ነዚህ ፡ መጽሐፎች ፡ እንዲሳኩልዎ ፥**

ሕግ ፡ ፋኩልቲ ፡ ፖ.ሣ.ቁ. 1176 ይጠይቁ ፡